

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

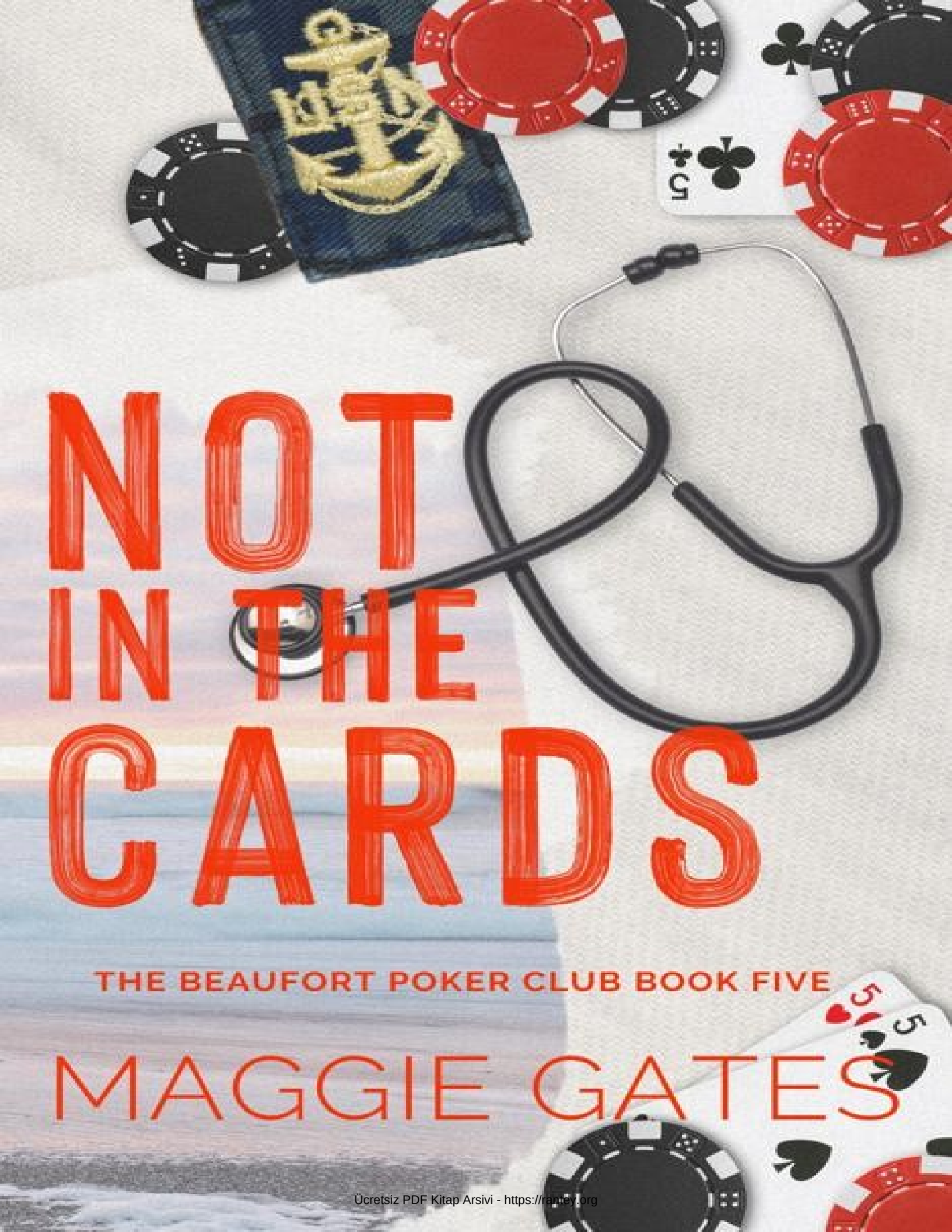
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NOT IN THE CARDS

THE BEAUFORT POKER CLUB BOOK FIVE

MAGGIE GATES

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

NOT IN THE CARDS

BEAUFORT POKER CLUB KİTAP BEŞ

MAGGIE GATES

Telif Hakkı© 2022 Maggie Gates Tüm hakları saklıdır

Bu yayının hiçbir bölümü, kitap incelemelerinde yer alan kısa alıntılar dışında yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere hiçbir şekilde çoğaltılamaz, iletilemez veya dağıtılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Bu kitaptaki karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır veya hayali olarak kullanılmıştır.

Yazar, bu kurgu eserde atıfta bulunulan çeşitli ürünlerin, markaların ve/veya kuruluşların ticari marka statüsünü ve ticari marka sahiplerini kabul eder. Bu ticari markaların yayınlanması/kullanılması, ticari marka sahipleri ile ilişkili değildir veya ticari marka sahipleri tarafından desteklenmemektedir.

ISBN-13: 979-8-9908378-4-3

Kapak Tasarımı Melissa Doughty - Mel D. Designs

Not in the Cards'ın dijital versiyonu yalnızca Amazon Kindle'da ve Kindle Unlimited programında mevcuttur.

Bu kitabı izinsiz yollardan edindiyseniz, bir kopyasını satın almak için lütfen [buraya tıklayın](#). Bu yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Telif hakkı ihlali FBI tarafından soruşturulur ve hapis ve/veya para cezası ile cezalandırılır.

*Dani'ye. Herkesin en kötü gününde yanında olduğu için.
Ve babama. Hayatın güzelliğinin dolambaçlı yollarda bulunduğunu
öğrenmemizi sağladığı için.*

NOT
IN THE
CARDS

İÇİNDEKİLER

[Hassas İçerik Uyarısı](#)

1. [Jason](#)
2. [Melissa](#)
3. [Melissa](#)
4. [Jason](#)
5. [Melissa](#)
6. [Jason](#)
7. [Jason](#)
8. [Melissa](#)
9. [Jason](#)
10. [Jason](#)
11. [Melissa](#)
12. [Melissa](#)
13. [Jason](#)
14. [Melissa](#)
15. [Jason](#)
16. [Jason](#)
17. [Melissa](#)
18. [Jason](#)
19. [Melissa](#)
20. [Jason](#)
21. [Jason](#)
22. [Melissa](#)
23. [Jason](#)
24. [Melissa](#)
25. [Jason](#)
26. [Melissa](#)
27. [Jason](#)
28. [Melissa](#)
29. [Melissa](#)
30. [Melissa](#)
31. [Jason](#)
32. [Melissa](#)
33. [Jason](#)
34. [Melissa](#)
35. [Jason](#)

36. [Jason](#)
37. [Melissa](#)
38. [Jason](#)
39. [Melissa](#)
40. [Jason](#)
41. [Jason](#)
42. [Melissa](#)
43. [Melissa](#)

[Beaufort Poker Kulübü'nden Daha Fazlasını İster misiniz?](#)

[Teşekkür](#)

[Yazarın Okuyucuya Notu](#)

[Ayrıca Maggie Gates Yazar](#)

[Hakkında](#)

HASSAS İÇERİK UYARISI

Not in the Cards, aile içi şiddet ve istismar konusunu yoğun bir şekilde ele alıyor.

Not in the Cards'ta birçok sahnede gaslighting, yakın bir partnerin tehditleri, yakın partner şiddeti ve istismar sonucu oluşan yaraların tedavisi anlatılıyor. Bu konu hafife alarak yazdığım bir konu değil. Her örnekte, istismar kınanmaktadır. Bu senaryolardaki kurban ve istismarcı ne kahraman (Jason) ne de kadın kahramandır (Melissa).

Tüm kitaplarımda olduğu gibi, karakterlerim insandır, kusurludur ve acı verici derecede gerçek mücadeleleri vardır. Hayatın en karanlık anlarında bile bulunabilecek bir umut vardır. Küllerinden doğmanın güzelliği ve gücü vardır. Kırılmadığınızı fark etmek. Sevgiye layık olduğunuzu. Asla yalnız olmadığınızı ve yanınızda insanlar olduğunuzu.

ULUSAL AİLE İÇİ ŞİDDET HATTI, aile içi ve yakın partner şiddetine maruz kalanlara yardımcı olmak için 7/24 hizmet veren savunuculara sahiptir.

Desteğe veya yardıma ihtiyaç duyabilecek kişilere en iyi şekilde nasıl yardımcı olabilecekleri konusunda sevdiklerini eğitmeye ve yetiştirmeye yardımcı olmak için EK KAYNAKLAR mevcuttur.

WWW.THEHOTLINE.ORG

www.nationaldahelpline.org.uk

<https://espanol.thehotline.org>

JASON

HOme. Bu kumları görmeyeli uzun zaman olmuştu. Deniz meltemi ve güneş ışığı Carolina sahiline geri dönmek için mükemmel bir karşılamaydı. Birlikte görev yaptığım insanların çoğu izin aldıklarında evlerini ziyaret ediyorlardı.

Ama ben? Tabii ki hayır.

Orduya katılmak, küçük balıkçı kasabasından çıkış biletim olmuştu. O inişli çıkışlı trene beni götürebildiği yere kadar bindim. Artık yirmi yılımı doldurmuştum, emekliliğimi aldım ve görevimden istifa ettim.

Emeklilik ilk günden beri hedefimdi. Uzmanlık alanımda çalışırken ölmek isteyenlerden değildim. Donanma sadece bir amaç için bir araçtı.

Gerçekten harika bir son.

Küçük dalgalar kıyıya vurdukça sörf tahtamın üzerinde bir aşağı bir yukarı sallanıyordum. Atlantik Sahili pek de çekişmeli bir sörf noktası sayılmazdı. O'ahu kıyılarında Pipeline'da kürek çekerken ya da Guam'da Talofofo'da sürerken yakaladığım dalgalardan çok farklıydı.

Belki bir ya da iki günümü ayırıp Outer Banks'e giderim; Cape Hatteras'a gidip birkaç gün kamp kurar ve sörf yaparım. Bakalım Bee benimle gelmek istedi.

Küçük kız kardeşimi düşünmek yüzüme palyaçoluk sınırında bir gülümseme yerleştirdi. Otuzuncu yaş gününü kaçırdığım için kendimi aptal gibi hissediyordum.

Birkaç yıl önce doğum günü, ama konuşlandırmalar oldu.

Sahile gitmek düşüncesizce verilmiş bir karar olabilir de olmayabilir de.

Beaufort'a varır varmaz doğruca kasabada tuttuğum küçük depoya yöneldim ve sörf tahtamı duvara dayalı halde buldum.

Bir hevesle, liseden beri kullandığım paslı kamyonu yükledim ve köprüyü geçerek Atlantic Beach'e gittim.

Üretken bir yetişkin olmalı ve yapılacaklar listemdeki şeyleri işaretlemeliydim. *Kontrol ettiğim kiralık ilanlarını takip etmek gibi şeyler.*

Ama ben emekliydim. Yapılacaklar listesi iyi dalgalar geçene kadar bekleyebilirdi.

Kavurucu Haziran güneşi sırtıma vuruyordu. Bir eczaneye uğrayıp güneş kremi almadığım için kendime kızdım. Kaliforniya'da elimde avucumda ne varsa topladıktan ve iki gün boyunca seyahat ettikten sonra, doğanın güçlerine karşı vücudumu hareket ettirmek için can atıyordum.

Güneş ışığı, deniz havası ve tuzlu su ruha iyi geliyordu. Bridget buna *deniz vitamini* diyordu.

Kalabalık havaalanlarından, geri dönüştürülmüş havayı solumaktan ve lanet uçağı başka birinin uçurmasına katlanmaktan kurtulmanın tadını çıkardım. Ticari uçaklar benim için çok yavaş hareket ediyordu.

Dalgalar ayak bileğime kadar indi, ben de sörf tahtamın üzerine uzandım ve kıyıya doğru kürek çektim.

Daha sığ sulara ulaştığımda sörf tahtasını bıraktım ve sahile çıkmak için kolumun altına sıkıştırdım. Aniden, güçlü bir akıntının ayaklarımı altımdan dünyam tersine döndü.

"Siktir!" Bir dalga çökerken bağırdım.

Türbülans beni altına alırken tuzlu su gözlerime battı ve burnumu yaktı. Yuvarlandım ve ayağa kalkmak için çabaladım ama akıntının itme ve çekme gücü beni sabit tuttu.

Sörf tahtama bağlı kayış ayak bileğimi çekiştirerek beni denize geri çekti ve sonunda koptu. Yıllardır depomda durması onu çürütmüş olmalı. Sörf tahtam deniz köpüğünün içinde kayboldu ve kordondan geriye kalanlar bacağımdan sarktı.

Yakıcı bir acı içime işledi. Bir ağız dolusu köpüklü okyanus suyuyla boğuldum. Sonunda yönümü buldum ve yukarı doğru çıkmaya çalıştım.

sıgılıklarda, tuzlu su kusarak ve nefesimi tutmaya çalışırken hava almak için çırpınarak.

"Hey, kardeşim! İyi misin?" Kırmızı mayolu bir adam sudan sörf tahtamı kapmış, koşarak bana doğru geliyordu. "Oha, ahbap

-"Göğsümü işaret etti, kanaman var." Yere

baktım.

Göğüs kaslarımla omzum arasındaki üç inçlik kesikten şelale gibi kan fişkırıyordu.

Lanet olsun.

" olacağım," dedim kararsızca, sonra tahtamı ondan aldım ve başımı salladım. "Yine de minnettarım."

Kesiği işaret etti. "Emin misin? Oldukça kötü görünüyor."

salladım. "Zaten dışarı çıkıyordum. Bir olmaz."

Adam omuz silkti ve küçük ailesinin bir Shibumi Gölgesi altında yaz gününün tadını çıkardığı yere geri döndü.

Sahilden tişörtümü aldım ve göğsüme bastırdım, acıdan irkildim. Yaraya kum sokmak muhtemelen iyi bir fikir değildi ama kanamayı durduracak bir şey hiç yoktan iyiydi.

Carteret Presbyterian'daki acil servistekilerin çıplak göğüsle geldiğimde sinirlenmemelerini umuyordum. *Gömleksiz, ayakkabısız, hizmet almadan acil servise girilebilir miydi?*

Kamyonetime geri dönüp sörf tahtamı arkaya attığımda kanama yavaşlamıştı. Emniyet kemerini göğsümden geçirdim ve kanlı, toplanmış gömleğimi kesiğe için kullandım.

Şansıma, köprüden Morehead City'ye dönerken gün ortası trafiği hafifti.

Hastanenin otoparkına girdim ve motoru durdurdum. Açık mavi 79 model Ford'umun bir ayar için zamanı çoktan geçmişti. Ama genel olarak, yaşlı bir kıza göre oldukça iyi çalışıyordu. Lise son sınıfta aldığım kamyonetin aynısıydı. O zamanlar bir rüyaydı.

Onu bir muşamba ile örtülü bir depoda tutmak ideal değildi ama artık özgür bir adam olduğum için onu restore etmek için boş zamanım vardı. Şimdilik, Blue Betty beni A noktasından B noktasına götürmek yeterince iyiydi.

Torpedo gözünü açtım ve cüzdanımı çıkardım. Sörf şortum hâlâ ıslaktı ve üzerinde oturduğum havlu sıırılsıklamdı.

Belki de önce kıyafetlerimi değiştirmeliydim.

Oh iyi.

Ayaklarımı bir çift parmak arası terliğin içine kaydurdım ve dışarı fırladım. Su damlacıkları tenimden düşüp kavurucu asfalta çarptıkça kaldırım tısladı.

Endüstriyel dezenfektan, depresyon ve enerji içeceklerinin steril kokusu çift kapının açılmasıyla yüzüme çarptı. CPR sertifikasyon sınıflarının reklamını yapan bir tabeladan kaçtım ve resepsiyona yöneldim.

Diğer taraftaki triyaj hemşiresi tam sekiz buçuktu. Ona on verirdim ama kariyer seçimi için birkaç puan kırdım. Herkes hemşirelerin deli olduğunu bilirdi.

"Aman Tanrım!" diye mırıldandı, ben yaklaştıkça gülüyordu. Parmağını, gömleğimi kesiğe karşı tuttuğum göğsümde gezdirdi. "Burada ne oldu?"

Gülümsedim ve ona hızlıca yukarı aşağı baktım. Mavi önlük kıvrımlarını gizlemiyordu. *Çok güzeldi.* Sarı saçlarını omzunun üzerinden attı ve ben de yaka kartına bir göz attım.

"Şey, Sadie," dedim, kollarımı masanın kenarına, el dezenfektanı şişeleri ve ortak kullanılan mürekkepli kalemlerin arasına dayayarak. "Atlantic Beach açıklarında sörf yapıyordum ve akıntıya kapıldım. Bir şey beni kesti." Yarama bakabilmesi için gömleğimi yavaşça çıkardım.

Sadie başını salladı ve hızla bilgisayarına bir şeyler yazdı. "Seni neyin kestiğini gördün mü?"

"Metal olabilir mi? Cam da olabilir. Yazlıkçılar muhtemelen plajda bir şişe kırmış ve temizlememişlerdir," dedim başımı sallayarak. Saçlarımın ucundan hortumla yıkanmış bir golden retriever gibi su akıyordu.

Bir damla Sadie'nin boğazının dibine düştü. Köprücük kemiğinden aşağıya ve önlüğünün V yakasına doğru ilerledi. Gözlerim onu aşağıya kadar takip etti ve varış noktasında oyalandı.

Bakışlarımı tekrar yüzüne çevirdim ve boğazımı temizledim. "Bunun için üzgünüm."

Sadie yazmayı bıraktı ve arsızca gözlerini üzerimde gezdirdi. Sırıttı ve dudaklarını yaladı, sonra dikkatini tekrar bilgisayara verdi.

"Seni bir sörfçü olarak düşünmemiştim," dedi. "Plaj serserisi tipine benzemiyorsun. Buraya tatile mi geldin diye sorardım ama sen

onlara *yazlıkçılar* derlerdi. Buralardan mısın, tatlı çocuk?"

Kıkırdadım. "Eskiden burada yaşıyordum. Yeni taşındım. Aslında bugün."

"Döndüğün ilk gün acile mi gittin?" Bana şakacı bir şekilde *tsk-tsk*. "Eve hoş geldin."

Masanın kenarına doğru eğildim. "Acil servisin bütün güzel kızların çalıştığı yer olduğunu duydum. Gelecekteki torunlarım için harika bir hikâye olur diye düşündüm." Gözlerimi tekrar onun üzerinde gezdirdim. "Söylentilerin doğru olduğu ortaya çıktı. Çok güzelsin." Göz kırptım.

Kıkırdadı ve mürekkepli kalemmini bana doğrulttu. "Siz bir belasınız bayım."

"McGrath," dedim kolumu uzatarak. "Jason."

Elimi sıktı ve gülümsedi. "Günümün en güzel kısmı sen oldun Jason. Sigorta kartın yanında mı?"

Mayomun cebinden cüzdanımı çıkarmadan önce dramatik bir şekilde yüzümü buruşturdum. "Beni gerçekten bir oyunum olduğunu düşündürdün ve tek istediğin benim param." Başımı salladım ve ona askeri kimliğimi uzattım.

Kâğıdı çevirdi ve hızlıca adımı, doğum günümü ve DoD yardım numaramı kaydetti. "Demek ordudasın? Havelock'taki Cherry Point'te miydin?"

Gülümsedim. "Hayır, farklı branş," dedim ve kimliğimin önünde *Donanma* yazan yere dokundum. "Cherry Point Deniz Kuvvetleri'nin."

Kızardı. "Oops."

Sırıttım. O kıpkırmızı yanaklar çok tatlıydı. "Endişelenme, tatlım."

Kimliğimi geri verdi ve bana nazlı bir gülümseme attı. "Daha önce donanmadan biriyle tanıştığımı sanmıyorum. Kulağa büyüleyici geliyor. Bu konuda daha fazla şey öğrenmek isterim."

"Sana akşam yemeğinde anlatmayı çok isterim," dedim hiç düşünmeden. Hâlâ her yerim kanıyor muydu? Elbette. Ama o kıvrımlı sarışın aksiyonuna katılma şansını kaçırmamın imkânı yoktu. Biraz deli olsa bile.

Çılgınlık eğlenceli olabilir.

Gülümsedi. "Bu hoşuma giderdi."

Başka bir kelime daha söyleyemeden acil servise açılan sürgülü kapılar açıldı. Gümüş saçlı, görkemli bir hemşire adımı söyledi ve beni içeri buyur etti.

Bölmelere ayrılmış tedavi alanlarından oluşan labirentte ilerlerken keskin bir antiseptik kokusu yayılıyordu. Durduk ve hemşire bir perdeyi geri çekti. Bana, kesin bir ifadeyle, kıcıımı uydurma hastane yatağına park etmemi söyledi.

"Ne istediğini bilen kadınları severim," dedim sırtarak. Benden en az yirmi yaş büyüktü ama hiç utanmam yoktu. Belki bir süre burada sıkışıp kalırsam bana gizlice fazladan bir Jell-O verirdi.

Hemşire bana yan gözle baktı ve gülümsemesini bastırdı. Başını salladı ve hayati değerlerimi gözden geçirdi.

Sakin bir gün olmalı. Gümüş Saçlı-Sue gittikten sonra, tüm hemşireler birbiri ardına perde odamda dolaşmaya başladı.

"SİZE GETİREBİLECEĞİM BİR ŞEY VAR MI, HON?" diye sordu kızıl saçlı bir kadın kafasını içeri uzatırken. "Battaniye ya da başka bir şey ister misin? Burası biraz serin olabiliyor, biliyorum."

Gülümsedim ve başımı salladım. "Ben iyiyim, güzelim. Günün nasıl geçiyor?"

sorduğum için afallamış görünüyordu. "Şey, oldukça iyi

Bugün çok yoğun bir şey yok."

Kıkırdayarak, doktor birkaç dikiş atmak için gelene kadar derin yarayı kapalı tutan kelebek bandajları gösterdim. "Gününüzü daha ilginç hale getiremediğim için üzgünüm. Bir dahaki sefere küçük bir çentikten daha iyisini yapmaya çalışacağım."

Küçük Kırmızı güldü. "Çoğu insan acil servise gelmemeye çalışır."

"Ama o zaman seninle tanışmayı kaçırmış olurdum," diye karşı çıktım. Gülümsedi ve bana parmağını salladı. "Bugün bütün kızlarla flört ediyorsun. Bütün kat telaş içinde. Ben sadece seni dürtüyordum. söylentilerin doğru olup olmadığını görmek

için kafamı içeri soktum." "Adın ne güzelim?" diye sordum. Yanakları pembeleşti. "Whitney."

"İlk görüşte aşka inanır mısın, Whitney?" Başını iki yana salladı. "Hayır."

Sırıttım. "O zaman dışarı çıkıp tekrar içeri girmenin bir sakıncası var mı? Aramızdaki bu şeye adil bir şans vermeliyim. İkinci görüşte aşk kesin bir şeydir. Kalbimin atış şeklinden anladığım kadarıyla ya aşk ya da kalp durması."

Kıkırdadı ve inanamayarak başını salladı. "O zaman bir elektrokardiyogram çektirmem gerekecek."

"Yakında olduğundan emin ol. Hayatımda gördüğüm en güzel kadınla akşam yemeği yemek için buradan zamanında çıkmayı umuyorum."

Whitney başını geriye attı ve güldü. "Gerçekten de utanmaz bir çapkınsınız, değil mi Bay McGrath?"

"Bence Whitney McGrath'ın kulağa hoş gelen bir ismi var. Elinde yüzük olmadığına göre, yemekten önce bir kuyumcuya ve adliyeye gitmeye ne dersin?"

Kıs kıs güldü. "Doktor dikişlerini atmak için bir dakika içinde burada olur. Terbiyeli ol." Ne demek istediğini kanıtlamak için iki parmağıyla gözlerini işaret etti ve sonra onları bana doğru çevirdi.

Avucumu göğsüme bastırdım. "Kalbimin üstüne yemin ederim."

"Tüm bunlarla hemşirelerin dikkatini dağıtmaya devam edersen -" parmağını çıplak göğsüme ve kollarıma doğru çevirdi "- ve sorumlu hemşire sana örtünmen için kağıt önlükler getirecek."

Dik oturdum ve bir okul çocuğu gibi ellerimi kucağımda birleştirdim. "En iyi şekilde davranacağım, Hemşire Whitney."

Perdeyi kapatırken "*Evet, doğru*" diye mırıldanır gibi oldu ama tam olarak duyamadım. Yatakta arkama yaslandım, ayak bileklerimi çaprazladım ve ellerimi başımın arkasında birleştirdim.

Acil serviste bir gün geçirmek, öğleden sonramı geçirmek için planladığım şey değildi. Ya da akşamımı, işler böyle giderse.

Bridget'e sürpriz yapmayı planlamıştım. Yakında emekli olacağımı biliyordu ve tören için uçakla geleceğini söylemişti. Ama aslında bir tören ya da onunla birlikte gelen tüm o şatafatı istemiyordum. San Diego'dan ayrılmadan önce vedalaşmak üzere birkaç arkadaşımınla bir şeyler içmek için bir araya geldik.

Kız kardeşime gelince, izimi kaybettirmek için ona küçük beyaz yalanlar söyledim. Ona henüz resmi bir bitiş tarihim olmadığını ve olduğunda ona haber vereceğimi söyledim. Doğrusu, sadece çok sevdiği o duvar dibi barda ortaya çıkıp ona sürpriz yapma şansı istiyordum.

Perde geri çekildi ve benim yaşlarımda bir adam içeri girdi. "Jason McGrath?" İfade etmekle bir şey söylemek arasında bir yerdeydi.

Soru.

Onunla dalga geçtim ve başımı salladım. "Tek ve ."

"Ben Dr. Price, bugün kattaki uzman doktorlardan biriyim. İsterseniz bana Dr. Price diyebilirsiniz ama Josh da olur." Omzunun üzerinden bir istasyonun etrafında kümelenmiş bir grup hemşireye baktı.

Hayvanat bahçesindeki bir sergiymişim gibi sırayla bana bakıyorlardı.

Josh kıkırdadı ve dikkatini elindeki grafiğimi gösteren tablete çevirdi. "Oldukça kötü bir şöhrete sahipsin. Tüm hastanede dedikodu değirmenini döndürüyorsun."

Omuz silktim. "Televizyonda iyi bir şey yok. Kendimi meşgul tutmam gerekiyordu." "Üzgünüm, buraya gelmem çok uzun sürdü. Sorumlu hemşire

Özellikle memeleri olmayan birinin gelip dikişlerini atmasını istedim." Bir çift eldiven taktı ve sırttı. "Zaman yönetimi ve güvenli personel oranlarıyla ilgili bir şey, tüm kadın personel görmek için can atarken-" yüksek perdeli bir falsettoya geçti "- dikişe ihtiyacı olan gömleksiz hottie."

Güldüm. "Beni ona doğru yönlendir, ben de sihrimi göstereyim."

"Mel'e değil," dedi kıkırdarak, sonra da göğsümdeki kelebek bandajı. "Sürekli bir etkilenmeme hali içinde yaşıyor. Sert bir kızdır. Kimsenin saçmalıklarına katlanamaz."

"Görünüşe göre bu biraz tecrüben var."

Geri çekilip eldivenleri çıkarırken başını salladı. Parmak uçlarını kırmızı kan lekeleri kaplamıştı. "Hayır, kişisel ve profesyonel işleri birbirine karıştırmam. Ama ona çıkma teklif eden her erkeğin kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp kaçtığını biliyorum."

Bu tam bana göre bir meydan okuma gibi geldi.

Çizelgeme birkaç şey ekledi ve sonra bir kenara koydu. "Pekâlâ. Dikişlerini atmama yardım edecek fazladan bir çift el bekliyorum, sonra seni dikip yoluna koyacağız."

Sanki bir işaretmiş gibi, perde tekrar geri çekildi. Kısa boylu siyah bir kadın, steril aletlerle dolu bir arabayı çekerek içeri girdi. Gözleri benimkilerle buluştu. Yüzünde bir gülümseme belirirken kirpiklerinin kenarları kırıştı.

Yemin ederim, gece gökyüzünü aydınlatabilirdi.

Hiç duraksamadan, "Hey, uçan çocuk. Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

MELISSA

"O Aman Tanrım," dedi Whitney hemşire odasının arkasında yanıma yaklaşırken. "Biraz önce gelen adamı gördün mü?" Kendini yelpazeledi ve koltuklardan birine uzandı.

yuvarlanan sandalyeler. "Aman Tanrım, kızım." "Bunu zaten söylemiştin," dedim.

Whitney dramatize etme eğilimindeydi. Birazcık kas tonusu olan her erkek onun için ateşliydi.

Bileğindeki lastiği çekip saçını geriye atmadan önce başını salladı. "Hayır. Çok ciddiym. O her türlü güzel. Yani, ben bir erkeği asla güzel olarak tanımlamam. Ama aman Tanrım, Mel..."

"Whit, eğer bir kez daha *aman Tanrım* dersen..." Whitney dudaklarını kıvrarak taklit etti.

"O ne için içeride? Sue onu geri getirdiğinde o kodun içindeydim." Göğüs kompresyonları yüzünden kollarım hâlâ ağrıyordu ama hastanın durumu stabildi ve tedavi görüyordu. Önemli olan tek şey buydu.

"Sadie bunun bir sörf kazası olduğunu söyledi. Her tarafı kan içindeyken ona nasıl çıkma teklif ettiğini anlatmadan önce bana söylediği tek şey buydu."

Homurdandım. "Ve tahminimce Sadie *sörf kazası* dışında başka bir bilgi almaya zahmet etmedi çünkü o da flört etmekle meşguldü."

Whitney üzerinde "*JCAHO Beni Sakla*" yazan kupadan bir yudum aldı. "NCLEX'i nasıl geçtiği hakkında hâlâ hiçbir fikrim yok. O kız bir kutu dil bastırıcıdan daha aptal. Ama Mel, eğer onu gördüyse-"

"Aman Tanrım, biliyorum." Güldüm. "Haziran ayının ortasındayız. Ateşli turistler her zaman aptalca şeyler yapar. Pansuman yaptırmak için geliyorlar ve hepiniz daha önce hiç karın kası görmemişsiniz gibi telaşa kapılıyorsunuz. Dr. Price'a buraya gelip gelmeyeceğini sormak için çağrı bırakmak zorunda kaldım, sırf *biraz* çekici bir hasta için ağzınızın suyu akmasın diye."

Oda sıcaklığındaki kahvesinin kenarından sırttı. "Dr. Price onu dikerken sen de oraya uğramalısın. Elini tut ve kaslı sırtını okşa."

"Hastaları nesneleştirmeyi bırakmalısın." Saate baktım ve mırıldandım, "Tatlı Florence anne, saat daha yediye bile yaklaşmadı."

"Dört saat daha." Kaşlarını oynattı. "Git kendin gör. Bugün çalışan herkesle resmen flört etti. Bahse girerim içeri girer girmez sana çıkma teklif edecektir."

Gizemli adamın çizelgesini çıkarırken parmaklarım klavyenin üzerinde uçuştı. "Eğer yapmazsa bana Queen's'ten üç vardiya kahve borçlusun."

Whitney kahvesinin kalanını içti ve fincanını sakladı. "Anlaştık. Gidip yeni kabulü kontrol etmeliyim. Bana nasıl gittiğini anlat."

Hottie McMuscles'ın çizelgesini çıkardım ve adını görünce güldüm. *Jason McGrath*. "artık."

O olmasına imkan yok.

Doğum tarihine baktım ve hesap yaptım. Jase'in doğum gününün ne zaman olduğunu tam olarak hatırlayamıyordum ama yaşı uyuyordu. *Hah*. Sadie sigorta için Tricare'i yazdı. *Hasta için* talihsizlikti. Tricare tam bir kabustu. Yine de Jason'ın donanmada olmasıyla tutarlı olurdu.

Bridget onun ziyarete geleceğinden bahsetmemişti.

Eğer gerçekten Jase olsaydı, Whitney bana borçlu olurdu. Bana çıkma teklif etmesine imkan yok. Ben sadece komşu kızıyım. Küçük kız kardeşinin en iyi arkadaşıydım. Yirmi yıl bunu değiştiremezdi.

Ayrıca, Jason'ın o zamanlar bir tipi vardı: uzun boylu ve sarışın. Kelimenin tam anlamıyla benim tam zıttım. Tipinin değişmediğine bahse girerim.

Azılı bir çapkındı. Hemşirelerin her geçtiklerinde saçlarını kontrol etme çılgınlığına bakılırsa, bu da değişmemişti.

yansıtıcı bir yüzey. *Metal yatakları ayna olarak kullanmadıkları sürece.*

Tam Bee'ye mesaj atıp kardeşinin şehirde olup olmadığını öğrenmek için telefonuma uzandığım sırada, Dr. Price kafasını perdeli bir muayene alanının kenarından çıkardı ve beni işaret etti.

Şimdi ya da asla.

Perdeyi arkaya attığım ve malzeme arabasını içeri soktuğum anda cevabımı almıştım.

Jason McGrath.

Bridget'in biraz daha yaşlı, *çok* erkeksi bir versiyonuna bakmak gibiydi.

Sarı saçlı ve yeşil gözlüydü. Bee'den daha koyu bir bronzluğu vardı. Yarasının doğası gereği dışarıda çok zaman geçirdiği için böyle olduğunu düşündüm.

Yosunlu gözleri benimkilerle buluştu ve dudakları yarı alaycı bir sırıtışa dönüşürken ağzından sessiz bir inançsızlık kahkahası kaçtı.

Gözlerimi kırptım ve bir anı dalgası beni yere serdi. Kulakları henüz tam olarak büyümemiş, sarkık saçlı bir gencin . Anılar .
zıplama ve Çit arasında bizim iki evler.

Bridget'in pijama partisi için geldiği ve sonra Jason ve Chase'in bizi korkutmak için gizlice geldiği anılar.

Jason liseden mezun olduktan birkaç yıl sonra Beaufort'tan ayrıldım. Babam bizi Havelock'taki Cherry Point'teki Deniz Hava Üssü'nden Yuma, Arizona'ya götüren emirleri aldı.

O ana kadar askerlik hayatını hiç umursamamıştım. Tüm bu değişim ve sürekli taşınma beni hiç etkilememişti. Ama Beaufort evim olarak gördüğüm ilk yerdi.

Böylece liseyi Arizona'da bitirdim, üniversiteye gittim ve sonra beni Carolina sahiline geri getirecek bulabildiğim her işe başvurdum.

Benim aksime, Jason Beaufort'tan ayrılmak için sabırsızlanıyordu. O zamandan beri görülmedi.

Şimdi ona bakarken, profesyonellik maskem yüzümde beliren gülünç sırıtışla uyuşmuyordu. "Selam, uçan çocuk. Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

AYAK SESLERİ DÖKÜLEN YAPRAKLARIN ARASINDA ÇITIRDIYORDU. Hava karanlıktı ama McGrath'ların evinden gelen zayıf ışıklar, Jason'ın kendi ve Bridget'in eviyle benim evim arasındaki çite doğru yürürkenki gölgesini aydınlatıyordu.

"Mel?" Jason fısıldadı.

"Evet?" Geri seslendim. Ay ışığında yavaşça ileri geri sallanırken salıncak gıcırdadı.

Jason sessizce güldü. "Seni gizlice çıkarken gördüm sandım." "Hiçbir şey görmedin." Kıkırdadım.

Evlerimizi ayıran ahşap çit gıcırdayarak protesto ederken, çitelerin üstünden tutup atladı ve benim tarafımdaki çimlere yumuşak bir iniş yaptı.

Ellerini ceplerine soktu ve salıncak setine doğru yürüdü. "Partiye gitmedin mi?"

Jason'ın çitlerden atlayıp konuşmak için yanıma gelmesi alışılmadık bir şey değildi. Ailem çok katıydı, bu yüzden Bridget ve Heather'la nadiren dışarı çıkardım, ve Maddie.

Öte yandan, Jason ve Bridget'in ebeveynleri neredeyse yok gibiydi. Çocuklarının nerede olduğu ya da ne yaptıkları umurlarında değildi.

"Gerçekten de Albay'ın futbol maçından sonra parti için Kyle Kingsley'in evine gitmeme izin vereceğini düşünüyor musun?"

Kıs kıs güldü ve yanımdaki boş salıncağa oturdu. "İyi noktaya değindin." Jase yere baktı ve kapüşonunun cebinden bir Rubik küpü çıkardı. Parmakları uçuşuyor, renkli taşları evirip çeviriyordu.

"Sen gitmedin mi?" diye sordum. Biraz stres atmak için can atıyordur diye düşündüm.

"Artık benim sahnem değil. Beladan uzak durmalıyım." Jason dalgalı sörfçü çocuk saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı. Uzamaya başlamıştı ama bu halinin çok sevimli olduğunu düşünüyordum.

"Ne demek senin sahnem değil? Sen, Chase ve Steve neredeyse birbirinizden ayıramazsınız." Bir kahkaha atarak durakladım. "Chase biraz ilgi bekleyen yavru bir köpek gibi Bee'yi takip etmekle meşgul olmadığı zaman."

Jason'ın elleri hâlâ Rubik Küpü'nün üzerindeydi. Tekrar kapüşonunun cebine uzandı ve bana katlanmış bir kâğıt parçası uzattı. "İçeri girdim."

Çenem düştü. "Aman Tanrım! Ciddi misin sen?" Mektubu aldım ve yatak odamın penceresinden gelen bir ışık huzmesinin Jason'ın Birleşik Devletler Deniz Harp Okulu'na kabul mektubunu aydınlatabilmesi için havaya kaldırdım. "Babam senin adına çok sevinecek!" Mektubu geri uzattım. "Ben de senin için çok mutluyum!"

Utangaç bir şekilde sırtıttı ve mektubu kapüşonunun cebine geri sakladı.

"Bee' ve ailene söyledin mi?"

Jason başını salladı. "Hayır. Akşamdan kalma değilse Bee'ye sabah söylerim."

Elimi umursamazca salladım. "O Chase'le birlikte. Ona iyi bakacaktır."

Bana bir bakış attı. "Maddie ve Heather'la birlikte. Steve ve Chase üçünü de beladan uzak tutamıyor."

"Doğru." Sessizce otururken dudağımı çiğnedim. "Ailene ne zaman söyleyeceksin?"

Jason omuz silkti ve gevşek bir kayayı tekmeledi. "Babam iki hafta daha yolda, annem de şu anda gece vardiyasında. Belki de bekleyip mezuniyetten sonra söylerim." Saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı ve gülümsüyormuş gibi yaptı. "Parasını ödemek konusunda endişelenmelerine gerek yok. Kamyonu Maryland'e gidecek kadar uzun süre çalışır durumda tutabilirsem, sonunda buradan kurtulacağım."

Salıncağımı bir o yana bir bu yana salladım ve omzunu omzuma çarptım. "Harika bir denizci olacaksın."

"Pilot," dedi çabucak. "Babamla birlikte havaalanında geçirdiğim onca saat sayesinde, uçuş okuluna girme şansım olabilir."

Macera onun gözlerinde dans ediyordu. Bağımlılık yapıcı ve bulaşıcıydı. "Pekâlâ, uçan çocuk. Sana inanıyorum."

Arabayı içeri yuvarladım ve gizlilik bölmesini pistin karşısına çektim. "Demek tüm bebek sorun çıkaran sensin."

Jason şaşkınlıkla güldü, sanki karşısında durduğumu tam olarak kavrayamamış gibiydi. "Lanet olsun Mel?"

Dr. Price ikimizin arasına baktı. "tanıyor musunuz?" "Bir bir zaman, biz tanıyorduk," ben bir sırtışla söyledim. "Bu

Baş belası Bridget McGrath'ın ağabeyi." "Ah," dedi

Dr. Price bilmiş bir bakışla.

Ne düşündüğünü biliyordum: Belki Jason bir şeyler söyleyebilirdi. Onu.

Sağlık çalışanı olmayı seviyordum ama duygusal yükler Ağırmiş.

Bazen bölümlere ayırmak kolaydı. Kan ve diğer vücut sıvıları yıkanabilir ve unutulabilirdi. Ama birini tekrar bir araya getirdiğinizde, kapıdan çıkıp gitmesini ve onu inciten şeye geri dönmesini izlemek için... Bu tür bir yük sizinle birlikte eve gider.

Bu düşünceleri zihnimin gerisine ittim çünkü *lanet* olsun. Whitney abartmamıştı. Jason büyümüşü ve yağdan daha ateşliydi.

Dikiş malzemelerinin hazırlanmasına yardım ederken, "Pekâlâ, hadi şu şovu başlatalım da bana şehirde ne halt ettiğini söyleyebilesin," dedim. Lidokain şırıngasını çıkardığımda Jason'ın beti benzi attı.

"İğneden korkanlar hep büyük, sert adamlardır," diye takıldım.

Jason'ın kaşları birbirine çarparak burnunun üzerinde derin bir oluk oluşturdu. "İğnelerden korkmuyorum."

Dr. Price kıs kıs güldü. "Güzel, çünkü senin de tetanos aşısına ihtiyacın var."

Jason'ın rengi soldu.

Gülmemeye çalıştım ama Jason hiç sahip olmadığım ağabeyim gibiydi. Onu birkaç dikişten korkarken görmek komikti.

Bir çift eldiven giyme zahmetine girmeden önce, "Tanımadığınız biriyle değiştirmemi ister misiniz?" diye sordum.

Jason başını salladı. "Hayır. Sadece bana neler olduğunu anlatma. dağıt."

"Neden bana burada ne yaptığını anlatarak başlamıyorsun?" Yarasına bakarken sordum. Kızgın kırmızı kenarları olan kötü bir yaraydı ve çok acı verici görünüyordu. "Bee ziyarete gelmenle ilgili bir şey söylemedi."

Beni bir şahin gibi izledi. "Bu gece ona sürpriz yapmayı planlıyordum. Bilirsin, bu olmadan önce." Kesiği işaret etti.

"Endişelenme," dedim bir alkol çubuğunu açarken. "Seni buradan olabildiğince çabuk çıkar."

Soğuk alkollü çubuğu göğüs kaslarının üst kısmına sürdüğümde Jason yüzünü buruşturdu.

"Kasabaya döndüğünde ne yapacağını bana hiç söylemedin."

Jason cevap veremedi Dr. Price araya girdi ve lidokain verirken "Küçük bir çimdik" diye mırıldandı.

Jason yumruğunu sıktı ve grip aşısı olmaya çalışan küçük bir çocuk gibi nefesini tuttu. "Benden bu ," diye homurdandı.

Kaşlarımı kaldırdım. "Yani, mi?"

Yüzümü inceleyerek gülümsedi. "Evet. Yirmime bastım ve elbisemi astım."

"Yirmi yıl," diye nefes verdim, lokal anestezinin derisini uyuşturmasını beklerken. "Buna inanamıyorum. O kadar uzun zaman olmuş gibi gelmiyor."

Dr. Price'ın dikişleri hazırlamasını beklerken, "Albay nasıl?" diye sordu.

"*Tümgeneral* nihayet birkaç yıl önce emekli oldu," dedim kıkırdayarak.

Eskiden babam zorba ve aşırı korumacı olduğunda ona rütbesiyle hitap ederdim. Bu onu çok sinirlendirirdi.

"Babam deniz kuvvetlerinden ayrıldıktan sonra ailem Florida'ya taşındı. Altın yıllarını güç yürüyüşü yaparak, kitap kulübüne giderek ve briç oynayarak geçirmekten mutlular. Onları genellikle yılda birkaç kez görüyorum."

Dr. Price yarayı kapatmaya başladığında Jason yüzünü buruşturdu, ben de elini tuttum. Bana gençliğimizden beri değişmeyen o mahcup bakışını attı *ve özür diledi*.

Elini sıktım ve başımı salladım. "Bu benim işim."

"Hâlâ Beaufort'ta olduğunu bilmiyordum," dedi bakışlarını tavana dikerken. "Yani, Bee'nin bana üniversiteden mezun olduktan sonra geri döndüğünü söylediğini hatırlıyorum. Sanırım daha yeşil çayırlara taşınmış olmanı bekliyordum."

"Eğer doğru hatırlıyorsam, Beaufort'tan çıkmak için savaştan sendin. Ben kalmak için savaşıyordum."

Dr. Price dikişlerin arasından uçarak geçti ve ameliyat ipliğini bağladı.

Jason rahat bir nefes aldı, ben de elini bıraktım. "Burada eski günlerden kalan başka kimse var mı?" diye sordu.

Dikişleri bir parça gazlı bezle kapatıp derisine bantlarken, "Aslında herkes," dedim. "Şey, hariç-"

"Evet, Heather Bee beni aradı."

Başımı salladım, derin bir nefes aldım ve sonra gülümsedim. "Maddie bir süre New York'ta çalıştıktan sonra geri taşındı. Birkaç yıl önce evlendi. Steve yeniden evlendi. Erica'yla iki çocukları var artık. Chase hâlâ burada. Bir süre önce Beaufort şehir merkezinde bir ev satın aldı ve onu ."

"Ya sen?" diye sordu. "Evli misin? Çocuklarınız var mı?"

"Ha!" diye güldüm. "Hayır ve hayır. Morehead'de hiç insan, bitki ya da evcil hayvanla paylaşmadığım bir dairem var."

Saat gibi, Dr. Price'ın çağrı cihazı işini bitirir bitirmez çaldı ve o da aceleyle odadan çıktı.

Yara örtüsünü bir kez daha düzelttim ve Jason'a temiz ve kuru tutması için talimatlar verdim.

"Bu gece Jokers'a gelmelisin," dedim. "Kızlar gecesi düzenliyoruz. Herkes orada olacak."

Jason seçeneklerini tartıyormuş gibi başını yana çevirdi. "Bu pek benim tarzım gibi görünmüyor. *Çıldırılmış kızlarla* takılmak istemem."

Güldüm, "Kalacak değilsin ya. Bütün erkekler de orada olacak. Bu sadece biz hanımlar iyice çakırkeyif olurken onların şoförlük yapması için bir bahane."

Sırıttı. "Neden bu geleneğin yaratılmasında kız kardeşimin parmağı olduğunu hissediyorum?"

"Ciddiyim. Sen de gelmelisin. Poker kulübünün geri kalanıyla da tanışmış olursun."

"Poker kulübü mü?"

Poker kulübünün aslında Jason taşındıktan çok sonrasına kadar poker kulübü olmadığını hatırlayarak güldüm. "Uzun hikâye."

"Bana bu geceyi anlatır mısın?"

Saate bir göz attım. "Seni taburcu edene kadar benim vardiyam bitmiş olacak. Seni bırakmamı istersen seve seve bırakabilirim." Bandajını işaret ettim. "Bunu söylemeye gerek yok ama sakın ol."

Yüzünü buruşturdu. "Lanet olsun. Beni şimdiden dışarı mı atıyorsun? Ben de sünger banyosu yapmayı umuyordum. Sen ve Whitney birlikte yapabilirsiniz."

Güldüm ve gözlerimi devirdim. Her zaman utanmaz bir flörtçüydü. Ama benimle değil, ne kadar istesem de. Bazı şeyler hiç değişmedi.

MELISSA

"Y Bunun için hazır mısın?" Arabadan inip kapıyı iterek kapatırken sırtıarak sordum. "Bridget aklını kaçırarak."

Jason kamyonetinin yan tarafına yaslandı ve Jokerler'in eskimiş heybeti. Üzerini iyice yıpranmış bir donanma tişörtü ve içine girilebilecek kadar yumuşak görünen bir kot pantolonla değiştirmişti.

"Biliyorum. Ona döndüğümü söylemediğim için beni öldürebilir."

"Annen emekli olduğunu biliyor mu, yoksa ona da sürpriz yapacak mısın?"

Gülümsemesi düştü. "Hayır. Ben... Ben onu Bee'yi takip ettiğim takip etmiyorum."

Uzandım ve hastanede yaptığım gibi elini sıktım. "Eminim ona ne zaman söylemeye karar verirsen senin adına mutlu olacaktır."

Gözleri yüzümde oyalandı. *Çenemdeki o sinir bozucu tüyleri almayı yine mi unutmuştum?* Jason'ın bana bakışı tüylerimin diken diken olmasına engel oluyordu.

Bakışlarını kırmak için çapraz askılı çantamı karıştırdım ve banka kartımın yanımda olduğundan emin olmak için kontrol ettim.

"Güzel görünüyorsun," dedi.

İşten sonra üzerime geçirdiğim yanık turuncu tuluma baktım. "Öyle mi düşünüyorsun? Bunu bu hafta sonu bir randevum için aldım. Denemek için dışarı çıkarıyorum."

"Erkek arkadaşın bu gece burada mı?" diye sordu.

"Randevu," diye açıkladım. "*Tekil* randevu. Bir uygulamada eşleştik ve akşam yemeği için anlaştık. İşlerin nasıl gideceğini göreceğiz."

Jason beni bir aşağı bir yukarı süzerken dili dişlerinin önünde kayıyordu. "Eğer böyle görünürsen, her şeyin yolunda gideceğini garanti ederim."

Benimle flört? Bu fikri reddettim. Jason McGrath'ın benimle flört etmesinin imkânı yoktu. Yirmi yıl pek çok şeyi değiştirebilirdi ama kız arkadaş için uygun olmadığım gerçeğini asla değiştiremezdi.

Ben sadece komşu kıızıydım. Onun kankası. Küçük kız kardeşinin en iyi arkadaşı.

Onun sırlarını bilen .

"Hadi," dedim anahtarlığımın kilit düğmesine basarken. "Gidip Bee'nin ödünü koparalım."

Jokers kalabalıktı. Bir yaz gecesi için sıra dışı bir durum değildi. Yine de mekan tıklım tıklımdı. Poker kulübü U şeklindeki barın bizim tarafımıza yığılmıştı. Barın sonunda Bridget kamburunu çıkarmış Kyle'la konuşuyordu.

"Ne oluyor be?" Nefesimin altında mırıldandım. Kyle kızlar gecesine *hiç* gelmezdi.

Damarlarımdan öfke akıyordu. Yumruklarımı sıktım ve taşaklarını koparıp onu onlarla boğma arzumu bastırmak için kendimi nefes almaya zorladım.

Kristin ve nişanlısı Will bir araya toplanmış Steve ve Erica ile konuşuyorlardı. Maddie, Luca, Chase, Hannah Jane ve Isaac kendi aralarında sohbet ediyorlardı. Kimse Jason'la benim içeri girdiğimizi fark etmemişti.

Jason'ın durduğunu hissettim. Göğsünden yayılan sıcaklık sırtıma yaslandı. Bridget'i görmeden önce bir süre barı aradı. Başımı kaldırdım ve yüzünün bir ampul gibi aydınlanmasını izledim.

Gruptan Jason'ı ilk fark eden Chase oldu. "Vay anasını," diye mırıldandı, gözlerini konuşmasından kaçırırken.

Bu Bridget'in dikkatini çekti. Chase'e baktı ve sonra onun bakışlarını Jason'a doğru takip etti.

Jason'ın gözleri yaşarmıştı. "Hey, Bumble Bee."

"Ona bu yüzden Bee demeye başladığımızı unutmuşum," diye fısıldadı Maddie.

"Aman-" Bridget'in gözleri büyüdü ve bardan fırlayıp kardeşine doğru koştu. Tam zamanında yoldan çekildim. Zıpladı ve kollarını ve bacaklarını Jason'ın etrafına bir koala ayısı gibi sardı.

Bir ağaca. "Burada ne halt ediyorsun?" diye bağırdı mutlu gözyaşları arasında.

Jason Bridget'i ayı gibi kucaklayarak etrafında döndürürken Kyle öfkeyle kükredi. Bu durumdan hiç hoşnut olmayan ve kıskanan Kyle, Bridget'e elini uzatan adamın ağzını burnunu kırmak için bardan fırladığında neredeyse bir tabureyi devirecekti.

Chase elini Kyle'ın göğsüne vurdu ve onu bir taburenin üzerine itti. Kyle karşılık vermek için ayağa kalktı ama Chase ölümcül bir bakışla onu kısırdı. "Bu onun kardeşi, bok herif," diye hırladı. "Onu hatırladın mı?"

Kyle'ın gözleri bana kaydı.

Bir kaşımı kaldırdım, beni denemesi için ona meydan okuyordum. Chase, muhtemelen ne kadar istese de yüzüne yumruk atamayacak kadar dost canlısı olabilirdi ama ben değildim. Burnunu kırmak ve küçük bir sürtük gibi ağlamasını izlemek çok iyi hissettirebilirdi.

"Evet," dedi Kyle, Chase'i dirsekleyerek kendisinden uzaklaştırırken. "Bunu biliyordum. Şimdi suç duyurusunda bulunmadan önce o lanet ellerini üzerimden çek, Brannan."

Bu ikisi arasında aşk kaybolmaz.

Jason ve Bridget kollarını birbirlerine dolamış bir halde gruba doğru yürüdüler. "Hepiniz kardeşim Jason'ı hatırlıyorsunuz, değil mi?" Bridget gururla gülümserken şöyle dedi.

Chase sırtarak, "Görüşmeyeli uzun zaman oldu," dedi ve Jason'ı kucakladı. Bir zamanlar bu ikisi çok sıkı fıkıydı.

Jason sırttı. "Dostum, çok uzun oldu."

Steve bar taburesinden zıpladı ve el hareketini tekrarladı. "Tekrar hoş geldin, dostum. Sadece ziyarete mi geldin yoksa..."

"Hayır, ben yokum. Donanmaya veda ettim ve daha yeşil çayırlara taşıyorum." Jason döndü ve Maddie ona doğru koşarken onu yakaladı. "Çılgın Köpek! Kahretsin, hiç değişmemişsin."

Maddie güldü, uzun beyaz-sarı saçları etraflarında uçuşuyordu. "Sadece soyadım. Evinize hoş geldiniz."

"Ben de öyle duydum. Tebrikler evlat," dedi Jason. "Beni senin deli kışınla evlenecek kadar aptal bir adamla mı tanıştıracaksın?"

Luca Maddie'nin arkasından geldi ve Jason'ın elini sıkarken sırttı. "Luca DeRossi. Söz konusu çılgın kışın koruyucusu."

"Jason McGrath. Bee'nin kardeşiyim."

Steve Erica'nın elini tuttu ve onu çemberin içine aldı. "Jase, bu benim karım Erica."

Jason poker kulübünün bizimle birlikte büyümemiş üyeleriyle teker teker tanıştırdı: Luca, Erica, Kristin ve Will ile Hannah Jane ve Isaac.

Herkes Jason'a Beaufort'taki hayat hakkında bilgi verirken merhabalaşmalar canlı sohbetlere dönüştü. Göz ucuyla Kyle'ın içkisini bitirip bardan uzaklaştığını gördüm.

Grubun içine doğru ilerledi ve kolunu Bridget'in beline doladı.

Jason, Kyle'ın Bridget'in üzerindeki eline baktı ve bir kaşını kaldırdı. "Um," diye kekeleydi Bridget. "Jase, Kyle Kingsley'i hatırlarsın.

, değil mi?"

Jason gülümsedi. "Evet. Üzgünüm, seni tanıyamadım."

Kyle yapmacık bir gülümseme takındı ve el salladı. "Endişelenme dostum. Eminim Bridget'i gördüğün için heyecanlanmışsındır. Düşünden önce arayı kapatmak için bolca vaktimiz var."

Jason'ın dili tutuldu. "*Düğün* mü?"

Bridget dudağını ısırды ve sol elini uzatarak ona yüzüğü gösterdi. "Kyle ve ben nişanlandık." Gergin bir nefes verdi ve nişanlısına gülümsedi. "Biz evleniyoruz."

Aman .

Bridget Jason'a da söylememiş miydi? Kyle baklayı ağzından çıkardığında kıyamet kopmuştu. Bridget mahcup olmuştu. Biz şok olmuştuk.

Ve Chase... Chase'in ne olduğunu bilmiyordum. Olaydan sonra iki gün ortadan kayboldu.

"Bir biraya ihtiyacım var," diye mırıldandım Maddie'ye.

"Kızım," diye kıs kıs güldü, "Bu lanet eyalette bunu atlatmamıza yetecek kadar alkol yok. Bari sert içki alalım."

Hannah Jane benim ve Maddie'nin kolundan tutup bizi ağıldan uzaklaştırdı. Erica ve Kristin de onu takip etti.

Maddie sessizce, "Demek gerçekten kimseye söylememiş," dedi.

Çocukların geri kalanı Chase'i bilyardo masasına kadar takip etti. Çizgiler ve katılar oyununun Chase'in fikri olduğuna büyük para yatırırdım.

Kyle'ın kolu Bridget'in beline dolanmış, eli de onun göğsündeydi. Etrafta durup Jason'la konuşurlarken birbirlerine sokulmuşlardı.

Bütün bu sahne midemi bulandırdı.

"Bee'ye bunu neden sır olarak sakladığınızı soran oldu mu?" Erica sordu. Beş kafa sallandı.

Kristin bana bakarak, "Sen ve Bee sürekli takılıyorsunuz," dedi. "Evlenme teklif ettiğinde sana söyledi mi?"

"Hayır," diye kestirip attım. "Siz öğrendiğinizde ben öğrendim."

Maddie elini saçlarında gezdirdi ve yana doğru savurdu. "Yani, Jase gideli uzun zaman oldu. Ama bundan daha yakın olduklarını sanıyordum."

"Hey, millet!" Bridget bardan seslendi. "Hadi shot yapalım!"

Beşimiz yaramazca bara akın ettik.

"HAYIR, HAYIR." Bridget beni bir içki daha içmeye ikna etmeye çalıştığında ellerimi yüzümün önünde salladım. "Suya geçiyorum."

"Awww." Bridget bir bar taburesine oturdu ve kendi etrafında döndü. "Hiç eğlenceli değilsin." *Çocukların -Kyle hariç-* oturduğu kabini işaret etti.

-tıkış tıkıştı. "Oyunbozanlık edeceksen git DD'lerle otur."

"Belki sen de suya geçmelisin," diye öneride bulundum.

"Kesinlikle hayır!" Maddie kükredi. "Benim tatlı küçük Bumble Bee'm nasıl iyi vakit geçireceğini biliyor!" Bridget'in yanındaki bar taburesine oturdu.

Destek için Luca ve Jason'a baktım ama onlar sadece ellerini kaldırıp başlarını salladılar. Bridget kıkırdamaya başladı ve neredeyse . Maddie kollarını Bee'ye doladı ve onu tekrar taburenin üzerine çekti.

"Tanrı merhamet etsin." Jason'ın yanındaki kabine sıkışırken başımı salladım. "Mad ve Bee çakırkeyif olduklarında t-r-o-u-b-l-e oluyorlar."

"Pek bir şey değişmemiş demek ki." Jason gerinip kolunu kabinin arkasına sarkıtırken kıkırdadı. Parmak uçları omzumu sıyırdı, akılsızca soyut şekillerin izini sürdü.

Maddie, Bee, Hannah ve Kristin bir tur daha içki içerken ben ve çocuklar neşeli bir şekilde yukarı tavuk, aşağı tavuk oyununa başladık.

Kristin'in bağırdığını duyduğumda Jason bana çeyrekliği uzatmıştı. "Oooh! Evet! Hadi yapalım şunu!"

"Ne yapacağım?" Will, kabinin üstünden nişanlısına bakarak geri seslendi.

"Doğruluk mu cesaret mi!" Erica söyledi. Tamamen ayıktı ama en az diğerleri kadar sersemlemiş görünüyordu. Çocuksuz bir gece insana bunu yaptırıyordu.

Isaac bir kaşını kaldırdı. "Bunun için biraz yaşlı değil misiniz?"

Maddie güldü. "İşte burada yanılıyorsun, Warbucks Baba.

Doğruluk mu Cesaret mi sadece yaşlandıkça daha iyi olur!"

Başımı salladım ve bir sonraki tavuk turuna geri döndüm. "İyi vakit geçiriyor musun?" Jason sessizce sordu.

Çatık kaşlarla ona baktım. "Tabii ki." "Dans etmek ister misin?"

"Chase'e mi soruyorsun? Çünkü bana sormayacağından adım gibi eminim." Güldüm.

Jason gözlerini indirdi. "Neden sana sormayayım ki? Burada seninle son kez birlikte olduğumda dans etmiştik."

Yirmi yıl önceki otuz saniyelik bir dansı nasıl hatırlıyordu?

Kıkırdadım ve omzumla onu dürttüm. "Benimle dalga geçmeden beş dakikadan fazla duramıyorsun, değil mi?"

Jase başka bir şey söylemeye fırsat bulamadan kızlardan biri ölümcül bir çığlık attı.

"Yap !" Hannah Jane çığlık attı. "Sana meydan okuyorum!"

Masadaki herkes Hannah Jane'in ne haltlar karıştırdığını görmek için bara baktı.

Maddie bir bar taburesine oturmuş, kucak dansı bekliyormuş gibi dizlerini . Bridget aralarında durdu ve tekila dolu bir shot bardağı aldı.

"Vay ." Ellerimi ağzımın üzerine kapattım. "O-"

Bridget parmağının ucunu shot bardağına daldırdı ve Maddie'nin göğüs dekoltesinin üst kısmına sildi. Bir tutam tuz aldı ve çizginin üzerine serpti.

Maddie bir dilim limon aldı ve dişlerinin arasında tuttu.

Bridget, Maddie'nin saçlarını omzuna attı, shot bardağını havaya kaldırdı ve "Fondip, sürtükler!" diye bağırdı.

Eğildi ve Maddie'nin göğsünün üstündeki tuzu dilinin ucuyla yaladı.

Diğer kızlar da avazları çıktığı kadar bağırdılar.

Bridget doğruldu, shot bardağını aldı ve tekilayı bir dikişte .

Maddie limonu ısırdı ve kabuğunu barın üzerine fırlattı. Bir an bile tereddüt etmeden Bridget'in atletinin önünü yakaladı ve onu içeri çekerek ağzına şehvetli bir öpücük kondurdu.

"*Dilimle* dedim," diye bağırdı Hannah Jane.

Bridget sırtarak Maddie'nin başını sabit tutarken dilini Maddie'ninkine doğru kaydırıp ve onu ölesiye öptü. Göğüsleri birbirlerine yaslanmıştı. Maddie, Bridget'in kışını sıkarken Bridget de parmaklarını Maddie'nin buz gibi sarı saçlarına daldırıyordu. Bee şeytani bir sırıtışla Maddie'nin alt dudağını dişlerinin arasına aldı.

Aman .

Sonunda kızlar hava almaya çıktılar. Çılgınlar gibi sırıtıyorlardı.

Jason gözlerini kızlardan kaçırarak, "Tanrı aşkına," diye inledi.

kız kardeşinin maskaralıkları.

Luca kocaman gözlerle, "Vay anasını," diye mırıldandı. Kabinin içinde kıpırdandı.

"Çok ateşliydi, değil mi?" Isaac söyledi. "Karın olduğunu biliyorum ama çok seksiydi."

Chase pantolonunun önünü düzeltti. "Evet. Çok ."

Çocuklar kendi aralarında mırıldanırken kızardım ve doğrudan masaya baktım, kalçalarımın arasındaki karıncalanmayı görmezden gelmeye çalıştım.

Herhangi bir aksiyon yaşamayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, lanet olası bir doğruluk mu cesaret mi öpücüğünü izlemek beni tahrik etti.

"Sıcak. Kesinlikle ateşli," diye homurdandı Luca kabinden çıkarken. Cüzdanını çıkardı ve hesabı karşılayacak kadar para attı. "Pekâlâ. Bu gecelik bu kadar yeter. İzninizle eve gidip karımı becereceğim."

Luca Maddie'yi kucağına alıp omzuna attı, kışını tokatladı ve aceleyle eve döndü.

Görünüşe göre Steve ve Erica'nın yatma vakti geçmişti, bu yüzden bir sonraki onlardı. Kristin'in küçük kız kardeşi Kylie, Steve ve Erica'nın iki çocuğuna bakıcılık yapıyordu, o yüzden Will'le birlikte Kylie'yi almaya gittiler. Chase, Isaac ve Hannah Jane ile gitti.

"Seni görmek çok güzeldi," dedim Jason'a hesabımı ödemek için Bayan Wanda'ya işaret ederken. "Yani, sanırım seni hastanede görmesem daha iyi olurdu ama karşılaştığımıza sevindim."

Jason makbuzunu kot pantolonunun cebine soktu ve kollarını kavuşturdu. "Seni her zaman görmek güzel."

"Senin için sırada ne var, uçan çocuk?" Bayan Wanda bana banka kartımı geri verirken sordum.

Gözleri Bridget ve Kyle'a kaydı. Bir kulübede oturmuş konuşuyorlardı. "Birkaç geceliğine Bee'nin evinde kalmayı planlıyordum ama..."

"O daireden yıllar önce taşındı," dedim sessizce. "Bee ve Kyle bir onun evinde birlikte yaşıyorlar."

Jason ensesini ovuşturdu. "Görünüşe göre benim bilmediğim pek çok şey oluyor."

Yılın küçümsemesi.

"Peki, nerede kalıyorsun?"

Kollarını kavuşturdu, pazuları tişörtünün kollarını zorluyordu. "Muhtemelen bir otel odası tutmak için Morehead'e geri döneceğim."

"İyi şanslar," dedim. "Yaz aylarında yerlerin ne kadar çabuk dolduğunu biliyorsun."

Jason yüzünü buruşturdu. "Kahretsin. Chase'e onunla miyim diye sormalıydim."

"Benim evimde kalabilirsin," diye teklif ettim. "Lüks bir yer değil ama boş bir kanepem var."

Kaşları kalktı. "Gerçekten mi? Sakıncası yok mu?"

"Evet," dedim. "Çok çalışıyorum, o yüzden sadece uyumak için oradayım. İstedğin kadar kalabilirsin."

Jason tekrar Bridget'e baktı. Dişlerini sıkarken çenesinin köşeleri alevlendi. "Bana bir şey söyle."

"Herhangi bir şey."

"Mutlu mu?"

Bana bundan başka bir şey sorma, Jase.

"Konuşacak çok şeyiniz var," dedim anahtarlarımı çıkarıp şingirdatarak Jason'ın dikkatini çekerken. ", uçan çocuk. Eve gidelim."

JASON

H *Lanet olsun!* Beaufort'a döndüğümde görmeyi beklediğim insanlar arasında Melissa Jacobsen listenin en sonunda yer alıyordu.

Ancak, ayrıldığım günden beri düşünmeyi bırakmadığım insanlar listesinin başında o vardı.

Deniz Harp Okulu boyunca onun hatırasını taşıdım. Uçuş okulu boyunca. TOPGUN boyunca. Görevlendirmeler ve atamalar boyunca. İyi ve kötü zamanlarda. Cehenneme gidip geldim.

Karşımda durup dairesinin kapısını açtığı gerçeğini aklım bir türlü . Büyümüştü ve muhteşemdi.

Kırmızı, beyaz ve mavi bir fiyonkla bağlanmış beyaz bir ortanca çelengi, kapının ortasındaki altın 3B'yi çerçeveliyordu. Ayaklarının altındaki kahverengi elyaf paspasın üzerinde "*Şşşt! Uyuyan hemşire! Cesaretin varsa kapıyı çal.*"

Başının tepesi göğsümün ortasına kadar ancak geliyordu. O her zaman küçük bir şeydi.

Okulda benden birkaç yıl geride olsa bile, büyüdüğümüzde onun oldukça sevimli olduğunu düşünürdüm. Ama şimdi, tamamen kadındı.

Barın otoparkında ona söylemediğim şey, küçük şort ve atlet görünümlü tulumunun kıcını *harika gösterdiydi.*

Lanet olsun, o kış.

Mel'in boyu 1.80'i bile bulmuyordu ama bacakları rüya gibi yapılıydı. Pürüzsüz ve güçlüydü. Etkileyici bir kas yapısı vardı ve bu çok seksiydi. Tüm doğru yerlerdeki kıvrımlar, diri göğüsler, büyük kahverengi gözler ve öpüşmek için yapılmış dudaklar.

Onu eve götürmek için ısrar edecektim, ama diğer kızlar hala sarhoş olmasına rağmen o hemen suya geçti.

Bridget'in kendisine göz kulak olacak bir nişanlısının olması muhtemelen iyi bir şeydi. Bela önce onu bulmazsa, belayı bulma konusunda her zaman bir eğilimi vardı.

Mel kapıyı iterek açtı ve ışıkları yakmak için karanlık daireye uzandı. Tarçın ve sedir ağacının sıcak kokusu burnuma çarptı.

"Özür dilerim," dedi sandaletlerini çıkarıp kapının hemen içindeki ayakkabılığa koyarken. "Mumlara karşı bir zaafım var."

"Hayır, harika kokuyor," dedim onu takip edip ayakkabılarımı onunkilerin yanına koyarken. "Ev gibi."

"Evet," dedi, umursamaz bir tavırla. Oturma odası ve mutfağın birleşiminde dolaşarak ışıkları yaktı. "Bütün gün o steril hastane kokusuyla çevriliyim. Eve gittiğimde rahat hissetmek için buna ihtiyacım var. Rahatlamama yardımcı oluyor."

Rahatlamasına yardımcı olacak birkaç pozisyon daha düşünebilirim.

Etrafıma bakındım. "Güzel bir yeriniz var."

Her yerde mumlar vardı. Cam kavanozlarda küçük adaklar, birden fazla fitili olan büyük mumlar, sütunların üzerinde mumlar ve kavanozlarda mumlar.

Sarı yastıklar koyu yeşil bir kanepeyi süslüyordu. Televizyona bitişik turkuaz mavisi bir koltuk vardı. Turuncu ile kırmızı arasında bir renkte örgü battaniye kolçağın üzerine örtülmüştü. Parkelerin üzerinde siyah-beyaz tüylü bir halı bile vardı.

Her yer retro, korkak ve tamamen *Mel'di*.

Kahvaltı köşesinde küçük bir masası vardı. Mutfağın dışında bir balkon vardı. Metal veranda sandalyelerinin belli belirsiz hatlarını seçebiliyordum. L şeklindeki mutfak basit ama temizdi.

Duvarları eski vinil plaklar süslüyordu ve ahşap bir sehpanın üzerinde şişe kapaklarıyla dolu bir vazo duruyordu.

"Fazla değil ama genelde sadece ben olduğum için yeterli," dedi Mel. Oval orta yüzyıl sehpasından bir yığın kitap aldı ve onları koymak için karanlık bir odada kayboldu.

Sözüne sadık kalarak ne bitki, ne evcil hayvan ne de başka insanlar vardı. Ancak kişiliğinin küçük dokunuşları, onun mabedine giryormuşum gibi hissettirdi.

Kamyonetimden getirdiğim gece çantasını omzuma attım. Sabah kendi bulmak için hemen işe koyulmam gerekiyordu. Bridget'in bana taşındığını hiç söylememiş olması canımı sıkıyordu.

Mel üzerinde bir çift küçük uyku şortu ve bir atletle oturma odasına geri geldi.

Pantolonumun daha da daralmasını engellemek için bakışlarımı duvardaki plaklara çevirdim. Eklektik bir müzik zevki vardı. Santana, Journey ve AC/DC en üst sırada yan yanaydı. Miles Davis, Kenny Loggins ve Garth Brooks orta sırayı oluşturuyordu. En alt sırada Chicago, Ricky Martin ve Dolly Parton vardı.

Mel, musluktan bir bardak su doldururken, "Mutfakta ne istersen alabilirsin," dedi. "Sadece buzdolabına dikkat edin. Orada bulacağınız her şey yenilebilir olmayabilir."

Çantamı kanepenin yanına bıraktım ve mutfağa doğru yürüdüm. "Ne demek istiyorsun?"

Zıpladı ve tezgahın üzerine oturdu. Neredeyse göz göze geldik. "Üç gün çalışıp üç gün çalışmadığım için *düzensiz* yemek yapıyorum." Kıkırdadı ve ekledi, "Orada ne olduğunu unutuyorum ve bulanıklaşmaya başlıyor."

"Yarın çalışıyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Gece vardiyasına geri dönmek üzereyim. Bu yüzden, vücudumu o programa geri döndürmeye çalışmak için uyuyacağım ve geç saatlere kadar ayakta kalacağım."

"Kalkarken sessiz olmaya çalışacağım ve çıkarken kapıyı arkamdan kilitleyeceğim." Tekrar kanepeye baktım. "Burada kalmama izin verdiğiniz için tekrar teşekkürler."

Günün yorgunluğu beni yakalamaya başlamıştı. Dikişlerimi örten gazlı bezi düşüncesizce ovuşturdum. Mel'in ağzı kaşlarını çatarak aşağı doğru döndü. "Seni rahatsız mı ediyor?"

Elimi salladım. "Yok, sadece biraz ağrım var."

Kaşlarını kaldırarak beni kıstırdı. "Onunla uğraşma ve Dr. Price'ın el emeğini yırtma. Dikişlerin için acil servisteki en iyi elleri ayarladım."

Kıs kıs güldüm ve başımı yana eğdim. "Hayır, sadece başka biriyle flört etmemi istemedin."

Yaramı dürttü, ben de irkildim. "Kiminle flört ettiğin umurumda değil, uçan çocuk. Sadece bebek hemşireleri kontrol altında tutmak zorunda olan ben olduğumda bunu yapma."

Kıkırdadım. "Bebek mi?"

"Ben bir hemşire eğitmeniyim ve bunu çok ciddiye alıyorum." "Gevşemen lazım."

"Çok fazla serbest bıraktım."

"Öyle mi?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve göğüs kaslarımdaki acıdan dolayı yüzümü buruşturduğumu gizlemeye çalıştım. "Eğlenmek için ne?"

Mel tezgâhtan ve masasındaki sandalyelerden birini işaret etti. "Otur."

Bir an ortadan kayboldu, sonra elinde bir ilk yardım çantası ve mavi bir düzenleyiciyle geri döndü. Yanına gittim ve o ilk yardım çantasını açarken ben de çantanın içine baktım. Bir dizi travma makası, tıbbi bant, alkollü hazırlık pedleri ve bir ton Jolly Ranchers vardı.

"Senin tatlıya düşkün biri olduğunu düşünmemiştim," dedim itaatkâr bir şekilde otururken.

İlk yardım çantasından kâğıttan bir gazlı bez paketi çıkardı ve yırtarak açtı. "Yok," dedi gülümseyerek. "Bilgin olsun, orada boya kalemlerim de var. Çocuklar geldiğinde kullanmak için onları el altında tutuyorum." Durdu ve beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Ya da kalbi çocuk olanlar."

Gülümsememi gizlemek için elimi ağzıma götürdüm. "Az önce bana beş yaşında mı yoksa yaşlı mı dediğinden emin değilim."

Mel bir rulo beyaz tıbbi bandı, şeridi soyulana kadar karıştırdı. "Emekli olmuşsun."

"Demek konu çocuklar olunca yumuşuyorsun, ha?" Gömleğimin yakasını tuttum ve çıkardım. "O zaman neden acil serviste çalışıyorsun? Neden pediatri değil?"

Dizlerimin arasında durdu ve -Tanrım, beni *affet*- doğrudan göğüslerine baktım. Pijamasının altına giydiği sutyen onları daha da yukarı itiyordu. Dudaklarımı yaladım, kalp atışlarım bir jet motoru gibi kükrerken kabarıklıklara baktım.

"Ses duvarını aşan uçakları uçurmayı sevmenle aynı sebepten," dedi. Sesi beni göğüslerimin neden olduğu trans halinden çıkardı.

"Adrenalin bağımlısı mı?"

Bana bir parmak silah doğrulttu. ", uçan çocuk."

"Bu da bizi senin eğlenmek için ne yapmaktan hoşlandığına getiriyor," dedim. Mel sargıyı derimden soymaya başladı ve ben tısladım.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Mel yaklaşırken. Avucunu göğüs kaslarıma bastırarak deriyi gerdi.

Kalın bir şekilde yutkundum ve birbirine kenetleyerek kasıklarımı sakladım. Bandı ve gazlı bezi çıkardığını zar zor fark ettim.

Gözlerim göğüslerinin sürekli yükselip alçalmasına sabitlenmişti. Ellerin vücudumdaki hissini seviyordum. O eller çok iyi hissettiriyordu.

Eski sargıyı bir kenara attı ve dikişlerin etrafını alkollü bir pedle temizledi.

"Çok çalışıyorum. Yazın sahilde koşuyorum ve dışarıda çalışıyorum. Hava soğuduğunda ya da kötü olduğunda spor salonuna gidiyorum. Sound'da kürek çekiyorum. Kaya tırmanışını severim. Haftada birkaç gece bara giderim ve kim boşsa onunla buluşurum. Pazartesi günü de poker gecemiz var." Gülümsedi, geniş ve parlak. "Kendimi oldukça meşgul tutuyorum."

"Öyle görünüyor."

"İşte oldu." Mel eliyle taze pansumanı düzeltti. "Yeni gibi oldu. Yarın duş alabilirsin. Sadece dikişleri suya batırma." Bana sertçe baktı. "Yani yüzmek ya da sörf yapmak yok."

Sandalyede arkama yaslandım ve gömleğimi masadan kaldırdım. "Muhtemelen yarın ağırdan alacağım. Bridget'i görmeye git. Kiralık ya da kısa süreli bir yer bak."

Mel atılmış ambalajı topladı ve çöpe attı. "Kasabada ne kadar kalacağınızı soracaktım ama görünüşe göre sadece buradan geçiyordunuz."

"Bir arkadaşım için çalışmaya gitmeden önce biraz dinlenmeyi planlıyordum."

"Öyle mi?" dedi omzunun üzerinden.

"Evet. Birlikte çalıştığım bir adam şimdi özel uçaklarla uçuyor. Miami'de çalışıyor. Kokpitte boş bir koltuğu olduğunu, sıkılırsam zenginleri gezdireceğini söyledi." Omuz silktim. "Bitmiş bir anlaşma değil ama sen ve Bee benden sıkıldığınızda bir şans verebilirim."

Mel kıkırdayarak mutfağın ışıklarını söndürdü ve beni oturma odasına doğru itti. "Burada istediğin kadar kalabilirsin. Kullanabileceğin yedek bir anahtarım var. Buzdolabının yanındaki ıvır zıvır çekmecesinde." Bir dolabı açtı ve bir yığın battaniye ile yedek bir yastık çıkardı. "Ayrıca, *karşılıksız bir şeye karşı* değilim.

Bir yere uçmam gerekirse bu küçük iyiliği bozdurmayacağımı sanmayın. Kaptan McGrath'ı tanıdığımı söyleyebilir miyim?"

"Bu *Teğmen Komutan* McGrath." Sırıttım. "Beni ticari uçuş yaparken bulamazsınız. Uçaklar çok yavaş ve ben de müşteri hizmetleriyle ilgilenmiyorum."

"Şu haline bak, süslü pantolon." Mel güldü. "O-4 maaşı iyi olmalı."

Sırıttım. "Sam Amca ve ben iyi şartlarda ayrıldık."

"O zaman kahvaltıda bir şey olmadığı için kendimi kötü hissetmeyeceğim." Güldü. "Ama sanırım sabahları barı Bee açıyor. Sen de gitmelisin. Aşçı çok güzel krep yapıyor."

Karın kaslarıma baktım ve onları dürttüm. "Eh, onu görmeye gideceğim ama ben daha çok *sabahları protein içeceği içen* bir adamım."

Mel gözlerini devirdi. "Sakin bana makroları saydığını söyleme. Ve Tanrı aşkına, eğer keto diyeti yapıyorsan, seni kapı dışarı ederim."

Ona yukarıdan aşağıya baktım. Mel'in etkileyici miktarda kası vardı. Her yeri sıkı ve tonluydu. "Birini tanımak için biri gerekir."

Parmağını kıvrırarak beni yaklaştırmaya çağırdı. "Sana bir sır ."

Ne söyleyeceğini duymak için eğildim.

Mel başını öne eğdi. Dili dışarı fırladı ve dudaklarını ıslattı. "Egzersiz yapıyorum çünkü kendimi güçlü hissetmeyi seviyorum."

Lanet olsun.

Sırıttı ve yanağını okşadı. "Bu ve istediğim her şeyi yiyecek hoşuma gidiyor. Ama tavşan yemeğinle iyi eğlenceler. Sabah görüşürüz." Yatak odasına gidip kapıyı kapatırken kalçası ileri geri sallanıyordu.

Başkasının evinde kalırken mastürbasyon yapmanın görgüsüzlük olup olmadığını merak ettim.

"Bu kadar erken geldiğim için özür dilerim. İçeri gelebilir miyim?"

Bridget miydi o?

Uykumda kıpırdandım. Mel'in oturma odasında taş gibi uyuyordum. Burada biri mi vardı? Hayal meyal Mel'in bana

uyumayı planladığını söyledi. Gözlerimi azıcık açtım ve etrafıma bakındım. Hâlâ karanlıktı.

Rüya görüyor olmalıyım. Gözlerimi tekrar kapattım.

"Kanepemde uyuyor. Ama lütfen onu uyandırıp bu konuşmaya dahil etmek isterim."

"Kardeşimin senin kanepende ne işi var?"

"Çünkü iki buçuk yıl önce dairenden taşınıp Kyle'ın yanına taşındığını ona söylemedin! Benimle dalga mı geçiyorsun? Önce o pislikle evlenmeyi kabul ettiğini kimseye söylemiyorsun, şimdi de Jason'ın bizden daha fazla şey bildiğini öğreniyorum!"

Kanepede kaykıldım, yastığı boynumun altına sıkıştırdım. Sesler kesildi. Eğer Mel'i tekrar gördükten on iki saat sonra onu rüyamda görüyorsam, lanet olsun. Ellerimi kendime saklamak saçma bir miktarda kısıtlama gerektirecekti. =

Alacakaranlık kuşağında oyalandım, yarı uykuluydum ama hâlâ başımda sayılırdı. *"Bak, bunu daha sonra konuşabilir miyiz? İşe gitmem gerekiyor ve-" "Aman Tanrım!"*

Bu kesinlikle Melissa'ydı. Gözlerimi ovuşturdum. "Mel?" Bir çeşit fısıltıyla seslendim. Eğer gerçekten rüya görüyorsam onu uyandırmak istemiyordum.

Işığa doğru adım atarken usulca "Özür dilerim," dedi. "Ben sadece-

-*"Tuvaleti kullanmak için kalktım."*

Elindeki ilk yardım çantasını işaret ettim. "İyi misin?" "Evet, ben de tam kaldırıyordum... Bilirsin, daha önceden."

Başımı salladım ve başımı tekrar yastığa koydum. "İyi geceler, Mel." "İyi geceler, Jase."

Çok yorulmuştum. REM uykusuna dalamasam bile, uykuya dalmak yine de iyi hissettiriyordu.

"Sanırım yine uyuyor. Bak, bunu düzeltemem. Röntgen çektirmen gerek." "Acil servise gidemeyeceğimi biliyorsun."

"Onu öldüreceğim."

"Her şey iyiye gidiyordu, yemin ederim. O sadece... Bir anlık bir hataydı ve özür diledi. Dün gece barda o kadar çakırkeyif olmamalıydım."

"Zil zurna sarhoş olman umurumda değil. Sana ellerini sürmemeli."

"Bak, bana yardım edecek misin, misin?"

"Bir doktor tarafından görülmeniz gerekiyor. Röntgene ihtiyacınız var. Tahmin etmem gerekirse muhtemelen de çekilecek."

"Acil servise bu şekilde gidersem, bunu rapor etmek zorunda kalırlar."

"Sanırım benim zorunlu bir muhabir olduğumu unutuyorsunuz. Buraya geldiğinizde çizgiyi aşmış oluyorum ama yine de hemşirelik lisansımı kaybedebilirim."

"Lütfen. İşe gidebilmem için onu bantlayamaz mısın?" "Ve ne? Yine mi uzun kollu giyeceksin? Güneş doğmadı bile."

"Dışarısı neredeyse üç haneli. İnsanlar sorular soracak." "Lütfen."

"Jason'a bir şey söyleme."

"Kimseye bir şey söylemedim çünkü bana Kingsley'den ayrılacağına dair söz vermiştin. Çenemi kapalı tutarsam, senin halledeceğini söylemiştin. Ama bu... O tırmanıyor."

"Çalışıyorum, tamam mı? Karmaşık bir durum."

"Olayı olduğundan daha karmaşık hale getiriyorsun. On birimiz arasında altı ev var, Jase'le birlikte on iki. Çıkmana yardım edecek on iki kişiyiz. O yüzden lütfen onu neden hâlâ terk etmediğini anlamamı sağla."

"Sadece biraz daha zamana ihtiyacım var."

"Biliyor musun, onu ele geçirmedığım için çok şanslı. Chase öğrenirse ne olacağını ancak Tanrı bilir."

"Chase bunu öğrenmeyecek. Asla."

"Bir şey söylemenin bana düşmediğini düşünüyorsanız umurumda değil. Eğer bu bir daha olursa, rapor edeceğim. Bir kez çok fazla ve bu yeterince uzun sürdü."

Alacakaranlık kuşağından derin bir uykuya daldım. Uyku çok iyi hissettiriyordu.

MELISSA

"Morning." Gözlerimi ovuşturdum ve iki kez kııptım. "Bu koku da ne?"

Jason bıyık altından kıkırdadı. "Bu o olurdu yüzde doksan şeker olmayan yiyeceklerin kokusu."

Tezgâhtan Captain Crunch kutumu aldım ve kollarımın arasına aldım. "Şşş, bebeğim. Endişelenme. Öyle demek istemedi."

Kutuyu kollarımdan çekip aldı ve ulaşamayacağım bir yere, buzdolabının üstüne koydu. "Kesinlikle ciddiym."

Yakalayabilir miyim diye kafamı yukarı kaldırdım. Dikeyliğim o kadar iyi değildi. "Ciddi misin? Neden onu başımın üzerinde tutup beni zıplatmıyorsun?"

"Çünkü o zaman kahvaltını yakarım. Şimdi otur." Jason tavayı eğdi ve tabağa bir omlet koydu.

Oturmak yerine kolunun arkasından baktım. "Ne zaman yumurta aldım?"

Peki ya şu yeşil şey?"

Tost makinesinden bir parça tam tahıllı ekmek aldı ve omletin yanına bıraktı. "Onları sen almadın. Ben aldım." Jase ocağı kapattı ve tabağı önüme koydu. "İspanaklı yumurta beyazı omlet, filizlenmiş tam tahıllı tost ve hindi pastırması."

"Sağlıklı görünüyor."

Jason sııttı. "Görüyorsunuz, beş yaşından büyükler için gerçek yiyecek satın alabileceğiniz bakkal denen sihirli yerler var."

"Hannah Jane'in mısır gevreğine böyle saygısızlık ettiğini duymasına izin vermesen iyi edersin."

Kıkırdadı. "Dolu buzdolabını, kanepende yatmama izin verdiğin için teşekkürüm olarak kabul et. Ayrıca, mutfağınızda sadece Captain Crunch, Mountain Dew, küflü lazanya ve iki şişe sert elma şarabı olduğunu görünce biraz telaşlandım."

Çatalımı ona doğrulttum. "Pizzacı çocukla çok iyi anlaşıyoruz. Bazen bana bedava sarımsaklı düğüm bile getiriyor."

Jason ikinci omleti pişirmeyi bitirdi ve benimle birlikte masaya oturdu.

Bir ısırik alırken saate baktım. "Bu sabah çok meşguldün."

Tostunu ikiye bölerken omuz silkti. "Koşuya çıktım, markete uğradım ve Bee'ye daha sonra takılmak isteyip istemediğini sormak için mesaj attım."

Yumurtalar yeniden ortaya çıkma tehdidinde bulundu, ama onları geri bastırdım.

"Öyle mi?" Sesimi olabildiğince sakın tutmaya çalıştım. "Ne... Ne dedi?"

"Bugün çift vardiya çalışıyor ama çıktığında arayacağını söyledi. Öğle yemeği için uğrayabilirim."

Belki de sabahın köründe ortaya çıktığını duymamıştır.

Gerçi öyle olmasını umuyordum.

Kendimi tabağıma bakmayı bırakmaya zorladım.

Jason'a Kyle'ın ona nasıl davrandığını söylersem Bridget beni asla affetmez. Ne kadar tehlikeli olduğunu. Yapabileceğim tek şey, çok geç olmadan gidecek cesareti bulması için dua etmektir.

"Ne?" Jason'ın bana baktığını fark ettiğimde sordum. Jason gülmek için kendini zor tuttu ve başını salladı. "Hiçbir şey." "Ne!" Güldüm. "İnsanlara öylece bakamazsın!"

Dudaklarını büzdü ve başının üstünü okşadı. "Ha?"

Jason silinmiş onun ağız ile a Kağıt Peçete ve utangaç bir şekilde gülümsedi. "Çok tatlı görünüyorsun."

Gülmekten kırıldım ve saten uyku bonemi çıkardım. "Geceleyin misafir ağırlamaya alışık değilim."

"Ah." Jason koltuğuna yaslandı ve ellerini kumral saçlarında gezdirdi. Gözlerinde yaramaz bir şey dans ediyordu. Ben yapamadım

tam olarak anlayamadım.

"Bugün güneş gözlüklerinle oldukça *Top Gun* görünüyorsun," dedim tişörtünün boynundan sarkan Aviator'lara dikkat ederek. "Hâlâ Tom Cruise'a aşık mısın?"

Jason arkasına yaslanıp kahve fincanından bir yudum alırken güldü. "O sevgi dolu hissi geri getirmeliyim."

"Pekala, Maverick." Kıs kıs güldüm.

Jason bardağın kenarından bana baktı. Yüzünde geniş bir sırıtış vardı. "Ben Maverick isem, sen de benim Kaz'ımsın."

Homurdandım, tosttan bir ısırık alırken boğuldum. Jason bana kupasını uzattı ve ben de bir yudum aldım. "Bundan çok nefret ediyorum," diye güldüm nefes nefese kalışlarımın arasında.

Gülümsemeye karşı koydu ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bence sana yakışıyor, Goosey."

"Kaz filmde ölüyor!"

Jason umursamaz bir tavırla elini salladı. "Ayrıntılar, ." Tabagındaki yumurtanın son lokmasını da bitirip fincanını boşalttı. "Ee, bugün ne yapıyorsun, Kaz?"

İnledim. "Oh, Tanrım... Bunu bir şey haline getirme." "Bu bir şey olacak. Bizim olayımız."

"Seni diş tellerim ve göğüslerim olmadığından beri tanıyorum ve sen bana Mel ya da Melissa'dan başka bir şey demedin. İyi bir şeyi bozmayalım."

"Bence Goose iyi bir şey," diye savundu. "Sana uyuyor."

Gözlerimi ona diktim ama Jason hiç etkilenmedi. Masada öylece oturmuş, deli gibi sırıtıyordu. "Peki neden Goose bana uyuyor?"

"Şey," diye başladı, ön kolları dizlerine dayanana kadar öne eğildi. "Kazlar, şey diyelim mi, etraftaki en uzun yaratıklar değil mi?"

Ona ters ters baktım ama bu onu daha da cesaretlendirdi. "Ve çok tatlılar."

Bulaşıklarını lavaboya götürürken güldüm. "Kazlar *çok acımasızdır*. Bunlar güzel ambalajlar içinde iblis velociraptorlar."

Jason kaşlarını kaldırdı. "Uyuyor. Bir dakika önce söylediğin neydi?" Bana en iyi aydınlanma yüz ifadesini vermeden önce çenesini dramatik bir şekilde okşadı. "Birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz." Gözleri göğsüme kaydı. "Meme öncesi Melissa da..." Sesi kesildi. Dudaklarını yalayıp yutkunurken adam elmasının aşağı yukarı sallanışını izledim.

"Düşünceni bitirecek misin, Jase?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve göğüslerimi biraz yukarı kaldırdım. Eğer benimle dalga geçecekse, o zaman bu adil bir oyundu.

Jason oturduğu yerden kalktı ve bana doğru yürüdü. Bakışlarında garip bir sıcaklık vardı. Jason'ı tanıdığım onca yıl boyunca bana hiç böyle bakmamıştı. Bir kez bile.

Sinir bozucuydu.

Elleri arkamdaki lavabonun kenarını kavrayıp beni içine hapsederken çoraplı ayakları terliklerimin ucuna çarptı. "Güven bana, Goose. Düşüncemi bitirmemi istemezsin."

Gözlerimi devirdim. "Herkesle flört ettiğin gibi benimle de flört ediyormuş gibi yapmana gerek yok."

Çenesinde belirgin bir esneme vardı ama Jase başka bir şey söylemedi. Uzanıp tabağını aldı ve bulaşık makinesine yerleştirmeden önce lavaboda yıkadı. "Bu arada terliklerin güzelmiş."

Ayağımdaki tüylü terliklere baktım ve sonra tekrar ona döndüm. Gözlerinin içine bakabilmek için boynumu bükmek zorunda kaldım. "Başlığımla istediğin kadar dalga geçebilirsin ama terliklerim için gelme. Onları sadece seni onlarla dövmek için çıkaracağım."

"Güzel olduklarını söyledim!" Sırıttı ve ekledi, "Gördün mü? Bana alingan biri olmadığını söyleyemezsin, Goose."

Aklımın bir köşesinde sözümü tutup kafasına vurmak vardı ama ayaklarım çok rahattı.

"Kanepe nasıldı?" Saçıma biraz krem sürmek ve dişlerimi fırçalamak için banyoya dalarken sordum. Battaniyeleri düzgünce katlayıp yastığın altına sıkıştırmıştı.

"Oldukça rahat aslında," diye karşılık verdi. "Görevdeyken kullandığım bazı yataklardan kesinlikle daha iyi."

"Oh, lütfen." Ona bakmak için kafamı banyodan dışarı uzattım. "Memur lojmanlarının o kadar da kötü olmadığını duydum. Eminim seni otellere yerleştiriyorlardır."

Jason'ın yeşil gözleri eğlenceyle parladı. "Bu Hava Kuvvetleri olurdu. Donanma o kadar iyi değil ama yine de Crayon yiyici olmaktan iyidir."

Banyoya geri dönerken kıkırdadım. "Bir dahaki sefere babamla konuştuğumda bunu söylediğini ona söyleyeceğim."

"Peki, bugün gündemde ne var?" Jason kanepeye oturup telefonunda gezinirken sordu. "İzinlisin, değil mi?"

"Evet, ben de çamaşır yıkayıp market alışverişi yapacaktım ama görünüşe göre sen benden önce davranmışsın." Ona yumuşak bir gülümseme verdim. "Bunun için teşekkür ederim. Dolaplarımı doldurmana kesinlikle gerek yoktu."

"Benimle bara gelmek ister misin?"

"Şimdiden gündüz içmeye mi başladın? Emeklilik düşündüğün kadar heyecan verici değil mi?"

Omuz silkti. "Gidip Bee'yi rahatsız edebilirim. Bu yüzden geri geldim."

Doğru. Bridget için. Kalmak için farklı bir neden bulmuş olabileceğine dair bir umuda neden tutunduğumu bilmiyordum.

"HEY, SEN!" Bridget, Jokers'ın kapısından içeri girdiğimiz anda Jason'a gülümsedi.

Jason ürperdi ve etrafına bakındı. Dışarıdaki sıcak içerideki soğukla çarpıştığından camlar buğulanmıştı. "Lanet olsun! Burası iglo gibi. Neden bu kadar soğuk?"

Bridget gözlerini bana dikti ve sonra tekrar Jason'a baktı. Masumca omuz silkti. "Klima garip davranıyor. Gelip bir bakması için tesisatçıyı aramam gerekiyor." Kapüşonunun kollarını düzeltti. "Siz oturun. Ben hemen döneceğim," dedi ve geçiş penceresinden bir tabak kapıp içeri taşıırken *-hayır*.

"Hey," dedi Steve köşedeki yüksek masadan kalkıp Jason ve bana doğru ilerlerken.

"N'aber dostum," dedi Jason, Steve'in elini sıkarak. "Dün gece buradayken sana yetişme fırsatı bulamadığım için üzgünüm."

Steve yorumu elinin tersiyle itti. "Endişelenecek bir şey yok. Erica'yla benim eve çok çabuk dönmemiz gerekti. Ufaklıklar işte, anlarsın ya?"

"İki çocuğunuz var, değil mi?"

Başını salladı. "Evet, Aly neredeyse iki yaşında, Eli ise altı aylık." Steve'in bakışları bana kaydı. "Nasılsın Mel?"

Steve'i her gördüğümde yaptığım gibi kibarca gülümsemeye zorladım. "İyi. Sadece meşgulüm, anlarsın ya?"

Steve alaycı bir kahkaha attı. "Bir de bana sor. Erica bir ara seni yemeğe davet etmekten bahsetmişti. Ne zaman müsait olursan birimize mesaj at." Başka bir kelime daha söyleyemeden telefonu çaldı. Steve numaraya baktı ve inledi. "Kahretsin." Bee'ye baktı ve "Bana bir çanta getirebilir misin?" dedi.

Bridget, Steve'in dokunulmamış yemeğini paketlemek için koşuşturdu.

"Üzgünüm," dedi telefonundan bir şeyler okurken. "Görevdeyim." Steve telefonunu cebine koydu ve Bridget'in getirdiği köpek çantasını aldı. "Bir ara bira içelim." Dikkati bana döndü ve dostça bir gülümseme sundu. "Sen de Mel."

Jason ve ben barda yer bulduk ve Bridget etrafta takılan diğer bar sinekleriyle ilgilenirken bekledik. "Steve'le aranızda ne olduğunu anlatmak ister misin?" dedi bir kokteyl peçetesinin kenarını yırtarken.

Hayatımın o utanç verici bölümünü yeniden yaşamak istemediğim için aptal rolü yaptım. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Steve ve ben arkadaşız."

Jason . "Evet, tamam. O zaman bana neden o yanıma geldiğinde bir deliğe girip ölmek ister gibi anlat."

İçimi çektim. "Bir hata yaptım. Hepsi bu kadar."

"Sen mi?" Alaycı bir şekilde nefesini tuttu. "Yok artık. Mükemmel Melissa Jacobsen hata yapmaz."

"Mükemmel olmaktan çok uzağım, Jase." Ne demek istediğini biliyordum ama bunu kabul etmek istemiyordum. Eskiden hep A alan bir öğrenciydim. Ulusal Onur Topluluğu. Sınıf başkanıyım. Spor yapardım ve uzaktan da olsa ilgimi çeken her kulübe katılırdım.

Asker çocukları değişimle farklı şekillerde başa çıktı. Bazıları yeni çevrelerine hiç asimile olmamayı seçti ve kendi baloncuklarında kaldı. Öte yandan ben, her şeyi göze .

Bir yanımda bu kadar sık taşınmaktan nefret ediyordu ama daha büyük bir yanımda babam her yeni sipariş aldığı anda kendimi yeniden keşfetmeyi seviyordu.

Beaufort, bir daha taşınmak istemediğimi fark ettiğim yerdi. Taşınmış olsak da Beaufort aklımda hep evim olarak kalmıştı.

"Steve'le aranız hâlâ kötü mü?" Bridget U şeklindeki barın diğer tarafından geri döndüğünde sordu.

Jase bana "*sana* " der gibi baktı.

"Her şey yolunda," dedim soğukkanlılıkla, sonra keskin bir bakışla onu kıstırdım. "*Sen* nasılsın?" Nasıl olduğunu çok iyi bilmeme rağmen sordum.

Sabahın beşinde bileğinin etrafında koyu renkli morluklar ve yanağında el izi şeklinde bir çürük ile evime geldi. Fondöten, kapatıcı ve pudra, bileklik, kapüşon ve yalan ağının gizleyemediği şeyleri örttü. İnatçı doğası kendi felaketi olacaktı.

Onu mecazi anlamda köşeye sıkıştırmanın etkili olacağını neden düşündüğümü bilmiyordum. O anda kalkıp Jason'a içini dökecek değildi ya.

Ama profesyonel bir kaçamakçı olan Bridget beni tersledi. "Steve ve Erica'yla aranızdaki tuhaflığı sürdüren tek kişi sensin. Steve'e olan küçük aşkın ikisini de rahatsız etmiyor."

Yanaklarım ateşle kızardı. Sıradan yorumu ve gözlerindeki keskin bakış bir uyarı atışıydı. Bridget'in bana geri çekilmemi ve çenemi kapalı tutmamı söyleme şekliydi.

Ben dişlerimi sıktım ve Jason'ın kaşları çatıldı ama Bridget masumiyetin resmiydi.

"Sadece söylüyorum. Ona nasıl hissettiğini söylemiş olman o kadar da önemli değil." Telefon çaldı ve Bridget aceleyle telefonu açtı.

"Devam et," diye inledim, alnımı viskoz çubuğa dayamak için eğildim. "Ne söyleyeceksen söyle."

"Sanırım cevaplardan çok sorularım var," dedi. "İstemiyorsan bana söylemek zorunda değilsin." Durakladı. "Ama sanırım dedikoduları kız kardeşim yerine senden duymamı tercih edersin."

Dik oturdum ve içimi çektim. "Steve ve Erica birlikte olmadan önce ona karşı bir şeyler hissettiğimi söylemiştim. Heather öldükten sonra Steve gerçekten karanlık bir yerdeydi. Birlikte çok zaman geçirdik ve çok yakınlaştık. Yani... en azından ben öyle sanıyordum."

Jason bilerek başını salladı. "Yani, ona nasıl hissettiğini söyledin ve-" "Ve bana karşı kendini kaybetti." Kokteyl peçetesini ondan aldım.

ve yırtık kenarı karıştırdı. "Sanırım bunu hak etmiştim. Biraz ısrarcı davranmıştım ve o zamanlar buna ihtiyacı yoktu. Sadece onun yanında olmaya çalışıyordum ve sonunda düştüm. *Sert bir şekilde.*" Zorla gülümsedim. Jason'ın en utanç verici anımı onun üzerine yıkmama ihtiyacı yoktu. "Sonu iyi biten her şey iyidir sanırım. Erica onun için mükemmel. Ve harika biri. Onunla takılmaya bayılıyorum."

"Bee'nin söyledikleri için özür dilerim," diye mırıldandı. "Ona neler olduğunu bilmiyorum ama bu ucuz bir atıştı."

"değil."

Jason bar taburesinin üzerinde dönerek bana baktı. Giydiği açık mavi tişört göğsünü ve pazularını geriyordu. Kalçaları dardı ama spor şortu kaslı kalçalarını sarıyordu. "Konuş benimle, Goose."

"Dikişlerin bugün nasıl?" Konuyu değiştirerek sordum. Bana atılmış bir saman paketini fırlattı. "Benimle ilgili değil."

Jason etrafına bakındı ama Bridget ondan ustaca kaçıyordu. Muhtemelen birkaç gün boyunca ondan ve poker kulübünün geri kalanından uzak duracaktı.

Hep böyle yapardı.

"O zaman ne hakkında konuşmak istiyorsun?" Dönüp onun duruşunu taklit sordum.

Jason omuz silkti. "Yani, uh... Bu Cumartesi randevun var." Ağzı şakacı bir sırıtışla genişledi ve daha yakına eğildi. "Adamla kapıda buluşup ödünü koparacak mıyım?"

Jase'in koluna yumruk attım. "Hayatta olmaz. Ağabey rolüne ihtiyacım yok, çok teşekkür ederim. Randevular konusunda zaten çok şanssızım. Başka birinin uygun erkekleri korkutup kaçırmasına ihtiyacım yok, çok teşekkür ederim."

JASON

I çok . Sırtımdan önüme doğru yuvarlandım, ellerimi tüylü halıya dayadım ve bir dizi sınav daha çektim.

Yapacak daha iyi bir şeyim yokmuş gibi.

Melissa'nın gece vardiyasında çalışması, kız kardeşimin beni görmezden gelmesi dışında harika olurdu. Ayrıca, Mel ile takılmayı seviyordum. O yirmi yıl önce tanıdığım çocuk değildi. O daha iyiydi. Elbette, geç kalsam ya da gecenin bir yarısı kalksam onu uyandırma endişesi duymamak güzeldi. Ama onun yanımda olmasını özlüyordum.

Bu kadar yalnız olmaya alışık değildim.

Önceki hayatımda etrafım sürekli çevriliydi. F/A-18 uçağımın kokpitinde otuz altı bin fitte tek başımayken bile kulağımda biri vardı.

Evet. Lanet olsun. Sıkıldım.

Mel son üç gündür gece kuşu programındaydı. O uyuyabilsin diye gündüzleri ortalıkta görünmemeye çalışıyordum, bu da gündüz saatlerimi kasabada dolaşarak geçirdiğim anlamına geliyordu.

Dikişlerimi suya batıramıyordum, bu yüzden plajla ilgili çoğu aktiviteyi eledim. Koşulara çıktım ve Jokers'ta takılanlarla takıldım.

Demek orduda yirmi yıl geçirdikten sonraki hayat buydu. Emeklilik berbattı.

Kaya tırmanışına gitmek, istediğim zaman ve istediğim yere seyahat etmek, kürek sörfü, kano ve kamp yapmak gibi büyük fikirlerim vardı... Ama şimdi bu lanet dikişlerin iyileşmesini beklerken iki hafta boyunca cezalıydım.

En azından Mel'i akşam yemeği saatinde yatak odasından çıkarken görebildim. Kadın sabah insanı değildi. *Akşam insanı* mı? Programı beni .

Açıkçası, uyku sonrası mutfığa yaptığı zombi yürüyüşü korkutucuydu. Mel tüm gün boyunca çok iyiydi. Hırslı, azimli, dışa dönük ve çok zekiydi. Ama onu ilk uyandığında yakaladığımda sanki kış uykusundan uyanıyormuş gibi olurdu.

Yine de çok tatlıydı.

Kilerinde fazla yiyecek bulundurmazdı. Evde , o kalkmadan önce kahve makinesini yumrukla ve üzerinde "*Seni bıçaklayacağım*" yazan en sevdiği seyahat kupasını doldururdum. Kelimelerin yanındaki kırmızı parıltılı şırınga onu biraz daha az korkutucu yapıyordu.

Telefonum titredi ve kim olduğunu görmek için sehpadan aldım.

Ulaştığım bir emlakçı gönderdiği ilanları takip ediyordu. Bugün erken saatlerde barda öğle yemeği yerken bir dakikalığına göz gezdirdim ama hiçbir şey dikkatimi çekmedi. Beni satın almaya zorluyordu. Kök salmam için.

Doğru bir mülkse yatırım yapmaya karşı değildim ama doğru mülkü bulma şansım yok denecek kadar azdı.

Beaufort sadece bir mola yeri idi. Bee ile biraz kaliteli zaman geçirmem gerekiyordu. Eğer tarih çok değilse, düğün için geri gelmek yerine evlenene kadar kalabilirdim.

Kiralamak mantıklı geldi.

Telefonum yine çaldı ve bir gece önce gelen bir iş teklifine yanıt vermem gerektiğini hatırlattı. Açıkçası, bu teklif Miami'deki özel uçak işinden daha cazipti.

Ulusal bir laboratuvar test şirketinin işe alım sorumlusu bana bir e-posta göndermişti. Jet filoları için pilota ihtiyaçları vardı. Küçük havaalanlarında çalışıyorlardı ve hepsi de inişli çıkışlı bir sürü uçuşları vardı.

Tam bana göre bir işti.

Havaalanı gezmeyi severim. Buna bir de uçakta insan olmaması eklenince, bu iş emeklilik sonrası hayallerimin gerçekleşmesi anlamına geliyordu. Askerlik hizmetim ve uçuş sicilim sayesinde teklif son kullanma tarihi olmadan geldi.

Telefonumu bir kenara attım.

Çok sıkılmıştım. Zamanımı değerlendirecek faydalı bir şeyler bulmam gerekiyordu, bu yüzden kendimi boşa harcıyormuş ya da boşa kürek çekiyormuş gibi hissetmekten hoşlanmıyordum.

Koltuğun ön tarafına yaslandım ve mesajlarımı gözden geçirdim. Bridget çalışıyordu ve ben de bugün bir kez bara gitmiştim.

olsa Steve ve Chase ilk aradığım kişiler olurdu. Elbette, onlarla takılmayalı uzun zaman olmuştu ama hâlâ çok eğleneliydiler. Sorun şu ki, ikisi de görevdeydi.

Birlikte takılacak kimsem olmadıktan sonra bu kadar boş zamanın ne anlamı vardı? Etrafta oturmak beni geriordu.

Bir dizi daha mekik çekmeyi ya da Mel'in dolap kapısının çerçevesine sabitlediği barfiks çubuğunu kullanmayı düşündüm.

İnledim ve sikimi düzelttim.

Hiçbir neden yokmuş gibi görünen sinir bozucu ereksiyonları saklamak bir sorun haline geliyordu.

Onları almaya devam etmemin nedenini bilmediğimi dürüstçe söyleyemezdim. Mel'i düşündüğümde bu özel sertleşme ortaya çıktı.

-Gergin ve sıkı bir şekilde kapının pervazında barfiks çekiyor.

Vücudu terden parlıyordu. Kaslarının çizgilerinden aşağıya doğru akıyordu. Tekrarlar boyunca nefes alırken gözleri kapalı ve dudakları ayrıldı.

Ah, lanet olsun. Daha da kötüleştirdim.

Beaufort'a döndüğümde Mel'i tekrar görmeyi beklemiyordum. Mel'le birlikte yaşamak daha da az beklediğim bir şeydi, ne kadar geçici olsa da.

Onun iyi niyeti tükenmeden önce kendi evimi bulmam gerekiyordu. Yemek yaptığımda sinirlenmiş gibi davranıyordu ama en azından bir şekilde aidatımı ödüyordum.

Mel'in çılgın egzersiz rejimi çoğunlukla yürümeye başlayan bir çocuk gibi yemek yemesinden kaynaklanıyordu. Beynimi yokladım ama lisedeyken de seçici olup olmadığını hatırlayamadım.

Telefonum bir mesajla çaldı. *Şeytandan bahset.*

MELISSA

Uyandırdıysam özür dilerim. Yarın binamın önündeki park yerindeki çizgileri yeniden boyayacaklarını söylemeyi unuttum. Herkes arabasını çekmek zorunda. Kusura bakma, baş belası olduğumu biliyorum.

Park yeri durumu hakkında bir başparmak işareti gönderdim, sonra saate .

Saat gecenin onunu biraz geçiyordu. Yatağa gitmeliydim. Biraz gözümü kapatmaya çalışmalıyım. Ama onun yerine mesaj attım.

JASON

Gecen nasıl geçiyor, Goose?

MELISSA

Bana öyle demen konusunda sana ne demiştim? Sorun değil. Birazdan mola vereceğim.

JASON

Siz gece kuşları için bu kahvaltı mı, öğle yemeği mi yoksa akşam yemeği mi?

MELISSA

Ramen Noodle saati.

Bu, tekerleklerin dönmesini sağladı. aldım ve kapıya yöneldim.

"SELAM TATLIM." Resepsiyon masasının arkasındaki hemşireye gülümsedim ve kimlik kartına bir göz attım. *Kaylee*.

Acil servis şaşırtıcı bir şekilde boştu.

Mel, yaz aylarında meydana gelen yaralanmalardan şikâyet ediyordu. Bu yüzden bekleme odasındaki vinil sandalyelerde sadece birkaç kişinin oturuyor olması beni şaşırttı.

Rudolph burnu olan küçük bir çocukla bir çift kapılara en yakın yerde oturuyordu. Köşede yaşlı bir adam yere yığılmıştı. Uyuyor gibi görünüyordu. *Umarım sadece uyuyordur.*

Kaylee'nin gözleri ağzımın gezinen dilimi takip etti. Buna karşılık olarak saçlarını omzunun üzerinden savurarak tavus kuşu gibi süslendi.

"Bu gece sizi acil servise getiren nedir?" diye sordu tatlı bir sesle.

"Güzel bir kız görmeyi ve ona ne kadar güzel olduğunu söylemeyi umuyordum."

Kaylee allık sürmüştü, hem de öyle ince güneş öpücüğü gibi değil. Tam anlamıyla kiraz kırmızısı bir *allıktı*. "Ve hastaneye bunu yapmak için mi geldin?" diye sordu.

Utanmadan onu bir aşağı bir yukarı süzdüm. Sırıtarak dedim ki, "Buradasın, değil mi? Gerçek melekleri başka nerede bulabilirim ki?"

Güldü, burnunu kırıştırdı ve elini aramızda gezdirdi. "Oh, sen de *onlardan birisin*."

"Neyin bir tanesi?"

Sanki bir sırrını açıklayacakmış gibi tekerlekli sandalyesinde öne doğru eğildi. "Hemşirelerin ne kadar çılgın olduğunu bilmeyenler. Her şey şeker, baharat ve ameliyat önlüklerinden ibaret değil."

Öne doğru eğildim. "Haklısın. Bazen Dilaudid, muz poşetleri ve Motrin."

Kıs kıs güldü. "Sizin için ne yapabilirim, Bay..."

"Jason," dedim elimi yuvarlak resepsiyon masasının üzerine uzatarak. "Jason McGrath. Ben de Melissa Jacobsen'ı rahatsız edebilir miyim diye bakmaya geldim. Bana yakında ara vereceğini söylemişti."

Kaylee bilerek başını salladı. "Demek Mel'in uzun süredir kayıp olan arkadaşı oda arkadaşına dönüştü."

"Demek beni duymuşsunuz," dedim en iyi Jack Sparrow taklidimi yaparak.

Kaylee güldü. "Bir ya da iki hikâye... Ya da on. Birkaç gün önce geldiğindeki küçük flört çılgınlığını kaçırdığım için üzgünüm." Vinil kaplı bir sandalyeyi işaret etti. "Bakım merkezini arayıp burada olduğunu haber vereyim."

Parmak eklemlerimi masaya vurdum. "Minnettarım, tatlım." Kendimi iterek ona göz kırptım ve "İyi geceler Kaylee" dedim.

Telefonu beşikten alıp Mel'in bakım merkezini ararken parmaklarını zarif bir veda edasıyla bana doğru salladı.

Kenarda durdum ve felç belirtileri hakkında bir ilan panosunu okuyarak kendimi meşgul ettim. Bu, muhtemelen stafilokok enfeksiyonlarıyla dolu bir sandalyede rahatça oturmaya tercih edilebilir görünüyordu.

Bir dakika sonra çift kapı elektronik bir vızıltıyla açıldı ve Mel dışarı fırladı.

"Hey," dedi kaşları çatılmış bir halde. "Burada ne yapıyorsun?"

Yağ damlayan kahverengi bir kâğıt torbayı uzattım. "Hediyelerle geldim."

Mel'in dudakları utangaç bir gülümsemeyle kıvrıldı, eğlencesini gizlemeye çalışıyordu. Kulaktan kulağa bir sırıtış patlatmadan önce gönülsüzce bir şeyler mırıldandı. "Hadi, uçan çocuk."

Onu takip ederek çift kapıdan geçip acil göbeğine girdim. Ovalama alkolü ve endüstriyel temizleyicinin hijyenik kokusu havada ağır ağır asılı duruyordu. Dolambaçlı koridorlarda mavi pati izlerinden oluşan bir yolu takip ederken spor ayakkabılarım kaygan fayanslarda gıcırıyordu.

"Buraya döndüğüm için başım belaya girecek mi?" diye sordum.

Mel bir kaşını bana doğru eğdi. "İnsanlar kaybolmasın diye yerlere pati izleri bırakan bir yerde başının belaya gireceğini mi "

Omuz silktim. "Hastaneye gitmek her zaman müdürün odasına gönderilmek gibi hissettiriyor."

Kadın homurdandı. "Yine de gönüllü olarak buradasınız." Yanından geçerken Mel, Dr. Price'a el salladı. Elimi kaldırdım ve başımı salladım - evrensel kanka selamı.

"Açlıktan ölmene izin veremezdim," diyerek yan tarafına dirsek attım. Gerçi Mel'in boyu kısa olduğu için daha çok omzuna denk gelmişti. "Boş mideyle hayat kurtaramazsın."

Bir köşeyi döndüğümüzde Mel güldü. "Bu *Grey's Anatomy* değil."

"Ne?" Sahte bir şokla nefesim kesildi. "Her vardiyada siyah kod ya da toplu yaralanma olayı yok mu?" Ben sesimi ve sıırttı. "Malzeme dolaplarında müstehcen iş arkadaşı ilişkileri yok mu?" "Neyse ki değil." Mel rozetini kaydırarak bir kapıyı açtı ve beni içeri soktu. "Bu gecenin en heyecan verici olayı burada bitmedi bile. EMS onu buraya getirirken durumu stabildi. Tek yaptığımız hastayı ameliyathaneye geri götürmek oldu." Bir sıra dolabın yanındaki masaya oturdu ve çantayı açtı. "Aman Tanrım." İlk taco'yu açarken keyifle inledi. "Seni çok seviyorum." Bir ısırık aldığında gözleri yuvalarından fırladı. "Ramenden çok daha iyi," diye mırıldandı ağzı doluyken.

Kıs kıs güldüm ve karşısındaki sandalyede arkama yaslandım. "Domates yok. Hâlâ nefret edip etmediğini bilmiyordum, o yüzden tedbiri elden bırakmadım ve domatessiz aldım."

Dondu kaldı, taco ağzının yarısına kadar gelmişti. "Bunu nasıl hatırlayabildin?" diye sordu, ağzındaki taco parçasını silerken.

ağzından sarkan marul.

Omuz silktim. "Komşu olduğumuz ve ailenin Bee ile beni akşam yemeğine davet ettiği zamanlarda sen hiç domates yemezdin. Alerjin falan olduğunu düşünmüştüm. Ama bir gece annen taco yaptı ve sen de on beş dakika boyunca soğuk domateslerin ne kadar iğrenç olduğu hakkında atıp tuttun."

"Ama-"

"Salsa," diye ekledim. "Soğuk domatesleri sadece o zaman seversin." Tortillayı kemirdi. "Bunu hatırladığına inanamıyorum."

Bir süre sessizce otururken etrafıma bakındım. "Bu oldukça qui-"

"Yapma!" diye . "Sakin Q kelimesini söylemeye cüret etme. "Sakin Bunu yaptığınız anda kıyamet kopacak ve ben de moladan erken ayrılmak zorunda kalacağım."

Kıs kıs güldüm. "Sadece takılıyorum, Goose."

"Alay etmekten bahsetmişken," dedi ısırıklar arasında. "Gördüğün her göğüsle flört etmeyi bırakmalısın. Kaylee muhtemelen dışarıda çocuklarınızın isimlerini seçiyor ve düğününüzü planlıyordur."

"ama," dedim. "Ben zararsızım. Bunu biliyorsun."

"Bunu biliyorum," dedi bir lokmayı yutarken ve eliyle masadaki kırıntıları süpürürken. "Ama birlikte çalıştığım kızlar - ve bazı erkekler -" göğsümü işaret etti "- tüm bunları görüyor ve gecenin geri kalanında delirmiş gibi davranıyorlar."

Eğildim ve sııttım. "Onları deli gibi davranmaya iten tam olarak ne görüyorlar?"

Gözlerini devirdi ve top haline getirilmiş bir taco paketini bana fırlattı. Beni yakalamıştı. Onunla dalga geçiyordum ama bunun tek nedeni Mel'in dünyada beni ya da cazibemi umursamayan tek kadın olmasıydı.

Bu tam olarak doğru değildi. Mel aslında çok önemsiyordu. Beni yirmi yıl boyunca görmedikten sonra kelimenin tam anlamıyla bana kalacak bir yer verdi.

Kadınları tavlamakta hiç zorlanmamıştım. Ama Mel... Mel'i çözmek imkansızdı. Her zaman öyleydi. Onun sert dış görünüşü Fort Knox'tan daha aşılmazdı. Onunla bütün gün flört edebilirdim ama hiçbir yere varamazdım. Bu hem sinir bozucu hem de eğlenceliydi. Her zaman bir meydan okumaya hazırdım.

Bundan incinmememin tek nedeni ciddi olmadığımı düşünmesiydi.

" yapma." Çantadaki son taco'yu bitirmeden önce güldü.

Ona bir peçete uzattım ve gıcırtyla açılan dinlenme odasının kapısına baktım.

"Hey, Melissa!" dedi şımarık bir kızıl saçlı içeri girerken. Bana baktığında gözleri büyüdü. "Bay McGrath, bu ne sürpriz."

Bekle. Onu tanıyordum. Burada dikiş beni kontrol etmişti.

"Hey, ," diye sııttım. "Whitney, değil mi?"

Whitney'nin dişleri alt dudağına gömüldü ve bana utangaç bir şekilde başını sallayarak gülümsemesini engelledi.

Mel gözlerini devirdi ve yağlı *poşeti* toparlayıp bir *hışırtyla* çöp kutusuna attı.

Whitney ile flört etmem onu rahatsız mı ediyordu? Whitney ve Mel birlikte çalıştıkları için mi yoksa flört ben olduğum için mi? Mel'in biraz kıskanç olduğu fikri hoşuma gitti.

Kıskançlık sıcak bir duyguydu. Öfkenin sınırlarında gezinirdi. Kıskançlığı uçurumun kenarına iterseniz, nefretin yakabileceğinden daha sıcak bir şekilde yanar.

Mel'in bana saldırdığı, parmağını yüzüme doğrulttuğu ve iş arkadaşlarıyla flört ettiği için bağırduğu görüntüler hayal gücümü doldurdu.

Onu kaldırıp bacaklarını belime dolamadan önce öfkesinin birazını atmasına izin verirdim, sonra da onu duvara yapıştırırdım. Üstünlüğü ele geçirmeye çalışırdı ama ben kazanırdım.

Her seferinde ben kazanırdım.

Saçlarını çeker, çenesini yukarı kaldırır ve başını amansız bir şekilde tutardım. Sonra ağzına odaklanır ve dünyasını alt üst ederdim.

Mel'in dudakları öpüşmek için yaratılmıştı. Dolgun ve yumuşak. Dolgun alt dudağının ortasında belli belirsiz bir çizgi beliriyor, bu da onu cennetten gelen bir bulut gibi gösteriyordu.

"Katılmamın sakıncası var mı?" Whitney masadaki boş sandalyeyi işaret ederek sordu. Elinde bir Tupperware kabı vardı.

Mel masadan uzaklaştı. "Biz de tam bitiriyorduk. Molam neredeyse bitti."

Saate baktım. Bu lanet bir yalandı. "Benden kurtulmaya mı çalışıyorsun, Goose?" Arkama yaslanıp spor ayakkabımı ayağıma geçirerek alay ettim.

Dizimin üstüne. Sırf onu kızdırmak için rahatlamış gibi görünmeye çalıştım.

Whitney Mel'e baktı. "Kaz mı?"

"Film göndermesi," diye yalan söyledi Mel. "*Top Gun*."

Whitney güldü ve yerine oturdu. "Demek bu seni Maverick yapıyor, ha?"

"Teğmen Komutan Jason McGrath hizmetinizde." Ona sııttım ve şakacı bir selam verdim. "Hanımefendi."

Kaşları havaya kalktı. "Sen ciddi misin? *Top Gun*'daki gibi gerçekten uçak mı uçurdun?"

Telefonumu çıkardım ve F/A-18'imın altında dururken çekilmiş bir fotoğrafıma rastlayana kadar fotoğraflarım arasında gezindim. O bir canavardı ve onu uçurmayı çok seviyordum.

Fotoğraf izinli olduğum bir günde çekildiği için uçuş kıyafetimin sadece yarısı . Askeri yeşil üniformanın kolları kalçalarımın altına doğru bağlanmıştı. İçimdeki beyaz atlet bir beden küçüktü ve yağ lekesi vardı.

Evet. Bu resim her zaman bayanların hoşuna giderdi. Çok seksi görünüyordum.

"Dünyadaki en iyi iş" dedim.

Whitney yakınımı eğildi. Telefon ekranımdaki fotoğrafa bakarken saçları omzuma döküldü. "Bu ne?" diye sordu, kokpitin hemen altına yazılmış kelimeleri işaret ederek.

"Adım, rütbem ve çağrı işaretimi."

Kıkırdadı. "Çağrı işaretin Casper mıydı?"

Mel'in gözleri eğlenceyle parladı ve bir bastırdı.

Çağrı işaretleri nadiren *Top Gun*'dakiler kadar havalı olurdu. Her zaman başkaları tarafından verilirdi, bu yüzden kendinize harika bir şey veremezsiniz.

Ve ne yazık ki, çağrı işaretleri genellikle bir sonra geliyordu.

Durum normal: her şey berbat.

Neyse ki çağrı işaretimi berbat ettiğim için almamıştım. En azından bu benim işime geliyordu. Yine de Casper, Iceman, Viper ya da Maverick kadar destansı değildi.

"Bunu nasıl anladın, uçan çocuk?" Mel kıs kıs güldü.

"Yoksa neden bana Casper desinler ki?" Sııttım. "Ben dost canlısı hayaletim."

Mel homurdandı. "Yüce Tanrım, bunu yakın zamanda unutamayacaksın. Bunu söylemekten nefret ediyorum ama Bee ve ben herkesin seni

Hayatının geri kalanında Casper."

Güldüm. "Bana neden dost canlısı hayalet olduğumu sor." Whitney'nin gözleri merakla dans etti. "Neden?"

Alt dudağımı ıslattım ve bakışlarını yakaladım. "Havada olmayı seviyorum, bu yüzden yüzümde her zaman bir gülümseme vardı." Sandalyemde arkama yaslanarak ekledim, "Gizlilik ve kaçınma manevraları gerektiren görevlerde uçmak söz konusu olduğunda, en iyi havacı bendim. Hedeflerim benim geldiğimi asla göremezdi."

Whitney elini bileğime koydu. "Bu *çok* havalı," diye mırıldandı.

Kirpiklerini kırpıştırmasına ukala bir sırıtışla karşılık verdim. Avucumun içini yiyordu ve Mel bunun her nefret ediyordu.

Skor.

Telefonumu yere bıraktım ve kolumu Whitney'nin sandalyesinin arkasına doladım. "Sen de oldukça havalısın. Hemşireler baş belasıdır."

Mel ellerini masaya vurarak Whitney'nin çatalını salladı. "Oh, Tanrı aşkına."

JASON

I hastaneden kendi özgür irademle ayrıldım.

En azından kendime bunu söyleyip duruyordum. Whitney ile utanmazca flört ettikten sonra Mel beni kovmadı.

Whitney küçük şirin bir şeydi ama benim tipim değildi. Orduda yirmi yıl geçirdikten sonra sahip olduğumu varsaydıkları tüm sorunlar için yara bandı olmaya hevesli, koşarak gelen kızlardan hoşlanmadım.

Dürüst olmak gerekirse, benim de pek çok sorunum vardı. Bu yüzden ilk görevimden sonra sivil bir terapistle gitmeye başladım. Komuta subayına rapor vermeyen biriyle konuşmaya ihtiyacım vardı.

Tanık olduğum katliam havadan gerçekleşti. Düşman savaşçılar radardaki bir işaretten başka bir şey değildi; silah sistemlerimi kilitlediğim bir hedef.

Bazıları benim şanslı olanlardan biri olduğumu söyler. Bir düşmanın gözlerinin içine bakmanın, onu yakın dövüşte pembe bir sise nasıl bir his olduğunu bilmiyordum.

Yine de bir can almak, bir can almaktı. Taşıdığım suçluluk duygusu hakkında konuşabilmek şarttı. Hizmetimden gurur duyuyordum ama bu şeytanlar ve hayaletler olmadan kazanılmıyordu.

Kamyonetimi hastanenin çıkardım.

Saat gece yarısına yaklaşıyordu, bu yüzden park yeri seyrekti. Jokers birkaç saat daha açık olacaktı. Köprüden geçip kız kardeşimle bir bira içmeyi düşündüm ama o dükkânı kapatıp eve dönerken rahatsız olmak istemedim.

Onun için ev her neresiyse.

Bridget'in benden bu kadar çok şey saklamasından nefret ederdim. Nadiren konuştuğumuzdan değil. Onu kontrol etmek için haftada en az bir kez arardım.

Bee bırakın nişanlıyı, bir erkek arkadaştan bile bahsetmezdi. Ara sıra bana randevulara gittiğini söylerdi. Körü körüne o randevuların deneme sürüşü yaptığı rastgele erkeklerle olduğunu düşünürdüm. *Yıllardır birlikte olduğu bir adamla değil. İkimizin de tanıdığı bir adamla.*

Arendell Caddesi'nden Mel'in dairesine doğru ilerlerken bir çukura çarptım.

Erken kalkıp gidebilmek için biraz uyumam gerekiyordu. Böylece Mel yedi buçukta geldiğinde biraz uyuyabilirdi.

Mavi ışıklar dikiz aynamı aydınlattığında ana yoldan sağa dönmek üzereydim.

Ah, lanet olsun. Muhtemelen yine arka lambam yanmıyordu. En azından öyle olmasını umuyordum.

Hız yaptığımı düşünmemiştim. Yine de Morehead'deki hız sınırları gülünç derecede yavaştı.

Flaşörlerimi yaktım ve yolun kenarına çektim.

Polis arabası arkamdan yaklaştı ve plakamı kontrol etmesini bekledim. Bir dakika sonra aracından indiğini ve elinde bir el feneriyle çimlerin arasında yürüdüğünü gördüm. Camıma vurdu. Ben de camı indirdim ve ellerimi direksiyonun üzerine koydum.

"İyi akşamlar," dedim.

Işığı kamyonun kabinine doğru tuttu. Gözlerimi kısıtım, yüzünü ya da üniformasındaki ismi görebilmek için arkamı döndüm.

Şansımız yok. Sivil kıyafetliydi ama belinde bir silah ve rozet vardı.

"İyi akşamlar. Bu gece seni neden kenara çektiğimi biliyor musun?" diye sordu.

Ehliyetim ve için bir talep yok mu? Garip. "Uh, hayır, efendim. İstemiyorum."

El fenerini kapattı.

Gözlerimin alışması bir saniye sürdü. Alıştıklarında Chase Brannan'ın yüzü netleşti.

Sırıttı. "Seni kenara çektim çünkü Mel mesaj attı ve yine tüm hemşirelerle flört ettiğini söyledi. Her türlü belaya neden olduğunu söyledi." Parmak eklemlerini arabanın kenarına vurdu.

Pencere. "Buraya gelip onun için seni korkutabileceğimi düşündüm."

Gülmekten kendimi alamadım. "Hey, bu sefer sadece iki hemşireyle flört ettim."

Kıkırdadı ve başını salladı. "Gecenin bu saatinde hastanede ne işin vardı senin?"

Omuz silktim. "Yapacak pek bir şey yok. Mel mola vermişken ona yiyecek bir şeyler götüreyim dedim."

Chase'in telefonu yandı. Cebine geri koymadan önce hızlıca kontrol etti. "Gitmem gerek ama haftaya benimle poligona gelmek ister misin? Salı günü izinliyim."

"Evet, dostum. Bana mesaj at ve ne zaman olacağını söyle."

"Güzel." Kamyonetime bir veda tokadı attı ve arabasına doğru yürüdü. "Dikkatli sür."

Mel'in dairesine döndüğümde bitkin düşmüştüm. Biraz uyumak için kanepeye uzanacaktım ama kapıyı açar açmaz Bridget bana mesaj attı.

Şehre döndüğümünden beri birlikte takılamadığımız için özür diledi. Dişlerimi fırçalayıp geceyi bitirmek yerine numarasını çevirdim ve beklemeye başladım.

"Selam," dedi Bridget telefonu açtığı anda. Sesi yorgun geliyordu ama yazlıkçılarla ve onların sarhoş maskaralıklarıyla uğraşmak zorunda kalsaydım ben de yorgun olurum.

"Bumble Bee'm nasıl?"

Gülüp geçti. "Şimdiye kadar uyumuşsundur diye düşündüm."

"Mel için hastaneye yemek bıraktım," diye homurdanarak kanepeye uzandım ve ayakkabılarımı çıkardım.

Bridget kıs kıs güldü. "Ne kadar arkadaş canlısısın. Eminim buna bayılmıştır."

"Daha çok nefret gibi." Güldüm.

"Jase," diye sızlandı Bridget. "Ona iyi davran. Orada kaza yapmana izin vererek sana iyilik yapıyor."

Bir öfke parıltısı beni arı sokması gibi soktu. "Neden bana Kyle'dan bahsetmedin?" diye sordum. "Hadi ama Bee. Biliyorum bir süredir yoktum ama irtibatımız kopuk değildi. Görevdeyken bile sana sürekli mesaj attım."

Onun tarafında sessizlik vardı. Çok mu zorladım? Bridget hiçbir zaman tam olarak ne düşündüğünü söylemekten kaçınan biri olmamıştı.

"Küçük kız kardeşimin nişanlanmasını kaçırdığımı fark etmek berbat bir şey," diye mırıldandım.

"Jase, ben otuz üç yaşındayım. Kyle ve ben izin değiliz." Durakladı. "Babam izin vermek için burada değil... Ve annem..." Düşüncesini bitirmedi ama nereye varmak biliyordum.

Annemin umurunda olmazdı.

Bridget'in sözleri ciddiye. Sesinde öfke, kızgınlık ve kederden garip bir kokteyl vardı. Ben de hissettim.

Hay sikeyim. "Özür dilerim, Bee. Bu açmamalıydım."

"değil," dedi hemen. "On iki yıl önceydi. artık." "Keşke daha fazla burada olabilseydim," diye teklif ettim.

"Cenazeye geldin. Bundan daha fazlasını hak etmiyordu."

Gözlerimi kapattım ve başımı kolçağa dayadığım yastığa yasladım. "Keşke senin için burada olabilseydim."

"Pekala," dedi oflayarak. "Bütün bunlar artık geride kaldı. Yeniden konuşmanın anlamı yok."

"Seninle beş dakikadan fazla zaman geçirebilecek miyim? Arayı kapatmak istiyorum. Bu yüzden geri geldim." Onun boş zamanlarını talep etmek istemedim ama kahretsin. Bilmesem Bee'nin benden kaçtığını düşünecektim.

İç çekti. "Evet, biraz görünmediğimi biliyorum. İşler çığırından çıktı ve çok yoğun bir hafta geçiriyorum. Yine de Mel'le poker gecesine kesinlikle gelmelisin. Maddie'nin evinde. O zaman takılabiliriz ve diğer herkes de orada olacak. Eğlenceli olur."

Gözlerim yavaş yavaş ağırlaşmaya başlamıştı. Bir esneme sesi çıkardım ve ayaklarım kanepenin en ucuna değene kadar gerindim. "Evet, kesinlikle."

"Pekala," dedi Bridget. "Eve geldim, o yüzden biraz uyusam iyi olacak."

"Tamam," diye mırıldandım, zaten iyice uykum gelmişti. "Yarın konuşuruz, Bumble Bee. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, Jase. İyi geceler."

ÖN KAPI yumuşak bir tıkırtıyla açıldı ve kapandı. Kapüşonlu gözlerimin arasından baktım, uykuyu ovuşturarak uzaklaştırdım. Mel kapıdaydı,

ayakkabılarını tekmeliyordu. Yumuşak sabah ışığı perdelerin arasından süzülüyor, odanın içinde dönen tozların canlı akıntılarını resmediyordu.

"Hey," diye . Boğazım kurumuştı ve aklım zar zor başımdaydı.

Mel çantasını kapının yanına koyarken bana baktı. "Hey. Özür dilerim, seni uyandırmamak için sessiz olmaya çalışıyordum."

Bileğimin zorlukla bilinçli bir hareketiyle elimi salladım. "Benim için endişelenme. Ben de kalkıp koşuya çıkmak üzereydim."

Kıs kıs güldü ve oturma odasını geçerek çamaşır makinesi ve kurutucunun saklandığı dolaba doğru yürüdü. "Sen değildin." Çamaşır makinesinin kapağını açtı ve hiçbir uyarıda bulunmadan önlüğünü çıkardı.

Daha önce uyanık değildiysem bile şimdi uyanıktım.

Eşleşen önlük pantolonunu aşağı sıyırdı ve onları da içine attı. Mel'in çoraplarını en son giydi ve onu arkadan çapraz kesimli siyah bir spor sütyeni ve kışını gösteren yüksek kesimli siyah bir külotla bıraktı.

Sikim de artık kesinlikle uyanıktı.

Mel, kurutucunun üstünde duran sepeti karıştırırken, "Özür dilerim," dedi utangaç bir ifadeyle. "O önlüklerin dün gece hangi vücut sıvılarını gördüğünü kesinlikle bilmek istemezsin." Tam etki için gırtlaktan gelen bir *ick* ile ürperdi.

Kas yapısı göz korkutucuydu. Bazıları için ol.

Ama değil Ben. Melissa oldu Seksi. Orada oldu bir şey

Yani

ne kadar güçlü olduğunu bilen bir kadın hakkında sarhoş edici. Daha seksi olan tek şey, böyle bir kadının gücünü isteyerek devretmesiydi.

Mel'in yumuşak tarafını görmek istedim. Bıraktığında neye benzeyeceğini görmek istedim. Ben onu boşaltırken dudakları benim adım solumak için ayrıldığında.

Sikeyim.

Yana doğru yuvarlandım ve battaniyenin üzerimi örttüğünden emin oldum. Sıradan bir sabah odunu değildi. Değildi. Mel'in o arsız külotu yüzündendi.

Yetişkin bir kadına *sevimli* diyecek biri değildim ama Mel öyleydi. Küçük, sevimli bir şeydi. Cesur, kıkırdayan ve zeki. Ama *lanet* olsun. Vücudu harikaydı.

"Yemin ederim," dedi deterjan kutusunu kapıp bir tanesini çamaşır makinesine atarken. "Sen gider gitmez

kargaşaydı."

Saate bir göz attım. "Zamanında döndün. O kadar da kötü olamaz."

"Herkesi 7:05'e kadar hayatta tuttum," dedi. "Ondan sonrası gündüz vardiyasının sorunu haline geldi."

Gerinirken kıkırdadım ve battaniyeyi bir kenara attım. O iç çamaşırlarıyla dolaşıyordu, bu yüzden ben de boxer'larım ile dolaşmaktan çekinmiyordum. Mel çamaşır makinesinin kapağını kapattı ve başlattı. Hızla döndü ve karnıma çarptı.

"Oh..." Ellerini karın kaslarıma dayayan Mel'in dudakları aralandı.

Yavaşça karnıma baktı, gözleri dikişlerimi örten gazlı beze takılmıştı.

"Nasıl..." Cümlesini bitirmek yerine yutkundum. Boynundaki çizgilerin esnemesini ve gevşemesini izledim. Eğilip dilimle izlerini sürmek istedim.

"Neredeyse normale döndüm," dedim sert bir fısıltıyla, iri kahverengi gözlerinin derinliklerine bakarak.

Sikim karnının düz düzlemine doğru seğirdi. Mel keskin bir nefes çekti ama geri çekilmedi.

Küçük bedenini çamaşır makinesinin üzerine yerleştirmek, bacaklarını iki yana açmak ve açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi amını yalayıp yutmak çok kolay olurdu.

Her zaman istediğim şeye sahip izin vermek çok kolaydı.

Onu.

Beaufort'tan kaçmamın tüm nedenleri aklıma geldi.

Ayrılmış, katılmış ve hedeflediğim şeyi başarmıştım. Tanrı aşkına, madalyalı bir subaydım. Kendim için bir şeyler yaptım. DNA'mı paylaştığım bok çuvalına hiç benzemiyordum. Beni şartlandıran beleşçi inanmam için şartlandıran asla çünkü damarlarımda onun kanı vardı.

Mel'in alışılmadık derecede yumuşak sesi istenmeyen anıların bulanıklığını yarıp geçti. "Biraz kahvaltı hazırlayacaktım..." Fısıltısı soluk soluğaydı ama uzaklaşmadı. Gözleri bedenimden hiç ayrılmadı.

Göğüsleri tayt sütyenine doğru gerilirken göğsünün ağır ağır inip kalkmasını utanmadan izledim.

"İzin ver," dedim nazikçe, boxer'ımdan dışarı çıkmaya çalışan aletimin esneme şeklinden dikkatimi dağıtmaya çalışarak.

Mel'in parmakları karın kaslarımın arasındaki çıkıntıya bastırdı. Nefes almaya cesaret edemedim.

Tenimdeki elleri çok iyi hissettiriyordu. Dikişlerimin etrafındaki sargıyı istikrarlı ve yetkin hareketlerle değiştirirken bana dokunuşunu hatırladıkça daha fazlası için can atıyordum. Nefesi bedenime karşı sıcaktı. Nefes alıp verişini düzene soktuğunda küçük hava kabarcıkları içimde eridi.

"Bir şeyleri düzeltebilirim," diye fısıldadı. Şu anda bile -açıkça belli olan bir çekimin etkisiyle- bana karşı alıngan davranıyordu.

Ellerimi kalçalarından belinin çıplak tenine doğru kaydardım. Başparmaklarımla açıkta kalan kaburgalarını okşadım. "Alınma ama yemeklerin tam bir biyolojik tehlike."

Geniş bir sırtışı dönüşmeden önce ağzında yavaş bir gülümseme belirdi. "Tam bir pisliksin." Güldü ve arkasını dönmeden önce göğsüme vurdu.

O andan faydalandım ve ereksiyonumu olabildiğince gizli tutmaya çalıştım. "Ben ciddiym, Goose. Geçen gün yapmaya çalıştığın çırpılmış yumurtaların radyoaktif olduğundan eminim."

Odasına daldı ve bir çift pijama pantolonu bir atlet giydi. "Pekâlâ," diye seslendi açık kapıdan. "En azından yarın mutfağı nükleer atık tesisine çevirmem konusunda endişelenmene gerek kalmayacak."

"Nedenmiş o?" Diş fırçamın üzerine bir sıra diş macunu sürerken banyodan . Hâlâ seyahat çantasındaydı; bu da her şeyin geçici olduğunu hatırlatıyordu.

"Yarın Erica ile öğle yemeğine çıkacağım, sonra da o randevuya gideceğim. Hatırladın mı?"

Doğru. Randevusu. O seksi kıyafeti aldığı randevu. Test sürüşü yaptığım ama gerçeğini alamadığım.

"Ah, evet," diye mırıldandım musluğu açarken. "Hatırlıyorum."

Mel koridorda ilerleyerek banyonun kapısında durdu. "Bunun için büyük umutlarım var. Birkaç haftadır oradan buradan mesajlaşıyoruz ve iyi birine benziyor." Gülümseyerek yanımdan ayrıldı ve yatmadan önce bir kase mısır gevreği almak için mutfağa gitti. "Eğer her şey yolunda giderse, yarın gece tüm daire sana kalacak."

Lanet olsun.

MELISSA

"Melissa?" Jason'ın sesi karanlığı yarararak geldi. "Burada mısın?"
"Evet," fısıldadım. McGrath'ların arka bahçesindeki büyümüş
çimenlerin arasında ayak seslerini duyabiliyordum. "Bee
Seninle mi?"

Sessizce güldü. "Hayır, odasında telefonda yeni bir hıyarla konuşuyor.
Bırakayım da eğlensin, sonra da okulda onu bulup ödünü koparırım."

"Burada ne yapıyorsun?" Ben sordum.

Geç olmuştu ve yarın okulumuz vardı. Dönem neredeyse bitmek üzereydi.
Sınavlar yaklaşıyordu. Deniz Harp Okulu Jase'i çoktan kabul etmiş olsa da,
not ortalamasını korumak için hâlâ çok çalışıyordu.

Son senemden korkuyordum.

Okulda iyi olmadığım için değil, öyleydim. Korkuyordum çünkü ailem
muhtemelen okul yılının büyük bir bölümünde beni kilit altında tutarak ders
çalıştıracaktı. Ailemi ölümüne severdim ama benden beklentileri yüksekti. Ve
sadece akademik olarak değil. Hayatımın her alanında her şeyin üstünde
olmam bekleniyordu.

Tanrıya şükür bu sefer üste yaşamıyorduk.

Orada mikroskop altında yaşamak daha da kötüydü. Babama rapor veren
herkesin gözü üzerimdeydi.

Boğucuydu.

"Ben de sana aynı şeyi sormaya geliyordum," dedi Jase evlerimizin
arasındaki çitten atlayıp salıncağa doğru yürürken.

Burası genellikle gecenin geç saatlerinde, karanlığın örtüsü altında buluştuğumuz yerdi.

Gizli yerimiz gibiydi.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

Jase ve benim sadece bize ait bir şeyimiz olması hoşuma gidiyordu. Bazen Bridget de gelirdi. Ama genellikle Chase'le ya da konuştuğu çocukla meşgul olurdu.

Bunu asla yüksek sesle itiraf etmezdim ama Jase'in salıncak setine gitmesini çok severdim.

En popüler son sınıf öğrencilerinden birinin tüm dikkatini üzerime çekmek kendimi olgun hissetmemi sağladı. Saygı duyulduğumu. Yetişkin. Ama o en iyi arkadaşımın kardeşiymiş, bu yüzden ona aşık olmama izin veremezdim.

Bu pozisyon şu anda Steve Pelham tarafından dolduruluyordu. Zararsız küçük bir aştı ama yine de bir aştı.

İlkokuldan beri kız arkadaşı Heather'a aştı. Benim hiç şansım yoktu. Ayrıca, o benim en yakın arkadaşlarımdan biriydi.

Ama bir kız hayal kurabilir.

Yine de Steve'in hasretini çekmiyordum. Sahada oynamaktan çok mutluydum. Denizde başka hangi balıkların olduğunu görmek.

Dolayısıyla, şu anki durumum: cezalı.

"Belki de Albay'ın seni görmesine izin vermemelisin," diye fısıldadım. "Şu anda üniversiteye gidene kadar cezalıyım. Bunu zorlamak ve cezamın kırk yaşına kadar uzamasını istemiyorum."

Jason'ın parlak gülümsemesi gece gökyüzünü aydınlattı. "Sakin bana burada kuralları çiğnediğini söyleme Mel. Bunun için fazla iyisin."

Gözlerimi devirdim.

"Ne oldu?" diye sordu salıncağa otururken. Eski iskelet onun ağırlığı altında inledi ve eğildi.

"Ne olmadı ki?" İçimi çektim, ayak parmaklarımı çimlere gömdüm. "Ömür boyu cezalıyım. Ve eğer reenkarnasyon diye bir şey varsa, muhtemelen bir sonraki hayatta da cezalı olacağım."

"Kahretsin," diye kıs kıs güldü. "Bu kadar bela, ha? Sen ne yaptın? Sınavdan A eksi mi aldın?"

Ona bir bakış attım.

Jase sırıttı ve omzuma vurdu. "Buna inanmıyorum. Sen asla kuralları çiğnemezsin."

"Oh, inan buna," dedim umutsuzca. "Nereden başlasam ki? Matematik sınavından B eksi aldım, dün gece sokağa çıkma yasağına geç kaldım ve babam beni telefonda şeyle yakaladı..."

"Ne ile?"

İnledim. "Matt Reeves ile telefonda konuşuyordum. Onunla odamdaki telsiz telefonda konuşuyordum, kapı kapalıydı ve babam mutfaktaki diğer hattı açtı ve-"

"Matt'le aranızda bir şey olduğunu bilmiyordum," diye kestirip attı Jase.

Omuz silktim. "Biz değiliz. Artık değiliz. Bir daha erkeklerle konuşmam yasaklandı. Sanırım tek seçeneğim lezbiyen olmak."

Jase güldü.

"Hiç komik değil!" Ona dirsek atarak kırptım.

"Hadi ama Mel. Bu oldukça komik," diye kıs kıs güldü. "O kadar da kötü olamaz. Ne duymuş olabilir?"

Başımı ellerimin arasına aldım. "Çok fazla."

"Mel..."

"Sana o konuşmadan bahsetmeyeceğim," dedim yavaşça ileri geri sallanmaya başlarken.

"Neden olmasın?" diye

bastırdı. "Çünkü."

"Çünkü... Neden?"

"Çünkü bu utanç verici!"

"Bee'ye söyledin mi?"

"Öyle mi?"

"O zaman o kadar da utanç verici olamaz," dedi.

İçimi çektim. "Okuldan sonra Matt'le takılıyordum. Cumartesi günü plaja gitmek isteyip istemediğimi sordu."

Evden gelen loş ışıktaki bile Jason'ın kaşlarının çatıldığını görebiliyordum. "Bunda bu kadar kötü olan ne?"

"Bana Pine Knoll Shores'da bildiği bir plaj erişiminden bahsetti. Oraya neredeyse hiç kimsenin gitmediğini söyledi. Park yeri gerçekten تنها ve eğer oraya gidersek yakalanma şansımız yok..." Sesim kesildi.

Jase beklediğim gibi yüzünü buruşturmadı. Utancıma gülmedi.

Onun yerine kaşlarını çatı. Salıncak zincirlerini sıkıca kavradı. "Bana ağabey isyanı yapma, Jase," diye kestirip attım.

"Mel, sen birinci sınıf öğrencisisin. Bana halka bir plajda bir arabanın arkasında oynadığını söylese Bee'yi öldürürdüm."

"Bunu yapacak değildim ya!" Elimden geldiğince sessiz bir şekilde haykırdım. "Tanrım. Burada kimse bana güvenmiyor mu? Herkesin beni boğmasından bıktım usandım. Sadece nefes almak ve kendim olmak için biraz alan istiyorum."

"Matt Reeves'e güvenmiyorum," dedi.

Ona bir kaşımı kaldırdım. "Onunla arkadaşsın."
Salıncaktan indi ve "Bundan sonra olmaz" diye mırıldanarak evine geri döndü.

"PEKİ, BU ADAM KİMDİ?" Jase oturma odasından seslendi. Ben randevu öncesi ritüellerimi yerine getirirken o da dizüstü bilgisayarında kiralık ev ilanlarını inceliyordu.

Kısa bir süre, randevulardan önce evin etrafında adaçayı yakmaya başlasam mı diye düşündüm. Zararı olmazdı. Randevunun iyi geçmesini istiyorsam negatif enerjiden kurtulmam gerekiyordu.

Ne yazık ki negatif enerji sarışın, ve benden bir karış daha uzundu. Küçük bir lekelenmeyle kanepemden kovulamazdı.

"Adı Jonathan," dedim banyo lavabosuna doğru eğilip göz kapaklarıma ışıltılı altın rengi bir far sürerken. "Bir uygulamada eşleştik ve . Çok konuşuyorduk ama o buraya yeni taşındı, bu yüzden ilk kez bir araya geliyoruz."

"?" Jase bağırdı. "Jonathan
Michaels." Daktilo yazımı
yoğunlaştı.

Elimde rimel çubuğumla banyodan fırladım. "Ne yaptığını sanıyorsun sen, Jase?"

"Geçmişinin araştırılmasına izin vermedi, bu yüzden Steve ve Chase'i arayıp ismini araştıramam. Sosyal medyada derinlemesine bir araştırmayla yetineceğim." Keskin tonu ve lazer odağı tartışmaya yer bırakmıyordu.

"Aman Tanrım," diye ofladım ve ellerimi havaya kaldırdım. "Siz çocuklar imkansızsınız. The Sanitary'de yemeğe , sonra da film izlemek için onun evine döneceğiz."

Jase dizüstü bilgisayarını sehpanın üzerine bıraktı ve hışımına banyo kapısına yöneldi. Ellerini kapının pervazına dayadı ve sert bir bakış fırlattı. "Bu muhtemelen yapabileceğin en aptalca plan Mel. *Film izlemek için onun evine gitmenin* gerçekte ne anlama geldiğinin farkında mısın?"

"Evet," diye tersledim. "Demek ki çantamda diş fırçam, fazladan külotum ve prezervatifim var." Bir kat dudak parlatıcısı sürdüm, döndüm ve yanağını okşadım. "Ben yetişkin bir kadını. Küçük bir kız değil

senin kapı komşun ve gereksiz şövalyeliğinin hedefiydi. Korunmaya ihtiyacım yok. Tabii bu güvenli seks türünde bir koruma değilse. Ben her zaman kendi prezervatifimi getiririm."

Yemin ederim hırladı.

Jase beni yatak odama kadar takip etti. "Nerede yaşıyor?"

Gözlerimi ona diktim. "Neden?"

"Eğer *The First 48*'in bir bölümünde oynarsan polislerin nereden başlayacağını biliyorum."

Gözlerimi devirdim ve yanık turuncu tulumu askıdan indirdim. "Senin bir hobiye ihtiyacın var. Ya da bir işe."

"Haftaya Chase ile poligona gideceğim."

"Harika. Yani bütün bir hafta sonu boyunca aşırı korumacı ağabeylik mi yapacağım?"

Jase çenesini sıktı.

"İyi olacağım," diye ona güvence verdim. "Bridget nerede olduğumu telefonundan takip edebiliyor. Tüm bu randevulara çıkmam için ısrar eden oydu, bu yüzden ona Arkadaşlarımı Bul'u açması gerektiğini söyledim. Gece yarısına kadar ona haber vermezsem Steve ve Chase'i arayacağını biliyor."

Jase'in hâlâ orada dikiliyor olmasını umursamadan bornozumu çıkardım.

Beni bir kız kardeş gibi görmekten başka bir şekilde görmemişti.

Geçen sabah işten eve geldiğimde yaşadığımız o an var ya? O sadece erkeğin sabah odunu ve benim ne zaman geri çekileceğimi bilemeyecek kadar yorgun olmamdı.

Ayrıca, her zaman yaptığı gibi benimle dalga geçmeye devam etti. Yoksa neden aşçılıktaki beceriksizliğimle ilgili o espriyi yapsın ki?

Tulumun içine girdim ve dolabımdan bir çift askılı sandalet almadan önce fermuarını çektim. Yatağın üzerine zıpladım ve birini giydim, diğerini giymeden önce tokasını taktım.

Jase diz çöktü ve ayağımı dizine dayadı. "Ben ." Kayışı becerikli parmaklarıyla tokadan geçirdi, sıktı, sonra diğer taraftan geçirdi. Eli bir süre

bir an için ayağımı tuttu. Tutuşu sıcak ve sıkıydı. "Sen..."

Güzel görünüyorsun."

"Teşekkürler." Tirbuşon buklelerimi kabartırken gülümsedim. Komodinimden bir çift deniz mavisi küpe aldım ve taktım.

Jase kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Giydiği soluk Deniz Havacılık tişörtü neredeyse dikiş yerlerinden patlayacak kadar gergindi. "Dikkatli ol, tamam mı?"

Çantamı alırken ona şakacı bir selam verdim. "Efendim, evet, efendim."

SIHHİ TESİSAT HAREKETLİYDİ. Zaten yılın bu zamanları hep öyle olurdu. Yaz tatilcileri yemek ve manzara için buraya akın ederdi. Eski ahşap sandalyelerin ya da sallanan masaları kaplayan vinil örtülerin hiçbir özelliği yoktu. Ama burası yerel bir simgeydi ve bunun iyi bir nedeni vardı.

Jonathan'la restoranın önünde buluştuk. Kalbim bunun iyi bir randevu olacağını söyleyen o çırpıntılı şeyi yaptı.

Benden daha uzundu. Yine de herkes öyleydi. Simsiyah saçları, sıcak bir teni ve köşeleri kırışan nazik gözleri vardı. Keskin elmacık kemikleri ve çoğu kadının uğruna cinayet işleyeceği katil bir çenesi vardı.

"Bir araya gelebildiğimize çok sevindim," dedim Jonathan'a gülümseyerek.

"Ben de." Sırıttı. "Burası harika görünüyor. Şehirdeki iyi yerleri bilmene sevindim."

Su kenarındaki sundurmada iki kişilik bir masada yerimizi aldık. Hava mükemmeldi. Ilık ve okyanustan gelen hafif bir esinti vardı.

"Taşınma nasıl geçti?" Pipetimi açıp tatlı çayımın içine sokarken sordum. "Seattle'ı özleyor musun?"

Jonathan kısa süre önce Pivers Adası'ndaki NOAA araştırma laboratuvarında işe başlamak üzere Beaufort'a taşınmıştı.

"Güzel," dedi birasından bir yudum alarak. "Kesinlikle daha yavaş bir tempo. Ailemi özleyorum ama işim harika."

"Büyük bir ailen var mı?"

Garson kız geldi ve siparişlerimizi verdik. Benim için karides ve irmik, Jonathan için de antrikot.

O mutfağa siparişimizi vermek için ayrıldığında Jonathan konuştu. "Evet, aslında. Sadece bir kardeşim var, kız kardeşim Jill. Ama bir sürü kuzenimiz var ve büyükannem de ailemle birlikte yaşıyor. Her zaman bir ev dolusu var."

"Kulağa eğlenceli geliyor," dedim. "Ben tek çocuğum, bu yüzden küçükken hep büyük, gürültülü bir ailem olmasını diledim."

"çok taşındığınızı söylemişsiniz?" diye hatırladı.

Başımı salladım. "Aslında denizaşırı bir ülkede doğdum. Babam Japonya'da görevliymiş. Orada yaşadığımı hatırlamıyorum. Çok gençtim. Ama ben

resimler gördüm. Ondan sonra Virginia, sonra Almanya, sonra da Beaufort geldi."

"Vay canına," diye kıkırdadı ve bir yumruk daha attı. "Bu çok fazla. Ve Beaufort'ta kalmaya mı karar verdin?"

"Aslında babam Cherry Point'te görevliyken burada sadece birkaç yıl kaldık. Lisedeki son yılımda Arizona'ya gönderildik. Burada arkadaşlarım vardı ve bölgeyi hep sevdim, bu yüzden üniversiteden sonra geri döndüm ve burada bir işe girdim."

"Hemşirelik," diye söze girdi, daha önce konuştuğumuz temel konuları hatırlayarak.

"Evet." Kıkırdadım. "Acil servise bayılıyorum. Çok heyecanlı. Ne olacağını asla bilemiyorsun. Her şey ayaklarınızın üzerinde düşünmekle ilgili. Adrenalin bağımlılık yapıyor."

Jonathan sandalyesinde arkasına yaslandı. Rahat gülümsemesi çekiciydi. "Peki, hayat kurtarmadığınız boş zamanlarınızda ne yaparsınız?"

"Um, çok. Meşgul olmayı seviyorum. Sahilde yaşamak harika çünkü her zaman yapacak bir şeyler var. Dışarıda olmayı seviyorum. Egzersiz yapmayı seviyorum."

"Bunu görebiliyorum." Sırıttı. "Biraz gözümün korktuğunu söylemem kabalık mı olur?"

Yanaklarıma sıcaklık doldu. "Sanırım değil?" Utancımı bastırmak için çayımdan bir yudum aldım. "Ben, birkaç hafta önce Murph yaptım. Her yıl bunun için antrenman yaparım."

Kaşları çatıldı. "O da ne?"

İçeceğimdeki eriyen buzu karıştırmak için pipetimi kullandım. "İnsanların Anma Günü için yaptığı bir egzersiz. Bir mil koşu, yüz barfiks, iki yüz şınav, üç yüz squat ve bir mil daha koşu. Herkes bunu yirmi kiloluk bir ağırlık yeleği giyerek yapmak zorunda."

Jonathan'ın gözleri yuvalarından fırladı. "Yüce Tanrım! Neden kendini bu duruma soktun?" Güldü ve boğazını ovuşturdu. "Kulağa korkunç geliyor."

Garip bir şekilde sahile baktım. "Sanırım herkes için değil. Bir burs vakfı için bağış toplama etkinliği, yani iyi bir amaca hizmet ediyor."

Öksürdü ve boğazını temizlemeye çalışarak birasından bir yudum daha aldı. "Spor salonu arkadaşlarının ilgilendiği bir şeye benziyor. Senden bunu beklemiyordum." Tekrar öksürdü. "O kadınlar değil."

spor salonuna gidemezsin. Demek istediğim, profilinizde kendinizi nasıl tanımladığınızı... *kadınsı*."

Garsonumuz yemeğimizle birlikte döndü. Tabaklarımızı boşaltırken, birkaç dakika içinde geri dönüp bizi kontrol edeceğine dair söz vererek küçümseyici yorumlarımı sakladım.

Bu randevuyu romantizm mezarlığına gönderecek bir şey söylemekten kaçınmak için çatalımı bir parça karidese sapladım.

Jonathan tekrar öksürdü ve ben de başımı kaldırıp karides ve irmiğime baktım. "Sen iyi misin?"

Boğazını ovuşturdu ve birasının geri kalanını boşalttı. "Ben iyiyim.

Ben, uh... Boğazım biraz ."

Onu kadınların nasıl kadınsı ve güçlü olabileceği konusunda azarlamak istedim ama hemşirelik içgüdülerim devreye girdi. Cildinin her yerinde kırmızı lekeler vardı.

"Herhangi bir şeye alerjin var mı?" diye sordum.

"Kabuklu deniz ürünleri," dedi. "Ama hiç yemedim." *Aman Tanrım*. "Ne kadar alerjiden bahsediyoruz?"

Jonathan tekrar öksürdü. "Çocukken annem yanımda bir EpiPen taşımamı isterdi ama yıllardır bir reaksiyon göstermedim, o yüzden artık taşımıyorum. Sanırım bunu aştım."

"Anafilaksi mi?" Alerji ilacım olup olmadığına bakmak için çantamı karıştırırken sordum.

"Ne?"

Zeki bir adam için aptal olduğu kesindi. "*Tepki verdiğinde ne olur?*" Tersledim.

Hırıltılı bir nefes çekti. Bu muhtemelen bana söyleyebileceği her şeyden daha net bir cevaptı.

"Ben iyiyim," diye hırıltılı bir ses çıkardı ve kovanla kaplı elini salladı. "Kabuklu deniz ürünü yemedim. Biftek sipariş ettim."

Salak.

"Burası bir deniz ürünleri restoranı. Bira şişenizde, masanızda, her yerde muhtemelen kabuklu deniz ürünleri izleri vardır" diye kestirip attım. Ayağa kalktım, ellerimi ağzıma götürerek tıklım tıklım dolu açık hava yemek alanına doğru bağırdım. "EpiPen'i olan var mı?"

"Melissa, yere yat," diye tısladı, olay için sinirlenmişti.

Ona ters ters baktım, cevap vermeye bile tenezzül etmedim. "Kimse yok mu! EpiPen'e ihtiyacım var!"

Çatallar düştü ve ben birinin gelmesini umarak beklerken bütün gözler bana baktı. Bir kadın ayağa kalktı ve çantasını havada salladı.

"Evet!" diye karşılık verdi, koridorda aceleyle ilerlerken. *Tanrı hazırlıklı anneleri korusun.* "Al bakalım. Kızımın fıstığa alerjisi var, bu yüzden her zaman yanımda taşıyım."

Bayan bana EpiPen'i tam zamanında verdi. Jonathan'ın şişmiş dudakları, onu hatalı estetik ameliyatların poster çocuğı gibi gösteriyordu.

"911'i arayabilir misin?" Mavi plastik emniyet kapağını çıkarırken ona sordum.

Çoktan aramaya başlamıştı.

"Onlara otuz dört yaşında bir erkeğın kabuklu deniz ürünlerine karşı ciddi bir alerjik reaksiyon gösterdiğini söyleyin. Anafilaksiye giriyor."

EpiPen'in turuncu ucunu kalçasının ortasına doğrultmamı izlerken Jonathan'ın gözleri büyüdü.

"Pekâlâ," diye iç geçirdim onu bacağından bıçaklarken. Jonathan inledi ve acı içinde kıvrandı. Bir elimle iğnenin battığı yere masaj yaparken diğer elimle nabzını kontrol ettim. "Sanırım hesabı ben ödeyeceğim."

JASON

I kapı kolu döndüğünde ikinci barfiksime çekiyordum. *Bu garip* diye düşündüm. Mel randevusundaydı ve kimsenin uğrayacağından bahsetmemişti.

Dolap kapısının çerçevesinin üst kısmına desteklenmiş olan çubuktan aşağı indim ve telefonumu kontrol etmeye gittim.

Yeni mesaj yok.

Bir saniye sonra kapı açıldı. Mel darmadağınık ve yorgun bir halde içeri girdi. Kapıyı çarparak kapatmadan önce çantasını ön kapının yanına attı.

"Evde ne yapıyorsun?" Yüzümü terli bir havluyla silerek sordum.

Yarına kadar eve gelmesini beklemiyordum. Bunun kesin sonuç olacağından emin görünüyordu.

Bundan nefret ettim. Muhtemelen bunu hak etmeyen bir adam için giyinip süslenip dışarı çıkması fikrinden nefret ediyordum. Onun başka erkeklerle çıkma fikri bile kanımı kaynatıyordu ama bunu kabul etmeye hazır değildim.

"İyi misin?"

"Şey," diye başladı huysuz bir ses tonuyla. "Flörtümü bıçakladım. Randevular konusunda pek şanslı olmadığımı biliyorum ama bu benim için bir ilkti."

Kaşlarımı kaldırdım. "Bir ceset gömüyor muyuz diye sorardım ama daha çok neden hastane gibi koktuğunuzu merak ediyorum. Onu sen mi götürdün?"

doğruca morga mı?"

Kapıdan çıkmadan hemen önce o tatlı çiçek parfümü gibi kokmuyordu. *Randevusu için ayrıldıktan sonra odasına geri dönüp lanet olası bir bağımlı gibi kokladığım parfüm.*

Şimdi steril antiseptik ve bayat kahve gibi kokuyordu.

Mel kanepeye çöktü ve gözlerini kapattı. "*Deniz ürünleri restoranına* gitmemizi önerdiğimde deniz ürünlerine karşı ciddi bir alerjisi olduğunu söyleme zahmetine bile girmedi." Gözlerini devirdi ve başını salladı. "Bu yüzden, bendeniz ona bir EpiPen saplamak zorunda kaldım. Bu arada onun EpiPen'i değil. İhtiyacı olduğunu düşünmedi. Ciddi bir alerjiyi atlattığını düşündü. Akıllı bir adam için, tam bir aptaldı. Sonra bir ambulansın arkasına bindim. Arkadaşlarından biri gelene kadar acil serviste onunla kaldım."

Güldüm. *Sadece Melissa.*

"Hiç komik değil!" diye haykırdı ama çaresiz bir kahkaha atarak sözlerini bitirmekten kendini alamadı.

"Bu biraz komik, Goose," dedim gözlerimdeki yaşları silerken.

Bana ters ters baktı. "Bütün bunlar ona Mayıs ayında The Murph'ü bitirdiğimi söyledikten sonra oldu. Ona kadınsı olduğumu düşündürerek flört profilimle onu kandırdığımı söyledi."

Tavrım ölümcül bir hal aldı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Hırladım. "Lütfen bana onun numarasını kaybettiğini söyle."

Başını salladı. "Kırılgan erkekliğin etrafında olmak için fazla sakarım."

Kıs kıs güldüm ve yanına oturup terli kolumu omuzlarına attım. "Fiyasko olduğu için üzgünüm."

Zerre kadar üzgün değildim.

"En kötüsü de akşam yemeği bile yiyemedim," diye inledi. "Açlıktan ölüyorum."

Telefonumu elime aldım. Zaman ayırmaya bile değmeyecek bir aptal yüzünden gecesi tamamen mahvolmamalıydı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Yemek siparişi veriyorum."

BİR SAAT SONRA, Mel ve ben onun kanepesinde oturuyorduk, elimizde lo mein ve kajulu tavuk paketleri vardı. Ben duş almıştım, o kıyafetlerini değiştirmişti, aramızda altı paket bira vardı ve televizyonda *The Mindy Project* açıktı.

Bir çift yemek çubuğuyla erişteleri ağzıma atarken, "İşte bu sağlam bir Cumartesi gecesi," dedim.

Birasını yudumlarken mırıldanarak onayladı. "Gecemin başladığından çok daha iyi."

Paket servis kutuma gülümsedim. "Yarın kiralık bir ev bakmaya gideceğim."

Yüzü düştü. "Gerçekten mi?"

Omuz silktim ve onun kederli ifadesi karşısında kalbimin nasıl acıdığını görmezden gelmeye çalıştım.

Mel'in yanında olmayı seviyordum ama kanepede uyumamdan nefret ettiğinden emindim.

Alanını geri istediği için onu suçlayamam. Yine de onu özleyecektim. Onu etrafta göreceğimi bilsem de aynı şey olmayacaktı. Bana kanepesini teklif ettiğinde, birkaç garip gece dans etrafında her diğer ve tutarak bekliyordum. kendimizi.

Ama sanki hiç ayrılmamışız gibi hissediyordum. Sanki bir şekilde, bir ritmi bile atlamadan, ergenlik günlerimiz kanepede oturmaya, paket yemek yemeye ve bira içmeye dönüşmüştü.

Öne doğru eğildim ve lo mein'imi sehpanın üzerine koydum, sonra uzaktan kumandayı aldım ve televizyonun sesini kısıtım. "Evet. Fazla kalmamam gerektiğini düşündüm."

Çubuklarını kullanarak kutudan bir kaju çıkardı ve ağzına attı. "İtiraf et. Kanepem sana sırt problemi yaşıyor."

Sırıttım. "Aslında oldukça rahat. Bunun gibi bir tane almam gerekebilir. Sanırım bunu özleyeceğim."

Bir ısırık daha aldı ve sanki az önce söylediklerimin olası anlamlarını düşünüyormuş gibi yavaşça çiğnedi. Altan almaya mı çalışıyordu, yoksa o da beni özleyecek miydi?

"Pekala," dedi Mel yutkunarak. "Benim yüzümden gitmek zorundaymışsın gibi hissetme." Gülümsemesini bastırdı. "Bir oda arkadaşım olması hoşuma gidiyor."

Sırıttım ve elimi tekrar saçlarımda gezdirdim. Uzamaya başlamıştı. Artık o kadar da askeri değildi. Eski komutanım beni görse bayram ederdi.

Gençken nasıl göründüğüme daha yakındı. Mel'in bana hala dediği gibi.

Flyboy.

Mel bir ısırık daha aldı. "Döndüğünden beri havaalanına gittin mi?"

Başımı salladım.

"Gelmelisin," dedi neşeyle. "Eminim babam bunca yıldan sonra seni görmeyi çok isterdi." Bana baktı ve sırttı. "Hâlâ senden bahsediyor, biliyorsun. Birkaç hafta önce barda ona rastladım ve yemin ederim duvarların boyasını döktü, bana ve Bee'ye onun için çalıştığın zamanlarla ilgili hikayeler anlattı."

Düpedüz şaşkına dönmüştüm. "Babam hala havaalanını mı işletiyor?"

Başını salladı. "Evet. Hangarları uçakların girip çıkması için açık tutmaktan bir şey yaptığını sanmıyorum. Yıllar önce uçuş eğitimi bırakmak zorunda kaldı. Yaşlanmak berbat bir şey."

"Kahretsin," diye mırıldandım. "Şimdi seksenlerinde falan olmalı?"

Bir süre sessiz kaldım, düşüncelere dalmıştım. Babam benim için aileden biri gibiydi. O benim gerçek büyükbabam değildi. O daha iyiydi.

"Belki gelecek hafta oraya giderim."

"Biliyor musun, hangarda hala o eski çift kanatlı uçağı var." "Ciddi misin?" Güldüm. "Kahretsin, o şeyi her zaman uçururdu."

zaman. yukarı çıkarır ve içinde nasıl akrobasi yapılacağını gösterirdi."

"Bunu hatırlıyorum!" Mel ciyak ciyak bağırdı. "Bridget ve ben havaalanındaki ofisin çatısından izler ve tek parça halinde yere dönmeniz için dua ederdik."

Yüzümdeki kulaktan kulağa gülümseme silinemedi. O zamanlar çok güzel zamanlarımız oldu. Çok iyi olmayan zamanlar da vardı, ama iyiler kötülerden daha ağır basıyordu.

"Eminim babam senin hikayelerini dinlemeye bayılır *Casper*."

Dudaklarını birbirine doladığını ve kahkahasını bastırdığını görmek için ona baktım. "Oh," diye sırttım yaklaşırken. "Komik olduğunu düşünüyorsun."

Mel tekrar kolçağa tırmandı. "Belki," diye kıkırdadı.

Ona doğru sinsice yaklaşma dürtüsüyle savaştım, onu yere yatırırken ciyaklamasına neden oldum. "Hey, Mavi Meleklerin bile korkunç çağrı işaretleri var," dedim arkama yaslanıp bir bira daha alırken. Tek yapmak istediğim o melodik kıkırdamaları ondan söküp almakken bu sağlam bir savunmaydı.

Tekrar kıkırdadı ve bu benim sikimin esnemesine neden oldu. "Biliyorum. Mavi Meleklerle biraz takıntılıyım. Ölmeden önce yapılacaklar listemde

onlarla birlikte gez."

O oturduğu yerden G-kuvvetinin heyecanını yaşamak istediğinden bahsederken ben bu bilgiyi daha sonra kullanmak üzere sakladım.

Tanrı beni korusun ama onun kahkaha sesi beni öldürecekti. O sesi çok severdim.

O kadar hayat doluydu ki. O kıkırdama. Yüzünü boydan boya kaplayan ve gözlerinin köşelerini kırıştıran o gülümseme. Başını arkaya attığında gırtlığını yırtarcasına attığı kahkahası. Kuzguni saçları omuzlarında dans ediyor ve sırtından aşağı dökölüyordu.

İstediğim her şey ondaydı. Çalıştığım her şey için.

Melissa bunu bilmiyordu, ama o adam olmamın sebebiydi. Bugün öyleydim. Kendimi onun iyiliğine layık bir şeye dönüştürebilmek için bu kasabadan ayrıldım. Ona layık.

"JASON!" Maddie bir çift Fransız kapısını hızla açarken haykırdı. "Başardın!" Kollarını bana doladı ve sıktı. "Geldiğine çok sevindim."

Bridget'in poker gecesine gitme önerisini gündeme getirmeme bile gerek kalmadı. Melissa beni davet etti ve ben kimdim ki hayır diyeyim?

"Seni görmek güzel, Çılgın Köpek," dedim ve ona sarıldım. "Güzel yermiş."

Ve lanet olsun, öyleydi. Mel bana Davis Körfezi kıyısındaki malikaneye girmemi söylediğinde şaka yaptığını düşündüm. Ben de ona uydum ve garaj yolundaki araba sırasının arkasına çektim.

Bahçede yürürken, Melissa'nın içine sıkıştığı boyalı kot şortun içindeki kışına aval aval baktım. Kot pantolon kalçalarının üst kısmını ikinci bir deri gibi sarıyordu.

Evden çıkmadan önce giydiğı CrossFit atleti iki yandan yırtılmış ve etek fiyonkla bağlanmıştı. Altından açık pembe dantelli bir sütyen görünüyordu.

Saçları bu gece düz katlar halinde aşağıdaydı. Saçlarını nadiren böyle yaptığını fark ettim. Bu öğleden sonra boy aynasının önünde oturup ütü yapmak için çok fazla zaman harcamıştı ama yine de çok hoş görünüyordu. Her zaman öyleydi.

Mel beni evin yanından dolaştırarak kendi deyimiyle erkek mağarasına götürdü. Maddie, Mel ve benim için kapıyı tuttu ve kendimi evimde hissetmem bir emir verdi.

"Hey, dostum." Luca barın arkasından sırtıttı. Yakınlarda oyalanan Kristin için karmaşık bir kokteyl hazırlamakla meşguldü.

Başımı salladım. "Nasıl gidiyor?"

Kristin'in nişanlısı Will elini sıkmayı teklif etti. "Seni tekrar görmek güzel. Jason, değil mi?"

Bridget yuvarlak bir kanepeden fırlamadan önce cevap verme şansım olmadı. "Hey!" dedi kulaktan kulağa sırtarak.

İşte benim Bumble Bee'm, diye düşündüm ona sıkıca sarılırken. Hafta başında Bridget'in moralini bozan her neyse geçmiş olmalıydı çünkü her zamanki neşeli haline geri dönmüştü.

"Sonunda bana hayaletlik yapmayı bıraktın mı?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak sordum.

Bee gözlerini devirdi. "Dramatik davranıyorsun. Çalışmak zorundaydım. Haber bile vermeden kasabaya gelmeye karar veren sendin."

Bridget barda yanımdaydı ve ben döndüğümde onunla yapacağımız şeylerden bahsederken bakışlarım Mel'e kaydı.

Kanepeye kıvrılmış, Maddie'yle konuşuyordu. Parmak arası terlikleri yerdeydi ve ayaklarını kışının altına sokmuştu.

Bir şeye gülüyorlardı ama benim tek gördüğüm, bira şişesini baldırının önünde ileri geri sürüklerken parmak uçlarından nasıl sarktığıydı. Şişedeki buğunun bıraktığı su damlaları koyu teninde elmas gibi parlıyordu.

Mel çok seksiydi. Şımarık at kuyruğu ve diş tellerindeki pembe lastikleri ile sevimli komşu kızı gitmişti. Onun yerinde güçlü, kendine güvenen ve ellerimi ondan uzak tutmak için dişimi tırnağıma taktığım bir kadın vardı.

Maddie bara yanaştı ve Luca ona kenarında bir dilim misket limonu olan bir bardak soda uzattı. Mel de onu takip ederek yerel bir bira fabrikasından bir şişe sert elma şarabı seçti.

"Ee, ev arayışı nasıl gidiyor?" Bridget şarap yudumları arasında sordu. "Mel'in kanepesinden daha iyi bir şey bulabildin mi?"

Omuz silktim. "Henüz değil."

Mel şişesinin kapağını açarken güldü. "Ve henüz değil derken, aslında hiçbir mülke bakmadığını kastediyor."

"Jase!" Bridget göğsüme vurarak haykırdı. "Acele edip bir yer bulsan iyi olur, yoksa o pis iç çamaşırlarını yerde bulmaktan bıkacak ve seni kapı dışarı edecek."

"*Pshh*-" Kolumu Mel'in omuzlarına doladım ve onu yanıma çektim. Kayıp bir yapboz parçası gibi yerine oturdu. "Lütfen, ben harika bir oda arkadaşayım."

Mel kıkırdadı ve bana baktı. "Bu doğru. Cumartesi günkü o kabus gibi randevudan sonra bana teselli yemeği bile ısmarladı."

Kolunun kalçalarımın dolandığını hissettim, tam kot pantolonumun bel bandına. Gömleğimin etekleri elinin üzerine düştü ve parmak uçlarını sırtımın alt kısmındaki deriye bastırdı. Vücudum, kalkış için tam gaz gitmek için kaşınan bir jet gibi hazır ve nazırdı.

Steve ve karısı merdivenlerden indi. Erica'nın kucağında bir bebek vardı ve Steve de küçük bir kızın elini tutuyordu. Omzunda bir bebek bezi çantası vardı ve yüzünde bir sırıtış vardı.

"Selam," dedi Erica. Yorgun gözleri ve tükürük lekeli bir gömleği vardı. "Üzgünüm, bu gece tüm bakıcılarımız dışarıdaydı, bu yüzden ya pokeri atlayacaktık ya da kasık cinlerini getirecektik."

Küçük kız Steve'den ayrılıp Mel'e doğru koşmaya başladı ve kendini yerden Mel'in kollarına bıraktı. "Mel Teyze!" diye ciyakladı.

Mel belimi bıraktı ve onu yakaladı, kalçasına yaslamadan önce etrafında döndü. "Hey, ufaklık!" Beşlik çakmak için elini kaldırdı, küçük kız da ona hararetle karşılık verdi. "Neler yapıyorsun?"

"Babam bugün benimle *Pretty Pretty Princess* oynadı!"

Mel'in gözleri büyüdü ve güldü. "mi? Annen onun tüm küpe ve bilezikleri takarken fotoğraflarını mı çekti?"

Fazladan bir iştahla başını salladı, sonra dikkatini bana çevirdi. "Sen kimsin?"

Bridget güldü. "Bu benim kardeşim, Jason. Jason, bu da Aly Pelham."

"Bir kardeşin mi var, Bee Teyze?" Aly haykırdı.

Bridget başını salladı. "Mhmm. Eli nasıl senin küçük kardeşinse, Jason da benim ağabeyim."

Daha fazla ilgi görme ihtimaliyle Aly uzandı ve Mel'in kollarından kurtulmaya çalıştı. Aly'yi kucağıma alıp kalçama yasladığımda Mel'in nefesi kesildi.

"En sevdiğinin ben olduğumu sanıyordum?" Mel, Aly'nin şoförü olarak yeni gelen kişiyi seçmesine haykırdı.

Aly kıkırdadı ve yanaklarımı okşadı. Yakınıma eğildim ve fısıldadım, "Yeni favorin ben olabilirim. Uzun boyluyum."

Mel'in dudakları kaşlarını çattı ve burnunu kırıştırdı. "Sözünü geri al, uçan çocuk!"

"Oha!" Bridget herkesin dikkatini kapıya çevirerek bağırdı.

Hannah Jane ve Isaac son derece şık giyinmiş olarak içeri girdiler. Jane soluk mavi bir elbise ve şık bir çift topuklu ayakkabı giymiş, Isaac ise takım elbise giymişti. Ama Bee'nin şok olmasının nedeni onların şık kıyafetleri değildi.

İkisi de kurumuş çamurla kaplanmıştı ve bir noktada sıırıslıklam olmuş gibi görünüyordlardı. Hannah Jane'in elbisesi havada kurumuş gibi sert ve çıtır çıtırdı. Isaac'in takım elbisesinin her yerinde su lekeleri vardı. *Ve saçındaki yosun muydu?*

Maddie gürültülü bir kahkaha attı. "Hepinize ne oldu böyle? İş toplantısı için Charleston'a gideceğinizi söylediğinizi sanıyordum."

Isaac sıırttı, görünüşünden hiç etkilenmemişti. Bir bataklığın dibinden sürüklenmiş gibi görünüyordu. Hannah Jane de daha iyi görünmüyordu.

Isaac, Hannah Jane'e gülümseyerek, "Yaptık," dedi. "Teklif kabul edildi ve birkaç ay içinde anlaşmayı imzalayacağız."

Mel şaşkın bir bakışla bana baktı. Aynı bakışı Bridget ve Maddie ile de paylaştı.

Erica koltukta oturduğu yerden konuştu. "Bekle. Yani..."

Hannah Jane sol elini uzattı ve müstehcen büyüklükteki elmas yüzüğünü gösterdi. "Nişanlandık!" diye bağırdı ve yüzünde geniş bir gülümsemeyle gözleri kapandı.

"Bir kaz ile ilgili bir durum olmuş olabilir," dedi Isaac. "Ya da altmış."

"Altmış durum mu yoksa altmış kaz mı?" Mel sordu.

Hannah Jane başını iki yana salladı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve evlenme teklifi sırasında her ne olduysa ondan dolayı yara bere içindeydi. "Kazlar. O kuşlar şeytani piçler."

Mel karnıma dirsek attı. "Sana söylemiştim."

Kulağına eğildim ve "Tüyler uyarsa..." diye fısıldadım. Alay edip bana doğru eğildiğinde boyum kadar geri çekildim.

Yumruğunu.

DeRossi'lerin evinde tam bir kargaşa vardı. Kızlar Hannah Jane'in etrafına üşüştü. Luca, Isaac'e temiz kıyafetler almak için onu yukarı çıkardı. Aly ve ben de köşede Chase ve köpeği Luna'ya sığınmak zorunda kaldık.

Tüm bu heyecan Steve ve Erica'nın küçük oğluna fazla gelmiş olmalıydı. Mel'in aceleyle gelip çığlık atan Eli'yi Erica'nın kucağından almasını izledim.

Aly dizimin üstündeki tüneğinden Eli'yi işaret ederek, "Das my baby brudder," dedi. Mel sessiz bir köşe bulmuş ve ona biberon veriyordu. Eli biberonu yudumlarken ona gülümseyerek mırıldandı.

Tüm sahne zihnimde bir el bombası gibi yandı. *Mel bir bebeği kucaklıyordu. Onu ileri geri sallıyordu. Etrafta koşuşturan küçük ayaklar. Bebeği uyandırmasınlar diye onları susturuyordu. Etrafı oyuncaklar ve boş şişelerle çevrili. Onu öpmek için eğiliyor. Yanağını nazikçe okşayarak, hayatın ne kadar güzel olduğu hakkında tatlı sözler fısıldamak - birlikte.*

Vay anasını.

"Dostum, iyi misin?" Chase sordu ve beni hayallerimden kopardı.

Aly kucağımdan sürünerek inmişti ve ben fark etmemiştim bile. Yerde Luna ile oynuyordu ama ben Mel'in büyüsüne kapıldığım için fark etmemiştim.

Tüm rüya o kadar hızlı gelişti ki durduramadım. Ondan kaçamadım.

Odanın öbür ucunda kucağında bebek tutan Mel'e bakmak geleceğe bakmak gibiydi. Bir önsezi. İmgelemin gücü, uçuş okuluna geri dönmüş, Yüksek G eğitimi için bir santrifüje kilitlenmişim gibi içime çarptı.

Hiçbir hesaplı nefes alma ya da zorlama manevrası bu yoğunluğu engelleyemezdi.

Çocukken Mel'e hep biraz aşık olmuşum ama onu bir eş ve anne olarak hayal etmek?

Kahretsin, kadını neredeyse yirmi yıldır görmemişim. Ne düşünüyordum ki? Bu sadece birkaç adım atlamak değildi. Bu sonuna kadar atlamaktı.

Belki de hayatım boyunca çok fazla G'ye çarpmıştım. Öyle olmalı. İmgelem muhtemelen uçuş okulu sırasında neredeyse birçok kez G-LOC'a çarpmanın uzun vadeli bir yan etkisiydi. Bilinçli dünyaya geri döndüğümde gördüğüm rüyalar gibi canlıydı.

Kafa travması tek mantıklı açıklamaydı.

Boğazımı temizledim ve Luna'nın kulağının arkasını kaşımak için eğildim. "Evet, ben iyiyim."

JASON

"Teşekkürler, tatlım." Masanın arkasındaki mavi saçlı kadın kimliğimi pleksiglas yuvadan geçirirken ona sııttım. Kıs kıs güldü ve arı kovanı saçlarını kabarttı. "Tatlım, eğer ben

Kırk yaş daha gençtim ve hala orijinal kalçam yerindeydi," diye söze başladı ve imzalamam için yazıcıdan bir ibraname aldı. "Sana bir iki şey öğretebilirim."

"Kız arkadaşına mı taşıınıyorsun, Jase?" Chase atış poligonunun camlı ön kapısından içeri girdi. Elinde iki silah çantası vardı. Beni içeri alan neredeyse seksen yaşındaki adama göz kırptı. "Nasıl gidiyor, Bayan Louise? Beladan uzak duruyor musunuz?"

Resepsiyon görevlisi Chase içeri girer girmez yüzünü buruşturdu. "Tabii ki beladan uzak durmayacağım. Birkaç kuralı çiğnemezsek Bingo gecesi eğlenceli olmaz."

Chase yanıma geldi ve çantaları yere koydu. Dirseklerini cam bölmenin önündeki çıkıntıya dayadı. "Bayan Louise, bu kurallara *kanun* dendiğini biliyorsunuz, değil mi?"

Sorumluluktan muafiyet formumu yuvadan geri kaydırırken Louise dudak büktü. "Benim zamanımda *sarhoşluk ve düzensizlik* diye bir şey yoktu," diye homurdanarak Chase'in ehliyetini elinden kaptı. "Sizi gördüğüme sevindim, Dedektif Brannan."

Gülmekten kendimi alamadım. Chase'e böyle seslenilmesi çok garipti.
Dedektif Brannan.

"Siz çocuklar beni genç tutuyorsunuz," diye mırıldandı. "Senin kız nerede?" Louise burnunu soktu.

Ona alaycı bir gülümseme verdi. "Birkaç hafta önce taşındı. Falls Creek'te bir iş buldu." Biraz hayal kırıklığı vardı ama bunu ona söylemedim. Ukala bir sırıtiş taklit etti ve bana doğru başını salladı. "Bugün onun çirkin suratıyla atış yapmak zorundayım."

"Pekâlâ," dedi Louise giriş işlemlerimizi bitirirken. "Sizi altıncı ve yedinci koridorlara yerleştirdim." Chase'e göz kırptı, "Ve eğer bir toparlanmaya ihtiyacınız olursa, Perşembe günleri müsaitim."

"Bunu kabul edebilirim, Bayan Louise," dedi iyi huylu bir kahkaha atarak. "Teşekkür ederim, hanımefendi."

Louise bizi bir dizi elektronik kapıdan geçirirken arkamızdan bağırdı. "Eğer tüm bunları kaldıramayacağınızı düşünüyorsanız, size ayarlayabileceğim bir torunum var! O benden daha az ele avuca sığar."

Atış poligonundaki kulvar sırasına doğru ilerledik. Salı sabahı geldiğimiz için burası bize kalmıştı. Floresan ışıkların uğultusu boş alanda yankılanıyordu. Altmışlarda bir dereceye ayarlanmış klima, kavurucu yaz sıcağından ve boğucu havadan hoş bir kurtuluştı. Dışarıda nem var.

Burada yaşarken ne kadar terlediğimi unutmuşum. Kuzey Carolina Mayıs'tan Ekim'e kadar sauna gibiydi.

"Beaufort'tekrar hoş geldiniz," dedi Chase çantaları ateş hattının hemen içindeki küçük çıkıntıya yerleştirirken. "Kadınların çılgın olduğu ve yaşlı kadınların daha da çılgın olduğu yere." Ellerini serbest bırakarak, köşede kahvesini yudumlayan poligon güvenlik görevlisine dostça bir el salladı.

Bana bir şarjör uzattı ve bir kutu mermi açtı. "Son zamanlarda ateş ediyor musun?"

Şarjöre birkaç mermi doldurdum. "Havadan karaya füzeleri saymazsanız, hayır."

"Gösterişçi," diye kıs kıs güldü.

"Peki, oradaki neydi? Kız arkadaşın mı var?"

Chase son mermiyi şarjörüne gereğinden fazla güç kullanarak doldurdu. "Taşındı. Uçuş hemşiresi olarak işe girdi. Üs Falls Creek'te. Durham'ın kuzeyinde küçük bir kasaba."

"Uzun mesafe şeyini mi yapıyorsun? Ne kadar uzakta, dört saat mi? O kadar da kötü değil."

Başını iki yana salladı. "Hayır, öylesine bir şeydi. Layla harika bir kız. Birlikte takılmak eğlenceli ama bunun geçici olduğunu biliyorduk. Uzun vadede yürümeyecek bir şey için uykularımızı kaçırmamanın anlamı yoktu."

"Hiç takıldınız mı yoksa sadece mı?"

Telefonunu çıkarıp bana onun bir fotoğrafını gösterirken hiçbir şey söylemedi.

Güldüm. Fotoğraftaki kadın muhteşemdi. "Evet. Çılgınca bir tahminde bulunacağım ve kesinlikle o aksiyonun içinde olduğunu söyleyeceğim."

"O ve Mel eskiden birlikte çalışıyorlardı, bu yüzden Mel size ne derse desin, ciddi bir şey değildi ve ben de özlem duymuyorum."

Chase şarjörü tabancaya taktı ve sürgüyü geri çekerek atışa hazır olana kadar fişek yatağını açtı. Ben de aynısını yaptım ve bir dizi gürültü önleyici kulaklık ve şeffaf göz koruması aldım.

Kağıttan bir hedefe biraz kurşun atmak için kulvarıma yöneldim.

Chase silahını indirip boş şarjörü avucunun içine bırakırken, "Fena değil," dedi.

Bir nefes aldım, dörde kadar tuttum ve nefes verirken ateş ettim. Mükemmel bir dikeyde üç atış.

Baş. Göğüs. Karın.

Geri çağırma düğmelerine bastığımızda kâğıt hedefler uçuşuyor, makaranın onları atış hattına geri getirmesini . "Hiç de fena değil," diye kabul ettim. "Son görevimden beri tabancaya dokunmamıştım."

"Ne zaman oldu bu?"

"Uh..." Bir an düşündüm. "Kuveyt. On sekiz ay önce. Kısa sürdü."

"Çok hareket görüyor musun?"

"Hayır." Bölmenin etrafından dolaşıp onun yoluna girerken başımı salladım. "Bazı özel operatörler bölgede hazırlık yapıyorlardı. Ben bir QRF'nin parçasıydım. Başları sıkışır ve hava desteğine ihtiyaç duyarlarsa diye bir hızlı müdahale ekibi. Gerçi çok çılgınca bir şey değildi. Çoğunlukla rutin rotalarda uçuyordum. Uçak gemisi konuşlandırmaları çok zordur."

Chase silahının fişek yatağının temiz olduğundan emin olmak için uğraştı. Koruyucu gözlüklerini çıkardı ve kırmızı gözlüğünü ovuşturdu.

Burnunun üstündeki lekeler. "Bazen donanma olduğunuzu unutuyorum. Bilirsin, tüm o uçuşlar yüzünden."

Güldüm. "Evet. Bazen ben de unutuyorum. Bazen ben de unutuyorum ve sonra beni Basra Körfezi'nin ortasında bir tekneye bindirip kalkış ve iniş yapmamı söylüyorlar."

Silahları temizleme ve kılıflarına geri koyma işlemlerinden geçtik. Ateş ederken tepmesini ve geri tepmesini hissetmek katartık bir duyguydu. Mermi üstüne mermi sıkmaya başlayana kadar ne kadar bastırılmış olduğumu fark etmemiştim.

Şimdi tek ihtiyacım olan Mel'in evine dönmek ve o isteyken otuz bir çekmekti. Ondan sonra bir salatalık kadar soğukkanlı olurdum.

Umarım geçen sabahki gibi bir numara daha yapmazdı, tam da oturma odasında soyunurdu.

Yine de bir parçam gerçekten olmasını umuyordu.

Chase boğazını temizleyerek, "Ee," dedi. "Mel'in evinde kalıyorsun, ha?" Bektan bir sırıtışla başını kaldırdı. "On yedi yaşındaki sen şu anda kendini çok beğenmiş hissediyor olmalısın."

Başparmağımı alt dudağıma götürdüm ve sırtarak spor ayakkabıma baktım.

"Hadi ama dostum." Güldü. "Bana palavra atma. Eskiden ona karşı bir şeyler hissediyordun."

Chase gibi birine ne düşündüğümü söylemek şöyle dursun, bir kadına ondan etkilendiğimi söylemekten bile hiç çekinmedim.

Ama Mel'di. O başka bir şeydi. Uzun zamandır kalbimde özel bir yeri olan biriydi. Sıradan biri değildi. Bir parçam onun *aradığım* kişi olabileceğini düşünüyordu.

Bu küstahça bir düşünceydi, elbette. Ama Mel'le aramız çocukluğumuzdan beri birbirimizi ilk kez gördüğümüz acil servisteki o andan beri çok iyiydi.

Göğsümden bir kahkaha kopmadan önce başımı eğdim ve ona yan gözle baktım. "İyi büyümüş," dedim enseme ovuşturarak. "Kız bir kadına dönüştü ve lanet olsun..." Yüzümdeki aptal gülümsemeye engel olamadım. "O kış."

Chase sadece kıkırdadı ve başını salladı. "Evet, sanırım güzel. Ama demek istediğim, o Mel. Erkeklerden biri gibi." Omuz silkti. "Onu böyle düşünemeyecek kadar uzun zamandır tanıyorum."

Başımı arkaya attım ve gür bir kahkaha attım. "Böyle söylüyorsun çünkü kız kardeşime hâlâ köpek yavrusu gibi bakıyorsun."

Bu konuda söyleyecek fazla bir şeyi yoktu. Sadece silah kutularını çıkıntından çekti ve ateş hattından çıkmak için döndü. "Evet, o Kingsley'le birlikte."

"İnkâr etmiyorsun." Dostlarıma duygularını içlerine attıkları için asla seslenmezdim. Ama çenesinin sıkılmasından ve kulaklarının geri çekilmesinden anladığım kadarıyla sinirlerime dokunmuştum.

Atış poligonundan çıkıp otoparka doğru yürürken güneş gözlerimizi kamaştırıyordu.

Chase, kamyonetin kasasında duran alet çantasını açarken, "Sıçtım batırdım," diye kestirip attı. Silah kutularını içine attı ve kilitledi. "Artık bu konuda yapabileceğim bir şey yok."

Damarlarımda haklı bir kardeş öfkesi parladı. "Umarım bu, onunla seviştiğin ve sonra da seviştiğin anlamına gelmiyordur."

"Gerçekten bunu Bee'ye yapacağımı mı düşünüyorsun?" diye sordu.

"Hayır," diye itiraf ettim. "İşte bu yüzden kışını tekmelemiyorum."

Bridget ve Chase'in hiç çıkmamasına hep biraz şaşırışımdır. Çocukken birbirlerinden ayrılmazlardı. Şimdi otuzlu yaşlarında hâlâ arkadaşlardı. Bu tür arkadaşlıklar lise, üniversite ve yeni yetişkin hayatının tüm yaşam değişikliklerine nadiren dayanır.

Elbette Bridget gençlik yıllarında uçar, sosyal bir kelebektir; kanatlarını açmak ve bir yere bağlı kalmamak istiyordu. Ama *artık* durulmuştu.

Chase her zaman sağlam bir adam olmuştu. Ona iyi geleceğini ben bile görebiliyordum. Onu böyle kederli görmek, Chase'in ne kadar hata yaptığını ve Bridget'in ne kadar habersiz olduğunu merak etmeme neden oldu.

"Kyle Kingsley'le aralarındaki mesele ne?" diye sordum. "Sadece bana mı öyle geliyor yoksa onlar en tuhaf çift mi?"

Chase omuz silkti. "Bilmiyorum dostum. Adamdan nefret ediyorum, bu yüzden muhtemelen bu konuda açıklama yapacak en tarafsız kişi ben değilim."

Kollarımı kamyonet kasasının kenarına dayadım. "Bir şeyler atıştırmak ister misin? Atlantic Beach'e gidip biraz sörf ve çim alırmısın?"

Telefonundaki saate baktı. "Hayır, gitmem gerek. Morehead City'ye gitmeliyim."

"Ateşli randevu mu?"

Sırıttı. "Evet, dövme sanatçısıyla birlikte. Kıyafetler muhtemelen çıkacak."

"Hey." Kamyonetime doğru geri geri yürürken onu işaret ettim. "Beklemeye değersin," diye yüzümde boktan bir sırıtışla alay ettim.

Direksiyona geçerken orta parmağını bana doğru savurdu.

Mel muhtemelen evde mışıl mışıl uyuyordu. Her ne kadar onunla takılmak ya da sahile gidip biraz suda vakit geçirmek istesem de dikişlerimi suya batıramıyordum. Ve Mel'i gece vardiyasında uyurken uyandırmak, kış uykusundaki bir ayıyı uyandırmak gibiydi.

Bara gittim, lanet günün ortasında, tıpkı babam gibi.

Jokers'ın ön kapısını iterek açtım ve menteşeleri üzerinde sallandığında irkildim. Bu lanet şeyin on beş yıl önce değiştirilmesi gerekiyordu. Kapı yerine duş perdesi kullansalar daha iyi olurdu.

"Hey!" dedi Bridget barın arkasındaki yerinden. Akşam yemeği telaşı için çatal bıçak takımlarını yerleştirmekle meşguldü. "Bugün Chase'le çıkacağını sanıyordum." Sanki onun ortaya çıkmasını bekliyormuş gibi omzumun üzerinden baktı.

Bir bar taburesine oturdum. "Biraz poligona gittik ama onun Morehead'e gitmesi gerekti. Yeni mürekkep falan alacaktı."

"Yiyecek bir şey ister misin?"

"Şaşırt beni."

Bir fişin üzerine bir şeyler karaladı ve mutfak penceresinden içeri fırlattı. "İçki?"

"Su iyi."

"Bira istemiyor musun?" diye sordu.

Başımı salladım, o da bıraktı.

Çok fazla içmezdim. Arada sırada birkaç bira içerdim ama hiçbir zaman hafif kafayı bulacak kadar içmezdim. Bee ve ben bu konuda hiç konuşmadık ama bir yanım Bridget'in barmen olmasının nedeninin babamızın alkolikliği olup olmadığını merak ediyordu.

Yıllarca içki içtikten sonra karaciğer sirozundan ölmeden önce, maaş çeki bankaya yatar yatmaz gittiği yer Jokers'tı.

Orduya katılmanın ve Bridget'i onun kavgacılığıyla baş etmek zorunda bırakmanın suçluluğu içimi kemiriyordu.

Öldüğünde bir parçam rahatlamıştı ama bunu itiraf etmeye asla cesaret edemedim.

Bee on sekiz yaşına girer girmez anne ve babamız boşandı. Annem birkaç yıllığına eyaletin diğer ucuna taşındı ve geri dönmeden önce üzerinde bir ailenin yükü olmadan her şeye yeniden başladı. Babam uzun yol kamyon şoförü olarak çalışmaya devam etti. Her seferinde haftalarca uzakta oluyor, sonra şehre geri dönüyor ve uzun süren ayıklığını bir gecede telafi ediyordu.

Ailemiz dağıldıktan sonra, her ay Arı'ya para gönderebilmek için yaşam maliyetimi düşük tuttum. Bekar bir erkek olduğum ve görevdeyken ihtiyaçlarımı karşıladığım için bunu yapmak zor olmadı. Sonunda, babamızın evinden taşınabilmesi için para biriktirmesine yardım ettim.

Hâlâ bara gittiğinde ve yolunu kestiğinde sinirlendiğinde onun saçmalıklarıyla uğraşmak zorundaydı. Ama en azından onun çatısı altında yaşamak zorunda değildi.

Fark ettiğimden daha uzun süre düşüncelere dalmış olmalıyım. Ne olduğunu anlamadan Bridget bana kırmızı parlak yapraklı sosisli sandviçlerle dolu bir tabak uzattı ve içinde hardal, soğan, acı biber ve lahana salatası vardı. Midem onaylarcasına guruladı.

Bridget çatal bıçak takımlarını yuvarlamaya devam ederken, "Geri dönmüş olman çok tuhaf," dedi.

"Poker gecenizi mahvettiğim için özür dilerim," diye mırıldandım lokmalar arasında.

Başını iki yana salladı. "Hayır, hayır. Orada olman harikaydı. Demek istediğim, herkesi önceden tanıyordun. Tam sağladın." Bir çatal aldı ve kirli tabaklarla dolu bir çöp kutusuna atmadan önce inceledi.

Görünüşe göre temizlik standartlarını geçememiş. Bu oldukça şaşırtıcıydı çünkü kasanın yanındaki el dezenfektanı şişesinin en alt raflardan biriyle dolu olduğundan emindim.

Tekila.

"Mel'le işler nasıl gidiyor?" diye sordu bir not defteri kapıp raftaki hangi içki şişelerinin yeniden doldurulması gerektiğini karalamaya başlarken. "İyi anlaşıyor musunuz?"

"Evet." İçime çektiğim sosislinin kalanını yıkamak için bardağımı kaptım. "Bu iyi. O iyi biri." Ses tonumun nötr kalmasını umuyordum.

"Ev arayışı nasıl gidiyor?" Lagavulin şişesini indirmek için üst rafa uzanırken sırtı bana dönüktü. Çoğunlukla doluydu, bu yüzden onu rafa geri koydu. "Bir şey bulabildin mi?"

"Güzel." Beyaz bir yalandı. Masum bir yalan. İnternette ilanlara ama şahsen görmeye gitmemiştim.

Bridget döndü. Yüzünde, tam da onun eline oynadığımı söyleyen bir sırıtma vardı. "Berbat bir poker suratın var. Bunu biliyor muydun?"

"Neden bilmiyorum," dedim ağzım dolu bir şekilde.

Bridget sadece başını salladı. "Aslında bir yer aramıyorsun, değil mi?"

"."

Gerçekte, kendimi bekleme modunda gibi hissediyordum. Zamanımı bekliyor ve iniş izni alana kadar pistte daireler çiziyordum.

Kalıplara bağlı kalmaktan nefret ederdim. Daireler çizmekten. Amaçsızca uçmaktan.

Ben bir amacı olmasını sevdim. Bir misyon. Hedefler tamamlamak için.

Ulaşılmaması gereken ölçütler.

Ordu ve ben cennette yapılmış bir eşleşme gibiydik. Benim için sonsuza kadar sürmeyeceğini biliyordum. Çoğu pilot ayrıldı ve ticari rotaya girdi.

Miami'de hâlâ bir iş teklifi vardı ve evet dersem laboratuvar testleri şirketi için kargo taşımacılığı yapacağım diğer iş de beni bekliyordu.

Bee'nin bana ihtiyacı yoktu. Düğünü için her zaman geri gelebilirdim. Peki neden hala buradaydım?

Bridget, "Pazartesi günü poker gecesinden çıkarken Mel'le oldukça samimi görünüyordunuz," dedi.

Barın üstündeki derin bir çizici karıştırdım. "Birlikte at sürdük. Aynı yere geri döndüğümüz için mantıklı geldi." "Jase, ben kör değilim," dedi. "Senin neredeyse kalplerin var ona her baktığında gözlerinde. İkinizin buraya gelip beni şaşırttığınız gece gördüm. Herkes gördü."

Mel hariç herkes.

İnledim. "Gerçekten o kadar belli oluyor muyum?"

"Evet," dedi 'P'yi patlatarak, "Şanslısın ki Mel ipuçlarını yakalamakta bir balığın zıplama çubuğunda zıplaması kadar iyidir."

Öğle yemeğimin kalıntılarını karıştırdım.

Bridget'in sesi yumuşadı. Çocukken zor bir gece geçirdiğimizde birbirimizle konuşurken kullandığımız ses tonuydu bu.

"Zor geceler" babamızın evde sarhoş olduğu ve yüzünü göstermeye cesaret eden herkesle kavga ettiği zamanlardı. Bize asla elini sürmezdi ama ağzı da bir o kadar şiddetliydi.

Mel'in ailesi çitin öte yanında yaşanan kaosu bir kısmını fark etmiş olmalı. Babam ne zaman tır sürmekten eve dönse, yatıya kalmaları için davetiye göndermeye başladılar.

"O benim en iyi arkadaşım,
Jase." "Biliyorum."

"Ona zarar vermeyin."

Onun gözleriyle tanıştım. Bazı insanlar ikiz olduğumuzu düşünürdü. En azından gençlik yıllarımızda öyleydik. Aramızdaki yaş farkı şimdi ortaya çıkmıştı ama sarı saçlarımız ve yeşil gözlerimiz hâlâ aynıydı.

"Bence ikiniz birlikte iyi olurdunuz," dedi. "Muhtemelen söylemesi garip ama onun senin gibi biriyle olmasını istiyorum. Sürekli çıktığı o salaklarla değil."

Bok herif, geçen gece birlikte çıktığı şerefsiz için yetersiz bir ifadeydi.

"Ona çıkma teklif etsem senin için sorun olur mu?"

"Evet." Ellerin arasında bir bar havlusu çevirerek alaycı bir şekilde güldü. "Neden olmayayım ki? Onun için endişeleniyorum."

"Neden?" Bee'nin Mel için endişelenmesi için tek bir neden bile düşünemiyordum.

Mel hayatından memnun görünüyordu, yalnızlık ve arkadaşlık isteği gibi bariz sorunlar dışında.

Bridget cevap vermedi.

Bridget barın diğer tarafına yerleşen bir grup kadına içki doldurmak için acele ederken tüm bunların ciddiyetini düşündüm.

Riske girip Mel'e çıkma teklif edersem ne olur?

Aklım Chase'e gitti. Onunla kız kardeşimin arasında ne geçtiğini bilmiyordum ama muhtemelen ikisinin de ciddi bir hamle yapmamış olmasıyla ilgiliydi.

İş teklifleri Chase ve Bridget'i aklımın bir köşesine itti.

Mel'le bir şekilde işleri berbat ettiysem, kalmak zorunda değildim.

Zaten kalmayı hiç planlamamıştım.

Bee tabağımı toplamak için geri döndüğünde dikkatini çektim.

"Sadece Mel'e bu konuda bir şey söyleme."

Bridget gülümsedi. "Dudaklarım mühürlü."

Yıllardır el üstünde tuttuğum bir kızı kaybetme riskini almak istiyor muydum? Bir baba figürü olarak gördüğüm bir adamı hayal kırıklığına uğratma riskini almak istiyor muydum?

Beaufort'tan ilk kez ayrılmamın birden fazla nedeni vardı. Listenin en başındaki: komşu kızı.

MELISSA

BRIDGET

Bugün barda 2 dolarlık şişe ve teneke kutu var. Uğrayacak mısın?

Fuck. Bu mesajı almaktan nefret ediyordum. Yatağımın altında sakladığım sırt çantamı kapığım gibi kanım kaynadı. Ayaklarımı bir çift terliğin içine kaydırdım ve bir yanıt gönderdim.

MELISSA

Evet, orada olacağım.

Acele etmem gerekiyordu. Eğer Kyle, Bridget'in benim dairemde takıldığını öğrenirse, çılgına dönerdi.

Jase'i uyandırmamaya dikkat ederek sessizce yatak odamdan çıktım. Kanepeye uzanmış, ölü gibi yatıyordu. Gece vardiyamdan geldiğimde kıpırdamamıştı bile. Bunun için minnettardım.

Cehennem gibi bir geceydi.

Acil servis tam bir çöplüktü. Mesaideyken olanları daha sindirmeye bile başlanamıştım. Ama şu anda Bridget o mesleki şeytanlardan daha önemliydi.

Ön kapıya gizlice yaklaşıp yavaşça tokmağı çevirirken nefesimi tuttum.

Bir kilise faresi gibi sessizce dışarı çıkıp kapıyı arkamdan kapattım ve merdivenlerden park yerine doğru koşmaya başladım. Bridget arabamın yanında bekliyordu, şapkasını aşağıya doğru sıyırmıştı.

Boğazımda safra birikti. Jokers giymişti. Kollarında görünür bir iz yoktu. Bu da demek oluyordu ki piç kurusu onu kimsenin göremeyeceği yerlerinden vurmuştu.

"Bee-" Sesim çatallaştı. Acı çeken insanları görmeye, korkunç yaralanmalara müdahale etmeye ve insanlığın en kötü yanlarına tanık olmaya karşı oldukça duyarsızlaşmışım. Ancak aile içi şiddetin sonuçlarını tedavi etmek asla kolaylaşmadı. Hiçbir zaman daha az ağır olmadı.

"Caddenin karşısına park ettim ve telefonumu arabada bıraktım," dedi, evimin karşısındaki benzin istasyonunu göstererek. "Ama yine de acele etmem gerek."

Bunu genellikle kapalı kapılar ardında yapardık ama Jason'ın benim kanepem olan yeri işgal etmesi işleri karıştırdı.

Jase'e söylemesi ya da benim söylememe izin vermesi için ona yalvarıp yakardım ama o kılını bile kıpırdatmadı.

Birinin yara bandı ve sargı bezinden daha fazlasıyla yardım etmesine izin vermesi gerekiyordu.

"O orospu çocuğunun senin lanet telefonunu izlediğine hâlâ inanamıyorum," diye tükürdüm.

Bridget aynı fikirde değildi. "Jase uyandı mı?" "Hayır. Bir ışık gibi söndü."

Bridget çıkardı, park yerinde bir kot pantolon ve siyah spor sütyeninden başka bir şey giymeden duruyordu. Neyse ki sabahın yedisinde etrafta çok fazla insan yoktu.

Bu rutini pek çok kez yaşamıştık. *Çok fazla kez.* Bir kez çok fazlaydı.

On bir numara büyüklüğünde siyah ve mor bir ayakkabı izi kaburgalarının ve sırtının soluk derisini morartmıştı. Adam bunu yaptığında muhtemelen cenin pozisyonundaydı. Telefonumu kaldırıp her açıdan fotoğraf çekerken ellerim titredi.

Deklanşöre her basışımda, öfke iliklerime kadar işliyordu.

Daha küçük çürükler de vardı. Bazıları geçen haftalardan kalma soluk izlerdi; diğerleri yeniydi ama o kadar şiddetli değildi. Bunu her yaptığımızda olduğu gibi Bridget yavaşça döndü ve her izi belgelememe izin verdi.

Sessizce gömleğini başının üzerinden geri çekti ve büyük hematomu kapatırken yüzünü buruşturdu. Ben çantamdan bir paket makyaj temizleme mendili çıkarıp birini ona uzatırken o da şapkasını çıkardı.

Onu. Boynundaki kapatıcı ve fondöten katmanlarını dikkatlice sildi.

Kanım dondu. Boğazının sol tarafında dört, sağ tarafında ise bir derin çürük vardı.

Onu boğmaya çalıştı.

Bu-

"Lütfen, artık ," diye fısıldadı çenesini eğerek
Yukarı.

Telefonumu cebime koymadan önce birkaç fotoğraf daha çektim.

"Bu mu
her şey?" Bee
başını
salladı.

"Emin misin?"

"Eminim."

Çantamdan steteskopumu çıkardım ve o çakalın vücudunu ezdiği hassas noktayı dürttüğümde ciğerlerini dinledim. İsteyeceğim son şey onu delinmiş bir ciğerle yoluna göndermekti.

"Görüntüleme için acile ya da acil bakıma gitmeniz gerekiyor," dedim, sağır kulaklara düşeceğini bilsem de. "İç kanama olabilir-"

"Hayır," diye kestirip attı ve arabamın yolcu koltuğuna kaydı.

"Hastane faturasını görürse ne olacağını biliyorsun."

Sürücü koltuğuna oturdum ve fotoğrafladığım her şeyin çizelgesini çıkardım. Bee diğer tarafa oturdu ve elimde tuttuğum zuladan bir kat daha makyaj yaptı. Kyle onun el işlerini örtmediği sürece evden çıkmasına izin vermiyordu.

"Bee, onu terk etmelisin," diye bastırdım o bok lekesinin ona yaptığı mide bulandırıcı şeyleri yazarken. Kalın dosyayı kapattım ve havaya kaldırdım. "Burada bir süre için yeterince kanıtımız var. Onu uzun, çok *uzun* bir süre içeri tıkacak kanıtlar. Dışarı çık ve bırak polisler icabına baksın."

Makyaj süngerini çenesinde gezdirirken "Üzerinde çalışıyorum," dedi. "Jase'in geri dönmesi işleri karıştırdı."

Kyle'in teklifine evet demesi işleri karıştırdı.

Kyle'ın bara gelip nişanlandıklarını ifşa ettiği gece, hapishane hayatının ne kadar kötü olabileceğini düşünmeme neden oldu.

Onun için değil. Benim için. O pisliği yerin dibine sokmaya hazırdım.

Nişan duyurusundan sonraki sabah Bridget'i gördüğümde durum *kötüydü*.

Ona izin verdiği kadarıyla davrandım, sonra daireme geri döndüm ve kustum.

"Jase işleri nasıl karıştırdı?" Tersledim. "Jase'e söyleseydin, onun-"

Bridget sözümü keserek, "Gerçekten aptalca bir şey yaparsan sen de hapse atılırsın," dedi. "Dışarı güvenli bir yolu ve aptalca bir yolu var. Bunu kendi yapmama izin vermelisin."

Kyle'ın evinden hemen şimdi kışını kaldırıp gitmemesine pek katılmıyordum ama Jase konusunda haksız da sayılmazdı.

Jason, Kyle'ın kız kardeşini taciz ettiğini bilseydi kesinlikle delirirdi.

Herkes isterdi.

"Sanırım Kyle, Jase döndüğünden beri gitmeye çalışabileceğimi biliyor." Elindeki makyaj süngerine baktı.

"Eğer bugün onu terk etmezsen, yarın dünyayı terk edebilirsin."

Çirkin bir düşünceydi ama doğruydı. Kyle tırmanıyordu. Artık üzgünmüş gibi davranmıyordu. Öfke kontrolüne gidiyormuş gibi yapmıyordu. Ayık kalacakmış gibi davranmıyordu.

Elimdeki dosyayı aramızdaki konsolun üzerine koydum. "Bee, kimse seni yargılamayacak. Ve bunu -" aramızda duran dosyaya dokundum "- karakola götürdüğün an, sana bir daha asla dokunmayacak."

Bridget'in gözlerinden yaşlar süzöldü. Bu nadir görölen bir olaydı. Genelde bana 2 dolarlık bira kodunu mesaj attıktan sonra buz gibi olurdu.

"Üzerinde çalışıyorum." Gözyaşlarını geri kırptı ve kendini topladı. "Yemin ederim çalışıyorum. Sadece... Her şeyi o kontrol ediyor. Ortak banka hesapları. Bardaki bahşışlerim. Arabamın ruhsatında onun adı var. Onun evinde yaşıyorum. Bütün eşyalarım orada."

Torpidö gözünden bir yığın fast-food peçetesi çıkardım ve bir tanesini ona uzattım. Bridget gözlerini kuruladı, sonra makyajının akıp akmadığını kontrol etmek için vizör aynasını aşağı çevirdi.

"Bunların hepsi sadece eşya." Bıkkınlıkla söyledim.

Beni bir kaya ile zor bir yer arasına sokuyordu. Boş ver deyip kanıtı kendim teslim etmek istedim. Ama Bridget ortaya çıkmaya istekli değilse, bu sadece işleri daha da kötüleştirecekti. Üstelik onu tedavi etmem için bana güvenmezdi.

Arkadaşlarımız bildiğimi ve bir şey söylemediğimi öğrenirse...

Jason öğrenirse...

Dışlanmış biri olurum. Tabii önce beni öldürmezlerse.

"Seni yamamaktan nefret ediyorum." İtirafım ikimizin de içini acıttı. "Şu anda onu terk etmemenden gerçekten nefret ediyorum. Bu kadar uzun sürmesinden nefret ediyorum." Öfke kalbime adrenalin gibi çarptı. "Başının üzerinde tuttuğu tüm bu saçmalıklara ihtiyacın yok." Dişlerimi sıktım. "Hayatın banka hesabındaki paraya değmez."

"Bir planım olduğuna ve bunun çok uzun sürmeyeceğine güvenmeni istiyorum. Sadece lütfen Jase'e söyleme. Poker kulübüne söyleme."

"Şu anda seni kaçırmamak için kendimi zor tutuyorum," diye itiraf ettim iğneleyici bir kahkaha atarak.

Bridget güldü ve burnunu sümkürdü. "Güven bana. İşler kötüye gittiğinde ilk arayacağım kişi sensin."

"Lütfen yakında ara," dedim sessizce.

Bridget serçe parmağını tıpkı çocukken yaptığımız gibi benimkine doladı. "Teşekkürler, Mel."

"Güvende kalın."

"Sen de." Uyarısı kaygı vericiydi ama başka bir şey sormama fırsat vermedi. Bridget kapıyı açtı ve arkasına bakmadan caddenin karşısındaki benzin istasyonuna doğru yürüdü.

Öncekinden biraz daha bitkin bir halde merdivenleri çıktım. Gizlice içeri girecek, Kyle Kingsley'nin Bridget'e yaptığı her iğrenç şeyin kanıtının bulunduğu çantayı saklayacak ve sonra duşta ağlayacaktım. Orada ağlarsam, yastığımın üzerinde neden ağladığımı hatırlatacak rimel lekeleri olmayacaktı.

"Günaydın, Goose," dedi Jason mutfaktan. Kahve telvesini bir filtreye doldurmakla meşguldü. Bakışları tüylü terliklerimden pijama şortuma, atletime ve son olarak da omzumdaki sırt çantasına kaydı. Ağzının kenarında küçük bir gülümseme belirdi, sanki benimle flört ediyormuş gibi yapacaktı.

Kötü bir niyeti olmadığını bilsem bile onun sataşmalarıyla başa çıkacak gücüm yoktu. Bir gece önce kaybettiğim hastam ve Bridget'in kum torbası gibi ortaya çıkması yüzünden çöküyordum. Zayıf.

Yarım ağızla bir günaydın mırıldandım ve yatak odama doğru yürüdüm. Jase kapıda yorganımın sarkan kenarını aşağı doğru çevirip sırt çantamı sakladığım yeri örtmüştüm.

"İyi misin?"

"Uzun bir gece. Sadece yorgunum." Yatağımın üzerindeki örtüleri geri çektim ve terliklerim düşene kadar ayak parmaklarımı oynatarak kenara oturdum.

Jase ellerini bol ekoseli pijama pantolonunun ceplerine soktu. Üstü çıplaktı. Eğer biraz uyumak için geç kalmamış olsaydım, muhtemelen etrafta böyle dolaştığı için onu azarlardım.

Rahat gülümsemesi sert bir endişe bakışına dönüştü. Kaşları birbirine kenetlendi ve çenesini sıkarken yanaklarındaki kum rengi kirli sakallar sabah ışığında parıltıydı.

"Hadi ama Mel. Yüzüme karşı böyle yalan söyleme." İçeri girdi ve yatağın kenarına oturdu. Jase omzumu dürttü, sesi yumuşayarak, "Benim en sevdiğim küçük belalı nerede saklanıyor?" dedi.

Ayaklarım yere bile değmezken kendimi pek de belalı biri gibi hissetmiyordum. Ayak parmaklarım halının birkaç santim üzerinde asılı dururken, o kambur bir şekilde oturmuş, kollarını dizlerine dayamıştı.

Bridget'i aklımdan çıkarmaya zorlayarak başımı eğdim ve omzuna yaslandım. Bir an için gözlerimi kapattım ve kendimi ona bıraktım. Jase kolunu sırtıma doladı ve başını çevirerek başımın tepesini çenesinin altına sıkıştırdı.

"Konuş benimle, Goose."

Gözlerim yaşlarla doldu, ben de onları sıkarak kapattım.

Hemşirelik mesleğine girdim çünkü hayat kurtarmak istiyordum ama ölüm çirkin bir gerçektir. Er ya da geç herkesin başına geliyordu. Zengin ya da fakir, siyah ya da beyaz, fark etmezdi. Ölümün vicdanı yoktu. Ne kadar uğraşırsak uğraşalım kurtaramayacağımız çok fazla hasta vardı. Bunu biliyordum ama bu hiçbir zaman birini kaybetmeyi kolaylaştırmadı.

Jase'in başparmağı pazumun üzerinde nazik daireler çizdi. "Tamam," diye mırıldandı başımın tepesine doğru. "Bunlar gözyaşı değilmiş gibi davranabiliriz." Uzanıp yanağımı kavradı ve başparmağını gözümün altından yavaşça sildi.

"Ağlamıyorum. Gözbebeklerim terliyor." Acı acı gülümsedim.

Bu dünyada, taşıdıkları şeytanlarla başa çıkmak için bir tür karanlık, çarpık mizah kullanmayan bir hemşire yoktu.

Şaşırtıcı bir şekilde Jason gülmedi. Kollarını bana doladı ve benimkiler tükenirken bana güç verdi. Kahvenin sıcak kokusu odaya yayılırken tam bir sessizlik içinde oturduk.

"Dün gece bir hastamı kaybettim," dedim usulca. "Genelde beni bu kadar etkilemez... Genelde üstümden atarım."

Bana biraz daha sıkı sarıldı. "Özür dilerim."

Bu basit itirafla ilgili bir şey yükümü hafifletti. Acıyı dindirmiyordu ama birinin onu dinlemesi acıyı katlanılabilir kılıyordu.

"Bana anlatmak ister misin?"

"Pek sayılmaz." Birkaç damla daha gözyaşı döktüm ve duygularımı belli etmemek için parmak uçlarımla gözlerimin altını sıvazladım. "Sadece... O gerçekten hasta değildi." Titrek bir nefes aldım ve yavaşça dışarı verdim. "Genellikle, bir kod çalıştırmamız gerektiğinde, birisi aileyi yoldan çeker. Her şey çok hızlı oldu. Ben göğüs kompresyonu yaparken aile hâlâ içerideydi."

Yanağımdan aşağı bir damla yaş süzüldü ama Jase onu sildi.

"Kaburgalarımı kırdığım için bana bağırıp çağırıyorlardı. hastayı geri getirmeye çalışıyordu." Boğazımdaki düğümde boğuldum. "Sonunda biri aileyi yoldan çekti, hızlıca entübe ettik ve kodu çalıştırmaya devam ettik ama hasta gitmişti. Sonunda odadan çıktığımda aile üyelerinden biri beni koridorda gördü ve onu öldürdüğümü söyleyerek bağırdı."

Jason özenle seçilmiş ve renkli küfürlerden oluşan bir dizi mırıldandı. "Hınçlarını senden çıkarmaları çok boktan."

"Neyse o." Dengeleyici bir nefes aldım. "Bunlar geceleri uyumayı zorlaştıran iblisler." Alaycı bir şekilde güldüm. "Ve yönetimin yaptığı tek şey yılda bir kez hemşireler haftasında bize oda sıcaklığında pizza vermek."

Elimi avucunun içine aldı ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. "İblislerin senin neyden yapıldığını bilmiyor."

Şakağımla omzunu dürttüm. "Teşekkürler." "Bir şeyler yemek ister misin?"

"Hayır." Yastıklarına özlemle bakarken esnedim. "Yatağa gitmem gerek. Bu gece büyük randevum var."

Jase geri çekildi. Dudağının kenarı tiksintiyle kıvrıldı. "Randevu mu?"

"Bu gece mi?"

"Evet, biraz son dakika oldu ama beni Revanche'a götürecektir, bu da bir bonus."

Zar zor fark ediliyordu ama normalde sıcak olan yüz hatlarının üzerinden soğuk bir şey geçmişti. Nedenini bilmiyordum ve bunu anlamak için hızla azalan beyin hücrelerimden herhangi birini kullanamayacak kadar yorgundum.

"O zaman bırakayım da biraz uyu." Ben yorganın altına girerken o ayağa kalktı.

"Selam," dedim kapıya doğru yürürken, eli kapı kolunun üzerinde duruyordu. Komodinimin çekmecesine uzanıp en sevdiğim turuncu ve kırmızı ipek bonemi alırken küçük bir gülümsemeyi zorladım.

"Teşekkürler, uçan çocuk."

Kapıyı kapattı. "İyi geceler, Goosey."

MELISSA

Six saat kesintisiz uyku beni mucizevi bir şekilde yepyeni bir insana dönüştürdü. Uyandığımda Jase evde değildi, ben de duşa girmekte acele etmedim.

Ve iyi zaman geçirdim.

Vibratörüm, Jason'ın beni önlüğümü çıkarırken izlediği ve sabah odunlarını gösterdiği sabahla ilgili kafamda oynattığım fanteziyi bitirmeme yardımcı oldu.

Fantezi dünyasında, sehpanın üzerine eğilmemle, onun büyük dick enerjisi ve daha da büyük horozu tarafından raylı hale getirilmemle sona ermişti.

Fanteziler her zaman gerçeklerden daha iyiydi. Gerçek, onun gibi erkeklerin benim gibi kısa boylu, tıknaz kızların peşinden gitmediğini hatırlatmaktan hoşlanan huysuz bir kaltaktı.

Havlulanırken telefonumu kontrol . Normalde akşam yemeği için şık bir yere gitmeden önce fön çekertirmek için randevu alırdım. Ama Beaufort'a gitmeden önce stresli olmak, tüm yaratım işlerine koşturmak istemiyordum.

Bardaki sabit hattan bir sesli mesaj geldi. Saçlarıma bukle kremi sürüp geniş dişli tarağımı ıslak tellerimde gezdirirken oynatma düğmesine bastım.

"Selam, Mel. Benim. Hazır mola vermişken arayayım dedim. Bu sabah için teşekkürler. Geçen sefer bana söylediğin gibi Tylenol-ibuprofen rutinini yapıyorum. Eğer bu akşam o adamla randevun

Sonra bara uğramalısınız. İçkiler benden. Jase'e benden selam söyleyin."

Sesli mesaj sona erdi ve vücudumun her yerine losyon sürerken Bridget'i aklımdan çıkarmak için kendimi zorladım. İşteydi ve güvendeydi. En azından şimdilik, kazanmayı kabul etmek zorundaydım.

Dolabımı karıştırdım. Revanche lüks bir yerdi ama Luca ve Maddie'yle arkadaş olduğum için oraya mayoyla gidebilirdim. Umurlarında olmazdı.

Mavi bir elbisede karar kıldım; Hannah Jane'in deyişiyle, "cerulean". Asimetrik bir yakası vardı, belden kıvrılıyordu ve dizlerimin hemen üzerinde duruyordu. Banyo tezgâhını kuruladım ve zıpladım, aynada kendimi görebilmek için ayaklarım lavaboda olacak şekilde kenara oturdum.

Kısa boylu kızlar nasıl idare edeceklerini bilirlerdi.

Ben bir kat rimel sürerken ön kapı açılıp kapandı. Jason banyo kapısında belirdi.

"Orada ne yapıyorsun?" dedi gülerek, lavaboda otururken beni süzerek

"Randevum için
hazırlanıyorum." "Lavaboda
mı?"

"Banyoda yatak odamdan daha iyi ışık var. Aynada kendimi görmek istersem ya lavaboya oturacağım ya da bir tabure alıp üzerine çıkacağım. Bu daha rahat."

Gözleri vücudumda oyalanıyor, ensemden aşağıya doğru iğne batmaları gönderiyordu. Bakışlarının ağırlığı silahsızlandırıcıydı.

Bacaklarımı kenardan aşağı salladım ve elbisemi düzelterek zıpladım.

"Özür dilerim," dedim kozmetik makyaj çantama geri koyarken. "Yolundan çekileceğim."

Yatak odama doğru yürümeye çalıştım ama Jase kapı aralığından çıkmadı. Aramızda bir santimden az mesafe vardı, geniş göğsü aşılmaz bir taş duvar gibi kaçışımı engelliyordu.

Başımı kaldırıp gözlerini aradım ama her zaman macerayla dans eden o sıcak zeytin tonunu bulamadım. Derin bir orman yeşiliydi. Karanlık ve gizemli.

Jase'in gözbebekleri büyümüştü ve nefes alış veriş düzensizdi. Tam olarak emin değildim ama yumruklarını sıkığından ve ceplerine sokarken yumak haline getirdiğinden neredeyse emindim.

"Çok güzel görünüyorsun."

Güldüm. "Bir an için beni endişelendirdin. Hiçbir şey söylemiyordun ve ben de elbisenin iğrenç olduğunu falan düşündüğünü sandım."

Boynundaki damarlar şişkinleşti. Şah damarı şişmesi olacak kadar çıkıntılı değillerdi ama yine de tuhaftı.

Dönerek ona kokteyl elbisemin tam üç altmışını gösterdim. "Bu elbise *"eş malzemesi"* mi diyor yoksa *"senden daha fazla tezgah yapabilirim"* mi?"

"Flex?"

Gözlerimi devirdim ama onunla dalga geçtim. Kıkırdayarak bir kolumu kaldırdım ve pazularımı gösterdim.

Aynada kendime bir göz attım. Güçlü görünmeyi ve hissetmeyi seviyordum. Bu beni mutlu ediyordu ama fiziğimin çoğu erkeğin istediği gibi olmadığını biliyordum.

Kısa ve tıknaz istemiyorlardı. Maddie'yi ve onun süper model bacaklarını ya da Erica'nın kıvrımlarını istiyorlardı. Kadınsı Hannah Jane'i ya da Kristin'in geniş gözlerini ve mükemmel orantılı vücudunu istiyorlardı.

Jase'in dili dışarı fırlayıp alt dudağını ıslatırken elini koluma doladı ve parmaklarını kas vadilerinde gezdirdi. Yavaşça kolumu indirdi ve elini bileğime doladı.

Kalbim göğsümde güm güm attı.

Zordu. Ne oluyordu?

Jason McGrath'tı. Evet, artık büyümüştü, seksiydi ve Teğmen Komutan gibiydi ama hâlâ Bridget'in ağabeyiydi. Şakacı olmak, benimle dalga geçmek ve huysuz bir deniz aygırı gibi davranmak arasında gidip gelen eski kapı komşum. Ve şimdi, benim ev arkadaşımı.

"Sen tam bir afetsin Mel," diye homurdandı. Sesinde, çözmeye zamanının olmadığı bir yoğunluk vardı. Banyodan çıktım ve yatağımdan bir çift askılı siyah topuklu ayakkabı aldım. Küpelerimle uyumlu gümüş çiviler deri panelleri süslüyordu.

Mutfak masasından el çantamı aldım ve anahtarlarımı aradım. Jase onları sehpadan aldı ve koltuktan kalkmadan bana fırlattı. "Bu bir gecelik randevu mu?"

Kıkırdadım. "Gerçekten mi? Bana sadece onunla eve gitmeyi planlayıp planlamadığımı soramaz mısın?"

Omuz silkti. "Tuhaflaştırmak istemedim."

"Seks normal, sağlıklı bir yetişkin işlevidir. Garip değildir." Daha önce cüzdanımı değiştirirken banka kartımı ve ehliyetimi unutmadığımı iki kez kontrol ettim.

"Bu kadar *linik bir şeymiş* gibi anlatmana gerek yok," diye homurdandı koltukta kayarken.

"Beklemeyin!" Kapıya doğru yönelirken omzumun üzerinden seslendim.

"Pizza ve birayı hazırda bekleteceğim."

Güldüm ve kapıyı kapatırken ona orta parmağımı gösterdim.

Ben tatlı menüsünü incelerken JUSTIN Mavi Marlin Turnuvası hakkında sohbet ediyordu. Tıka basa doymuştum ama Maddie yeni yaz tatlısı seçeneklerini tanıtıyordu ve bunu es geçemezdim.

Luca süslü bordo takım elbisesi, karamel rengi kravatı ve ipek cep mendiliyle masamıza geldiğinde ben canelé'nin ne olduğunu anlamaya çalışıyordum. Saçları geriye doğru taranmıştı ve her yönüyle gösterişli bir restoran işletmecisi gibi görünüyordu.

Onu takım elbise içinde görmek neredeyse tuhaftı. Elbette, yıllar önce Beaufort'ilk taşındığında her zaman böyle giyinirdi ama ben onu poker gecelerinde kot pantolon ve tişörtlerle görmeye daha çok alışmışım.

"Selam millet." Sırıttı. "Burada işler nasıl gidiyor?"

Justin ona kibarca başını salladı. "Harika. Yemek ." "Bunu duyduğuma sevindim."

Masanın üzerinden sevgilime gülümsedim. "Justin, bu benim arkadaşım Luca DeRossi. Kendisi buranın sahibi. Luca, bu Justin Harding."

Luca uzandı ve Justin'in elini sıktı. "Sizinle tanıştığımıza memnun oldum. Mel'in her arkadaşı benim de arkadaşımıdır." Masadan uzaklaşarak elimdeki tatlı menüsünü işaret etti. "Yemeğiniz müesseseden, o yüzden tatlı menüsünden bir şeyler aldığınızdan emin olun. Bir şeyler denemeden gidersen Maddie beni öldürür."

Bir an için onunla tartıştım, yemeğimizi tamamlamak zorunda olmadığını söyledim ama Luca ısrar etti. Luca ayrılır ayrılmaz sunucu ortaya çıktı ve tatlı ve içecek siparişimizi aldı.

Maddie'nin romlu gelatolu kanelesine şans verdim. Justin narenciye granita ile gitti.

"Evet," dedim, bir kadeh kırmızı şarabımı yudumlarırken sandalyemde arkama yaslandım. "Bu gerçekten çok eğlenceliydi! Bu gece bir araya geldiğimiz için çok mutluyum."

Öyleydi. Justin oldukça iyi bir konuşmacıydı. İlk görüşte aşk değildi ama olmasına da gerek yoktu. Sadece adamı mezeler gelmeden hastaneye göndermediğim sağlam bir ilk buluşmaya ihtiyacım vardı.

Paylaştığımız mezeler boyunca nefesimi tutmuş olabilirim ya da olmayabilirim.

Güldü ve suyunu yudumladı. "Uygulamada eşleştiğimizde biraz gözüm korkmuştu ama bunun tek nedeni kâğıt üzerinde mükemmel görünmenizdi. Kadının profilinde yazdığı gibi olmadığı pek çok randevuya çıktım." Bana sevimsiz bir gülümseme verdi. "Ama söz verdiğim gibi harikaydın."

İçimi rahatlatan bir kahkaha attım. "Bir an için beni endişelendirdin." Tatlı geldi ve servis elemanı iki karamelli keki tabağa yerleştirirken zevkle inledim. Romlu gelatodan oluşan bir quenelle, şekerleme ve kakao kırıntılarından oluşan bir yatağa oturtulmuştu.

"Aman Tanrım," diye inledim bir ısırık alırken. "Cidden çok şey kaçırıyorsun. Yemin ederim Maddie bir sihirbaz. Bu inanılmaz."

Uzun martini bardağındaki granitayı eline aldı. Süslü bir narenciye slushie'sine benziyordu. "Bırakayım da sen . Gizlice bir ısırık almaya çalışıp elimi çekmeni istemem. Ayrıca, alkollü şeyleri pek sevmem."

Kıkırdadım. "Güzel." Bir ısırık daha aldım ve mutlu bir şekilde mırıldandım. İçki içmediğini fark etmiştim. Beni rahatsız ettiğinden değil, sınırlara saygı duyardım. Nedenini merak ediyordum ama bu tam olarak uygun bir ilk buluşma sohbeti değildi.

"Ayrıca," dedi granita ısırıkları arasında. "Bu harika bir şey. Ve bir ton C vitamini var."

"Sağlıklı bir yaşam tarzınız olduğunu söylemişsiniz. Buralarda herhangi bir spor salonuna gidiyor musun? Beaufort'taki kulüpte CrossFit yapıyorum."

Başını salladı. "Morehead City'de büyük bir spor salonuna üyeliğim var. Haftada en az dört kez oraya gitmeye çalışıyorum ama bu benim için daha çok sağlıklı beslenmeyle ilgili. Vücuduma ne koyduğum, onu çalıştırmaya çalışmaktan daha önemli. Sperm sayımı yüksek tutmalıyım. Yüzücülerimi korumalıyım."

Dondurmam neredeyse boğazıma kaçıyordu ama soğukkanlılığımla gülüp geçtim. "Uh-huh."

"C vitamini sağlıklı sperm için hayati önem taşır."

"Oh," diye sinirli bir şekilde güldüm. "Ben, uh, sanırım bunu bilmiyordum."

Rahatça omuz silkti. "Bir ton narenciye yiyorum. Tavsiye edilen günlük ihtiyacımın en üst sınırına ulaştığımdan emin olmalıyım. Takviye de almıyorum. *Tamamen doğal besleniyorum.*"

Dudaklarımı büzdüm ve başımı salladım. Vücut sıvıları beni korkutmuyordu ama akşam yemeğinde tercih ettiğim konu bu değildi. "Sağlık sektöründe çalıştığını söylemiştin," dedim sohbeti onun bebek hamurundan uzaklaştırmak için çaresizce. "Nerede, nerede çalışıyorsun?"

"Morehead City'deki doğurganlık kliniğinde çalışıyorum." "Oh, bu harika. Hemşire misin? Yoksa yönetici misin?"

"Hayır, ben bir sperm donörüüm." Sandalyesinde arkasına yaslandı, dizlerini açıp kasık bölgesini imalı bir şekilde işaret ederken sırıttı. "Topluma geri vermek için üzerime düşeni yapmalıyım. Gelecek nesil için sadece en iyisi."

Aman Tanrım. Tatlım yeniden ortaya çıkma tehdidinde bulundu.

"Yaptırdığım her test ve değerlendirmede yüzücüler bilimin gördüğü en güçlü yüzücülerden bazılarıdır."

"Ne *değerlendirmesi*?"

"Craigslist'te bir ilan vardı. En üstün spermin kimde olduğunu görmek için meni örneklerini test ettiklerini söylediler. Ben de bir Tupperware kabını doldurdum ve test için gönderdim."

"Özür dilerim," diye kekeledim. "*Ne dedin*?"

"Tamam," diye gülümsedi. "Aramızda kalsın, marka bir Tupperware değildi. Yıkadığım plastik bir yemek kabıydı. Azalt, yeniden kullan, geri dönüştür. Haksız mıyım?"

Sanki sorun buymuş gibi.

"Demek *numuneni* ." Şarabımdan uzun bir yudum aldım. "İnternette bir yabancıya mı?"

"Yani, aslında sadece başvurunun gönderilmesini istiyorlardı, ama göstermek varken neden söyleyelim ki?"

Bu adamın *acilen* psikolojik değerlendirmeye ihtiyacı var.

Devam etti. "İşimi ciddiye alıyorum. Doğru besleniyorum, formda kalıyorum ve *asla* mastürbasyon yapmıyorum. Gelecekteki çocukları kendi zevkim için harcayamam. Ne kadar çok bağış yaparsam, gelecek nesil o kadar güçlü olur."

Neon kırmızı çıkış tabelası beni çağırıyordu. Bu randevu nasıl bu kadar iyi gitmiş ve sonra göz açıp kapayıncaya kadar boka sarmıştı?

Justin hâlâ sperminin genetik üstünlüğü hakkında şiirsel bir şeyler söylüyordu. Tam konuşmaya geri döndüğümde, çıtayı yükseltti.

"Profilinizi gördüğümde ve eşleştığımızda bunun kader olduğunu anladım. Belli ki kişisel sağlık konusunda benimle aynı kararlılığı paylaşıyorsun. Genetiğimizin *birlikte* ne kadar güçlü olacağını hayal edebiliyor musun? Bir nesil süper kahraman yetiştirebiliriz. Bir dahaki sefere dışarı çıktığımızda, kan tahlili yaptırıp rakamlarının ne durumda olduğunu görmeliyiz."

"Gelecekte çocuk istediğimi söylerken kastettiğim şey bu değildi," diye mırıldandım içimden.

"Neydi o?"

"Affedersiniz, tuvaleti kullanmam gerekiyor," diye yalan söyledim ve elime çantamı alıp üzerinde sallanarak restoranın diğer tarafına doğru ilerledim. Justin'in beni izlemediğinden emin olmak için ona baktım ama Tanrı'ya şükür izlemiyordu.

Aletiyile köpek yavrusuymuş gibi konuşuyordu. *Kimmiş iyi çocuk?*

"Aman Tanrım. Ne kâbus ama," diye inledim *ve üzerinde Sadece Çalışanlar* yazan bir kapıdan geçerken başımı salladım.

Mutfaktaki parlak floresan ışıkları, yemek odasındaki ortam aydınlatmasından ciddi bir değişiklikti.

Luca istasyonlardan birinin arkasındaydı, tabakları servis elemanlarına vermeden önce kontrol ediyordu. Beyaz şef önlükleri ve şapkaları arasında mavi elbisem ve topuklu ayakkabılarımla dikkat çekiyordum.

"Mel?" Luca sordu. "İyi misin?"

"Randevum meni takıntılı bir psikopat. Arkadan çıkabilir miyim?"

Yaptığı işi bıraktı ve görevi devralması için bir hazırlık istasyonundan birini çekti. "Beni takip edin."

Luca beni mutfaktan geçirip merdivenlerden aşağı indirdi. Sarımsak, kızarmış biftek ve otların kokusu vanilya, şeker ve taze pişmiş ekmeğe dönüştü. Maddie kararlı bir şekilde durmuş, pasta ekibine emirler yağdırıyordu. Etrafında mükemmel bir kaos içinde dönüyorlardı.

"Mel!" diye bağırdı, Luca ve ben merdivenlerden iner inmez tavrı tamamen değişti. "Bu akşam yemeğe geleceğini bilmiyordum. Tatlı aldın mı? Dur sana bir şeyler hazırlayayım."

Elimi kaldırdım ve onu durdurdum. "Canelés benim yeni takıntım. Ayrıca kocan gizlice çıkmama yardım ediyor."

Maddie irkildi. "Yine mi kötü bir randevu?"

Gözlerimi devirdim. "Sanki lanetlenmişim gibi davranıyorsunuz."

"Yani, bu noktada... Belki bir rahibe görünmelisin? Sanırım kutsal su online."

"Ben lanetli değilim. İnternet sadece spermlerinin dünyayı kurtarmanın anahtarı olduğunu düşünen psikopatlarla dolu."

Maddie arkasına yaslandı ve tiksintiyle burnunu kırıştırdı. "Aman Tanrım." "Hadi," dedi Luca elini omzuma koyarak. "Banyoda olmadığını fark etmeden önce seni dışarı çıkaralım. Jason evde mi? Senin evinde

mi?"

Başımı
salladım.

"Güzel. O sürüngen nerede yaşadığını biliyor mu?" "Hayır."

Luca beni acil çıkış kapısından çıkarıp arabama doğru götürürken gülümsedi. "Güzel. O zaman süvarileri çağırmama gerek yok."

Steve ve Chase endişelerimin en küçüğüydü. Jason bu konuda bana çok kızacaktı.

Eve vardığımda tiksinti öfkeye dönüşmüştü. Daireme çıkan merdivenleri tepinerek çıktım. Anahtarı kilide sokarken tek istediğim o sapığın söylediği her ürkütücü şeyi unutmaktı. Kapıyı iterek açtım ve oturma odasına doğru hışımla ilerledim.

Jase kanepede oturmuş, bir dilim pizza kutuyla açık ağzı arasında sallanıyordu. Mutfağa kadar hiddetle gidip tezgahın üzerine zıplarken gözleri beni takip ediyordu.

Dolaba uzandım, protein tozu kutularımı geçtim ve bir şişe tekila aldım.

Shot bardağıyla uğraşmadım. Dolaptan bir fincan bile almadım. Üstünü kapattım ve şişeden uzun bir yudum çektim.

Jose Cuervo beni asla hayal kırıklığına uğratmazdı ve bu geceyi tersine çevirmesi için ona güveniyordum. Ya da en azından bana her şeyi unutturacağına.

JASON

"W hoa," diyerek koltuktan fırladım ve Mel'e doğru koşarken yağlı parmaklarımı şortuma sildim. "Yavaş ol, Goose." Elindeki tekila şişesini çekip aldım.

Hemen geri aldı. "Bu gece bana ağabeylik taslama, Jase. Hiç havamda değilim."

Başının üzerinden uzandım ve iki shot bardağı çıkardım. "O kadar kötü, ha?"

"Lanet olası kabus."

"Mütevazı pizza ve bira ikramlarım bu gece yeterli olmayacak, değil mi?"

Jose Cuervo'ya baktı. "Jose'nin bazı arkadaşlarını da işin içine katmam gerekebilir. Jack, Jim ve Kaptan Morgan iyi vakit geçirmek için her zaman hazırdır."

Shot bardaklarını tezgâhın üzerine bıraktım, tekilayı elinden aldım ve iki shot doldurdum. Benimkini aldım ve ona kadeh kaldırdım. "O zaman kafayı bulmaya içelim."

Mel'in Revanche'da olanları anlatması uzun sürmedi.

Gerçi bunun çoğu tekilanın konuşmasıydı.

En azından Luca, o pörsümüş hıyar peşine düşmeden dışarı çıkmasını sağlamak için oradaydı. O piçin telefonunu patlatmaya başlaması da uzun sürmedi.

Gözleri cam gibiydi ve bacakları kucağıma atılmıştı. Elbisesinin etekleri kalçasının ortasına kadar iniyordu, ama o da

önemsemek. Ben de öyle.

Kahretsin, shot yapmayalı uzun zaman olmuştu. Sabahları cehennem gibi hissedeceğimi biliyordum ama Mel ile yağlı kahvaltı sandviçleri ve Gatorade almak kulağa hiç de fena gelmiyordu.

Telefonu tekrar çaldı. Mesaja bakmak yerine telefonu odanın diğer ucuna fırlattı.

"Yine mi Justin?"

Başını salladı. "Nereye gittiğimi sormaktan beni peşinden koşturmaya geçti." Homurdandı. "Ben tekila kovalamam, hele erkek hiç kovalamam."

Bir şişe su almak için öne doğru eğilirken, "Bu sikik herif cidden hayal görüyor," dedim.

Eğer vücuduma bir an önce alkolsüz sıvı almazsam, küreksiz dereye düşecektim. Mel'in bacaklarını kucağımdan atmamaya dikkat ettim. Orada olmalarını seviyordum. Bu bana ona garip gelmeden dokunma şansı veriyordu.

Ve ona dokunmak *gerçekten* hoşuma gitti.

Teni sıcak ve ipeksi pürüzsüzlükteydi. Yaptığı her küçük harekette baldırları gibi uyluklarında da sıkı kas kordonları dalgalanıyordu.

Bu bana, çıplakken güçlü görünmek için spor yaptığını söylediği zamanı hatırlattı.

Bunu görmek istedim.

Şişenin yarısını yudumlarken elimi dizlerinin hemen üzerinde tuttum, sonra ona uzattım. O da aldı ve kalanını içti.

"Biliyor musun," diye hıçkırdı. "Bence böyle adamlar, işin özüne indiğinde güvensiz oluyorlar. Sunacak hiçbir şeyleri yok."

"Neden en başta onunla çıktın ki?" diye sordum. "Yani, cidden *bu kadar* çaresiz olamazsın."

"Çaresiz değilim."

Gözlerimi devirdim. "İki ayaklı her şeyle çıkıyorsun." "Maddie lanetli olduğumu söyledi," diye kıkırdadı tekilanın etkisiyle.

Haze. "Ne düşünüyorsun, uçan çocuk? Lanetli miyim?"

yeşil kanepeye oturdum ve sarı bir yastık aldım. Mel biraz doğrulunca yastığı arkasına doğru salladım.

Kafam alkol ve şehvetle ama bu, "Bağımsız bir kadın, güvensiz bir erkekle asla uyumlu olamaz," dememi engellemedi. Ona bir aşağı bir yukarı baktım. "Sen lanetli değilsin."

Mel sanki bir komedi kulübünde esprili bir cümle kurmuşum gibi güldü. Ona biraz daha su içirmeliyim.

"Gördün mü? mı? Bir erkeğe *ihtiyacım* yok. Ben bir erkek *istiyorum*." "Neden bir erkeği bu kadar çok istiyorsun?" diye sordum.

Kadın . "Neden başka? Çünkü parçalar uyuyor."

"Pekâlâ, Giggles." Kutudan artık soğumuş olan pizzadan bir dilim aldım ve ona uzattım. "Katı yiyecek ve su."

Suratını astı. "Tabii ki hayır. Bu uzun zamandır yaşadığım en eğlenceli şey.

Bana bir shot daha

koy." "Pizza."

"Tekila."

Kısa bir süre için ona bir bardak su döküp geri devirmesi için kandırıp kandıramayacağımı düşündüm. Ama sürpriz bir şekilde Mel pizzayı elimden aldı ve bir ısırık aldı.

"Güzel. Ama sadece ellerin yüzünden."

"Ellerim mi?" Alkol mü konuşuyordu, yoksa benimle flört etmeye mi çalışıyordu?

Mel başıyla onayladı. "İyi ellerin var. Ve iyi damarların." Parlak kırmızı bir tırnağını elimin arkasındaki kalın bir damar boyunca gezdirdi. "Gözlerim kapalıyken bile sana serum takabilirim. Damarların bir hemşirenin ıslak rüyası."

Güldüm. "Tek duyduğum benimle ilgili ıslak rüyalar gördüğün."

Kızardı ama bu kısa sürdü. Tekila çekingenliğini silmişti. "Her zaman seksi ellerin olduğunu düşünmüşümdür."

Aletim bacaklarının altında esnedi ve zonkladı. "Öyle mi?"

"Şu Rubik Küpleri'ni hep yapardın. Parmakların çok hızlıydı." Başını yana eğdi. "Eminim kız arkadaşların parmaklarına bayılıyordur."

"Sarhoşsun," dedim, spor şortumun ince kumaşıyla savaştan ereksiyonu umutsuzca çalışarak.

Mel yine kıkırdadı. "O kadar da sarhoş değilim, yemin ederim." Durakladı, yüzü sertleşti, kaşları birbirine karıştı ve nerede hata yaptığını anlamaya çalıştı. "Yemin ederim-" pazımı dürttü ve güldü "-o kadar da sarhoş değilim."

O devam etmeden önce başka bir şey söylemeye fırsatım olmadı.

"Eziklerle çıkmaya niyetim yok," diye sızlandı Mel. "Şu anda sadece biriyle yatmak istiyorum. Çok uzun zaman oldu. Sadece bir kız bulmam lazım.

seri katil olmayan bir adam beni kurtarmak için eğitim alıyor. Bunu kendim yapmaktan yoruldum." Gözleri kapalıydı, bir dizini açtı ve hayal kırıklığı içinde iç çekti.

Yutkundum. Lanet olsun, bacakları rüya gibiydi.

"Bu berbat," diye mırıldandım, bacaklarının altına sıkışmış hızla sertleşen ereksiyonu ürkütmemek için donakalmıştım.

"En son bir adamla eve gittiğimde, seks o kadar kötüydü ki, bitmesi için orgazm taklidi yaptım," diye geveledi çakırkeyif bir kahkaha atarak. "Sonra ona yalan söyledim ve işe çağrıldığımı, böylece gidebileceğimi söyledim."

Nedenini bilmiyordum ama orgazm taklidi yapması gerektiği düşüncesi beni çok kızdırmıştı.

Mel'in üzerime yayılmış olması irademi sınıyordu. Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı. İki haftadır içinde yaşadığım spor çantama uzanıp Rubik Küpümü çıkardım. Bazı şeyler hiç değişmiyordu.

Ona uzattım. "Benim için mahvet."

Mel Rubik Küpü'nü aldı ve en son çözdüğümdeki renk desenlerini karıştırmak için elinden geleni yaptı. Renkleri eşleştirme hareketlerini yapmak her zaman zihnimi sakinleştirmenin bir yolu olmuştu.

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırmış, her bir parçayı evirip çevirirken sertçe odaklanıyordu. Elim kalçasına doğru kaydı ve onu sıktım. Bacaklarını biraz daha ayırarak beni daha fazlası için davet etti.

Ve daha fazlasını istedim.

"O parmakları uçur, uçan çocuk," dedi gülerek. Neredeyse tıkanıyordum, sonra Rubik Küpü'nü bana geri verdiğini fark ettim. Mel gerçekten de o şeyin üzerinde bir numara yapmıştı.

Kendimi onun bedeninden soyutlayarak kanepeye yaslandım ve işe koyuldum. Mel beni ayak dayama yeri olarak kullanırken parmaklarım renkleri eşleştirmek için birlikte çalışıyordu.

Sessiz dairede yankılanan tek ses fayansların ritmik tıkırtılarıydı. Mel'in gözleri her hareketi takip ediyor, nefesi her tıkırtıda hızlı ritimlerle yükseliyordu. Kalçalarını birbirine kenetledi ve küçük bir inilti çıkardı. Elbisesinin eteklerinin altındaki boşluk kayboldu ve ben de bu kayba lanet ettim.

Kırk beş saniye sonra ona çözülmüş bulmacayı uzattım. Mel aldı ve her iki tarafı da inceledi. Geniş, kahverengi gözlerle bana baktı. "Ellerin porno filmlerde oynayabilir."

Yarım bir gülümsemeyle . "Hâlâ sarhoşsun."

Sesi sessizdi. "Ben değilim." Parmak uçlarını elimin arka tarafında gezdirerek damar izlerini takip etti.

Ona inanmıyordum ama sarhoş biriyle tartışmak yürümeye başlayan bir çocukla tartışmak gibiydi. "Baş belasısın, biliyorsun değil mi?"

"Bela eğlenceli olabilir." Rubik Küpü'nü kalçalarının birleştiği çizginin üzerine koydu.

Parmak uçlarımı kalçalarında gezdirdim ve yine o kısık iniltiyi çıkardı. "Ne düşünüyorsun?" Elimi elbisesinin altına kaydırdım ve hamstringlerini sıktım.

Göz kapakları titreyerek kapandı. "Ellerinin gerçekten iyi hissettirdiğini." "Gerçekten ellerimin seksi olduğunu mu düşünüyorsun?" Ellerimi kullanırken sordum. Başparmağıyla bacağında daireler çiziyor. "Yoksa sadece tekila mı konuşuyor?" Ağzının kenarında hafif bir gülümseme belirdi. "İkisi de."

"Tekila başka ne diyor?"

Dudağını çiğneyerek tereddüt etti. Daha önce sürdüğü koyu kırmızı ruj gitmişti. Şimdi sadece o vardı. Tam da onu sevdiğim gibi.

"Tekila, Rubik Küpü'ne dokunduğun gibi bana dokunmanın ne kadar iyi hissettireceğini merak ediyor." Sesi alçak bir törpüydü. Seksi ve baştan çıkarıcıydı. Karşı konulmazdı. "Eminim o hızlı parmaklarınla sihirli şeyler yapabilirsin."

Sık beni. Pazar gününden itibaren onu altı şekilde boşaltmak istiyordum. Onun küçük bedenini, tükenene ve acıyana kadar kullanmak istiyordum. Onu ecstasy'nin sancıları içinde, nefes nefese ve benim için yalvarırken görmek istedim.

Bunu gerekenden daha uzun süredir istiyordum.

Bu suçluluk duygusu üzerine düşünmek yerine, elbisesinin içinde olmayan elimi kullanarak yapbozu ona uzattım. "Benim için parçala."

Mel aldı, ama mükemmel bir şekilde eşleşen kenarları bozmak yerine gözlerimin içine baktı ve "*Beni* mahvet" dedi.

Bana ikinci kez sorulacak değildi. Bizi ters çevirdim, kanepeden inip Mel'in üzerine çıktım ve onu minderlere yaslanması için aşağı çektim. "Seni boşaltmamı ister misin?" Kulağına homurdandım. "Tam burada mı? Bu şekilde mi?"

Dudakları aralandı ama bir şey .

"Seni de benim gibi uçurmamı ister misin?" Bacaklarını kavradım ve yukarı ittim, dizlerini büküp birbirinden ayırdım. Bacaklarının arasındaki küçük ipek üçgen amını örtmek için zorlanıyordu. Açık mor tangasında nemli bir leke vardı.

"Evet," diye fısıldadı, kabulü boyunca titreşen bir ihtiyaç titremesi.

Kulağının kabuğunu sıyırmak için ağzımı indirdim. "Ellerimin üzerinde olduğunu nasıl düşündüğünü tekrar anlat bana."

Cevap vermeyince onları aldım. Ona dokunamamaktan nefret ediyordum ama onun da beni en az benim onu istediğim kadar çok istediğini söylemesine ihtiyacım vardı.

"Jase-"

"Ellerimin bu şekilde üzerinde olmasını ister misin?" Bileklerini kavradım ve başının üzerine doğru uzatarak elimle hapsettım. Gözlerim ona kilitlendi. Vücudu altımda uzanıyordu. Ehlileştirilmiş kasları, kontrolü ele almam karşısında sessiz bir saygıyla dalgalanıyordu.

Mel başını salladı.

Dizim kalçasının dış tarafındaki koltuk minderine battı. Boştaki elimle dizinden başladım, yavaşça kalçasının arka tarafına doğru , elbisesini ittim, ilerledikçe daha fazla bacağına ortaya çıkardım.

"Peki ya ?"

Başını sallayarak inledi. Ereksiyonum kalçalarının arasına baskı yapıyor, ince kumaş bariyere karşı sallanıyordu. Mel bacaklarını kapatmaya çalıştı ama ben onları açık tuttum.

"Kelimelerini kullan bebeğim," dedim kıcını avuçlarken.

"Daha fazla," diye sızlandı, sertleşmeme karşı sallanıyordu. "Ellerimi nerede istediğini söyle."

"Her yerde," diye nefes aldı, doğru eğilerek. "Lütfen, Jase-"

Aynı fikirde değildim ama bu iş böyle gitmeyecekti. Bunun ne olduğu hakkında yanlış bir fikrim yoktu. Azgındı, kafası iyiydi ve kabus gibi bir randevudan sonra gecesini kurtarmak istiyordu.

Bir bayanı orgazmdan mahrum edecek değildim. Özellikle de çok nazıkçe istediğinden beri.

Yine de ona her şeyi vermeyecektim. Bu ayıkken olacak bir şeydi. Onu ilk kez becerdiğimde, dünyasını kimin yıktığı konusunda kesinlikle bir kafa karışıklığı olmayacaktı.

Parmağımı külotunun nemli köşebentinden geçirdim ve kenara çektim. Parmak eklemimle ıslak seksini sıyırdığımda Mel bir dizi evet diye inledi.

"Yapbozu boz," dedim bir parmağımı içine sokarken, bileklerini hâlâ başının üzerinde tutuyordum. K p, parmak uçlarının arasında tehlikeli bir şekilde sıkışmıştı. "Senin yaptığını yaparım."

Bir an için el yordamıyla onu daha sıkı kavramaya çalıştı. Onu acele ettirmedim. Tembelce, duvarlarını okşadım, amından çıkardığım coşku  ırpıntılarının tadını çıkardım. Çok sıcaktı. Çok ıslaktı. Çok sıkı.

Sikimin etrafına sarılmış, içimdeki hayatı sıkarken çok iyi hissedecekti.

Mel Rubik Küpü'n n parçalarını k r  körüne çevirirken inledi. Ben de onun hızına uyarak klitorisine ileri geri masaj yaptım. Nefes alış verişi titredi ve parmakları durdu.

Bakımlarımı durdurdum ve elimle amını avuçladım. "Jase!"

Neredeyse yalvarıyordu. Gözleri sıkılmıştı.

kapandı ve yüzü kızardı. "Benimle böyle alay etme!" Bu sözler üzerine sesi kesildi. "Lütfen benimle oyun oynama," diye inledi.

Beni hep aynı suçluyordu. Onunla dalga geçmekle. Ama yapmıyordum.

Hiç olmadı.

Yıllar boyunca ne kadar çok kadınla çıkmış olsam da, o kadınlar Melissa Jacobsen'in yanında sönük kalıyordu. Kendimi bildim bileli benim için o vardı.

Belki şimdi nihayet ona layık biri haline geldiğimi kabul edebilirdim.

Bileklerini bıraktım ve yavaşça aşağı indirdim.  nce sol, sonra sağı bileğinin iç kısmını öptüm. "Benim için nefes al," dedim nazikçe,    parmağımı seksinin derinliklerine iterken onu gerdim. Nefes alırken parmaklarımı kıvırdım ve nefes verirken okşadım.

Mel inledi ve amı parmaklarımın etrafında kenetlendi.

Ona  arpmadım. Çaylak değıldim. Onun yerine boştaki elimle klitorisini okşadım. Elbisesi sadece bir omzunu örtüyordu, bu yüzden  ne doğıru eğildim ve elbisesinin askısı olmayan tarafını ısırdım, dişlerimle aşağı çektim. Meme ucunu sıyırdım ve o da karşılık olarak inledi.

"Oh-" Amcığı parmaklarımı boğıldu.

Onun erojen bölgelerini mükemmel bir senkronizasyon içinde çalıştırdım. Kıvranıyor, bitiş çizgisine yaklaşıkça tutarsız cümlelerle yalvarıyordu.

Mel dudağının kenarını ısırdı, çenesini yukarı kaldırarak dudaklarımı aradı. "Öp beni."

Başımı salladım. G noktasını tekrar okşarken kulağına, "Hayır, boşalmanı istiyorum," diye fısıldadım. "Hayalini kurduğum suratı yaptığını görmeme izin ver."

Yüzü buruştu ve dudağını ısırdı. "Yapamam-"

"Yapabilirsin ve yapacaksın." Meme ucunu dişlerimin arasına aldım ve uzun, derin çekişlerle emdim. "Benim için nefes al," diye emrettim, vuruşlarımı sabit tutarak. "Kendini bırak. Seni yakaladım."

Vücudu gevşedi ve içinde çırpınan titreme geri döndü. İşaret parmağımla klitorisini ileri geri ovuşturdum. Dudakları sessiz bir nefesle ayrıldı ve kollarımın arasında parçalanarak dağıldı. Meme ucunu sıkıca kavradım, vücudunun tadına baktım. Mel inledi, avucumun içinde orgazmını yaşarken altımda kıvranıyordu.

Beaufort'tan ayrıldığımda onu tekrar görebileceğimi hiç düşünmemiştim. Şimdi, en savunmasız yanını görmeme izin verirken ona sarılıyordum. Mel benim her şeyimdi. Ondan alabileceğim tek şey buysa, bu yeterli olmalıydı.

MELISSA

T altımdaki şilte kaydı. Çok rahat olduğum için gözlerimi açmak istemedim ama yine de zorla açtım.

Neden kanepedeydim? Ne zamandan beri ağırlık battaniyem var? Görünüşe göre kaderimde yalnız uyumak olduğu için bir tane almak istiyordum ama henüz parayı gözden çıkarmamıştım.

Ya da belki de battaniyeyi sarhoşken sepete ekleme almıştım.

Aman Tanrım.

Cehennemden randevu. Eve dönüş. Çok fazla tekila. Jason'dan beni boşaltmasını istemek.

Başım dönüyor ve migrenim gözlerimin arkasına vuruyordu. Utanç ateşi tenimde alev alev yandı. Ya da belki de hemen öncesindeki sıcak basmasıydı-

Evet. Kesinlikle kusacaktım. Tekiladan mı yoksa utançtan mı emin

Kapana kısılmıştım. Başım Jason'ın göğsünde, kolum da karın kaslarının üzerindeydi. gece boyunca bir noktada yukarı doğru itilmişti ve ten tene kalmıştık. Sağ bacağım onunkinin arasında sarkıyordu.

Jason'ın kolu belime dolanmış, eli popomda geziniyordu. Üzerimde hâlâ dün geceden kalma elbisem vardı ve diğer eli-

Dudaklarımı dişlerimin arasında kıvırdım ve göğsümü sıkarken ahlaksız bir iniltiyi bastırdım. Jason'ın kirli sarı saçları her tarafa dağılmıştı. Gözleri kapalıydı ve yüzü sakindi. Yer değiştirerek beni kendine çekti.

Lütfen ağır bir uykucu ol. Lütfen ağır uyuyan biri ol, diye sessizce yalvardım bacağıma onunkinin arasından sıyrılırken. Jase'in etkileyici bir sabah odunu vardı ama şu anda bunu düşünemezdim. Banyoya ihtiyacım vardı ve *STAT*'a ihtiyacım vardı.

Mucizevi bir şekilde, o kıpırdamadan kurtuldum. Parmak uçlarımda banyoya gidip kendimi içeri kilitleyene kadar nefes almadım. Küvete doğru yığıldım, vücuduma değen serin yüzey için şükrettim.

Benim neyim vardı böyle? Cehennemden gelen sperm donörü randevusu kötüydü.

Ama eve gelip en iyi arkadaşımın kardeşiyle sarhoş olacak kadar kötü müydüm? Şu anki oda arkadaşım olan adamla?

Sonra bana acıyarak orgazm olması için ona yalvardım.

Karnım guruldadı ve elimi ağızma götürerek inledim.

Jason'dan beni öpmesini istemiştim ve o gerçekten hayır demişti.

Davranışım karşısında daha da dehşete düşebilirdim ama vücudum kurabiyelerimi fırlatmak için doğru an olduğuna karar verdi.

Tanrıya şükür akşama kadar çalışmam gerekmiyordu. Ölebilirdim.

Ağızımdaki kusmuk tadını hızlıca fırçaladım ve dün geceki makyajımı temizledim.

Koridorda sürünmeden önce kafamı banyo kapısından dışarı uzattım. Jase hâlâ kanepede mışıl mışıl uyuyordu. Akşamdan kalmalığın neden olduğu ateş basmalarını savuşturmak için üzerime hava alabilecek bir şeyler giydim ve gizlice kapıdan çıktım.

"BOK GİBİ GÖRÜNÜYORSUN," dedi Bridget, ben bir bar taburesine uzanırken. Ellerini kalçalarına koyarak beni dikkatle süzdü. "Çok eğlendiğin iyi bir gecenin mi yoksa hiç eğlenemediğin kötü bir gecenin mi görüntüsü bu bilemiyorum."

Güneş gözlüklerimi çıkarma zahmetine girmedim. "İkincisi olabilir ve bardaki kusmuğu temizlemek istemiyorsan bağırmaı kesebilirsin."

Bridget zerre kadar etkilenmemişti. "Seni böyle görmek hoşuma gidiyor, biliyorsun."

"Ne gibi?"

"Kusurlu." Bana doğru kibirli bir gülümseme fırlattı. "Arada sırada hayatında bir iki kötü seçim yapman biz ölümlüleri biraz daha iyi hissettiriyor."

İnledim ve alnımı yapışkan bar tablasına dayadım. "Daha çok on kötü seçim gibi. Seni daha iyi hissettirebildiğime sevindim."

"Bana anlatman için sana ne rüşvet verebilirim?" "Köpek kılı ve yağlı bir şey."

Bridget, Bloody Mary üzerinde çalışmaya başlamadan önce aşçıya bir kahvaltı sandviçi -ekstra pastırma- hazırlaması için bağırırken kulaklarımı kapatarak irkildim. Bardağı bana uzatırken telefonu çaldı.

"Burada mısınız?"

"Ha?" Yudumlar arasında söyledim. *Tanrım, domates suyundan nefret ederdim.*

Bridget telefonunu oynattı. "Kardeşim bana mesaj atıp burada olup olmadığını sordu."

Telefonumda Jason'dan gelen okunmamış iki mesaja baktım. Omuz silktim. "Sorun değil. Ona burada olduğumu söyleyebilirsin."

Yara bandını yırtıp atabilirdim. Eğer işler cehennem kadar garip olacaksa, alkolün bir kol mesafesinde olmasını istedim.

Bridget merakla bana baktı. "Karanlıkta bir atış yapacağım ve bunun -" parmağını ceset gibi grnşmn etrafında dolaştırdı "-onunla bir ilgisi olduğunu söyleyeceğim."

"Gerçekten boktan bir randevunun üzerine, söz konusu boktan randevuyu unutturmak için bolca boktan tekila içtim."

Tek bir kaşını kaldırdı.

"İyi," diye . "Ve Jase de bu işe karışmış olabilir."

Bridget beni şaşırtarak güldü. "Bir noktada birbirinizi çıplak göreceğiniz gerçeğini kabul ettim. Ne oldu?"

Çürük domates votkası boğazıma kaçtı. "Geri ekil lan," diye mırıldandım. "Pardon? Neden bu senin kabullenmen gereken bir gerçek olsun ki?"

Çok uzakta değildi. Kendimi savunmam gerekirse, ayık olsaydım Jase'den elini elbiseme sokmasını istemezdim.

Bridget gözlerini devirdi. "Jase, biz çocukken yan odaya taşındığın günden beri senden hoşlanıyor. Beaufort'a geri döndüğünde, bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu biliyordum."

"Jase bana sinir bozucu küçük kız kardeşiymişim gibi bakıyor."

Kıs kıs güldü. "Hayır, *bana* sinir bozucu küçük kız kardeşiymişim gibi bakıyor çünkü öyleyim. Sana ise sıcak bir yaz gününde dondurma yiyormuşsun gibi bakıyor."

Gözlerimi ona diktim. "Senin amacın ne McGrath?"

"Açı yok," dedi masumca. "Sadece birlikte iyi olacağınızı düşünüyorum."

"Sana inanmıyorum. Jase'in bana karşı bir şeyler hissettiğine de inanmıyorum. Onu neredeyse hayatımın yarısından beri tanıyorum. Şimdiye kadar bunu anlamış olmam gerekirdi."

Önüme bir tabak mücver ve pastırmalı, yumurtalı, peynirli sandviç koydu. "Bu birbirinizi yetişkinler olarak tanımanız için bir şans. Senin kanepende uyuyacağını söylediğinde neden çenemi kapalı tuttum sanıyorsun? Ben tamamen Melson takımındayım." Durakladı ve başka bir çift ismi bulmaya çalıştı. "Jalissa? Her neyse. Artık çocuk değilsiniz. Onu hayatınızın yarısı boyunca tanımış olabilirsiniz ama şu anda olduğunuz insanları tanımıyorsunuz."

"Belki de kendi tavsiyene uymalısın."

Sesi sakinleşti. Yumuşaktı ve tonu eşitti. Yine de sesi umutlu geliyordu. "Şu anda Chase'i düşünmeme izin veremem. O da bu olaydan sonra benimle konuşmaya pek hevesli değil." Elini kaldırdı ve nişan yüzüğünü gösterdi "-oldu." Bridget bir nefes verdi. "En iyisi bu. Chase'in buraya gelmesi her şeyi berbat edebilir."

Bu konuda ona katılmıyorum. Kyle onu yıllardır taciz ediyordu. *Lanet olası yıllar*. Yardım için bana ilk geldiğinden beri, gitmesi için ona yalvarıyordum. En fazla bu kadar. Onu korkutmak istemedim.

"Benden bu kadar bahsettiğin yeter," dedi umursamazca. "Dün gece ne oldu da bu sabah Azrail gibi görünüyorsun?"

"Luca'nın beni Revanche'ın çalışan girişinden gizlice çıkardığı boktan bir randevum vardı. Ben de eve geldim ve kardeşinin yardımıyla sarhoş oldum."

Burnunu kırıstırdı. "Bu mı?"

Pek de iştahlı olmadığım mücverleri karıştırırken, "Sonra kendimi ona attım ve beni orgazm etmesi için yalvardım," dedim.

Kıs kıs güldü. "Peki ya o?"

"Şimdiye kadar en iyisi," diye mırıldandım.

"Jase her zaman bir beyefendiydi." Parmağıyla beni işaret etmeden önce sırttı. "Sevişmenizde bir sorun yok ama detay istemiyorum."

": "Henüz."

"Ondan beni öpmesini istedim ve o hayır dedi. Direkt olarak. HAYIR. Ve acıma orgazmı için bile kızamıyorum çünkü harikaydı!" Kahvaltılık sandviçime sertçe baktım. "Rüzgâra karşı otuz yaprak olsam bile bu sinyalleri gerçekten yanlış okuyamam."

Yemeğimi ittim. Jase'le birlikte olma düşüncesiyle tüm iştahım kayboldu. Onunla birlikte olmak istemediğim için değil, ona yalan söyleyemediğim için.

"Benim evimde kaldığı için işler yeterince karışık," dedim usulca. "Eğer senin... *durumunu* bildiğimi öğrenirse... beni asla affetmez." Onun pişmanlık dolu bakışlarıyla karşılaştım. "Bunu sakladığım için kimse beni affetmez."

Buna izin verdiğim için kendimi affedemezdim ama Bridget'i de uzaklaştıramazdım. Eğer yapsaydım, kaçacak hiçbir yeri olmazdı.

Bridget benimle tartışmaya zahmet etmedi. İkimiz de poker kulübünün nasıl tepki vereceğini çok iyi biliyorduk.

"İşte bu yüzden hiçbiri bunu öğrenemeyecek. Birkaç hafta içinde o dosyayı Havelock polis departmanına götüreceğiz ve bu işi bitireceğiz."

"*Haftalar* mı?" Tısladım. "Bee, onu *yakında* terk edeceğini söylemiştin."

"Daha fazla zamana ihtiyacım var. Kyle'ın Raleigh'de bir konferansa gitmesi gerekiyordu ama başka bir tarihe ertelendi. Mekânları falan değiştirmişler. Şimdi Charlotte'da, ki benim için sorun değil. Yani raporu hazırladığımızda daha uzakta olacak. Onun birkaç günlüğüne evden çıkmasına ihtiyacım var, böylece ben de çıkıp başka bir yere yerleşebilirim."

"Bundan hoşlanmadım."

"Ben de hoşlanmıyorum ama benim için en iyi seçenek bu."

Daha erken olmasının daha geç olmasından daha iyi olduğunu savunarak nefesimi boşa harcamadım. Kararını vermişti. Bridget'in yolu ya da otoyoluydu.

Cılız bir ısırik aldım ve onu iğrenç domates suyuyla yıkadım. Bridget benim yarısı gitmiş Bloody Mary'mi bir bardak suyla değiştirdi.

"Jase asla bilmeyecek," diye beni rahatlattı. "Eğer benim fikrim bir şey ifade ediyorsa, sarhoş orgazmının tadını çıkar ve git biraz daha al."

Ayık olanları ."

"Seninle Jase hakkında konuşmak çok tuhaf," diye mırıldandım bir lokma pastırmalı yumurta yerken. "Gelecek hafta çıkmak isteyen başka bir çocukla konuşuyordum. Belki de üçüncü kez şansım yaver gider."

Bridget başını salladı ve yan işine devam etti. "Belki de tamamen eziklerle çıkmayı bırakmalısın."

"Belki de bu benim için uygun değildir."

"Ne?" Geriye çekildi. "Kartlarda olmayan ne?"

"Evlilik. Çocuklar. Sık seks. Herkes yuva kuruyor ve bu bana belki de sadece bekar olmam gerektiğini düşündürüyor."

"İnatçı olduğun için karşıdaki iyi adamı görmezden ."

Bir kaşımı kaldırdım. "Pot." Önce onu sonra da kendimi işaret ettim. "Çaydanlıkla tanış."

Bridget dezenfektan dolu bir kovadan nemli bir çubuk havlu alırken, "Seni mutlu eden biriyle olmayı hak ediyorsun," dedi. "İkimiz de hak ediyoruz."

Önümden geçip bakan pencerelere doğru bakarken ağzının kenarında utangaç bir gülümseme belirdi.

Sesi fısıltıya dönüştü. "Ve eğer kardeşim seni mutlu ediyorsa, o zaman önündeki şeyle savaşıyor zaman kaybetme. Eğer aradığın şey benim kutsamamsa, o kutsamaya sahipsin."

Kâğıt saman paketini koparıp küçük parçalara ayırdım. Jase'in çekici olduğunu düşünüyor muydum? Tabii ki, kim düşünmezdi ki? Ara sıra onunla ilgili fanteziler kuruyor muydum? Kesinlikle. Yine de Jason McGrath'ı komşu çocuğu dışında bir şekilde düşünmeme nadiren izin veriyordum.

"Bilmiyorum."

"Ben biliyorum."

Ambalajı yere attım. "Bu iyi bir fikir değil." Bridget homurdandı. "Neden olmasın ki?"

"Çünkü sen ve ben en iyi arkadaşız! Eğer Jase ve ben kavga edecek olsaydık, kardeşin ve benim aramda seçim yapmak zorunda kalırdın."

Başını iki yana salladı. "Olmaz. Her seferinde seni seçerdim. Jase benden daha inatçı olabiliyor, bu da genellikle yanıldığı anlamına geliyor." Bardağımdaki buz küplerinin etrafında pipetimi döndürürken Bridget bana dik dik baktı.

Dün gece tek seferlikti. Şans eseri. Sarhoşken yapılan bir hataydı. Hannah Jane ve Isaac'in tek gecelik ilişkisinin sonsuz aşka dönüşmesi gibi değildi.

Beni öpmeyi reddetti. Bunu başka nasıl karşılayabilirdim ki?

Jase bana acıdı ve rol yaptı. Sanırım her açıdan reddedilmekten daha iyiydi ama yine de acı veriyordu.

Omzumdaki melek şeytanı çarparak bana Jason'ın kollarında uyanmanın ne kadar mutluluk verici olduğunu düşünme şansı verdi.

Bana milyonlarca kez sarılmıştı ama bir kez bile *böyle* hissetmemiştim.

Samimi. Huzurlu. Şefkatli. Korunmuş.

"Onu düşünüyorsun, değil mi?" Bridget benimle alay ederken dudaklarında sinsî bir gülümseme vardı.

bir karşılık vermeyi düşünmeden ensemdeki tüyler diken diken oldu. Derim diken diken oldu. Kapı sallanarak açılırken etraf elektriklenmiş hava vızıldadı, sonra çarparak kapanırken gıcırdadı. Jase yanımdaki tabureye kayarken barın üzerine bir gölge düştü.

"Günaydın, Goose."

Yani, her şey eski haline dönmüştü. Dün gecenin büyük bir sarhoş rezaleti olduğunun kanıtı.

Artık onun küçük kızı değildim. Goose'a dönmüştüm.

En iyi poker suratımı takındım ama önümdeki su bardağına odaklanmaya devam ettim. "Günaydın, uçan çocuk."

Jase beni baştan aşağı süzdü, yosunlu bakışları ısı güdümlü bir füze gibi herhangi bir zayıflık belirtisi arıyordu. "Bu sabah benden kaçtın."

Bridget dudaklarını büktü, gülümsemesini bastırdı. Ona yedi kalibrelik bir iğneden daha keskin bir bakış attım. Neyse ki, ipucunu anladı.

"Bir şeyler almak için arka tarafa gitmem gerekiyor." Aramıza baktı. "Bir şeye ihtiyacınız olursa seslenin." Kaşlarını oynatarak depoya daldı.

Jase kırmızı bir Gatorade bıraktı.

Kapağı çevirip çıkarırken zevkle inledim. "Sen en iyisisin."

Yanımda oturmuş, mavi bir bardaktan içiyordu. Onunkinin yarısı çoktan bitmişti. "Sen de benim kadar boktan hissediyorsundur diye düşündüm." Güneş içki şişelerinden yansıyıp bizi kör ederken yüzünü buruşturdu. "Dün gece ne kadar içtik?"

"Çok fazla."

Parmak uçlarını gözlerine bastırdı. "Güzel güneş gözlüğü."

Onları çıkaramayacak kadar akşamdan kalmaydım. "Kafamın içinde bir bowling topu yuvarlanıyormuş gibi hissediyorum. Bir daha asla tekila içmeyeceğim."

Kıs kıs güldü ve yapay olarak renklendirilmiş elektrolitlerden hatırı sayılır miktarda yuttu. "Bugün benimle havaalanına gelmeye hâlâ hazır mısın?"

"Ha?"

Jase'in kaşları birbirine çatıldı ve başını eğerek bana baktı. "Bugün havaalanında babamı görmeye gitmekten bahsettiğimizi hatırlamıyor musun?"

Öne doğru eğildim ve şakağımı Gatorade kapağına dayadım. "Tanrım, nasıl da kafayı bulduk?"

Havaalanına gitmekten bahsettiğimi hiç hatırlamıyorum. Belki de ben şişeden içmeye döndükten sonra konuyu açmıştır.

Beni öpmedikten sonra, bana hayatımın en iyi orgazmını yaşatmaya başladı.

Jase şişesini boğdu. "Dün gecenin ne kadarını hatırlıyorsun?"

Doğrulup şakaklarıma masaj yaparken "Fazla değil," diye yarı yalan söyledim. Bar taburesinden zıpladım ve kusma isteğimi bastırdım. "Eve gidip uyusam iyi olacak. Bu gece çalışmam gerek." Hesabımı kapatmak ve Bee'ye bahşiş vermek için biraz nakit çıkardım. Faturaları bardağımın altına sıkıştırdım ve Gatorade'i aldım. "Bunun için teşekkürler."

"Hey, Mel-" Jase arkasını döndü ve ben kapıyı açarken adımı seslendi.

"Öyle mi?"

Bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra kapattı. Sonunda başını salladı ve "İyi uykular" diye mırıldandı.

JASON

"W Sana ne söyledi?" Bridget mucizevi bir şekilde arka tarafa yaptığı pek de ince olmayan gezintiden sonra yeniden ortaya çıkar çıkmaz onu kırptım.

Kız kardeşim sırttı. Bu, biz çocukken her zaman kullandığı, *senin bilmediğin bir şey biliyorum* bakışıydı.

"Yeter."

İnledim. "Sikeyim."

Kadın homurdandı. "Evet, ben öyle bir şey olduğunu duymuştum. Mel detaylar konusunda oldukça utangaçtı gerçi. Benim için sorun yok çünkü bilirsin-" bana tiksintiyle baktı. "Sensin."

Mel'in pipet ambalajını aldım ve Bridget'e fırlattım. "Dalga geçmiyorum, Bumble Bee. Sanırım sıçtım batırdım."

"Söyleyeceğim," diye kıs kıs güldü. "Onun duygularını incittin."

"Nasıl?" Zar zor dizginlediğim bir hayal kırıklığıyla sordum. "Onun gecesini değiştiren bendim. Kendi spermine takıntılı bir bok kafalıyla dışarı çıktı. Eve döndüğünde iyi vakit geçirmesini sağlayan bendim."

Bridget ellerini bara dayadı ve öne doğru eğildi. "Bunu sorduğuma kesinlikle pişman olacağım," diye mırıldandıktan sonra saçının bir tutamını yüzünden uzaklaştırıp kendini toparladı. "Dün gece birbirinizle *yakınlaştınız mı, yakınlaşmadınız mı?*"

"Sayılır mı?"

Bir kaşını kaldırdı. "Bu bir evet ya da hayır sorusu."

Pes ettim. "Peki. Evet. İşler, uh... *ilerledi*. İkimiz de biraz çakırkeyiftik."

İstediği bilgiyi verdikten sonra Bridget cömertliğime düpedüz ölümçül bir bakışla karşılık verdi. "Peki siz her ne yapıyorsanız onu yaparken, o sizden onu öpmenizi istedi de siz hayır mı dediniz?"

Suçluluk duygusu boğazımı tıkadı. "Evet."

Ellerini barın üzerine vurdu. "Tanrı aşkına bunu neden yapıyorsun? Ondan iğrendiğini sanıyor!"

"Aşırı tepki veriyorsun."

Bridget homurdandı. "Senden onu öpmeni istedikten ve sen hayır dedikten sonra buna *acıma* orgazmı dedi."

Başımı ellerimin arasına aldım. "Öyle bir şey değildi."

"Ona göre öyleydi!"

Ellerimi yere vurarak başımı kaldırıp kız kardeşime baktım. "İkimiz de zil zurna sarhoşken onu öpmek istemedim."

"Ama ona -tırnak içinde- *şimdiye kadar yaşadığı en iyi orgazmı* yaşatacak kadar ayıktın?"

Durakladım. "Bunu o mu

söyledi?" "Kelimesi

kelimesine."

Sırıttım.

Bridget iç çekti. "Jase-ne oluyor? Neden onunla böyle uğraşıyorsun? Bunu kötü karşılamasından başka bir yolu yok."

"Sarhoşken onu öpmek istemedim çünkü kötü bir randevu geçirmişti." Ellerimi Gatorade şişesine doladım, plastiği boğarak hıncımı çıkardım. "Tanrım. Bunu hatırlamak istiyorum. Onun hatırlamasını istiyorum. Bunun bir anlamı olsun istiyorum."

Bridget'in yüzü yumuşadı. "Onun hakkında , değil mi?"

Bir nefes verdim. "Kanepesi kaya gibi sert. Üzerinde her uyandığımda kendimi doksan yedi yaşındaymışım gibi hissediyorum. Günün çoğunda çok sıkılıyorum çünkü o çalışıyor ya da uyuyor ve hepinizin bir hayatı var. Miami'de bir iş teklifini geri çevirdim ve emlakçıma kaybolmasını söyledim."

Kaşları kalktı. "Kahretsin."

"Onu korkutmak istemiyorum ama bir şansım olup olmadığını bilmem gerekiyor," diye hayal kırıklığı içinde mırıldandım. "Eğer ilgilenmiyorsa, yoluma devam etmeliyim."

"Onun için uzun süre bekledin," dedi Bee. "Zararın neresinden dönersen kârdır." Eğildi ve tezgahın altındaki bulaşık makinesinden bir kasa bira bardağı çıkardı. "Ama sana bir tavsiye?"

Can kulağıyla dinliyordum.

"Mel ipuçlarını yakalamakta pek iyi değildir. En iyisi ona ne istediğinizi açıkça söylemektir."

Başımı salladım ve saçlarımı yüzümden uzaklaştırdım. Uzamaya başlamıştı, uzun zamandır bu kadar uzun olmamıştı. Ama Mel eskiden sarkık olan saçlarımı beğendiğini söylemişti, bu yüzden berbere gitmeyi erteledim.

"Anlayışlı biri."

"Sezgisel, evet." Bridget içini çekti ve elime hafifçe küçümseyici bir vuruş yaptı. Sanki anlayamayacak kadar kalın kafalı olan benmişim gibi. "Ama kafasında dek mutlu yaşamının ona göre olmadığını düşünüyor."

Ne oluyor ? Gatorade'imi aldım. "Bunu göreceğiz."

Havaalanının kapısından içeri kamyonum çatlak asfalt ve çakıllar üzerinde gümbürdüyordu. Yaz ortası olmasına rağmen hayalet bir kasaba gibi görünmesine şaşırmışım. Büyürken burası benim için ikinci bir ev olmuştu. Burada ve okulda kendi evimden daha fazla zaman geçirirdim. En iyisi buydu.

Arabayı ana ofisin bulunduğu metal kenarlı hangarın yanına çektim. Daha küçük hangarlardan birkaçının kapıları, sahipleri pervaneli uçaklarını kurcalayıp oynadıkları için geri çekilmişti.

Ofis kapısının yarısına kadar gelmiştim ki, yaşlılıktan uğuldayan bir ses "Yardımcı olabilir miyim?" diye seslendi.

Güneş gözlüklerimi çıkardım ve hayretler içinde donup kaldım.

Pops başını eğdi ve bana şaşkın bir değerlendirme yaptı. "Jase? Sen misin evlat?" Elinde bir İngiliz anahtarıyla orada duruyordu. Yağ lekeli tulumu, daha iyi günler görmüş beyaz bir atleti örtüyordu. Vietnam gazisi şapkasının yirmi yıl önce taktığının aynısı olduğuna bahse girerdim.

İnançsız gülümsemesi benimkiyle eşleşti. "Güvertede bir subay olduğu konusunda beni uyarmalıydın." Elinde hâlâ bir İngiliz anahtarı olan Pops elini kaldırdı ve beni selamladı.

Güldüm ve yaşlı adamı kucakladım. "Rahat, denizci." "Burada ne halt ediyorsun evlat?" O inledi

Sırtıma bir tokat attıktan sonra beni açık hangarlardan birine doğru yönlendirdi. Gökyüzünde tek bir bulut bile yoktu. Sıcak dalgaları siyah pistte bir serap gibi dalgalanıyordu. Gölge için minnettardım.

", uh, geri döndüm. Görevimden istifa ettim."

Neşeli ruh hali ekşidi. "Kanatlarını mı astın?" "Tabii ki hayır."

Pops sırtıttı ve bir Cessna'nın parçalanmakta olduğu yere doğru ilerledi. "Güzel. Gökyüzünde kuşlardan daha fazla . Uçmayı senden daha çok seven birini hiç görmedim."

"Tanrı ve Ülke için uçmayı bırakıp kendim için uçmaya başlamanın zamanının geldiğini düşündüm."

"Pekâlâ," diye ofladı, arka cebinden mavi bir mendil çıkardı ve alnındaki boncuk boncuk terleri sildi. "Bu çok iyi. Bu gerçekten iyi, Jase. Seninle gurur duyuyorum. Küçük Bumble Bee de şu Kingsley denen adamla evleniyor." Başını salladı ve anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı. "Siz çocuklar hepiniz büyüdünüz." Boğumlu bir parmağıyla uçağın karnını işaret etti. "Yıllık için bana yardım etmek ister misin?"

"Hâlâ burada bu işleri yaptığina inanamıyorum," dedim uçağın altına diz çöküp krikoları açarken. "Şimdiye kadar yetki devretmeyi öğrenmişsiniz diye düşünmüştüm."

Bunun asla böyle olmayacağını biliyordum. Babam yaşar ve nefes alırdı. Ben çocukken, pistin sonundaki çimenlik alanı işaret eder ve bana gömüleceği yerin orası olduğunu söylerdi.

Babam dişli salınımı için uçağı krikoların üzerine kaldırmamda bana yardım etti. Dişli kornası kulak zarımı patlattı. Son teknoloji savaş uçaklarını tam teçhizatla uçurmaya o kadar alışmışım ki, babam iniş takımı testlerini başlattığında bu sağır edici ses beni ürküttü.

Ne yaptığını biliyormuş gibi kıs kıs güldü. Tekerlekler ve frenler üzerinde gerekli kontrolleri yaptık. Babam ara sıra buruşuk bir not defteri çıkarıyor ve sipariş edilmesi gereken parçaları karalıyordu. Uçak oldukça iyi durumdaydı.

Çok çılgın bir şey değil, sadece kanatçıklar için bazı parçalar ve yeni bir hava filtresi.

"Motoru çalıştırmak için çift kanatlı uçağa binmek ister misin?" "Ciddi misin?"

"Kalp krizi gibi." El sallayarak onu bir sonraki hangara kadar takip etmemi işaret etti.

Tişörtümü terli karnımdan sıyırdım ve alnımı silmek için etek ucunu kullanmak üzere eğildim. "Mel bana o cıvata kovanın hâlâ sende olduğunu söyledi ama çalışır durumda olduğunu kastettiğini bilmiyordum."

Pops olduğu yerde durdu ve omzunun üzerinden baktı. "Melissa Jacobsen." Her heceyi sanki ağırlığını düşünüyormuş gibi uzattı. "Küçük Melly, bir süre önce hastanede karşılaşmıştık. Küçük bir sağlık sorunu yaşadı." Omuz silkti. "Yaşlanmak eğlenceli değil. Ama Melly çok güzel bir kız oldu, değil mi?"

Ondan bahsedilince yüzümdeki mahcup gülümsemeyi saklamaya çalıştım ama nafi.

"Uh-huh," parmağını salladı babam. "Hala ondan hoşlanıyorsun, değil mi?" Başını yana çevirdi. "Alyans yok."

"Doğru kişiyi bir türlü bulamadım."

"Ya da sen onu uzun zaman önce buldun." Onunla tartışmadım.

Babalık hangar kapısına yöneldi ama ben ondan önce davranıp geri çevirdim. Adam seksenlerinin ortalarında olmalıydı. Onun yaşındaki çoğu adam altın yıllarını dinlenerek geçirirdi, günde yirmi dört saat uçak pisti işleterek değil. Çok fazla el emeği gerektiren bir iş.

Kapılar geri çekildi ve Pops hantalca içeri girip ışıkları yaktı. Çift kanatlı uçak orada görkemli bir şekilde duruyordu. Çift kanatlarının her iki yanında kırmızı çizgiler olan seksi bir sarıydı. Boyası yepyeni gibi parlıyordu.

Çift kanatlı uçak babamın gururu ve neşesiydi. Eskiden, Tabiat Ana'nın izin verdiği sıklıkta onu uçururdu.

Babam ihtişamlı günlerinde donanmada pilottu. Vietnam'dan sonra Bronco'larla uçmaktan bıkmış ve Beaufort'a yerleşmişti. Günlerini pisti yönetmek, eğitim uçuşları yapmak ve fırsat buldukça çift kanatlı uçağıyla akrobasi gösterileri yapmakla geçiriyordu.

"Seninle Cherry Point'teki hava gösterilerine gittiğimizi hatırlıyorum," dedim uçağın ön tarafını arabasının askısına bağlamasına yardım ederken.

Traktör. "Bu şeyin içinde Mavi Meleklerden bile daha havalıydın."

Traktörün koltuğuna tırmanıp uçağı hangardan dışarı çekerken kısı güldü. Bağlantıyı açtım ve o da traktörü kenara çekti.

"Şehirde olduğunu bilseydim, seni hava gösterisi için listeye alırdım." Uçağın yan tarafını okşadı. "Onu benim için uçurabilirdin. O züppelere bu işin nasıl yapıldığını gösterirdin."

Anahtarları bana fırlattı. "Kaç emekli oldun?"

"O-4."

Babam güldü ve başını salladı. "Bir gün beni geçeceğini bilmeliydim." Bir el hareketiyle uçağı binmemi emretti. "O tamamen senin, Pasta Yiyen. Onu benim için çalıştır. Pisti kullanabilirsin. Bir süre kimse gelmeyecek."

Kokpite tırmandım ve anahtarı kontağı saktım, kumandaları çevirip motorun yumuşak çalışmasını dinledim. Uçuş teli ve aviyonikleri olmayan uçakları uçurmakla ilgili bir şey vardı. Sadece insan ve makine birlikte çalışıyordu, yerçekimi kanunlarına meydan okuyor.

Bir yanım, gaz kelebekleri için motor kontrollerini yapmak yerine piste doğru ateş etmek istiyordu. Kalkıştan önce hissettiğim kaşıntı, yumurta sarısını kavrayıp gaza basmak için hareket ettiğimde parmaklarımın arasında dans etti.

Motor ıslak bir rüya gibi vınlıyordu.

Babam bana her şeyi onayladı. Uçak ve hangara geri dönebilirdim.

Ama dışarı çıkmak istemedim.

Bulutları yararak kuşlarla birlikte süzölmek istedim.

Sınırsız.

Omzumun üzerinden arkamdaki boş koltuğı baktım. Mel oraya bayılırdı. Sürekli gülerdi - her zaman midemi alt üst eden o derin, gırtlaktan gelen kahkahası. Biz yükselirken gülümsemesi gözleri kadar geniş olurdu. Birkaç saniyeliğine onu uçurabilir ve ona karşı hissettiklerimi hissetmesini sağlayabilirdim.

Uçaktan inip hangara geri döndüğümde babam, "Gözlerinde o bakış var," dedi.

"kadar özlediğimi fark etmemiştim," diye itiraf ettim anahtarları teslim ederken. "O kadar da uzun zaman olmadı."

Onu, duvarda metal John Deere posterlerinin asılı olduğu köşeye kadar takip ettim. Daha iyi günler görmüş katlanabilir sandalyelerin yanında köşeye sıkıştırılmış bir mini buzdolabı vardı.

Koltuklara yerleştik ve buzdolabına uzanıp bana bir cam şişe kola uzattı. Buzdolabının üstündeki şişe açacağını aldım ve kapağını açtım.

İçecek soğuk bir şeyler için minnettardım. Sıcak delirticiydi. Dikişlerim iyileşmişti ve bu bana günün programında sahile gitmenin de olduğunu düşündürdü. Özellikle de Mel muhtemelen benden uzak durmak için elinden geleni yapacağından.

"Peki, Yarbay Jason McGrath'ın hayatında sırada ne var?" Pops Vietnam şapkasını kafasından çıkarıp dizinin üzerine koyarken sordu. Kolasından uzun bir yudum aldı. "Sakın bana etek peşinde koşan bir reklam satıcısı olacağını söyleme."

"Hayır," diye kıkırdadım. "Ticari uçuşlar benim tarzım değil."

"İşte bu yönünü seviyorum evlat," diye homurdandı. "Bu senin için zaferle ilgili değildi. Uçma aşkı içindi."

"Miami'den özel uçuş bir iş teklifi aldım ama geri çevirdim. Hâlâ masada başka bir teklif var ama sanırım bir süre daha buralarda olacağım."

Telsiz cızırdadı, parazit patladı. "MRH, burası G550 iniş için izin istiyorum. Kuzeye yaklaşıyoruz."

Pops düğmeye bastı. "Evet, evet. Gevezeliği bırak ve içeri gel. Pist temiz."

Evet, bu kesinlikle uygun bir telsiz iletişimiydi.

Pilot tekrar girdi. "İki-bir Charlie."

Pops başını salladı. "O Lawson denen adam benim iş yapmamı sağlıyor. Eğer uçağını burada barındırmasaydı burayı kapatırdım."

"Lawson, Isaac Lawson gibi mi?"

Başını salladı. "Evet, az iniş için arayan pilotuydu.

Onu tanıyor musun?"

"Isaac Lawson, Hannah Jane Hayes ile nişanlı. Mel, Bee ve Maddie Dorsey ile arkadaş. Er... DeRossi."

"O takım elbiseler içinde süslü biri. Benim tarzım değil." "Benim de tarzım değil."

Bir süre arkadaşça bir sessizlik içinde oturduk. Isaac'in Gulfstream'i yumuşak bir inişle piste indi. Bir dakika geçmeden parlak siyah bir araba pistin kapısından içeri girdi. Babam ve ben

Hannah Jane'in arabadan inişini ve kapaklı merdivenlerden inen Isaac'i karşılayışını izledi. İkisi arabaya bindi ve yola koyuldu.

Son kolamı da içtim ve şişeyi geri dönüşüm kutusuna attım. "Sizi biraz rahatsız etmeme izin verdiğiniz için teşekkür ederim," dedim ayağa kalkarken. "Bir uçağa tekrar dokunmak iyi hissettirdi."

Güldü ama bu gülüş hırıltılı bir öksürüğe dönüştü. "Yabancı gibi davranma. bir iki yardıma ihtiyacım olabilir."

Kaşlarımı kaldırdım. "Öyle mi?"

"Çok büyük bir şey değil. Sadece her şeyin parçalanmadığından emin oluyorum. Orada burada biraz bakım yapıyorum. Artık talimat vermiyorum." Asık suratlı görünüyordu. "Ellerim uçmama izin vermiyor." Birini bana göstermek için uzattı. Avuç içi ileri geri titriyordu. "Eğer senin gibi bir genç öğretmenlik yapmak isterse, senin için bir ya da iki uçağım var."

Youngin'. Başımı salladım ve güldüm. "Neredeyse kırk yaşındayım."

"Eh," diye alay etti ve elinin tersiyle itti. "Kırk yaş yaşlı sayılmaz ve sen daha o yaşa bile gelmedin. Seksen sekiz, işte bu yaşlı." Burnunu mendiline sümkürdü ve mendilini cebine soktu. "Buralarda bir yerin var mı?"

"Hayır, efendim. Şimdilik Mel'in kanepesinde yatıyorum."

Köşedeki ofisi işaret etti. Üstünde bir daire olduğunu biliyordum. Oraya birkaç kez çıkmıştım. Süslü bir şey değildi. Sadece bir yatak, banyo ve mutfak. "Çatı katı açık. Senden kira bile almayacağım." Bana bilmiş bilmiş göz kırptı. "İki kişi için yeterince büyük."

JASON

"O Aman Tanrım! Çok seksi görünüyorsun."

Mel'in dairesinin kapısında çenem yere düşmüş bir halde duruyordum. Beklediğim karşılama kesinlikle bu değildi. Bu sabah onu Jokers'ta gördüğümde düpedüz soğuktu. Umarım akşamdan kalma olduğunu söylediği şekerleme hafızasını silmiştir.

Ne yazık ki benimkini silemedi. Retro zümrüt yeşili kanepesine baktığım anda tek düşünebildiğim, boşalırken kanepeye uzanmış ne kadar melek gibi görüldüğü oldu.

"Ah, teşekkürler," dedim kapıyı arkamdan kapatırken, bana bir yük treni gibi çarpan klima patlamasının tadını çıkararak.

Mel elinde bir sandviç ve Kindle'ıyla mutfak masasına oturdu. "Ah, pardon. Hayır, yani... Kahretsin-" diye inledi ve başını ellerinin arasına aldı. "Sadece terli görünüyorsun ve-"

"Sıcak mı?" Ayakkabılarımı çıkarıp anahtarlarımı sehpanın üzerine bırakırken kıkırdadım. Yüzümdeki teri sildim. Sırılsıklam olmuştum. "Havaalanında babamla takıldık. Buraya dönmek için yola çıktım ve kamyonetimin kliması bozuldu."

Mel başını salladı ve okumaya devam etti. Yine de odaklanamadığını söyleyebilirdim. Gözleri telefonuna kaymadan önce birkaç saniye Kindle'ına bakıyordu. Sandviçinden birkaç ısırık aldıktan sonra aynı döngüyü tekrarlıyordu. Her dönüşte göz ucuyla bana bakıyordu.

"Bir telefon mı bekliyorsun?" Terden sıırıslıklam olmuş tişörtümü çıkarırken sordum. "Çok gerginsin."

Mel olabildiğince pragmatik bir tavırla, "Cumartesi günü bir randevum var," dedi. Elindeki peçeteyle dudaklarını sildi. "Sadece lojistik üzerinde çalışıyoruz. Mesaj atmasını bekliyorum."

Öfke, sıcak ve içgüdüsel, damarlarımda dolaştı. Duvarı yumruklamamak için yumruklarımı sıktım. Mel'e melekleri görmesini sağlayan bir orgazm yaşatmıştım ve o başka bir adamla randevu ayarlıyordu.

Hiç .

Kızgın bir nefes verdim. "Yani, uh... Dün gece..."

"Ugh," diye inledi Mel ve başını ellerinin arasına aldı. "Bir daha tekila içmeme izin verme."

"Hâlâ bok gibi mi hissediyorsun?"

"Kendimi asfalttan kazınmış, eve götürülmüş ve sonra güveçte pişirilmiş bir yol leşi gibi hissediyorum." Başını hafifçe salladı. "Şu anda neyin gerçek neyin alkolün yol açtığı ateşli bir rüya olduğunu hatırlayamıyorum."

Boğazımda safra birikti. "Hiçbir şey hatırlamıyor musun?" Dişlerimi sıkarak söyledim.

Omuz silkti. "Her şey biraz bulanık. En iyi anım değil." Mel gergin bir kakhahayla karışık sulu bir gülümseme sundu. "Sadece Tümgeneral'e söyleme. Yetişkin bir kadın olmam umurunda olmaz. Yine de beni cezalandırmakla tehdit eder."

İğneleyici bir kakhaha attım. Mel'in babası sert biriydi ama iyi bir adamdı. Tanıdığım en iyi insanlardan biriydi. Ona çok şey borçluydum.

"Sadece seni önemsendiği için."

Başını salladı ve bir kakhaha attı. "Bilmediği şey ona zarar vermez."

"Bak, dün gece hakkında-"

"Kusura bakmayın, üzerinizde uyuyakalmışım," diye ağzından kaçırdı, yerinden fırladı ve tabağını lavaboya dökmek için döndü. Sandalye neredeyse devriliyordu ve tabak bir takırtıyla lavabonun dibine çarptı. Telaşlıydı ve bu bana en ufak bir sevinç kırıntısı getirdi.

Onu ateşli bir bakışla kıstırdım. Gömleğim hâlâ elimdeydi. "İstediyin zaman üzerimde uyuyabilirsin."

Dudakları aralandı ve gözleri büyüdü. Bakışlarımı onunkilere kilitledim, yoğun bakışını kırmadım. Durduk , donmuş zaman içinde.

Apartman alev alabilirdi ve ikimiz de irkilmezdik.

Şaşkın bir sessizlik içinde birbirimizden bir metre uzakta durduk. Geri adım atmıyordum. Bu sefer değil.

Önce Mel kırıldı. Fırının saatindeki saate baktı ve "İşe gitmeliyim" dedi.

"Chase ve ben burada takılsak senin için sorun olur mu?" Gömleğimi çamaşır torbama atarken sordum. "Bu gece büyük bir UFC dövüşü var."

"Evet, tabii ki," dedi. "Kilerde Luna için ikramlar var."

Mel kilerini insan yiyecekleriyle doldurmuyordu, ama arkadaşının köpeğinin geldiği nadir durumlar için elbette köpek ödülleri vardı.

"Güzel, çünkü neredeyse geldi." Başparmağımı omzumun üzerinden geçirirken kıkırdadım. "O gelmeden bir duş alacağım." Banyo kapısını kapatmadan önce kapı aralığında oyalandım ve "Ya Mel?" dedim.

Kafasını kaldırdı ve çantasını iki kez kontrol etti. "Evet?"

Sırıttım. "Seni boşaltmak senin için olduğu kadar benim için de iyi oldu." Hiç istifimi bozmadan onu bir aşağı bir yukarı süzdüm. "Hafızan biraz *bulanık* gibi görüldüğü için sana haber vereyim dedim."

Banyo kapısını kapatıp soyunurken onun gıcırtısını duydum. Evet, bu anıya bir tane sürtünecektim.

Hızlı bir fırçalama ve şaplak atma işleminden sonra bir çift temiz şort ve *temiz* bir tişört giydim. Oturma odasından sesler . Chase ve Mel kanepede oturmuş sohbet ediyorlardı.

Luna, Mel'in ayaklarının dibinde kıvrılmıştı.

"Selam güzel kız," diye kıkırdadım diz çöküp Luna'nın başını ellerimin arasına alırken. Bu ilgiye minnettardı ve bunu çenemi uzun uzun yalayarak belli etti.

"Gitmeliyim," dedi Mel koltuktan atlayıp çantasını alırken. "Hepinize iyi geceler ve sakın dairemi yakmayın." Çağrılınca kulakları dikilen Luna'yı işaret etti. "Bu çocukları hizada tut, Lu."

Chase seslendiğinde kapıdan çıkmak üzereydi, "Sakin bir gece geçir, Mel! Umarım çok yavaş geçer!"

Çıkarken ona savurduğu bir dizi küfür, en sert denizcinin bile yüzünü kızartırdı. Gülmekten kendimi alamadım ve Chase yere yığıldı.

"Bunun için seni öldüreceğini biliyorsun, değil mi?" Dedim.

Mel -ve çoğu hemşire- batıl inançları olan biriydi. İşlerin sakın ya da yavaş gittiğini söylerseniz, bu tam anlamıyla bir deliliğe dönüşürdü. Kimse bu sözleri söylemeye cesaret edemezdi.

Ben televizyon kanalları arasında gezinip dövüşü ararken Chase kıs kıs güldü ve kanepede rahatladı. "Buna güveniyorum. Hemşireler birkaç ay önce kickball turnuvasında kışımıza tekmeyi bastı. Onu bir şekilde geri getirmeliydim."

"Poligona gittiğimizde bahsettiğin yeni mürekkebi aldın mı?"

Tişörtünün kolunu geriye sardı ve dönerek omzunda bir yerden başlayıp dirseğine kadar uzanan devasa bir dövmeyi gösterdi. Bir meleğin kanadına benziyordu. Sanat etkileyiciydi. Her bir tüyde inanılmaz miktarda ayrıntı vardı.

"Bu harika görünüyor."

Kolunu tekrar aşağı sardı. Luna yanına zıpladı ve kalçasına kıvrıldı. "Birkaç hafta içinde son seans için geri döneceğim. Omzumu bitirmem gerek."

"Her nasılsa tüm askeri kariyerim boyunca hiç dövme yaptırmadım."

Sırıttı. "*Dost Hayalet Casper*'dan bir tane bile mi yok?"

Başımı sallayıp "*Mel*" diye mırıldanmadan önce ona sert bir bakış fırlattım.

Chase güldü. "Kızların hiçbiri hayatını kurtarmak için sır saklayamaz."

"Tanrım, birbirleriyle ne kadar konuşuyorlar?"

"Görünüşe göre sadece kadınlara özel bir grup mesajı var. Hannah Jane telefonunu evimde bıraktığında bir keresinde okumaya çok ama eğer okursam derimi yüzmekle tehdit etti."

Ah, lanet olsun. Mel'le aramızda geçenleri Bridget'a anlatmıştım. Bu da demek oluyor ki tüm ekip zaten biliyordu. Ben ilişkiye girmekten çekinmiyordum ama Mel muhtemelen çekiniyordu.

Chase aklımdan geçenleri okuyarak, "Evet, dün geceki büyük geceni biliyorum," dedi.

"Kimden?"

"Mel Bee ile konuştu, sonra sen Bee ile konuştun. O Maddie'ye, o Luca'ya, o Steve'e, o Erica'ya, o da-"

"Güzel. Tanrım. Anladım. Aranızda sır yok." Artık kavgayı izlemek umurumda bile değildi.

Procházka'nın Reyes'i dövmesinden zevk alamayacak kadar sinirliydim. Mel'in dün gece ne olduğunu hatırlamıyormuş gibi davranmasına kızmıştım. Boktan randevularına kaybolmalarını söylemekte bir sakınca görmüyordu. Beni daha ne kadar oyalayabileceğini görmek için mi benimle oynuyordu?

"Aranızda ne haltlar dönüyor?" Reklam kuşağına geçildiğinde Chase sordu. Buzdolabına doğru yürüdü. "Aranızın iyi olduğunu sanıyordum."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye inledim.

Luna mızımızlandı ve başını eğdi. Burnundan aşağılayıcı bir nefes üfledi ve ıslak burnuyla elimi dürttü.

"Dün gece bir... *an* yaşadık ve bugün hatırlamıyormuş gibi davrandı."

"Hepiniz ayık
mıydınız?" "En ufak
bir şekilde bile."

Omuz silkti. "Muhtemelen kartlarını göstermeden önce senin ne durumda olduğunu görmek için bekliyordur. Her şeyi gizli tuttuğunu biliyorsun. Diğer kızlardan çok daha fazla."

"Daha sonra kanepede uyuyakalmışız. Kendi dairesinden gizlice çıkarken uyandım. Bee'ye mesaj attım ve onu barda buldum. Geldiğimde kaçtı. Onu rahat bıraktım ve geri döndüğümde daha iyi değildi." Toplanmış bir çorabı aldım ve çamaşır makinesini saklayan kapıya fırlattım. Tahtaya tatmin edici olmayan bir gümbürtüyle çarptı. "Bu hafta sonu yine bir ahmak ezikle buluşacak."

Chase yüzünü buruşturdu.

"Bu berbat bir şey." "Bir de
bana sor."

Getirdiği altılı paketten bana bir bira teklif etti ama alkol görmek midemi bulandırdı.

Dövüş sadece iki raunt sürdü, bu yüzden Chase SportsCenter'a geçti ve biz de kısa süren eğlenceyi paket servisle kederlendirdik.

Burritosundan bir ısıruk aldıktan sonra "Ee," dedi. "İki haftadır buradasın ve hâlâ kanepeden yatağa geçmedin mi?" Yutkundu ve başını salladı. "Bu berbat bir şey."

Fajitalarımı seçtim. "Kanepe her neyse." Mel'in kapalı yatak odasının kapısına bakarken bu cümle üzerinde düşündüm. Çatalımı strafor paket servis tepsimin içine attım. "Zamanımı boşa mı harcıyorum?"

"İki hafta oldu. Ağır ol bakalım. Donanmadayken onunla hiç görüştünüz mü?"

Başımı salladım. "Liseden sonra irtibatı kaybettik. Kişisel bir şey değildi. Her iki ya da üç yılda bir yeni bir yere taşındığınızda böyle oluyor."

"Görünüşe göre hepimizin içinde Mel bunu herkesten daha çok hak ediyor."

. Yine de hoşuma gittiği anlamına gelmiyordu.

Henüz bir yuva kurmamış olmamın bir nedeni de Mel'di. Onu beklediğim için değil, onun için büyümenin ne kadar zor olduğunu hatırladığım için - babasının askerlik hizmetine bir aksesuar gibi hissetmek. Bir eşe ya da çocuğa bunu yaşatmak istemedim.

"Belki de hepsi kafamın içindedir," diye mırıldandım, bir şerit yeşil biberi bıçaklarken. "Şimdiye kadar kendi evimi almalıydım."

"İşte bu noktada seninle aynı fikirde değiliz."

Başımı kaldırdım ve Chase'e sanki üçüncü bir gözü çıkmış gibi baktım. Luna bile canlandı ve sorgulayıcı bir mırıltı çıkardı.

"Bunu detaylandırmak ister misin?" Ben sordum.

Omuz silkti. "Poligondayken bana onun gerçekten iyi yetiştiğini ."

"Ve?"

"Ve sen ona hâlâ komşuyken davrandığın gibi davranıyorsun."

Vay be.

Chase omuz silkti ve devam etti. "Bak, sana ilişki tavsiyesi vermesi gereken son kişi benim ama benim görüşüme göre onun seni fark etmesini sağlamalısın. Bıraktığın yerden devam etme. Zamanda yirmi yıl geriye gitmek istemezsin. Onunla *şu anda* olduğu yerde buluş. İkiniz de artık farklı insanlarsınız. Çok büyüdü ama hala çok inatçı."

Köpek oyuncaklarından oluşan sepeti ve Mel'in Luna için sakladığı ödül maması torbasını işaret etti. "Başkasına ihtiyaç duymamak için diğer herkesle ilgileniyor. Sizi kandırmasına izin vermeyin. Herkese kadar yakın değil. Elbette, poker gecelerine gelir

ve kızlar gecesine katılıyor ve herkesle takılıyor ama *ihtiyaç duymasına* izin vermiyor. Kendini gerçekten ortaya koyduğu tek seferde Steve'e ondan hoşlandığını söyledi ve o da bunu sert bir şekilde geri çevirdi." Chase omuz silkti. "Steve o zamanlar biraz ahmağın tekiydi."

"Evet, bunu duymuştum." Yemeğimi sehpanın üzerine bıraktım. "Muhtemelen berbattı."

"Çok berbattı. için de. Tüm bunlar olmadan önce Steve'le çok iyiydi. O zamandan beri eskisi gibi değiller." Burritosunu bitirdi ve kanepedeki kırıntıları sildi. "Ve ne oldu biliyor musun? Steve, Erica kendisinden olmayan bir bebeğe hamileyken onunla birlikte oldu ve Mel acı çekmesine rağmen Erica'ya bir bebek partisi verdi. İşte o böyle insan."

"Kahretsin..."

"Yani benim anladığım kadarıyla tekrar incinmek ve değer verdiği biriyle arasını bozmak istemiyor. Ona göre, kendisine zarar veremeyecek aptallarla çıkmak muhtemelen daha iyi." Omuz silkti. "Berbat randevular olmaları dışında tabii."

Peçetemi topladım ve bir *hışım*la çöp kutusuna atarken ofladım. "Görünüşe göre yoluma devam etmeliyim."

Chase başını salladı. "Hayır. Sadece senin onu istediğin gibi onun da seni istemesini sağlamalısın."

Bir kaşımı kaldırdım. "Düşündüğüm şeyi mi söylüyorsun?"

Ağzı bok yiyen bir sırıtışa dönüştü. "Onu baştan çıkarmalısın."

Göğsümden kopan kahkahaya engel olamadım. "Bir an için ciddi olduğumu sandım."

"Ben ciddiyim, Jase. Ne yapman gerekiyorsa yap. Onu cehennem gibi azdır. Birlikte yaşıyorsunuz, yani bu senin için çalışıyor. Kendini de tutma. Taşaklarını duvara vur. İpuçlarını yakalamakta pek iyi değildir."

"Bir de bana sor. Ona öyle bir 'O' verdim ki dillerde konuşmaya başladı ve beni onunla dalga geçmekle suçladı, sanki bu sadece bir oyundu."

Yüzünü buruşturdu. "Bu çok acımasızca."

Belki Chase bir şeylerin peşindeydi. Mel ve benim aramda kıvılcımlar vardı. O bile bunu inkar edemezdi, onun da hissettiğini biliyordum. Yine de, aramızda kıvılcımlar olduğunu kabul ettirmek zor bir savaş olacaktı. Özellikle de Chase'in söylediği kadar temkinliyse.

Belki de tam gaz gitme zamanıydı.

Telefonlarımız aynı anda çaldı. Mel bize hemşire odasından bir fotoğraf göndermişti. O ve tüm acil servis personeli orta parmaklarını havaya kaldırarak poz vermişlerdi.

MELISSA

Kıçımın sessiz gecesiymiş. Yerinde olsam yakın zamanda acil serviste yüzünü göstermezdim, Brannan.

MELISSA

T ızgaranın kokusu yatak odama yayıldı. *Rüyamda yine biftek mi görüyordum?* Kötü bir rüya değildi.

Yorganı omzuma çekerken kirpiklerimin arasından bakarak yuvarlandım. Öğleden sonra ışığı karartma perdelerinin arasından süzülerek karanlık yatak odamı delip geçti.

Kapalı kapının diğer tarafından Jason'ın parmak uçlarında dolaştığını duyabiliyordum. Ben hastanede geçirdiğim geceyi uyuyarak atlatırken sessiz olma konusunda harikaydı. Yine de balkonda cızırdayan bir şeyin kokusu midemi bulandırıyor.

Yuvarlandım ve telefonumu kontrol ettim.

Yaklaşan üç günlük gece vardiyamı bitirdiğimde çıkacağım adamdan bir mesaj aldım.

Maddie'den ikimizin de izlediği bir diziden bir meme içeren bir mesaj geldi. Güldüm ve ona bir tane gönderdim.

Erica bu hafta bir ara akşam yemeğine gelmek isteyip istemediğimi soran bir mesaj attı. Cevap verdim ve programıma bakacağımı söyledim. İkimiz de bunun *işlerin hala garip olduğunu* gösteren bir kod olduğunu biliyorduk.

Chase nöbetçiydi ve benim bu gece çalışmam gerekmiyordu, bu yüzden ona yavaş ve sakın bir mesai dileyen bir mesaj gönderdim. O da bir selfie ile cevap verdi. Ağzında bir çörek vardı ve orta parmağı önde ve ortadaydı.

Tanrı'ya şükür, Bridget'ten haber yok. Hiçbir haber olmaması iyi haberdi.

Gerindim ve ipek başlığımı çıkardım. Ayaklarımda tüylü terliklerimle banyoya doğru ilerledim ve işimi hallettim. Jason'ın tıraş bıçağı makyaj masasının kenarındaydı. Diş fırçası benimkinin yanındaki tutucudaydı. İkimiz de aynı marka diş macununu tercih ediyorduk. Onun tüpü ortada ezilmişti, benimki ise alttan yukarı doğru sarılmıştı.

Her gece eşyalarını tuvalet çantasına koymayı bıraktığını fark etmiştim. Bir yanımla bunu gerçekten sevdi. Uzun vadede yerleşiyor gibi. Diğer yanımla ise fazla umutlanmak istemiyordu.

Jason'ın hayatıma bu kadar yakından dahil olması bana doğru gelmişti. Neredeyse yirmi yıl geçmiş olmasına rağmen aramızda hiçbir şey değişmemişti. Onun yanında gergin değildim. Onu etkilemeye çalışma ihtiyacı hissetmedim. Onun yanında kendimden başkası olmam gerekiyormuş gibi hissetmedim.

Geçen gece kanepede yaşadığımız küçük sorun unutulup gitmişti. Jason bu konuyu bir daha açmadı ve ben de yakın gelecekte onunla içki içmemeye yemin ettim. Sorun çözülmüştü.

Banyo kapısını açtım ve bir fare kadar sessiz bir şekilde mutfığa girdim. Jase'in sırtı bana dönüktü. Gömleğini çıkarmıştı, bu yüzden bıçağı bir baş lahananın üzerinde gezdirirken sırtındaki her kas dalgalanmasını takdir etmek için zaman ayırdım.

En sevdiğim Santana plağı köşedeki pikapta sessizce çalışıyordu. Latin rock müziği bende kalçalarımı sallama ve bir dans partneri bulma isteği uyandırdı. Açık balkon kapılarından narenciye kokulu bir şey içeri süzülüyordu ve tam bir cennet gibi kokuyordu.

Jason omzunun üzerinden baktı ve pekmez kadar yavaş bir şekilde yüzüne külot eriten bir sırıtış yayıldı. "Günaydın, Goose. İyi uyudun mu?"

Sabah göreceliydi. Akşam yemeği vaktiydi. Başımı salladım, esnedim, "Mhmm."

Spor şortu kalçalarından aşağı sarkıyordu ve yalınayaktı. Ağırlığını ayaklarının arasında kaydırırken kas kordonları esniyor ve geri çekiliyordu. Sırtının alt kısmında şortunun altından kalçalarına doğru inen çizgiler şimdiye kadar gördüklerimin en seksileriydi.

Tezgâhtan bir margarita bardağı aldı ve her adımında çalım ile bana doğru yürüdü. Jase saygı duyulacak bir mesafede durmaya zahmet etmedi. Ayak parmakları terliklerime çarptı.

Bir buçuk metre boyunda, askerlerin bilemediği zayıf kasları üzerimde yükseliyordu. "Tajin kenarlı Margarita." Bana gözlerinde seks ve ateşle baktı. Sanki bu akşam menüde ben varmışım gibi. Onunla

Bakışlarını benimkilerden hiç ayırmadan, avını yutmak üzere olan bir yırtıcı gibi dilini alt dudağının üzerinde gezdirdi. Sesi boğuk bir basa dönüştü. "Bee bana bunun senin favorin olduğunu söyledi."

Yemin ederim, eğer o adam bir gömlek giymeseydi, ona lanet bir ağaç gibi tırmanacaktım.

Kahretsin. Olmaz. Hayatta olmaz. *Melissa Renee Jacobsen, hormonlarını kontrol altında tut. Bu sadece bir erkek karnı. Onlardan bir düzine var. Onları her vardiyada görüyorsun. Aklını başına topla, kadın.*

Margaritaya göz attım, sonra bardağı ondan aldım ve bir yudum içtim. Tekiladan ayrılma kararına lanet olsun. Ateşli bir adam bana en sevdiğim içkiyi yapmıştı.

Jason'ın ağzının kenarında bir gülümseme belirdi. "Akşam yemeği birazdan hazır olur."

"Akşam yemeği mi?"

"Evet. Sana bir oda arkadaşı takdir yemeği hazırlayayım dedim." Yüzündeki gülümseme hiç de içten değildi. Bir şeylerin peşindeydi.

Ama hey, eğer bundan bedava yemek kazanacaksam, ben kim oluyordum da karşı çıkıyordum? "Yardım edebileceğim bir şey var mı?"

"Otur." Jase mutfak masasından çektiği sandalyeyi işaret etti. "Ve hiçbir şeye dokunma."

Bardağı benim için ayırdığı yere bıraktım ama ne hazırladığını görmek için mutfak tezgâhına doğru ilerledim. "Cidden, nasıl yardımcı olabilirim? Akşam yemeği için kışını yırttığın için kendimi kötü hissediyorum. Jambonlu ve peynirli sandviçlerle ve mısır gevreğiyle yaşadığımı biliyorsun."

Jason kıs kıs güldü ve başını salladı. "Tabağına gelene kadar her şeyden çok ama çok uzak durarak yardımcı olabilirsin."

"Buna alındım!" Güldüm. "Mutfakta o kadar da kötü değilim."

Jase bir kaşını kaldırdı ve iğneleyici bir kahkaha attı. Ellerini bulaşık havlusuna sildikten sonra avuçlarını omuzlarıma dayadı. Dokunuşu tenime karşı sıcaktı. Başparmakları neredeyse çıplak olan omuzlarımin üzerinde gezindi. Yatarken giydiğim spagetti askılı atlet ve sporcu sütyeni hayal gücümde pek bir şey bırakmamıştı.

"Mel, yanlış anlama ama mutfakta kendin ve diğerleri için tehlike arz ediyorsun."

"!" Güldüm.

"Geçen haftaki kurabiyeleri hatırlıyor musun?"

Yanaklarım kızardı. "Yorgundum ve herkes kurabiyeleri berbat edebilir!"

Başparmakları köprücük kemiğimin üzerinde yatıştırıcı bir desen çizdi. Parmak uçlarımdan ayak parmaklarıma kadar vücudumda karıncalanmalar oluştu. Eğildi, bir eli kalçama doğru kayarak beni kendine doğru çekti. Onun dokunuşuna karşı savunmasız, gevşek bir erişte gibi boyun eğdim.

"Onlar kes ve pişir kurabiyeleriydi. Hamur zaten yapılmıştı."

Çenemi yukarı kaldırdım, ağzım onun çene çizgisine ancak ulaşıyordu. "Ve onları kestim ve pişirdim."

Kıs kıs güldü, "Tüpü dümdüz kesmişsin ve her birinin etrafında küçük bir plastik ambalaj halkasıyla pişirmişsin." "Ve pakette yazandan yüz derece daha yüksek ısıda pişirmişsin." diye eklemekten önce bir duraksama oldu.

"Daha hızlı olmalarını istedim." Bu zayıf bir savunmaydı. Regl dönemimdeydim ve yarı uykuluydum. Arzum kendimi koruma duygumdan daha güçlüydü. Neyse ki Jase duman alarmini kapatacak kadar uzun boyluydu.

Bakışlarım yere düştü ve tek görebildiğim kalçamı tutarken aramızda kalan bileğiydi. Jase'in eli omzumdan ayrıldı ve çenemi ona bakacak şekilde yukarı kaldırdı. "Şimdi uslu bir kız ol ve git margaritanı iç. Tacolar bir dakika içinde hazır olacak."

"OH MY DAMN," diye inledim bir lokma daha yerken. O şeyle öpüşüyor da olabilirdim. O kadar güzeldi.

Jason masanın karşı tarafından güldü. Beni dehşete düşürecek şekilde, mısır başaklarını közlediği ızgaradan gelmiş ve üzerine bir tişört geçirmişti.

Takolar harikaydı. Mısır tortillalarını havuç ve lahana salatası, soğan ve jalapeños, cotija peyniri ve kişniş ile doldurmuştu.

Yarısının üzerinde kırmızı balık parçaları vardı. Bu balığı Beaufort'taki küçük bir balık pazarı olan Rose's'dan almış ve ızgarada pişirmişti. Diğer yarısında ise dövüp kızarttığı yerel karidesler vardı.

Aramızdaki tabaktan bir karides taco daha aldım ve Jason'a göre gizli bir tarif olan chipotle sosuna batırdım.

"Daha önce hiç bir erkek benim için yemek yapmamıştı," dedim ısırmıklar arasında. Ağzımda mutlak bir cennet vardı.

Jason kıs kıs güldü ve Cerveza'sını yudumladı. "Muhtemelen önce onlara yemek pişirmeye çalıştığın ve gıda zehirlenmesinden kurtulamadıkları içindir." Uzun bir yudum aldı ve yutkundu. "Salmonella'nın çok kötü olduğunu duymuştum."

Taco'mdan bir jalapeño kopardım ve ona fırlattım. Ağzını açtı ve yakaladı, çiğnerken sırtıyordu.

"Cidden, bu çok güzel," dedim tabağımı temizlerken. "Kalanları paylaşacağıma söz veremem."

Jason bir ziyafet hazırlamıştı. Bir dağ dolusu taco, peynirle karıştırılmış ızgara mısır sosu ve ancho aioli denen bir şey. Cips ve ev yapımı salsa.

Jase'in ondan daha iyi margarita yaptığını söylesem Bridget beni öldürürdü. Ama hazırladığı margarita harikaydı.

"Böyle yemek yapmayı nereden öğrendin?" Masayı toplayıp bulaşık makinesini doldururken sordum. "Ben ciddiym. Luca'nın eline su dökemezsin."

Jase gülüp geçti ve tutucuya bir deterjan kapsülü sıkıştırdı. "STFI için Nevada'da görev yaparken bu küçük taco kamyonuna takıldım. Sahipleri bana acıdı ve parasız kalmayayım diye siparişimi nasıl vereceğimi öğretti."

Başımı eğdim ve şaşkınlıkla ona baktım. "STFI?"

"Seçilmiş deniz havacıları için gelişmiş bir uçuş okulu. Havadan havaya ve havadan karaya saldırı taktikleri hakkında her şey." Durakladı ve mahcup bir şekilde gülümsedi. "TOPGUN."

"Biliyorum," diye kıkırdadım göz kırparken. "Sadece TOPGUN'a gittiğini söylediğini duymak istedim."

Bulaşık kaptı, ip haline getirdi ve kopardı. Beni kalçamdan vurduğunda ciyakladım. Çılgılık atarak döndüm ve daireye doğru koştum. Yatak odama doğru kayarken Jason peşimdeydi.

İki bronzlaşmış kol belime dolandığında neredeyse güvenli bir yere varmıştım. Jase ikimizi de yatağıma gülle gibi fırlatmadan önce beni göğsüne çekti.

Gülüştük, kollarımız ve bacaklarımız çarşafımın içinde birbirine dolandı. Ben onun üstünde yatıyordum. Başım göğsüne düşmüştü ve dizi belimin etrafında kıvrılmıştı. Kalın bir şey karnıma bastırıyordu.

Vay anasını. Bu onun -

Jase hiçbir uyarıda bulunmadan sırtımı yatağa yaslayacak şekilde bizi çevirdi. Dizleri kalçalarımı kavırıyor, ereksiyonu şortunu gövdem üzerine çıkarıyordu. Nefesim kesildi, ciğerlerimdeki hava kayboldu.

Jase . Dudakları kulağımın kabuğunu sıyrırken ellerini başımın iki yanına koydu. Sert siki leğen kemiğime doğru sallanıyordu. Klitorisimi hafifçe okşarken inledim. Yeterli değildi.

Daha fazla. Daha fazlasına ihtiyacım var.

Bir eli yukarı kalktı ve çenemi kavradı. Başımı çevirerek kulağımı ağzına yaklaştırdı. "Sanırım bu raundu ben kazandım," diye hırladı.

"Öyle mi?" Boğuk bir sesle söyledim.

Kalçalarını salladı, giysilerimizin arasından benimle alay etti. Oda arkadaşımından biraz uzaklaşmazsam küçük pamuklu şortumun kendiliğinden yanmasına saniyeler kalmıştı.

"Pes hazır mısın?"

Başımı salladım. "Hiç şansın yok."

Kıkırdaması karanlık ve ölümcüldü. "Tehlikeli bir oyun oynuyorsun bebeğim."

İşte . Sarhoş olduğumuz gece bana söylediği şey.

Kız bebek.

Bir parçam aptalca onun olabileceğime inanmak istiyordu, ama çok fazla kez yanımdım.

Ama klitorisimi çalıştırma şekli.

Gözlerimi kapattım ve amımın sıkışma şeklini hissettim, ölü boşluktan başka hiçbir şeyi kavrayamadım. İçimde bir şeyi arzuluyordum. *Onu* içimde arzuluyordum.

Benimle alay ediyordu, ama her zaman yaptığı gibi değil. Sözleriyle benimle alay etmiyordu. Bu tamamen farklı bir şeydi.

Ağzını izledim. Çenesinin genişlemesini. Yutkunurken boğazının nasıl daraldığını.

"Bu oyunun kurallarını anladığımı sanmıyorum," diye fısıldadım.

Jase kalçalarını sert bir şekilde yuvarlayarak cevap verdi, sertleşmiş aletini amıma sürttü. Şehvetle kararmış yeşil gözleri benimkilere kilitlenmişti. Bu sefer yanlış anlaşılacak bir şey yoktu. Beni apartmanın içinde kovalarken bir boğuşmanın ardından kayıp düşme değildi bu.

Jason zorlukla dizginlenmiş görünüyordu. "Kural diye bir şey yok bebeğim." Ellerimi tutup başımın üzerinden şiltenin içine sabitlerken "Kural yok bebeğim," dedi. "Aşkta ve savaşta her şey mübahtır."

"Hangisi bu?" Boğazım düğümlendi, sırtım sanki kendi aklı varmış gibi kamburlaştı. Nabzımın klitorisimde zonkladığını hissedebiliyordum. Meme uçlarım dokunulmak ve oynanmak için adeta yalvarıyordu. Beni acıtıyordu ve ikimiz de hâlâ tamamen giyiniktik.

Cheshire gülümsemesi ölümcüldü. "İkisi birden olmadığını kim söyledi?"

Ben daha ağızından çıkan bombayı anlamaya başlayamadan Jason'ın telefonu çaldı. Tek kelime bile etmeden yataktan kalktı ve oturma odasına doğru yürüdü.

"Beni yandan becer," diye mırıldandım.

Bu gece orgazm olana kadar hiçbir şey yapmamın imkânı yoktu. İsteksizce yataktan yuvarlandım, bir havlu aldım ve banyoya doğru yürüdüm.

Jase kanepede oturmuş telefonuyla konuşuyordu, ben de kapıyı işaret ederek "Duş alacağım" dedim. Bu bir davet değildi; sadece rahatsız edilmemem gerektiğine dair bir uyarıydı.

Başını salladı ve aramasına geri döndü.

Spreyin altında dönerken omuzlarımdan sıcak su aktı. Kaslarım gergindi. Gergin ve sinirliydim.

Biraz su geçirmez, pille çalışan bir aksiyonun çözemeyeceği bir şey değil.

Ayağımı küvetin dayadım ve pembe vibratörümü yarığında aşağı yukarı gezdirirken duş duvarına yaslandım. Sadece Jase'i düşünmek bile -gözlerindeki bakışın hatırası- beni ihtiyaçtan sıırılsıklam etmişti.

En iyi arkadaşımın erkek kardeşiyle takılma fantezisine sadece birkaç kez kapılmıştım. Genellikle yüz­süz bir yakışıklıyı tercih ederdim. Yetenekli eller, bir penis ve bir dilden oluşan bir serap.

Ama şimdi sarı saçları ve yeşil gözleri vardı. Güçlü kolları beni yere yapıştırıyor, altında kıvranmamı sağlıyordu. Bana yalvarmamı söylüyordu. İyi bir kız olmamı ve bunu kabul etmemi söylüyordu.

Orgazmım arttıkça keskin bir nefes çektim. Vibratörü derinlere kaydurdım ve silikon kulakların klitorisimi okşamasına izin verdim.

Elimi nerede istediğini söyle, bebeğim. Kelimelerini kullan.

Zil zurna sarhoş olabilirdim ama o gece kanepede bana söylediklerini unutmam mümkün değildi.

Başımı arkaya yatırdım, bedenim güçlü bir boşalmanın peşindeydi. Çok sıkışmıştım. Vibratörü eğerek mükemmel açığı yakaladım. Vücudumdaki her sinir ucu bir havai fişegin fitili gibi yanarken nefesim hızlandı.

Evet, biraz daha. Sadece biraz -

Kapının diğer tarafından üç sert vuruş geldi, Jase'in beni duvara yaslayarak becerme fantezisini paramparça edecek kadar gürültülüydü.

Çığlık attım. Ayağım küvetin kenarından kayarken vibratör elimden düştü. Tutunmak için duvara tutundum ama kaygan fayans bana destek olmadı.

Duş perdesinin kenarından tuttum ve küvetin dibine sertçe düşerken perdeyi aşağı çektim.

"Mel?" Jase bağırdı. Ses tonunda inkâr edilemez bir panik vardı. Kapıya vurdu, bu kez daha aceleyle. "Mel, iyi misin?" Cevap vermeme bir saniye bile fırsat vermeden Jason içeri daldı. Kapı duvardan sekti. "Siktir-"

"Ben ! Ben ! Gidebilirsin!" diye bağırdım. Sesimi sabit tutmaya çalıştım ama kendimi bowling toplarıyla dolu bir çimento mikserinin içine atılmış gibi hissediyordum. Üstüme su dökülmeye devam ediyordu ama en azından düşmemek için indirdiğim duş perdesi beni büyük ölçüde örtüyordu.

Jason'ın gözleri kocaman olmuştu. "Kahretsin!" Koşarak içeri girdi ve suyu kesti. "İyi misin? Yaralandın mı?"

Duş perdesinin bir yerinden kesin bir vızıltı geliyordu. Jase güldü ama hemen ısırdı.

Utancımı gizlemek için avuç içimi yüzüme yapıştırdım. "Orgazm olmuş olmalısın," diye alay etti.

"Aman Tanrım!" Çığlık attım. "Kapıyı çaldığında beni korkuttun ve ayağım takıldı."

Dudaklarını dişlerinin arasında yuvarladı. "Mhmm. Neye takıldım?"

"Yaralılarla alay etmemelisin!"

"Alay etmiyordum! Soruyordum!"

"Alay ediyordun. Şimdi !"

İçinden kıs kıs güldü ve elini uzattı. "bakalım.

Kalk bakalım. İyi olduğundan emin olalım."

"Bunların hepsi senin suçun," diye homurdandım nefesimin altında.

"Hem neden kapıya vuruyordun ki?"

"Arayan Steve'di. Bu gece bir grup arkadaşın barda takılacağını ve bizim de katılıp katılamayacağımızı sormak için aramış." Ben duş perdesini bir toga gibi vücuduma sararken Jason elimi tuttu ve dirseğimden tutarak kalkmama yardım etti.

Vibratörüm duş perdesinden düştü ve küvetin içinde yuvarlandı. Burnumun kenarını sıktım. "Eğer bir şey söylersen seni dışarı atarım ve kamyonetinde uyuyabilirsin."

Kararlılığımı test ederek, "Bunu senin için almamı ister misin?" dedi. Ona ters ters baktım.

Jason omuz silkti ve vibratörü eline alıp bir süre kurcaladıktan sonra kapattı. "Muhtemelen iyi bir fikir," dedi onu makyaj masasının üzerine koyarken, küvetten çıkmama yardım etti ve bana bir havlu uzattı.

O beni duş perdesinden çözerken ben de kabarık havluyu vücuduma doladım. "Ne demek istiyorsun?"

Jase sırttı ve başını vibratöre doğru eğdi. "Bunun gibi küçük bir şeyle başlamak muhtemelen iyi bir fikirdir."

Küçük mü? Bu şeyin boyutu, satın aldığım web sitesinde tam tersi olarak listelenmişti.

"Özellikle de uzun zaman olmuşsa," diye devam etti duş perdesini gergi çubuğundan geçirip tekrar asarken.

"Affedersiniz?" O banyodan çıkarken arkamı dönerek tersledim.

Jase durakladı ve sırttı. "Seni incitmek istemem."

JASON

Hot ve soğuk.
Planım buydu. Mel'i o kadar kendinden geçirecektim ki ne yapacağını bilemeyecekti.
kendisi.

Duş olayı tamamen bir kazaydı ve kalçasındaki morluk için kendimi biraz kötü hissettim. Yine de Mel, duşta kaymasına neden olmamdan çok seks oyuncağının boyutu konusunda onunla alay etmeme kızmıştı.

O zamandan beri, onu bir an baştan çıkarıyor, sonra sıradan davranıyordum.

Cinsel kırbaç acımasızdı ama etkiliydi.

Dairenin kapısını arkamdan sessizce kapattığımda, yanan mumların kokusuyla karışan soğuk klima yüzüme çarptı. Kürek tahtalarını kamyonuma yüklemekten yeni çıkmıştım. Mel'in benimle gelmeye hazırlanıyor olması gerekiyordu ama telefonla konuşuyordu.

Onun yatak odasının kapısı açıktı, bu yüzden *teknik olarak* değildi

Gizlice dinleme. Bu sadece bir oda arkadaşı kazasıydı.

"Kızım, ben ciddiylim," diye kıs kıs güldü dolabının kapısını kapatırken. "Aklımı kaçırmak üzereyim. Dokunaklı olmaktan çıkıp sanki ben de erkeklerden biriymişim gibi davranacak." Mel diğer ucunu dinlerken bir duraklama oldu. Kıkırdadı ve cevap verdi, "Bu lanet olası bir akıl tutulması! Ne çalıştığını anlayamıyorum." Bu değildi

Karşısındakinin söylediği her şeyi geçiştirmeden çok önce. "Jase'den bahsediyoruz. O beni öyle görmüyor. Muhtemelen canı sıkıldığı için kafamı karıştırıyordur."

Kuru çantamı hazırlarken sessiz kaldım.

"Tamam, yani Mad ve Luca'ya poker oynamaya gittiğimizde tamamen normal davranıyordu ve sonra eve döndüğümüzde film izlemeye karar verdik. Tamamen normal arkadaşça şeyler, değil mi? Romantik bir şey bile değildi. *Argo*'yu izledik. Filmin tanıtımı bile bitmemişti ve o kanepede uzanıyordu. Bilirsiniz, bir ayağı kanepede, bir ayağı yerde gibi bir şey. Ben de ya sandalyeye ya yere ya da kanepede bacaklarının arasına oturmak zorunda kaldım." Bir duraklama oldu, sonra Mel homurdandı. "*Tabii ki lanet olası kanepeye oturdum! En başından beri benim kanepem! Ama normal bir erkek gibi ereksiyon olduğunu saklamıyor bile. Sadece yüksekte bırakıyor ya da bana , böylece aslında kuru kuruya sevişiyoruz.*" Bir duraklama daha. "Onun senin kardeşin olduğunu biliyorum! Bu sefer çöpçatanlık yapan sensin. Maddie bu işe burnunu sokmaktan kurtulduğu için çok sevinecek."

Demek Bridget'le benim hakkımda konuşuyordu. Nefesimin altında güldüm.

kuru çantamın havasını boşaltıp ağzını .

"Cidden, Bee. Aklımı kaçırmak üzereyim. Dairede beş dakikaya ihtiyacım var. *Yalnız başıma.*" Bridget'in ne diyeceğini duymak için bekledi. Anlaşılan Bridget'in hoşuna gitmemişti çünkü çılgılık atarak neredeyse ampulleri kıracaktı. "Beni çok azdırıyor ve sonra da sikimi engelliyor! Ve gerçek bir siki bile engellemiyor! Sahte bir siki engelliyor! Hepiniz aile toplantısı gibi bir şey yapmalısınız ki ben de boşalabileyim. Ya da daha iyisi, meşgul olup bu hafta sonu randevum olan adamdan daha yemeğe bile çıkmadan orgazm olmasını talep edebilirim."

Kesinlikle hayır. Yemin ederim, Mel'in hâlâ o aptal randevuya gitmeyi planlıyor , bildiği tek yolla benden almak içindi.

"Goose, gitmeye hazır mısın?" Kuru çantamı omzuma atarken bağırdım.

Uzun bir sessizlik oldu ama oturma odasına doğru ilerlediğini duydum. "Aman Tanrım, Bee. Sadece aptalca bir takma isim." Melissa içeri girerken gözlerini devirdi ama bana gülümsedi. Telefonu kulağıyla omzu arasına sıkışmıştı ve elinde bir

Elinde çapraz askılı bir çanta. "Seninle sonra konuşuruz. Döndüğümüzde bir şeyler atıştırmak için bara uğrayabiliriz." Mel bir saniyelik parmağını kaldırdı. "Tamam. Seni seviyorum bebeğim. Seni seviyorum bebeğim. İyi mesailer."

"Kız kardeşim mi?" Cevabı zaten bildiğim halde sordum.

"Evet, sadece henüz ayrılıp ayrılmadığımıza bakıyordu. Ona akşam yemeğinden sonra bara uğrayacağımızı ya da kıyıya döndüğümüzde onu arayıp yaşadığımıza dair kanıt vereceğimi söyledim."

"Akşam yemeğini barda yiyebilirim. Kıyafetlerini değiştirdin mi?"

"Evet." Çantasını kaldırdı. "Onu kamyonunda bırakacağım.

Oraya vardığımızda telefonumu kuru çantana atmamın bir sakıncası var mı?" "Bana uyar." Başımı kapıya doğru eğdim. "Gitmeye hazır mısın?" "Evet!" Ayak parmaklarının üzerinde zıplıyordu ve bu o kadar

Çok güzel.

Mumları üfledim, elimi sırtının küçük kısmına koydum ve onu daireden dışarı çıkardım. Merdivenlerden aceleyle indik, çantalarımızı kamyonetimin kasasına attık ve atladık.

Mel daha biz park çıkmadan radyonun kadranını çevirmeye başlamıştı. Sıcaklık her yüzeyde dalgalanıyordu ama Morehead City'de camlar açıkken araba kullanmak bir nebze katlanılabilir bir durumdu. Mel ayaklarını ön konsolun üzerine atmış, bir kolunu pencereden dışarı çıkarmış telefonunda geziniyordu. Eski bir seçmişti. Fleetwood Mac hoparlörlerden çıtırdarken, ben uzandım ve avucumu onun kaval kemiğine sardım.

Telefonundan başını kaldırmadı ama hafif gülümsemesini ve gözlerini şakacı bir şekilde devirmesini yakaladım.

Ona dirsek attım. "Hadi ama, Goose. Rahatla." Köprüyü geçip Radyo Adası'na doğru ilerlerken ona bir gülümseme attım. Yelkenliler ve balıkçı tekneleri kristal suları süslüyordu. Sürat tekneleri yüzeyden sıçırıyor, uçuyor ve dümen suyundan dümen suyu olmayan bölgeye geçerken yavaşlıyorlardı. "Güzel bir gün olacak."

Radio Island'dan Beaufort'a giden ikinci köprüden geçerken kolumu koltukların arkasına sardım ve Mel başını koltuğa yasladı.

Yeşil bataklığın parlak mavi suyu kesmesine bayılmıştım. Dünyanın her yerinde plajlara gitmiştim ama Kuzey Carolina'daki bir şey hepsinin yanında sönük kalıyordu.

"En son ne zaman kürek sörfü yaptın?" diye sordu, telefonunu sakladığım küçük bölmeye koyarken

bozuk para ve sakız paketleri.

"Bir süre," diye itiraf ettim. "Bu yüzden bana karşı sakın ol, tamam mı?"

Gülümsemesi öğle güneşi kadar parlaktı. "Söz vermiyorum, uçan çocuk."

Beaufort şehir merkezine döndüm, dar sokaklarda dolandım. Revanche, Queen's Coffee ve Taylor Creek Inn'in önünden geçtik. Front Caddesi günün bu saatinde hareketliydi. Genellikle yaz ortasında daha turistik yerlerden kaçınırdım ama Mel kürek sörfü yapmak istiyordu. Suyu kalabalık olmayacaktı.

Tekne rampasının yanında bir park yeri açılana kadar Front Street'te iki tur atmak zorunda kaldım. Kamyonu içeri soktum ve motoru durdurdum.

Açık pencerelerden içeri süzülen tuzlu hava beni anında rahatlattı. Elbette Hava Kuvvetleri'ne katılabilir ve pilot olarak harika bir kariyer yapabilirdim ama suyu da hava kadar seviyordum. Donanma tam bana göre idi.

Ben daha anahtarları kontaktan çıkarmadan Mel emniyet kemerini çıkarmıştı. Atletinin altından tuttu ve başının üzerinden yırttı.

Vay anasını. Turuncu bikini üstünün zar zor zapt ettiği göğüsleri, tişörtünü çıkarırken zıplıyordu. Baktığımı gizleme zahmetine bile girmedim.

Mel bakışlarımı yakaladı ve gözlerini devirdi. "Bana öyle bakma. Beni daha önce mayoyla görmüştün."

"Evet, sen on dört yaşındayken." Yutkundum, ona bir aşağı bir yukarı baktım. "Artık on dört yaşında değilsin."

Kot şortunu aşağı indirirken, "Bunu tuhaflaştırma," diye kırıştırdı. Eşleşen bikini altları her bir kış yanağının sadece yarısını örtüyordu.

Parmaklarımı sokmak istedim. Bank koltuğuna doğru kaymasını ve çıkmasını istedim. Amına hızlı ve sert bir şekilde girerken kışını sıkamak istedim. Onu becerirken göğüslerinin yüzümde zıpladığını görmek istedim.

Tişörtümü çıkardım ve düzgünce katladım. İnsanı askerlikten çıkarabilirdiniz ama askerliği insandan çıkaramazdınız.

"Bunu tuhaflaştırmıyorum," diye kestirip attım, sert bir bakışla onu kıstırdım. "Sadece artık beni durduracak bir şey olmadığını hatırlatıyorum."

"Seni daha önce durduran neydi?" diye kırıptı. Bu yorum şaşırtıcıydı. Açıkçası, ilk kez elime seslenmişti.

Dudaklarımı yaladım ve ona son bir kez daha hayranlıkla baktım. "Ben." Bu da lanet olası bir gerçektir. Küçük burnu kırıştı, ama o bir şeyler kapımı açtı ve "Hadi suya girelim" dedim.

Tahtaları ve kürekleri kamyonetin kasasından çıkardım. Telefonlarımızı ve anahtarlarımızı kuru çantaya yerleştirdim ve çantayı tekrar kapattıktan sonra sırtıma astım. Mel'in kendi tahtasını rıhtımın sonuna kadar taşıyabileceğini biliyordum ama bunu yapmasına izin verecek değildim. Bunun yerine ona kürekleri uzattım ve her iki kolunun altına birer tahta sıkıştırdım.

Kürek tahtalarını suya sokmak ve kıyı şeridinden uzaklaştırmak için hızlı bir çalışma yaptık. Mel benden daha çok. Ben yeni doğmuş bir zürafa gibi bir ileri bir geri sallanırken o bir profesyonel gibi kürek çekti.

Küçük bir talimat ve hafif bir sataşmadan sonra Mel beni Front Street ile Rachel Carson Koruma Alanı arasındaki sudan geçirdi. Vahşi atları hızlı ve özgürce koşarken görmeyeli onlarca yıl olmuştu.

Beni her zaman Beaufort'a bağlayan bir şey vardı. Her zaman bunun kız kardeşimin hâlâ burada olması olduğunu düşünmüşümdür. Ama gerçek şu ki, Bridget başka bir yere taşınmış olsaydı, eninde sonunda geri dönerdim. Mel taşınmış olsa bile, birlikte yaşadığımız anılar beni buraya bağlayan şey olurdu.

Her zaman macera arzum vardı. Her zaman bu küçük balıkçı kasabasının sunduklarından daha fazlasını istedim.

Yapmıştım. Gittim ve dünyayı gördüm. Yerden, sudan ve bulutlardan dünyanın neredeyse her köşesini gördüm. Ama bir şey beni eve getirdi.

Onunla.

Kanatlarımı köklerle takas etmek istememi sağladı.

Aktif görevdeyken, hiçbir şey beni bir görevin hurdaya çıkması veya hava koşulları nedeniyle yere indirilmesi kadar ürkütemezdi. Ben uçmak için yaratılmıştım. Ama şimdi, derinlere inmeye hazırdım. Kendimi buraya yerleştirmeye. Geçici olmayan bir şey inşa etmeye.

Küçük sığılıkların etrafından dolanırken Mel kürek sörfünden bana gülümsedi. Engelli adalardan biri olan Shackleford Banks'e doğru kürek çekmek istemişti. Neredeyse üç millik bir kürekti - altı mil

gidiş-dönüş. Adaya vardığımızda yemek için kuru çantama atıştırmalıklar koymuştuk.

"İyi misin, uçan çocuk?" Mel seslendi.

Kahretsin, nasıl bu kadar hızlı olabildi? Kanat açıklığım onunkinin iki katıydı ve o benden çok öndeydi. Buna hiç aldırmadım. Birkaç kulaç geride kalmak bana onun vücuduna utanmadan bakma şansı verdi.

Kısa boylu küçük bir şeydi. Bir metre bile değildi ve muhtemelen ilkokuldan beri hiç büyümemişti. Mel bunun onu durdurmasına izin vermedi.

Vücudu tam bir sanat eseri idi. Eğer gelecek nesiller için bir müzede olması gereken biri varsa, bu onunki olmalıydı. Güçlü baldırlar, kalın, kaslı kalçalar. Rüya gibi bir kış. Dişlerimi geçirip onu benim olarak işaretlemek istiyordum.

Benimkini.

Kalçaları ve beli dardı ve karın kasları güçlüydü. Hayatımda gördüğüm en muhteşem göğüsleri taşıyorlardı. Avucumun içine mükemmel bir şekilde oturan şımarık küçük şeyler.

Mel'in pazuları muhtemelen erkek nüfusun çoğunun gözünü korkutuyordu ama benim değil. O silahları saatler süren sıkı antrenmanlarla kazanmıştı. Harika biriydi ve onunla ilgilenmek için bana ya da başka birine ihtiyacı yoktu.

Sanırım yıllar önce bile beni ona çeken şey buydu. Hiçbir şey için bana ihtiyacı yoktu, ama Tanrım, onu istiyordum.

"Neredeyse !" diye omzunun üzerinden seslendi.

Kendi düşüncelerimde o kadar kaybolmuştum ki neredeyse kıyıya vardığımızı fark etmemiştim. Yağmur damlaları bir uyarı atışı gibi çıplak omuzlarıma sıçradı. Mel bunu hissetmiş olmalıydı. Hızımı artırdım, küreğim suyu yararak ilerliyordu. Bu sefer akıntıyla birlikte ilerliyorduk ama geri dönüş daha zor olacaktı.

"Hadi oraya çıkalım ve tahtaları ağaçların altına çekelim," dedim hızlı adımlarla ona yetişirken. "Umarım şu hızlı sağanaklardan biridir."

Kürek tahtam bir kum yığınının sürtündü, ben de suya atladım ve kıyıya kadar yüzdüm. Mel benden biraz daha uzağa gidebildi ama sonunda o da atladı ve sahile kadar yüzdü.

Ayaklarım kuru kuma değer değmez bulutlar açıldı ve gökyüzü serbest kalarak bizi gün ortası sağanağına boğdu.

Sedir ağaçlarının alçak kalıntılarının altına sığınmak için kışımızı kıyı şeridine doğru çekerken Mel ciyakladı.

"Senin tahtanı alayım," dedim. Her iki tahtayı da ağaçlıktaki bir noktaya kadar taşıdım. Kum ve alçak otlardan oluşan açık bir alanı çevreleyen kütükler ve çalılıklardan oluşan tepecikler vardı. Her iki tahtayı da çalıların ve kütüklerin üzerine gerdim ve fırtına geçene kadar derme çatma bir barınak oluşturdum.

"İyi düşündün, uçan çocuk," dedi Mel kürek tahtalarının altına girerken. Barınak Mel gibi küçük bir şey için bile ayakta duracak kadar yüksek değildi ama yeterince rahat oturabiliyorduk. "Karada hayatta kalma eğitiminde sana bunu mu öğrettiler?"

Mel'in konuşmalarımıza benim askeri eğitimimle ilgili küçük şeyler katması beni hep şaşırtmıştır. Elbette o da bir asker çocuğuydu ama babası farklı bir branştaydı. O ve ben çok farklı MOS görevlerine sahiptik.

"Bee bana her zaman neler yaptığını anlatırdı," diye devam etti. "Uçuş okulu, suda ve karada hayatta kalma eğitimi, SERE eğitimi."

Bu sonuncusu bazı berbat anıları geri getirdi. SERE sadece hayatta kalma, kaçma, direnme ve kurtulma eğitimi değildi. Cehennem gibiydi.

Eğitime ihtiyaç duyacağım bir durumla hiç karşılaşmadığım için minnettardım. Elbette, kokpitte onca saat boyunca bazı ucuz atlatmalarım olmuştu. Sayamayacağım kadar çok kaçınma manevrası yapmıştım. Alet arızaları ve motor arızaları yaşadım. Gece inişleri sırasında uçak gemilerinin uçuş güvertesindeki tutucu telleri kaçırmıştım. Tüm bunlar, eğitmenlerin SERE'de bize yaşattıklarının yanında sönük kalıyordu.

"Hey, özür dilerim. Kötü anıları canlandırmak falan istememiştim..." Mel dizime nazikçe elini koyarak konuştu. Kumla kaplı kolu, vücudunu şeker kaplıyormuş gibi görünüyordu.

Eminim tadı da aynı derecede .

Elimde olmadan dudaklarını büzüşüne baktım. Alt dudağının ortasından aşağı doğru inen ince çizgi, dudağını bulutlar kadar yumuşak gösteriyordu.

"Merak etme," dedim sessizce, avucumu bükülmüş dizinin arkasına götürürken. Diz kapağında küçük bir yara izi vardı. Başparmağımı üzerinde gezdirdim. "Bu neden oldu?"

Daha iyi görebilmem için dizini bana doğru eğerek aşağı dudakları bir gülümsemeyle aralandı. "Bir voleybol topuna takıldım

Ben yedi yaşındayken. Bahçenize kurabileceğiniz açık hava ağlarından biriydi. Sahadaki diğer çocuklarla ebelemece oynuyordum ve ağı tutan ipleri görmedim. Koştuğum yere bakmıyordum ve ayağım takıldı. Kazıklardan biri yerden koptu ve dizimi kesti."

Başparmağımı yara izinin üzerinde gezdirdim. "Eminim ağlamamışsındır bile." Yüzünde hüzne benzer bir şey parladı. Çok hızlı oldu,

Bir yıldırım çarpması gibiydi - oradaydı ve sonra gitti. "Hayır." Sesi yumuşaktı ama duygudan yoksundu. "Jacobsen'ların evinde gözyaşlarına izin verilmezdi."

"Hangi üste oldu bu?"

"MCB Quantico. Virginia."

"Potomac bu kadar güzel değil," dedim dışarıdan Sound'dan aşağıya doğru akan yağmura . Dizini bırakmamıştım, yara izinin üzerinde nazik daireler çizmeyi de bırakmamıştım.

"Hayır." Eğildi ve başını omzuma yasladı. "Burası evim."

MELISSA

Jason bilmiyordu ama üniversiteden sonra Beaufort'a dönmemin en büyük nedeni oydu. Bir deniz havacısı olarak hayatını yaşamaya gitmişti ama o her zaman nedenlerinden biri olmuştu.

Beaufort'a bağlı.

Burada unutmak istemediğim anılarım vardı. Bir yerlerde köklerim varmış gibi hissediyordum. Hayatımın büyük bölümünde suda yaşayan bir bitki parçasıydım. Yaşıyor ve büyüyor ama bir şey bulamıyordum. Poker kulübü - Maddie, Steve, Heather, Chase, Bridget ve benim olduğumuz ilk günlerde bile - büyümek ve gelişmek için ihtiyaç duyduğum zemin oldu.

Kürek tahtalarının altında toplanırken Jase beni dizlerinin arasındaki boşluğa çekti.

Bir hevesle beni hırpalamasını kabullenmiştim. Bunu yaptığında gerçekten hoşuma gidiyordu ama bu asla kabul edeceğim bir şey değildi.

Bridget daha önce aradığında, Jase'le arkadaştan öte bir ilişkiye geçip geçmediğimizi öğrenmek istemişti. Konuyu neden bu kadar zorladığını bilmiyordum. Eğer bir şey olacaksa, kendiliğinden olacaktı.

Jason'ın ne yaptığını biliyordum. Front Caddesi'nde ilerleyen zırhlı bir tank kadar kurnazdı.

Zoru oynamaya çalışmıyordum. Bridget'i güvende tutmaya çalışıyordum. Onun sırlarının dostluğumuzu mahvetmesini engellemeye çalışıyordum.

kardeşi ile vardı.

Ama o zorlamaya devam etti. Jase'in benim için iyi olacağını söylüyordu. Bir parçam -oldukça büyük bir parçam- ona inanmak istedi. Komşu çocuğun sonsuza dek mutlu olacağım kişi olabileceğine inanmak istiyordum.

Bir parçam da Bridget'in Kyle'ı sonsuza dek terk etmeye gerçekten hazır olduğuna inanmak istiyordu.

Kyle'ı daha önce terk etmişti ama bunu kimse bilmiyordu. Ama ona geri dönmeye karar verdi.

Bir parçam Jase'in bunların hiçbirini bilmek zorunda kalmayacağına inanmak istiyordu. Onunla aramızda uçuşan kıvılcımları sırlar bizi ezmeden keşfedebileceğimize.

Sırlar ve yalanlar üzerine kurulu bir ilişki sadece bir kumdan kaleydi.

Kolayca yapılır ve kolayca yok edilir.

Gökyüzünde bir gök gürültüsü yuvarlandı ve ben ürperdim. Dışarısı pek de serin sayılmazdı. Açıkçası, bugün cehenneme biraz fazla yakınmışız gibi geliyordu. Yine de tüylerimin diken diken olması ani bir tepkiydi. O da bunu fark etti.

Jase kollarını etrafımda sıkarak beni içine hapsetti. "Fırtınalar sırasında hâlâ korkuyor musun?" diye başıma doğru mırıldandı. Saçlarımdan omuzlarıma damlayan tuzlu su damlaları göğüs dekoltemden aşağıya doğru akıyordu.

Ellerinin dizlerimin etrafında kenetlendiği yere baktım. Gök gürültüsünü duyduğumda içgüdüsel olarak onları göğsüme doğru çekmiştim.

"Nasıl yaptın-"

Jason omzuma tüy kadar hafif bir öpücük kondurdu. "Eğer doğru hatırlıyorsam, büyürken kendi gölgenden korkardın." Burnunun ucuyla boynumun yan tarafını okşadı ve ben de başımı yana eğerek ona erişim izni verdim. "Chase için benim evime . Sen ve Bee üst katta onun odasıındaydınız. O ve ben alt katta film izliyorduk. Bir fırtına çıktı ve gürledi. Evi öyle bir salladı ki sen koşarak aşağı indin ve seni eve bırakmamı istedin. Gözlerin şişmişti ve ağlıyormuşsun gibi görünüyordu."

"Bu uzun zaman önceydi," diye mırıldandım. "Ve tek bir seferdi."

Eğildi ve alnını omzuma yasladı. Bir kez olsun onun kollarında bulduğum rahatlığın tadını çıkarmama izin verdim. "Çok büyümüşsün," dedi. Bu onun açısından basit bir gözlem, ama sözlerindeki şefkat bunu tamamen başka bir şey haline getirdi.

"Yapmak zorundaydım." Boğazımdaki yumruyu yuttum. "Kimse benim gibi birine bakıp da yumuşak ve nazik olduğumu düşünmez."

"Ne demek senin gibi biri?"

Ayak parmaklarımdaki mor cilaya baktım. Ayaklarım Jason'inkilerle çevrelenmiş, tüm vücudum onun tarafından koza gibi sarılmıştı. Kığım onun kalçalarının arasına gömülmüştü ve çıplak göğsü sırtıma bastırıyordu.

"Bir asker çocuğu spor salonu faresine dönüştü. Kimse bana bakıp da narin olduğumu düşünmedi. Korunmaya ihtiyacım olduğunu. Ben de olmam gereken kişi oldum. Kendi başıma güçlüydüm ve bu hayat için yeterli olmalıydı. Kimse beni bakıma ihtiyacı olan biri olarak görmüyor. Ben diğer herkesle ilgilenen biriyim."

"Seni görüyorum. Ve önemsiyorum."

İfadesi basit ve rahatlatıcıydı ve ona tamamen inandım. Yine de, çok fazla tekila içtikten sonra kanepede oturduğumuzu hatırlamak içimi kemiriyordu. Daha fazla içimde tutamadım.

"Neden beni öpmedin?" Bu soru tekiladan daha çok yakmıştı. Güvensiz ya da muhtaç görünmekten nefret ederdim. Kimse mızımız bir *beni seç, beni seç* kızından hoşlanmazdı.

Elleri bacaklarımdan yukarı, kalçalarımın arkasına doğru kaydı. Bacaklarımda elektrik çarpıyordu. "Ne zaman? Çocukken mi?"

Belki ben de bunu bilmek istiyordum. "Evet, o zamanlar. Ama aynı zamanda-"

"Kanepede mi?"

Başımı salladım.

Kalçalarımdaki tutuşu sıkılaştı ve parmaklarının bacaklarımda dikişi arasından kaydığını hissedebiliyordum. Vücudumdaki her sinir yüksek alarmdaydı.

Jase sessizce kıkırdadı. İçten bir kahkaha atabilir ve sağanak yağmurun bunu bastıracağına güvenebilirdi. Ama bu an mahremdi. Yumuşak ses tonu onu kutsal tutuyordu.

"O zamanlar senin için çok yaşlıydım. Seni hak etmiyordum ve bunun son derece farkındaydım. Sürekli hatırlatılırdı. Bir sürü sorunu olan serseri bir çocuktum. Gitmem gerekiyordu. Melissa Jacobsen gibi birine layık bir adam olabilmek için buradan çıkmam gerekiyordu."

Farkında olmak ve hatırlatmakla neyi kastettiğini soracaktım ama devam etti.

"Beaufort'a o adam olarak döndüğümü düşünmek istiyorum. Disiplinli ve güvenilir biri. Güvenilir."

Kalçalarımın arkasını tüm gücüyle kavradı ve beni hiç çaba harcamadan çevirdi, böylece kalçalarının üzerine oturdum. Bikinimin alt kısmındaki tayt, amımı sarmış, kalın sikine doğru sokulmuştu.

"Ben artık kaçış arayan o çocuk değilim." Jase'in sesi alçaktı, gök gürültüsü gibi gürliyordu. Yeşil gözleri iliklerime kadar işliyordu. "Ama bu asla seni öpmek istemediğim için olmadı. Sana karşı ne hissettiğimi söylemek istemediğimden de değildi," diye itiraf etti. "Geçen gece, sen istediğinde seni öpmedim çünkü sarhoştuk." Dudaklarını yaladı, gözlerimi benimkilere dikti. "Belki bu beni duygusal bir orospu çocuğu yapıyor ama seni ilk kez öptüğümde, bunun ikimizin de hatırlayacağı bir an olacağından emin olmak istedim."

Dudaklarım aralandı. Nefes alamıyordum. Göğsüm aşağı yukarı hareket ediyordu ama aramızda neredeyse hiç hava yoktu. "Peki ya şimdi?" Fısıldadım.

Jason'ın dili dışarı fırladı ve dudaklarını ıslattı. Yeşil gözleri her hareketimi izliyordu. Yutkunurken adem elması sallanıyordu. "Saygılı olmak için gerçekten çok çabalıyorum," diye geveledi.

Ağzımın kenarından yavaşça bir gülümseme geçti. Bakışlarımı dudaklarına indirdim, arkasına uzandım ve parmaklarımı bal sarısı saçlarına doladım. "Saygıyla," diye fısıldadım, eğildim ve dudaklarını dudaklarıma değdirdim. "Lütfen bana saygısızlık etme."

Gözlerim kapanmadan önce hatırladığım son şey, aradaki mesafeyi kapatırken yüzünde beliren değişmez gülümsemeydi.

Jason'ın dudakları sıcaktı ve tadı biraz okyanusun tuzlu spreyine benziyordu. Öpücüğün yumuşaklığı onun tüm sert yanlarıyla bir tezat oluşturuyordu.

Dilini dudaklarımın kenarına doğru kaydırıp onları ayırırken rahat ve kendinden emin bir şekilde hareket etti. Öpüşmeyi derinleştirdiğinde küçük bir inilti çıkararak kabul ettim. Tutkuluydu ama uzun bir aradan sonra iki insanın birbirini yakalaması gibi yavaştı. Dilinin benimkine karşı zarif, durgun vuruşları beni arzudan patlattı.

Jason kumlu elleriyle çenemi sanki ince bir porselen tutuyormuş gibi kavradı. Sanki narin ve değerli bir şeymişim gibi.

İçimdeki sıcaklık vücudumun her santiminde çiçek açtı. Avuçlarımı çıplak göğsünde aşağı yukarı kaydırdım, kaslı karnının çukur ve çıkıntılarının tadını çıkardım. Her hareketinde

Dudakları dudaklarıma değdiğinde, onunla ilgili bastırdığım her duygu yüzeye çıkmaya başladı.

Jase hiçbir uyarıda bulunmadan elini çekti ve alnını benimkinin üzerine koydu. Bir eliyle hâlâ yüzümü kavrarken diğer eliyle parmaklarını bileğime doladı ve elimi göğsüne çekerek atan kalbine bastırdı.

"Bunu hissediyor musun?" diye sordu, avucumu göğsüne yaslariken yüzüne yayılan geniş bir gülümsemeyle. Nefesi kesik kesik geliyordu. Gözleri şehvetle kararmıştı. Dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirirken burnunun ucunu benimkine değdirdi ve fısıldadı: "Seni öpmek uçmak gibi bir şey."

Başımı arkaya eğdim ve onu tekrar öpmek için eğilmeden önce güldüm. Jason kollarını belime doladı ve hiç uyardıktan beni ters çevirdi. Sırtım yere çarptığında ciyakladım ve kıkırdadım. Jason çıktı, dizleri kuma gömüldü.

Beni tekrar öperken zaman durdu. Ve tekrar ve tekrar.

Çıkardığım yumuşak seslerin her birini kuraklığın ortasındaki son su damlalarıymış gibi yuttu.

Yüksek dozda oksijene ihtiyaç duyan ben isteksizce gözlerimi açarken Jason kulağımın arkasında beni inleyen bir noktayı öptü ve bir bacağımı kalçalarına doladı. Eğer herkesin içinde olmasaydık, bu küçük buluşma çok daha ileri gidebilirdi. Ama adanın diğer kaşiflerine biraz müstehcen aksiyon yaşatmaktan kaçınmamız ve kıyafetlerimizi üzerimizde tutmamız daha iyi oldu.

Bir de Steve ve Chase kamuya açık bir ahlaksızlık suçlamasından kurtulmama asla izin vermezlerdi.

Güneş ışığı kürek tahtalarının arasındaki aralıktan süzülüyordu. Yağmurun uğultusu kaybolmuş, yerini çalılıklar arasında hışırdayan hafif bir esinti almıştı.

"Görünüşe göre yağmur dinmiş," dedim sessizce.

Jase kıkırdadı ve boynuma hafif öpücükler kondurdu. "Biraz hayal kırıklığına uğradığımı söylemem yanlış mı olur?"

Uzanıp kuru çantasını aldım ve su geçirmez açtım. Jason üzerimden yuvarlandı ve ince kıcını kuma gömdü. "Yakıt iyi olur," dedim ve ona bir power bar uzattım. "İhtiyacın olacak Eğer dönüş yolunda beni yenmek istiyorsan tüm bunlardan sonra biraz enerjin olmalı."

Jason elimden kaptı ve ambalajı dişleriyle yırtarak açtı. " olmaz, Goose." Bardan bir parça aldı

ve neredeyse bütün olarak yuttu. " sende."

"HEY, SİZ İKİNİZ," diye seslendi Bridget barın arkasındaki yerinden. "Maddie ve HJ'yi az önce kaçırdınız."

Jason nefesinin altında kıs kıs güldü. "Evet, bunun için hiç üzgün değilim," diye mırıldandı benim duyabileceğim kadar yüksek sesle.

Bir kahkaha attım. Shackleford açıklarında sonra tekrar kürek sörfçülerimize atladık ve tekne rampasına geri döndük - ben onu bir sörf boyu farkla geçtim. Eşyalarımızı yükledikten sonra Jason ve ben kamyonetin içinde on beş dakika boyunca öpüştük.

Buna değer.

Jason'la nerede durduğumu bilmiyordum ama bana söyleyeceğine dair bir his vardı içimde. Sorumluluğu bu kadar kolay alması hoşuma gidiyordu. Belki de içindeki askerlikten kaynaklanıyordu ama bir kez olsun düşünmek zorunda kalmamak güzeldi.

Bir ilişkide kendimi ezdirmeyecektim ama Jason tüm kontrolü bırakacak kadar güvenebileceğim biriydi.

Parmaklarını atletimin eteğinin altından geçirdi ve beni bar taburelerine doğru götürürken sırtımın alt kısmında gezdirdi.

Bridget ve altıncı hissi, Ol' Red'in Blake Shelton'ın kokusunu alması gibi bunu fark etti. Gülümsemesi neredeyse manyakçaydı. "Burada neyiz varmış?"

"Açlıktan ölüyorum," dedim ellerimi bara vurup Jase'e bakarken. "Peki ya sen?"

"Açlıktan ölüyorum." Gözleri benimkilere kilitlenmişti.

Bridget homurdandı. Jase'den bana ve tekrar bana bakarak, "Evet, buranın menüsündeki hiçbir şeye aç değil," dedi.

Ben kızardım. Jase'in beti benzi attı, neredeyse kendi dilinde boğulacaktı. "Seks hakkında konuştuğunu duymaktan asla nefret etmeyeceğim."

Bridget kıs kıs güldü ve mutfak penceresinden aşağı atmadan önce bir fişin üzerine bir şeyler karaladı. Geri döndüğünde Jason'a, "Düğün gününe kadar seksten uzak durmamı bekliyormuşsun gibi bakma bana," dedi. "Ben yetişkin bir kadını. İhtiyaçlarım var."

Jason, Bridget'in bir daha *seks* kelimesini kullandığını duyarsa beyninin beyazlayacağına dair bir şeyler mırıldandı. Sırtını sıvazladım, sadece

Hayat tercihlerim konusunda başımın etini yiyecek bir ağabeyim olmadığı için biraz kıskançtım. Ama yine de Steve ve Chase vardı.

"Sence biliyor mudur?" diye sordu Bridget, U şeklindeki barın diğer tarafında oturan yaşlı bir adamı kontrol etmek için kulak misafiri olmaktan .

"O biliyor!" Bridget yüzünde bir sırıtışla geri seslendi.

Ben olsam daha çok utanırdım ama onun gülümsemesini görmek hoşuma gitti. Vücudu tecavüze uğradığı için iyileşiyor olabilirdi ama ruhu hâlâ her zamanki gibi güçlüydü.

Bridget boynundaki bir noktaya dokundu ve sonra Jase'i işaret etti. "Yine de iyi denemeydi."

Jase elini ensesine götürdü ve bana ters ters baktı. Biraz pişman görünme nezaketini bile gösteremedim. Gözlerinde mizah ve ağzının kenarında bir eğlence titreşimi vardı. Diliyle yanağının iç kısmını dürttü. "Seni geri alacağım, Goose."

İnledim. "Hâlâ şu kaz şeyiyle mi uğraşıyorsun? Dilini boğazıma soktuktan sonra bundan mezun olacağımı sanıyordum."

"Asla," dedi eğilip şakağıma nazık bir öpücük kondururken. Dudakları tenimde gezinirken gözlerimi kapattım ve gülümsedim. "Sen benim Kaz'ımsın." Doğrulup bar taburesinin üzerinde döndü ve dizlerini açarak beni dizlerinin arasına aldı. "Çok sevimli ve bir o kadar da korkutucusun."

Bridget uğradı ve hamburger ve patates kızartmasıyla dolu iki yemek tabağını önümüze koydu. "Bilginiz olsun, bu her neyse-" parmağını ikimizin arasında dolaştırdı "- tamamen katılıyorum."

"Gerçekten mi?" Ağzıma bir kızartma atarak sordum. "Yani, şimdi öyle diyorsun. Ama eninde sonunda birbirimize bakmamızdan bıkacaksın."

Bridget dezenfektan dolu kovadan bir havlu aldı, sıktı ve barın bir bölümünü sildi. Bunu ona söyleyen ben olmak istemezdim ama ne kadar fırçalarsam fırçalayayım yapışkanlığı çıkaramıyordum. Bridget her dendiğinde Maddie de şikayet ediyordu. Tanımlanamayan yapışkan kalıntının barı dans etmek için daha iyi hale getirdiğini iddia etti.

Bir sağlık müfettişinin buraya gelip gelmediğinden emin değildim. Muhtemelen buranın varlığından bile haberleri yoktu. Kasabadaki söylentilere göre Bayan Wanda - sahibi- uzun bir soyundan geliyordu.

içki kaçakçıları. Belki de sağlık müfettişleri ondan yüzlerini gösteremeyecek kadar korkuyorlardı.

"Evet," dedi Bridget bez parçasını onlarca yıllık taşlaşmış ketçabın özellikle inatçı bir noktasına sürerken. "Beaufort'ta herkes birbirine yakın yaşarken senin Morehead'de yalnız yaşamak fikrinden hep nefret etmişimdir."

"Bee-" Jason elini kalçama dolayıp sıkmadan önce ancak bu kadarını söyleyebilmişim.

"Merak etme," dedi Jason. Sesi sert ve emrediciydi. Sert ve kesin ses tonunda rahatlatıcı bir şeyler vardı.

Ayrıntıya girmedim. Gerek de yoktu. Alt metin açıktı.

Geri çekilin.

Onu yakaladım.

O benim.

Omzuna yaslandım. Arkadaşça bir sessizlik içinde yemeğimizi yerken Jason bana destek olmak için elini bar taburemin arkasına koydu.

"Biliyor musun," dedi Jason tabağını kırıntılara ayırdığında. "Belki de çifte randevuya çıkmalıyız."

Bir kaşımı kaldırdım. "Henüz bir randevuya çıkmadık ve sen ilk randevumuzun çifte randevu olmasını mı istiyorsun?"

Bridget sanki bir sitcom izliyormuş gibi eğlenerek aramıza baktı.

"İlkimiz değil," dedi başını sallayarak. "Belki de Bee ve Kyle ile çıkmalıyız demek istemişim." Bridget'e doğru başını salladı. "Ben de sizinle takılmak istiyordum. Müstakbel kocanızı falan tanımak için. Programın biraz çılgınca. Çok çalışıyorsun."

Evet, müstakbel kocamdan kaçmak için. Düşüncenin beynimden geçmesine izin verdim ama ağzımı açmadım. Hiç etkilenmemiş gibi Bridget'e baktım. Neredeyse... *Bu fikir beni heyecanlandırmıştı.*

"Evet, yapmalıyız!" diye neredeyse ciyak ciyak bağırdı. Bridget bana yan gözle baktı. Bu bakışın ardında muzip bir şeylerin parıltısı vardı. "Kyle'la konuşup *ikinizi* de yakın bir zamanda akşam yemeği için bizim eve davet edip edemeyeceğimizi soracağım."

Jase'in hiçbir şeyden haberi yoktu ama Bridget bana bir sürü bilgi verdi.

Jase ve benim Kyle'ın evinde olmamızı istiyordu; poker kulübündeki diğer herkesle birlikte olmaktan kaçındığı bir şeydi bu. Ve o

yakında olmasını istedim.

Belki de . Onun planı. O psikopattan .

Onu sonsuza dek terk ettiğinde onu koruyacak birilerinin olması çok mantıklıydı.

Jase başıyla onayladı. "Bana uyar. Sadece bana ne zaman ve nerede olacağını söyle."

Bir yudum kola içtim ve başımı salladım. "Yakında gündüz vardiyasına geri dönüyorum, bu yüzden çoğu gece boş olmalıyım."

Bee neredeyse sersemlemiş görünüyordu. "Güzel! Bu gece Kyle'la konuşup size mesaj atacağım."

"Ee," dedi Jase, uzanıp tabağımdan bir kızartma çalarak. "Gündüz vardiyası mı?"

Başımı salladım. "Evet, birkaç gün uyku bozulacak ama iyi tarafından bakarsak geceleri evde olacağım." Başımı eğdim, bakışlarım onun ağzına kaydı. "Belki kanepeden mezun olabilirsin."

Ağzının kenarından utangaç bir gülümseme geçti. "Bu kulağa hoş geliyor."

İçimde kelebekler uçuşuyor, hızla çarpan kalbime çarparken çırpınıyorlardı. Telefonumu şortumun arka cebinden çıkardım. "Muhtemelen randevumu iptal etmeliyim."

Jason telefonumu elimden kaptı. "Hayır."

Güldüm. "Affedersiniz?" Telefonuma uzanmak için hamle yaptım ama Jase onu elimden aldı. "Cidden, telefonumu ver. Pislik gibi davranıp son dakikada iptal etmek istemiyorum. Ona birkaç gün önceden haber vermeyi tercih ederim."

Jase sadece başını salladı. "Randevuya gidiyorsun."

Yarısı zehirle dolu alaycı bir kahkaha attım. "Özür dilerim, bütün gün halüsinasyon mu gördüm? Çünkü ben bizim-"

Jason telefonumu cebime geri koyarken "Yaptık ve yapıyoruz," dedi ve iyi bir önlem için kışımı sıktı. "Ama ben bir teselli ödülü değilim."

"Sen neden , uçan çocuk?"

Jase taburemi çevirdi, böylece yüz yüze oturuyorduk. İri elleri kalçalarımaya yayılmış, başparmakları tenimde rahatlatıcı daireler çiziyordu. "Randevuna git Mel. Her kim olursa olsun, ona adil bir şans ver. Ben senin güvenli seçeneğin değilim. O randevudan sonra, sahip olduğumuz şeyi denemek istersen, seni hayatının en iyi randevusuna çıkaracağım ve o sevimli küçük çoraplarını yere sereceğim."

Göğsümden neredeyse vahşî bir hırıltı koptu. "Başka biriyle çıkmak istemiyorum! Ben seni istiyorum."

"Güzel," dedi, vahşiliğine karşılık vererek. "Bunu itiraf etmenin zamanı gelmişti."

JASON

N Hemşirelerin programları çok saçmaydı. Mel son gece vardiyasında çalıştıktan sonra birkaç saat uyuyup kendini yataktan kaldırdı.

Bir süre evde oyalandı, çamaşırlarla ilgilendi ve çalıştığı bir travma sertifikasına yetismeye çalıştı. Dizüstü bilgisayarının başında uyuyakaldığında onu kucağıma aldım ve yatağına geri götürdüm.

Babama havaalanında yardım ederek meşgul oldum. Her zaman yapılacak bir şeyler vardı. Uçaklarından birinin tamir edilmesi gerekiyordu. Bir hangar kapısı takılmıştı ve geri dönmüyordu. Çim biçme makinesine atlayıp biraz fazla büyümüş olan çimlerin bakımını yapardım.

Aktif olmak iyi hissettiriyordu. Ses hızından daha hızlı seyahat ettiğim bir hayattan sonra, hareketsiz oturmayı pek beceremediğim ortaya çıktı.

Bazıları ellerine ot biçme makinesi verilip hangarların kenarlarını düzeltmeleri söylendiğinde muhtemelen hakarete uğrardı. Ben umursamadım. Cuma gecesi Mel ve randevusunu aklımdan çıkarmamı sağladı.

Ona çıkmasını söylediğim randevu.

Çift kanatlı uçağı test uçuşuna çıkarmak aklımdan çıkmasına yardımcı oldu. Uçmanın kafamı boşaltmak için bir yolu vardı. Manuel olarak bir şey uçurmayalı çok uzun zaman olmuştu. Babam yumuşak davrandığım ve fly-by-wire'a bel bağladığım için beni azarlardı.

Uçmama yardımcı olması için son teknoloji bir sisteme ihtiyacım var mıydı? Hayır. Ölüm bölgesindeki herkesi buharlaştırmaya hazır silahlarla dolu on bir silah istasyonuna sahip bir uçağı uçururken son teknoloji ürünü bir sistem *istiyor muydum?* Kesinlikle evet.

Bir hedefe kilitlenmenin ve saatte bin mil hızla geçerken renkli duman işaretlerini moloza çevirmenin getirdiğı belli bir telaş vardı. Düşmanın gözünü kırpmak için bile zamanının olmadığını bilmek, ben orada olmadan ve sonra gitmeden önce bağımlılık yaratan bir yüksekti.

Uçmayı orduda yaptığımdan daha fazla nedenden dolayı seviyordum. Havacılığın inceliklerine geri dönmeyi seviyordum, bu yüzden çift kanatlı uçak gibi bir uçak çok eğlenceliydi. Mel'i de yanıma almak için sabırsızlanıyordum.

Depolardan oluşan bir şeridin önündeki otoparka girdiğimde kamyonetim tıkırdadı. Birinde yakında açılacak bir bira fabrikasının tabelası vardı. Diğer balta fırlatmak için gidilebilecek bir yerdi. En sondaki üçüncü birim ise aradığım yerdi. Beaufort CrossFit.

Melissa beni kendisiyle ve lastik fırlatan, savaş ipi sallayan arkadaşlarıyla birlikte çalışmaya davet etmişti. O gün izinliydi ama Erica'nın kendine biraz zaman ayırabilmesi Steve ve Erica'nın evinde iki çocuğa bakıcılık yapıyordu.

Mel'in randevusu bu geceydi ve ona bu randevuya gitmesini söylediğim için pişmanlık duymaya başlamıştım. Onu gitmeye zorlamak için iyi bir nedenim olduğunu biliyordum ama bu hoşuma gittiğı anlamına gelmiyordu.

Ben yanaştığımda Mel arabasından iniyordu. Arabadan indiğimde yüzü aydınlandı ve lanet olsun ki bu beni bir metre boyunda hissettirmede.

"Hey," dedi, atlayarak. Üzerinde eski bir Deniz Piyadesi tişörtü vardı. Kolları etek ucuna kadar kesilmişti, bu da parlak kırmızı spor sütyenini ve sıkı karın kaslarını görmemi sağlıyordu. Saçları omuzlarında biten iki kalın Fransız örgüsüyle örülmüştü.

Gömleğı parmakladım, kumaşı sıkıştırdım ve inceledim. "Bir dahaki sefere donanmadan başka bir şey giymeyi düşünürsen, tekrar düşün." Bunu söylemek mağara adamlarına özgü bir şeydi ama Mel'in yanında olmak içimdeki Neandertal'i yüzeye çıkarıyordu. "Ya benim gömleklerimi giyersin ya da hiçbir şey giymeysin."

Kıs kıs güldü. "Sanırım babam beni denizci kıyafetlerinden başka bir şeyle görseydi anevrizma geçirirdi."

İrkildim. Belli etmiyordum ama babasından bahsedilince irkilmekten kendimi alamadım. Yıllar boyunca bana söylediği şeyler yüzünden. Anladığım kadarıyla Mel bunların hiçbirini bilmiyordu ve ben de şimdilik böyle kalmasını istiyordum.

"İyi ki hemşiresin," diye takıldım spor salonuna girerken. Zemin kalın kauçuk paspaslarla kaplıydı. Deponun uzak tarafındaki garaj kapıları çapraz esintiyi içeri almak için açıktı. Büyük, endüstriyel fanlar vınlayarak temiz hava çekiyordu. Birkaç spor salonu müdavimi spor aletlerinin üzerinde tekrarlar yaparken hoparlörlerden rock müzik geliyordu.

Barfiks çubukları.

Kısa sarı saçlı ve yırtık kollu iri bir adam el salladı. "Hey, Mel!" Melissa gülümsedi ve el sallamaya karşılık verdi. "Hey! Dönmüşsün!" Koşarak yanına geldi, parmak uçlarına kalktı ve kollarını onun boynuna doladı. "İyileştin mi?"

"Yüzde yüz." Sırıtarak ona sarıldı. "İşe geri dönmek iyi hissettiriyor."

"Güzel," dedi gülerek ve tekrar ayağa kalktı. "Geçen gün neredeyse PR'ımı yeniyordum ve unvanını korumak için burada olmadığında kışını tekmelemekten nefret ederdim."

Sırıttı. "Sanırım ben sana tezahürat yapmak için buradayken beni yenmen gerekecek." Gözlerini kaldırdı ve birkaç adım ötede duran beni yakaladı. "Ve bir arkadaşını mı getirdin?"

Mel güldü. "Öyle davranma, seni koca adam." Bana el salladı. "hatırlayabilirsiniz. Aus, bu Jason McGrath. -Bridget'in ağabeyi. Jase, bu Austin Hale."

Hadi canım. Güldüm ve beni kanka sarılması için çekerken elini havada tokatladım. "Hayatta olmaz," diye güldüm. "Austin Hale. Hâlâ Beaufort'ta mısın?"

Geri çekilip birbirimize biraz nefes alacak alan bıraktığımızda omuz silkti ve sıırıttı. "Sanki hiç terk edecekmişim gibi."

Austin Hale ve ben büyürken arkadaş sayılırdık. Boş zamanlarımızda takılmak anlamında arkadaş değildik. Daha çok Bridget'i baloya davet etmeden önce bana sorun olup olmadığını sorma nezaketini gösterdiği için arkadaş gibiydik.

Söylentiye göre Bridget, Chase soruyu soramayacak kadar korkak olduğu için Austin'den ona sormasını istemiş. O iyi bir adamdı.

"Peki, bugünlerde ne yapıyorsun Hale?" diye sordum.

Terden sıırsıklam olmuş ve üzerine ikinci bir deri gibi yapışmış Beaufort İtfaiye Departmanı tişörtünü gösterdi. "Tam zamanlı olarak itfaiyede çalışıyorum. Yarı zamanlı olarak da işletmeye yardım ediyorum."

"Aferin sana dostum," dedim.

Dikkatini Mel'e çevirdi. "Gelecek hafta burada olmayacağım. Brenna yerime bakacak." Beni bilgilendirerek, "Brenna spor salonunun sahibi. Ben sadece onun uşağıyım."

Mel'in kaşları çatıldı. "İtfaiye işleri mi?"

Başını iki yana salladı. "Kız kardeşimin taşınmasına yardım ediyorum. Chapel Hill'de bir işi yeni kabul etti. Orada yaşamanın maliyeti çok yüksek, bu yüzden Falls Creek adında ıssız bir yerde küçük bir kasabada bir yer tuttu. Sanırım işe gidip gelecek."

Ağzı düştü. "Yok artık! Oraya yeni taşınan bir arkadaşım vardı. Chase Brannan'ın görüştüğü kız -Layla Mousavi. Acil serviste benimle birlikte çalışıyordu."

"Yok artık," dedi, bilgiyi kafasında evirip çevirerek. "Sanırım onunla bir ya da iki kez karşılaştım."

"Evet, artık bir uçuş hemşiresi. ss Falls Creek'te." Mel güldü. "Dünya küçük."

"Her geçen gün daha da klyorum," dedi ve yüzündeki teri silmek için gömleğinin eteğini yukarı çekti. "Bethany'ye söylemem gerekecek. Muhtemelen şehirde başka bir aceminin daha olduğunu bilmekten memnun olacaktır."

"Antrenman için burada mı kalacaksın, yoksa dışarı mı çıkacaksın?" Mel sordu.

Başparmağını omzunun üzerinden kapıya doğru salladı. "Hayır, gitmem gerek. Yirmi dört saatim için karakola gitmeden önce burada biraz zaman geçiriyordum."

"Seni görmek güzeldi," dedi Mel. "İyileştiğine de sevindim Kendine dikkat et, tamam mı?"

Başını salladı. "En azından birkaç hafta boyunca ED'yi rahatsız etmemeye çalışacağım."

Mel kıs kıs güldü. "Antibiyotikleri ve gazlı bezi tekrar tır tır olursan diye hazırda bekleteceğim."

Austin kapıdan çıkarken, Mel bana eşyalarını sakladığı yeri gösterdi.

"Ee," dedim gömleğimi çıkarırken. "Hale şimdi de itfaiyeci mi oldu?"

Mel başını salladı. "Evet, onu genellikle birkaç ayda bir acil serviste görüyorum. Birkaç hafta önce bir bina yangınına yakalandı ve ciddi yanıklar oluştu. Bu onu bir süreliğine

bir süre." Omzunun üzerinden Austin'in arabasına doğru yürüdüğü yere baktı. "Yine de binada mahsur kalan kadını kurtardı."

Sesinin bu kadar hüzünlü olması hoşuma gitmedi. Sanki Süpermen'in spor salonundan çıkışını izliyordu. "Peki sen ve o hiç..."

Başını salladı ama yanaklarında küçük bir kızarıklık vardı. "Kim? Ben ve Austin mi? Hayır. Aramızda hiçbir zaman bir şey olmadı."

Bir kaşımı kaldırdım. "Tamam."

"Ne!" Güldü. "Cidden, orada dostça ilk müdahale saygısından başka bir şey yok."

"*Seni arkadaşlığa muhtaç eden o zor iş gecelerinden biri bile mi* olmadı?" Yüzümde aptal bir sırıtışla sordum. Onu hoşuma gidiyordu.

Mel gözlerini devirdi. "Hayır, Jase." Sesi sertleşti, dudakları ince bir çizgi halinde büzüldü. "Beni flört hayatım için yargılayamazsın. Sırf seni bir teselli ödülü olarak görmeyeyim diye beni istemediğim bir randevuya çıkmaya zorluyorsun ya da bunun ne anlama gelmesi gerekiyorsa artık."

Konuşmadan uzaklaşmak için döndü, ama onu yakaladım, elim bileğine dolandı ve onu yörüngeme geri çektim.

"Hey," dedim ses tonumu yumuşatarak. "Sadece sana takılıyordum."

"Bundan hoşlanmıyorum," diye kestirip attı, tartışmaya kesinlikle yer bırakmadı. "Ben artık senin çocuk komşun değilim. Bu-" aramızda işaret etti "- eşit bir oyun alanı. Benden büyük olman umurumda değil. Bridget'in kardeşi olman umurumda değil. Birlikte büyümüş olmamız umurumda değil. Benimle alay etmenden hoşlanmıyorum ve bunu bir daha yaparsan, buna katlanmayacağım."

Birkaç sivri sözle kendimi on rauntluk bir vurdulu kırdılı kavgaya girmiş gibi hissetmemi sağlamak Mel'e kalsın.

Başımı salladım. "Evet, hanımefendi."

Huysuzluğum için beni yorucu bir antrenmanla cezalandırdı. Kadın tam bir sadistti. Onun eğitim çavuşu zihniyetini açıklamamanın başka bir yolu yoktu. Donanma PRT hedeflerime hala ulaşabilir ve sadece hafif bir ter .

Mel'in antrenmanı donanmanın yarısını öldürürdü.

Melissa lanet olası Wonder Woman'dı ve ben sadece onun kış tekmelemek için geçtiği ter birikintisiydim.

Kauçuk minderin üzerine uzanırken "Tanrım, yeter artık," diye inledim. "Bacaklarımı hissedemiyorum."

Mel su şişesinden uzun bir yudum aldıktan sonra bana uzatırken manyakça bir kahkaha attı. Kollarım işe yaramıyordu. Nalgene'yi salladım ve çeneme su döktüğüm gerçeğine lanet ettim.

"O zaman gündemdeki son şeyin birkaç ip tırmanışı olması iyi bir şey. Sadece kollar. Var mısın?"

Kalın halatların üzerimizden sarktığı tavana baktım. Tahminimce yirmi metre yüksekliğindeydi. Ortaokul ve lisedeki beden eğitimi derslerini hatırlayınca boğazımda safralar yükseldi. Her zaman formdaydım ama ip günü herkes için berbattı.

Görünüşe göre Mel hariç herkes. Düpedüz sersemlemiş görünüyordu.

Ön kollarıma kadar itmeyi başardım. "Sen şeytansın, bunu biliyor musun?" Kollarım iplere tırmanmakta pişmiş spagetti kadar işe yarıyordu.

"Hadi, uçan çocuk," dedi, elimi tuttu ve tek bir çekişle beni ayağa kaldırdı. "Bir kez tekrarladıktan sonra kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp daireye koşabilirsin. Ben randevumdayken yaralarını sarman için seni biraz yalnız bırakacağım."

Gözlerimi ona diktim ve o da gülümsemesini bastırma nezaketini gösterdi. "Bu sana o lanet randevuya gitmeni söylememin intikamı, değil mi?"

Ellerini kalçalarımın koydu ve beni öpecekmiş gibi eğildi. Dudaklarını dudaklarıma değdirmek yerine, "Bu kesinlikle ödeşme, Binbaşı McGrath," dedi. Göğsümü okşadı ve iplere doğru döndü. "Zirvede görüşürüz."

Tırmanmak yerine birkaç metre uzakta oyalandım ve Mel'in ipin dibinde durmasını izledim. Ellerindeki teri temizlemek için ortak kullanılan bir kovadan biraz tebeşir aldı, sonra da kalçalarının tozunu aldı. Tebeşir tozu teninde izler bırakmıştı.

Onu biraz dağınık görmek hoşuma gidiyordu. Tebeşirlenmiş, terden sırlıslık olmuş, yorucu bir antrenmandan sonra örgülerinden dökülen saçları. Her zaman çok mükemmeldi. Dağınıklık ona yakışıyordu.

Mel kollarını kaldırdı ve zıplayarak ipi tutabildiği kadar yükseğe tuttu. Dört ayak sekiz santimlik boyuyla bu çok büyük bir avantaj sayılmazdı. Yine de buna ihtiyacı yoktu. İpten sarkarak, ayak parmaklarını turna pozisyonunda önüne doğru uzattı. Vücudu mükemmel bir

Bir elini diğerrinin üzerinde kullanarak ipi tırmanıp tekrar aşağı inerken doksan derecelik bir açı yapıyordu.

"Canavar modundasın bebeğim," dedim sadece onun duyabileceği kadar yüksek sesle.

Mel gülümsedi. Dibe yaklaşırken yüzü kıpkırmızı olmuştu. Ona ne zaman kızım diye seslensem yüzünde beliren utangaç ifade lanet olası bir uyuşturucu gibiydi.

Tekrar mindere düştü. O uzaklaştığında ben de sıramı alacaktım ama Mel sağ bacağına destekleyerek ve ağırlığını sol bacağından alarak yere düştü.

"Sorun nedir?" Yanında dizlerimin çökerken sordum.

Mel dizinin arkasını tutuyor, sol bacağına minderden uzak tutuyordu. Nefes almakta zorlanıyordu; sakin ve sabitti ama kesinlikle acı çekiyordu.

"Konuş benimle, Goose," diye kestirip attım, bir yandan da derisinden kan ve kemik parçaları arıyordum. Neyse ki hiçbir şey bulamadım.

Mel başını salladı ve bileğinin bir hareketiyle beni başından savdı. "Ben iyiyim," diye mırıldandı. "Sadece kramp girdi. Muhtemelen daha önce kızaklarda çok zorlandım ve yeterince içmedim."

"Hamstring?" diye sordum. Başını salladı.

"Bekle." Koşarak spor çantasına gittim. Genelde orada acil durum Gatorade'i bulundururdu. Köpük rulosuyla birlikte onu da aldım ve geri koştum. Kırmızı şişenin kapağını açıp ona uzatırken "İç," diye emrettim.

Mel tartışmaya zahmet etmedi. Sadece uzun bir süre çekti ve ağzından akan damlaları ön koluyla sildi. Yavaşça bir elimi baldırının altına koydum. Diğer elimle arkasını destekledim ve bacağına yavaşça yere degecek şekilde düzelttim.

Kalbimi paramparça eden küçük bir inilti çıkardı. Gözlerini sımsıkı kapatmış, acıyı bastırmaya çalışıyordu. Ayakkabısını çıkardım ve baldırını ve uyluğunu germeye başlayana kadar ayağını yavaşça vücuduna doğru ittim. Öne doğru eğildi ve gerilmeyi derinleştirdi.

"Nefes al," dedim nazikçe. "Sadece bir dakikalığına acıyacak."

Mel gülümsedi. "Neden bunu söylediğin ilk kızın ben olmadığımı hissediyorum?"

Kıkırdadım. "Şu anda gerçekten ceset sayısı muhabbeti mi yapıyoruz?"

"Tabii ki hayır. *Asla* ceset sayısı muhabbeti yapmayacağız," kestirip attı. "Bilmek istemiyorum."

"Belki de yatak başlığında kaç çentik olduğunu merak ediyordumdur." "Yatak başlığımı gördün," dedi oturduğu yerden kalkarken. "Çentik yok bulunacak."

"Bakire olmadığını biliyorum," dedim bükülmüş bir dizin üzerinde ilerleyip onu mindere uzanmaya zorlarken. Bacaklarının arasına yerleştim, kramp giren kalçasının arkasından tutup göğsüne doğru bastırdım.

Mel inledi, ama ben vazgeçmedim. Mini minnacık tayt şortunun kapladığı deri, optimumdan daha azdı.

Kendimi başının üstündeki noktaya bakmaya zorladım. Gözlerimi kış yanaklarının şortunun altından görüldüğü yerden kaçırmam gerekiyordu. Ve *kesinlikle* dar bir kumaş şeridinin amcığı boyunca uzandığı noktaya bakmama gerek yoktu.

"Peki bunu nereden biliyorsun?" diye karşılık verdi.

"Grapevine," diye düşündüm. "Ve bana uzun zaman olduğunu kendin söyledin. Bu arada bunu yaptığınızı ima ettiniz."

Mel gözlerini devirdi. Parmaklarını dizine doladı ve dizini göğsüne doğru tuttu. Benden bu kadar kolay kurtulacağını sanıyorsa fena halde yanılıyordu.

Yer değiştirdim, dizim ve uyluğum amına doğru sokuldu. Başparmaklarımla kalçasının arkasına masaj yapmaya başladım. Eğilip açıkta kalan teninin her santimini öpmek için kendimi zor tuttum. Bu, onun mahvetmek istediğim örtülü mükemmel kısımlarını kapsamaya bile başlamadı.

Mel'in dudakları aralandı. Gözleri dalgalanarak kapandı ve nefes alış veriş düzeni düzensizleşti. Bacağımla amını okşayarak yer değiştirdim. Dudaklarından açgözlü bir inilti çıkmasına izin verdi.

Umutsuzca istediği şeyden uzaklaşmak için Mel sorgulamayı bana çevirdi. "Benim hakkımda böyle şeyler söyleyip sonra da bekâr bir izci çocukmuşsun gibi davranma. Donanmada madalyalı bir subay mısın? Rütben, pilot kanatların, seksi yüzün ve kasların var. Eminim alnında *Dependa* yazan bir sürü özentî Instagram modeli peşinden koşuyordur."

Başparmaklarımı kalçasının arkasına soktum ve kramp giren kaslara vurdum. Yüzünü buruşturdu ve dudağını ısırıldı.

Öne doğru eğildim ve göğüs göğüse geldik. "Küçük şortunu yana çeksem külotunu sıırıslıkla bulacağımı bildiğim halde gerçekten başka kadınlar hakkında konuşmak istiyor musun?" derken ağzım kulağını sıyırdı. Ereksiyonumu onun göbeğine doğru sallayarak ne demek istediğimi vurguladım.

Mel'in dudakları aralandı ama bir şey .

"Birlikte olduğum her kadın hakkında bir şeyler bilmek ister misin?" Kalçasına sertçe bastırdım, ayağa kalkmadan önce ereksiyonumu bacaklarının arasında deldim. "Çünkü sana anlatacağım," dedim ona bakarken, bitkin ve tükenmiş bir halde yerde yatıyordu. Sonunda onunla istediğimi yaptığımda tam olarak böyle görünecekti. "Ama hiçbirinin önemi yok. Seni gördüğümde beri değil."

JASON

T Mel'in koyu deniz mavisine boyattığı büyükbabasının saati durmadan tıklıyordu. Geçen her dakikanın ritmik tıkırtısı boş daireyi dolduran tek sestti.

Antrenmandan sonra Mel, randevusu için süslenmek, tüylerini yolmak ve güzelleşmek üzere Hannah Jane'in evine gitmişti. Buna ihtiyacı olduğundan değil. Yine de muhtemelen bir duş alması gerekiyordu.

Kanepenin üstündeki havalandırmadan gelen soğuk hava, BO'mun bir kısmını burnuma doğru üfledi. *Hay sikeyim. Tamam. Benim için de duş zamanı.*

Mel o antrenmanda beni çok zorladı. Dizlerim yavru bir geyik gibi sallanıyordu.

Banyoya girip tişörtümü ve spor şortumu çıkarırken inledim. Her şey acıyordu.

Sıcak bir duş ve bir avuç dolusu ibuprofen tam da ihtiyacım olan şeydi.

Belki Mel'in bir ahmakla çıkmasını aklımdan çıkarır.

Elbette, onu neredeyse onunla çıkmaya zorlayan bendim, ama bu hoşuma gitmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Ona teselli ödülü olmak istemediğimi söylerken ciddiydim. Mızımız bir ergen gibi görünmeye çalışmıyordum.

Benimle yetinmesini istemiyordum çünkü bir dizi boktan randevusu vardı ve sağa sola kaydırmaya devam ederse başparmakları düşecekti.

Muhtemelen güvenli seçenek olduğum için benimle birlikteydi ama ben Melissa'yla onun güvenliği olduğum için birlikte olmak istemiyordum. Onunla birlikte olmak istiyordum çünkü biz birbirimiz için yaratılmıştık. Bunu ilk günlerden beri biliyordum, arka bahçesinde onun yanında salıncakta otururken.

Yarın birbirimiz için ne kadar doğru olduğumuzu görmesini sağlayacağım. Onu ne kadar iyi tanıdığımı.

Onu hayatının en güzel randevusuna çıkaracaktım.

Duğa girmeden önce, yarın için hazır olduğumuzdan emin olmak için arkadaşımla görüştüm. Muhtemelen Mel'i sabah erken kalkacağımız konusunda ama randevusuna adil bir şans vermek istedim.

Sonunda en iyi adam kazanacaktı. Onun aklını başından almaya hazırdım.

Duğa girdim ve . Bir dakika yirmi saniye sonra işim bitmişti. Uçak gemilerindeki donanma duğları yıllarca içime işlemiştı. Ama Mel burada benimle olsaydı, su soğuyana kadar duğu iyi kullanırdık.

Mel bir süre daha evde olmayacaktı, bu yüzden tüm köpükler giderden aşığı akarken yalnız zaman geçirmeye karar verdim. Bir elimi duğu başlığının arkasındaki soğuk fayansa dayadım, diğer elimi aletimin etrafına sardım ve okşadım.

Allah kahretsin. Tek düşünebildiğim Mel'in mini minnacık bikinisi içinde, dizlerini açmış, onu kumsalda becermek için hazır olduğuydu.

Onunla ilişkiye girmem an meselesiydi. Aletimin başıyla klitorisini okşarken dudaklarının ayrılmasını izlemem an meselesiydi. Belki de kalçalarını ayırır ve onu böyle sıkıştırırdım. Açık. Damlıyordu. Sikime aç.

Aşığı iner ve sıcak nefesimin kıvrımlarını okşamasına izin verirdim. Asla dokunmadan, sadece alay ederek.

İyi türden bir sataşma.

Bu öyle bir alaydı ki onu delirtecek, altımda kıvrıncak, yalvaracak ve sadece benim sunabileceğim türden bir rahatlama için yalvaracaktı.

Daha sert vurdum, sikimi yumruğumun içinde çalıştırdım. Düşünebildiğim tek şey o olana kadar daha hızlı ve daha hızlı.

Melissa.

Yasak meyve hakkında söylenecek bir şey vardı. Tadı her zaman on kat daha güzel olurdu.

Yüz hatlarım birbirine kenetlendi, salgımın nabzı duşa atılıp giderden aşağı akarken kaşlarım içeri çekildi. Homurdandım, orgazmımın her bir parçasını aletimden sağdım.

Hızlıca bir kese daha yaptım, durulandım ve duştan çıktım. Umarım Mel'in randevusu fiyaskoyla sonuçlanır ve yakında evde olur.

Geçen seferki gibi Revanche'deki acil çıkıştan gizlice kaçmak zorunda kaldığı türden bir fiyasko değil çünkü adam sperm takıntılı bir sürüngendi. Kimyası kesinlikle sıfır olan sıradan bir randevu.

Havluya temizlenirken aletim . *Lanet olsun. Mel'i , kemiksizdi ve yüzünde yeni sikilmiş bir ifadeyle nefes nefese kalmıştı. Salgım bacağından aşağı damlıyordu. Küçük dar amcığı yükümü taşıyamıyordu. Kollarımı başının iki yanına dayadım. Gözlerinin içine bakıyordum. Kendi adını hatırlayamayana kadar onu nasıl sikmeyi planladığımı anlatıyordum.*

Birinin ön kapıya vuran yumruğu beni hayal aleminden uyandırdı. *Kahretsin.*

Havluyu kalçalarımın etrafına sararken sessizce aletimin bir soğuk algınlığı hapı almasını diledim. Belki de Mel eve geliyordu.

Belki de bu fanteziyi bir an önce hayata geçirebilirim.

Titreyerek, kim olduğunu görmek için kapıya doğru ilerledim. Mel buradaki klimayı kutup derecesinin biraz altında tutuyordu. Parmaklarımı saçlarımın önünden geçirdim, sadece su damlacıklarının beni insan buzuna çevirmesinden biraz endişeliydim.

Mel dilini bir buzlu şeker gibi sikimin etrafında döndürüyordu. Boğazımı temizledim ve bu fikri reddettim. Odaklan, McGrath. Sikinle düşünmeyi bırak.

Kapıyı çekip açtım ve Mel'in neredeyse belime kadar yükseldiğini görmeyi umarak aşağıya baktım. Beş-dokuz boyumla poker kulübünün en uzununu değildim ama Mel'le kıyaslandığımda neredeyse bir devdim.

Ama beni karşılayan Mel'in kıvrıcık saçları ya da randevu sonrası çatık kaşları değildi. İki çift kalın tabanlı ayakkabıydı. Bakışlarım iki rozet ve iki silah bulmak için yükseldi. Steve ve Chase kapı aralığını doldurmuş, kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuşlardı.

"Bizi içeri mısın, yoksa kontrol etmeye devam mı edeceksin?" Steve homurdandı.

Davete gerek duymayan Chase yanımdan geçip doğruca buzdolabına gitti. Steve hemen arkasındaydı.

Üzerimde beyaz bir havludan başka bir şey yoktu. İçeri girdikleri kapı hâlâ açıktı.

Steve dolaptan bir bardak alıp musluktan su doldururken, "Orada öylece durup tüm AC'yi dışarı akıtma," dedi. "Mel çok kızacak."

"Mel burada değil," dedim ve kapıyı kapattım.

Chase . "Evet, biliyorum. Bu yüzden buradayız."

Steve suyu içti ve bardağı lavaboya koydu. Sakalını sıvazlarken bana şüpheyle baktı. Dürüst olmam gerekirse bu oldukça sinir bozucuydu. "Pekala," diye kestirip attı. "Orada yaşlı Justin Bieber gibi dikilecek misin, yoksa üzerine bir şeyler giyecek misin?"

Kurutucudan bir çift boxer ve spor şortu çıkarırken burnumu kırıştırdım. "Biliyor musun, eskiden bu kadar göt olduğunu hatırlamıyorum."

Sakalının arkasından gülümsediğini gördüğüme yemin edebilirim. "Evet, Heather öldükten sonra bunu yapmama biraz fazla izin verdiler. Artık sadece benim kişiliğim."

Chase bir kaşını kaldırdı. "Ve Erica bunu yanına mı bırakıyor?"

Steve hararetle başını salladı. "Sikeyim hayır. Bana o bakışlarından birini atacak ve kafamı kıcımdan çıkarmamı söyleyecek. Kıç demeyecek. Kıçım ya da *arkam* diyecek." Sadece başını salladı.

Giyinmek için banyoya geri döndüm, gömlek giyme zahmetine girmedim. "Burada ne yaptığınızı bana anlatmak ister misiniz?" Havluyu saçlarıma sürterek çıplak ayakla dışarı çıktım.

Chase, "Bunu bir nezaket ziyareti olarak düşünün," dedi.

Bir kaşımı kaldırdım. Elbette Mel'le birlikte olduğum için beni hırpalayacak değillerdi - henüz bir şey yapmamıştık. Yine de, önleyici bir saldırıda bulunacak türden adamlara benziyorlardı. "Ne tür bir nezaketten bahsediyoruz?"

Steve ellerini savunurcasına kaldırdı, sanki bir şey söylemeden önce beni ikna etmeye çalışıyordu. "Mel'in randevusunu tutukladık."

Onlara dehşet ve şok içinde baktım. Yavaş yavaş bu şaşkınlık yerini eğlenceye bıraktı. "Dalga geçiyorsun Pelham. Cidden, burada ne işiniz var?"

Chase başını salladı. "Hadi canım sen de. Onu kendim kelepçeledim."

"Ne oldu lan?" Yandaki köpeklerin havlamaya başlamasına neden olacak kadar yüksek sesle bağırdım. "Mel nerede?" Telefonuma uzanmak için hamle yaptım ama Steve önüme geçerek yolumu kesti.

Steve bir dağ adamının yavaş huysuzluğuyla, "Yerinde olsam bunu yapmazdım," dedi.

"O iyi," diye açıkladı Chase. "Onu bara bıraktık. Bee çalışıyor, o yüzden Mel'in fazla sarhoş olmasına izin vermiyor. Kristin, Will ve Isaac orada takılıyorlardı, bu yüzden ona göz kulak oluyorlar."

Ellerimin topuklarını gözlerimin içine soktum. "Beni öldürecek."

"Evet, seni bitirmekle ilgili bir şeyler söylüyordu," dedi Steve. kayıtsızca. "Onun için de sorun olmazdı. Kız alıngan biri. Ve hemşireleri bilirsin-"

Chase onun yerine, "İnsanları öldürmenin tüm iyi yollarını biliyorlar," diye bitirdi.

"Kaybolduğumda ilk şüpheliniz Mel olacak," dedim.

"Not edildi, Komutan." Chase kapıya doğru yürürken sırtıttı.

"*Teğmen* Komutanım," I mırıldandı. Değil o o artık önemli değildi.

Cebinden anahtarlarını çıkarırken, "Yola çıkmam gerek," dedi. "İspiyonlamaya hazır bir muhbirim var."

Steve kıs kıs güldü. "O muhbirin adı *Bridget*, olur mu?"

"Kız kardeşimi gizli muhbir olarak mı kullanıyorsun?" Chase'e ters ters bakarken bağırdım. "Ne oluyor lan?"

Chase gözlerini devirdi ve Steve'e ters ters baktı. "Bee muhbir değil," dedi. "Yıllar boyunca barda kulak misafiri olduğu şeylerden bana bir iki ipucu bıraktı mı? Elbette. Ama adının evraklarda görünmesini gerektirecek kadar resmi bir şey yapmadı."

"Sana ispiyonculuk yapıp kendini tehlikeye iyi olur," diye tısladım.

Chase omzunun üzerinden iki parmak sallayıp kapıyı arkasından kapatırken Steve elini omzuma sıkıştırdı. "Bridget için endişelenme. O kendi başının çaresine bakabilir. Ve Chase'in ona bir şey olmasına izin vermeyeceğine dair elbisendeki tüm meyve salatasına bahse girerim."

Oflayıp puflayarak mutfığa doğru ilerlerken anlaşılmas bir şeyler homurdandım. Bridget'in bir adam yüzünden başını belaya sokması fikri hiç hoşuma gitmiyordu. O adam Chase olsa bile.

"Mel'le aranızda ne var?" Steve kanepeye uzanarak sordu. "Aranızda bir şey mi var?"

"Henüz değil," diye kestirip attım.

"Düşük seviyeli bir uyuşturucu satıcısıyla randevuya çıktığını düşünürsek, bu kadarını tahmin etmiştim."

"O ne?" Sinirlerim tepeme çıkmaya başlamıştı. Eğer hemen şimdi bir açıklama almazsam, kendimi kaybedecektim.

Steve ellerini kaldırdı. "Sanki adam bunu ona önceden söylemiş gibi. Bana sorarsan pek de iyi bir buz kırıcı değil. Gerçi ben kimim ki yargılayayım? Erica ilk tanıştığımızda bana yumruk atmıştı."

Parmaklarımı nemli saçlarımda gezdirirken hırslayarak ondan uzaklaştım.

Nasıl bu kadar pervasız olabilir? Mel'in emrinde iki polis ve bir teknoloji dehası vardı. Neden bu eşleşmeleri incelemiyordu?

Artık yok, karar verdim. Başka bir lanet randevu yok. Benden başka kimseyle değil.

"Ee," dedi Steve. "Oyun planın nedir?"

"Onu bir randevuya götür, parmağına bir yüzük tak ve onunla evlen." *Ve bir aile. Büyük bir aile.*

"Doğrudan. Hatırlaması kolay. Bunu sevdim." Steve kıs kıs güldü. "Bee ve Kingsley ayrılırsa Chase'e benziyorsun. Randevu kısmını bilemiyorum," diye mırıldandı kendi kendine. "Onu tanıyorsam, kışını adliye sürükler ve sonuna kadar gider." Dirseklerini dizlerine dayadı ve ellerini birbirine kenetledi. "Biliyor musun, Mel'e çok şey borçluyum."

"Eskiden çok takıldığınızı söyledi."

Steve içini çekti. "Bu yetersiz bir ifade. Heather öldükten sonra gerçekten karanlık bir yerdeydim."

Yüzümü buruşturdum ve kanepeye bitişik sandalyelerden birine oturdum. "Hayal bile edemiyorum..."

Steve iç geçirdi. "Maddie eskiden benim arazimdeki rıhtımda bir yüzen evde yaşardı. Heather'ın öldüğü gece benimle kaldı. Ben kanepede bok gibi uyudum, o da bir sandalyede bütün gece uyanık kaldı. Ertesi sabah güneş doğmadan Mel oradaydı. Bütün gece çalışmış ve Mad ile bana kahvaltı getirmişti. İnsanlar lanet olası bir döner kapı gibi girip çıkıyordu ama Mel hiç gitmiyordu. Söyleyecek bir şeyim olmadığında sohbet etmemize yardım ederdi.

herhangi biri. Ev sahibesi rolünü oynadı ve birileri uğrarsa diye her zaman kahve olmasını sağladı. Cenaze evini aradı ve randevuya benimle birlikte gitti. Tom ve Evelyn -Heather'ın ebeveynleri- cenaze için düzenlemeler yapma düşüncesini hazmedemediler, bu yüzden Mel gitti ve tüm kararları vermemde bana yardımcı oldu. Her zaman sakindi. Her zaman sabırlı ve akli başında. Kendimi kaybettiğimde hiç şaşımazdı. Ben kafamdan atana kadar kaya gibi sabit dururdu."

"Güçlü olduğu kesin," diye mırıldandım. Steve'in ilk karısını kanserden kaybettiğinde yaşadığı cehennemi hayal bile edemezdim.

"Cenazeden sonra herkes Heather'a içmek için bara gitti. Ben bir kütük gibi köşede oturdum. Mel benimle oturdu. İstedğim tam olarak bu olmasına rağmen zil zurna sarhoş olmadığımın emin oldu. Altıncı hissi falan olmalı çünkü kendimi eve bıraktıktan sonra kendimi kaybettim. Evimi dağıttım. Düğün fotoğraflarımın olduğu çerçeveleri parçaladım. Öfkeden başka bir şey göremiyordum."

Bir süre sessizce oturdu, düşünceli bir sessizlik içinde sakalını sıvazladı. "Sonra bir de baktım ki köşeden küçük bir ses geliyor." Başını iki yana salladı. "Dışarıda yedek bir anahtarım vardı. Herkes nerede olduğunu biliyordu, bu yüzden gürültü yaptığımı duymuş ve içeri girmiş olmalı. Geriye dönüp baktığımda, Chase'i arayıp beni ikna etmesini istemeliydi." Gülümsedi. "Biraz kilo aldım. Artık eskisinden biraz daha iriyim. Ama o zamanki halimle bile benimle bir sedir ve onu fırlatmaya hazır olduğum pencere arasına giremezdi."

Yüzümü buruşturdum ama şaşımadım. Küçük bir şey olmasına rağmen Mel'in hayattan daha büyük bir gücü vardı. Elinde çakıl taşları ve kararlılıktan başka bir şey olmadan Golyat'a bakan Davut olmakta hiç zorlanmıyordu.

"Mel beni ikna etti. Resimleri aldı ve şöminenin üzerine geri koydu. Camı süpürdü. Sanırım sabah onları yerde görürsem pişman olacağımı biliyordu. Ondan sonra, yemin ederim bana bir an bile huzur vermedi." Başını iki yana salladı ve bu anıyı hatırlayınca içe kıkırdadı. "Beni spor yapmaya o alıştırdı."

CrossFit salonundaki işkence seansından dolayı hâlâ ağrım olduğu için inledim. "Evet, geçen gün kıcıımı tekmeledi. Oturmak bile acıtıyor."

Steve sıırıttı. "Evet, biraz spor salonu zorbasıdır ama neden bahsettiğini bilir. Seni şeikle sokacaktır."

Karın kaslarıma baktım.

"Onu incittim, Jase," diye itiraf etti. "Ben cehennemde yürürken o benim yanımdaydı. İhtiyacım olduğunu bildiğimden çok daha fazlasını yaptı benim için. İsteyebileceğimden çok daha fazlasını. Karanlığın ve kederin içinde kendimi kaybetmemi engelledi. Mesele şu ki, Mel'in duyguları var. Sadece onlara hak ettikleri ilgiyi göstermiyor çünkü diğer herkesle ilgilenmekle o kadar meşgul ki." Steve başını salladı. "Onu ağlarken gördüğüm tek an, bana kahve getirdikten sonra arabamın yolcu koltuğunda oturup bana karşı bir şeyler hissettiğini söylemeye çalıştığı gündü. Onu yönlendirmek istemedim ama bunu daha iyi idare edebilirdim."

Bir noktaya geleceğini hissediyordum ama sürecin hızlandırılmasını istedim. Jokers'a gidip Mel'i kontrol etmek istiyordum. "Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"Tüm bu şımarıklığın ve gücün altında, kalbinin kırılmasını istemeyen bir kadın var. Onları sık sık görmenize izin vermiyor olabilir ama duyguları var." Ayağa kalktı. "Melissa benim kızım olmayabilir ama bu onu sevmediğim anlamına gelmez. Ona iyi davran."

Belki de Melissa'nın her zaman beş para etmez insanlarla çıkmasının nedeni, içten içe onların evlilik için uygun olmadıklarını bilmesiydi. Bilinçli bir karar olsun ya da olmasın, söz konusu kalbi olduğunda temkinli davranırdı. Mel onun değerini ; bu kesinlikle kesindi. Sadece ona gerçekten layık olduğumu umuyordum.

İkimiz de başka bir şey söyleyemeden ön kapı duvara çarparak açıldı. Kapının pervazında bir metre on santimlik sidik ve sirke duruyordu.

Mel'in gözleri saldırmaya hazır bir boğa gibi bana dikildi. "*Sen.*"

Steve sırtımı tokatladı. "Bir daha düşündüm de, belki de *onun sana zarar vermesinden endişelenmeliyim.*" Kapıya doğru ilerledi. "Mel."

"Steve," diye kestirip attı, kahverengi gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyordu.

Kupa takmalı mıydım? Taşaklarımı örtmek için içsel bir ihtiyaç hissettim.

Steve çıkarken Mel'e, "Onu öldürmeden önce üç saat bekle," dedi. "Evrak işleriyle uğraşmak istemiyorum."

MELISSA

"Hiç komik değil," diye tersledim, kamyonu park yerinden çıkarıp apartmanımın önündeki otoparkta daire çizerken Jason'a ters ters baktım.

Kolunu koltuğumun arkasına uzattı ve aptal elini direksiyonun üstünden geçirdiği o sinir bozucu seksi şeyi yaptı. Rahat ve sinir bozucu bir şekilde havalıydı. Durdu, trafiğin açılmasını bekledi, böylece kenara çekip gidebilecekti - *hayatımın bu en iyi randevusu için beni nereye götürüyorsa artık.*

"Bu biraz komik," diye kıs kıs güldü Jase. "Yani, başka kim bir uyuşturucu satıcısının randevulaştığı kıza davranışları yüzünden kendi adamına polis çağırdığını söyleyebilir ki?"

Başımı ellerimin arasına gömdüm ve inledim. "Keşke uyuşturucu satıcısıyla çıksaydım. En azından terbiyeliydi."

Jase'in eli koltuğumun arkasından kaydı. Parmak uçları boynumu okşadı, saçlarımın arasından geçip kürek kemiklerimin arasına indi. Çok iyi hissettirdi. Neredeyse gevşeyip ona doğru eğilecektim ama omurgamı dik tutarak geri çekildim.

Benim sevgimi hak etmiyordu.

O aptal randevuya gitmemin tek sebebi Jason'dı. *Tinder'da eşleştiğim kişinin, biz dışarıdayken taşınacak bir "ürün" almak için satıcısının evine uğramasını içeren randevu.*

İçkiler ve yemek hiç olmadı. Onun yerine gecem, uyuşturucu satıcısının üç saat sonra kendini kaybetmesiyle üç saatlik bir çileye dönüştü.

Adam, sevgilim, zula evine bir kız getirdi.

Kariyerini "serbest girişimci" olarak tanımlayan biriyle son kez çıkıyorum.

Meğer torbacıyla liseye beraber gitmişiz. Ben bunu hatırlamıyordum ama o kısa bir süre önce bir kavgadan sonra acil serviste onu iyileştirdiğimi hatırladı.

Satıcının iyi niyeti, randevum benden ayakkabılarımın içinde kokain poşetleri saklamamı istediğinde sona erdi.

Görünüşe göre, akşam yemeğini böyle ödemeyi planlamış.

Çenemi kapalı tuttum ve ilk fırsatta ayakkabılarımı bırakıp deli gibi koşmayı planladım.

Zula evinden uzaklaştık ve mavi ışıklar Maddie'nin kızlar gecesinde bara çıkmasından daha hızlı bir şekilde üzerimizdeydi. Boku yemiştim. Jase'i benimle birlikte tanık korumaya girmeye nasıl ikna edeceğimi zihinsel olarak planlayacak zamanım bile yoktu.

Mavi ışıkların Steve'in arabasından geldiğini gördüğümde daha da boku yediğimi anladım.

Sürpriz bir şekilde, benim için bir çift ayakkabıyla geldi. *Erica'nın.*

Bir numara büyüktüler ama en azından kontrollü madde içermiyorlardı. Ayakkabılarım artık bir uyuşturucu baskınında kanıttı.

Steve'e göre, satıcı aptalca için adamına polis çağırmış ve onu ringden çıkarmış.

Chase sevgilimi plakasız arabasına kadar yürüttü, Steve de beni bara götürdü.

İçkilerimi bile ödedi.

Sonunda eve geldiğimde, Jase'i parçalamaya hazır, haklı bir öfkeyle doluydum.

Jason randevu hikayemin çok komik olduğunu düşünüyordu. Hâlâ da *öyle, göt herif*. Ama eve gelir gelmez öfkeli kıcımlı doğruca yatak odama götürdü ve biraz uyumamı söyledi.

Ona yatağımın diğer yarısını teklif etmek üzereydim ki sabah dörtte uyandığımı söyleyerek beni bilgilendirmeye başladı. Ben de sırf bu yüzden onu bir gece daha kanepeye sürgün ettim. Cumartesi günü bir randevu için beni bu kadar erken kaldırması *gerçekten* onu boğmak istememe neden oldu.

Jase alt dudağını dişlerinin arasında sürükleyerek Beaufort'a doğru ilerlerken sırıttı. "İtiraf et. Oldukça komik."

Gözlerimi devirdim. "Zoru oynamaya karar vermeseydin o aptal randevuya bile gitmezdim."

"Ne diyebilirim ki? Zoru oynamayı severim. Bazen kur yapmak güzeldir." Kulaktan kulağa sıırttı ve bana sinir bozucu bir göz kırptı.

"Ee," diye homurdandım, koltuğa çöktüm ve ayaklarımı gösterge paneline dayadım. "Cumartesi günü neden sabahın köründe ayaktayız? Normal insanlar bu saatte hâlâ uyuyor oluyor."

Güneş henüz doğmamıştı ama Jase bu gizemli randevu için erkenden yola çıkmamızda ısrar etti. Şimdiye kadar çıktığım tüm randevuları ezip geçeceğine söz verdiği randevu.

İhtimaller onun lehineydi. İyi randevular için çıtam, o aşılmaz kıyamet günü sığınaklarından birinde yerin derinliklerine gömülmüştü.

"Bu bir sürpriz," dedi kayıtsızca. Sesindeki hiçbir şey ne yapacağımızı ele vermiyordu.

"Ama bu bir *randevu*," diye sordum.

Muhtaç olmaya çalışmıyordum ama nerede durduğumu bilmek hoşuma gidiyordu. Etiketleri severim. Elbette, erkek arkadaş ve kız arkadaş etiketlerinden nefret ediyordum - çocukça görünüyordlardı - ama en azından biriyle nerede durduğumu biliyordum. Beklentiler nispeten açıktı.

Jase ile beklentiler çamur kadar netti.

Flört ettik, öpüştük, her boş anımızı birlikte geçirdik ve sonra beni başka biriyle çıkmaya zorladı. Şimdi, bu bir günle gelecekteki tüm randevular için standart belirleyeceğini iddia ediyordu.

Şüpheci olmak yetersiz bir ifadeydi.

Jason başıyla onayladı. "Bu bir randevu." Ne demek istediğini açıkça anlatmak için karanlık taksiye uzandı ve elimi tuttu. Limanı geçip Morehead City'den Radio Island'a giden köprüden geçerken Jase parmaklarını benimkilerle birleştirdi.

"Kahvaltı edecek miyiz?" Bileğimi rahat bir şekilde tutana kadar kaydırarak sordum.

Boş yolda hızla ilerlerken kamyon sarsılıyor ve sallanıyordu. Bir köprü daha geçtikten sonra Jase havaalanından sağa dönerek Beaufort şehir merkezine yöneldi.

"Adil bir uyarı," diye esnedim. "Uyandıktan sonra yarım saat içinde yemek yemezsem, ruh halim hızlı bir dalışa geçer. Sizi uyarıyorum, bir anda keyifliden açlığa geçebilirim."

Jase kıs kıs gülerek elimi sıktı ve başparmağını tenimde gezdirdi. "Merak etme, Goose. Seni besleyeceğim."

Ne demek istediğini kanıtlamak istercesine, Beaufort'ta bu saatte açık olan tek mekâna girdi. Ed's Diner.

Erken kalkmamıza rağmen kahvaltı çok lezzetliydi. Ethel bize krep, kızarmış ekmek, yumurta, mücver ve domuz pastırması ve sosisle dolu tabaklar getirdi.

Jason'la on dakika boyunca çok fazla yemek olduğu konusunda tartıştım. Bir kulağımdan girip diğerinden çıkıyordu. Bana yememi söyledi çünkü planladığı şey için büyük bir kahvaltıya ihtiyacım vardı. Ve hepsi bu kadar.

İyice doyduktan sonra kamyonetine doluştuk ve 101. Otoyol'a doğru yola çıktık. Babam havaalanında birkaç ışık yakmıştı. Pistte bir uçak duruyordu. Isaac'in uçağına benziyordu ve acaba geliyor muydu yoksa gidiyor muydu?

Hannah Jane ve Isaac'in düğünü yaklaşıyordu. Jase poker kulübünde yeni olduğu için son dakikada davet edilmişti. HJ ve Isaac'i birkaç hafta öncesine kadar tanımadığı için davetiyeye ihtiyacı olmadığını söyledi ama Hannah Jane ısrar etti.

Kimse ona karşı gelmeye cesaret edemezdi, özellikle de şimdi kendi düğünleri için düğün planlayıcısı modundayken

"Ee," dedim, çatlak vinil koltukta biraz daha yaklaşarak. "Beni nereye götürüyorsun, uçan çocuk?"

Jason'ın gülümsemesi yüzüne yayıldı. Kahvaltı boyunca baş dönmesi sınırındaydı. Dizini zıplattıkça kabini sallıyordu. "Sana söylemiştim. Bu bir sürpriz."

"Sürprizlerden nefret ederim."

"Bu çok kötü oldu bebeğim." Göz kırptı ve meme uçlarımdan klitorisime doğru elektrik gönderdi.

Jason iki küçük kelime yüzünden tüylerimi diken diken etti.

"İyi giyindim mi?"

Kot şortuma, bol atletime ve siyah-beyaz Converse'lerime baktı. "Sana ilk yapacağımız şey için kıyafet getirdim ama bunlar sonrası için mükemmel."

Havelock'a doğru geniş bir kavis çizerken burnumu kırıştırdım. "Bana kıyafet mi getirdin?"

Jase omuz silkti, "Aslında Bee bana yardım etti. Eşyalarını karıştırıp seni kızdırmak istemedim."

"Şimdi bugün ne yapacağımız konusunda ciddi kafam karıştı," diye esnedim.

Yolun geri kalanında sessizlik içinde ilerledik. Otoyol 101'den aşağı inerken yol gürültüsü Jason'ın sevgili kamyonetini bir gibi hissettiriyordu. Ara sıra parmaklarımızın bağını çözüyor ve yumruğumu eliyle kapatıyordu. Diğer zamanlarda ise kolunu omuzlarımdan geçiriyor ve pazumun üzerinde kayıtsız şekiller çiziyordu.

Çok doğru hissettirdi. Doğal.

Başka hiç kimsenin yanında bu kadar rahat hissetmemiştim. Steve'le bile.

Koltuğun üzerinden sürünerek geçmek ve Jase'in yanına kıvrılmak istedim. Beni kolunun altına almasına izin vermek. Bir yanımda bunu birbirimizi ezelden beri tanıyor olmamıza bağlıyordu ama işin özü bundan ibaret değildi.

O ve ben tam birbirimize göreydik.

Onu hastane yatağında otururken gördüğüm an gibiydi. İki yapboz parçası birleşti ve bir resim tamamlandı.

Belki de benim için uygun olmadığını düşündüğüm şey her şeye rağmen olabilirdi. Jason, "Ehliyetinizi çıkarmanız gerekecek," dedi. elimi bıraktı. Pantolonunun arka cebinden cüzdanını çıkarabilmek için kışını koltuktan kaldırdı.

"Neden?" diye sordum. Taban tahtasından çantamı alıp cüzdanımı ararken sordum.

Cevap vermedi. Cevap vermek zorunda değildi. Ben tek kelime edemedim. Jason, Cherry Point'teki Deniz Piyadeleri Hava İstasyonu'nun ana kapısına yanaştı.

"Günaydın," dedi Jason camını indirirken. Penceresine gelip içeride bir el feneri gezdiren askeri polis memuruna kimliklerimizi uzattı. Başka bir askeri polis de benim penceremin yanında durdu.

Çocukken bu kapılardan sayamayacağım kadar çok kez girip çıkmıştım. Bu üssü avucumun içi gibi bilirdim. Babam burada görevliyken üste yaşamıyorduk ama evde ya da okulda olmadığım her boş saatimi burada geçiriyordum.

"Hava gösterisi birkaç saat sonra başlayacak," diye homurdandı inzibat. "Üsse gelmek için çok erken."

Jason etkilenmedi. "Ziyaretçi listesindeyiz. Binbaşı Garcia, Bayan Jacobsen ve bana sponsorluk yapıyor."

Jason'ın penceresindeki polis memuru homurdanarak nöbetçi kulübesine geri döndü. Benim penceremdeki ise beylik silahını sıkı sıkı tutuyordu.

Jase'e üste ne işimiz olduğunu sormak istiyordum ama inzibatları ürkütmek istemiyordum. Jase her ne sebeple olursa olsun üsse girebilmemiz için bir sponsor olsa bile, inzibatlar sponsor gelene kadar bizi kapıda tutabilirlerdi.

Binbaşı Garcia diye birini tanımıyordum. Jason'ın arkadaşı olduğunu düşünmüştüm ama bu da garipti. Cherry Point bir deniz üssüydü. Teğmen Komutan bir donanma rütbesiydi. Yani onun adamı bir grup pastel boya yiyiciyle takılan bir deniz subayı mıydı?

Karanlığı yaran bir el fenerinin şıptısı dikkatimi çekti. Polis memuru elini pencereden içeri soktu ve Jase'e kimliklerimizi uzattı. "Temizsiniz. Nereye gittiğinizi biliyor musunuz?"

"Evet, efendim. Teşekkürler," dedi Jase. "Hepinize iyi ."

Kapılar açıldı ve Jase kamyonu içeri soktu. Camını açar açmaz ehliyetimi aldım ve cüzdanıma geri koydum.

"Bana üste ne halt ettiğimizi söylemek ister misin?" Etrafıma bakındım. Etrafta dolaşan birkaç denizci vardı, büyük olasılıkla görev başındaydılar, mezarlık vardiyasında çalışıyorlardı ama üssün çoğu hâlâ uyuyordu.

Jase ziyaretçi otoparkına döndü ve motoru durdurdu. Yüzünde yine o aptal, bilmediğin bir şeyi biliyorum sırtışı vardı. Bana cevap vermeye başlamazsa, o bakışı silip atacaktım.

Bana cevap vermek yerine zıpladı ve kamyonetin kasasına uzandı.

"Bana yardım et Jase, eğer bana neler olduğunu anlatmaya başlamazsan

-" Koltuğumdan zıpladım ve kapıyı çarptım "Ben gidiyorum-"

Beni bir öpücükle susturdu. Müstehcen bir şey değildi, sadece beni geçici olarak felç edecek kadar hızlı ve sertti.

"Silahlar."

Bir kaşımı kaldırdım.

Jason içini çekti ve sonra bana lisedeyken istediğini elde etmek için kullandığı o yavaş, sevimli çocuk gülümsemesini takındı. "Lütfen kollarınızı açın."

Tartışmak faydasızdı, bu yüzden bana söyleneni yaptım. Oflayarak, ceketini giymek için yardım bekleyen bir çocuk gibi kollarımı uzattım.

Jason kayışlardan birini sağ koluma doladı, sonra diğerini. Sırt çantası çok ağır değildi. İçinde yukarıda bahsettiğim giysilerin olduğunu tahmin ettim.

"Bu senin," dedi etrafına bakınarak. Kaldırımın uzak ucunda bir gölge belirene kadar ne aradığını bilmiyordum.

Jason bize doğru yürüyen kişiye elini kaldırdı.

Bana dönerek, "Kırk yıl sonra yaşlanıp saçlarımız ağardığında ve ikimiz de o sabah kahvaltıda ne yediğimizi bile hatırlayamadığımızda, bu anı hatırlamanı istiyorum" dedi.

"Neden?" Fısıldadım. Jason, sanki o ve ben kaçınılmazmışız gibi yaşlılık yıllarımızı birlikte geçirmemizden bahsederek beni tamamen şaşkına çevirmişti.

"Seni her zaman dinleyeceğimi unutma. Seni mutlu etmek için her zaman elimden geleni yapacağım." Uzandı ve elimi kendi elinin içine aldı. "Ve hayatını her zaman macerayla dolduracağıma söz veriyorum."

Hava etrafımızda ağırlaşmıştı. Sadece bunaltıcı yaz nemi değildi. Söylediği her şeyin yemin gibi gelmesiydi. Sanki bu sadece bir ilk randevu değildi. Bu ilk ve son randevuydu. Bu andan sonra ne olursa olsun hayatımızın geri kalanında bizi değiştirecekti.

"Casper." Adam bize yaklaşırken kaldırımdan aşağı .

Birinin Jason'ın çağrı işaretini kullandığını duyunca kıkırdadım ama o sanki dünyadaki en normal şeymiş gibi davrandı. Hava karanlıktı, bu yüzden üniformasına tam olarak bakamadım ama uçuş kıyafetine benziyordu.

"Bugs," diye güldü Jason adamın elini sıkarken. "Bunun gerçekleşmesini sağladığın için teşekkürler." Elimini bıraktı ve avucunu sırtıma koydu. "Bu benim kızım, Melissa."

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum hanımefendi," dedi Bugs, elini bana uzatarak. "Casper bana sizden çok bahsetti. Teğmen Komutan Conner Garcia."

Jason'a bir kaşımı kaldırdım. Garcia'nın elini sıkarken "Lütfen," dedim. "Bana Mel de. Jase'le birlikte mi görev yaptınız?"

Jason kıkırdadı. " zaman oldu. Ne kadar? Cibuti'de tüm o engellemeleri uçurduğumuzdan beri mi?"

Garcia başını salladı. "Sanırım öyle. Lemonnier Kampı. 2015?"

"Ah, evet- CIA'den hedefleme ajanı bizimle birlikte üsteydi. Adı neydi?" Jason sırttı. "Dostum, o kız için yanıp tutuşuyordun. Ona ne olduğunu merak ediyorum."

İçinden kıs kıs güldü ve ensesini ovuşturdu. "Shelby. Hala ilk adı mı yoksa soyadı mı olduğunu bilmiyorum. Kahretsin, o kadın..." Sesi kesildi. "O başka bir şeydi. Kaçıp giden."

"Bahse girerim artık Meleklerle birlikte olduğun için kadınlara boğuluyorsundur."

Melekler mi?

Garcia ellerini birbirine vurdu. "Hayat oldukça güzel, ama yeniden bir araya gelmeyi kısa keselim ve bu şovu yola çıkaralım. Gün ışığını yakıyoruz."

Dışarısı kesinlikle hâlâ zifiri karanlıktı.

"Bir çağrı işareti aldı mı?" diye sordu beni göstererek.

Jason bana bakarken sırttı. "Evet. Kaz."

Garcia güldü. "Evet, Kaz," dedi sokak lambasının ışığına doğru adım atarken. Mavi ve altın rengi üniforması görüldü. "Mavi Meleklerle hoş geldiniz."

JASON

"E Buradaki her şey pamuktan yapılmış," diye açıkladım Melissa'ya Bridget'in onun için paketlememe yardım ettiği şeyleri gösterirken.

Bunu kendim de yapabilirdim ama Yanlış bedenler. Oyunun adı güvenlikti, ancak Bee söz konusu spor sütyenleri olduğunda uyumun önemli olduğu konusunda ısrar etti. İsteksizce yardımı kabul ettim.

"Uçaktayken sentetik giymek istemezsiniz. Eğer bir kaza olursa ve mucizevi bir şekilde çarpışma sırasında , muhtemelen alev alırsınız. Sentetikler erir ve deri üzerinde yanar. Doğal kumaşlar vücutta yanar. Ama endişelenmeyin, üzerinizde bir Nomex giysi olacak. Bu aleve dayanıklıdır."

Mel kocaman gözlerle bana baktı. "Neden *şimdi* uçak kazalarından bahsediyorsun ki?" diye tısladı.

Küçük bir soyunma odasında yalnızdık. Garcia'dan beri sessizdi ve ona günün planının ne olduğunu söyledim.

Cherry Point Hava Gösterisinden önce arkadaşımın bir deneme uçuşu yapacaktı. Kızımı alıp Mach 1.8'e çıkarması için kimseye güvenmezdim. Ama kendimden başka güvendiğim biri varsa, o da Bugs'tı.

İkimiz birlikte Deniz Harp Okulu'na gitmiştik. Kanatlarımızı birlikte aldık. Hatta yıllar boyunca birkaç görev yeri ve konuşlandırma için birlikte kaldık. O harika bir havacıydı ve ben de onun Meleklerle katılmış olmasından gurur duyuyordum.

"Belki de beni 9 G'ye çıkaracak metal bir tüpün içine girmeden önce kesin ölüm senaryoları hakkında konuşmak iyi bir fikir değildir," dedi Mel kıyafet yığınınını benden alırken.

Gülümsedim. "Hadi, Goose, şimdi benden korkup kaçma. Adrenalin bağımlısı olmaya ne oldu?"

"Korktuğum falan yok," diye tersledi Mel. "Sadece yapmak üzere olduğum şeyi kafamda toparlamak için bir dakikaya ihtiya ım var." Bir bölmeye girdi ve kapıyı arkasından kapattı. "Yakala!" şortunu ve atletini çıkarıp metal kapının üstünden dışarı fırlattı.

Sırada sütyeni ve külotu vardı. S tyeni ve diğer kıyafetlerini çantaya geri koydum ve külotu daha sonra kullanmak üzere cebe . Kendim için küçük bir hatıra.

Üstünü değiştirirken beni duyabilmesi için sesimi yükselterek, "Pek   ," dedim. "şimdi sana i  çamaşırlarını giydireceğiz ve sonra Bugs ve ben seninle nefes alma ve anti-G'yi gözden geçirdikten sonra uçuş kıyafetini ve koşum takımını giydireceğiz. Orada yapacağı manevralar seninle konuşacak ve sonra son kontrolleri yapacağız."

Bir yanım Mel'i kabul edecek kişinin ben olmasını diliyordu. Ama askerde kalsaydım, onunla birlikte olma şansını tamamen kaçırmış olacaktım. Kızı elde edeceksem kokpiti Bugs'a seve seve bırakırdım.

Metal durak kapısı açıldı ve Mel dışarı  ıktı. Bee'nin yardımıyla bile, çoraplar üzerine oturan tek şeydi. Pamuklu şort neredeyse dizlerine kadar geliyordu, tişört kesinlikle çok boldu ve muhtemelen büyükanne külotu konusunda bana çok kızmıştı. Yine de çok tatlı görünüyordu.

"G l n  görünüyorum."

Kıs kıs güldüm ve çantanın fermuarını çektim. "Uçuş kıyafetini giydiğinde bunu anlayamayacaksın."

Kaşlarını  attı. "G l n  g r nmediğimi s ylememiştin."

Aynanın önünde dururken başının üstüne bir  p   k bıraktım. O saçlarını geriye doğru çekerken ben parmaklarımı belinde aşağı yukarı gezdirdim. Hayatının büyük bir bölümünde askeri tiplerle birlikte olmuş birinin pratik becerisiyle saçlarını düşük bir topuz haline getirdi.

"Sen benim için her zaman en güzel kadın olacaksın."

Mel döndü ve bana baktı. "Bu çok güzel bir cümleydi, uçan  ocuk." Eğildim ve iffetli bir  p   k  aldım. "Ama gerçek bu."

Kapı çalındı ve özel anımız başladı. Kapı açıldı ve Mel'in yaşlarında bir denizci içeri girdi. "Teğmen Komutan McGrath, Bayan Jacobsen, benim adım LSC Tara Duncan." Mel'e baktı. "Binbaşı Garcia sizi bekliyor."

Mel bana gülümsedi ama parmaklarını iki yanına doğru oynatarak o gergin tikini yapıyordu. Elimi sırtına koydum ve Duncan'ı bina boyunca takip ettim.

Mel'le birlikte üste olmak garip bir déjà vu karışımıydı. Belki de birkaç aydır askeri bir tesiste bulunmadığım ve bunu özlediğim içindi. Ya da belki de büyürken, sürekli yer değiştiren Mel'in hayatının da böyle olduğunu hayal ettiğim içindir.

Bugs ile bir hazırlık odasında buluştuk. Mel'in giyeceği tüm teçhizat uzun bir masanın üzerine serilmişti. Uçuş kıyafeti -şimdiye kadar gördüklerimin en küçüğü- botları, fırlatma koltuğu gövde kayışı ve uçuş kaskı.

"Pekâlâ Mel," dedi Bugs katlanır bir sandalyeye otururken. Mel onun karşısındaki boş sandalyeye oturdu ve ben de ekipman masasına yaslandım. "Bazı nefes egzersizleri yapacağız, G'leri çekerken g-LOC ile nasıl mücadele edeceğinizi biliyorsunuz."

Mel, "G kuvvetine bağlı bilinç kaybı," dedi.

"Senin için altın yıldız." Garcia kıkırdadı. "Ev ödevini yapmışsın."

"O bir hemşire," dedim. "Çok iyi bir hemşire."

"Ve bir asker çocuğu." Mel omuz silkti. "Konuşmalardan bir şeyler kapıyor ve her türlü şeyi öğreniyorsunuz."

Garcia, "Pekala," dedi, "size en düşük ortak paydayı söyleyeceğim, sadece temellerimi korumak için. Bir G şu anda hissettiğiniz şeydir. Vücut ağırlığınıza karşı yerçekiminin temel çizgisidir. Hız trenine bindiğinizde belki 2 ya da 3 G hissedersiniz. NASCAR sürücüleri 3 G'ye kadar çekerler. Havadayken, alçaktan başlayacağız ve neyi kaldırabileceğinizi düşündüğünüze bakacağız, ancak muhtemelen en fazla 8 veya 9 G'ye çıkacağız. Harika bir vücudun var."

Mel'in yanakları .

Boğazımı temizledim ve hırıltımı bastırdım. "*G-kuvvetiyle mücadele için*," diye dişlerimi sıkarak açıkladım. "Demek istediği, çok formdasın ve kısasın. Daha uzun boylu pilotların işi daha zordur çünkü kanın dolaşması için kalplerinden daha uzağa gitmesi gerekir. Kadınlar genellikle daha iyi savaş pilotu olurlar çünkü daha küçük

Böylece kanın kat etmesi gereken mesafe azalıyor. Daha sert manevraların üstesinden gelebilirler." Sırıttım ve kalçamla omzunu dürttüm. "Harika olacaksın."

Garcia oturduğu yerden kalktı ve bana onunla değiştirmemi işaret etti. "Neden onunla birlikte anti-G süzme işlemine geçmiyorsun?"

Bugs gibi yakışıklı bir orospu çocuğunun kızımın kalçalarını ellemesini istemediğimden emindim. Ben de sandalye kapmaca oynar gibi kığımın üstüne oturdum.

Ellerimi Mel'in dizlerine koydum ve nazıkçe ayırdım. Dudağını ısırdı ve kirpiklerinin arasından bana baktı.

Kahretsin, eğer bunu kesmezse, aletimi sakınleştirmek için biraz nefes almak zorunda kalacaktım.

"Yapacağımız ilk şey anti-G zorlaması," dedim. "Bugs sizi havaya kaldırdığında, vücudunuza G kuvveti uygulayacak bir manevra yapacağını size söyleyecektir. Yapacağın ilk şey anti-G zorlamasıdır. Vücudunuzun alt kısmındaki her kas sıkın. Kanınızı vücudunuzun üst yarısında dolaşmaya zorlamak istiyorsunuz. Uçuş kıyafeti de buna yardımcı olacak. Vücudunun alt yarısı gerçekten çok sıkı." Kığımın sandalyenin kenarına yasladım ve ellerimi kalçalarına koydum. "Üçten geriye doğru sayacağım. Bire geldiğimde sıkmanı istiyorum."

Mel derin bir nefes aldı ve gözleri benimkilere kilitlenmiş bir şekilde bekledi. "Üç, iki, bir, sık."

Gerildi. Bacaklarındaki her kas gerildi. Eğildim ve kontrol etmek için baldırını sıktım. "İyi," dedim. Elimi yukarı kaldırdım ve kalçasının arkasını hissettim. "Güzel."

Elimi iç bacaklarına kaydırıp orayı sıkarken, ağzının kenarında bir gülümseme kırıntısı yakaladım. Etrafına uzandım ve kalçasını ve kığımın yan tarafını ittim.

"Daha sert sıkın. Kalça kaslarınızı çalıştırın."

Minik bir eğlence homurtusu çıkardı, ama hemen ifadesini çelikleştirdi ve kık yanaklarını sıktı.

Garcia, "Kığınla ceviz kır," dedi.

Kıs kıs güldüm. "Bugs Bunny'nin demek istediği, kık yanaklarının arasında bir ceviz varmış gibi davran ve onu kırmaya çalışıyormuş gibi yap. İşte o kadar sert sıkmalısın."

Mel biraz daha gerildi.

"Güzel," dedim bacağının yan tarafını okşayarak. "Serbest bırakabilirsin."

"Pekala, Bayan Hemşire," dedi Garcia. "Anatomi dersi: glottis nedir?"

Mel hiç duraksamadan, "Gırtlığın ses tellerinin açıldığı kısmı ve ses tellerinin kendisi," dedi.

"Sana bir altın yıldız daha, Goose," diye kıkırdadı Garcia. "Casper sana Kanca Manevrası dediğimiz şeyi gösterecek. Onun çirkin suratını bir daha asla seksi bulmayabilirsin."

Mel birbirimizi azarlamamıza kıkırdadı. "Tamam, lo-"dan düşmeye hazırım." Dudaklarını ayırıp kaşlarını kaldırarak durdu. "Ben, uh... Ben hazırım."

"Bayılmaya hazır ol, Goosey," diye sııttım. "Nefes alacaksın. Nefes alırken *kanca* kelimesini söylemeye başla. Boğazının arkasındaki glottisin açılmaya başladığını hissedeceksin. Kulağa hırıltılı gelecek. Kancadaki "K" harfine gelmeden önce nefesinizi iki saniye tutun. "K" sesiyle birlikte sertçe nefes verin. Nefes alın ve tekrarlayın."

Garcia başıyla onayladı. "Nefes verme bir saniyeden uzun olmamalı. Sadece havanın dışarı çıkması için yeterli bir süre. Bu, kanın beyni terk etmeden kalbinize akmasını sağlar. Kanca nefesini ıkınma tekniğiyle yaparsanız bayılmazsınız."

Mel'e Kanca Manevrasının nasıl yapılacağını gösterdim, ki bu gerçekten de garip hapşırma seslerinden ibaretti. Kendisine yaptırmadan önce iyice gülmesine izin verdim. Bir şampiyon gibi öğrendi. Onunla çok gurur duyuyordum. Bugs ve ben onu uçuşa hazırladıkça o daha da heyecanlandı.

LSC Duncan Mel'in donuk yeşil uçuş kıyafetini giymesine yardım ederken Garcia da küçük bir model uçak kullanarak havada yapacağı manevraların tüm profilini ona gösterdi. Bugs onu çok zorlayacaktı ve o da bunun her dakikasına bayılacaktı.

LSC Duncan ve ben uçuş giysisinin alt yarısındaki çekme iplerini sıkarken Mel ellerini masaya dayamış bir şekilde duruyordu. Çok sıkı ve rahatsız ediciydi ama dolaşıma yardımcı oluyordu. Duncan gövde kemerinin son kontrollerini yaptı ve ardından hiçbir şeyin yerinde olmadığından emin oldu.

"Son bir şey daha," dedi Garcia, elinde iki yama ile yürürken. "Bu sabah Meleklerle uçuğun için onur takma hakkın var." Bana baktı. "Ama bu oğulla birlikte olduğun için

Oroşpu çocuğu, sana da onun eski filosunun armasını takmanın uygun olacağını düşündüm."

Mel'in uçuş kıyafetine Filo Gergedanı armamı iliştiirmesini izlerken boğazımdaki yumru büyüdü. Elbette geçici ve tamamen onursal bir şeydi ama bir yanımda, kız arkadaşının ilk kez ceketini giymesini izleyen bir oyun kurucu gibi hissediyordum.

"İyi görünüyorsun, Goose," dedim telefonumu çıkarıp en az bin fotoğraf çekerken.

Duncan ona uçuş kaskını uzatırken, "Çok heyecanlıyım," dedi. Gözleri sinir ve sevinçle dans ediyordu.

Podyuma çıkış uzun bir yürüyüş oldu. Mel çok heyecanlıydı ama kendini tutmayı başardı. Garcia uçuştan önce mürettebatla birlikte son kontrolleri yapıyordu. O ve Mel'in tırmanabilmesi için Hornet'e bir merdiven dayandı.

"Özledin mi?" Garcia, Mel ve onunla birlikte uçağa doğru yürürken sordu.

Ellerimi ceplerime soktum. "Evet." "Uçmak var olan en iyi uyuşturucudur," dedi. "Aynen öyle."

Kokpite tırmanmadan önce durakladı. "Ben de özlerdim." Omzunun üzerinden Mel'in uçağın dışında turladığı yere baktı. "Ama yerde beni bekleyen *böyle* bir kız olsaydı, kanatlarımdan gözümü kırpmadan vazgeçerdim. Bu gerçek bir anlaşma, dostum. Sana nasıl baktığımı gördün mü, sakın elinden kaçırma." Güldü ve ekledi, "Eğer onu kaybedersen, bu uçağın ne kadar hızlı gittiğini hatırla. Gözünü kırparsan onu elinden almak için geri dönerim."

Merdivenin basamağından sarkarken güldüm ve kemerini bağlarken yumruğuna vurdum. "Onu bana geri getirsen iyi olur, Bugs. Sana güveniyorum dostum."

"Onu güvende tutacağım," dedi sesinde mutlak bir ciddiyetle. Güvenlik şakasını yaptığımız bir konu değildi. Çok ciddi olduğumu biliyordu, ben de onun öyle olduğunu biliyordum. "Git kızını öp."

Güneş, gökyüzünü turuncunun parlak tonlarına boyayarak ufuk çizgisini zar zor aşmaya başlamıştı. Bugs ses duvarını aşmaya başladığında tüm Kristal Sahili uyandıracaktı.

Merdivenden atladım ve Mel'in koltuğuna bağlı olana gittim. Çoktan bağlanmıştı ve ağzının önündeki mikrofonu ayarlıyordu.

"Konuş benimle, Goose," dedim gülümseyerek, elimi uzatıp koşum takımını kontrol ederken. Bir böcek kadar rahattı. "Nasıl hissediyorsun?"

"Sanki kusacakmışım gibi," diye kıkırdadı. "Yani, kusmayacağım. Sadece çok heyecanlıyım." Panik içinde ellerini ağzının üzerine kapattı. "Kahretsin! Küfür etmemeliyim, değil mi?"

Bugs telsizden güldü. "Küfür et, Goose. Daha önce duymadığım bir şey değil."

Önüne monte edilmiş küçük kamerayı işaret ettim. "Bunu tekrar izleyeceksin, bu yüzden sadece yolculuğun tadını çıkar. Nefes almayı ve Bugs'ı dinlemeyi unutma."

"Ve kıcımla ceviz kıracağım," diye kıkırdadı.

"İşte benim kızım." Eğildim ve onu öptüm. " bakalım. Ben yerde seni bekliyor olacağım."

Son bir hızlı öpücükle merdivenden indim ve uçaktan uzaklaştım. Şeffaf kokpit kanopisi kapanırken Mel bana başıyla onay verdi. Bugs ve Mel'i selamlayıp el sallayarak uğurlayan mürettebatın geri kalanıyla aynı hızda durdum.

Garcia hangardan uzaklaştı ve pistte sıraya girdi. Mürettebatla birlikte yer telsizinin yanında durdum ve kalkışa hazırlanırken kalbim çarparak ve kulaklarımda kan hücum ederek dinledim. Telefonumu uzatıp kaydetmeye başladığımda ellerim titriyordu.

F/A-18'in pistte ilerleyişini izlerken kalbim gırtlığıma kadar yükseldi.

Sayamayacağım kadar çok saat uçmuştum. Binlerce güvenli kalkış ve iniş. Bu aptal şansы ya da daha yüksek bir güç değildi. Yıllar süren eğitim ve bilenmiş beceriydi.

Ama kızımın hayatının yolculuğuna hazırlanışını izlemek? İlk defa güvenli bir uçuş için dua ettim.

MELISSA

"Y Hazır mısın, Goose?" Garcia telsizden söyledi. Kalkışa hazır bir şekilde otururken motor kulaklarımda kükrüyordu.

"Sanırım öyle!" Bağırdım.

Kahkahası telsiz sisteminde çtırdadı. "Bağırmana yok," dedi kayıtsızca. "Seni gayet iyi duyabiliyorum."

"Oops, üzgünüm."

Jase'e bakarak sinirlerimi yatıştırmaya çalıştım ama o çok uzaktaydı.

"Oğlunu kışkındırmaya hazır mısın?" Garcia güldü.

"Olabileceğim kadar hazırım!"

"İşte art yakıcı geliyor."

Kulaklarımdaki uğultu sağır edici bir hal aldı. Uçak enerjiyle vızıldıyordu. Vücudumdaki her atom tetikteydi. Adrenalin damarlarımdan hızlı ve sert bir şekilde pompalanıyordu. Hiçbir düşüncenin olmadığı orgazmdan önceki an gibiydi. Kelimeler yoktu. Sadece hissediyordum.

Garcia, silahtan çıkan bir mermi gibi savaş uçağını pistte tam gaz ilerletiyordu. "Saatte 100 mil." Kendini bıraktı ve uçağın onun için çalışmasını sağladı. İnsan ve makine. "İşte bir elli, bir altmış... Ve havalanıyoruz."

Bir kuş gibi zarif bir şekilde yerden yükseldikçe taban gittikçe küçüldü.

"İki buçuktayız. Derin bir nefes alın."

Göğsümdeki baskının arttığını hissettiğimde bir yudum hava çektim. Yavaşça nefes verdim ve olabildiğince sakin bir şekilde dışarı çıktım. Garcia Havelock'un etrafında dönerken uçağı düzleştirdi. Göğsümdeki baskı azaldı ve her şeyin saçmalığını kavrayarak rahatladım.

Mavi Meleklerden biriyle savaş uçağında uçuyordum.

Jase'e bir gezintinin yapılacaklar listemde olduğu hakkında bir yorum yaptım ve o da bunu gerçekleştirdi.

Hatta bu sabah kamyonundan inene kadar o konuşmayı bile unutmuştum ve beni her zaman dinlediğine dair şifreli bir yorum yaptı.

Ve diğer şey de buydu. O tamamen haklıydı. Bu asla yenilmeyecek bir ilk randevuydu.

Bir yanım başka gelen olmayacağını umuyordu.

"Orada iyi misin, Goose?" Garcia kırıptı. "Her şey yolunda!"

"Pekala. Hadi biraz G çekelim."

Ayaklarım tekrar yere bastığı anda Jase'e doğru son sürat koşmaya başladım. Askeri yeşil bir Michelin Adam gibi sarmalandığım için daha çok hantal bir yürüyüşü ama beni belimden yakaladı, bana sarılırken dönüyordu.

"Nasıldı?" diye sordu nefes nefese kulağıma.

"Beni öpmek gerçekten böyle mi hissettiriyor?"

Beni ayaklarımın üzerine yatırırken yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. Bacaklarım titriyordu ve vücudumdaki her kas ağrıyordu ama kendimi hiç bu kadar canlı hissetmemiştim.

Jase yanaklarımı avuçlayıp beni öptüğünde hâlâ titriyor, enerji ve heyecanla dolup taşıyordum. Hızlı ve mütevazıydı ama vücudumu Garcia'nın havada yaptığı manevralardan daha fazla elektriklendirmişti.

"Her seferinde," diye fısıldadı. "Her seferinde."

Garcia gelip Jason'ın elini sıktı, sonra da onu hızlı bir kardeş kucaklaşmasına çekti. Üniformalı olduğu için fiziksel teması minimumda tutmak zorundaydı.

Elini omzumun arkasına atarken Jase'e, "Sanırım senin kız mesleğini ıskaladı," dedi. "O bir kadın olmalıydı."

Pilot. Orada harikaydın, Goose." O ve ben yumruklarımızı tokuşturduk. "Tüm profili gözden geçirdi. Onu gerçekten korkutup korkutamayacağımı görmek için birkaç ekstra bile yaptım ama senin kız kaya gibiydi."

Jase'in kaşları havaya kalktı. "Bok yok mu?"

"Bunu kanıtlayacak videolarımız var," dedim sırtarak. "burada kalacak mısınız?" diye sordu.

"Evet," dedi Jase. "Takılacağız, biraz yemek yiyeceğiz ve gösteriyi izleyeceğiz."

"Güzel anlaşma. Seni görmek harikaydı dostum. Eğer ben hala Melekler'deyken buraya tekrar gelirsek, beni ara. Tamam mı?"

Jason, Garcia'nın elini sıkarken "Kesinlikle," dedi.

Garcia gitmek için dönerken "Hey!" diye seslendim. "Tam profilden geçersen bana çağrı işaretinin nereden geldiğini söyleyeceğini söylemiştin."

Arkamda Jase kıkırdamaya başlamıştı bile. Bu kadar belalı olduğu için Garcia kızardı.

"Adil olan adildir!" Tartıştım.

"Tamam, tamam," diye kıkırdadı Garcia. "Bugs, Bugs Bunny'nin kısaltması. Ben bir vejetaryenim ve birlikte eğitim gördüğüm tüm etoburlar bunun için bana bok attılar. Tavşan gibi yediğimi söylediler, bu yüzden çağrı işaretimi Bugs yaptılar."

Jase sırttı. "Bugs Bunny'nin ağzı çok doluydu." Güldüm.

"Bu kadar mı?"

"İşte bu, Goose," dedi Garcia. Elimi sıktı. "Harikaydın. Benim gitmem gerek ama siz gösterinin tadını çıkarın, tamam mı?"

Teçhizatımı çıkarıp sokak kıyafetlerimi giydikten sonra Cherry Point Hava Gösterisi için üssün halka açık alanına doğru yola çıktık.

Jase ve ben el ele yürüyüp sergilenen uçakların her birine baktık. Bazıları eski, bazıları yeniydi. Vietnam döneminden kalma helikopterler, farklı türlerde savaş uçakları, bir kargo uçağı ve devasa bir Harrier vardı.

Jase beni görev hikayeleriyle eğlendirdi. Gittiği yerler. Girdiği çatışmalar. Bir kez olsun elimi bırakmadı. Yaz güneşi üzerimize vururken yiyecek satıcılarından aldığımız sosisli sandviçleri ve huni kekleri yedik ve limonatomuzu yudumladık.

Günün yarısında Steve ve Erica ile karşılaştık. Gösteriyi izlemeye iki çocuklarını, Aly ve Eli'yi de getirmişlerdi. Jason ve Steve birer çocuk aldılar, böylece Erica biraz mola verebildi.

Jase, Aly'yi omuzlarına aldığı anda yumurtalıklarımın çizgi dansı yapmaya başlamasını görmezden gelmeye çalıştım. Erica bana bir bakış attı ve

Aklımın tam olarak nereye gittiğini bildiğini biliyordum.

Çok iyi bir ortak olurdu. Çok iyi bir baba.

Jason istikrarlı ve güvenilirli ama yine de "Git yerçekimine meydan oku" diye fısıldayan o çılgın çizgiye sahipti.

Bu çılgınlık serisini seviyordum. Hayatımın çılgın, anlık maceralarla dolu olmasını istiyordum. Yuva kurduğumda ya da bir aile kurduğumda bu yanıımı kaybetmek istemiyordum. Birinin beni denemeye cesaret edemeyeceğim yeni maceralara itmesini istiyordum.

Onun etrafında olmayı seviyordum.

Sevdim... Kahretsin. Onu seviyordum.

Anlamadığım zamanlarda bile bir yanıım hep .

"Konuş benimle, Goose," dedi Jason metal tribünde arkama geçerken. Kalçaları omuzlarımı kavradı ve ben de bu rahat kozanın içinde gevşedim.

Herkes havai fişek gösterisini beklerken üs ağzına kadar doluydu. Ama o anda sanki dünyada sadece iki kişi varmışız gibi hissettik.

"Randevum beklentilerini nasıl karşılıyor?" ve omzuma bir öpücük bıraktı. "Şimdiye kadar çıktığın en iyi ilk randevu muydu?"

Uzandım ve parmaklarımı ensesindeki kısa tüylere doladım. "Şimdiye kadar çıktığım en iyi randevu." Çenemi yukarı kaldırdım, burunlarımız birbirine sürtündü. "Tartışmasız."

Jason parmaklarını pazularımda aşağı yukarı gezdirirken, "Ve düşünsene," dedi. "Seni eve götüreceğim ve seninle birlikte içeri gireceğim."

"Öyle mi?" Kıkırdadım. "Seni yatağıma alacağımı mı sanıyorsun?"

Jase çarpık parmağıyla çenemi yukarı kaldırdı ve beni öptü.

Kasıtlı ama yavaşça. Dudakları yumuşak ve sıcaktı, benimkilere yavaş ve şehvetli bir masaj yapar gibiydi.

Yanımdaki biri boğazını temizledi ve birbirimizden ayrıldık.

Etrafta çocuklar vardı ve o öpücük pek de normal sayılmazdı.

Jase gevşek bir saç telini kulağımın arkasına sıkıştırdı ve mırıldandı, "Çok ikna edici olabilirim."

Dudaklarımı yaladım. "Beni ikna olmuş say."

Keskin bir ıslık havayı delip geçti ve bir ışık patlamasına dönüştü. Kalabalığın ooh ve ahh sesleri sinirlerimi bastırdı.

Gerçekten Jason'la seks yapacak mıydım? Çıkıyor muyduk? İş i yatak odasına taşımak için bir erkekle etiketlere ihtiyacım olduğundan değil, ama Jase ile...

Bizi mahvetmek istemedim.

Onu bir kaşıntıyı kaşırmaktan daha çok önemsiyordum.

Bir süre seks yapmadan idare edebilirdim. Ama yirmi yıl sonra nihayet komşu çocuğu geri kazanmıştım ve onu tekrar kaybetme riskini almaya hazır olup olmadığımı bilmiyordum.

Ve Bridget.

Hiçbir şey söyleyerek Jase'e yalan söylediğimi biliyordum. Ve eğer onun neler yaşadığını, neleri terk etmeye çalıştığını öğrenirse yıkılırdı. Aramızda uçuşan kıvılcımlar okyanusa düşen bir kibrit gibi sönerdi.

Herkesi kaybederim.

"Mel," Jason'ın gümbürtüsü tepemizde patlayan havai fişeklerin gürültüsünü gölgede bıraktı.

Başımı arkaya yatırdım ve ona baş aşağı baktım. "Hmm?"

Gökyüzünde milyonlarca renk parıldıyordu ama benim umursadığım tek renk Jason'ın gözlerindeki yosun yeşiliydi.

Hiçbir uyarıda bulunmadan kollarını belime doladı ve beni kucağına çekti. "Buraya gel güzelim," diye homurdandı. Jason etrafta kimin olduğunu umursamadan dudaklarımı tekrar yakaladı. Saçımı topuz yapan elastik bağı buldu ve çekiştirerek çözdü. Parmaklarını saçlarımda dolaştırarak başımı sabit tuttu ve nefesimi ciğerlerimden çaldı.

Dudaklarım şişmiş ve ağırlaşmıştı ama o rahat durmadı. Bana sadece bundan önceki tüm öpücükleri unutturacak bir öpücük vermiyordu; verebileceğim her şeyi alıyordu.

Yirmi yıl önce, Jason hayatımı işgal etti. Şimdi de kalbimi çalıyordu.

Onu öpmek, Mach hızında havada savrulurken hissettiğim heyecandan daha iyiydi. Kalbimi, ses duvarını aştığınızda oluşan süpersonik çatırtı gibi çarptırıyordu.

Düşünemiyordum. Ne yapacağımı bilemiyordum. Tek yapabildiğim, ellerini atletimin eteklerinin altından geçirip parmaklarını belime sokarken hissetmekti.

Dudaklarına karşı inledim, ama o yuttu. Sonunda ayrıldığımızda göğüs göğüse gelmiştik.

Kalp hızla atıyor, nabızlar çarpıyor, ciğerler oksijen için nefes nefese kalıyordu. Jase'in gözleri benimkilere kilitlendi ve alınlarımız birbirine yapıştı.

"Sen istediğim her şeysin, Mel. Beni parmağında oynatıyorsun ve bunun farkında bile değilsin. Ne kadar güçlü olduğunun farkında bile olmadan etrafta dolaşıyorsun. Seninle birlikte olmak için ellerim ve dizlerimin üzerinde seni takip ederdim."

Yutkundum, itirafı karşısında dudaklarım şokla aralandı. "Jase-"

"Uzun zamandır bunu bekliyordum bebeğim."

Tepemde havai fişekler patlarken gözlerimi kapattım.

Jase, "Bana sor," dedi.

"Sana ne sorayım?"

"Bana ilk tanıştığımızda ne giydiğini sor."

Güldüm çünkü o gün giydiğim kıyafetleri bırakın, ilk tanıştığımız zamanı bile hatırlayamıyordum. Liseye kadar tanışmamış olsak da, zihnimde Jason her zaman hayatımdaydı. Bizim için bir başlangıç ya da son yoktu.

Sadece *öyleydik*.

"Ne giyiyordum?" Fısıldadım.

"Babanın yeni emirleri yüzünden Almanya'dan Beaufort'a taşındınız. Okuldan eve döndüğümde yan evin önünde nakliye kamyonunu gördüm. Orada yaşayan son ailenin geride bıraktığı salıncakta oturuyordun. Küçük yeşil bir şort giymiştin. Asker yeşili gibi. Büyük boy bir Bayern Munchen FC forması giyiyordun. Formanın alt kısmını bir saç lastiğiyle bağlamıştın, bu yüzden çok büyük değildi, ama tişörtün ve şortun arasındaki tenin biraz görünüyordu. Saçların sırtının ortasına kadar örülmüştü. Açık kahverengi parmak arası terlik. Ayak bileğinin etrafında iki dostluk bileziği bağlıydı. Biri açık maviydi. Diğeri sarıydı." Uzandı ve Chuck Taylors ayakkabılarımın üstünü sıktı. "O zamanlar parmak yüzüklerine çok meraklıydın ve sağ ayağına gümüş bir tane takıyordun."

Sıcak bir iz bıraktığında çenem düştü, ağzım açık kaldı, Boynumun kenarından aşığı özensiz öpücükler.

Ona doğru eğildim. "Bütün bunları nasıl hatırlıyorsun?"

Yine de Jason sözünü bitirmemişti. "Bee'ye yalan söyledim ve annemin sırf seninle konuşabilmek için o isteyken gidip yeni komşulara kendimizi tanıtmamızı istediğini söyledim." Omzumun üzerinden öptü. "Baban kapıyı açtı, üstten yeni döndüğü için hâlâ üniformalıydı. Ödüm bokuma karıştı."

Kıkırdadım çünkü haksız değildi. Babam istediği zaman çok korkutucu olabiliyordu. Elbette, içinde kocaman bir ayıcık vardı ama insanlar rütbesinden ve kaşlarını çatmasından korktukları için bunu anlayamıyorlardı. "Her zaman sendin, Mel." Jase kollarını bana doladı ve beni *X-rated öpücük sarılmamızdan daha mütevazı* bir sarılmaya çekti. "Ve bu

hep olacak."

Donanmadayken çıktığını ya da oynadığını varsaydığım tüm kadınları ona sormak istemiyordum. Ayrılmadan önce bana karşı hisleri olduğunu neden söylemediği hakkında konuşmak istemiyordum. Kız kardeşinin sırrını saklayarak ona ihanet edip etmediğimi düşünmek istemiyordum.

Adrenalinden daha çok arzuladığım tek şey kontroldü.

Adrenalin bağımlılılarıyla ilgili olan şey, nadiren kontrolden çıkmamızdır. Aksine, kontrolü arzularız. Bunu o kadar çok isteriz ki, heyecan duymak için zihnimizin ve bedenimizin sınırlarını zorlarız.

Ama bir kez olsun bırakmak istedim. Kontrolü devretmek istedim.

Tek istediğim sınırsız hissetmektir.

JASON

T Morehead'e dönmesi çok uzun sürdü.
Uzun bir gün olmuştu. Yenilmiş olmalıydım. Ama
düşünebildiğim tek şey bizi Mel'in evine geri götürmekti.
Daire.

parça parça soyacak ve o tatlı vücuduna ne kadar değer
verdiğimi gösterecektim.

Kanepede zamanki gibi olmayacaktı. Bu onu bir kez boşaltmakla
ilgili olmayacaktı.

Tabii ki hayır.

Her kıvrımına ve yarığına tapınmak için zaman ayırmak istedim.
Sessiz pantolonunu ve inlemelerini dinlemek istedim. Çıkardığı her
sesi ezberlemek istiyordum. Onu çılgına çevirecek her noktayı
bilmek istiyordum.

Ben bencil bir orospu çocuğuydum. Melissa her şeyin kendisiyle
ilgili olduğunu düşündüyse, fena halde yanılıyordu.

Eğer verici bir adam olsaydım, hiçbir beklentim olmadan inanılmaz
bir coşku gecesi geçirmesine izin verirdim. Ama bunu ona vermem
mümkün değildi.

Ona akıllara durgunluk veren bir gece yaşatmayacaktım. Bütün
gecelerini alacaktım. Bütün günlerini. Aradaki her anı.

Onun geleceğini bir gece hırsızı gibi ele geçirecektim. O bunu
bilmiyordu, ama işte buydu.

Dönüş yolunda Mel'in elini tutmaya zahmet etmedim. Direksiyona geçtiğimde, daha emniyet kemerini takmadan onu koltuğa çektim.

Bunu yeniden düşünmesi için ona alan bırakmayacaktım. Dönüş yolunda elimi kalçasından ayırmadım, şortunun kenarındaki teni okşadım.

Gerginlik sessizliğin içinde uğulduyor, bir jet motorunun gürültüsü gibi diğer tüm düşünceleri bastırıyordu. Aklımızda sadece tek bir şey vardı.

Park girdiğimde kamyonet bir çukura çarptı.

Kapıya doğru tatlı bir yürüyüş olmayacaktı. Ayakkabılarımızı çıkarırken oturma odasında birbirimizin etrafında garip bir şekilde dans etmeyecektik. Oyalanmak yok.

Bu oluyordu.

Mel'in emniyet kemerinin klik sesi beynimde alevli bir zincirleme reaksiyon başlattı. Yanarken patlayan bir art yakıcı gibi havalandım, Mel'i kucağıma çekmek için bank koltuğunun üzerinden fırladım.

Bacaklarını ayırmaya zorladığımda küçük bir gıcırta çıkardı. Üstüme çıkarken kot pantolonla kaplı amının sıcaklığı sikime yapıştı.

"Eğer bunu istemiyorsan," diye soluyarak elimi atletinin üstünden yukarı kaydurdım ve göğsünü avuçladım. "Bana hemen şimdi söylemen gerekiyor."

"Bunu istiyorum," diye bağırdı, meme ucunu parmaklarımın arasında yuvarlarken gözleri kapalıydı. "Seni istiyorum. Bizi istiyorum."

Memelerini bıraktım ve atletinin önünü tutarak ağzını kendime çektim. "İşte böyle, bebeğim."

Onu sertçe öptüm. Cezalandırıcı ve talepkârdı. Dilimi ağzına götürdüm ve daha önce yediği huni kekin kalıntılarını tattım. Şekerli, tatlı ve biraz da vanilya gibiydi.

Ağzının kenarını öptüm ve "Sen benimsin" diye mırıldandım.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve irkildi. Bir an için aklının başına gelip bana çekip gitmemi söyleyeceğinden endişelendim.

Bunun yerine avuçlarını çenemin iki yanındaki enseme bastırdı. "Tekrar söyle."

Göğüslerimiz mükemmel bir zamanda yükselip alçaldı. Kalplerimiz senkronize atıyordu. Sıkışık kamyon kabininin mahremiyetinde nefesler birbirine karışıyordu. Başımı yana eğdim ve dudaklarımı onunkilere değdirdim. "Benim dudaklarım."

"Yine," dedi nefes nefese.

Kalçalarımı yukarı kaldırdım ve kalçalarının arasında ereksiyonumu deldim. "Benim. Hepsi benim."

Mel alnını benimkine , sarmal saçları omuzlarına dökülüyordu. Yüzünde gülünç bir gülümseme vardı. Daha iyisini bilmesem, melodik kıkırdamalarından birini çıkarmasına üç saniye kaldığını düşünebilirdim. Dizlerimin bağının çözülmesine neden olan türden.

Ellerini göğsümde gezdirdi ve bir tanesini çarpan kalbimin üzerine bıraktı. Belli belirsiz bir cesaret gibi gelen bir inançla, "O zaman senin olanı al" dedi.

Melissa ve ben park alanını neredeyse koşarak geçtik. Merdivenlerin başına geldiğimizde onu kucağıma aldım, bacaklarını belime doladım ve dairesinin kapısı arasına sıkıştırdım.

Ben kapının kilidini açarken amına girdiğimde gırtlaktan bir inilti çıkardı. Işıklarla uğraşmadım. Ayakkabılarımı kapıda çıkarma zahmetine girmedim. Oturma odasında kendi başına yürümesine izin vermedim.

Yatak odasının kapısını tekmeleyerek açtım ve onu yatağa fırlattım. Bir sıçrayışla yorganın üstüne çıktı.

"Hayır, bebeğim," diye homurdandım, ayak bileklerinden tutup onu tekrar kenara çektim. "Seni koyduğum yerde kal."

Converse'ini çıkarıp çoraplarını sıyırdığımda inledi.

"Bacaklarına bayılıyorum bebeğim." Dizlerini ayırdım ve kalçalarını sıktım, ellerimi şortunun kenarına kadar götürdüm. "Benim için kalçalarını kaldır," diye homurdandım.

Mel kendisine söyleneni yaptı ve ben de onu karnına öpücükler kondurarak ödüllendirirken bir yandan da şortunu bacaklarından aşağı indirdim. Onları tekmeleyerek çıkardı ve kot parçasını odanın içinde uçurdu.

"Jase-" diye sızlandı. "Lütfen." Mel ona dokunmam için bir dizi anlaşılma yalvarışta bulundu. Onu iyi hissettirmem için. Onu serbest bırakmam için. Onun yalvarışlarını duymak hoşuma gidiyordu. Bunu daha önce hiçbir şeyi arzulamadığım kadar arzuluyordum.

Kalçalarını kavradım, parmaklarım tenine battı ve onu ters çevirdim. Mel bana uyararak onu dizlerinin üzerine kaldırmama izin verdi. Arkasındaki yatağa diz çöktüm ve kıcını kalçalarıma doğru çektim. Sikim yanaklarının arasındaki yarığa yerleşti. Sırtını göğsüme yasladı ve bana o kıçtan daha fazlasını verdi.

"Seni neyin iyi hissettirdiğini söyle bana," dedim ve atletinin eteklerini parmaklayarak başının üzerinden çektim. Altına giydiği dantel sütyen, sikime fazladan bir kan hücumu gönderdi. Etrafına uzandım ve başparmaklarımı sütyenin kumaşının üzerinde gezdirdim.

"Sen," diye . "Beni iyi hissettiriyorsun."

Kulağına alçak sesle ve karanlık bir şekilde kıkırdadım. "Çok iyi, bebeğim. Bunu söylediğini duymak hoşuma gidiyor." Sivri meme uçlarını okşadım. "Şimdi bana seni iyi hissettiren ne yaptığımı söyle."

Dudaklarından çıkan tek ses çaresizlik doluydu. Mel başının arkasını göğsüme yasladı. Gözleri kapalıydı, düzensiz nefes alıyordu. Bir elimi aşağı kaydırdım ve iki parmağımı külotunun köşebentinin altından geçirdim.

Sırılsıklam.

"Kelimelerini kullan, Mel."

Kalbinin iç duvarları parmaklarımın etrafında çırpınıyordu. Elimden ıslaklık damlıyordu.

"Sen-" diye fısıldadı. "Kontrolü ele aldığında. Bunu yaptığında düşünmek zorunda kalmıyorum."

Lanet olsun, Mel kontrolün bende olduğunu sanıyorsa fena halde yanılıyordu. Bu kadın tek bir keskin bakışıyla kalbimi paramparça edebilirdi ama yine de bana yalvarıyordu.

Aynı anda hem klitorisini hem de meme ucunu çimdikledim. Yanıt olarak inledi. "Kontrolü ele almamı mı istiyorsun?"

"Evet, Jase-"

"Ne kadar kontrol?" Klitorisini serbest bırakarak tersledim, sadece bacakları titreyene kadar ileri geri çalıştım

"Hepsini. Hepsini al. Beni ölümsüz hissettir."

"O zaman uzan," dedim ve onu elimden bıraktım. Yatağın üzerine düştü ve orada yattı, ben onun için soyunurken izledi ve bekledi. Avını takip eden bir canavar gibi yatakta süründüm. Onu mahvedecek, yiyip bitirecek ve yok edecektim.

Onu parçalara ayıracak ve bir bütün haline getirecektim. "Sen iyisin, değil mi?" Mel'in sesi küçük ve çekingendi.

Tanıdığım en güçlü kadını oyundan atmıştım ve bundan biraz gurur duymadıysam .

"Demek istediğim, ben de güvendeyim. Bilirsin... Eğer prezervatif kullanmak istemiyorsan." Biraz daha güvenle yutkundü ve "Seni hissetmek istiyorum. ." Elini uzatıp penisinin ucunu

Parmağını göğsümün ortasında gezdirdi. "Ve ben doğum kontrol hapi kullanıyorum. Asla atlamam."

"Bunu atlasan da umurumda olmazdı." Gözleri büyüdü. "Ne?"

Yavaşça aşağı indim, dudaklarımı dudaklarına bastırdım ve ciğerlerindeki nefesi çaldım. "Dedim ki-" Çıplak sikimin başını külotuna bastırarak sözlerimi noktaladım. "Hapını atlaman umurumda değil." Bileklerini tutup başının üstünde sabitleyerek devam ettim. "Kesin olarak bildiğim üç şey var. Sen benim için osun. Bir gün parmağına bir yüzük takacağım ve ilk fırsatta seni hamile bırakacağım. Hangi sırada olacağı da umurumda değil."

Bir yanım paniğe beni kapı dışarı etmesini bekliyordu. Akli başında bir insan böyle yapardı.

Beklemediğim şey onun nefes nefese *evet demesi*ydi. Mel çenesini yukarı kaldırdı ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi. "Lütfen benimle seviş," diye fısıltıyla yalvardı.

Sadece külotunu vücudundan sıyrabilmek için bileklerini serbest bıraktım.

Kumaş bir yırtıldı.

"Seninle sevişmeyeceğim bebeğim," dedim sikimin başıyla girişini okşarken. "Seni uçuracağım."

"Tanrım, evet."

"Geri dönüş yok, Mel." Sığ itişlerle sikimi onun girişine daldırdım. Kalçaları sikimi ararken sırtı kavislendi. "Bu uzaklaşmak için son şansın."

"Dalga bırak ve sadece beni becer," diye tersledi, sikimi daha derine sokmak için kalçalarını itti.

Başımı sallayarak kıkırdadım. "Bu işler böyle yürümüyor. Sadece biraz sabırlı ol, ben de seni çok iyi hissettireyim," diye yatıştırdım.

Sikimi çıkardım, ucu ıslaklığıyla damlıyordu. Kalçalarını onunkilerle eşleştirerek, sikimi klitorisine karşı sert ve yavaş daireler çizmek için kullandım. Mel altımda kıvranıyor, çarşafı tutunmaya çalışıyordu.

Omzuna doğru mırıldandım, titreşimler aramızda kıvılcımlar sıçrattı. "Hoşuna gitti mi?"

"Evet," dedi nefes nefese kalışları arasında. "*Tanrım, evet* - bu harika hissettiriyor."

"Aletim içindeyken ne kadar iyi hissedeceğini düşün. Parmaklarım içindeyken ne kadar sert boşaldığını hatırlıyorum."

Kuku. Çok sıkıydın. Sen ılık atana kadar içine girmek için sabırsızlanıyorum."

"Lütfen," diye nefes nefese kaldı. "Buna ihtiyacım var."

Dişlerimle kulağının kabuğunu sıyırdım, lobunun arkasındaki yumuşak deriyi öptüm. Dudaklarım hassas bir noktayı sıyırdığında ürperdi. "Parmaklarımı içine almak için yalvarırken o kadar sıkıydın ki. Seni incitmek istemiyorum," dedim yumuşakça, sadece yarı alay ederek. Şaftımı klitorisinin üzerinde yuvarlayarak dudaklarının arasından bir inilti çıkmasını sağladım. "Küçük amcığın çok iyi hissedecek. Bahse girerim hiç denemeden beni sıkacaksın."

İniltisi kanımın doğrudan sikime akmasına neden oldu. İçine bir kez girdiğimde işimin biteceğini biliyordum. Bunu onun için mümkün olduğunca iyi yapmak istiyordum.

"Ayak parmaklarının kıvrılmasını ve gözlerinin yuvalarından fırlamasını sağladıktan sonra vücudunun her santimini öpeceğim. Ezberleyeceğim. Her küçük kıvrımı ve eğimi. Göğüslerinin ve karnının dağlar ve vadiler gibi birbirine zıt oluşunu. Her yara izini. Her izi. Hepsini sahipleneceğim. Benim, bebeğim. *Hepsi benim.*"

"Evet, evet, evet," diye bağırdı. "Lütfen Jase, seni daha fazla bekleyemem."

Onun itirafı benim felaketim oldu. İçine sertçe girerken dudaklarını öptüm, ilk girdiğimde kalçalarımı yukarı kaldırarak G noktasına vurdum. Tekrar içine girdiğimde dudağını ısırđı ve acısını öperek dindirirken bakırın tadını aldım.

"İyi bir kız gibi hepsini al." *İt.* "Sıkı olduğunu biliyorum, ama çok iyi hissettirecek."

Başını arkaya attı, saçları yastığın üzerine döküldü. Bütün kaslarım kasıldı.

"*Lanet olsun...*" Nefesi kesilmişti ve hırıltılıydı. "Kahretsin, kahretsin. Aman Tanrım. Lanet olsun."

"Nefes al bebeğim," diye homurdandım ve tekrar içine girdim.

Lanet olsun, sikimi boğuyordu. Eğer bırakmazsa üç saniye içinde boşalacaktım. *Kutsal bok* haklıydı. Seks hiç bu kadar mükemmel hissettirmemişti.

"Kahretsin Mel, rahatlamana ihtiyacım var." Elimi kalçasına doladım ve başparmağımle leğen kemiğinin düzlüğüne yerde nazikçe daireler çizdim.

"zaman oldu," diye boğuk bir sesle konuştu. "Ve sen-sen-" diye sııttım. "Söyle."

Nefes verirken yüzünde gergin bir gülümseme belirdi. "Çok büyük amına koyayım." "öyle, bebeğim." Avuçlarımı yatağa bastırdım ve Kollarımı başının iki yanına koydum. "Şimdi uçma zamanı."

Bir sonraki itiş ilkinden daha az sıkı değildi. Doksan derecelik sert bir tırmanış yaparken görüşüm bir uçağa ateş ediyormuşum gibi tünelleşti.

"Kahretsin," diye homurdandım, ona vuruyordum. "Lanet olsun, bebeğim, uzun süre dayanamayacağım."

Vuruşlarımı yavaşlattım, kalçalarımın etrafında dönerek içine girerken ona sürtündüm. Ne dediğini anlamaya çalıştım ama dilsiz de konuşuyor olabilirdi.

Ham enerji içimde kaynadı, zar zor dizginlendi ve bağlandı. "Benimle gelmeye hazır mısın?"

Konuşmak için ağzını açtı ama hiçbir şey çıkmadı, bu yüzden sadece başını salladı. Sonunda, "Bitmesine hazır değilim" diye mırıldandı.

"Bu iş burada bitmeyecek, Mel." Sikimi sertçe içeri soktum ve kendimi amının derinliklerinde tuttum, etrafımdaki sıcaklığını hissetmekten zevk aldım. Bağlantı. Yakınlık. "Bu arkadaşlığımızın sonu değil. Bu her zaman olmamız gereken yolun başlangıcı."

"Beni anlamsızca becerirken nasıl böyle konuşabiliyorsun?" diye nefes nefese kaldı.

"Ne gibi konuşayım?"

"Sanki aklımı okuyabiliyorsun. Sanki nereye gittiğimi biliyorsun da araya girip yolumu değiştiriyorsun. Sen benim engelimsin."

İçine girdim ve zevkle acının karışımı bir çığlık atmasını sağladım. "Böyle konuşmaya devam edersen ringe atlayacağım." Daha fazla dayanamadım. "Boşalacağım ve sen de benimle geliyorsun." Aramıza uzanarak parmaklarımın ucunu klitorisine bastırdım ve ben içine girerken onu klitorisini sıkmaya zorladım.

"*Tanrım-Jase-*"

"Gel."

Mel'in amı kasıldı, içimdeki lanet hayatı sıktı. Serbest bırakılmamın sıcak darbeleri amını doldurup çarşafların üzerine dökülürken haykırdı.

İtişlerimi yavaşlattım ve kendimi onun derinliklerinde tuttum.

Göğüslerimiz birbirine bastırdı. Kalp kalbe ve ten tene olmuştuk. Nefesimizi tuttuk, orgazmlarımızın puslu ışıltısının tadını çıkardık.

"İnanılmazsın," dedim, dudaklarımı boynunda nabzının attığı yere bastırarak. "Seni her gördüğümde, bana insan olmadığını düşündüren bir şey yapıyorsun. Bu dünya için fazla iyisin. Gerçek olmana imkân yok."

Dudakları parlak bir gülümsemeyeyle aralandı. "Ben gerçeğim. Bu gerçek. Biz gerçeğiz."

MELISSA

"**M** *mm-Jase,*" diye inledim ayak bileklerimi ve inciklerimi öperken. Geniş elleri sert ama yatıştırıcı bir dokunuşla kaslarımdaki ağırları geçirdi.

Sırt üstü uzandım, karanlık odaya bakıyordum, hâlâ günün etkisindeydim.

Sabahı düşündüğüm ve hâlâ aynı yirmi dört saatlik zaman diliminde olduğumuza inanmadığım günlerden biriydi.

Jase'in beni sabahın köründe uyandırıp Cherry Point'e götürmesinden bu yana sanki bir asır geçmiş gibi hissediyordum.

Biz kavramıyla boğuşmaya bile başlamamıştım. *Biz* olduğumuz gerçeği aklımı başımdan almıştı.

Jase, bu dünyanın en üst düzey, en sıra dışı kalbimi çalmış, ardından yatakta yaptıklarımızla bedenimi sarsmış ve aklımı başımdan almıştı.

İç uyluğumun yan tarafını öptü. Dilinin hâlâ zonklayan amımda gezindiğini hissettiğimde nefesim boğazımda düğümlendi.

Tenim hayatımın en iyi orgazmının artçı şoklarıyla uğulduyordu. Bacaklarımdaki ağrıyı günlerce hissedecektim.

Diliyle klitorisimi emip fiskeleyen zevkle inleyerek uzandım ve parmaklarımı bal rengi saçlarında gezdirdim.

Artık daha uzundu. Döndüğünden beri bakım konusunda Donanma standartlarına ayak uyduramamıştı ve bu hoşuma gitmişti. Jason hatırladığım komşu çocuğuna daha çok benziyordu. Sörfçü saçları ona yakışıyordu.

İçimde sık vuruşlar yaparken dili amıma daldı. Parmaklarımı saçlarına doladım, başını kalçalarımın tepesine doğru tuttum.

"Bu çok iyi hissettiriyor," diye inledim içimde kelebek titremelerini hissederken.

Tenime karşı ıslaklığıma titreşimler gönderdi.

İsteksizce saçlarını bıraktım. Muhtemelen hava almak için yukarı çıkması gerekiyordu. Eğer az önce beni unutulana kadar beceren adama kalp masajı yapmak zorunda kalmak istemiyorsam, muhtemelen onu kalçalarımınla boğmamalıydım.

Yavaş elleriyle dudaklarıma doğru ilerledi -dokundu, alay etti, vücudumun sunduğu her şeyin tadına baktı.

Terden yapış yapış olmuştuk. Çarşafın değiştirilmesi gerekiyordu ama Jase rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

Beni kucakladı, yastık dağıma yerleşirken beni kollarının arasına aldı. Çenemi kavradı ve sanki dünyadaki en değerli şeymişim gibi yanağımı okşadı.

O anın hassasiyeti gözlerimin yaşarmasına neden oldu.

Melissa Renee Jacobsen, seksten sonra ağlayan kız olmayacaksınız.

Lanet olsun. Topla kendini.

Jason dudaklarını benimkilere doğru indirdi, gülümserken dudaklarını zar zor sıyırdı. "Çok iyiydin bebeğim." Tenimi öpücüklere boğdu. Önce gözümün kenarını, sonra şakağımı ve alnımı. "Mükemmel olacağını biliyordum."

"Jase-" Gözümün kenarından bir damla yaş süzülürken ona doğru kıvrıldım. İlgilenmek için elimi kaldırdım ama o benden önce davranıp gözyaşımı öptü.

Beni kendine çekti ve yanağımı kalbine yaslayacak şekilde kaydırды. Çenemin altından bir parmağını geçirip beni ona bakmaya zorlamadan önce saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı. "İyi misin?"

Gözlerimi kapattım ve o anı içime çektim. Beni saran kollarının sıcaklığını. Kalbinin sabit atışını. Dudaklarının başımın tepesine nazikçe bastırması. Parmaklarının tenimi okşayışı, sanki hareketsiz kalmakla yetinmiyordu, her yerimi keşfetmesi gerekiyordu.

Alnımdan öptü ama geri çekilmedi. Onun yerine tenime karşı konuştu. "Bebeğim, seni incitirsem bana söylemeni istiyorum." Bunu bir başka yumuşak öpücükle noktaladı.

Başımı salladım. "Hayır, hayır, hiç de değil. Ben sadece... Bu çok iyi hissettirdi."

Jase elini dizimin arkasına kaydırды ve bacağımı yukarı kaldırdı, böylece uyluğum onun belinin üzerindeydi. İleri geri, tenimi okşadı. Okşuyor, sıyırıyor, masaj yapıyordu.

Tavan vantilatörü tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Ben bir şey söyleyemeden Jase battanierleri üzerimize çekmiş, sıcak ve güvende olduğumdan emin oluyordu.

"Bu çok iyi hissettiriyor," dedim onun yanına sokularak. Duş almak için saatlerce gecikmişim. Hava gösterisinde, kavurucu yaz sıcaklığında dışarıda dolaşmak beni mümkün olduğunu bile bilmediğim yerlerde terletmişti. Ama kesinlikle mecbur kalmadıkça kendimi Jase'in üzerinden soymamın imkanı yoktu.

"Bu gece burada uyuyacağım," dedi ve tartışmaya kesinlikle yer . Bu konuda tartışacak değildim zaten.

Seksten sonra biriyle yatmayalı uzun zaman olmuştu. Aslında en son ne zaman yattığımı bile hatırlamıyordum. Randevularımı evime getirmezdin ve gece kalacak türden bir kız değildim.

"Denizyıldızı gibi uyurum," diye uyardım. "Yatağın ortasında uyurum, battanierye sarılırım ve gece boyunca her yerde hareket ederim. Seni tekmelersem ya da başka bir şey yaparsam bundan sorumlu tutulamam."

Eğildi ve beni öptü, bir an bile tereddüt etmeden dilini ağzımın içine soktu.

Dudaklarında hâlâ kendi tadımı alabiliyordum. Dürüst olmak gerekirse, bu çok . Dudaklarında uyarılmışlığımın tadına bakmak bacaklarımın arasına bir zevk zingı gönderdi.

Avuç içi kıcının bir yanağını kapladı ve sıktı. "Şansımı deneyeceğim. Ayrıca, seni tutarsam etrafta çırpınamazsın." Alt dudağımı dişleyerek ekledi, "Seni bırakmayı planlamıyorum."

Sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre birlikte yattık. Gece yarısı mıydı yoksa sabaha mı yaklaşıyorduk bilmiyordum. Dört gün sürecekti on iki saatlik vardiyadan önce bir gün daha iznim vardı. Beynimin sorumlu kısmı bana biraz uyumam gerektiğini söylüyordu. Beynimin azgın kısmı ise geceden bir orgazm daha çıkarmaya çalışıyordu.

Gözlerim ağırdı, göz kapaklarım yarıya kadar açıktı. Bedenim uyku ihtiyacına yenik düşmeden hemen önce üzerime çöken o muhteşem alacakaranlık bölgesi sayıklamasındaydım.

Yatak kaydı ve ben şaşkınlıkla mırıldandım. "Ne?"

Jase beni -çırılçıplak- banyoya taşıdı ve makyaj masasının kenarına oturttu. O banyoyu hazırlayıp küveti köpüklerle doldururken ben bacaklarım havada sallanarak bekledim. Tek kelime etmeden beni kucağına aldı ve küvetin içine indirdi.

Ilık suyun içinde ıslanırken inledim. "Tanrım, bu iyi hissettiriyor."

"Yarın ağrın olacak," dedi küvetin dışında diz çökerek, elini suya daldırdı ve dizimi okşadı. Jase'in yeşil gözleri herhangi bir rahatsızlık belirtisi olup olmadığını araştırıyordu. Nazikti ve tamamen silahsızlandırıcıydı.

Gülümsedim, elimi uzatıp onun elinin etrafına doladığımda kolundan baloncuklar damladı. "Burası aletin büyüklüğüne yaltaklanmam gereken yer mi?"

Jase kıkırdadı. "Hayır, ukala. Bugs'la birlikte yaptığınız yolculuktan bahsediyordum. Yarın canın yanacak. O hızlarda uçmak, Gs çekmek, formda olsan bile vücudunu zorlar." Durakladı, elini yüzeyin altına daldırıp parmağıyla amımı okşadı. "Ama muhtemelen buran da biraz ağrıyacak."

Kıkırdadım ve üzerine su sıçrattım. "Git buradan McGrath."

Küvetin kenarına eğilip beni öperken güldü. "Beni test etme, Goose. Yapacak işlerim var ama seninle o küvete gireceğim. Çok da garip olacak. Birbirimize bakacak şekilde çapraz oturmamız gerekecek ama yapacağım."

"Şimdi, kimmiş ukala?" O banyodan çıkarken ben de hiddetlendim.

Görünüşe göre Jason'ın yapması gerektiğini düşündüğü şey yatak takımını değiştirmek ve bana atıştırmalık bir şeyler hazırlamaktı.

Havluya sarınarak yatak odasına girdim ve yeni yapılmış bir yatakla karşılaştım. Köşeler Kristin'in sevinçten ağlayacağı kadar özenle sıkıştırılmıştı. Yorganın üzerinde dilimlenmiş elma, üzüm, karışık kuruyemiş ve peynirlerden oluşan bir tabak duruyordu. Jase yatmadan önce atıştırmam için bana mini bir şarküteri tabağı hazırlamıştı.

"Tamam, cidden," dedim ağızma bir küp kaşar atıp elma diliminden bir ısırık alarak onu kovalarken. "Bana karşı dürüst ol. Nasıl oldu da bir kadın seni hâlâ kilitlemedi?"

Yeşil bir üzüm aldı ve cevap vermeden önce yavaşça çiğnedi. "Pek çok şey," diye başladı. "Birkaç kez ciddi bir ilişki yaşadım ama her seferinde araya bir şeyler girdi. Başka bir görev. Yeni emirler. 'Evet' dediğimizde komisyonumdan istifa etmeyeceğimi anlaması."

Gayri ihtiyari bir şeyler mırıldandım.

"Peki ya sen?" diye sordu. "Hiç evlilik çanlarına yaklaştın mı?"

"Bridget'in kestiği kadar yakın değil," diye mırıldandım.

Jase'in öfkesi çoktan kabarmıştı. "Sana bu konuda bir şey söyledi mi? Evleneceğinden?" Endişe, gözlerinin ve kaşlarının etrafındaki derin çizgilere kazınmıştı. Birkaç kaju fıstığını kurcaladı ama bir tanesini bile yemedi. "Ben sadece... Bana nişanlandığını söylemediğine inanamıyorum," diye mırıldandı, yarı sinirli yarı yıkılmış bir halde.

Ben cevap vermeden, elini umursamaz bir şekilde konuyu geçiştirdi.

"Özür dilerim. Anı mahvetmek istememiştim." Doğrulup ayaklarım kucağında olacak şekilde bacaklarımı düzeltirken baldırımını sıktı. Parmak eklemlerini kemerlerime geçirirken, "Hiç evlenmeye yaklaştın mı?" dedi.

Boğazımdaki yumruyu gitmeye zorlayarak başımı salladım. "Hayır. Asla. Potansiyel müşterilerim ilk randevu bir yana, inceleme sürecini nadiren geçebiliyor."

Kısık kahkahasının sesi beni buzlu şeker gibi eritti. "Ve işte buradayım, seni beyaz elbiseler ve bebek bezi değiştirmekle tehdit ediyorum." Başka biri olsa beni savunmaya geçirecek bir yoğunlukla bana bakarken dudaklarını yaladı.

Ama Jase değil.

Onun bakışları altında .

"Bu senin için çok hızlı ilerliyorsa özür dilerim." Aslında özür dilemiyordu ve ben buna aldırmadım. Sadece aramızdaki bu şeyin biraz çığınca ama aynı zamanda çok doğru hissettirdiğini kabul ediyordu.

Parmaklarımın arasına sıkıştırdığım cevizi çevirerek yere baktım. "Nereden biliyorsun?"

"Biliyor musun bebeğim?" diye sordu, bir peynir küpü kaparak.

Cevizin üzerindeki çıkıntılara baktım. Bu konuyu açmak çok garip bir şeydi. Kendimi bencil hissetmeme neden oldu.

Yirmi yıl öncesinden beri benimle ilgili her düşüncesini. Ama bunu gerçekten bilmek zorundaydım.

"Beni istediğini nasıl anladın?" Sessizce söyledim. "O zamanlar sadece çocuktuk. Ve aradan uzun zaman geçti. Her şey değişti. İnsanlar değişir."

Bu soruyla Jason'ı sarsacağımı düşündüysem yanılmışım. Sakince tabağı aldı ve komodinin üzerine, benim için getirdiği bir bardak suyun yanına koydu.

"Buraya gel."

Sorgulamadan hareket ettim ve beni bekleyen kollarına atıldım. Beni kucakladı, eğildi ve boynumun kıvrımına bir öpücük kondurdu.

"Sen inanılmaz bir kadınsın, Melissa."

Tam adımı kullandığını duymak tüylerimi diken etti.

İnsanlar bana nadiren Melissa derdi. Her zaman Mel derlerdi. Sadece Mel. Erkeklerden biri. Komşu kızı. CrossFit, kürek sörfü ve kaya tırmanışı yapan hemşire. Hayatını kurtarmak için yemek yapamayan ve evi yakmadan ya da herkese gıda zehirlenmesi yaşatmadan sadece bir güveç yapmayı başarabilen kız.

Ama Jason'a göre ben Melissa'ydım.

". Cehennem kadar güçlüsün. Bu bile başına bir afrodizyak. Zekisin, azimlisin ve başkalarını tanıdığım herkesten daha çok önemsiyorsun. İlk görüşte aşka inanır mıyım bilmiyorum ama bildiğim bir şey varsa o da insanların her yaşta aşık olabileceğidir. Çocukların kariyerleri ya da mali durumları gözlerini kör etmez. Yetişkin stresle kararları gölgelenmez. Sadece karşılarındaki kişiyi görürler ve içten içe birlikte olmaları gerektiğini bilirler." Omzumun ucuna nazik bir öpücük kondurdu. "Sana her yakın olduğumda bunu hissettim."

"O zaman neden gittin?" Sessizce sordum. "Ve bana geri dönmen neden yirmi yıl sürdü?"

İç çekişi zar zor duyuluyordu ama ağırlığını hissettim. *Pişmanlık*. "Yapmak zorundaydım."

JASON

"W *"Tamamdır, Jason," dedi Bay Jacobsen bana elli dolarlık bir banknot uzatırken.*

Bütün gün Jacobsen', çimleri biçiyordum.

evin çevresini ve Bayan Jacobsen'in çiçek tarhlarını çevreleyen beton kaldırım taşlarını otlardan temizliyordu. Bunaltıcı bir Cumartesi öğleden sonrasıydı. Vücudumdaki nemin her zerresini terleyerek attığımdan oldukça emindim.

Tüm arkadaşlarım Atlantic Beach'te bir parti için hazırlanırken, ben yeni malç sermekten kir içindeydim. Açelyaların etrafındaki yabani otları temizlemek için ellerimin ve dizlerimin üzerine çöktüğümde çamura bulanmıştım. Bayan Jacobsen çiçeklerine karşı oldukça korumacıydı. Bir ot biçme makinesinin çiçeklere yaklaşmasını bile istemiyordu, bu yüzden o kısmı elle yaptım.

Normal bir genç olsaydım, duş alır ve babamın buzdolabının üstündeki zulasından gizlice içki alırdım. Ama aptalca bir şey yapıp Deniz Harp Okulu'na girememe riskini göze almamın imkanı yoktu.

İki gün önce Bay Jacobsen başvurumun son kısmını tamamlamama yardım etmişti. Artık kabul departmanının elindeydi.

Notlarım vardı. Tavsiyelerim vardı. Şimdi tek ihtiyacım olan kaderin yüzüme gülmesi ve beni bu cehennem çukurundan çıkarmasıydı.

Bir partiyi kaçırmak ve tişörtümün içinde terlemek şeye değdi.

Babam bana havaalanında yardım etmem için el altından para verdi. Jacobsen'lar çim bakımı için bana para ödediler ve beni diğer ev sahiplerine yönlendirdiler.

bizim sokakta.

Sonunda, satın aldığım kamyoneti tamir edecek kadar para kazanmıştım. Tüm kan ve terime değmişti. Birkaç ay içinde Blue Betty beni Maryland'e götürecekti. Bir dahaki gelişimde Birleşik Devletler Donanması'nda bir subay olacaktım - tabii dört yıllık üniversite hayatımı atlatabilirim.

Annapolis için sabırsızlanıyordum.

"Bahçe harika görünüyor," dedi evi baştan sona gezip inceledikten sonra. Arka bahçede, Mel'in dışarı çıkmasına izin verilmediğinde sık sık oturduğunu gördüğüm salıncak setinin hemen yanında duruyorduk.

"Teşekkür ederim, efendim." Nemli tişörtümü elime aldım ve yüzümdeki teri silmek için kullandım. "Aslında burada terlemeyi özleyeceğim."

Gülümsedi. Nadir görülen bir gülümsemeydi ama yine de gülümsedi. "Merak etme Jason. Acemi Yazının ikinci haftasında çimlerinizi kesmeyi özleyecek kadar yorgun olacaksınız. Annapolis'teki Temmuz sıcaklıkları da en az buradaki kadar berbattır."

Bay Jacobsen'in korkutucu bakışlarıyla karşılaşmak için başımı kaldırmak zorunda kaldım. Mel kesinlikle annesine çekmiş. Bayan Jacobsen 1.80 boyunda, ufak tefek ama heybetli bir kadındı.

Kollarını fiçı göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Ama bir tavsiye..."

Can kulağıyla dinliyordum. Bazıları Brett Favre ya da Michael Jordan'ı örnek alırdı. Ben Albay Byron Jacobsen'i örnek alırdım.

"Kayıtsız kalma, evlat. Başvurunu yaptın ama Donanma'nın her yerde gözü kulağı var. Eğer yaparsan, . Burnunu temiz tut. Yüksek performanslı olmak yeterli değil. Size güvenmelerini de sağlamalısınız. Orduda yüksek performans gösteren ama güvenilir olmayan subaylar sonunda zehirli liderler haline gelirler."

"Yüksek performans, yüksek güven," dedim onu taklit ederek.

"Amaç bu," diye kestirip attı. "Herkesin ekibine yol göstermek isteyeceği bir lider olun. Sadece işi yapmayın. Emrindeki herkesin refahını önemseyen bir adam olun."

"Evet, efendim."

Bir eliyle omzuma vurdu. "Bir bardak su ister misin?"

Terle kaplı göğsüme baktım. Tırnaklarımın altında kir vardı ve spor ayakkabılarım toprakla kaplanmıştı. Çim kırıntıları konfeti gibi baldırlarıma yapışmıştı. "Ben, uh, muhtemelen yapmamalıyım. Bayan Jacobsen'i evin içinde toprak izi bırakarak üzmem."

Kıkırdadı, derin, gürleyen bir sesle. Mel her zaman babasının gülme şeklini sevdiğinden ama bunu yeterince yapmadığından bahsederdi. Onun nasıl

Her zaman çok ciddiydi. Onu kızı olarak mı yoksa liderliği altındaki birçok insandan biri olarak mı gördüğünü bilmiyordum.

Bunlar karanlığın örtüsü altında bana fısıldadığı şeylerdi. Sessiz itiraflar sadece bana ve circır böceklerine yapıldı.

"Akıllıca bir seçim. Gidip sana bir şişe getirmeme ne dersin?" "Çok memnun olurum efendim."

Avluyu geçip içeri açılan arka kapıya gitti. Salıncağa oturup bacaklarımı dinlendirdim. Jacobsen'ların arazisini biçmekten kalçalarım yanmıştı ama sağlam bir egzersiz olmuştu.

Eve gidip duş alırdım. Biraz video oyunu oynadıktan sonra akşam yemeği için sandviç ya da başka bir şey hazırlardım. Annem bu gece işte olacaktı ve babam da yoldaydı. Tahmin etmem gerekirse Bridget, Maddie ve Heather'la partiye gidecekti.

Küçük kız kardeşimin benden daha fazla sosyal hayatı biraz ezikçe.

Yine de kabul ettim. Bee ne kadar umursamaz olsa da, başını derde soktuğunda beni arayıp onu aldıracak kadar sorumluluk sahibi olduğunu biliyordum. Eğer aramazsa, Steve ya da Chase'in -ya da onların ailelerinin-onu eve getireceğine güveniyordum.

Birçok insan Bridget ve beni ikiz sanırdı. Aramızda birkaç yaş vardı ama saç rengimiz ve gözlerimiz aynıydı.

Bazen keşke ikiz olsaydık diyorum. Onu geride bırakacağım için heyecanlandığım için kendimi ahmak gibi hissediyordum ama Donanma yapmam gereken bir şeydi. Eğer yeterince başarılı olursam, Bridget'i de çıkarabilirdim.

Bundan dört buçuk yıl sonra, Deniz Harp Okulu'ndan mezun olup istedikleri yere taşındığımda Bridget liseyi bitirmiş olacaktı. Belki onu benim olduğum yere taşınmaya ikna edebilirdim ve her şeye yeniden başlayabilirdik.

Şimdikinden çok da farklı olmazdı. Ben ve Bumble Bee dünyaya karşı.

Tek tesellim arkadaş grubumuzun iyi insanlar olmasıydı. Maddie Dorsey, Steve Pelham, Chase Brannan, Heather Daniels ve Melissa Jacobsen onun sahip olmasını umabileceğim en iyi arkadaşlardı.

Bay Jacobsen elinde soğuk bir şişe suyla döndü. Açtım ve yarısını hemen orada içtim.

Çenemdeki damlaları silmek için kolumun arkasını kullanırken, bir araba yanaştı ve Mel inerek ön kapıya doğru yürüdü. Üzerinde bir çift beyaz şort ve soluk mavi bir vardı. Saçında aynı yağlı toka vardı.

Bridget'in sahip olduğu. Kulaklarında kulaklıklar vardı, bir Walkman'e takılıydı ve her ne dinliyorsa ona eşlik ediyordu.

Çok şirin.

Bay Jacobsen, ön kapıya giden taş patikadan aşağı inen kızını bir şahin gibi izliyordu. "Ne dediğimi unutma Jason," dedi sertçe, gözlerini Melissa'dan hiç ayırmadan. "Yüksek güven."

Üzerinde durduğum çim parçasına baktım; ne demek istediğini anlamaya çalışırken kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı. Belki de ona nasıl baktığımı fark etmişti.

Ona her zaman baktığım gibi.

"Babandan daha iyi bir adam olmak için doğru adımları atıyorsun," dedi. "Ben dolandırarak biri değilim. daha iyi olabilirsin ama onun DNA'sını taşıyorsun. Benim kızım sadece ölene kadar içebilmek için çalışan bir adamdan daha iyisini hak ediyor."

Öfke görüşümü bulanıklaştırdı ama onu bastırdım. Kendimi değildim. Bu tam olarak babamın yapacağı şeydi ve ben o değildim.

-Bay Jacobsen ne düşünürse düşünsün. Ve onun yanıldığını kanıtlayacaktım.

"Tamam," diye bağırdım çatıdan. "Bir sonraki demeti yukarı taşımaya hazır mısın?"

Chase kamyonetini kulübeye olabildiğince yaklaştırmıştı.

Mel dört günlük ikinci günündeydi. Zombi gibi yürüyerek eve girmesi, dişlerini fırçalaması ve hemen yatması dışında onu neredeyse hiç görmemiştim. İşin iyi tarafı, onunla aynı yatakta uyuyacak olmamdı.

Denizyıldızı gibi uyuduğunu iddia eden biri olarak şaşırtıcı derecede rahattı. Kollarımda kıvrılıp huzur içinde uyumasına bayılıyordum.

Çok doğru geldi.

Ama bu aynı zamanda o gün boyunca çalışırken benim de çok sıkıldığım anlamına geliyordu. Bu yüzden Chase arayıp kulübesine yeni kiremitler döşerken ona yardım edip edemeyeceğimi sorduğunda aptalca bir şekilde evet dedim. Bu sabah üç haneli sıcakta merdivenden yukarı sürünerek beri evet dediğim için pişmanlık duyuyordum. Yine de itiraf etmeliyim ki-

Arka bahçesindeki küçük misafir kulübesini çok güzel göstermişti.

Soluk mavi dış cephe kaplaması, canlı beyaz süslemeler ve n kapıyı destekleyen sıcak kahverengi sedir direkler, burayı bir bebek evinin yetişkin versiyonu gibi gösteriyordu.

Odaya başlamadan önce Chase bana içeriye gezdirmişti.

Bir stdyoydu; oturma alanı, bir yatak, küçük bir mutfak ve biraz depo bulunan merkezi bir oda. Yan tarafta küçük bir banyo vardı.

Hannah Jane i tasarımı mkemmmelleştirme görevini üstlenmişti. Çok da iyi iş çıkarmış. Havadar ve hafifti ama aynı zamanda da rahattı.

Yazlık, birinin uzun süre yaşayabileceği kadar bk değildi ama sıradan bir otel odasından daha güzeldi. Chase burayı kısa dönemli kiralama sitelerinden birinde listelemişti ve yağmurlu günlerde biraz para kazanıyordu.

Geçen kasırga sezonunda çıkan bir fırtına çatıya zarar vermişti ve Jim Cantore ile mavi rzgarlığı tekrar ortaya çıkmadan önce çatıyı tamir ettirmek istiyordu.

Chase kamyonun kasasından bir demet kiremit çıkarırken homurdandı. Kulübenin köşesindeki çimlerin üzerinde bir yığın eski çatı kaplaması duruyordu.

Luna -Kristin'in tek gözlü arabasının altına sıkıştığında kurtardığı Alman kurdu- avluda daireler çizerek bize havlıyordu.

Oluğa dayadığı merdiveni tırmanırken, "Luna, otur," dedi.

Luna, kuyruğunu bir kez daha sallamadan, itaatkâr bir şekilde tüylü kıını çimlerin üzerine bıraktı.

"Onu iyi eğitmişsin," dedim kiremitlerin ucundan tutup çatıya çıkarmasına yardım ederken. "Akıllı kız."

Alaycı bir kahkaha attı. "Hepsi rşvetti." Cebinden bir köpek bisküvisi çıkarıp Luna'ya fırlattı, o da havada yakalayıp çenesini şaklatarak mideye indirdi. "Hâlâ içinde küçük bir köpek yavrusu var. Bazı kötü alışkanlıkları var. Çoğu insanın yanında çok iyi ama güvenmediği yabancılara karşı hâlâ agresif olabiliyor. Bazen hala kendi başının çaresine bakması gerektiğini düşünüyor. Bunun üzerinde çalışıyoruz." Merdivenin tepesinde durdu ve bir nefes verdi

çatıya tırmanmadan önce. "Geçen gece onu yanımda bara götürdüğümde Kyle Kingsley'i neredeyse ısıırıyordu."

Kıs kıs güldüm. Chase, Luna'nın Kingsley'nin peşinden gitmesine hiç de üzölmüş gibi görünmüyordu.

Çatının kenarından bakarken Luna'nın patilerinin arasında tuttuğu doldurulmuş bir ördeğı nazıkçe kemirdiğini gördüm. "Evet. Çok vahşi, tamam."

Chase bıyık altından .

Mel'in hiç köpek almayı düşünüp düşünmediğini merak etmeden önce kendi kendime, "*Çok şirin* bir köpek," diye düşündüm.

Önceki hayatımızda gece geç saatlerde yaptığımız sohbetlerden biri, her zaman bir evcil hayvan istediğı ama çok sık taşındıkları için alamadığı üzerineydi.

"Bee'nin Jokers'a köpek sokmanıza izin vermesine şaşırdım," diye düşündüm.

Chase çatının tepe noktasındaki sıranın altına bir sıra kiremit iterken sıırttı. Bir çekiç ve bir kutu çivi aldı ve bunları çakmaya başladı. "Lütfen, içeride bir köpek olması sorunlarının en küçüğü. Orası tetanos ve insanoğlunun bildiğı tüm gıda kaynaklı hastalıklar için bir üreme alanı. Ayrıca Luna, Bee'den çok hoşlanıyor. Ona hayır diyemez."

Chase'in kız kardeşimi sevmesi için Luna'ya ödöl maması verdiğini görmüşüm ama çenemi kapalı tuttum.

Bir sıra kiremidi daha yerine yerleştirirken Chase, "Ee," dedi. "Sen ve Mel'in sevişmesi dışında seni bu kadar meşgul eden şey nedir?"

Ağzımın kenarına sıkıştırdığım çivileri düşürmemeye dikkat ederek kıkırdadım. "Bunu duydun mu, ha?" Mırıldandım.

Kulaktan kulağı sıırttı. "Mel Bee'ye söylemiş. O da Hannah Jane'e, o da Kristin'e söylemiş. Kristin Maddie'ye, o da Erica'ya söylemiş. Erica da Steve'e aktarmış, o da bana söyledi."

"Kulaktan kulağı yayılan dedikodular canlı ve iyi durumda."

"Bu yetersiz bir ifade." İş eldivenlerinin parmağını ısırdı ve .

"Cidden dostum. Birlikte misiniz yoksa sadece musunuz?"

Çekicimi salladım ve kiremitlerden birine çivi çaktım. "Hayır, bu yasal."

"Güzöl," diye kestirip attı. "Artık onun bir flört uygulaması seri katili tarafından arkadaşına dönüştürölmesi konusunda endişelenmeme gerek yok."

İşe geri dönüp kiremit sıralarını çivilemeye başladığımızda içimden güldüm. Umarım, Mel'in günleri

Boktan adamlarla çıkma dönemi bitmişti.

Yine de, uzun bir kırmızı bayraklar dizisinde sadece bir sonraki olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyordum. Gerçekten onun için yeterince iyi miydim?

Babasını aramak aklıma gelmişti. Mel'in çıkmak için onun iznine ihtiyaı olduğundan değil, bunu benden duyması gerektiğini düşündüğüm için.

Yine de korkmuştum. Neredeyse kırk yaşındaydım ama hâlâ onun kızı için yeterince iyi olmadığımdan ödüm kopuyordu. Belki de hep korkacaktım.

Belki de buydu.

Onun için yeterince iyi olduğumu düşünmeme asla izin vermeseydim, kendimi kayıtsız bırakmazdım. Onu kendime aşık etmek için çaba göstermekten vazgemezdim.

"Aranızda ciddi bir şeyler mi var?" diye sorarak düşüncelerimi şimdiki zamana geri getirdi.

Çatıda arkama yaslandım ve Beaufort şehir merkezine giden yol boyunca sıralanmış, özenle korunmuş ağaçlara baktım. Bir yanıml Chase'in neden böyle bir ev aldığını merak ediyordu. Köpeği olan bekâr bir adam olarak ihtiyaç duyduğundan çok daha fazla alana sahipti. Misafir kulübesini saymıyorum bile. İçeride, evi bir bekâr evi değildi. Gördüğüm en iyi aile evlerinden biriydi.

"Evet. Dalga geçmiyorum," dedim bir çivi daha akarken. "Beaufort'a geri dönmek sadece bir dokun ve git olacaktı. Kız kardeşimi kontrol edecek, depomu boşaltacak ve bir sonraki adıma geçecektim." Durakladım, ekicin başına baktım. "Bilmiyorum dostum. Mel'i tekrar gördüğüm an, kökler kanatlardan daha iyi geldi."

"Yağmur yağdığında bardaktan boşanırcasına yağar," diye espri yaptı. "Önce Maddie'ydi, sonra Steve. Isaac ve HJ birkaç gün içinde evleniyor. Kris nişanlandı. Bee nişanlandı..."

Chase elindeki ekice baktı ve çiviye vurmadan önce bir an durakladı. Başına garip bir açıyla vurdu ve çiviye ikiye büktü. Çekiç etrafında döndü ve pençesini kullanarak çiviye gereğinden fazla kuvvetle çekip çıkardı. "Görünüşe göre sen ve Mel çok geride değilsiniz." Parmaklarının arasına yeni bir çivi sıkıştırdı ve yerine aktı. "Bu iyi," nefesinin altında mırıldandı. "Gerçekten iyi."

MELISSA

"Y Uyanık olduğuna emin misin?" Jase kolunu koltuğumun arkasına doğru uzatırken sordu.

Başımı salladım, ısırırken başımı omzuna yasladım. bir esnemeyi geri aldım. Arka arkaya yaptığım on iki saatlik dört vardiya canıma okumuştı. Ölmeden önce yapılacaklar listesindeki birkaç maddeyi işaretledikten ve kendime rüya gibi bir erkek arkadaş bulduktan sonra işe geri dönmek tam bir kararlılık eylemiydi.

İyi tarafı, her gece birlikte uyuyor olmamızdı. Dezavantajı ise *sadece* uyuyor olmamızdı. Ama izinli olduğum bir gün kadın şakağımın vahşi bir kedi gibi kükremesine neden oldu. Azmıştım ve yirmi dört saatlik özgürlüğümü çarşafların arasında geçirmek istiyordum.

Ancak Jason beni bir randevuya çıkarmak istedi. *Pislik*.

Elini koltuğumun arkasından indirdi ve avucunu kalçalarımın arasına kaydırarak sıktı.

Apartman kompleksinden çıkıp Beaufort'a doğru ilerlerken Rubik Küpü gösterge panelinin üzerinde kayıyordu.

Elime alıp kurcaladım, aklım ucuz tekilayla sarhoş olduğumuz geceye gitti. Yapbozu ellerime verip parçalamamı söylediği zaman.

Amcığımın içine yaptığı müdahaleleri benim renkli kareleri çevirmemle eşleştirdiği zaman.

Klitorisim ihtiyaçla titriyordu ve ağrıyı hafifletmek için kalçalarımı birbirine sıkıştırdım.

Jase kıkırdadı. "Bunu hissettim." Elini uyluklarımın tepesine yaklaştırdı ve başparmağıyla çıplak tenimi okşadı.

"Bu senin hatan," diye sızlandım, at kuyruğumu biraz daha sıkarak. "Bütün gün evde kalmak isteyen bendim. Ayrıca, hava bir yere gitmek için çok sıcak."

"Adrenalin bağımlısı olmaya ne oldu? Macera istemeye ne oldu?" diye dalga geçerek beni bank koltuğuna doğru çekti. Emniyet kemerim geri çekildi ve daha fazla yaklaşmamı engelledi. Biraz gevşettim ve kaydım.

"Bana ne yapacağımızı bile söylemedin," diye tekrar esnedim.

Başımın üstünü öptü. "Çünkü bu bir sürpriz, Goose."

Bir sonraki esnemeyi durduramadım. "İçin zamanım var mı?" "Daha yeni uyandın."

"Beni erken uyandırdın," diye itiraz ettim. "Hem de izin günümde. Hepimiz otuz sekiz yaşında emekli olma lüksüne sahip değiliz."

Sırıttı ve Aviator'larını düzeltti. Ne klişe ama. Tek eksiği deri bomber ceketiydi, gerçi bir tane olduğundan neredeyse emindim. Onu içinde görmek istiyordum - fanteziyi doğru yapmak.

"Ne diyebilirim ki? Kızımı özledim. Dün iş nasıldı?" "İyiydi."

"Mel."

İçimi çektim.

İşler bok gibiydi. Acil servisin olayı buydu. Neyle karşılaşacağınızı asla bilemezsiniz. "Her zamanki gibi personel sayımız azdı, Ortak Komisyon şapka takıp gelmeye karar verdi ve ben de üç hastayı İsa'ya taburcu ettim."

Ondan sonra hiçbir şey söylemedi. Jase parmaklarımızı birbirine doladı ve elimin tersini dudaklarına götürdü.

Morehead City ile Beaufort arasındaki köprüyü sessizlik içinde geçtik. Telsiz bile kapalıydı. Pencereden dışarı bakıyor, altımızdaki suda ilerleyen küçük tekneleri izliyordum. Gökyüzü berrak bir Carolina mavisiydi. Görünürde tek bir bulut yoktu. Güneş ışığı suyun üzerinde parılıyordu.

Sahile gitmek ya da kürek tahtasında ter atmak için türden bir gündü. Ama dün işte geçirdiğim günün ardından sadece bir içki içmek istemiştim.

Bu kadar çok çalışmamın gerçek nedeni buydu. Ya koşu ayakkabılarımla kaldırıma çıkacaktım ya da şişeye vuracaktım. Bazen ikisini de yapardım.

Jase keskin bir dönüş yaptı ve havaalanına girdi.

"Burada ne işimiz var?" Ben sordum. "Babamın senden bir şey yapmanı mı istedi?"

"Hayır, bugün yapacağımız şey bu." Hangarlardan birinin yanına park etti ve dışarı çıktı. "Seni uçuracağım."

Ben de onunla birlikte atladım. "Gerçekten mi?"

Jason güldü, yüzünde parlak bir gülümseme belirdi. "Bu benim şaka yapacağım bir şeye benziyor mu?"

"Hayır, ben sadece-" diye kekeledim, sonra kızardım ve dudağımı ısırđım.

"Ne?" diye sordu kamyonetin kaputuna yaklaşırken. Jase kollarını arkamdaki kapıya dayayarak beni hapsetti. Eğildiğinde burnunun güçlü çizgisi benimkini dürttü. "Söyle bana."

Converse'imın altındaki çakıl, çimen ve toprak karışımına baktım. "Önemli bir şey değil."

"Bebeğim," diye Jase, gürültüsü ensemde ürpertiler yarattı. Kargo şortunun şişkinliğini karnıma bastırırken dudakları kulağımın kabuğunu ısırđı. Ellerini yanlarımda gezdirerek belimde biten dekolte kolların altından geçti. Başparmakları siyah dantelini sıyırdı.

Lanet olsun ona. O ses ve o ellerle istediğı her şeyi elde edebilirdi. Ben onun ellerinde macun gibiydim. Hayır, macun bile değildim. Pudingdim.

"Bu aptalca," dedim, parmaklarımın göğsünü sımsıkı saran donanma tişörtünün üzerinde gezinmesine izin vererek. Yıllarca yıkandıktan ve giyildikten sonra serigrafı baskısı dökülmüş ve solmuştu ama kumaşı yumuşaktı. Dışarısı bu kadar sıcak olmasaydı, ona sarılıp yatardım.

Kulağımın arkasından öptü, dudaklarının sıcaklığı beni transa geçirdi. "Aptalca olması umurumda değil. Aklında ne olduğunu bilmek istiyorum."

Ah, bu ne? Kollarımı boynuna doladım ve kamyona yaslandım. "Çocukken sen, ben, Bee ve Chase'in buraya gelip uçakların kalkışını izlediğimiz zamanı hatırlıyor musun?"

"Mhmm."

"Babam seni uçurmaya başladığında, Bee ve ben buraya gelip izlerdik." Kendimi onun gözlerindeki derin yeşil havuzlarda kaybettim. Orman, zeytin ve yosun yeşili beneklerden oluşan bir kaleydoskop gibiydiler. "Eskiden seninle uçup gitmeyi düşünürdüm." Yanaklarım ve bu güneşten değildi.

Jase aşağı uzandı ve ellerini kığımın arkasına kaydırđı. Hiç terlemeden beni kamyonun kaputuna oturacak şekilde kaldırdı. Gözlerimi kapatamadan ağzı ağzımdaydı, dişleri alt dudağıma batıyor, beni daha yakına çekiyordu. Vücudum hızlanıp gitmek için can atarken yumuşak bir inilti çıkmasına izin verdim.

Jason'ı öpmek doğal gelmedi.

Fırlamak olan bir hız treninin kenarında sallanıyormuşum gibi hissettim. Kalbim çarpıyor, ellerim nemli, kulaklarımda kan uğulduyordu.

Pamuk şekeri gökyüzü ve ılık havanın etrafı kırbaçladığı uzun bir otoyolda ilerlemek gibiydi. Onu öpmek en büyük heyecandı.

"Bu ne içindi?" Sonunda ayrıldığımızda sordum, nefes nefese kaldığımızda göğüslerimiz kabarıyordu. Tişörtünü parmaklayarak onu kendime çektim.

İlk randevular tarihinin en iyi ilk randevusundan sonra, kendimi bir hayalin içinde yaşıyormuş gibi hissediyordum. Jason McGrath benimdi. Ben de onun kız arkadaşığıydım.

Cevap vermek yerine Jase beni tekrar öptü. Uzun ve derin bir öpücüktü, dilimin kenarından aşağıya doğru uzun bir çizgi çizdi.

Öpücüğü bir gagayla noktaladı. "Sanırım ilk kez beni benim seni düşündüğüm gibi düşündüğünü itiraf ediyorsun." Sinir ve belirsizlikten oluşan zehirli bir kokteyl boğazımda asılı kaldı. Jason beni her zaman istediğini söylediğinde ona inanmamak için bir nedenim yoktu. Ne de olsa her kızın duymak istediğı şey bu değil miydi? Bunun yerine, onu aynı şekilde görmediğim için kendimi suçlu hissediyordum. Elbette, biz her türden genç erkek ateşliydi, ama o yasaktı. Ailemin katı bir *erkeklere yasak* kuralı vardı bu ben

ara sıra test edilmiştir.

Ayrıca, Jase benden çok daha büyüktü. Ergen zihnimde dört yıl sonsuzluk gibi gelebilirdi. Jase'in kollarında her zaman kızlar olurdu ve ben sadece küçük kız kardeşinin arkadaşığıydım.

Karanlığın örtüsü altındaki çalıntı konuşmalarımıza değer veriyordum. Onunla birlikte olacağımıza dair kurduğum hayaller için hayal gücümü besleyen tek şey onlardı.

Bir motorun teklemesi bizi hormon sersemliğimizden kurtardı. Babam John Deere traktörünün üzerinde tulum, beyaz atlet ve Vietnam gazisi şapkasıyla geldi. Koltuğunun arkasında bir baston vardı.

Titreyen bir elle motoru durdurdu. "Küçük Melly Jacobsen," dedi hırıltılı bir kıkırdama ve aile gibi hissettiren bir gülümsemeyle. "Gözlerim beni yanıltıyor mu, yoksa bu zıpır sonunda senden onu dans kartına yazmanı isteyecek cesareti buldu mu?"

Kıkırdadım ve Jase ayağa kalkmama yardım etti. "Biliyor musun, bu gezegende bana Melly demesine izin verdiğim tek kişi sensin."

Ona doğru yürüdüm ve parmak uçlarımda yükselip sarıldım. Old Spice ve jet yakıtı gibi kokuyordu. Hep öyleydi. Beaufort'a ilk taşındığımdan beri çok şey değişmişti ama babam değişmemişti.

"Kalbin nasıl?" Ellerimi kalçalarımın altına koyarak sordum. "Doktorunla görüştün, değil mi? Tüm ilaçlarını alıyor muydun?"

Kalbini okşadı. "Kalbim hâlâ atıyor. Beni devirmek için küçük bir olaydan daha fazlası gerekecek."

Kaşlarımı çattım, sağlığı konusunda bu kadar umursamaz olmasından hoşlanmamıştım. Ağır bir kalp krizi *küçük bir olaydan* daha fazlasıydı.

Yine de babam bugün benim annemle uğraşmak istemiyordu. Traktörün koltuğundan kalktı ve bastonunu eline aldı. "Bugün Bonanza'yı yukarı çıkaracak mısın?" diye sordu Jason'a.

Jase kamyonun arkasından bir soğutucu çıkarırken başıyla onayladı. "Evet. MQI'ye uçacağımızı düşündüm. FFA'ya da uğrayabiliriz. Hava açık görünüyor. Bin yedi yüz civarında dönmüş oluruz."

Babam başıyla onayladı. "Yakıtını tamamen doldurdum. Pist önümüzdeki bir saat için temiz. Gitmeye hazır olduğunuzda seslenmeniz yeterli." Traktör koltuğuna tekrar otururken, "Ve Jason-" dedi.

Jase nefesini tutarak bekledi.

"Buna iyi bak," dedi boğumlu bir parmağıyla beni göstererek. "O bir bakıcı."

Gülümsedi. "Ben de öyle düşünüyorum."

Babam eşyalarımızı uçağa yüklememiz için bizi bıraktı. Jason yolculuk için bir soğutucu içecek ve atıştırmalık getirmişti. O uçuş öncesi kontrolleri yaparken ve pilot kayıt defterini doldururken ben küçük Cessna'nın sol koltuğunda sabırla oturdum.

"Peki, bir *bölüm* hakkında ne diyordun?" Jase kayıt defterine bir şeyler karalarken sordu.

Ön camdan babamın hangarlardan birini tamir ettiği yere baktım. "Sana söylemedi mi?"

Kalem elinde dondu kaldı. Jase yavaşça yazması yazmaya devam etti, sonra da kayıt defterini kapattı. "Bana neyi anlatacaksın?"

İçimi çektim. Bir şey söylemek bana düşmezdi ama babam Jason'ın büyükbabası gibiydi. Jason'ın hayatında kendi babasından fazla yer almıştı.

"Birkaç ay önce babam kalp krizi geçirdi. Büyük bir kalp krizi." Sesime karışan yumruyu yuttum. "Bir ambulansla . O gece acil serviste çalışıyordum. Sonunda dört stent takıldı."

Elindeki kalemi boğdu. "Tek söylediği, bir süre önce bir *sağlık sorunu* yaşadığında size rastladığı."

"Babamı bilirsin. Yardım istemeyi pek beceremez." Jase'in bana verdiği kulaklıkla oynadım. "Bana burayı devralacak birini aramaya başlayacağını söylediğinde çok şaşırdım."

Bu Jase'in dikkatini çekti. "Şimdi ne dedi?"

"Babalık ölümsüz olmadığını biliyor, Jase," dedim nazikçe, yumuşak bir eli kalçasına koyarak. "Onu Jokers'ta son gördüğümde, devralacak birini bulmayı umduğunu söyledi. Aksi takdirde satacak."

Etrafıma bakındım. Burada çok fazla anımız vardı. Ticari olarak işletilen bölgesel bir havalimanı haline gelmesini hayal bile edemezdin.

Jase uçağı yönlendirip pistte kalkış için hizaya sokarken, "Hey," dedim. "Kafan nerede, uçan çocuk?"

Çok sessizdi. Jase her türlü uçağın yanında şekerçi dükkanına girmiş bir çocuk gibiydi. Ama şu anda yüzünde daha önce hiç görmediğim bir ifade vardı. Sertleşmiş ve kararlıydı. Kaşları burnunun üzerinde derin bir oluk oluşturacak şekilde çekilmiş, gözleri lazer gibi odaklanmıştı.

"Jase..." Elimi uzattım ve parmaklarımı kafatasının arkasındaki altın tellerde gezdirdim. "Konuş benimle."

"Sence bu yüzden mi benden buralarda yardım etmemi istiyor?" diye sordu. "Artık bununla başa çıkamadığı için mi?"

Ben isteyken Jason kendini meşgul tutuyordu. Neredeyse her gün babam onu arar ve uçaklardan biriyle bir şeyler yapmak için havaalanına gelmek isteyip istemediğini sorardı.

Daha dün eve geldiğinde, babasının yeniden eğitim uçuşlarına başlamanın iyi bir fikir olduğunu düşündüğünü anlatıyordu. Jase'in

Uçuş eğitmeni olmak için gereken deneyim. Programı yeniden başlatmak için tek gereken küçük bir evrak işiydi.

Elimi onunkinin içine soktum. "Sanırım buranın seninle emin ellerde olacağını bildiği için." "Belki de senin için o laboratuvar şirketi için kargo taşımacılığı yapmaktan daha tatmin edici olur..." diye eklemeyen önce tereddüt ettim.

Kaşlarını kaldırdı. "Sen nasıl..."

"Kulaktan kulağa yayılıyor," dedim. "Bir şey söylemedim çünkü tekrar gittiğin için sana kızdığımı düşünmeni istemedim."

"Bebeğim-"

"Hayır, Jase. Eğer istediğin buysa, yap." Bulunduğumuz yere baktım; Manteo ve Kill Devil Hills'e gitmek üzere bir uçağın içinde oturuyorduk. "Uçmak senin kanında var. Bunu senden asla almak istemem ama belki..."

Ağzının kenarında küçük bir gülümseme belirdi. "Belki mi?"

Kulaklığı kulaklarıma taktım ve mikrofonu ağzımın önüne ayarladım. O da aynısını yaptı. "Belki bu bir uzlaşma olabilir, biliyor musun?" derken sesim kulaklıkta çatırdıyordu. Havaalanı. Babama yardım etmek."

Başını salladı ve pistte yuvarlanmaya başladı. Ne yaptığına dair en ufak bir fikrim yoktu ama sanki bunu uykusunda bile yapabiliyor gibiydi. Uçağın burnu havaya kalkarken yerçekiminin vücuduma yaptığı baskıyı hissettim ve gökyüzüne doğru yükseldik.

"Taviz vermeyeceğim, bebeğim."

Elini tutmak istedim ama bir uçağı uçurmak iki elle yapılacak bir iş gibi görünüyordu. Onun yerine, pencereden dışarı bakarken avucumu uyluğuna dayadım. Havalanıp kuzeye, kıyı şeridine doğru ilerledikçe Beaufort giderek küçülüyordu. Bariyer adaları ve yeşil bataklıklar eyaletin kenarını benek benek sarıyordu.

Uçak seyir irtifasına yükselirken bana gülümsedi. Havadayken onda çok sakinleştirici bir şey vardı. Jase çok becerikliydı. Çok doğaldı. Evine, olması gereken yere dönmenin yolunu bulan bir kuş gibiydi.

"Bu sadece taviz verildiği takdirde bir uzlaşmadır. İş teklifini geri çevirmeye karar verdiğim için gündeme getirmedi. Senin için kalırdım. Ama seni almak ve havaalanında babam için çalışmak? Bana kazan-kazan gibi geliyor."

MELISSA

"D "Onları yakaladınız mı?" Jase yuvarlanırken sordu. Gözlerindeki uykuyu silerken çarşaflar bacaklarının arasından döküldü.

Çok geç bir gece geçirmiştik. Bu, Chase sabah erkenden arayıp HJ ve Isaac'in adliyeye doğru yola çıktıklarını söylemeden önceydi.

Doğal olarak yataktan fırladım ve poker kulübünün geri kalanıyla buluşmak üzere Beaufort'a doğru yola çıktım. Düğün günü kaçışlarından sonra adliye merdivenlerinden aşağı koşarken onları gül yaprakları yağmuruyla şaşırttık.

Isaac muhtemelen dünyada Hannah Jane'i kendi lanet düğün gününde kaçırmaya ikna edebilecek tek kişiydi.

Hannah Jane ve Isaac'in düğün haftası olduğu için, düğün provasından sonra Perşembe gecesi poker gecesi yapmayı tercih etmiştik. Fişleri ve kartları çıkarma zahmetine bile girmedik. Ayrıca Jason ve ben ilk kez bir çift olarak bir poker kulübü gecesine gidiyorduk.

Tuhaftı.

Pokere yanımda birini götürme düşüncesi bir kez bile aklımdan geçmemişti. Şimdi, herkesle iyi anlaşıyor, dürüst bir erkek arkadaşım vardı.

Mükemmeldi - bir şeyi tanımlamak için nadiren kullandığım bir kelime. "Mhmm," diye mırıldandım onu öpmek için yatağa geri sürünürken.

Jase kollarını bana doladı ve beni göğsüne çekti.

"Bebeğim, gitmem gerek. Yarım saat sonra salonda kızlarla buluşacağım. Geri gelip elbisemi almam gerekiyordu."

"Ama saçını dün yaptırmıştın," dedi uzun kutu örgülerimi parmaklayarak.

"Biliyorum." Dudaklarını gagaladım. "Ama bu bir kız meselesi. Ve bedava mimozaya hayır diyemem. Ayrıca, Erica ve Kristin'e çocuklara yardım etmek için orada olacağımı söyledim."

"Peki," diye homurdandı beni belinden tutup kalçalarına oturtana kadar. "Ama düğünden sonra benimsin."

"Anlaştık," dedim eğilip onu öperken. Kirli sakalları yanağıma sürtünüyor, parmakları kalçalarıma batıyordu.

Dudaklarının yastık gibi yumuşaklığı ile beni sert bir şekilde tutması ve bunu kaldırabileceğime güvenmesi arasındaki tezat hoşuma gitmişti.

Parmağını şortumun paçasından yukarıya, kalçalarımın arasındaki kot şeridine doğru kaydırıp ve parmak eklemine yarığımdan aşağıya doğru sürükledi. Başımı boynunun kıvrımına gömdüm. "Jase-"

"Senin içine girmeyeli çok uzun zaman oldu. Bunu düzeltmeliyiz."

"Gitmem gerek."

Kıkırdadı ve bir parmağını ıslaklığımın içine soktu. "Hayır, bebeğim.

Gelmek zorundasın."

İnledim. Bana kızım dediğinde sesinin alçak ve uğursuz bir şekilde gürlemesi, vücudumdaki her sinir ucunun canlı bir tel gibi kıvılcımlanmasına neden oldu.

"Jase," diye tekrar boğuldum. Sadece onun adını. Söyleyecek başka bir kelime bulamıyordum. Rubik Küpleri'ni çözdüğü gibi amımı çalıştırırken olmazdı. Parmaklarının klitorisime, duvarlarıma ve G noktama güvenle vuruşları beni parçalara ayırmak üzereydi.

Bir anda dünyam patladı. Bir şelalenin çağlaması gibi, orgazmım içime hücum etti. "Jay-" Vücudumdaki her kas onun etrafında kenetlenirken homurdandım.

"İşte benim kızım," dedi iki parmağını amımdan kaydırarak. Jase onları ağızına sokup ıslaklığımı emerken gözlerimin içine baktı.

Aman Tanrım. Daha önce hiç bu kadar seksi bir şey görmemiştim.

"Tadın çok güzel. Bu gece ağızıma almak için sabırsızlanıyorum."

İnledim. "Belki zamanım vardır? Biraz geç kalabilirim..."

Jason kıs kıs güldü. *Pislik herif.* "Hayır. Uslu bir kız ol ve Hannah Jane'in hazırlanmasına yardım et. Bu akşam düğünde görüşürüz."

Nedimelik kıyafetimin bulunduğu giysi çantasını taşıyarak salona adeta hücum ettim. Az önce bedenini sarsan bir orgazm yaşamış bir kıza göre, kesinlikle havamdaydım.

Ne cüretle benimle alay eder? Orgazmımı lanet bir buzlu şeker gibi parmaklarından yalıyor, bana ağzıyla ne yapacağını söylüyor ve sonra gidip sosyalleşmemi ve şımartılmamı istiyor.

Kaba.

Yüksek kaliteli saç ürünlerinin çiçeksi kokusu havada asılı duruyordu. Yan tarafta hamur işleri, kahve ve kendi yaptığın mimozaların bulunduğu bir masa vardı.

Kahvaltı şampanyası mı? Evet, lütfen.

"Ooooooh," dedi Hannah Jane sabah için tahtı olarak belirlediği salon koltuğundan. "Birinin orgazm yüzü var." Şampanya kadehinden bir yudum alarak kıkırdadı.

"Organ spazmı nedir?" Zoey Kristin'e sordu.

Kristin'in diğer kız kardeşi Kylie kahkahayı bastı.

"Büyüdüğünde konuşacağımız bir şey," dedi Kristin sakın bir tavırla, Hannah'ya bakarak.

"Tanrım," diye inledi Bridget. "Seni seviyorum Mel, ama senin hakkında bir şey duymak istemiyorum-" Zoey'ye baktı ve sonra tekrar bana döndü "- kardeşimle *ders dışı aktiviteler*."

"Bridget'i öpüyormuşsun gibi mi hissediyorsun?" Erica, Hannah'nın yanındaki sandalyeye otururken sordu. İri bukleleri düzeltilmiş, örülmüş ve şık bir topuz haline getirilmişti. "Yani, Jason'la DNA'ları ortak. İkiz gibi görünüyorlar."

Maddie çoğunlukla yenmemiş bir kruvasanı karıştırırken güldü. "Bu odada Bridget'i öpmüş tek kişi olarak konuşuyorum, çok daha kötüsünü yapabilirsin. Benim küçük ateşli kızım ne yaptığını biliyor."

"Tabii ki istiyorum." Bridget, Maddie'yle beşlik çakarken güldü.

"Bridget'i öpüyormuşum gibi hissetmiyorum." "Bridget'i öpüyormuşum gibi hissetmiyorum. giysi rafında. "Alınma bebeğim."

Yüzünde nazlı bir gülümsemeye omuz silkti ve bardağını geri devirdi.

"İşler iyi gidiyor mu?" Kristin sordu.

Kendime bir mimoza doldurdum, değersiz bir dedikodu dergisi aldım ve boş bir sandalyeye oturdum. "Şu anda

Hannah mı? Bugün onun günü."

Hannah mimozasının kalanını boşalttı. "Hayır. Senin ve Bay Top Gun'ın tüm kirli ayrıntılarını duymak istiyorum."

"*Teğmen Komutan* Top Gun," diye açıkladı Bridget.

Erica, Aly ve Zoey'yi göstererek, "Belki de kirli ayrıntıları gizli tutmalıyız," dedi. Onlar Hannah Jane ve Isaac'in çiçekçi kızlarıydı.

"İğrenç ayrıntılar yok." Bridget'e baktım. "Kesinlikle öpüşmeyeceğim ve anlatmayacağım. Üzgünüm, boo."

"Bize bakın!" Maddie gözlerinin kenarlarında *yaşlar* mı vardı? "Hepimiz büyüdük ve yuva kurduk! Hepimiz!"

Maddie bardağının geri kalanını devirirken Hannah, "*Çoğunlukla* büyümüş," dedi.

"Sadece OJ," dedi Maddie şampanya kadehini daha fazla meyve suyuyla doldururken. "Merak etme, benim güzel gelin kelebeğim. Büyük günün için tamamen ayık olacağım. Ayrıca şu an mesaideyim. Restorana uğrayıp pastanı mekâna götürmem gerekiyor. Kimse çakırkeyif bir pasta şefi istemez. Düğün pastanız Pisa Kulesi gibi görünür."

Hannah ciyakladı ve koltuğunda kıpırdandı. "Sabırsızlanıyorum! Bu gece karnımı tika basa doyuracağım."

"Balayında nereye gidiyorsun?" Kylie sordu. "Monaco." Hannah Jane mutlu bir şekilde içini çekti, ona bakıyordu. Nişan yüzüğü. "İki hafta boyunca sadece Isaac, ben ve Fransız Rivierası."

"Sonra da gelin adaylarına ve cehennemden gelen çiçekçilere geri dönüyoruz," dedi Maddie.

Hannah Jane kıkırdadı. "Yemin ederim Isaac'e işe döneceğimi söylediğimde neredeyse kalp krizi geçiriyordu. Bu yüzden büyük bir kavga ettik." Başını iki yana salladı. "Şimdi anlıyorum - neden tüm gelinlerim düğünlerine vardıklarında bitkin düşüyorlar. Sadece etkinlik planlaması değil. O işin kolay kısmı. Diğer tüm şeyler. Evimin tapusuna onun adını yazdırmak. Ortak banka hesaplarımız olmayacağını konuşmak. Kariyerlerimizi ve seyahatlerimizi nasıl bir arada yürüteceğimizi bulmak."

Erica, "Sadece ara sıra seks yapan ev arkadaşları gibi hissettiğinizde zor oluyor," dedi. "İşler stresli bir hal alıyor ve birbirinize aşık olduğunuz gerçeğinden çok onun çöpu atmamasına nasıl sinirlendiğinize odaklanıyorsunuz."

Bütün kızlar başlarını sallayarak onayladılar.

Kristin nişan yüzüğünü döndürdü. "Aşık olmak ve aşık kalmak bazen çok farklı hissettiriyor. Aşık olmak bir roller coaster gibi hissettiriyor. Kelebekler. Serbest düşüş. Hayatınız için tutunmanızı sağlayan kıvrımlar ve dönüşler. O kadar çok değişiklik olur ki küçük şeylere takılmazsınız. Sadece hissedersiniz. Aşık kalmak bir yolculuğa benzer. Atıştırmalıklar ve iyi bir çalma listesi vardır. Bazen biraz yol öfkesi olur. Bazı tümsekler ve sapaklar olur ama yolculuk eğlencelidir ve varış noktası buna değer."

"Kahretsin, kek," dedi Maddie. "Ne zaman bu kadar şairane oldun?" Kristin sadece güldü ve şampanyasını yudumladı.

BİR SABAHİ YOĞUN BİR ŞEKİLDE PRIMPED ve şımartıldıktan sonra ayrıldım.

taze bir manikür, pedikür ve profesyonelce yapılmış bir makyajla salona gittim. Törenden önce fotoğraf çektirirken diğer kızlarla birlikte sıraya girdim.

Binlerce fotoğraf. Kızgın güneşin altında.

Bir boncuk ter ensemden aşağı süzüldü. Saç örgülerimi açıkta bırakmak yerine başımın üstünde dev bir topuz yaptığım için kendimi tebrik ettim.

Bugün "evet" demeyen beşimiz krem, allık ve Hannah Jane'in *buzlu şampanya* olarak adlandırdığı soluk altın tonlarında elbiseler giydik.

Kabarık bej daha çok hoşuma gitti ama bu fikrimi kendime sakladım.

Fotoğrafçı bizi on birinci kez yeniden düzenlerken sabırla durdum ve gülümsedim. Elinde bir düğün programı taşıyan bir figür yaklaştı. Gözlerimi kısıtım ve gözlerimi gölgelemek için elimi kaldırdım.

Jason bize doğru yürüyordu ve üzerinde onu bir üzerindeki seks gibi gösteren bir takım elbise vardı. Fotoğrafçı arkasını dönüp onun bir fotoğrafını çekse, hiç şüphesiz bir sonraki *GQ* kapağı olurdu.

O yanımdayken kalbim her zamanki gibi heyecanla çarpıyordu. Daha iyisini bilmesem, bana kalp çarpıntısı verdiğini söyledim.

Askerlik sonrası büyümesini şekillendirmek için saçlarını kestirmişti. Sarı saç telleri yana yatırılmıştı ve beş numara şık bir duruşu vardı.

Keskin çene çizgisinde parıldayan saat gölgesi.

Ayaklarını omuz genişliğinde açmış ve ellerini birleştirmiş bir şekilde kenarda duruyordu. Kendi kendime gülümsedim çünkü muhtemelen bunu yaptığının farkında bile değildi. Bu duruş onun içine işlemişti.

"Lanet olsun kızım," dedi Kristin, fısıldamak için arkama eğilerek. "Sana *yenilebilir* bir şeymişsin gibi bakıyor."

Bu sabah verdiği sözleri düşünerek gülmek için kendimi zor tuttum. Bir ayağımı kaldırdım ve topuklu ayakkabı giymenin verdiği acıyı hafifletmek için bileğimi ileri geri oynattım.

Hannah Jane'in bunu her gün nasıl yaptığı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Neyse ki fotoğrafçı bizi gönderdi. Kızlar gölgelenmek için dağıldılar ve Hannah Jane de muhtemelen törenden önce Isaac'le şipşak sevişmek için oradan uzaklaştı.

Bir ağacın altında serin bir yer bulmuş olan Jason'a doğru ilerledim.

"Merhaba," dedim tören için konulan sandalyelerden birini kullanırken

Denge için topuklularımı çıkardım.

"Hey, sen," dedi, elleri cebinde, havalı, rahat ve kesinlikle muhteşem bir şekilde bana doğru yürüdü. Bir erkeğin bu kadar güzel olması gerçekten haksızlıktı.

Jase eğildi ve rujumu bulaştırmamaya dikkat ederek beni öptü. "Kesinlikle muhteşem görünüyorsun, Melissa."

İltifat karşısında yanaklarım alev alev yandı. Sadece güzel olduğumu ya da güzelce temizlendiğimi söylemedi.

Bana kraliyet ailesindenmişim gibi baktı.

Jason başımın arkasını tuttu, böylece bir gram enerji harcamadan çenemi yukarı eğip onu görebildim. Yanaklarımı avuçladı ve gözlerimin içine baktı. "Taca bile ihtiyacın yok. Bu elbise -ve saçını böyle topla..." Yutkundü ve tüm düşüncelerini uzlaştırmakta zorlanıyormuş gibi başını salladı. "Harikası."

Düğün sorunsuz geçti. Hannah Jane koridorda yürürken kesinlikle çok güzel görünüyordu. Isaac yeminini ederken gözyaşı bile döktü. Kendini beğenmiş bir piç olarak yola çıkan playboy için, Hannah gibi bir kadına aşık olmanın ona neler yaptığını görmek oldukça inanılmazdı.

Resepsiyon dev bir çadırdıydı. Çiçek aranjmanları ve ip ışıkları tavandan sarkıyordu. Çiftler dans pistini doldururken Maddie'nin yaptığı devasa bir düğün pastası yarı yarıya yenmişti.

Limonlu-yaban mersinli kekten bir ısırık aldım ve inledim. Cheesecake kreması tam anlamıyla pastanın üzerindeki krema gibiydi. "Kahretsin," dedim. "Çok güzel olduğu için bir parça daha istiyorum ama bir ısırık daha alırsam ölebilirim."

Jason çatalını pasta tabağında gezdirerek kalan birkaç tatlı patatesli kek kırıntısını topladı.

Kekte sebze konseptiyle alay etmişim ama Jason tabağından bir ısırık almama izin verdi ve aklım başımdan gitti. Beyaz çikolatalı ganaj ve tuzlu karamelli buttercream, tatlı patatesli baharatlı keki düpedüz günahkâr yaptı. Maddie bir tatlı sihirbazıydı.

Çatalını yalayarak temizlerken kıkırdadı. "Ne düşünüyorsun?" dedi kalabalığı tararken. "Sence bu biz olabilir miyiz?"

"Ne zamandır çıkıyoruz? Bir haftadır mı?" Sinirli bir şekilde güldüm. "Sence de düğünler hakkında konuşmak için biraz erken değil mi?"

"Hayır." Jason yüz yüze gelebilmemiz için koltuğunda kaydı. "Sana nereye gittiğimizi söyledim." Elimi avucunun içine aldı. "Yüzükler. Yeminler. Bir aile. Her şey."

Yutkundum. "Oh."

"Oh mu?"

"Ben sadece... Sen bunu söylediğinde seks yapıyorduk. Sadece düşündüm ki..."

Kaşlarını çattı. "Neyi anladın? Söylediklerimde ciddi olmadığımı mı?" "İnsanlar seks sırasında her türlü şeyi söyler," dedim omuz silkerek.

Kızacağını düşünmüştüm. Belki de gecenin geri kalanında beni buzlar. Onun yerine uzandı ve sandalyemi kendine doğru çekti. "Bebeğim, amın düpedüz büyülü," dedi kıkırdarak. "Ama beynimi pelteye çevirmedi. En azından tamamen değil. Sana asla yalan söylemem, Mel. Belki Noel söz konusu olduğunda beyaz yalanlar Hediyeler ya da doğum gününde sürprizler, ama böyle bir şey değil."

"Bu iş çok hızlı ilerliyor."

Gülümsedi ve ellerimi ellerinin arasına aldı. Sıcak ve rahatlatıcıydı. Tanıdık. Bu bana ona güvenmemin tüm nedenlerini hatırlattı. "Eğer fark etmediysen, hızlı giden şeyleri severim."

"Biz deli miyiz?" Parmağımı ellerinin üstündeki damarlar boyunca gezdirerek söyledim.

İyi damarları var. Gözlerim kapalıyken ona serum takabilirim.

"Muhtemelen," dedi kayıtsızca. "Ama bu yanlış olduğu anlamına gelmez."

DJ tüm erkekleri jartiyeri yakalamaları için dans pistine çağırdı ama Jason . "Sana evlenme teklif edeceğim, Mel."

Bugün olmaz. Yarın değil. Ama yakında. Eğer bunu istemiyorsan, bana hemen söylemeni öneririm. Oyun oynamıyorum. Seni bildiğinden daha uzun süredir istiyorum ve bu sefer vazgeçmeyeceğim."

Arka planda bir tezahürat vardı ve Chase'in Isaac'in fırlattığı jartiyeri beceriksizce tuttuğunu belli belirsiz gördüm ama Jase'e o kadar dalmıştım ki umursamadım.

"Bunu istiyorum," dedim usulca. "Seni. Bizi. . Ben ."

Ses sistemi Beyoncé'yi çalarken kadınlar dans pistini ele geçirdi ama ben hareket edemeyecek kadar ona kapılmıştım.

Hannah Jane buketi fırlattığında ve buket Bridget'in ellerine düştüğünde kendime geldim.

Lanet olsun.

Oh... hayır, hayır, hayır.

Çadırın karşısındaki Kyle Kingsley'in oturduğu yere baktım. DJ, Chase ve Bridget'i dans etmeleri için çağırırken gözlerinde alevler parlıyordu. Yumrukları masanın altında sıkılıydı ve çenesi gergindi. Yumuşak huylu bir iş adamı görüntüsü vardı ama polo tişörtlerinin ve yapay olarak beyazlatılmış gülümsemesinin altında yaşayan, nefes alan bir canavar vardı.

O öcü değildi. Ondan daha kötüydü. Gerçek ve tehlikeliydi.

Bir şakacı ve kraliçesi hakkında yavaş bir Ed Sheeran düeti eşliğinde sallanırlarken Chase, Bridget'i saygılı bir mesafeden tuttu. Sözler acı verici bir şekilde uygundu.

Bridget, Chase'in omzunun üzerinden bana baktı. Bakışları yalvarırcasına bakarken Chase ona kalabalığın geri kalanının duyamayacağı bir şey söylüyordu.

Onunla dans ederken korkmuş küçük bir geyik gibi görünüyordu, kaskatı kesilmişti.

Şarkı bitmişti ama Chase Bridget'e tutunmuştu. Kyle çoktan koltuğundan kalkmıştı ve o da bunu biliyordu. Bridget Chase'den uzaklaştı ve çadırın girişine doğru ilerledi.

"Bu da ne demek oluyor?" Jason muhtemelen kız kardeşinin peşinden gitmek için oturduğu yerden kalkarak sordu.

Onu durdurmak için kolumu pazusuna koydum. Jason, Kingsley'i Bridget'e ulaşmama yetecek kadar oyalayabilecek tek kişiydi.

Kyle, Jason'ın şüphelenmesi riskini göze alamazdı. Jekyll ve Hyde rolünü oynayacak ve müstakbel kayınbiraderi için cazibesini konuşturacaktı. O da

Jason'ı sahte bir güvenlik hissine sokmaya çalışacak, böylece piyonunu kısa bir tasma ile tutabilecekti.

"Biliyor musun, Bridget'le onların evine yemeğe gitmek için hiç plan yapmadık. İş programımı biliyorsun, değil mi? Ben tuvalete giderken sen de Kyle'la konuşup bir randevu ayarlayabilir misin?"

Jason'ın kaşları çatıldı. "İyi misin?" Sıcak elini yanağıma koydu. "Biraz nemli hissediyorsun."

Jason'ın benim için endişelenmeyi bırakıp Bee'nin peşinden gitmek için masaların arasından geçmeye başlayan Kingsley'nin yolunu kesmesini istiyordum. Kyle'ın gözlerinde öfkesini Bridget'ten çıkaracağını söyleyen o bakış vardı.

Chase'le dans etmek onun seçimi değildi ama bunu yanına bırakmayacağı da .

"Ben iyiyim. Sadece tuvaleti kullanmam gerekiyor. Çok içtim."

Neyse ki Jase itiraz etmedi. Yanağımdan öptü ve uzaklaştı, Kyle çadırdan çıkmadan önce onu işaretledim. Debriyajımı kaptım ve Bridget'in peşinden gittim.

MELISSA

"Bee?" Aceleyle banyoya girerken seslendim.
Sessiz sniffles geldi itibaren ve son oyala. I
kilitli arkamdan banyo kapısını açtım ve çöp
kutusunu tuvaletin altına ittim.

kapı kolu. Çok ağır değildi ama bir başlangıçtı.

Kabinin kapısını çaldım. "Beni içeri al. Eğer almazsanız, kısa boylu olduğumu ve kapının altından sürünerek geçmekte sorun yaşamayacağımı bilin."

Neyse ki Bridget kabini kilitleme zahmetine bile girmemişti. Metal kapıyı iterek açtım ve onu elinde bir tomar tuvalet kâğıdıyla köşeye büzülmüş halde buldum.

Kusursuz makyajını bulaştırmamaya dikkat ederek gözlerini kuruladı. "Ben iyiyim," diye mırıldandı.

Sesini duyunca yüreğim parçalandı. "Tatlım," dedim nazikçe, yanına çömelerek. "Bu gece burada olan onca insan arasında bana yalan söylememen gerektiğini en iyi sen bilirsin. Orada ne oldu? Chase sana bir şey mi söyledi?"

Bridget yerden kalktı. "Kyle nereye gittiğimi merak etmeden önce oraya geri dönmeliyim," diye fısıldadı.

"Jase onunla ilgileniyor."

Gözleri irileşti, yüzünde şok ve dehşet ifadeleri belirdi. "Jase'e söyledin mi?"

"Hayır, yapmadım. Çünkü tüm sağduyuma rağmen, o benim erkek arkadaşım olmasına ve konuşuyor olmamıza rağmen yapmayacağıma dair sana söz verdim.

evlenmekle ilgili," diye tersledim. "Kyle'ın bunca zamandır sana ne yaptığını bildiğimi öğrendiğinde her şey boka . Bana onu terk edeceğine dair söz vermiştin. Neden geçen gün postayla bir gelin partisi davetiyesi aldım ki? Mutluymuşsun ve aşıkmışsın gibi lanet bir kına *gecesi yapmak tehlikeli bir durumdan kurtulduğunu* göstermez."

Gözlerinden utanç yaşları süzülürken ayakkabılarına baktı.

Oh, Tanrım. Tam bir kaltaktım.

Kendi öfkemi yatıştırmak için nefesimi bıraktım. "Özür dilerim.

Bu... Bu aşmaktı."

Ağzının köşesi titredi. "Haksız değilsin."

"Bunu söylememeliydim, Bee. Bunların hiçbirisi senin suçun değil." Başka ne söyleyeceğimi bilemedim, bu yüzden konuşmak yerine onu kucakladım. Bridget kollarıma yığıldı ve ağlamaya başladı. Vücudunu sarsan ağır hıçkırıklar ciğerlerinden çıkan her nefesi boğarken bana sarıldı.

Saten elbisemde gözyaşı lekeleri vardı ama umurumda değildi. "Bee," dedim usulca o doğrulurken. "Ne oldu orada?"

Dönüp dağıtıcıdan daha fazla tuvalet kağıdı alırken burnunu çekti. "Hiçbir şey olmadı..."

"Neden kaçtın? Dışarıda bir sürü insan var. Kyle sana dokunmayacak." *En azından burada.*

"Uzun zamandır Chase'le yalnız kalmadım," diye burnunu çekti. "Sanırım birbirimizden kaçıyoruz. Poker gecelerinde... Bara geldiğinde... Konuşmuyoruz. Ve onu özlüyorum." Bir damla gözyaşını ıslattı. "Bu gece bir randevu getirdi. Bu onun hatası değil... Chase... O sadece-"

"Ona tuzak kurdum," diyerek sözünü kestim. Aklının zaten olduğundan daha fazla karışmasını istemiyordum. Vücudu savaştan yara bere içinde ve yorgun olabilirdi ama zihninin keskin olmasına ihtiyacım vardı. Kurnaz, keskin ve sinsî. "Randevusu. Kızıl saçlı olan. Adı Whitney. Hemşire. Birlikte çalışıyoruz."

Bridget bana sanki burnunun ortasına yumruk atmışım gibi baktı. "Bunu neden yaptın ki?"

"Çünkü Kyle'ın bu gece seninle geleceğini biliyordum ve Chase ne zaman senin yanında yalnız kalsa sinirleniyor. Chase bir randevusu olmadığını söylüyordu, bu yüzden birkaç gece önce bir dava için ifade almak üzere hastaneye gittiğinde onu ben tanıştırdım.

Onlar sadece arkadaş. Özür dilerim. Ben sadece... bu gecenin mümkün olduğunca sorunsuz geçmesini istedim. Eve döndüğünde Kyle'a sana saldırması için bir sebep vermek istemedim."

Elindeki ıslanmış mendile baktı. "Şey. İkimiz de kaçarak her şeyi berbat ettiğimi biliyoruz. Muhtemelen şimdiye kadar Jase'i kaybetmiştir ve beni arıyordur."

"Bee..." Parmaklarımı gözlerime bastırdım. "Bu planın her neyse beni de dahil etmelisin. Ne olduğunu bilmem gerek. Beni karanlıkta bırakırsan sana yardım edemem."

"Bana bir telefon bulmanı istiyorum," dedi sessizce, sanki Kyle'ın bizi duymasından korkuyormuş gibi. "Sana geri ödeyebilirim. Süslü bir şey olmasına gerek yok. Sadece onun haberi olmadan seni arayabilmem gerekiyor."

"Kullan-at telefon gibi mi?"

Başını salladı. "Ön ödemeli bir şey. Eve fatura istemiyorum. Mesajlarımı ve aramalarımı kendi telefonuna yönlendiriyor. Ya da belki telefon şirketinden falan alıyordur... Ondan ayrıldığımda gelip beni almanı istiyorum. Arabamı ya da telefonumu alamam. Telefonumu izlediğini biliyorum ve arabamı da izleyeceğini tahmin ediyorum. biraz param var. En azından ondan saklayabildiğim kadar. Birkaç gün otelde kalacağım ve polis raporunu doldurduktan sonra ortalıkta görünmeyeceğim."

Elini sıktım. İkimiz de titriyorduk. İkimiz de durumun ciddiyetinin farkındaydık.

İkisi de işler ters giderse ne olacağını biliyordu. "Bunu gerçekten yapıyor musun?"

Sessizce söyledim. Bridget başını salladı.

"Yapıyorum."

Jason ve ben akşam yemeği için Kyle'ın evine gittiğimizde telefonu ona vermem için plan yaptık. Ay sonunda bir iş gezisine çıkacaktı ve Bridget'e çıkması için üç gün vermişti.

İlk gün normal programına devam edecekti. Böylece onu uzaktan takip ederse hiçbir şey olağandışı olmayacaktı. O gece barı kapatacak, işten eve gelecek ve eşyalarını toplayacaktı.

Aslında pek bir şey ona ait değildi, bu yüzden uzun sürmezdi. Sadece bazı kıyafetler ve kişisel eşyalar.

Bridget o gece Kyle'ı arayacak ve yatmadan önce onunla konuşacaktı. Birkaç saat bekler, ben evlerine gittiğimde onun uyuyor olmasını umardı. Eşyalarını yüklerdik ve

Doğruca karakola gidip suç duyurusunda bulunun ve yasaklama emri çıkartın.

Her şey planlandığı gibi giderse, adam şehre erken dönse bile kadın kurtulmuş olacaktı.

Düğün sona eriyordu. Hannah Jane ve Isaac, Monte Carlo'daki masalsı balaylarına doğru yola çıkarken maytapların arasından koşarak geçerken biz de onları alkışladık. Hannah için mükemmeldi ama benim zevkime uymuyordu.

Bir yanım evlenirsek Jason'la nerede balayı yapacağımızı merak ediyordu. *And Dağları'nda sırt çantasıyla bir ay geçirecek bir adama* benziyordu. Dürüst olmak gerekirse, kulağa harika geliyordu.

Onun ve benim birbirimiz için yaratıldığımız konusunda kararlıydı. Ona inanmak istedim ama aklım Bridget'in durumuyla çok meşguldü.

Kyle'la kapalı kapılar ardında yalnız kaldıklarında nasıl bir cehenneme girecekti? Jase'i tüm kalbimle sevmek istiyordum ama yapamazdım - ölüm kalım sırrı taşımadığım sürece yapamazdım.

Düğünden eve dönerken Bridget'in Jason'ın asla öğrenmeyeceğine ve gerçekten gideceğine dair verdiği sözü tuttum.

Dairemi evimiz olarak görmeye başlamam çok komikti. Daha birkaç hafta önce, en iyi arkadaşımın kardeşiymi ve sadece bir iki geceliğine yatacak bir kanepeye ihtiyacı vardı.

Artık benim yatağında uyuyordu. Önlüklerimi ve egzersiz kıyafetlerimi şifonyerimin en üstteki iki çekmecesine tıktırmış, alttaki iki çekmeceyi de ona vermiştim. Kıyafetleri dolapta benimkilerin yanında asılıydı. Ayakkabıları ön kapıda benimkilerin yanındaydı.

"Aklında ne var?" Jason elimi tutmak için kamyonete doğru uzanarak sordu.

Morehead City'ye geri dönerken kendimi yolcu kapısına yaslamış, camdan dışarı bakıyordum. Aklımda çok şey vardı. Ona söyleyemediğim çok şey vardı ve bunun için kendimden nefret ediyordum.

"Mel?" dedi Radio Island ile Morehead City arasındaki köprüden geçerken. "Hadi. Konuş benimle, Goose."

"Donanmadayken, sürekli başkalarıyla ilgilenmekten yorulduğunuz oldu mu hiç? Bilirsin, insanlardan sorumlu olmaktan?"

Omuz silkti. "Evet, sanırım. Yani, benim için biraz farklıydı. Altımda adamlar vardı ama uçarken sadece görev ve ben vardık, anlıyor musun?"

Başımı salladım ve köprünün diğer tarafından aşağı inip limanı geçerken pencereden dışarı baktım. Singapur'dan gelen devasa bir konteyner gemisi boşaltılma aşamasındaydı.

Göz ucuyla Jase'in bana şüpheyle baktığını fark ettim. Demiryolu raylarının üzerinden geçerken bakışları tekrar yola döndü. "Başkalarıyla ilgilenmekten yoruldun mu?" diye sordu ama muhtemelen hastanede çalışmaktan bahsettiğimi düşünmüştü.

Hastalarla ilgilenmek beni de yıprattı ama Bridget'in yaralarını sarmak kadar değil.

Çok yorgundum. Zihinsel ve fiziksel olarak. Yine de onu sonsuza dek terk ettiğinden emin olmak için elimden gelen her şeyi yapacaktım.

Düğün bittiğinde, Kyle'ın Bridget'i ölüme götürür gibi arabasına götürmesini izledim.

Midemi bulandırdı.

Sır saklamayı sevmezdim ve bunu nadiren alışkanlık haline getirirdim. Bunu Jason'dan saklamanın beni içten içe yıpratması, belki de onu gerçekten sevdiğimi düşünmeme neden oldu.

"Evet," diye sessizce itiraf ettim.

"Neye ihtiyacın var?" diye sordu apartmanın otoparkına girip motoru durdururken. Jase kamyonetin etrafında döndü ve kapımı açarak beni neredeyse kollarının arasına aldı. Takım elbise içinde çok farklı görünüyordu ama yine de güneş gibi sıcaktı.

Tanrım, adamın iç çamaşırı mankenliği için yaratılmış bir kıcı vardı.

İçimi çektim, çıplak ayaklarım asfalta değerken yüzümü buruşturdum. "Bir süreliğine düşünmemek için," diye itiraf ettim. "Bazen sadece her şeyi unutmak istiyorum."

Karanlık otoparktan geçip merdivenlerden yukarı çıkarken topuklu ayakkabılarımı elimde taşıyordum. Anahtarlarımı çantamdan çıkarıp kapının kilidini açtığımda sabırla bekledi ama kapıyı açtığımda beni durdurdu.

Dışarıdaki tek ışığın altında dururken "Gerçekten istediğin bu mu?" diye sordu. Etrafımızda güveler uçuşup duruyordu. "Unutmak mı?"

Onu düzeltmek için ağzımı açtım. Ona sadece rahatlamaya ihtiyacım olduğunu söylemek için. Her şeyi unutmak istediğimi söylemek

biraz dramatik. Ama gözlerine baktığımda, yeşil gözlerini şehvetin kara bulutları kapladı.

"Sana bir soru sordum bebeğim," dedi sakın ve ölçülü bir şekilde, bir adım öne çıkıp topuklu ayakkabılarımı parmaklarımın ucundan çekip alırken. "Başka birinin senin yerine düşünmesini mi istiyorsun? Seni kontrol etmesini mi?"

Bir adım daha atınca nefes alışım hızlandı. Bu sefer göğüslerim takım elbise ceketinin yakalarına bastırdı. Kolonyasının kokusunu aldığım da bergamot, sedir ve biber duyularımı işgal etti.

Ona varlığımın her zerresiyle güveniyordum. Eğer o da isterse, ona aklımla da güvenirdim.

Ellerimi takım elbisesinin önünden yukarı kaydırıp ve parmaklarımı yakalarına doladım. "Evet."

Hızlı bir hareketle kavradı, beni kaldırdı ve bacaklarımı kalçalarına doladı. Jase karanlık daireye girerken kapıyı tekmeleyerek kapattı. Beni yatak odasına taşıdığının belli belirsiz farkındaydım.

Beni yatağa fırlattığında bunun çok daha fazla farkındaydım. Yatağın üzerinde zıplarken gıcırdadım. İhtiyaç zaten içimde derinlerde bir yerde birikiyordu.

Onu istedim.

Ben daha Jase ayaklarıma kapandı, ayak bileklerimden tuttu ve beni yüzüstü çevirdi.

"Elbise üzerinde kalıyor," diye kestirip attı.

Karanlıkta ne yaptığını göremiyordum ama kumaşın kumaşa sürtünmesinin kaygan sesini duyuyordum. Sanki kravatını çıkarıyordu.

"Seni istediğim o kadar çok yol var ki bebeğim," diye düşündü.

Bileklerimi tutup başımın üzerinde birleştirmeden önce alçak sesle kıkırdadı. Kravatını kullanarak bileklerime bir fiyonk bağladı. "Ama bu geceye böyle başlayacağım." Tek parmağını enseme, çıplak kürek kemiklerimin arasında, omurgamda gezdirdi. "Başka zaman daha yaratıcı olabiliriz."

Parmağı kığımın kıvrımından geçerken orada bir heykel gibi hareketsiz yatıyordum. Hayal kırıklığı içinde geriye doğru kıpırdandım, amıma doğru devam etmek yerine elini çektiğinde inledim.

"Kıçını yukarı kaldır," dedi arkamdan bir yerden. "Benim için güzel ve yüksek olsun."

Bileklerim birbirine bağılıydı, dirseklerimi göğsüme yaklaştırdım, bir kedi gibi gerilirken ön kollarımı kaldıraç olarak kullandım, kıcıımı yukarı ittim ve göğsümü aşağıda tuttum.

İpeksi saten elbise kalçalarımın omuzlarıma doğru kayd ve bir dalga gibi çarparak göğüslerimi ve kalçalarımı ortaya çıkardı. Tavandaki vantilatörden gelen serin hava meme uçlarımla etrafında dönerek onları anında çakıllaştırdı.

"Dizlerini ayır," diye . "O güzel amcığı görmek istiyorum."

Ellerim bağılyken dizlerimi ayırmaya çalışmak beklediğimden daha zordu. Bu, vücudumun harekete geçmeye hazır bir motor gibi devirlenmesini engellemedi.

"Çok iyi," dedi, itaatimden oldukça memnun olmuştu. Ödül olarak seksimi sahiplenici bir şekilde avuçladı. Jase eğildi, çenesi kulağıma tırmalıyordu. "Bu amcık kime ait?"

Kelimeyi oluşturmam çok uzun sürdü ve ben farkına bile varmadan, eli hassas kıvrımlara çarpmadan hemen önce cinsel organıma serin hava doldu.

Yüzümü buruşturdum ama acının sızısı sıcak bir zevke dönüşmeden önce sadece bir an sürdü. "Sen," diye boğuk bir ses çıkardım.

"Tekrar söyle," diye homurdandı, hâlâ yakınımaya eğilmişti. "Senin, Jay," diye boğuk bir ses çıkardım. "O sana ait." Gülümsemesini kulağımda hissettim. "Çok iyi."

Bu basit övgü, ıslaklığında tek bir parmağını kaydırmaya başlaması kadar iyi hissettirdi.

İleri geri, ileri geri. Hiç daldırmadan. Klitorisimle alay etmiyordu. Yine de beni tetikte tutuyordu.

" çok güzel görünüyorsun, bebeğim. Sadece benim için bir hediye gibi bağlanmışsın." Geri çekilmeden önce yanağıma bir öpücük bıraktı.

Pantolonunu çıkarırken fermuarının çekildiğini duydum. Bir sonraki kumaş damlası gömleği olmalıydı.

Jason bana dokunmadan bile benimle alay ediyordu. Her ses. Her hava esintisi. Bedenim beni alması için yalvarıyordu. Beni sahiplenmesi için.

Bu gece bana yumuşak ve narin bir şeymişim gibi davranılmasını istemiyordum. Kendi lanet adımı unutana kadar beni becermesini istiyordum. O tırmanırken yatağın ucu eğildi. Elleri baldırlarımı okşadı.

Kalçaları kıcıma doğru bastırdı ve kalın aletin uzunluğunu hissettim. ereksiyonu klitorisimi

dürtüyordu. "Jason-"

"Biliyorum," diye neşeyle yatıştırdı -neredeyse benimle alay ediyordu- öne doğru eğilip göğüslerimi avuçlarken.

Parmaklarını küçük kabarıklıkların içine soktu, meme uçlarını parmaklarının arasına sıkıştırdı ve çimdikledi.

Bu keskin his kıcımlı daha da geriye itmeme neden oldu. "Ama kontrolü ele almamı istedin."

Meme uçlarım bir kez daha büküldü ve ben de inledim.

"Bu işler böyle yürür, güzelim," dedi siki kıvrımlarıma bastırırken. "Sikime ne zaman hazır olacağına karar veremezsin. Sadece ben söyleyene kadar beklemek zorundasın."

Bir göğsümü bıraktı ve kalçalarımın arasına uzanarak başparmağını amıma soktu. Bu da bir şeydi ama yeterli değildi.

"Daha fazla," diye yalvardım. "Lütfen, Jase-lütfen."

Yavaş kahkahası alçak ve karanlıktı. "Yalvarmanı duymak ne kadar hoşuma gitse de, bu gece kararları verecek olan sen değilsin."

Beni dehşete düşürerek geri .

Hissettiğim bir sonraki şey onun sıcak dudaklarının arkasında olduğuydu.

Sonra sırtımın küçük kısmı. Belimdeki çukur.

Jason sevgiyle her santimimi işaretledi. Tadıma baktı. Tenimle alay etti. Onun için nefes nefese kalmamı sağlıyordu. Uzuvarım titriyordu ve belimde hafif bir zonklama vardı ama zihnim bomboştu.

Zihnimde canlandırabildiğim tek şey *oydu*.

Sikinin ucunun girişimi zorladığını hissettiğimde, damlıyor ve sabırsızlanıyordum. Buna ihtiyacım vardı. Ona ihtiyacım vardı.

Jason yumuşak bir hamleyle içime girdi. Ani saldırı karşısında soluğum kesildi ama bu kısa sürede katıksız bir zevk iniltisine dönüştü. Kendini çok iyi hissediyordu.

"Aman Tanrım," diye nefes nefese kaldım, sonra çekip tekrar içime soktu. "Sen-senin siki... Bu... *Siktir*."

Kıcımlı yanaklarını kavradı, amıma sertçe girerken onları ayırdı. "Vücudunu çok seviyorum bebeğim," diye homurdanarak kalçalarını bana doğru şaklattı. Her hamlesi göğüslerimin sallanmasına ve kaslarımın titremesine neden oluyordu.

"Lütfen," diye inledim. "İhtiyacım var-"

Ben daha kelimeleri çıkaramadan, eli bacaklarımın arasındaydı ve klitorisimi tıngırdatıyordu. Orgazm beni bir jet uçağı gücüyle vurdu.

İçimde dalgalanan coşkunun artçı şoklarıyla yatağı yığıldım. Beden dışı bir deneyim gibiydi.

Kendime geldiğimde Jason beni kollarının arasına almış, bileklerimi çözüyordu. Elbisemi başımın üzerine çekti ve şakağıma nazik öpücükler kondurdu.

Ona doğru kıvrıldım.

Jason'ın yanında güvendeydim. Ve bunu söylememiş olsak da, içimde bir şeyin onda her zaman bir şeyi sevdiğini biliyordum.

Gökyüzünde süzölen jet izleri gibi, ayrı kaldığımız, birbirimizin etrafında dans ettiğimiz anlar oldu. Ama şimdi -birbirimize bağlıydık-birdik.

Gözlerimi kapatarak dudaklarımı çıplak göğsüne bastırdım ve elimi sörf kazasından kalan yara izinin üzerine koydum. Bizi birbirimize geri getiren kazanın.

"Aklın nasıl?" diye mırıldandı bizi battaniyenin altına , ben titremeyi kesene kadar kollarımı ovdu.

Memnuniyetle iç çektim. "Huzurlu."

JASON

"Hey," dedi Mel kapıdan içeri girip spor ayakkabılarını çıkarırken. Sesi bir plato gibi düzdü. Monoton ve robotik.

Önlüklerini parça parça soymaya başladı. çamaşır makinesine doğru ilerledi.

Kanepede arkama yaslandım, dizlerimi iki yana açtım ve daracık külotu ve spor sütyeniyle dairenin içinde gezinirken ona baktım.

Eğilip önlüğünü makineye atarken açık mavi iç çamaşırının kenarları kış yanaklarının altını gösteriyordu.

Sikeyim. Onun vücudunu sevdim. Güçlü baldırlarının kıvrımı. Uyluklarındaki kas çizgileri. Ve o kış... *Kahretsin, o kış.*

"İş nasıldı?" diye sordum.

Omuz silkti. "İyiydi."

Bir kadının "iyiyim" dediği son şey iyiydi.

"Buraya gel."

"İğrencim, Jase. Duş almam lazım."

"Buraya gel." Rica etmiyordum.

Ofladı ve elini kalçasına götürdü. "Jase-Bir gün oldu. Biraz rahatlamam lazım."

Kanepeden kalktım ve ona doğru yürüdüm. Geri çekildi. "Benimle dekompresyona gir."

Kalçalarına dokunduğum an, saldırıya geçmeye hazır vahşi bir kedi gibi geri çekildi. "Ben sadece-"

Kollarımı ona doladım ve onu göğsüme çektim.

Mel kollarımdan kurtulmak için çırpındı, tartıştı ve çırpındı, ama ben mücadelesi bitene kadar onu sıkıca tuttum. Sonunda göğsüme yığıldı ve gözlerini kapattı.

"Aferin kızıma." Saç örgülerini elimde topladım ve başını sıkıca geriye çekerek onu bana bakmaya zorladım.

Eğildim ve onu öptüm. Mel'in dudaklarının tadı vişneli ChapStick gibiydi, bu yüzden ikinci kez geri döndüm ve dilimi alt dudağını iki dolgun yastığa bölen dudak çizgisinden aşağı kaydırdım.

"Şimdi. İş nasıldı?"

"İyi idi."

Eğildim ve dudaklarımı kulak memesine değdirdim. "Doğru cevap vermen için seni tokatlamam mı gerekiyor?"

Dudakları aralandı, nefesi hızlandı.

"Seni rahatsız eden bir şey olduğunu anlayabiliyorum," dedim tekrar dürterek. "Her ne ise, beni korkutup kaçırmayacak."

Gözlerini kapattı ve şakağını göğsüme dayadı. "Benimle duş alırmısın?"

Başının tepesine bir öpücük kondurdum ve "Mmkay" diye mırıldandım.

Elini tuttum ve onu duşa götürdüm. Suyu tam da onun sevdiği gibi lav haline getirdikten sonra tişörtümü ve şortumu çıkardım.

Boxerlarımın önünde durdum ve külotunu indirdim. Başparmağımı sütyeninin altındaki sıkı elastik bandın altından geçirdim ve başparmağımla göğüs ucuna bir dokunuş yaptım. Sanki ona dokunmamı bekliyormuş gibi çoktan çakıllanmıştı.

"Kollar yukarı."

Söyleneni yaptı ve kollarını kaldırarak sütyenini çıkarmama izin verdi. Ben boxer'larımı çıkarırken etrafımızda buharlar uçuşuyordu. Hastanede olanlar hakkında konuşacak havada değilmiş gibi görünüyordu.

Beni itmediği sürece karar verdim.

Steve ve Chase ile arasında bir yakınlık vardı. Üçü de düzenli olarak insanlığın en kötü yanlarını görmüşlerdi. Savaş bölgelerinde ben de payıma düşeni almıştım ama kendi arka bahçenizde olunca farklı bir şey oluyordu. Biraz daha sert vuruyordu.

Bazı günler çok fazla şey görürsünüz. Mel o günlerden birini yaşamış gibi görünüyordu.

Lavabonun yanındaki kancadan duş bonesini aldım. Onun birkaç kez yaptığını izlediğim şeyi yaptım ve örgülerini elimde topladım, sonra başlığın altına sıkıştırdım.

Duşa girip elini tutarken "Dikkatli ol," dedim. "Adımlarına dikkat et."

Mel'in ayak parmakları hâlâ Hannah Jane'in düğününden kalma boyalıydı. Suyu test ederken kıpırdanışları çok .

Köpüklü kabarcıklar bulut gibi kabarana kadar bir lif kabağını sabunladım. Yavaşça vücudunun her yerinde nazik daireler çizdim. "Nasıl bir his?" Göğüslerinin üzerinde, karın kaslarının hizasından aşağıya, amına doğru gezdirirken mırıldandım.

"Güzel," diye fısıldadı avuçlarını göğsüme dayayarak. Gözleri kapalıyken, bu durum bana, o bu konuda çıldırmadan onu inceleme şansı verdi.

Ağzının kenarları, gözleri ve kaşları aşağıya dönüktü. Sorumluluğun ağırlığı altında eğiliyordu.

Melissa Jacobsen hiçbir şeye boyun eğmemeliydi. O doğanın lanet bir gücüydü.

Onu kendimden uzağa çevirdim ve sırtını ovdum. Köpükler her santimini kapladığında, lif kabağını bıraktım ve omuzlarına masaj yaptım.

Omuzlarındaki düğümleri çözerken inleyerek eridi.

Sıcak suyu içmesine izin verdim ve kendimi bir kutup ayısının taşakları soğuk hissederek acı çektim. Ama lanet olsun ki kızımın kendini iyi hissetmesini sağlamayacaktım.

Duş başlığını tuttum ve yuvasından çıkardım.

Mel bir keresinde çok kısa olduğu için orijinal duş başlığını el tipi olanla değiştirmek zorunda kalmasıyla ilgili bir şaka yapmıştı. İşe yaramak üzereydi.

"Arkanı dön ve bacaklarını aç," dedim vücudundaki sabunu yıkarken. Su damlacıkları teninde gece gökyüzündeki yıldızlar gibi parlıyordu. Ruhani.

Ayaklarının kenarları küvetin kenarına değerken duş başlığını bacaklarının arasına getirdim. Boştaki elimle boynunun arkasını kavradım ve başparmağımı nabzının attığı noktaya bastırdım.

Ağzını içime çektim, beni içeri alana kadar dilimi dudaklarının kenarında kaydardım.

Duş başlığından gelen ılık suyun klitorisine masaj yapmasına izin verdiğimde Mel ağzımın içinde inledi. Ellerini belime dayadı ve dizleri titrerken hayata tutunmaya çalıştı.

"Benim için gelmeni istiyorum," diye mırıldandım dilimi onunkinin yanına kaydırmadan önce.

Dudakları aralandı, nefesi kesildi. Kaşları içeri çekilirken ağzından boğuk bir ses çıktı. Orgazm onu yıkarken parmakları tenime doğru kıvrıldı.

Bir an için felç olmuş gibi durdu. Sonra -yavaşça- kollarını belime doladı ve yanağını göğsüme yasladı. Duş başlığını bıraktım, bir piton gibi küvetin sallanmasına izin verdim ve ona sarıldım.

"Seni seviyorum," dedi usulca.

Güldüm, çünkü duşta çıırılçıplak durmak ve taşaklarımı dondurmak ona o üç küçük kelimeyi söylemeyi planladığım şey değildi. Ama tabii ki o benden önce davrandı.

"Ben de seni seviyorum." Yanaklarını avuçladım ve onu öptüm. Bu kadar basit.

Bazen aşkın karmaşık ve dramatik olması gerekmezdi. Bazen sadece hayatı başka türlü yaşamak istemediklerini fark eden iki insandı. Bazen birbirlerine yaslanmaktır. Zayıf anlarında güçlü olmak için diğerine güvenmekti.

Havluyla kurulandık, sırayla birbirimizi kuruladık. Şifonyerden temiz bir çift spor şortu aldım ve bir çift çorap için etrafı karıştırmadan önce onları giydim.

"Hey," diye seslendim omzumun üzerinden. Mel dolapta bir şeyler . "Ayakkabılarını giy. Seni bir yere götürmek istiyorum."

Bana huysuz bir bakış attı ve gecenin geri kalanını *New Girl* ya da *The Mindy Project* izleyerek geçirme planını bozduğumu söyledi.

Şaşırtıcı bir şekilde, tartışmadan kabul etti.

Vişneli Icees ve benzin istasyonu sosislileri için Kangaroo'da hızlı bir mola verdik. İkisi de yarın pişman olacağımız şeylerdi.

Beaufort'a doğru yola , köprülerin üzerinden camları indirerek geçtim.

Mel'in siyah-beyaz Converse'li ön panelin üzerindeydi. Dirseğini cama dayamıştı. Açılmış parmakları yanından geçen havada sörf yapıyordu. Havaalanına girdiğimde güneş batıyor, sahili parlak turunculara ve kırmızılara boyuyordu.

Gece kızıl gökyüzü, denizcinin keyfi. Sabah kızıl gökyüzü, denizcinin uyarısı.

Mel'in babamın ofisinin üstündeki boş dairenin çatısına çıkmasına yardım ettim. Bir süre manzarayı seyrettikten sonra gün batımını izlemek için bacaklarımın arasına yerleşti. Alacakaranlıkta uçuş yapan birkaç tek motorlu uçak vardı. Ama binanın tepesinde sanki dünyadaki tek iki insan bizmişiz gibi hissediyordum.

Duştaki orgazmdan sonra bile hâlâ sessizdi. Kendine gelmesi için bir paket Zapp's VooDoo cipsi ve Icee'sinin yarısı gerekti.

Bundan rahatsız olmadım. Arkadaşça bir sessizlik içinde oturup yemek yedik, uçakların kalkışını ve inişini izledik.

"Bugün ne yaptın?" Mel bir ısırık sosisliyi yapay olarak kırmızı bir slushie ile yıkarken sordu.

Sosisli sandviçimin üzerindeki soğanları ayıkladım, midem hafifçe ekşidi. "Bir süre burada çalıştım, sonra... Annemi aradım."

Başını çevirdi ve omzunun üzerinden bana baktı. "Ah."

"Evet."

Pipetini buz kristallerine sapladı, bir yudum daha içmekle uğraşmadı. "Nasıl, um... Nasıl gitti?"

"Beklenebileceği kadar iyi."

"Döndüğünden beri onunla ilk kez mi konuşuyorsun?"

Başımı salladım. "Evet. Ona donanmadan ayrıldığımı söyledim. Ona senden ve benden bahsettim."

Mel parmaklarını benimkilere doladı. Doğaçlama pikniğimizi bir kenara ittim ve düz çatıda arkama yaslandım. O da yanıma sokuldu, başını omzumun ve göğsümün köşesine yasladı. "Eminim emekli olduğunu duyunca mutlu olmuştur."

Mel'in yumurta kabuklarının üzerinde yürüdüğünü biliyordum. Buradaki herkes ailemin ne tür insanlar olduğunu biliyordu. Bridget'in onlara karşı bir nebze merhameti vardı ama benim yoktu.

Tek gördüğüm, babamın kışına tekmeyi basması gereken ama bunu yapmayan bir anneydi. Bee ve ben yasal birer yetişkin olduğumuzda, bizden kurtulmaya hazır bir şekilde şehirden kaçtı.

Bu, babama duyduğum iğrenç nefreti örtmeye başlamadı bile.

Annemi sevdiğim için aramadım. Sadece bir uyarıydı. Ona hayatımdaki gelişmeleri noter tasdikli bir mektupla gönderebilirdim ama o beş dolarlık noter ücretine ve bir pul parasına bile değmezdi.

"Sanırım."

"Onu en son ne zaman gördün?" "Üniversite mezuniyetinde."

Bana bakmak için başını kaldırdı. "Gerçekten mi?"

Başımı salladım. "Bunun için gelmesine şaşırdım. Ona göre Maryland dünyanın öbür ucunda da olabilirdi. Sanırım Bee de onu en son o zaman gördü. Tanrıya şükür babam gelmedi. Boktan bir gösteri olurdu."

"Sen mezun olduğunda o yolda mıydı?"

Omuz silktilim. "Ya yolda ya da zil sarhoş." İçimi bir duygu sancısı kapladı ve kelimelerimin dilimi asit gibi yakmasına neden oldu.

Boğazıma nazik bir öpücük kondururken nefesi boynumu ısıtıyordu.

"Bunu aşmış olmalıyım," diye mırıldandım. "Bu saçmalıklar yüzünden tıkanmak için fazla yaşıyorum."

Elini gömleğimin eteğinin altından geçirdi ve avucunu karnımın üzerine koydu. Sadece dokunuşu bile içimdeki çalkantılı dalgaları yatıştırmaya yetti.

"İncinmenin üstesinden gelmek için bir zaman sınırı yoktur. Yok olup gideceği bir yaş yoktur. Bir şeyi ne zaman bırakmanız gerektiğini tanımlayan bir zaman sınırlaması yok. Teorik bir zaman çizelgesine uymak zorunda değilsiniz."

"Şanslısın, biliyorsun," dedim, odağı kendimden . "Sizinkiler harika."

Güldü ve başını salladı. "Onlar iyi bir şey." "Ben ciddiyim. Sen çocukken sana çok yüklendiklerini biliyorum. daha genç, ama seni gerçekten sevdikleri için."

"Ailen seni severdi, Jase. Onlar..." İç çekerek durakladı. "Muhtemelen üstesinden gelemedikleri kendi sorunları vardı."

"İronik değil mi? Terapiye gitmesi gereken insanların davranışlarıyla başa çıkmak için terapiye gidiyoruz."

"Lanet olası gerçek bu," diye mırıldandı. "Terapiye gidiyor musun?" "Mhmm. İlk sonra gitmeye başladım." Ben de narenciye gün batımı alacakaranlığa dönerken onu daha yakına çekti. "Görünüşe göre TSSB ile baş etmekten daha fazlasına iyi geliyor. Bunu sürdürmek için burada bir terapist bulmam gerekiyor."

Birlikte yattık, ellerimizi karnımın üzerinde tuttuk ve tembel parmak güreşlerinde mücadele ettik.

"Ailen ne olursa olsun," dedi Mel. "Sen, Jason McGrath, iyi bir adama dönüştün." Çenemin kenarına bir öpücük bıraktı.

"Hepsi baban yüzünden," diye itiraf ettim.

Kaşları çatıldı, dudakları çatıldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Birinin evime girip soyduğu zamanı hatırlıyor musun?"

Nefesini dışarı üfledi. "Evet. Çok korkutucuydu. Bridget'le birlikte koşup kapıyı yumrukladığınızı hatırlıyorum. Deniz Harp Okulu'na gitmeden hemen önceydi."

Onu daha yakına çektim. "Ailen olaydan sonra Bee ve benim geceyi burada geçirebileceğimizi söyledi. Polisler geldi ve ifadelerimizi aldılar. Ortalık yatıştığında, sen ve Bee odanızdayken, baban konuşmak için beni çalışma odasına çağırdı. Bana doğru şeyi yaptığımı söyledi. Bridget'e göz kulak olduğumu ve onu güvende tuttuğumu söyledi. Başımı dik tuttum ve ikimizi de tehlikeye atacak acele kararlar vermedim. Doğru şeyi yaptığım için beni övüyordu ve benim tek düşünebildiğim ne kadar suçlu hissettiğimdi. Babam koltuğunda sarhoş bir şekilde sızmıştı ve ben onu uyandırmaya çalışmadım."

Sesi yumuşaktı, alçaktan uçan ve pistte tur atan bir uçak tarafından bastırılmıştı. "Bunu bilmiyordum. Bridget hiçbir şey söylemedi."

"Bir süre ona bundan bahsetmedim ama olayları bastırmakta ve gülümsemekte çok başarılı."

Mel nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ama ne olduğunu .

"Baban beni çalışma odasına çağırdı ve bana evimin erkeği olduğumu söyledi. Onunla tartışmaya çalıştım ama beni susturdu ve babamın bir sülükten başka bir şey olmadığını söyledi. Altan beslenen biri. Başka bir yetişkinin bu konuda bu kadar açık sözlü olduğunu hiç duymamıştım. Genelde konunun etrafından dolanırlardı."

Mel usulca güldü. "tutacak biri değil." "Bu yetersiz bir ifade."

Güneş ufukta kaybolurken üzerimizdeki yıldızlar parlak alacakaranlıkta parıldamaya başladı. Kalkış ve inişleri zorlaştıran çapraz rüzgârlar bizi yaz sıcağından korudu.

Burada, dünyadan ve onun karmaşasından uzakta, basit ve sakindi. Hayatın olması gerektiği gibi.

Mel'e uzun zamandır ona karşı bir şeyler hissettiğimi itiraf etmiştim ama itiraf etmem gereken daha fazla şey vardı. Tüm gerçeği bilmeyi hak ediyordu.

"birkaç gün önce çimleri kesmeye gitmiştim. Baban sen eve geldiğinde beni sana bakarken yakaladı ve kızının istediği türden bir adam olmadığımı söyledi."

Gerildi ve tartışmaya çalıştı ama sözünü kestim. Babasının hayatını çekilmez hale getirmeye çalıştığını düşünmesini istemiyordum.

"Camın kırıldığını duyup Bee'yi getirdiğimde, polislerin tüm sorularını cevapladım, böylece o cevaplamak zorunda kalmadı. Çok korkmuştu. Her şey sakinleştiğinde ve sonra beni konuşmak için çağırdığında, gittiğim yolda kalırsam belki benimle ilgili fikrini değiştirebileceğini söyledi."

"Bu yüzden mi gittin?"

"Ve neden uzak durduğumu." Başını öptüm. "Ama seni düşünmekten hiç vazgeçmedim."

"Neden aramadın? Yazmadın?" Gözlerimin içine bakabilmek için dirseklerinin üzerine kalktı. "Beaufort'a döndüğümü biliyordun. Bee'yle hâlâ arkadaş olduğumuzu..."

"Bizim fikrtutunmanı istemedim. Senin için bir hayalden daha fazlasını istedim. Kendi hayatını yaşamayı istedim." Doğrudum ve yanaklarını okşadım. *O kadar güzeldi ki.* "Sana layık olduğumu hissedeceğimi hiç sanmıyorum ama bu dünyada kalan her günümü layık olmaya çalışarak geçireceğim."

MELISSA

"W Mitokondrinin hücrenin güç merkezi olduğunu bilmeme ne gerek var?" Mutfak masamda oturmuş bir grup bilim projesi üzerinde çalışırken Chase homurdandı.

Bu, şu anda onu tekmeleyerek ve çığlık atarak sürüklediğim bir bilim projesiydi.

"Şşşt!" Babamın duymadığından emin olmak için omzumun üzerinden bakarak kıkırdadım. "Sakin babam F'li kelimeyi söylediğini duymasın. Başım belaya girer ve sen de eve gitmek zorunda kalırsın."

"Sadece söylüyorum," dedi yeşil bir kalemi kapatırken. Sunum poster panomuza çizdiğim mitokondri diyagramını özenle renklendiriyordu. "Bu saçmalık. Lise bir piramit düzeni. Bu şeylerin yarısını asla bilmemiz gerekmeyecek. Bu şeyleri gerçekten kullanan tek insanlar öğretmenler çünkü öğretmek zorundalar. Onlar sadece kendileri gibi öğretmen olan daha fazla dalkavuk yetiştirmek istiyorlar ve o öğretmenler de bir sonraki nesle aynı işe yaramaz gerçekleri öğretiyor."

Bir kahkaha attım. "Bilim kullanıyor... Sanırım."

Tahta kaplı mutfak sandalyesine geri döndü. "Bilim adamı olacakmışım gibi mi görünüyorum?"

"Bilmiyorum. Üniversitelere bakmaya başladın mı?"

Bir kaşını kaldırdı ve bana sessizce aklımı kaçırıp kaçırmadığımı soran bir bakış attı. "Biz birinci sınıfız."

"Ailem şimdiden beni bu yaz üniversite turlarına götürmekten bahsediyor."

"Sen çok başarılısın." Top haline getirilmiş bir bant parçasını bana doğru fırlattı. "Hepimiz küçük Einstein'lar olamayız," diye alay etti.

Yere baktım ve posterin karşı tarafındaki hücrenin güç merkezi hakkında maddeler halinde yazmaya devam ettim. "Bana bir daha bir şey fırlatırsan, onu gerçekten rahatsız edici bir yere sokarım."

"Çocuklar," dedi annem kafasını mutfığa sokarken. "Siz ikiniz burada iyi misiniz? Fen projenizi tamamladınız mı?"

"Evet, hanımefendi," dedim.

"Chase, az önce annen aradı. İkinizin hâlâ çalıştığını söyledim, işiniz bitince Melissa'nın babası sizi eve bırakacak."

Chase başını salladı. "Teşekkürler, Bayan J."

"Bir şeye ihtiyacın olursa gel beni bul. Buzdolabından istediğini alabilirsin," dedi ve arkasını dönüp uzaklaştı.

"Sence Bridget evde midir?" diye sordu mavi bir boru temizleyicisini matrisi temsil edecek şekilde bükerken. Chase başını çevirdi ve benim evimle McGrath'ların evini ayıran çitlere bakan mutfak penceresinden dışarı baktı. Orada birkaç ışık yanıyordu ama perdeler çekiliydi.

Omuz silktim, bir yapıştırıcı alıp posterin üzerine sürdüm. "Bilmiyorum. Neden?"

"Sebebi yok."

Gözlerimi devirdim ve yapıştırıcı lekelerinin üzerine kat kat sim serptim. Mor simler ATP sentaz parçacıklarını biraz daha şenlendirdi. "Peki, mezun olduğumuzda ne yapmayı düşünüyorsun? Üniversiteye gidecek misin?"

"Sanırım. Sadece ne yapmak istediğime karar veremedim." Ribozomlar için bir avuç ponpon aldı. "Yapmak istemediğim şey ECU'da Steve ve Heather'la birlikte üçüncü tekerlek olmak." Dilini dışarı çıkardı ve midemi bulandıran korkunç bir öğürme sesi çıkardı.

Steve'in adını duymak bile yüzümü kızartıyordu. Çok ateşliydi.

"Tanrım," diye . "Bu ikisinin gelecekleri bebekliklerinden beri olmalı."

Chase sarı bir ponponu sim parçacıklarına çok yaklaştırdı, "Üçüncü sınıf, ama yaklaştın," dedi.

Onu hareket ettirme isteğimi bastırdım. Bu bir grup projesiydi. "sonra ne yapacaksın?" diye sordu.

Notlarımızı karıştırırken güldüm. "Senin tahminin de benimki kadar iyi. Liseyi burada bitirip bitirmeyeceğime ya da tekrar taşınmamıza bağlı." "Eskiden Almanya'da yaşıyor olman çok garip."

"Ben Japonya'da doğdum," diye belirttim. "Bu Almanya'yı daha az mı yoksa daha çok mu tuhaf yapıyor?"

Esprili bir şeyler söylemeye fırsat bulamadı. Ön kapıya vurulan ağır bir yumruk dikkatimizi çekti.

"Annemin, babamın seni eve götüreceğini söylediğini sanıyordum."

"Benim annem kapıya vurmazdı." Başını çevirip

Ön kapıyı neredeyse buldozerle yıkmakta olan kişiye bir göz atıp atamayacağını görmek için yan tarafa baktı.

Babam Cherry Point'teki üstten yeni dönmüştü. Kapıdaki gürültünün ne olduğunu görmek için acele ederken botlarının ağır gümbürtülerini duyabiliyordum.

Diğer taraftaki her kimse kapıya vurmayı bırakmamıştı.

Güvenlik zincirini çekip çıkardı ve sürgüyü açmadan önce kilidini açtı.

"Bay Jacobsen-" Jason McGrath panik içinde söyledi. Yanında Bridget'le birlikte ön verandamızda duruyordu. Bridget bembeyaz kesilmiş, destek için ağabeyine yaslanmıştı.

Chase çoktan ayağa kalkmıştı.

"oluyor, Jason?" diye bağırdı babam. Üste geçirdiği uzun bir günün ardından rahatsız edilmekten pek hoşlanmıyordu.

"Biri evimize zorla girmiş. Hâlâ oradalar," diye ağzından kaçırdı Jason.

Başını kaldırıp Chase ve beni gören Bridget'in yanağından bir damla yaş süzüldü. Jason'dan ayrıldı ve bize doğru koştu.

Koridorun yarısında onunla karşılaştım ve onu kucakladım. "Aman Tanrım, Bee. İyi misin?"

Chase onun diğer tarafına geçti ve ikimizi de sarıp sarmaladı.

Gerçi benden çok Bridget'le ilgilendiğini biliyordum.

"Çok korkutucuydu," diye burnunu çekti. "Mutfaktaydık ve cam kırıkları duyduk." Sesi boğuklaştı ve cümlesini tamamlayamadı. "Jase beni yakaladı ve arka kapıya doğru çekti. Çitlerden atladık ve buraya koştuk."

Vücudunun benimkinden ayrıldığını ve Chase'in kollarında olduğunu hissettim. Annem içeri girmiş Jason'la konuşuyordu, babam ise telefonda muhtemelen polisleri arıyordu.

Jason'ın dikkati yavaşça annemden ayrıldı ve omzunun üzerinden kalktı. Yeşil gözleri benimkilere dikilmişti. Bakışlarında yanaklarımı kızartan bir yoğunluk vardı.

Üçe kadar sayarak ayaklarıma baktım ve tekrar başımı kaldırdım. Annemin sorduğu soruyu yanıtlarken gözleri hâlâ benim üzerimdeydi.

Bunu okuyabilirdim ama Tanrı aşkına, evleri daha yeni soyulmuştu. Jason muhtemelen diken üstündeydi.

Babamın her zaman bahsettiği şeyi yapıyordu; başını dik tutuyordu. Kasları kasılmış ve gerilmişti, saldırmaya hazırdı, ama başı fuayede gelişen sahneyi izlerken pürüzsüzdü.

O ve Bridget bu konu hakkında pek konuşmazlardı ama ben annemle babamın Bay ve Bayan McGrath hakkında söylediklerine kulak misafiri olmuştum.

Jason ve Bridget'in babası uzun yol kamyon şoförüydü ve yoldayken annelerini aldatıyordu. Eve döndüğünde, kendini yerel bir bara atar ve maaşının yarısını içerdi.

Anneleri Morehead City'deki limanda gece vardiyasında çalışıyordu. İyi biriydi, en azından onunla birkaç kez karşılaşmıştım. Ama mesafeliydi. Jason ve Bridget birbirlerine göz kulak oluyorlardı. Bakmak zorundaydılar.

"Polis yolda," dedi babam gür sesiyle girişe geri dönerken. Bu özel ses tonuna 'asker sesi' derdi. "Melissa Renee, masayı topla ve projeni odana götür. Sen ve Chase çalışmanızı orada bitirebilirsiniz. Bridget, sen de onlarla yukarı çık. Jason ve ben polislerle konuşacağız. Seninle konuşmaları gerekirse, Bayan Jacobsen gelip seni alacak."

Emirlerini kabul edip merdivenlerden yukarı çıkarken bir "evet, efendim" korusu vardı.

Chase ve ben el işi malzemelerimizi halı kaplı zemine bıraktık. Gecenin geri kalanında hiçbir şey yapamayacağımızdan hiç şüphem yoktu.

Bridget yatağıma uzandı ve gömleğinin eteğiyle gözlerini sildi. Chase onun yanına oturdu ve kolunu onun omuzlarına doladı. Herkes birbirlerinden hoşlandıkları konusunda onlarla dalga geçiyordu ama hepimiz onların sadece arkadaş olduklarını biliyorduk. Bridget'in bir erkek arkadaşı vardı ve Chase matematik sınıfımızdaki diğer kızlardan biriyle konuşuyordu.

En azından Bridget bir erkekle nasıl arkadaş olunacağını biliyordu. Ben kesinlikle bilmiyordum.

Kız arkadaşı olan bir çocuğa aşık olmuştum.

Ne kadar acınası.

Poster bitmek üzereydi ve sözlü sunumu ben yapacağım için Bridget ve Chase konuşurken ben de yere oturup notlarımı gözden geçirdim.

Onu sakinleştirmiş gibi görünüyordu. Şimdi, onun sinemaya gidip "The The Last" filmini nasıl izlemek istediği hakkında derin bir tartışmanın içindeydiler.

Notebook çıktığında. Erkek arkadaşının bunu nasıl aptalca bulduğunu ve bir piliçle bile birlikte olamayacağını söyleyerek yakınmıştı.

Nicholas Sparks bizim yerel şöhret iddiamızdı. Tiyatro tıklım tıklım olurdu. Bana göre bu kulağa berbat geliyordu.

Ama Chase onu götürmeyi teklif etti.

Tabii ki, bir sonraki hafta sonu vizyona girdiğinde onunla birlikte Örümcek Adam 2'yi izlemeye gitmesi gerektiği uyarısı vardı. Bridget'in bu şartlarla hiçbir sorunu yoktu.

Annem kapı aralığında belirdi ve çerçeveye vurdu. "Chase, Melissa'nın babası Jason'la yan odaya gittiği için seni eve götüreceğim."

Chase ve Bridget vedalaştılar. Aşağı inmeden önce sabah okulda onu kontrol edeceğine söz verdi.

"Bridget, tatlım, kardeşin ve Melissa'nın babası senin evinde kırılan pencereyi onarıyorlar. Polisler ifade aldılar ve parmak izlerini aldılar."

Arı tırnak etlerini karıştırdı. "Babam..."

Annem, "Bay Jacobsen'in babanla bazı konuşmaları oldu," dedi. Ses tonu kesindi.

Bu sözlerin ne olduğunu ya da Jase'in orada olup olmadığına tanıklık edip etmediğini detaylandırmayacaktı.

"Pencere bu gece tamir edilemeyeceğine göre, sen ve Jason burada kalabilirsiniz." Annem başını kaldırıp bana baktı ve sessizce talimatlar verdi. "Sen Melissa'yla burada uyuyabilirsin, Jason da misafir odasında kalabilir. Jason buraya gelmeden önce bazı eşyalarını almasını söyleyeceğim."

"Teşekkürler Bayan J," dedi Bridget usulca. "Ne zaman istersen, tatlım."

Annem Chase'i eve götürürken ben de duşa girdim. Düşünebildiğim tek şey babamla konuşurken Jason'ın gözlerindeki bakıştı. Bana bakışı.

Bir soygun gibi stresli bir olaydan geçmenin yan ürünü müydü, yoksa kasıtlı mıydı?

Bütün gece bunu düşünüp durdum.

Bridget yatağın duvara yakın tarafında mışıl mışıl uyuyordu. Birkaç kez yatıya kaldığımızdan beri onun zor uyuyan biri olduğunu biliyordum. Deprem olsa bile onu REM döngüsünden çıkarmazdı.

Yorganı sıyırdım ve yataktan kalktım. Bir bardak su alır, tuvalette bir mola verir ve sonra yatağa geri dönerdim.

Parmak uçlarımda merdivenlerden inerken mutfaktan hafif bir ışık parlıyordu. Belki de annem, Bridget ya da Jason'ın sabahın köründe kalkma ihtimaline karşı ışığı açık bırakmıştı.

Gece.

Kapıda en ufak bir gıcırtı bile olmadan mutfğa ulaştım. Benimki gibi zorba ebeveynlerle, etrafta gizlice dolaşmak çabuk kazanılan bir beceriydi.

Bulaşıklıktan bir bardak aldım ve musluğun altına tuttum. Suyu açamadan geniş bir el ağzımı kapattı. Diğer karnıma doğru uzandı ve beni sert bir bedene doğru çekti. İleri geri savruldu ve sesimi bastıran eli ısırarak için ağzımı açtım.

"Shhhhh!" Sıcak dudaklar başımın üstüne bastırdı. "Şşş, şşş, şş- Sadece benim," diye fısıldadı Jase. "Sadece benim."

Kısaydım. Dikey olarak zorlandım. Eğlenceli boyutlardaydım. Bu her zaman nefret ettiğim bir şeydi. Herkesten küçük olmaktan nefret ederdim.

Ama tam o anda Jason'ın vücudu benimkine sarılmışken? Küçük olmayı dünyadaki en güzel duygu haline getirdi. Çok sıcaktı. Çok güvenliydi. Ona sokulmak istedim.

Benim yaşımdaki çocuklar gibi değildi: iri yarı, olgunlaşmamış ve ergenlikten yeni çıkmış. Yine de benim değildi. O daha iyiydi. Daha büyüktü. Daha güçlüydü. Omuzlarının üzerinde iyi bir kafası vardı. Güvenilirdi. Bir erkeğin olması gereken her şey.

Yavaşça elini ağzımdan çekti.

Avucumu çarpan kalbime bastırarak döndüm. "Ne oluyor be?" Fısıltıyla bağırdım.

"Özür dilerim," dedi sessizce. "Masada oturuyordum ve seni korkutmak istemedim."

"Bunun yerine beni sahte çocuk kaçırmaya mı karar verdin?" "Herkesi uyandırmanı istemedim."

"Ne yapıyorsun yukarıda?" Lavabonun kenarına yaslanarak sordum.

"Uyuyamadım." Parmaklarını dalgalı saçlarında gezdirdi ve hâlâ nemli olan saç tellerini yüzünden uzaklaştırdı. Hepimiz yatmadan önce duş almıştı ve ben hâlâ sabun kokusunu alabiliyordum. Okyanustan gelen temiz bir esinti gibi keskin ve tazeydi.

Benim yaşımdaki erkekleri hep sevimli ya da seksi olarak tanımlardım.

Steve seksiydi ve Tanrı biliyor ya Beaufort'a taşındığımdan beri ona vurulmuştum. Ama Jason sevimli ya da seksi değildi.

Çok seksiydi.

Bu kelimeyi düşünmek bile beni kızdırdı. En iyi arkadaşımın kardeşi hakkında düşünmemem gerektiğini biliyordum. Özellikle de neredeyse on sekiz yaşında olduğu için.

Bazen kimse beni Jason görmüş gibi hissederdim. Yaşıtlarının yaptığı gibi beni küçümsemezdi. Benimle arkadaşı gibi konuşurdu. Eşitiymişim gibi.

Gözlerinde vahşi bir bakış vardı. Neredeyse vahşi.

İki yanımdaki tezgâhı kavrarken ön kollarındaki damarlar kas kordonlarına karşı göze çarpıyordu. Daha önce de yan yana oturmuştuk. Hatta nadiren de olsa sarılmıştık. Ama hiç bu kadar yakın, yüz yüze olmamıştık.

"Sen iyi misin?" Sessizce sordum.

Jase tezgahı iterek benden sendeleyerek iki adım uzaklaştı. Sırtı buzdolabına çarptı. "Hayır," diye itiraf ettikten sonra buzdolabının önünden aşağı kayarak zemine oturdu.

İki bardağa su doldurdum ve bir tanesini ona uzattım. Jase itiraz etmeden kabul etti, ben de bunu onun yanında oturmanın hoş karşılanmayacağına dair bir işaret olarak aldım.

"Sanırım bir yıl ertelemeliyim," dedi durup dururken.

Babamın yardımıyla Jason Birleşik Devletler Deniz Harp Okulu'na başvurmuş ve kabul edilmişti. Kabul edilmek bile büyük bir olaydı. Şu ana kadar bu konuda heyecanlıydı. Hiçbir şekilde ertelememeliydi.

"Ne? Neden?"

"Bridget için burada olmalıyım. Birinin ona göz kulak olması lazım. Babam pisliğin teki. Annem hiç burada olmuyor. Onun yalnız kalmasını istemiyorum."

Dirseklerimiz birbirine çarptı. Kolu benimkinin üç katı büyüklüğündeydi ve hafif altın sarısı saçları vardı. Bacakları benimkinin iki katı uzunluğundaydı.

Dışarıdan bakıldığında farklıydık. Ama ruhlarımızı oluşturan her şey aynıydı.

"Onun için burada olacağız," dedim. "Bana kalırsa Bee yanımıza taşınabilir. Hep bir kız kardeşim olsun istemişimdir."

"Mel..."

"Beni dinle," dedim ona dönüp elimi dizine koyarak. "Okul harcın... Oda ve yemek masrafların. Deniz Harp Okulu'na gidersen hepsi karşılanacak. Bu yüzden planımız buydu, değil mi? Çıktığında otomatik olarak bir işin olacak. Burada kalırsan böyle bir garantinin olmayacak. Kalırsan Bee'ye yardım edemezsin ama gidersen ona yardım edebilirsin."

Yüzünde karanlık bir şey titreşiyordu ama ne olduğunu tam olarak anlayamadım.

"Sanki gitmemi isteyen senmişsin gibi konuşuyorsun."

"İstemiyorum," diye çok çabuk itiraf ettim. "Seni özleyeceğim."

"Evet," diye mırıldandı. "Gecenin bir yarısı gizlice dışarı çıkarken seni başka kim yakalayacak?"

Homurdandım. "Lütfen. Tek yaptığım arka bahçemde oturmak. Sanki beni Alcatraz'dan kaçarken yakalıyormuşsun gibi davranıyorsun. Gerçi o kadar da uzak değil."

Jason bir şey söylemek için ağzını açtı ama ağzından bir şey çıkmadan kapattı. Aklından geçenleri söylemek yerine bir yudum su içmeyi tercih etti.

Uzun bir sessizlikten sonra, "Yatağa gitmelisin," dedi. "Albay'ın seni burada benimle yakalamasına izin verme."

Duvardaki saate baktım. Eğer biraz uyumazsam yarın okulda perişan olacaktım.

"Erteleme," dedim. "Bana gideceğine söz ver. Tam zamanında." "Mel-"

"Bana söz ver," dedim serçe parmağımı uzatarak. Evet, serçe parmağıyla söz istemek çocukçaydı ama ben de tam olarak bunu yapıyordum. Onları kıramazdın. Onlar gerçek anlaşılmıyordu.

Uzun bir süre bana sertçe baktı. Sonunda serçe parmağını kaldırdı ama benimkine takmadı. "Bridget'e göz kulak olacağına söz ver."

"Söz veriyorum," dedim parmağımı onunkine dolayarak. "Ona bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Benimkini sıktı. "Peki. O zaman ben de söz veriyorum."

JASON

I Maddie ve Luca'nın evinin yanından geçerken Mel'in elini tuttum. Kimsenin ön kapıyı kullandığından emin değildim. Arkadan dolaşıp kendimizi içeri attık.

Kapılar açıktı ve müzik dışarı süzülüyordu. Güneş çoktan batmaya başlamıştı ve yaz sıcaklarından kurtulmak için çok ihtiyaç duyulan bir rahatlama sağlıyordu.

"Hey, ufaklık," dedi Isaac oturduğu sandalyeden Mel'e bir çene ucu uzatırken. "Hepiniz geç kaldınız."

Gözlerini devirdi. "Ne zamandan beri *hepiniz* diyorsun Lawson?"

"Bir kaybettiğinden beri," dedi Hannah Jane muzaffer bir edayla sırtarak. "Isaac

Monte Carlo'dayken rulette onu yenemeyeceğime dair benimle iddiaya girmişti. Eğer o kazanırsa, onunla kırmızı halı etkinliği yapmak zorunda kalacaktım. Eğer ben kazanırsam, her selamlaşmamızda *hepiniz* demek zorunda kalacaktı."

Isaac başını salladı. "İş toplantılarını bok gibi garipleştiriyor. Ağzımdan çıkıyor ve herkes bana üç kafam varmış gibi bakıyor."

Isaac'in elini sıkarken, "İyi bir balayı geçirmişsiniz gibi görünüyor," dedim.

Isaac Lawson ve Luca DeRossi'nin birlikte büyüdüğüm insanlarla arkadaş olmaları hâlâ garipti. Yıllar boyunca USO turları için askeri tesislere geldiklerinde birkaç ünlüyle tanışmıştım ama DeRossi ve Lawson burada sadece takılıyorlardı.

Hannah Jane, Isaac'ın sandalyesinin arkasında durdu ve kollarını onun omuzlarına doladı. "Mükemmeldi."

"Balayında nereye gidiyorsunuz?" Mel, Kristin'e sordu.

Koyu lake barın arkasına doğru yürüdü ve buzdolabından iki bira aldı. Ondan aldım ve kapaklarını açtım.

Kristin, "Will ve ben tüm ailenin bir tatil için geç kaldığını düşündük ve bir gemi seyahati için rezervasyon yaptırdık," dedi. "Çocuklar için yapacak çok şey olacak ve biz de bol bol yalnız vakit geçireceğiz." Nişanlısının gözlerini yakaladı ve kaşlarını imalı bir şekilde oynattı.

"Selam," dedi Bridget barda yanıma gelip bana sarılırken. "Son zamanlarda seni buralarda göremedim. Ne var ne yok?"

Mel, Kristin ile gemi seyahati durakları hakkında derin bir sohbete dalmıştı, bu yüzden Bridget ve ben içkilerimizi boş poker masasına götürdük. Luna koşarak geldi ve Bridget'in ayaklarının dibine kıvrıldı. Ekibin geri kalanı kanepeye dolmuş, Hannah Jane ve Isaac'ın balayından fotoğraflara bakıyordu.

"Sadece meşgulüm," dedim biramdan uzun bir yudum alırken.

"Çalışmakla mı meşgulsün yoksa kız arkadaşınla mı meşgulsün?"

Melissa'yla nihayet bir araya gelebildiğim için beni azarlamasına içimden güldüm.

İkisi hırsızlar kadar yakındı. Mel'le çıkmamızın Bridget'le aramızdaki ilişkiyi tuhaflaştıracığından biraz endişeliydim ama o bu fikre tamamen sıcak bakıyordu. Hatta başlangıçta bu fikre Mel'den bile daha sıcak bakmıştı.

"İkisi de." Sırıttım.

"Bu işi yaptığınızı bilmek ne kadar tuhaf olsa da, sizin adınıza mutluyum." Şarabını yudumladı ve çocukken yaptığı gibi başını omzuma yasladı. "Ben de Mel için mutluyum. Senin gibi birine ihtiyacı var."

"Bundan emin değilim," diye mırıldandım. "Oldukça kendine yeterli biri."

"Evet, ama bu yüzden sana ihtiyacı var," dedi Bridget şarabına bakarak. "Sert kurabiyeler bile ufalanır."

"Yarın yemeğe çıkıyor muyuz?" Ben sordum.

Hannah Jane ve Isaac'ın düğününde Mel beni Kyle Kingsley'i bulup akşam yemeğine gelmek için bir gün ayarlamakla görevlendirmişti. Bridget'i Mel'in evine yemeğe çağırmayı tercih ederdim ama Bridget gelmemiz için başımızın etini yiyordu.

Mantıklı gelmişti. Kingsley birkaç ay içinde kayınbiraderim olacaktı. Her ne kadar tanışıyor olsak da, kız kardeşimin evleneceği adamı tanımam ve nerede yaşadığını görmem gerektiğini biliyordum.

Mel, Kyle ve Bridget hakkında pek bir şey söylememişti. Yine de boş zamanlarımızın çoğunu birbirimizin vücutlarını iyice tanıyarak geçiriyorduk.

"Evet," diye gülümsedi. "İşe gitmeden önce Crock-Pot'a bir rosto atacağım."

Luca bir yığın pizza kutusu taşıyarak koşar adımlarla merdivenlerden indi, yıpranmış görünüyordu. Üzerinde buruşuk gri bir eşofman altı ve beyaz bir atlet vardı.

Onu gündelik kıyafetlerle görmediğimden değil, ama son zamanlarda seyahat ediyordu ve bu da takım elbise anlamına geliyordu. Gözlerinin altındaki halkalara bakılırsa, jet lag canına okuyordu.

"Maddie nerede?" Erica sordu.

"Bir dakika içinde aşağıda olacak," dedi omzunun üzerinden merdivenlere bakarak.

Bir yığın pizzayı barın üzerine bıraktı ve poker kulübü akbabalar gibi üşüştü. Hannah Jane kâğıt tabakları ve peçeteleri dağıtırken Mel de her kutuyu açıp pizzaları malzemelerine göre ayırdı. Bee ve ben geride kaldık, çoğunlukla bu kargaşada bir el kaybetmekten korktuğumuz için.

Sonunda pizza yığınlarına doğru ilerlediğimizde Maddie merdivenlerden indi. En alt basamakta dondu kaldı, elini ağzına götürdü ve hızla merdivenlerden yukarı fırladı.

"Kahretsin," diye mırıldandı Luca, Maddie'yi takip etmek için kalabalığın arasından ilerlerken.

"Bu da neydi şimdi?" Kristin, Luca ve Maddie'nin geri dönüp dönmediğini görmek için başını Will'in etrafında çevirerek sordu.

Erica ve Melissa birbirlerine bilerek gülümsediler ve ben bu kadınların telepatik olarak iletişim kurup kuramadıklarını merak başladım.

Mel bunu Bridget'e hep yapardı, sadece kadınlara özgü bir bakış. Sanki hepimizin bilmediği özel bir radyo frekansından haberleşiyorlardı.

Bayanlar yuvarlak kanepede her zamanki yerlerini aldılar, ben de poker masasında Steve, Isaac, Will ve Chase'e katıldım.

"DeRossi bok gibi görünüyor," diye mırıldandı Steve. Chase de aynı şekilde homurdandı.

"Bu hafta çalışıyor muyuz?" Isaac sordu. Steve, Will ve Chase başlarıyla onayladılar.

"Benim evim," dedi Will. "Çocuklar bu hafta kampta ve Kristin de çalışıyor. Her zamanki gibi aynı saatte."

"Neler oluyor?" Birden kendimi döngünün dışında hissederek sordum. Tüm zamanımı Mel'le ya da havaalanında çalışarak geçiriyordum. Chase ve ben ara sıra takılıyorduk ama o da diğer çocuklarla birlikte değildi.

Luca aşağı indi, bir dilim pizza aldı ve poker masasındaki boş koltuklardan birine oturdu.

Chase bir kaşını kaldırdı. "İyi misin, dostum?"

"Lütfen bana bu hafta çalışacağımızı söyle," diye homurdandı bir dilim pizzayı ağzına atarken.

"Evet. Solomon'un yeri," dedi Isaac.

Luca birasını arkaya yatırdı ve bir yudumda içti. "Şükürler olsun."

Steve başını merdivenlere doğru salladı. "Mad'in nesi var? Hasta falan mı?"

"Ya da başka bir şey," dedi Luca gözlerini ovuşturarak. "Tanrım, çok yorgunum."

Chase bana baktı. "Sen de gelmelisin, Jase." Sırıtarak ekledi, "Emekli programında vaktin varsa tabii. Henüz bir kitap kulübü kurmadın mı? Yaşlıların Salı sabahları Front Street'te güç yürüyüşü yapmak için buluştuğunu duydum."

"Burada sevişmeyen tek kişi olmak nasıl bir duygu?" Ben de karşı çıktım.

Will gülmekten kırıldı ve bana bir yumruk . "Ama gerçekten -Buraya gel ve çalış. Yandaki ev," dedi. "Biri onu grup sohbetine mi ekledi?" Steve sordu. "Evet," dedim. "Bee ekledi."

Şehre geri döndüğümde Bridget beni poker kulübü grup mesajına eklemişti. Dezavantajı ise lanet telefonumun sürekli patlamasıydı.

"Hayır," dedi Steve bir dilim daha pizza yerken. "Poker kulübünün mesajı değil. Adamın mesajı."

"Bir erkek grubu mesajı mı var?" Ben sordum.

Isaac kıkırdadı. "Bakın. Kızlarımızı seviyoruz ama onlar..." Hannah Jane'in dinlemediğinden emin olmak için omzunun üzerinden bakarken sesi kesildi.

"Lanet olası deli," dedi Chase. Beşimiz birdenbire kadınlarımıza karşı korumacı bir tavırla ona baktık. Omuz silktili. "Hiçbiri *benim* kızım değil. Ben sadece gördüğümü söylüyorum."

Will daha diplomatik bir şekilde, "Kızlar gecesi yapıyorlar," dedi. "Bu yüzden ayda birkaç kez birlikte çalışmaya başladık. Sadece erkekler."

Spor salonuna gitmeyeli uzun zaman olmuştu. Elbette Mel'le CrossFit'e gidiyordum ama o egzersiz seanslarının çoğunu spor şortu giyerken ereksiyonumu gizlemenin yeni yollarını bularak geçiriyordum.

Seksiliğinin rahatsız edici olma vardı.

"Evet," dedim parmaklarımdaki kırıntıları silerken. "Beni say."

Maddie merdivenlerden aşağı süzüldü ve Luca neredeyse sandalyesini devirecekti, Maddie ortaya çıkınca ayağa fırladı.

"Selam," dedi bitkin bir gülümsemeyle. "Aşağı inmeme bir dakika sürdüğü için özür dilerim."

Luca barın arkasında onun için bir içki hazırlıyordu. Vals yaparak yanına gitti ve Luca'nın uzattığı bardaktan bir yudum aldı.

Erica, Mel ile fısıldaştığı köşeden seslendi. "Sende ne var ne yok Maddie?" diye sordu. "HJ'nin düğününden beri seni neredeyse hiç görmedim."

"Beni tanıyorsunuz," dedi Maddie aramızdan geçerken, üzerinde gülünç derecede kısa bir kot şort ve üzerinde "*Biraz Darmadağın, Ama Hepimiz İyiyiz*" yazan dökümlü bir atlet vardı. "Sadece çalışıyorum."

"Balayından döndüğümüzde restorana ," dedi Hannah Jane. "Rae hastalık izni aldığını söyledi."

Luca gözlerini Maddie'ye dikti ve o sinir bozucu evli insanlar telepatisi olayını yaptılar.

"Evet." Saçlarını omzunun üzerinden savurdu. "Kendimi iyi hissetmiyordum, bu yüzden eve erken gittim."

"Grip mevsimi değil," dedi Mel gülümsemesini bastırarak. Aklından sinsice bir şeyler geçiyordu. "Gıda zehirlenmesi falan mı geçirdin?"

"Hayır," diye mırıldandı Maddie, karşı duvara oturup içkisini yudumlamak için pizzadan vazgeçerek.

Steve'in ağzı bir gülümsemeyi gizlerken seğirdi. Ya da en azından ben sakalının arkasında böyle bir şey olduğunu düşünüyordum. O şeyin arkasında mutlu mu yoksa kızgın mı olduğunu gerçekten anlayamıyordum. "Yirmi dört saatlik bir hastalık mı yoksa dokuz aylık bir hastalık mı?" diye sordu.

Oda ölüm sessizliğine büründü. Bütün gözler Luca'ya bakan Maddie'nin üzerindeydi. Luca yüz ifadesini çelikleştirmişti. Maddie'nin daha önce ondan "*göt deliği yargıcı yüzü*" diye bahsettiğini duymuştum.

Gerilim fazlaydı.

Maddie içkisini yere bıraktı ve ciyakladı. "Tamam, peki! Ben hamileyim!"

Tam bir kargaşa vardı. Biz Luca'yı tebrik ederken kızlar Maddie'nin üzerine köpek gibi yığıldı.

"Ne kadar ?" Melissa sordu.

"Sekiz haftalık," dedi Maddie, elini hâlâ düz olan karnının üzerinde kaydırarak. "Herkes söylemek için biraz daha bekleyecektik ama sabah bulantıları tam bir baş belası."

"Evet," diye dert yandı Erica. "*Sabah* kısmı yalan ama en azından hamile değilsin ve yüzen evde yaşamıyorsun."

Maddie bu düşünceyle yeşile döndü. Luca içkisini aldı ve onu yavaşça yudumlamaya teşvik etti.

"Bana öyle bakma," dedi Maddie mide bulantısı geçince. "Sadece soda ve limon."

"Düğünde içmediğinde bir şeyler olduğunu !" Hannah Jane kollarını Maddie'ye dolayarak, "Senin için çok mutluyum," dedi. "Senin adına çok mutluyum."

Bridget gülmemek için kendini zor tutarken, "Bekle," dedi. "Eğer sekiz haftalıksan..." Parmağıyla Maddie'nin göbeği yönünde daireler çizdi. "Bu son kızlar gecesinden sonra mı oldu?"

Luca kollarını kavuşturdu ve göğsünü kabartarak sırtıttı. "Hepinize eve gidip karımı becereceğimi söylemiştim."

Maddie gözlerini devirdi. "Bir süredir deniyorduk," diye itiraf etti. "Ve birkaç hafta önce denemeyi bırakmaya karar vermiştik. Aylarca süren negatif hamilelik testleri bir süre sonra etkisini gösteriyor." Gözlerinde hayranlıkla Luca'ya baktı. "Sonunda pozitif bir sonuç almak en güzel sürprizdi."

Erica ona sarılırken Melissa da Maddie'nin elini sıktı.

"Bunun için kesinlikle kısmi kredi alıyorum." Bridget Luca'ya bakarak güldü. "Maddie ve ben doğruluk mu cesaret mi sırasında öpüşüyorduk, değil mi?"

Luca çenesindeki kalın gölgeyi okşadı. "Oldukça etkili bir ön sevişme olmuş olabilir de olmayabilir de."

"İşte bu!" Bridget, Luca ve Maddie'ye aynı anda beşlik çakarken bağırdı.

"Bu, kız kardeş-eşliğimizin artık bir üçlü olduğu anlamına mı geliyor?" Hannah Jane sordu. "Daha büyük bir varsayımsal yatağa ihtiyacımız olacak."

"HJ'nin neden bahsettiğini bilmek istiyor muyum?" Mel yanıma geçip kolunu kalçalarımın doladığında ona fısıldadım.

"Eğer sorduğunuz şey Bee'nin zamanında Maddie ve Heather'dan aldığı o çılgın çizgiye hala sahip olup olmadığı ise, cevabım evet."

Kıkırdadım, ağzımı kulağına dayamak için başımı aşağı eğdim. "Ne düşünüyorsun, bebeğim?" Elimini gömleğinin altına kaydardım ve parmak uçlarımı karın kaslarında gezdirdim. "Sıradaki sen olmak ister misin?"

"Jase-"

"Çok ciddiym," diye kestirip attım. "Sadece bana yeşil ışık yakmanı bekliyorum"

"Benimle oyun oynama."

"Bu gece oynayacağımız tek oyun poker ve ona bile yetişebileceğimizden şüpheliyim. Oyun yok, bebeğim."

Mel kekeleyerek, "Sanırım önce evlenmek isterdim," dedi. Ses tonunda biraz endişe vardı ama kendini tuttu. Onu korkutmak istemiyordum ama bizim hakkımızda ne kadar ciddi olduğumu bilmesine ihtiyacım vardı.

"Evlenme teklif edersem evet diyecek misin?" Herkesin dikkati hâlâ Maddie ve Luca'nın haberleriyle meşgul olduğu için şükrederek sessizce sordum.

"Eğer teklifiniz buysa, boktan teklif," diye karşı çıktı. "Bu bir hayır değil."

Mel ofladı pufladı. "Jase, sadece sekiz hafta oldu."

Başımı salladım. "Hayır. Bir ömür oldu. Sonunda iyi kısmına gelebildik."

Yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Bence bunların hepsi işin iyi tarafıydı."

Yanaklarını avuçlayarak alnına bir öpücük kondurdum. "Hayatını alt üst etmeye çalışmıyorum. Sadece bir parçası olmak istiyorum." Yüzünü göğsüme gömerken kollarımı ona doladım. "Bunu bir düşün. Tamam mı?"

Mel başını salladı.

"Bunu düşünmeyi kabul ediyor musun?" Saçlarına doğru mırıldandım.

"Hayır," diye fısıldadı. "Evlenme teklif edersen evet diyeceğimi söylüyorum."

"Güzel," dedim. "Çünkü babanı aradım bile."

Gözlerinden hançerler çıkararak benden uzaklaştı. "Sen Ne?"

"Cennette sorun mu var?" Chase odanın diğer tarafından alay etti.

Mel kolumu turnike olabilecek kadar sıkı bir şekilde kavradı ve beni çift kapıdan sahile doğru sürükledi. Okyanustan esen rüzgârla birlikte gece havası etrafımızda savruluyordu.

"Tatlı Florence anne," diye mırıldandı lanet okur gibi. "Jason McGrath, iyi ve kutsal olan her şey aşkına, bana sadece benimle dalga geçtiğini ve babamı aramadığını söyle."

Kollarımı kavuşturdum ve blöfümü görmesini bekleyerek ona baktım.

"Jase!" diye bağırdı benden yüzünü çevirip suya bakarken. "Neden? Onunla konuşmama izin vermeliydin. Bilirsin işte... Bir şeyleri açıklamak için!"

Arkasından yaklaştım ve ellerimi kalçalarına koydum, kasıklarına yaslanmış kışının verdiği hissin tadını çıkardım. "Beni dinle," dedim sertçe. "Babana saygı duyuyorum. Muhtemelen bildiğinden çok daha fazla. Birlikte olduğumuzu ve seni karım yapmaya niyetli olduğumu benden duymasını istedim. Biz artık çocuk değiliz, Mel. Hiç değiliz."

"Onu aradığını bana söylemeliydin," diye itiraz etti.

Kalçalarını kavradım ve yüzünü bana çevirdim. "Konuş benimle, Goose."

"Konuşuyoruz."

"Hayır. Ben konuşuyorum. Sen çıldırıyorsun." Başparmağımın ucunu alt dudağının kenarından aşağı doğru kaydırđım, sonra durdum. Onu bir canavar gibi parçalamadan lanet olası bir konuşmayı bitirmeye kararlıydım. "Şimdi bana kafanda gerçekte neler olup bittiğini anlat."

Yanaklarını şişirdi ve hiddetli bir nefes verdi. "sadece... Bunu çok uzun zamandır istiyordum," diye itiraf etti. "Sonunda sıranın bana gelmesini. Birinin beni, benim onları istediğim kadar istemesini. Ve şimdi buradasın ve her şey çok hızlı geliyor. Ve beni yanlış anlama

-Seni seviyorum. Bizi istiyorum. *Bunun yürümesini* istiyorum. Ben sadece... Senin yanıdayken nefesimi tutamıyorum."

"Hızlı olması doğru olmadığı anlamına gelmez," dedim usulca, bir örgüyü kulağının arkasına sıkıştırdım ve parmaklarımı boynunun arkasına kaydırđım. Serbest bıraktı

Omuzlarındaki gerilimi azalttım ve başını okşamama izin verdi. "Bu sadece ne istediğini bildiğin ve sonuna kadar gitmekten korkmadığın anlamına geliyor."

Uzun bir sessizlikten sonra "Mutlu oldu mu?" diye sordu. "Onları aramak istiyordum..."

Dudaklarımı alnına bastırdım ve tenine karşı gülümsedim. "Kendilerinden geçmişlerdi, bebeğim."

MELISSA

Bridget ve Kyle, Morehead City ile Havelock'taki araba galerisi arasındaki lüks bir mahallede . Sitenin şu gösterişli isimlerinden biri vardı. Merak ettim.

Bridget'in *Royal Wexford Pointe*'de yaşamak hakkında ne hissettiğini.

Sitenin girişindeki mahalle tabelasının etrafına Sezar'ın Sarayı gibi palmyeler ve palmettolar dikilmişti. Bu dramatik ağaçların bakımı muhtemelen aylık ev sahipleri derneği aidatlarının yarısını alıyordu.

Bridget ve Kyle'in evi dairemnden çok uzakta değildi, Jason ve ben cehennemden gelen akşam yemeği partisinden ayrıldığımız anda sert likör STAT'a ihtiyacım olacağını düşünürsek bu iyi bir şeydi.

Çantamı bir cankurtaran simidiymiş gibi kucağımda tutuyordum. Gözümün önünden ayıramazdım. Yolculuk boyunca bile. Ne Kyle ne de Jase içeri gizlice soktuğum kaçak malın farkına varabilirdi.

Bir hafta daha ve Bridget'in cehennem hayatı sona erecekti.

Jason, rüzgarlık giymiş bir grup güç yürüyüşçüsünden kaçarak, hemen altındaki kapılı toplulukta yavaşça döndü.

Golf arabasının tavanını ananas ve cücelerle süslemiş olan çakırkeyif bir sürücü direksiyonu bizim şeridimize kırdı. Arkasına doluşmuş altmışlı yaşlardaki gürültülü insanlar tarafından alkışlandı.

"Sence Kingsley komşularının eş değiştirdiğini biliyor mudur?" Jason radyoyu kapatırken sordu, sokaktan aşağı süzülürken ev numaralarını kontrol ediyordu.

"Muhtemelen umursamayacak kadar meşguldür," diye mırıldandım. Bridget'in arabasını garaj yolunda görerek işaret ettim. "İşte. Bu o."

Dışarıdan bakıldığında, iki katlı tuğla ev mükemmel görünüyordu. Bahçe çitleri tertemizdi. İki arabalık garaj, özenle muhafaza edilmiş çiçek tarhları ve ön kapıda dalgalanan Amerikan bayrağı mükemmel bir tablo çiziyordu. Ama hepsi yalandı. İğrenç gerçeği saklayan güzel bir cephe.

Yaldızlı bir kafes.

Jason, Kyle'ın iğrenç görünümlü Range Rover'ının arkasına yanaştı. Bu gece benim arabamı almaya karar vermiştik. Süslü değildi ama Jason'ın kamyonetine göre kesinlikle bir üst modeldi, yani kliması vardı.

Jase ve ben iyi bir yerdeydik, ama "vinil koltuklardaki ter izime bakın" yerinde değildik. En azından ben giyinirken.

Hâlâ tuvaleti kullandığında kapıyı kapattığı ve osurmak için benim odadan çıkmamı beklediği yerdeydik.

Jason kapımı açarken, "Hadi şu bitirelim," diye homurdandım.

Getirdiğimiz şarap şişesini aldı ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Neşelen, düğün çiçeğim. En azından bu akşam yemek pişirmek zorunda değiliz."

Bu beni güldürdü. Zaten yemeği yapan ben olmayacaktım.

Bir fırın eldivenini ocağın üzerinde bıraktığımda *hafifçe* yaktığım küçük bir aksilik olmuştu. Aşırı tepki göstermiş ve yangın söndürücüyle tüm tezgahı çığ gibi büyütmüştü. *Zar zor*.

Temizlendikten ve şu yemek dağıtım uygulamalarından birinden yüklü bir sipariş verdikten sonra Jase beni ömür boyu mutfaktan men etti. Yapmama izin verilen tek şeyler salatalar, sandviçler ve mısır gevreğiydi.

Görünüşe göre, ben ve set üstü ocak çok riskliydi. Mikrodalgada uzlaştık.

Ama zamanın sonuna kadar bizim için yemek pişirmek istiyorsa, bunu yapmaktan memnuniyet duyardı.

Arabaya doğru yürürken Jason elimi tuttu. Kapı ziline bastığında "Bu çok garip olacak," diye fısıldadım.

"Hey, gelmişsiniz." Bridget gülümsedi ve kapı çalar çalmaz bizi içeri aldı.

Jase kız kardeşine sarılmak için elimi uzun süre bıraktı. Bridget siyah-beyaz çizgili şirin bir elbise giymişti ve Keds. Kristin kesinlikle onaylardı. Bee'yi bu elbiseyle daha önce de görmüştüm, bu yüzden üzerine hırka gibi bir düğme takması beni çok kızdırdı.

Elbise kısa kolluydu. Doksan yedi derece sıcakta uzun kollu giyiyorsa, bunun nedeni kollarında Kyle'ın ona sert davrandığı yerlerde el izi morlukları olmasıydı.

Kyle onun arkasında kapı aralığında belirdi. O göremiyordu ama Bridget'in gözlerime taktığı kilit sarsılmazdı.

Hiçbir şey söyleme, diye ince, zoraki bir gülümsemeyle iletişim kurdu. *Plana sadık kal.*

"Hey, dostum," diye sırttı Jase. "Bizi ağırladığın için teşekkürler.

"Benim için zevkti," dedi Kyle, bizi içeri buyur ederken. "Siz içeri girin ve kendinizi evinizde hissedin, böylece tüm AC'nin dışarı çıkmasına izin vermeyiz."

Jason seçtiğim şarap şişesini Bee'ye uzattı ve yanağından öptü. "Geri döndüğünden beri seni neredeyse hiç görmemişim gibi hissediyorum."

"Çok meşgulmüşsün." Bee sırttı. "Bilirsin işte, *Mel'in kanepesinde yatmak zorunda kalmamak için bir ev arıyorsun,*" diye sahte bir baritonla alay etti.

Şeytanın ininde durduğum fikrini aklımdan çıkardım ve güldüm. "Evet, üç günlük oda arkadaşı olayı buraya kadarmış."

"Bunu kalıcı hale getirecek misiniz?" Kyle şarabın mantarını açarken sordu. "Belki de o düğünde buketi ve jartiyeri Brannan ve nişanlım yerine siz ikiniz almalıydınız." Sözlerinden zehir damlıyordu. Çingiraklı bir yılan gibi kıvrılmıştı, çoktan heyecanlanmıştı ve saldırmaya hazırды.

"Evet," diye kestirip attı Jason, hiç .

Bridget neredeyse fark edilmeyecek kadar rahat bir nefes aldı. Muhtemelen Jason Chase'i savunmaya gelmediği için minnettardı.

Kendilerini savunmak için orada olmayan insanlar hakkında konuşmak boktandı, ama savaşlarımı seçmek zorundaydım. Chase iyi olacaktı.

"Hepiniz çok tatlısınız," dedi Bridget yavaş pişiricinin kapağını kaldırıp rostoya bakarken. "Eskiden eğleneliydi ama herkesin durulduğunu görmek hoşuma gidiyor." Döndü ve sarı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı. "Maddie'yle evlendiklerine inanamıyorum.

Luca bekliyor. Daha dün kedi köpek gibi didişiyorlardı sanki."

"Siz ikiniz çocuk istiyor musunuz?" Kyle araya girdi.

"Evet, bunun hakkında konuşmuştuk. Büyük bir ailem olsun isterdim. Bee'yle büyümek tamamen berbat değildi ve bence etrafta koşuşturan bir sürü çocuk oldukça havalı olurdu." Jase bana baktı ve ekledi: "Özellikle de artık sonsuza dek birlikte olacağım kızım varken."

Ona baktım ve gülümsedim çünkü lanet olsun, kendime engel olamıyordum. Kolunu belime doladığında yanağımı onun yanağına bastırdım.

Jason sürekli doğum kontrol haplarımla oynadığına ya da beni kadar sert becerdiğine dair şakalar yapıyordu ki *kesinlikle* bir bebek koyuyordu. Ama cehennemden gelen sperm donörü randevusu gibi korkunç değildi.

Dürüst olmak gerekirse, beni hamile bırakmaktan bahsettiğini duymak beni tahrik ediyordu. Çok edepsizdi. İlkel, neredeyse. Düşüncesi bile kalçalarımı sıkmama neden oluyordu.

Toplum içindeyken çok namuslu olmasını seviyordum: tam bir subay ve centilmen... Ama yalnız kaldığımızda, *aman Tanrım*. Bu adam beni mahvedebilirdi.

Onunla birlikte yaşlanmak ve öpüşürken birbirimizin yüzünü parçalayarak çocuklarımızı iğrendirecek kadar iğrenç bir şekilde aşık olmak istiyordum. Seksen yaşına geldiğimde Jase'in kışımı avuçlamasını ve bana yemek için yeterince iyi göründüğümü söylemesini istiyordum.

Kyle dört kadeh kırmızı şarap doldurdu ve boş şişeyi geri dönüşüm kutusuna attı. "Düğün için denemeye başlayabilmemiz için Bridget'in RİA'sını aldırmasını sağlamaya çalıştım." Ofladı pufladı. "Ama *görünüşe* göre doktoru ona randevu veremiyor." Çöp kutusundan geriye dönüp başını sallarken alay etti. "Saçmalık."

Kaba daha doğru olur.

Bridget kızardı ve gözlerini kaçırdı. Konu bedensel işlevler ve tıbbi prosedürler gibi şeylere geldiğinde utangaç değildim ama bu tam olarak uygun bir akşam yemeği sohbeti değildi.

Bridget şarabından sakinleştirici bir yudum aldı ve elini koluma koydu. "Neden çocuklara birbirlerini tanımaları için biraz zaman vermiyoruz? Ben sana etrafı gezdireyim."

Bunu ona vermek zorundaydım. Zarif ev sahibesi rolünü kusursuzca oynadı. Bu etkileyici bir hareketti, onu ve Kyle'ı

aşık mutlu bir çift. Ta ki Kyle'dan izin isteyene kadar.

Sikik herif.

Çenesine hafifçe vurarak isteğini onayladı ama bunun sadece bir istek olduğunu da hatırlattı. Kararları o veriyordu. Tasmaşının ne kadar uzun olacağına karar verdi.

Çantam hâlâ omzumdaydı, Bridget bana baktı ve "Neden üst kattan başlamıyoruz? Böylece eşyalarını yerleştirebilirsin."

Jason'a şarap kadehimi uzatmaya gittim ama o bizi takip etmek için dönüyordu. "Ben de sizinle geleceğim."

"Oh-" Bridget susmadan önce ağzından kaçırıldı. "Um-" "Bebeğim," diye güldüm, "Seni bırakıp gitmeyeceğim. Biz olacağız Hemen dönerim. Pencere uygulamaları ve iplik numaraları hakkında konuşmamızı duymaktan sıkılırsın."

Jason'ın kaşları çatıldı ve başını yana eğerek sanki az önce domuz Latincesiyle Shakespeare okumuşum gibi bana baktı.

Dürüst olmak gerekirse, yeryüzünde pencere bakımı gibi şeylerle ilgilenen son kişinin ben olduğumu bildiğinden oldukça emindim.

Lütfeñ blöfümü görme.

"Merak etme dostum," dedi Kyle, iyi huylu bir şekilde omzuna vurarak. "Bridget Melissa'yı beladan uzak tutacaktır." Her kelimesine zehir katarak söylediği bu söz beni iliklerime kadar dondurdu. Kyle, Bridget'e cansız bir bakış fırlattı. Gözleri soğuktu. Ölü gibiydi. "Değil mi, tatlım?"

"Elbette," dedi hastalıklı tatlı bir gülümsemeye. "Hadi ama Mel. Kyle'ın teyzesi bize balayı fotoğraflarıyla doldurmamız için çok şirin bir albüm verdi. Sana göstermek için can atıyordum."

Onu merdivenlerden yukarı kadar takip ettim ve köşeyi dönüp ana yatak odasına girdim. Kapıyı arkamızdan kapattı ve keskin bir nefes verdi.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı nefes verirken.

"Güzel, hâlâ oradasın," diye tısladım. "Seni ne tür bir Martha Stewart robotuna dönüştürdüğünü merak ediyordum. Scrapbooking'den nefret ediyorsun."

Bridget yatağa oturdu ve gözlerini kapattı. "Tanrım, keşke Martha Stewart olsaydım. Ne zaman misafirimiz gelse June Cleaver'ın hayaleti tarafından ele geçirilmiş gibi hissediyorum. Martha en azından çarşafı kullanarak ipe iniş kemeri yapmayı ve hapisten kaçmayı bilirdi.

Bu cehennem çukurunda. Bize her şeyden nasıl şiş ve sustalı yapılacağını öğretebilirdi. O kadın hapse girdi ve bir baş belası olarak çıktı."

"Sen bir baş , bu da hapishane kuşu bakışını arkanda bırakıp onun kışını tekmelemenin neden bu kadar uzun sürdüğü sorusunu akla getiriyor."

"Bazen yaldızlı kafesin içinde kalmak en güvenli seçenektir," mırıldandı. "Eşyaları getirdin mi?"

"Evet." Büyük boy çantamı yatağın üzerine bıraktım ve fermuarını açtım.

o.

Bridget ana banyoya girdi ve elinde bir bir kutu gecelik ped. Süper boy olanlardan. *Kanatlı olanlardan.*

"Senin için köpekbalığı haftası falan mı? Kyle'ın RİA taktırdığını söylediğini sanıyordum. O şeyler genelde adet görmeni engellemiyor mu?"

"Oh, öyle," dedi Bridget. "Ama Kyle bunu bilmiyor. Ayda bir kez, onunla seks yapmamak için on gün kadar regl oluyormuş gibi yapıyorum. Adet görmekten o kadar iğreniyor ki bunu sorgulamıyor."

Kendini korumak için ördüğü yalan ağını anlamaya bile başlayamadım. Bu beni aynı anda hem hasta hem de kızgın yaptı.

"Yanlış anlama ama ben seni tampon kullanan bir kız olarak düşünmüştüm. Ama sen bilirsin."

"Bu tamponlardan daha iyi," dedi. Bridget kutunun mührünü açtı ve içindekileri bana gösterdi. İçinde yığınla para vardı.

"Kahretsin, kızım," diye fısıldadım. "Ne kadar?"

"İki binden biraz az. Büyük ölçekte çok bir şey değil. Ama Taylor Creek Inn'de birkaç geceyi ve boktan bir dairenin depozitosunu ve ilk ayın kirasını karşılar." Yavaş bir nefes verdi. "Bir süredir para biriktiriyordum. Parayı demir bir yumrukla kontrol ediyor, bu yüzden ne zaman benzin ya da market alışverişi için dursam nakit geri alıyorum. Maaş çekim doğrudan yatırılıyor ve barda kazandığım tüm bahşişleri bankaya kendisi götürüyor. Bunlardan alabildiğim kadarını alıyorum ama çok fazla alırsam şüpheleniyor."

"Bana onun sana vurduğunu söyledin. Neden bana daha önce paradan bahsetmedin? Bir şeyler bulabilirdik. *Kolayca.*"

"Gerçekten daha önce bir çıkış yolum olsaydı bu kadar uzun süre kalacağımı mı düşünüyorsun? Başka faktörler de var, tamam mı?"

Çocukların sesleri alt katta konuşurken duyuluyordu. Yalnız olmadığımızı hatırlatan ayıltıcı bir hatırlatma.

"Bu gösteriyi yola koymalıyız," diye mırıldandı. "Telefonu aldın mı?"

Başımı salladım ve çantamdan tuğla gibi bir cep telefonu çıkardım. Ortadan ikiye kayan ve tam bir tıklama tuşlu klavyesi olan eski tip bir telefondur. Akıllı telefonundan daha düşük bir seviyedeydi ama Kyle'ın haberi olmadan arama yapabiliyor ve mesajlaşabiliyordu. "Ön ödemeli ve kullanıma hazır. Bir yere yerleşene kadar sana yetecek kadar dakikası olmalı. Buraya gelmeden önce şarj ettim, ama kapalı tut ki ölmesin. Şarj aleti de orada."

"Teşekkür ederim. Bu hayatımı kurtardı. Kelimenin tam anlamıyla." Bridget telefonu ve şarj kablosunu ped kutusuna yerleştirdi. Banyodan getirdiği tırnak yapıştırıcısından bir tüp aldı ve kutunun kapağının altına bir parça sürerek tekrar kapattı. Bridget kutuyu lavabonun altındaki dolaba geri koymadan önce mühürlendiğinden emin oldu. Dışarıdan bakıldığında yepyeni görünüyordu.

Kabul etmeliyim ki, becerikliydi. Kyle'ın haberi olmadan para biriktiriyordu. Parasını yastık kutusuna saklıyordu. Contayı yapıştırmak için çivi tutkalı kullanmak. Jason gurur duyardı. Tabii durumu ona en başından anlatmadığımız için beni ve onu öldürmezse.

"Gelecek hafta yolculuğa çıkması gerekiyor mu?" Her şeyi yerine koyarken sordum.

"Evet. Her şey hâlâ . İşten eve dönüp eşyalarımı toplamaya başladığımda seni ararım." Sanki gözlerimin içine bakmış ve bu sefer gerçekten gideceğine dair şüphelerimi görmüş gibi, "Oluyor işte. Geriye bakmak yok."

"Hâlâ Jason'a söylemen gerektiğini düşünüyorum. O senin kardeşin, Bee. Şu anda benim erkek arkadaşım ama konuşmalarına bakılırsa uzun süre çıkmayacağız."

"Hayır. Bunu aşmıştık. Her şey sona erdiğinde ona söyleyeceğim," dedi, sanki bu basit bir ayrılıkmış gibi, tehlikeli, istismarcı bir psikopattan hayatı için kaçmıyormuş gibi.

İşin en korkutucu yanı ise kimsenin şüphelenmemiş gibi görünmesiydi. Kyle içindeki canavarı oldukça iyi saklamış, dostça bir yüzün ve araba satıcısı gülümsemesinin ardına gizlemişti. Bridget'in gururundan mı yoksa başka bir şeyden mi bunu sakladığını bilmiyordum.

Acıyı sakla. Kimsenin çürükleri görmesine izin vermeyin. Gülümseyin ve mutluymuş gibi davranın.

Ne zaman işleri benim istediğim gibi yapması için onu zorlamaya çalışsam -başkalarına anlatıp onların da yardım etmesine izin versem-benden uzaklaştı ve her zaman daha da kötüleşti.

Bitiş çizgisine yaklaşmıştık, bu yüzden tartışmayacaktım. "Benim ve Jase'in numaraları zaten yeni telefonunda var." Uzandım ve elini sıktım. "Ve onunla konuşmaya hazır olduğunda, Chase'in numarasını da oraya koydum."

Bridget yutkundu. "O kadar ileriye düşünmeme izin veremem." "Biliyorum."

Ağır ayak sesleri merdivenleri tırmandı ve ikimiz de dikkat kesildik. Her şeyi sakladığımızı iki kez kontrol ettikten sonra ona güven verici bir gülümseme verdim. Maskeleri tekrar takma vakti gelmişti.

"İşte " Jase yatak odasına girerken gülümsedi. Kyle da peşindeydi.

"İkiniz iyi sohbet ettiniz mi?" Ben sordum.

"Evet," dedi Jase. "Sanırım beni kamyonetimi takas etmeye ikna etmiş olabilir." İki adam, sanki az önce bir şaka yapmış gibi gülüştüler. "Peki ya siz?"

"Ben sadece Mel'e dairesinden taşındığında nasıl dekore edeceği konusunda tavsiyeler veriyordum," diye yalan söyledi Bee. "Kira sözleşmesi yakında bitecek ve eminim siz ikiniz daha fazla yer isteyeceksiniz." Ellerini birbirine vurdu. "Pekâlâ. Neden aşağıya inip yemek yemiyoruz? Muhtemelen açlıktan ölüyorsunuzdur."

"Bana uyar, Bumble Bee." Jase kıkırdarak kolunu Bridget'in omuzlarına attı.

"Bumble Bee?" Kyle alay etti. Küçümseme ince bir şekilde örtülü bile değildi. Tam anlamıyla sergileniyordu.

"Evet," dedi Bridget yatıştırıcı bir ses tonuyla. "Jase çocukluğumuzdan beri bana böyle seslenir. Bu yüzden herkes bana Arı der."

Jase, "O doğduğunda ve ailemiz onu hastaneden eve getirdiğinde, ona bu küçük yaban arısı tulumunu giydirmişlerdi," dedi. "Çok heyecanlandım ve herkese bir yaban arısı kardeşim olduğunu söylemeye başladım."

"Büyüleyici," diye homurdandı Kyle. " zaman adının 'B' harfiyle başlamasından dolayı olduğunu düşünmüşümdür."

"Hayır." Bridget Jason'a gülümsedi ve göğsünü okşadı. "Hepsi bu adam yüzünden. Ne yazık ki benim için otuz küsur yıl sonra bile hâlâ güçlü bir şekilde devam ediyor."

"Bence çok şirin," diye . "Arı sana yakışıyor."

Kyle, "Bayan Kingsley size daha da iyi uyacaktır," diye kestirip attı. "Neden mutfağa gidip yemek yiyebilmemiz için her şeyi hazırlamayı bitirmiyorsun?"

JASON

"M "Süslü, seksi," diye mırıldandım yuvarlanıp kollarımı Mel'in beline doladığımda.

Kıçını kucağıma sıkıştırmak için onu geri çektim. Kollarıma bu kadar mükemmel oturmasına bayılıyordum.

Kanat açıklığı benimkinin yarısı kadar olmasına rağmen Mel yatağın her santimini kaplamakta ve tüm örtüleri çalmakta ustaydı. Bu dostça savaşımız eğlenceliydi, özellikle de her ben kazandığım için.

Mel çarşafların yarısını yanıma konusunda söylenip dururdu. Onu yanıma getirdiğimde ve yanıma yatırdığımda huysuz huysuz homurdanmaları kesilirdi.

Kalçalarını büyüyen ereksiyonuma doğru oynatırken anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı. "Kalkmam gerekiyor mu?"

Yatağın başucundaki saate baktım. "Birkaç dakika daha. Gidip kahveyi hazırlayayım."

"Hayır," diye inledi, kollarımı tutup kendine doğru çekti. "Burada benimle yat."

Elimi gömleğinin önünden yukarı kaydırdım ve göğsünü kavrayıp sıktım. "Bebeğim, eğer şimdi kalkmazsam ikimiz de işe geç kalacağız."

"Dalga geçiyor," diye mırıldandı.

Saten bonesinin arkasına bir öpücük kondurdum. Turuncu ve kırmızı olanıydı, en sevdiğiydi. Onun üzerinde de çok şirin duruyordu.

Renkler bana güneşin doğuşunu hatırlattı. Sıcak, parlak ve olasılıklarla dolu.

Dairesinin geri kalanı da öyleydi. Etrafa serpiştirdiği renklere bayıldım. Bazı insanlar için kaotikti ama Mel için mükemmeldi. Cesur kişiliğinin ve retro ruhunun parlak bir karışımıydı.

Akşam yemeği için onun evine gittiğimizde Bridget'in söylediklerini düşünüyordum. Mel'in kira kontratının yakında biteceği hakkında.

Onu hayatıyla ilgili büyük kararlar almaya zorlamak istemiyordum ama tek yatak odalı bir daire uzun vadede ideal değildi. Ve benim için bir on iki ay daha kira sözleşmesi yapmak çok uzun bir süreydi.

Yataktan kalktım ve kahve makinesini yumruklamak için mutfığa doğru yürüdüm.

Kahretsin, yumuşamıştım.

Eskiden erken kalkan biriydim. Belki de yirmi yıldır sürdürdüğüm bir kariyerden emekli olma fikri sonunda beni yakalamıştı.

Belki de günlerimi sabahın kışımı spor salonuna sürükleyerek doldurmak zorunda kalmamak için birinin yanında yeterince rahat hissetmekti.

Demlemeye başlarken içimden güldüm. Belki kendime bir baba vücudu bile yaptırabilirdim.

Hayat çok .

Kız kardeşim mutluydu - nişanlısı biraz hıyar olsa da - ve ben de hayallerimin kızını elde etmiştim.

Mutfak masasına oturdum ve dizüstü bilgisayarımı açtım. Yüzük arıyordum. Eski bir şey. Geçmiş olan bir şey. Henüz doğru olanı bulamamıştım ve bulana kadar da aramayı bırakmayacaktım.

Doğruyu söylemek gerekirse, Mel muhtemelen şu sıralar moda olan silikon yüzüklerden takmayı tercih ederdi. Hayatını kolaylaştırıcaksa benim için sorun yoktu ama benim kızım gerçek bir yüzükle evlenme teklif edilmeyi hak ediyordu.

Melissa önlükleri ve tüylü terlikleriyle sevimli, küçük bir baş belası gibi görünerek yatak odasından çıktı. Banyoda bir mola verdi, seyahat kupalarından birini doldurmadan önce dizüstü bilgisayarımı saklamam için bana zaman verdi. Üzerinde turuncu parıltılı *bir* yazıyla "*Siktir Demeyen Hemşireye Asla Güvenme*" yazıyordu.

Eğer standart buysa, Mel en az onlar kadar güvenilirirdi.

Banyo kapısını taze yüzlü ve birkaç hayat kurtarmaya hazır bir şekilde açtı. Bunu ona söyleyeceğimden değil. Mel güneş doğmadan önce ya vurur ya da ıskalar. Ya neşeli küçük bir sincaptı ya da ona yanlış bakarsanız sizi öldürürdü.

Dikkatli adımlar atmayı ve hızımı onun belirlemesine izin vermeyi öğrenmiştim. "Bu benim için mi?" sordu seyahat kupasını işaret ederken.

"Hayır, hava alanına giderken yanımda götürürüm diye düşündüm. Babam parıltıların gözlerimi ortaya çıkardığını söylüyor."

"Ukala herif," diye kıkırdadı tezgâhtan kupayı alırken. "Bugün havaalanına mı gidiyorsun?"

"Evet, babam benimle konuşmak istediği bir şey olduğunu söyledi. O yüzden bara uğrayıp kahvaltılık bir şeyler alacağım, sonra da oraya gideceğim. Senden önce dönmüş olurum."

Mel parmak uçlarına kalktı ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Beladan uzak dur, uçan çocuk." Bir power bar aldı, sonra kapıya doğru yürüdü ve terliklerini spor ayakkabılarıyla değiştirdi.

Beni o acınası öpücük bahanesiyle bırakmayacaktı. Daireyi geçtim ve ikinci ayakkabısını giymeden önce onu kapının arkasına sıkıştırdım.

Yanaklarını avuçladım, hâlâ dudaklarında olan kahve damlalarının tadını içime çektim. Dilim onunkine doğru kaydı, sıcak ve çok yumuşaktı. Küçük bir inleme sesi çıkardı ama ben vazgeçmedim. Geri çekilmek yerine, dizimi kalçalarının arasına sıkıştırdım ve klitorisine küçük bir sabah tease'i verdim.

"Seni seviyorum Mel," dedim ve onu nefes nefese bırakarak geri çekildim.

Diğer ayakkabısını giyerken parmağıyla beni işaret etti. "Bu gece kesinlikle sevişeceksin, McGrath."

Sırıttım ve kollarımı kavuşturarak yönünü bulmaya çalışmasını izledim. "Dikkatli sür."

"Seni seviyorum," dedi Mel ve kapıyı arkasından kapatırken bana bir öpücük gönderdi.

Giyinip havaalanına doğru yola çıkmadan önce duşa girip ovalama işini çabucak hallettim. Bazı günler üniformaların rutinini özlüyordum ama bugün o gün değildi.

Sıcak bunaltıcıydı ve Jokers'a girdiğimde terden sırılsıklam olmuşum. Sadece Bridget olduğu için, içeri girmeden önce gömleğimi çıkarıp sıkma zahmetine girmedim.

Belki de torpido gözünde temiz bir tane saklamaya başlamalıyım.

"Günaydın," dedim barın kapısını açarken. Kapıyı ittiğimde kapı kolu sonuna kadar döndü.

Hep böyle mi yapardı? Kel kafasında birkaç tutam saç teli olan yaşlı bir adam köşede akşamdan kalma bir halde oturuyordu. Menteşelerin feryadını duyunca yüzünü buruşturdu. Kapı çerçevesinin üstünden WD-40 damlıyordu.

Bridget ona bir Bloody Mary uzatırken, "Üzgünüm Bert," diye fısıldadı. "Sessiz olması için yeterince yağladığımı sanıyordum." Döndü ve bana parmaklarını oynatarak selam verdi. "Selam."

"Neden fısıldaşıyoruz?" Nefesimin altında mırıldandım.

Başını omzunun üzerinden salladı. "Anlaşılan Bert dün gece üniversite günlerini yeniden yaşamaya çalışmış. Akşamdan kalma yemek için geldiğinde sessiz ve sakın olmaya çalışıyorum."

Parmağımı kaldırdım. "Bir, dinozorlar yeryüzünde dolaşırken kolejler var mıydı? Ve ikincisi, Bloody Mary'lerin yemekten sayıldığını sanmıyorum."

"Bu sabah senin için ne yapabilirim, kardeşim?" dedi kasayı açıp sayarken. "Yoksa sadece en sevdiğin kız kardeşini görmek için mi uğradın?"

"Hayır, babama gelirken biraz yemek alacağımı söyledim. Çoktan haber vermeliydi."

Bridget mutfak penceresine doğru yürüdü ve kafasını içeri uzattı. "Hey, babam bir şey mi çağırdı?"

Kahverengi bir kâğıt torba pencereden ona doğru savruldu. Onu yakaladı ve içine baktı. "Peynirli bisküvi. Güzelmiş."

Bunlar kesinlikle bana aynı anda ishal hem de mide ekşimesi yaşatacaktı ama buna değecekti.

"Bu hafta sonu bir şeyler yapmak ister misin?" Cüzdanımı çıkarıp eline birkaç banknot sıkıştırırken sordum. "Bilmem ki. Hatteras'a gidip sörf yapabiliriz."

Bir nefes verdi ve gevşek örgüsünün etrafındaki saç tutamları yüzünün etrafında uçtu. "Kahretsin, uzun zamandır sörf yapmamıştım."

"Bisiklete binmek gibi bir şey."

Homurdandı. "Bisiklet sürmede ne kadar iyi olduğumu unutuyor musun?"

Yoksa sana dizimi mi göstermem ?"

Sekiz ya da dokuz yaşındayken, X Games'e giden o belalı motorculardan biri olacağımı kafama koymuştum. I

cılız bir rampa ve her şeyi inşa etti.

Bridget bisiklete binmeyi yeni öğreniyordu ama kendisinin de deneyebilmesi için alıştırmaya tekerleklerini çıkarmam konusunda ısrar etti. Tabii ki, bu acil servise gitmesine ve dizine on iki dikiş atılmasına neden oldu.

Çocuk dublörlik kariyeri kısa sürdü ama o yara izini bir onur nişanı gibi taşıdı.

Yine de bir daha bisiklete binmedim.

"Pekala, adil." I kıkırdadı, alarak benim Değiştir.

"Ama bu hafta sonu?"

"Çalışmak zorundayım. Ama gelecek hafta kızlar gecemiz var. Mel'i de getiriyor musun?"

"Evet, orada olacağız." Peynirli bisküvi paketini ve ona başımı salladım. "Görüşürüz, Bumble Bee."

Barın sessizliğinde konuştuğunda neredeyse çıkmak üzereydim.

"Hey, Jase?"

"Öyle mi?"

"Bir sonraki hafta beni uçağa bindirebilir misin?"

Ne olduğunu anlayamıyordum ama bana söylemediği bir şey vardı. Doğru olmayan bir şey.

Gülümsedim. "Elbette, Bumbs. Günü sen seç." Bu, gözlerindeki gri fırtına bulutlarını netleştirdi. "Tamam."

"Özellikle gitmek istediğin bir yer var mı?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, sadece düşündüm ki... Bilmiyorum. Bunca zamandır pilotsun ve ben seninle hiç uçamadım. Ve seninle konuşmak istediğim bazı şeyler var. Arayı kapatmamız gereken çok şey var."

Bahse girecek olsaydım, bana o şeyin ne olduğunu söyleyeceği için gergin olduğunu söyledim. Bu yüzden zorlamamaya karar verdim. "Sadece zamanını söyle. Sonra görüşürüz."

Kapı arkamdan çarptı ve kolu düştü. "Merak etme," diye bağırdı arkamdan. "Buralarda koli bandı var. Ben tamir ederim."

"Evet," dedim. "şey de bu."

Havaalanına vardığımda babam ofisinde, Kennedy yönetiminden beri orada duran masasında oturuyordu. Bilgisayar

çok daha iyi değildi. Reagan döneminden kalma olmalıydı. Fareyi karıştırdı ve ben de monitörden duman çıkmasına hazırlandım.

"Lanet olası şey doğru değil," diye homurdandı gözlerini kısarak ekrana bakarken. "Lanet olası eyalet hükümeti online form doldurmamı istiyor. Onlara fakslayabileceğimi söyledim, ama hayır - şimdi çok süslü olmak zorundalar."

Bisküvi poşetini önüne bıraktım, masanın üzerinde bir yağ birikintisi oluştu. "Artık kimse faks makinesi kullanmıyor, baba."

En denizci denizcinin bile yüzünü kızartacak bir şeyler mırıldandı ve taze bisküviler için eski teknolojiyi terk etti.

Onun karşısına oturdum ve kamyonunda başladığım bisküviyi bitirirken ayaklarımı masanın köşesine dayadım.

"Ee," dedim babam eğilip bir cam şişe kolanın kapağını açıp bana uzatırken. "Bugün ne için yardıma ihtiyacın var? Tamirci Bonanza üzerinde çalışmak için mi geliyor?"

Bir dizi anahtarı işaret etti. Bir tepsinin üzerinde duruyorlardı. Yaşlılıktan sararmış bir etiketin üzerine karalanmış *faturalar*.

"Teşekkürler," dedim anahtarları masanın üzerine bırakıp bisküvimi bir yudum kola ile yıkarken. "Artık burayı kilitlemen için seni rahatsız etmeme gerek yok."

"O senin, Jase."

"Evet, bana anahtar yaptığın için teşekkürler. Minnettarım."

Pops başını salladı ve cebinden mendilini çıkardı. Alnını sildi ve sonra bana gezegendeki en aptal adam olduğumu söyleyen bir bakış attı.

"Onlar benim anahtarlarım, evlat. Sadece onlar var."

Yarısı yenmiş bisküvim kalçalarımın üzerine serilmiş yağlı kâğıda düşerek kırıntı çölü haline geldi. "Nereye varmaya çalışıyorsun?"

"İstiyorsan, senindir. İstemezsen, burayı devralacak ya da buldozerle yıkacak bir alıcı bulurum. İki numaralı kapıyı seçtiğin için seni suçlamıyorum. Burayı işletmek genç bir adamın oyunu ve evrak işleri işin tüm eğlencesini kaçırıyor." Kalbini okşadı. Mel'in bana onu hayal kırıklığına uğrattığını söylediği kalbini. "Artık içimde yok."

Anahtarlara baktım. "Baba..."

Kendini yavaşça masa sandalyesinden kaldırdı. "Benimle bir yürüyüşe çık."

Babam ve ben hangarların kenarından yürüdük. Bugün çok kalabalık değildi. Fırtına yaklaşıyordu ve insanlar Tabiat Ana'yla mücadele etmeye pek hevesli değillerdi.

Isaac'ın jeti pistteki tek şeydi. Pilotu kuzeye, New York'a doğru yol alıyor ve işler durmadan önce buradan uzaklaşıyordu.

Turuncu inşaat ağılarıyla çevrili geniş bir arazinin bulunduğu son hangarın yanından geçtik.

Pops bastonunu direğe dayadı ve alnındaki teri sildi. "Buranın yeni bir hangar olması gerekiyordu," diye söze başladı. "Birkaç yıl önce bir müteahhit buraya gelip bana bir fiyat teklifi vermişti. Yeniden eğitim uçuşları yapmaya başlamak için birini bulacaktım. Burası olacaktı. Küçük bir sınıf. Burada birkaç tane su birikintisi var. Onlara bazı temel mekanikleri öğretmek için bir atölye."

"Yani, bu işi benim yapmamı mı istiyorsun?" Araziyi inceleyerek sordum.

"Bunun için gereken para bankada." Ofladı pufladı. "Sadece doğru kişiyi bulamadım, bu yüzden yeşil ışık yakmadım. Bir binanın boş durması doğru ve herhangi birinin devralmasına izin veremezdim."

"Pekâlâ." Başımı salladım.

Bir işi yürütmek hakkında hiçbir şey bilmiyordum ama bu kadar zor olamazdı. Değil mi?

İşle ilgili tavsiyeye ihtiyacım olursa Luca, Will ve Isaac'i rahatsız edebilirdim. Bridget muhasebe konusunda tam bir baş belasıydı ve Hannah Jane, Kristin ve Maddie şehirdeki hemen hemen her işletme sahibini tanıyordu.

"Ama bence o kadar parayı yeni bir hangara harcamak aptallık ," dedi babam durup dururken.

Zihnimde bir plak çılgılığı vardı. Babamın bana Yoda'cılık oynamayı bırakıp açık konuşmaya başlaması gerekiyordu. "Peki, bununla ne yapmamı istiyorsun?"

"inşa edin."

Güldüm. "Baba, hiç mantıklı konuşmuyorsun."

"Kendine iyi bir kadın buldun, işte sana bir parça pislik. Biraz kök salın. Kuşların bile bir yere ihtiyacı vardır."

Ona aklını kaçırmış gibi baktım. Çünkü biraz öyleydi.

"Bir ev inşa etmemi mi istiyorsun? Asfaltın yanına mı?"

"Kolay olacağını söylemiyorum. Burada çok iş var," dedi ve parmağıyla beni işaret etti. "Bu yüzden Küçük Melly ile konuşmadan evet deme, anladın mı? Onun fikrini almadan büyük hayat kararları verirsen beni kızdırır. Ama burada küçük bir ev yapmak istersen, inşa ederken ofisin üstündeki çatı katını kullanabilirsin. İşe gidip gelmek için güzel ve kısa bir yol olur." Kırıksık gözlerinin ucuyla bana baktı. "Ev inşa ve içini gençlerle doldurduktan sonra, çatı katı Melly ile baş *baş*a vakit geçirmeniz için güzel bir yer olacak. Bilirsin işte.

-"Çocuklar sizi çileden ."

Kollarımı inşaat çitini tutan ahşap direğın tepesine dayadım.

Hayat... Hayat çok güzeldi. Sanki başından beri plan buymuş gibi her şey yerli yerine oturuyordu. Ona söylediğimde Mel aklını kaçıracaktı. Burayı her zaman kendi evimden daha çok sevmişimdir.

Bu boktan işi yürütecektim. Çocukları uçma konusunda o kadar heyecanlandırın ki, ehliyetlerinden önce pilot lisanslarını almak istesinler. Sahilde gezi turları düzenlemek için pilotlar getirin. Çift kanatlı uçağı çıkarır ve sırf eğlence olsun diye numaralar yapardım.

Her şeyi görebiliyordum.

Ve her şeyi onunla birlikte görebiliyordum.

JASON

Will ve Kristin, Maddie ve Luca'nın bitişişine devasa bir ev inşa etmişlerdi. Onları suçlamadım. Harika bir yerdi ve suyun hemen üzerinde olması çocuklara yapacak bir şeyler veriyordu.

Kıyıdan uzun bir rıhtım uzanıyordu. Direklerden birine bir kayık bağlanmıştı. Steve ve Erica, Maddie ve Luca'nın evine arabayla gitmek yerine, poker gecelerine gittiklerinde körfezi geçmek için küçük bir tekne almışlardı. Görünüşe bakılırsa, bugün Will'in evine antrenman yapmaya gelmek için kullanmıştı.

Egzersiz rejiminin ne pek emin değildim. Steve King Kong gibi yapılıydı. Isaac daha çok kardiyo ve karın kası yapan birine benziyordu. Will ve Chase daha iyi durumdaydı. Luca muhtemelen sadece kestirmek istiyordu.

Maddie ile birlikte pokerde hamileliklerini açıkladıktan sonra, Maddie'nin ilk üç aylık dönemde zor zamanlar geçirdiğini itiraf etti.

Sabah bulantıları kulağı berbat geliyordu ve testislerim olduğu için hiç bu kadar memnun olmamıştım. Luca çok iyi bir kocaydı ve gecenin her saatinde bağırsaklarını kusarken onunla birlikte uyanık kaldı.

Will'in evinin ön verandasında durdum ve kapının zilini çaldım. Mel çalışıyordu ve babam da havaalanındaki eşyalarını topluyordu.

Bana etrafta dolanmayı bırakmamı ve yolundan çekilmemi söylemişti.

Çocukların beni davet etmesine çok sevinmiştim. Üzerimden atmam gereken bir buhar vardı. Ter dökmek, apartman zemininde volta atmaktan daha verimli görünüyordu.

Will kapıyı açarken, "Hey, dostum," dedi.

Kot pantolon, kapüşonlu sweatshirt ve çorap yeni egzersiz kıyafetleri değilse, ter atmaya tamamen hazırlıksız görünüyordu. Yine de yazın ortasında neden kapüşonlu bir tişört giydiğine şaşırmıştım. Sonbahar yaklaşıyordu ama en azından birkaç ay daha havalar uzun kolluları çıkaracak kadar soğumayacaktı.

"Hey." İçeri girdim ve çocuk oyuncakları labirentinde onu takip "Beni ağırladığınız için teşekkürler."

Kayıtsızca el salladı. "Dostum, biz yabancı değiliz. Poker kulübüne giren herkes otomatik olarak aileden sayılır. Artık yeni adam olmadığım için mutluyum."

Peki, tamam o zaman. "Sanırım taze et benim," dedim arkasından merdivenlerden inerken.

Çocukların geri kalanı zaten oradaydı, fasulye torbası sandalyelere, kanepelere ve yatar koltuklara yayılmışlardı. Şanslarına, köşede serbest ağırlıkların yanında bir koşu bandı vardı. Kimse o yöne bakmıyordu bile.

Görünüşe göre, spor yapmak için giyinen tek kişi bendim ve bulmacanın oldukça büyük bir bölümünü kaçırdığımı fark ettim.

Steve hâlâ yarı üniformalıydı. Gömleğinin önü açıldı ve elinde bir bira vardı. Isaac ve Luca takım elbise giymişti. Chase'in üzerinde mayo ve önünde soluk bir hayır kurumu kickball logosu olan bir tişört vardı. Luca, yanında Revanche logosu olan kahverengi bir çantayı açmakla meşguldü.

"Bu bir bira meselesi, DeRossi," diye homurdandı Steve ayaklarını dayadığı ve parmak uçlarından bira şişesinin sarktığı yerden. "Burası senin süslü saçmalıklarının yeri değil."

Luca bir kaşını kaldırdı. "Paylaştığımı mı söyledim? Sen kendi işine bak, Pelham."

"Oooh, bugün biri biraz alıngan mı?" Chase uludu. "Sempati hormonları mı alıyorsun? Karın kaslarını mı kaybedeceksin, DeRossi?"

Poker kulübü testosteronunda neler oluyordu?

Luca bordo takım elbisesinin ceketini silkti ve kollarını sıvayarak kaslı ön kollarını gösterdi. Bu, Chase'e kapatmazsa onu eşek sudan gelinceye kadar döveceğine dair sessiz bir sözdü.

Luca çift kollu dövmeleleriyle çok daha korkutucu görünüyordu.

"Yani, uh," diye kekeledim. "Çalışacak ?"

Steve La-Z-Boy koltuğunda kıs kıs güldü. "Kimse onu bilgilendirmedi mi?"

"Hayır. Mel'e söylemesi riskini göze alamadım,"

dedi Isaac. "Neler oluyor?" diye sordum.

Will mini buzdolabından bir çift bira çıkarıp birini bana uzatırken, "Biz aslında yapmıyoruz," dedi.

İçki içmeyi pek sevmezdim. Arada bir içerdim ama bugün canım istemiyordu. Kendimi gerçekten bıraktığım tek zaman Mel'le ucuz tekilayla zil zurna sarhoş olduğumuz zamandı. Bu berbat bir hayat seçimiydi.

Gündüz içki içmek özellikle kaçındığım bir şeydi.

"Böyle iyiyim dostum. Yine de teşekkürler," dedim bir koltuğun ucunda, Steve'e en yakın boş koltuğa .

Birasının kenarından bana şüpheyile baktı. "Sen baban değilsin, biliyorsun."

"Biliyorum."

"Mel de bunu biliyor," dedi sessizce. "Öyle olsaydın sana gününü göstermezdi."

Isaac elime bir şişe Cheerwine tutuşturdu. Bunu memnuniyetle kabul ettim. Onun da içmediğini fark ettim.

"Daha yaşlı ve bilge olanın ben olmam gerektiğine eminim," dedim kıkırdayarak.

Steve omuzlarını düşürdü ve birasından bir yudum aldı. "Hayat hepimizi bir şekilde altüst ediyor. Bir noktadan sonra yaş gibi keyfi şeylerin bir önemi kalmıyor ve insanların hayatın her döneminde derin bir bokun içinden geçtiğini fark ediyorsunuz. En iyisi etiketleri bir kenara bırakmak ve onlarla birlikte bu karmaşanın içinde mi oturacağınıza yoksa onları bu karmaşanın içinden mi taşıyacağınıza karar vermek. Bazen her ikisinden de biraz."

Beni domalt ve yanlamasına sik. "Sanırım döndüğümünden beri en çok bu kadar konuştuğumu duymuştum."

Omuz silkti. "Benim de bazı anlarım oluyor."

Luca kendine koca bir yemek hazırlamıştı. Etler ve peynirler kesme tahtasının üzerine dizilmişti. Başka bir tabakta suşi ve az pişmiş biftek vardı ve bir sürahide soluyan bir şişe şarap vardı.

" da ne böyle?" Chase parmak arası terlikli ayaklarını sedirin üzerinde tekmelerken sordu.

Luca kendine bir kadeh kırmızı şarap doldururken, "Büyük bir sır," dedi; pahalı bir syrah şişesi. "Eğer içinizden biri Maddie'ye onun her şeyi yediğimi söylerse, Nonna'yı üzerinize salarım." Steve sırtıttı. "Şansımı deneyeceğim. Nonna Erica'yı çok seviyor." "Tek kelime bile etme Pelham," dedi Luca bir suşiyi mideye indirirken.

yuvarlan.

"Ne yani, hepiniz bir araya gelip yerine içki mi içiyorsunuz?" Cheerwine'dan bir yudum alırken sordum.

"Hayır," dedi Isaac. "Biz dertleşiyoruz."

Gülümsedim. "Yani kadınlarınızdan saklanıyor musunuz?" "Onları seviyoruz," dedi Will. "Ama onlar deli."

Chase birasını bana doğru eğerek, "Sanırım grubun en normalini sen aldın," dedi.

"Ahh, bundan emin değilim." Sırttım. "Mel bir fişek."

"Siz gerçekten yan yana mı büyüdünüz?" Luca biftek ve kurutulmuş et lokmaları arasında konuştu.

"Evet. Jacobsen'lar Jacobsen'lar benim son senemden önceki yaz taşındılar. Babası deniz piyadesiydi. Deniz Harp Okulu'na başvurmama yardım eden oydu."

"Pops'un havaalanını bıraktığı doğru mu?" Chase, Luca'nın yaydığı peynirden bir küp çalarken sordu.

"Dostum, o Comte PDO'ydu." dedi çökmüş bir halde.

"Tadı bana peynir gibi geldi."

"Onun için Fransa'dan kaçak getirdim," diye karıştı Isaac.

"Peynir kaçakçılığı mı yapıyorsun?" Ben sordum.

Luca ağzına bir parça atıp tadına bakarken, "Pastörize edilmemiş," dedi. "Amerikada iyi mal bulamıyorum." Başını salladı ve "Lanet olası FDA" diye mırıldandı.

"Ve Maddie hamile olduğu için pastörize edilmemiş bir şey yiyemez. Bu yüzden Aly geceleri gizlice mutfağa girip kurabiye kavanozunu ararken sen de onun gibi atıştırıyorsun sanırım," diye düşündü Steve.

"Hem öyle, hem de çok hormonlu," diye homurdandı Luca. "Restoranda biftek ızgara yaptığımda bana kızdı çünkü kırmızı et midesini bulandırıyormuş." Burnunun kenarını sıktı. "Biftek benim için bile değildi. Bir misafir sipariş vermişti ve ben de birkaç saat boyunca sıranın arkasında çalışıyordum. Onu bulmaya gittiğimde düşmüştü.

deponun dışındaki un çuvallarının üzerinde uyuyor. Onun için ölürüm ve hamile olduğu için çok mutluyum, özellikle de hamile kalmamız bu kadar uzun sürdükten sonra." Luca başını salladı. "Ama beni deli ediyor."

Will'in telefonu çaldı ve numaraya baktı. Önemli bir şey olmalıydı çünkü izin istedi. Telefonu kulağına dayayarak, "Solomon," dedi ve odadan dışarı çıktı.

"Will ne iş yapıyor?" diye sordum. Diğer çocuklar güldü.

"Kim bilir?" Chase güldü. "Adamın büyük bir teknoloji şirketi falan var. Siber güvenlik sanırım."

"Taylor Creek Inn'in de sahibi," dedi Isaac. "Kris'le böyle tanıştılar."

Luca şarap kadehinin kenarından, "DeRossi Hospitality'nin büyük yatırımcılarından biri," diye mırıldandı.

"Sanırım özel askeri müteahhitler için bazı işler yapıyor," dedi Steve. "Bir gün o adamlardan bazıları ayrılırken uğramıştım. Korkunç orospu çocukları."

Vay canına. Eğer Steve onları korkunç bulduysa, o zaman üç metre boyunda ateş püskürten yaratıklar olmalıydılar. O zaman bile Steve elinde yangın söndürücüyle ortaya çıkıp onlara defolup gitmelerini söyleyecek birine dönüşmüş gibiydi.

"Peki, bu doğru mu?" Chase söze girdi. "Ne doğru mu?"

"Babalık. Havaalanını gerçekten devrediyor mu?"

"Lanet olası küçük kasaba dedikoduları," diye mırıldandım.

Henüz Mel'le bu konuyu konuşma fırsatım bile olmamıştı. İşten eve döndüğünde ayakta duracak hali yoktu ve doğruca yatağa gitti.

Gece on bir civarında makarna ve sarımsaklı ekmekle onu battaniye yuvasından çıkardım. Yedi, bir Gatorade içti ve yatağına geri döndü.

"Evet, bu doğru. Sadece aranızda kalsın. Mel'e neden benden değil de kızlardan duyduğunu açıklamak zorunda kalmak istemiyorum."

"*Egzersiz yapmanın bir numaralı kuralı,*" dedi Luca, egzersiz yapmayı hava tırnaklarıyla noktalayarak. "Bodrumda olan bodrumda kalır. Bayanlar kızlar gecesi yapar, biz de öğleden sonra teselli buluruz."

Steve, Chase ve Isaac onaylarcasına homurdandılar.

"Eğer durum buysa, Kyle Kingsley hakkında ne düşünüyorsunuz?"
Boş Cheerwine'ımı geri dönüşüm kutusuna atarken sordum.

Sessizlik sağır ediciydi. Dört çift göz yere dikilmişti.

Will telefonunu cebine koyarak odaya geri döndü. "Neler oluyor?"

"Bee'nin nişanlısıyla tanışmışsın," dedim. "Onun hakkında ne düşünüyorsun?" Will'in ağzı ince bir çizgiye dönüştü. "Neden soruyorsun?"

Ruh halindeki değişim çok açıktı. Luca bile kaçak mallarını yemeyi bırakmıştı.

"Sadece merak ettim. Poker gecesine gelmiyor."

"Davetli değil," dedi Steve.

Bir kaşımı kaldırdım. "Onun *nişanlısı*."

Bu küçük haber onu rahatsız etmemişti. "Önemli değil. Kurallar böyle."

"Kim demiş?" Meydan okudum.

"Heather," diye kestirip attı. Merhum karısının adının söylenişi ifadeyi çok ama *çok* kesinleştirmişti. "Poker gecesi fikrini o ve ben bulduk. Herkesin gelmesini istemiyordu, özellikle de saçları dökülmeye başladıktan sonra, bu yüzden poker gecesine gelmek isteyen herkesin davetiye alması ya da oylanması gerektiğini söyledik."

Akşam yemeği için oraya gittiğimizde Bridget ve Kyle'ın ilişkisinde bir terslik olduğunu hissetmiştik. Kyle onun hakkında sınırda uygunsuz açıklamalar yaparken Bridget üzerine titreyen ev kadını rolünü oynuyordu.

Her şeyi normal karşılıyordu ama fark ettiğim küçük şeyler vardı. Ona dokunmaya çalıştığında ondan nasıl uzaklaştığı. Mel'in dişlerini onun boğazına geçirmek üzere olan bir bekçi köpeği gibi görünmesi.

Bee, Kyle'a babamıza davrandığı gibi davrandı: çocuk eldivenleri ve nazik bir tavırla. Sanki bir mayının etrafından dolanıyormuş gibi.

"Ve Bee hiç Kyle'oylanmasını istemedi mi?" diye sordum.

"Hayır," diye kestirip attı Chase, ikinci birasını açarken.

"Nedenini soran oldu mu hiç?"

Steve hepsinden daha gergin görünüyordu. Beni uyaran şey, gözlerinin diğerlerini takip etme şekliydi. Diğerlerinin kartlarını göstermesini bekliyordu.

Ama kimse bir şey yapmıyordu.

Beni şaşırtan bir şekilde Will konuştu. "Kingsley'i araştırdım." Bütün gözler onun üzerindeydi, bu yüzden bizi fazla oyalamadı. "Logan'a bazı internet *işlerini* nasıl yapacağını gösteriyordum."

"Yasa dışı olması umurumda değil," diye mırıldandı Steve, bira bulutlarının üzerinde gezinirken gözlerini kapatarak. "Ben görevde değilim. En azından benim bölümümde değil."

"Bir proje üzerinde çalışıyordum, oldukça gizli bir devlet kurumu için inşa ettiğim bazı güvenlik duvarlarını test ediyordum. Logan hacklenebilir olanlar ile benim yaptığım arasındaki farkı görmek istedi, ben de ona Wake County mahkeme sisteminin sunucusuna nasıl girileceğini gösterdim."

Chase birasını bıraktı. "Wake County mi? Bunun Kingsley ile ne ilgisi var? O Havelock'ta yaşıyor. Orası Craven İlçesi."

Will, "Görünüşe göre, üniversitedeyken eski bir kız arkadaşı ona karşı yasaklama emri çıkarmış," dedi.

Bu Steve'in dikkatini çekti. "Onun geçmişini kendim araştırdım," diye homurdandı koltuğun ayaklığını tekmeleyip dik otururken. "Gıcır gıcır tertemiz. Lanet olası bir park cezası bile yok."

Will elini kaldırdı. "Koruma emrini veren kız emri kaldırdı ve Kingsley de sicilinden sildirdi. Herhangi bir geçmiş kontrolünde görünmeyecek, ancak mahkeme sisteminde hala bunun olduğuna dair bir kayıt var. Sadece kullanım için çekilemiyor."

Steve sakalını sıvazladı. "Erica ve ben bir araya gelmeden önce, Havelock Polis Departmanından bir arkadaşım Kingsley'in evine bir aile içi kavga için çağırılmış. Görünüşe göre, Bee ve Kyle kavga edince bir komşu ihbarda bulunmuş."

"Ne buldular?" Ben sordum.

"Hiçbir şey" dedi. "Olaya müdahale eden memurlar Bee ve Kyle ile ayrı ayrı konuştular. Kadının hikâyesi Kyle'inkiyle örtüşüyordu. Bir tartışmaya girmişler ve komşular meraklı davranmış."

İçimi çektim. "Kyle eskiden çabuk sinirlenirdi... Bee de hiçbir zaman kavgadan kaçan biri olmadı. Wanda'nın barın arkasında tuttuğu beyzbol sopasını kapıp doğrudan kavgaya girdiğini gördüm."

Luca şarap kadehine baktı. "Maddie, Bee'nin çürükleri olduğuna dair bir şeyler söyledi."

Oda doluydu. Chase sandalyesinden fırladı. Ayağıyla birasını devirdi ve hışımla yere döktü.

Kapıya doğru. Steve daha hızlıydı. Chase odadan çıkamadan onu kontrol etti.

"Onu öldüreceğim," diye tükürdü Chase.

"Bir bok yapamayacaksın," dedi Steve. "Otur yerine yoksa şefi çağırırım."

"Gerçekten Bee'nin bir orospu çocuğunun ona böyle el sürmesine izin vereceğini mi sanıyorsun?" Birbirlerine yumruk atmaya başlamadan önce Steve ve Chase'in arasına girdim. "Bahsettiğimiz kişi benim kız kardeşim. O zayıf biri değil."

Chase yüzüme doğru tıslayarak, "Şeytanın avukatlığını yapma," dedi. "Kimse zayıflıktan bahsetmedi, Jase," diye tersledi Steve.

ikimizi iterek ayırdı. "Chase ve ben bu tür şeylerle çok sık karşılaşıyoruz. Birinin bir tacizciyi temelli terk etmesi için genellikle yedi deneme yapması gerektiğini biliyor muydunuz? Terk etmek en tehlikeli kısımdır. Kadınlara el kaldıran canavarlar güçlü olanların peşinden gider. Onların boyun eğdiğini görmekten zevk alırlar. Bedene saldırarak başlamazlar. Önce zihnin peşinden giderler. Kendi düşüncelerinize güvenemiyorsanız, sizi bir tür güvenlikle besleyene güvenmek zorunda kalırsınız. Akıl oyunları artık işe yaramadığında, bedenin peşine düşerler."

Yumruklar sıkıldı. Dişler gıcırdadı. Tehditler savruldu. Yabalarımız ve meşalelerimiz olsaydı, tam bir grup olurduk.

Steve gerilimin doruğa ulaştığını hissetti ve kontrolü ele aldı. "İşte olacaklar." Chase'e baktı. "Rozetini kaybetmene neden olacak hiçbir şey yapmayacaksın. Anladın mı beni?"

Chase aynı fikirde değildi. Kendini savunurken, o da aynı fikirde değildi. "Ve sen-" Steve bana dönerek şöyle dedi. "-Seninle konuşacağım"

Kadın. Bee'ye daha önce de bu tür şeyler sormuştum ama beni susturmuştu. Eğer ona silahla saldırırsanız, sizi dondurur." Odanın her tarafına kesin bir bakış fırlatarak diğerlerinin de aynı hizaya gelmesini istedi. Sonunda bana döndü. "O kız arasında Bridget'le ilgili bir sorun varsa Mel'in haberi olur."

MELISSA

I Jason kamyonu Hannah Jane'in arabasının yanına çekerken Jokers'ın otoparkında park etmiş sıra sıra araçları taradı.

Kızlar gecesi idi, nihayet bir gün izinliydim ve birkaç gün içinde Bridget bir canavardan kurtulacaktı.

Güzel bir gün olmalıydı ama tetikleydim. Eğer işler ters giderse - eğer biri Kyle'ı uyarırsa- sonuçları ölümcül olabilirdi. Bridget bedelini ödeyecekti.

Jason buraya gelirken çok sessizdi. Bunu aklında milyonlarca şey olmasına yordum. Havaalanını devralmak, uçuş eğitmeni olmak için bürokrasiyi aşmak ve evin temelini atmak için müteahhitlerle görüşmek.

Bizim evimiz.

Bana babamın evlenme teklifinden bahsettiğinde neredeyse bayılıyordum. Yatmaya hazırlanırken Jason konuyu açtığında, on dört saatlik bir günün ardından sayıkladığımı ve halüsinasyon gördüğümü sanmıştım.

Ama biraz düşündükten sonra her şey çok doğru görünüyordu. Hatta tesadüfi.

Jason ve ben ailemle görüntülü konuşarak onlara iyi haberi verdik. Babamı hiç bu kadar gülümserken görmemiştim. Onların onayına ihtiyacım olduğundan değil ama bizi destekleyen insanlar olduğunu bilmek hoşuma gidiyordu.

Hayat çok .

Kontağı kapattığında emniyet kemerimi açmak için hareket ettim. Jase'in eli fırladı ve benimkinin üstüne kondu. "Bekle-" diye ağzından kaçırdı.

Donup kaldım ve beklentiyle ona baktım. "Yine doğum kontrolümle mi ilgili?" Kıkırdadım. "Sana söyledim. Hazır olduğumda bırakacağım. Ve bu kesinlikle bir ev inşa ederken daha küçük bir daireye taşınmak için dairemi boşaltmak üzere olduğumuz zaman değil." Aramızdaki boşluğu kapattım ve dudaklarını gagaladım. "O zamana kadar bol bol *pratik yapmamız* gerekecek."

Jason sırtı ve uzun, ince örgülerimden birini parmağının etrafında döndürdü. "Ukala." Koltuğuna yaslandı ve boynunu ovuşturdu; endişeli olduğu her halinden belliydi. "Hayır, ben... Sana bir şey sormak istiyordum. Bee hakkında."

Bu sefer gerçekten donakaldım. Omurgam karıncalandı ve adrenalın bir sel gibi vücuduma yayıldı. "Ne olmuş ona?" Sesimi sabit tutmaya çalışarak sordum.

Kaşları birbirine dolanarak burnunun üzerinde derin bir oluk oluşturdu. Jase işaret parmağını çenesine doladı ve başparmağının ucuyla ağzının kenarını sildi. "Sana Kyle hakkında bir şey söyledi mi?" Sözlerinde gerginlik vardı. Sanki dili bir uçak gemisinin uçuş güvertesindeki durdurucu halat gibiydi, başıboş kelimeleri dudaklarından kaçmadan yakalıyordu.

Neredeyse dilim tutulacaktı. "Onun hakkında ne dedin?" Kekeledim, ona bakmamak için arabalar otoparka girerken pencereden dışarı baktım. Berbat bir yalancıydım.

Oflayıp puflarken ağzından bir nefes kaçtı ve koltuğunun köşesine ve kapıya doğru yığıldı. "Bilmiyorum..." Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Bazı çocuklar konuşuyordu ve..."

Steve'in şüphelendiğini biliyordum. Daha önce de Bee'yi bu konuda sıkıştırmıştı. O zamanlar taciz nadir görülen bir olaydı. Şimdi ise düzenli.

Bridget bana Maddie, Kristin ve Will'in Kristin'in neredeyse tutuklanması fiyaskosundan sonra bazı çürüklere baktıklarını söylemişti. Maddie muhtemelen Luca'ya söylemiştir.

Bir günah keçisine ihtiyacım vardı.

"Chase *bazı adamların* parçası mıydı?" Ben sordum.

Mesele şu ki, yasaklama emri sadece bir kağıt parçasıydı. Polis Kyle'ı suçlayana kadar ve onu

Barlar, bir kağıt parçası onu Bridget'e zarar vermekten alıkoymayacaktı.

Ve Tanrı korusun, eğer kanıtlar bir dava açmalarını gerektirecek kadar güçlü değilse. Bridget öne çıkmaya istekli olmalıydı.

Narsistler en değerli varlıklarını kaybetmeye dayanamazlar. Bu onları dünyadan uzak tutmak anlamına gelse bile. Bu onları boyun eğdirmek için istismar etmek anlamına gelse bile. Kyle'ın durumunda, sahip olduğu şey kızdı.

Peki ya patolojik bir narsist? Sahip oldukları şey özerkliklerini yeniden kazanmaya dair bir işaret verdiğinde yapacaklarının sınırı yoktu.

"Evet," dedi Jase. "Steve. Luca. Isaac. Will. Chase. Ben." İçini çekti, uzanıp elini kalçama doladı ve sıktı. "Geçen gece bir şeyler garip geldi, anlıyor musun? Bee kendinde değildi. Endişeleniyorum."

"Muhtemelen bizi ağırlayacağı için stresliydi ve her şeyin yolunda gitmesini istiyordu," diye düşündüm. Bu bir yalan değildi. İkili bir hayat yaşarken işler stresli olmaya meyilliydi. "Ayrıca, iş ve düğün... Başında bir sürü dert var."

Bu işe yaramış gibi görünüyordu. Jase gülümsedi ve bu bana kendimi dünyanın en kötü kız arkadaşı gibi hissettirdi. Hatta kendimi dünyanın en kötü arkadaşı gibi hissetmeme neden oldu. Onu inciteceğini bildiğim bir sır saklıyordum.

Bridget sonunda özgür kaldığında Jason'a her şeyi anlatacağına dair bana söz verdi. Umarım hikayeyi anlatmak için gerçekten dışarı çıkar.

Kızlar gecesi tam da ihtiyacım olan ilaçtı. İçki içenlerin sayısı ben, Hannah Jane ve Kristin'den ibaretti. Bridget çalışıyordu, Maddie hamileydi ve Erica alkol kullanmıyordu ama sarhoşken de ayıkken de harika bir ekiptik.

Çocuklar barın diğer tarafındaydı ve biz dans ederken rekabetçi bir bilardo oyununa dalmışlardı. Luna bilardo masasının altına kıvrılmış, gürültü patırtı arasında uyuklarken, Chase de Will'in kışına çizgili ve düz tekmeler atıyordu.

Maddie barın tepesine çıkmış, *Any Man of Mine*'a kışını sallayarak eşlik ediyor ve meşe ağacının üzerinde asılarak yarısı boş bardakların üzerinden geçiyordu. Çiziklerin yarısı kovboy çizmelerinin topuklarındandı.

Luca bilardo masasından bağırarak, kendine zarar vermeden önce aşağı inmesini söyledi.

"Ben iyiyim!" bağırdı. "Ağırlık merkezim henüz değişmedi!"

Luca nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve başını salladı.

Şarkı daha yavaş bir Chase Rice melodisine dönüştü. Kristin'i ne kadar sevsem de, platonik bir yavaş dans tipi değildik. O bir şeyler atıştırmak için bara gitti, ben de banyoya yöneldim.

Jokers'ın müşterisi olduğum onca yıl boyunca Bayan Wanda ya da Bridget'in banyodaki kağıt havlu dispenserini tamir etmekte bir kez bile başarılı olduklarını sanmıyordum. Ya da o lanet şeyi açıp içine kağıt havlu rulosunu koyamayacak kadar meşguldüler. Onun yerine tepesine tünemişti. Kağıt havlunun kenarı, bir yaprağı koparan son kişi yüzünden hâlâ nemliydi.

En azından ellerini yıkamışlar, diye hatırlattım kendime.

Neredeyse karton olmayan kağıdı sıkıştırdım ve kirlenmiş kağıt havluyu nazikçe yırtıp taşan çöp kutusuna attım. Hepatit ya da tifoya yakalanmadan ellerimi kurulayabileceğimden emin bir şekilde yeni bir kâğıt yırttım.

Top haline getirdiğim kağıt havlumu dağa ekledim ve güneş elbisemi düzelttim.

Aslında elbise giyen bir kız değildim ama hava kaldırımda yumurta kızartacak kadar sıcaktı. Cılız göğüslerim ve sweet top'un içine yerleştirilmiş bazı uygun dolgularla, kafessiz göğüslerden kurtulabilirdim. Külotsuz da geziyor olabilirdim ama bu benim küçük sırrımdı.

Uyduğumun ortasında duran etek ucunu düzelterip ışık düğmesini çevirmek için döndüğümde kapı açıldı.

Tuvalette teknik olarak iki kabin ve bir pisuar vardı ama herkes köşedeki kabinin çalışmadığını biliyordu. Kilitler zorlukla kilitlendiğinden, burası bir onur sistemi tesisiydi. Ya sizden önceki kişi çıkana kadar beklerdiniz ya da dışarıda işerdiniz.

Aynanın önünde durmuş, güneş elbisemi düzeltiyordum. "Sadece bir dakika

-" Ben daha kelimeleri çıkaramadan Jason içeri süzüldü ve kapıyı kapattı. Üzerimizdeki tek titrek ampul gölgeler saçıyordu.

Yüzünün keskin hatları boyunca. Loş ışıkta çenesindeki kesik onu ölümcül gösteriyordu.

"Sen ne-"

Elini boynumun etrafında dolaştırdı ve beni yavaşça duvara doğru götürdü. Soğuk beton çıplak omuzlarımı ve sırtımı dondurdu. Boğazımı duvara kelepeledi ve geniş göğsüyle bana barikat kurdu. Göğüslerim yükselip alçalıyor, her sığ nefes alışımında gömleğine sürtünüyordu.

"Bütün gece benimle dalga geçtin, bebeğim," diye kısık bir sesle konuştu ve amımın vahşi bir kedi gibi mırıldanmasına neden oldu. Jase aşağı uzandı ve boştaki elini kalamın arkasına doğru kaydıldı. Gittikçe yükselirken elbisemin etekleri bileğinde toplanıyordu.

Nasırlı parmak uçları kalça kemiğimi sıyırdı. Aradığını bulamayınca ağzının kenarında yavaş bir gülümseme belirdi.

"Külot yok mu? Yaramaz kız." Boğazımı sıkıca kavradı. Nabzım parmaklarına çarpıyordu. İki kalın parmağıyla kıvrımlarımı ayırıp ıslaklığımın içinden geçirirken nefesim hızlı soluklara dönüştü.

Jason klitorisimi bulup sıkıca göğsünün derinliklerinde bir yerden bir inilti çıkardı. "Bu küçük elbisenin içinde, orada tek başına dans ediyorsun." Başını aşağı eğip kulak mememi ısırırken boğazından bir onay gümbürtüsü koptu. "Bu elbisenin içinde seni ıslak rüyalarımnda göreeğim," diye homurdandı ve başparmağıyla boğazımın sütununu okşadı. "O kadar güzelsin ki."

Ağzını aşağı indirdi ve dudaklarımı acımasız bir öpücükle yakaladı. Dişlerini alt dudağımın dudak kenarına batırdı, dilini benimkinin içine sokmadan önce emdi ve çekti.

Kirli ve sahipleniciydi ve ben daha fazlasını istiyordum. Ağzının içine doğru inledim, klitorisimi tam da sevdiğim şekilde ileri geri tıngırdatmaya başladıda ona doğru eğildim.

"Jase," diye fısıldadım, adını yalvararak söyledim.

Bir anda elleri boğazımı ve göbeğimi terk etti. Elbisemin askılarını omuzlarımdan kaydıldı ve yakasını aşağı doğru itti. Göğüslerim dışarı taşmış, onun dokunuşu için can atıyordu.

"Özür dilerim bebeğim," dedi kot pantolonunun fermuarını açıp kalın sikini serbest bırakırken.

"Ne için?"

Elbisemin eteklerini kaldırdı ve belime doladı. "Seni ne kadar sert becermek üzere olduğum için."

Jason eğilip kalçalarımın arkasından tutarken ağzımın kenarına özensiz bir öpücük kondurdu. Beni kaldırıp duvara yasladı ve sikini giriş yerime hizaladı.

"Tapınılmayı hak ediyorsun. Tadına varılmayı. Ve ben seni pis bir bar tuvaletinde sert ve hızlı bir şekilde becermek üzereyim." Aletinin ilk santimini amıma sokmadan önce bir öpücük daha çaldı.

İstila karşısında inledim, kulağıma iğrenç övgüler fısıldarken gözlerimi sıkarak kapattım. Dayanmak ve yolculuğun tadını çıkarmaktan başka yapabileceğim bir şey yoktu.

"Buraya herhangi biri girebilir," diye homurdandı, kendini kılıfına sokmuş ve derinlerde tutuyordu. "Ben amını sikerken göğüslerinin zıpladığını görürlerdi. Dudaklarından kaçan o küçük iniltileri ve nefes alışları duyarlardı."

"Jase-"

"Özür dilediğim bir şey daha var," dedi cezalandırıcı bir hızla içime girerken. Her itiş, kalçalarının her yuvarlanması, shaftının etrafındaki kılları klitorisime sürttüğünde, beni nükleer boyutlarda bir patlamaya daha da yaklaştırdı.

Sadece bir hece çıkarabildim. "Ne?"

Beni duvara yaslayıp sikerken göğüslerim yüzünde zıplıyordu. Başını eğdi ve dişleriyle bir meme ucumu yakaladı. O emerken acıdan inledim ve zevkten ağladım.

Jase bir patlamayla meme ucumu bıraktı ve boynumun yan tarafına ulaşana kadar göğsümde ıslak öpücüklerden oluşan bir iz bıraktı. Sakallı çenesiyle kulağımı okşadı.

"Seni buraya getirmeyi kaç kez hayal ettiğim için özür dilerim. Bunu ne kadar uzun zamandır yapmak istediğimi bilseydin, kaçardın."

"Kaçmıyorum," diye fısıldadım orgazm yavaş ve istikrarlı bir şekilde gelişirken. Amım onun sikinin etrafında çırpındı ve kalçalarımı eğerek beni yeni bir açıyla yakaladı. Bu hafif kayma onun etrafında patlamam için yeterliydi, dalgalar ve coşku dalgaları çekirdeğimi sarsarken dinamit gibi patladı.

Jason homurdandı, serbest bırakılmasının sıcak darbeleri amımı doldururken kendini derinlerde tutarken yüz hatları çizildi. Beni ayağıma kadar indirip çekerken yavaşça bir damla . Bir şey olmadan

sözünü söyledikten sonra üzerini temizledi, kot pantolonunun fermuarını çekti ve kalçalarındaki pisliği silmek için bir kağıt havlu ıslattı.

Beni temizlerken dizimi öperken nazikçe "Bana bir söz ver," dedi.

"O da ne?" Kafam güzeldi, soluk soluğaydım ve orgazm sarhoşuydum. Eğer isterse ilk çocuğumuzun adını "Maverick" koyacağıma söz vermiştim.

"Hayat ne kadar zor olursa olsun -çocuklar, iş, stres- seni böyle becermeme izin vereceğine dair bana söz ver." Dudaklarını kalçama bastırıp bana bakarken gülümsedi. "Ve seni böyle becermeme izin verdikten sonra, seni yatağa götüreceğim ve mümkün olan her anı seni olduğun gibi bir hazine gibi hissettirerek geçireceğim."

Kollarımı omuzlarına doladım ve parmak uçlarımda yükselip onu öptüm. "Sen tanıdığım en kibar baş belasısın." Kıkırdadım. "Ve seni seviyorum."

"Şerefe!" diye kükredi babam barın gürültüsü arasında, birasıyla Jason'ın şerefine kadeh kaldırırken. "Jason McGrath'a."

"Sakin olun, Albay!" Bayan Wanda bağırdı, elinde kök birası ve Shirley Temples dolu bir tepsiyle barın etrafında koşuştururken arı kovarı gibi saçları sallanıyordu.

Billy Ray Cyrus müzik kutusundan "Achy Breaky Heart" şarkısını mırıldanıyordu. Müşteriler içeri girip stres atmaya hazırlanırken ön kapı açıldı ve çarparak kapandı.

Bayan Wanda içkileri dağıtırken Maddie, Steve, Heather, Chase, Bridget ve ben bir masanın etrafında toplandık.

Annem albümlerine koymak üzere fotoğraf çekmekle meşguldü. Duvardaki "Tebrikler, Jason" yazılı pankart tamamen onun işiydi. O ve Yaratıcı Anılar.

Steve ve Heather kök birası birbirlerine bakmakla meşguldüler. Ben bir Shirley Temple aldım ve Jason'a kadeh kaldırırken havaya kaldırdım.

Liseden mezun olmuştu ve birkaç gün içinde kamyonetini yükleyip Birleşik Devletler Deniz Harp Okulu'na gitmek üzere Annapolis, Maryland'e doğru yola çıkacaktı.

Babam pek de gizli olmayan bir şekilde, Jase'in lisansını bitirdiğinde deniz kuvvetlerine katılmaya karar vermesini umuyordu. Ama ben biliyordum ki

Jason'ın kalbinde, istiyordu.

Babam tostunu bitirirken "Rüzgârlar ve denizler açık olsun," dedi.

Annem kutlama için hazırladığı pastayı dilimlemeye başlarken biz de kadehlerimizi tokuşturduk.

Steve ve Heather dans çıktılar, Shania Twain'le iki adım atan yaşlılara ayak uydurmaya çalışırken tökezlediler. Chase, Maddie ve Bridget tahta açılır açılmaz dart oynamaya koşmuşlardı ve annemle babam Jokers'ın sahibi Bayan Wanda ile konuşuyorlardı.

"Dans etmek ister misin?" Jason dağınık saçlarını gözlerinden uzaklaştırarak sordu.

Kalabalık dans pistine baktım ve dudağımı çiğnedim. Pipetimi bardağımdaki buza saplayarak, "Pek iyi değilim," dedim.

"Hadi Mel," dedi o kalp durduran sırtışıyla. "Şehirden ayrılmak üzereyim. Bir daha ne zaman sana hareketlerimi gösterme şansım olacak?"

Kıkırdadım ve bardağımdaki kirazlara baktım. "Eminim burada senin hareketlerini görmek isteyecek bir sürü kız vardır. Bana patronluk taslamana gerek yok."

"Biliyor musun, 'patronluk taslamak' kelimesini kullanan tek genç sensin," bağırdı barın giderek artan sesinden. "Lütfen, benimle dans et." Gözlerinde inkâr edilemez bir kıvılcım vardı. "Sadece bir dans, sonra da duvar dalkavuğu gibi davranmaya devam edebilirsin."

Oflama gösterisi yaptım. Doğrusu, içimde çıldırmak üzere olan bir gemi dolusu tereyağı vardı.

Jason seksi idi. Bunu kimseye itiraf edemezdim çünkü benden çok daha büyüktü ve insanların benim sadece aşık olmuş küçük bir kız olduğumu düşünmelerini istemiyordum.

Ayrıca Bridget'in kardeşi idi. Diğer arkadaşlarımdan erkek kardeşleriyle tanışmıştım ama hepsi sinir bozucuydu. Çoğunlukla kimin en yüksek sesle osuracağını ya da duş almamakla övüneceğini görmekten hoşlanırlardı.

Jason bir erkekti. On sekiz yaşındaydı ve kesinlikle muhteşemdi. Yani, bir erkeğin bu kadar güzel olması gerçekten suç olmalı.

Peki ya bana baktığında? Eridim. Bana sadece canı sıkıldığında takıldığı sinir bozucu komşu çocuğuyum gibi bakmadı. Hayır, bana ilginç ve tamamen yetişkin biriymişim gibi baktı.

"Peki," diye söze girdim, sanki onun dans isteğini yerine getirme fikrine pek sıcak bakmıyormuşum gibi. "Bir dans. Ama ayağına basarsam, seni uyardığımı bil."

Elimi tuttu -gerçekten tuttu- ve beni dans götürdü. Steve ve Heather , Garth Brooks'un yeni çıkan şarkısında ileri geri sallanıyordlardı.

"Mel!" Heather, Steve'in kollarında yanımdan geçerken ciyak ciyak bağırdı. "Seni yıllardır buraya getirmeye çalışıyordum!" Dümdüz sarı saçlarını omzunun üzerinden savurdu. "Seni ikna etmenin tek yolunun Jason olduğunu kim bilebilirdi ki?"

Jase ve ben beceriksizce ileri geri sallanırken kızardım ve ayaklarıma baktım.

"Değişmek ister misin?" Heather nazikçe sordu. "Steve liderlik konusunda gerçekten iyidir. Sana ipleri gösterecektir."

İyi niyetli olduğunu biliyordum ama bir kayanın altına girmek istedim.

Jason beni kolunun altında döndürdü ve kendine çekti. "Hayır, sadece eğleniyoruz," dedi belli belirsiz bir gülümsemeyle. "Yine de teşekkürler."

Bana acımadan tam doksan saniye boyunca beceriksizce sallandık. Gerçekten berbat bir dansçıydım. Belki vücudumun geri kalanı göğüslerime yettiğinde ve boyum 1.80'i aştığında daha iyi olabilirdim. Maddie sınıfımdaki en uzun kızdı ve harika bir dansçıydı.

"Ne zaman gidiyorsunuz?" Tekrar oturup içkilerimizin sulandırılmış kalıntılarını yudumlarken sordum.

"Yarından sonraki gün."

Dirseklerimi masaya dayadım ve çenemi ellerimin arasına aldım. "Geri gelip ziyaret etmeyi düşünüyor musun?"

Omuz silkti. "Bilmiyorum."

Tek tepkim pipetimi tekrar buza saplamak oldu. Jason'ın etrafımda olmasını seviyordum ve onu özleyecektim.

"Ama verdiğimiz sözü hatırlıyorsun, değil mi?" diye sordu. "Sadece Bee'ye göz kulak olacağına söz verdiğin için gidiyorum."

"Biliyorum." Gülümsedim. "Onun için endişelenme. Ben ona kulak olurum."

"Evet." Jase dirseğiyle beni dırterken sırıttı. "Onu kendi ikizine dönüştüreceksin. Düzgün, kibar bir baş belası."

"Ben sorun çıkaran biri değilim!" Güldüm. "Sözünü geri al, Jason McGrath."

"Kesinlikle ." Sırıttı. "Çünkü bu doğru."

Shirley Temple'ımdan kalanı aldım ve emdim. "Beni özleyeceksin."

Bana bakarken yeşil gözleri yumuşacıktı. "Evet... Evet, yapacağım."

Bee'ye göz kulak olacağıma söz verdiğim zaman yaptığımız gibi serçe parmağımı onunkine doladım. "Beni unutma, uçan çocuk."

JASON

"Wah," dedi Mel havaalanındaki ofisin üzerindeki küçük stüdyo daireye girerken. "Bu..."

I tutulan benim eller dışarı için stavekapalı
onu sahip olmak bir

Aşırı tepki.

Ya da yetersiz bir tepki.

Dürüst olmak gerekirse, nasıl bir tepki beklediğimi gerçekten bilmiyordum. Alan küçük ve tozlu. Kullanılmayan mobilyaların kirlenmesini önleyen çarşafı çıkarmak için günümün bir molasında buraya gelmişim.

Babam yıllardır buraya çıkmamıştı. Merdivenler dizlerini çok zorluyordu, bu yüzden havaalanından çok uzak olmayan küçük bir yer tutmuştu. Çatı katı biraz... küçüktü.

Tek iç duvarlar ve kapılar, küçük banyoya alanın geri kalanından biraz mahremiyet sağlamak içindi. Bir yatak ve bir şifonyer vardı. Küçük bir dolap da su ısıtıcısını barındırıyordu. Mutfak çok küçüktü ama birkaç ay idare edebilirdik. En azından buzdolabı ve set üstü ocak çalışıyordu.

Burayı rahat ettirmek için Mel'in dairesindeki mobilyaların bir kısmını getirdik ve kira sözleşmesi bittiğinde geri kalanını benim depoma koyduk.

Burayı biraz daha az mozole gibi hissettirmek için eski mobilyaların tozunu aldım, zümrüt yeşili yeni çarşaf ve saten yastık kılıfları aldım ve yatağı yaptım.

Mel yastığının *ezilmesi* çok titizdi, bu yüzden yenilerini almayı erteledim.

Küçük mutfak masasının üzerinde duran bir vazo dolusu taze çiçek ortalığı aydınlatıyordu. Mel'in en sevdiği mumlardan birkaçını evinden almış ve bütün gün burada yakmıştım. Ona özenle mükemmelleştirdiği rahat havayı vermek istedim.

Ev gibi hissettirmesi gerekiyordu.

"Küçük olduğumu biliyorum," diye başladım. "Ama Will ve Luca'nın evlerini yapan müteahhitle konuştum ve ay sonunda bizim için temel atabilirler."

Tek kelime etmeden yanımdan dairenin içinde yürümeye başladı, parmak uçlarını yüzeyde gezdiriyordu. Arkasında oyalandım, kışına baktım çünkü olsun.

Hastaneden doğruca gelmişti ve üzerinde hala önlükleri vardı. Dağınık bir vardiya olmamış olmalıydı çünkü ofise girer girmez pantolonunun belinden tutup uzun bir öpücük için onu içeri çekmeme itiraz etmedi. *Ofisime*.

Onu masamdaki sandalyeye oturtmuştum, iki azgın genç gibi öpüşürken ereksiyonuma karşı sallanıyordu. Şanslı bir orospu çocuğuydum.

Mel mutfakta bir daire çizdi ve çok sayıdaki pencerelerden birinden dışarı baktı.

Bir ayakkabı kutusu büyüklüğünde olmasının iyi tarafı ışığın harika olmasıydı. Her taraftan Beaufort'un engelsiz manzarasını görebiliyorduk. Elbette, gece vardiyasına dönerse uyuyabilmesi için karartma perdeleri almamız gerekecekti ama bu ödenecek küçük bir bedeldi.

"Ne düşünüyorsun?" Piste bakan iki kişilik mutfak masasının yanındaki pencerede durduğunda sordum. Arkasında durdum, kollarımı onunkilerin iki yanına dayadım.

Güneş gökyüzünde alçalmıştı. Turuncu, kırmızı ve pembe, sulu boya gibi ufka yayılmıştı. Birazdan ateş böcekleri ortaya çıkacak, gecenin ılık havasında dans ederek parlayacaktı.

Eğildim ve kulağının arkasına bir öpücük kondurdum. "Erkek arkadaşının yanına taşınmak için çok mu erken?"

Melodik bir kıkırdama çıkardı, parlak gülümsemesi şimşek gibi çaktı. "Annemle babam yirmi evlenmişler. Birbirlerini sadece bir ay tanıdıktan sonra Vegas'a gitmişler. Düğümü orada atmışlar."

Kollarımı ona dolayarak önüme doğru çekerken güldüm. Boynunun kıvrımlarına sokularak, "Saçmalık" dedim.

"Gerçek bu!" Mel ciyakladı. "Bunu kanıtlayacak resimlerim var! Babam göreve gitmeden hemen önce Vegas'taki bir kiliseye gidip Elvis düğünü yapmışlar." Döndü ve kollarını boynuma doladı. "Ve şimdi elli bir yıldır evliler."

"Sence biz de onlar kadar uzun yıllar birlikte olabilecek miyiz?" Ben sordum.

Mel hüznle gülümsedi. Ne düşündüğünü biliyordum. Ben de aynı şeyi düşünüyordum.

Biriyle ne kadar zaman geçireceğinizi asla bilemezsiniz.

Steve mutlu bir şekilde yeniden evlenmiş ve büyüyen bir aileye sahip olmuş olsa da, ilk aşkını kaybetmişti. Mel arkadaşını kaybetmişti.

"Seninle kaç yıl geçireceğim umurumda değil," dedi ellerini enseme kavuşturup saçlarımın arkasıyla oynarken. "Sevdiklerimizle geçireceğimiz günlerin sayısı bizim elimizde değil. Ama o günlerin kalitesi bizim elimizde."

"Hadi," dedim, onu pencereden uzaklaştırarak. "Sana göstermek istediğim bir şey daha var."

Sıra sıra dizilmiş uçak hangarları boyunca el ele yürüdük. Bazı hangarların kapıları açıktı, çünkü sahipleri uçaklarını çalıştırıyor ya da tamir ediyorlardı. Hangarların birkaçı boştu. Onları temizlemek ve kiralanmaya hazır hale getirmek için Pop ile birlikte çalışmıştım.

Son hangarı da geçtik ve gelecekteki araba yolumuz olacak çakıllı yolda ilerlemeye başladık. Kısa tahta kazıklar ve metal kazıklara asılı turuncu bayraklar evin çevresini belirliyordu. Sprey boyayla boyanmış çizgiler çimlerin üzerinden geçerek inşaat ekibini yeraltı elektrik hatlarının nerede olduğu konusunda uyarıyordu.

Turuncu çitin bir bölümünü çekip bizi araziye sokarken, "Rüya gibi," dedi.

Donanmadan aldığım emekli maaşımla rahatça oturuyordum ama arsa için para ödememek büyük bir para tasarrufuydu. Kıyıdaki emlak vergileri çok yüksekti ve ben de havaalanına sermaye yatırabilmek istiyordum.

Yakında buldozerlerle kazılıp düzleştirilecek olan çimlerin üzerinde yürüdük. "Floyd bu sabah uğradı ve bana planları gösterdi," diye başladım onu küçük turuncu bayraklardan oluşan labirentin içinden geçirirken.

Mel bir evde tam olarak ne istediğini biliyordu ve benim bunların hepsine evet demememin imkanı yoktu.

"Burası, içinde yemek pişirmenize hiçbir şekilde izin verilmeyen rüya mutfağınız olacak."

Beni şakacı bir şekilde itti ve gözlerini devirdi.

Onu biraz daha ileriye götürdüm. "Burası oturma odası." Boş bir tarlaya bakan tarafı işaret ettim. "Şu duvarda büyük bir pencere sırası olacak... Şurada da bir şömine. Pikabını ve plak koleksiyonunu buraya koyabilirsin diye düşünüyorum."

Mel güldü. "Her şeyi , değil mi uçan çocuk?"

"Hey, kat planını sen seçtin," diye karşı çıktım.

Nefesinin altında kıs kıs güldü. "Biliyorum. Sadece sana zor anlar yaşıyorum."

Çimlerin üzerinden geçerek hâlâ görünmeyen evin diğer tarafına doğru yürüdük. "Ve şimdi yatak odamızda duruyoruz," dedim onu yüzüme çevirip ellerimi kalçalarına koyarken. "Pekâlâ. İkinci katta, bizden yaklaşık üç metre yukarıda olacak."

Mel bir adım daha yaklaştı, karnı sikime bastırıyordu. Onun yanındayken hep sertleşiyordum. Belki de bir doktora görünmem gerektiğini düşünmeye başlamıştım. Ereksiyonun bu kadar uzun sürmesi konusunda bir uyarı yok muydu?

"Peki yatak odamız için planların neler?" diye sordu avuçlarını göğsümde gezdirirken.

"Seninle her fırsatta sevişmek için. Sana günaydın ve iyi geceler öpücüğü vermek için. Kötü günlerinde sana sarılmak ve iyi günlerinin tadını çıkarmak için. Bir aile kurmak ve ikimizin de en iyisi olarak dünyaya göndermek için. Wonder Woman olmaktan eve döndüğünde sana dinlenebileceğin ya da dağılabileceğin huzurlu bir yer vermek için."

Bir şey söylemek için ağzını açtı - muhtemelen bir tartışma -Ama daha bitirmemiştım.

"Sana göstermek istediğim bir yer daha var." Elini çekiştirdim ve onu arazinin diğer ucuna sürükledim. Pistin sonuna bakan çimenlik bir noktada durduk.

"Bu ne ?" diye sordu, etrafındaki işaretlere bakarak evin hangi bölümü olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Yüzünü bana döndüğünde ben çoktan dizlerimin üzerine çökmüştüm. "Burası sana karım olmanı teklif ettiğim yer."

Yüzük kutusunu açtım ve yüzüğü çıkarırken lanet olası bir aptal gibi gülümsedim. Yüzüğü bu sabah kuyumcudan almıştım ve bir saniye daha kaybetmeyeceğimi biliyordum. İlk fırsatta ona evlenme teklif edecektim.

Gözleri yaşlarla doldu ve sendeleyerek geri çekilirken ellerini ağzına götürdü. "Jase-"

"Seni çocukluğumuzdan beri seviyorum," dedim ayağa kalkıp sol elini yüzünden çekerken. "Sen uzun zaman önce benim kızımydın ve artık herkesin de bunu bilmesinin zamanı geldi."

Gözyaşları yanaklarından aşağı yuvarlanıyordu. Elini tuttum ve başparmağımınla üst kısmını okşadım. Bu onu sakinleştirmeye hiç yardımcı olmadı. Yaprak gibi titriyordu.

"Seni seviyorum bebeğim," dedim dudaklarına yumuşak bir öpücük kondururken. "Evlen benimle."

Tam olarak bir soru değildi. Daha çok bir talepti. Her iki durumda da işe yaradı çünkü Mel üzerime atlıyor, bir ölüm perisi gibi çılglık atıyor ve kollarını ve bacaklarını bir koala ayısı gibi etrafıma sarıyordu.

"Konuş benimle, Goose," diye güldüm onu yakalayıp etrafımda dönerken. "Bu bir *evet* mi?"

"Evet!" diye bağırdı. "Milyonlarca kez, evet!"

Kendimizi toparlayıp Morehead'e geri döndük ve bazı temel ihtiyaçlarımızı kamyonetime yükledik. *Temel ihtiyaçlar kürek sörfü, kıyafet değişimi, havlu ve tuvalet kağıdı.*

Mel nişanlı bir çift olarak ilk gecemizi havaalanındaki çatı katında geçirmek istedi. Yarın izinliydi ve geçici evimizi olabildiğince rahat bir hale getirmek için benden daha heyecanlıydı.

Şikayet etmiyordum. Gün ortasında hızlı bir sevişme için üst kata çıkabilme fikri oldukça hoşuma gitmişti.

Ayrıca, dairesindeki mümkün olan her yeri vaftiz etmiştik. Bu bize zina yapabileceğimiz yeni bir alan sağladı.

"Aç mısın?" Havaalanına geri dönerken sordum. Hastanede geçen uzun bir günün ardından Mel genellikle şimdiye kadar yatmış, dünyaya küsmüş olurdu.

"Bara uğramak ister misin?" diye sordu elindeki elmasla oynarken. Yüzüğe bakmayı bırakmamıştı, sadece havaalanına götürmek istediği şeyleri toplamak için gözlerini ayırıyordu.

Yüzlerce yüzüğe bakmıştım ama o yüzüğü -Melissa'nın yüzüğünü- gördüğüm anda doğru yüzük olduğunu anlamıştım. İnce pembe altın bir bant üzerinde daha küçük elmaslardan oluşan bir çerçeveye sahip zümrüt kesim bir elmas. Güzel, klasik ve türünün tek örneği idi.

Mel.

Kolumu omuzlarına attım. Evine uğradığımızda önlüklerini değiştirmişti. Şimdi, geri döndüğüm ilk gün beni hastanede tedavi ettikten sonra Jokers'a davet ettiğinde giydiği o küçük turuncu tulumu giymişti.

Bazen kazalar kılık değiştirmiş kaderdir.

"Sadece Bridget'e göstermek , değil mi?" Tahmin ettim.

Mel sokak lambalarının kısacık ışığında incelerken kıkırdadı. "Oldukça fazla. Ama soğan halkaları da var."

Midem onaylarcasına guruldu. "Soğan halkalarına varım." Barın otoparkına döndüğümde ev eşyalarımız kamyonetin kasasında kayıyordu. Aslında bu gece çok kalabalık değildi ama Bridget'inkinin yanında Kyle Kingsley'in aracını gördüm.

Frene bastığım anda Mel emniyet kemerini çözmüş ve kamyonndan dışarı fırlamıştı. Yüzüğünü göstermek için kendini barın üzerine fırlatmadan önce ona ancak yetişebildim.

"Bee!" Mel ciyaklayarak mekandaki tüm müşterilerin dikkatini çekti. Elini kaldırıp yüzüğü kız kardeşime gösterdi.

Bridget'in çenesi yere çarptı. "Aman Tanrım!" Mel'in başının üzerinden bana baktı. "Evlenme mi teklif ettin?"

Melissa'nın arkasında durdum ve çenemi başının üstüne koydum. "Biraz önce."

Bridget ellerini meşenin üstüne bastırdı ve barın üzerinden atladı. "Jase!" Ayağa kalktığında kollarını bana doladı. "Şaka yapıyorsun! Aman Tanrım, bir bakayım!" Mel'in elini tuttu ve yüzüğü inceledi. "İyi miydi? Ağladın mı? Mükemmel yapmadıysa onu öldüreceğim."

Melissa güldü ve sanki ayı ve yıldızları asmışım gibi bana baktı. "Kesinlikle mükemmeldi."

"Neler oluyor?" Kyle'ın sesi böğürdü. İçkisini bıraktı ve bize doğru yürüdü.

Bridget Mel'le benim arama girdi. "Jason Mel'e evlenme teklif etti." Ses tonu beni şaşkına çevirdi. Neredeyse... zafer kazanmış gibiydi. Biraz mağrur. Sanki sağlam bir *Ha! Al bakalım!*

Kyle'in gözlerinde bir şey parladı. Dudağının kenarı küçümseme ile kıvrıldı. O kadar kısaydı ki, eğer doğrudan ona bakmıyor olsaydım, bunu kaçırabilirdim.

"Şey," dedi, içkisini biraz fazla hızlı içmiş gibi başını arkaya eğerek. "Bu da bir şey değil mi?"

Mel sarmal bir yay gibiydi. İçgüdüsel olarak Bridget'in önüne geçme şeklini kaçırmadım.

"Şampanyaya ne dersiniz!" Bridget ellerini çırparak şöyle dedi. "Hepiniz kutlama yapıyorsunuz!" Kyle bunu Bridget'in tek başına düşüncelere dalması için bir ricası olarak algılamış olmalıydı. Döndü ve barın sonundaki koltuğuna geri gitti.

"Akşam yemeğine ne dersin?" diye sordum. Yakında biraz kalori almazsam, eve gittiğimizde nişanlımı becerecek enerjim olmayacaktı. Bu bir öncelikti.

"İşler!" Bridget mutfaktan geçerken bağırarak yemek siparişi verdi. "Ve Jase için bir salata."

Barda yerlerimizi alırken Mel homurdandı. "Sağlık delisi olunca böyle oluyor işte. Paylaşmayacağım."

Eğildim ve homurdandım, "İyi. Sanırım eve gittiğimizde seni yemek zorunda kalacağım."

Dudağını çiğnedi. "Paylaşırsam ne olur?" Sırıttım.

"O zaman seni yerim ve bitirmene izin veririm."

Mel kalçalarını birbirine kenetledi ve bar taburesinin üzerinde kıpırdandı. "Çok iyi bir pazarlıkçısın, uçan çocuk."

"Zayıflıklarını biliyorum."

"Sen." Kıkırdadı. "Sen benim zayıflığımsın."

"Seni gecenin bir yarısı gizlice dışarı ikna edebilecek tek kişi benim. Bunu hatırlıyor musun?"

"Sadece arka bahçemde oturmak için gizlice dışarı çıkmanın aslında gizlice dışarı çıkmak sayılacağını sanmıyorum."

Bridget iki kadeh şampanya getirdiğinde ben de bunu düşünmüş gibi yaptım. "Bu sayılır. En azından senin için."

"Sen Maryland'e gittikten sonra o geceleri çok düşünürdüm," dedi parmak ucunu şampanya kadehinin kenarında gezdirerek. "Deniz Harp Okulu'nda gecenin geç saatlerini konuşarak geçirdiğin bir kız olup olmadığını merak ederdim."

"Ben de aynı korkuyu yaşadım," diye itiraf ettim. "Benim yerime geçtin diye."

Başını iki yana salladı. "Kimse başkası için olan bir yeri dolduramaz. Sadece zamanımı bekliyordum. Yatıştırmak için randevulara gidiyordum."

Arı."

Şampanyamı geri devirmiştim. "Ne demek istiyorsun?"

Omuz silkti. "Bir süre önce... Bilmiyorum. Belki Isaac ve Hannah Jane görüşmeye başladıklarında, bana randevu ayarlama konusunda gerçekten takıntılı hale geldi. Hatta bir ara 70. Otoyol'da bir reklam panosu kiraladığını ve üzerine telefon numaramı yazdığını düşündüm. Sanırım Steve'e ondan hoşlandığımı söylemenin utancını üzerimden atmama yardım etmek istiyordu. Randevular berbattı ama ona denemeye devam edeceğime söz verdim. Flört profilimi oluşturmama yardım eden oydu."

"O uygulamada hâlâ profilin var mı?" Ben sordum.

Güldü ve şampanya kadehinin dibine baktı. "Hayır. önce birkaç randevu ayarlamıştım. Bilirsin, çöplük yangını randevularının korkunç üçlemesi? Ama..."

"Ama?"

Mel eğildi ve beni öptü. "Ama sörf kazasından sonra seni hastanede gördüğüm gün sildim."

Gülmekten kendimi alamadım. "Peki ya önümde sağa sola kaydırarak yaptığın onca gösteriye ne demeli?"

Küçük bir şeytan gibi sırıttı. "Seni kıskandırmak için bir şeyler yapmalıydım. Bu sadece ücretsiz versiyonu, ana sayfada gördüğünüz profiller."

Çenem düştü. "Seni küçük-"

"Siparişler hazır, muhabbet kuşları!" Bridget bir dağ dolusu yiyeceği taşırken şarkı söylüyordu.

Eğildim ve fısıldadım. "Bu küçük numaranın bedelini ödeyeceksin bebeğim."

Tabaktan bir soğan halkası çaldı ve bir ısırık alırken kaşlarını oynattı. "Buna güveniyorum, uçan çocuk."

MELISSA

BRIDGET

Bugün çalışmıyorum ama barda özel olarak 2 dolarlık şişe ve teneke kutular var.

Sikeyim.

MELISSA

Kesinlikle. Oraya gitmeden önce daireme uğrayıp birkaç şey almam gerekecek. İşe gitmeden önce yeni evimde eşyalarımı yerleştiriyorum.

elimden geldiğince dikkatli bir şekilde yataktan kayarak çıktım. Beklediğimden daha zor oldu. Morehead'deki hafızalı sünger yatağım şoku bir şampiyon gibi emdi. Bu kutu paslı yaylar ve gevşek

1970'lerin amortisörsüz Jeep Wrangler'ı gibi sallanıyordu.

Jase'in haberi olmadan havaalanından gizlice çıkmak özellikle zor . Zemin gıcırdadı. Kapı gıcırdadı. Merdivenler gıcırdadı. Ve bu sadece alt kata inmek içindi.

Ona yalan söylemek zorunda kalmak istemedim. Evlenme teklif edeli sadece iki gün olmuşken olmazdı. Bridget'in yaşadığı cehennemden kurtulmasına on iki saatten fazla bir süre kalmışken olmazdı.

Sadece bir gün daha.

"Nereye gidiyorsun?" Jase sırt üstü dönerken inledi, o muhteşem kollarını gerdi ve ellerini kollarının arkasına sıkıştırdı.

Lanet olsun ona. Pazularını öyle esnettiğinde karşı koyamayacağımı biliyordu.

"Geç saate kadar işte olman gerekmediğini sanıyordum?"

"İşe gitmeden önce Bee'ye yetişmeye çalışıyorum. Düğün hakkında konuşmak istedi."

Beyaz yalanlar bugünlerde gittikçe daha gri görünüyordu. Suçluluk duygusu boğazımı tıkiyordu ama şimdi bunu düşünemezdim. Kışımı kaldırıp Morehead City'ye gitmeliydim.

Uykulu bir gülümseme attı. "Bizim düğünümüz mü onunki mi?"

"Bizimki, şapşal," dedim bir çift önlük pantolonun içine girip çoğunlukla temiz, yeniden giyilebilir kıyafetlerin atıldığı sandalyeden eşleşen alırken. "O, şey... Bize bir nişan partisi vermek istiyor... Barda. Will Kris'e evlenme teklif ettiğinde de orada yapmıştık. Böylece herkese aynı anda söyleyebiliriz."

Jason'ın evlenme teklif ettiği haberini vermek için poker kulübünü yüz yüze görene kadar beklemeye karar verdik.

"Kulağa hoş geliyor." Uzandı, ben ayakkabılarımı çekerken parmak uçları kalçalarımı okşadı. "Seni seviyorum bebeğim. İyi günler."

Eğildim ve dudaklarını gagladım. "Ben de seni seviyorum. Her şeyden çok." Anahtarlarımı ve çantamı alıp kapıya doğru koştum.

Esnedi. "Dikkatli sür."

Apartmanımın bahçesine daldığımda Bridget çoktan kaldırımda bekliyordu. Arabayı park ettim ve dışarı fırladım.

"Ne be?" Öfkelen dim. Bu sefer sadece morarma yoktu. Kan vardı.

Ve Kyle Kingsley'i bir daha görürsem daha fazlası da olacaktı.

Dokuzdan beşe sabah kalabalığı evlerinden çıkıp arabalarına doğru ilerliyordu. Etrafımda olmak istediğimden daha fazla göz vardı.

"Hadi," dedim elimi sırtına koyarak. "Hadi içeri girelim."

Bridget hiç konuşmadan beni merdivenlerden yukarı kadar takip etti ve ben kapının kilidini açarken sabırla bekledi. Çelengim de paspasım da gitmişti. Ben de

daha çok ev gibi hissettirmek için onları hava alanı stüdyosuna götürdüm. Neyse ki ilk yardım malzemelerim hâlâ buradaydı.

Ama dairemde hâlâ sakladığım en önemli şey dosyaydı.

Her taciz olayını sistematik olarak katalogladığımız dosya. Ya da en azından Bridget'in bana anlattıklarını. Yardım isteyemeyecek kadar korktuğu ya da utandığı ilk vakalar vardı.

Bu beni içten içe yaktı. Bana daha erken gelmesini sağlamak için ne yapabilirdim? Onu tacizcisini daha hızlı terk etmeye ikna etmek için ne söyleyebilirdim? Doğru şeyi yapan iyi bir arkadaş mıydım, yoksa bir kolaylaştırıcı mıydım?

"Nereye park ettin?" Kapıyı arkamızdan kapatıp kilitlerken ve ışıkları yakarken sordum.

"Bakkal," dedi, yavaşça mutfak sandalyelerinden birine çökerken yüzünü buruşturarak.

Sitemin arkasındaki alışveriş merkezinde küçük bir bakkal vardı. Muhtemelen mülkleri ayıran ormanın içinden yürümüştür.

"Telefonumu arabada unutmuşum, ararsa diye acele etmeliyiz. Ona market alışverişine gideceğimi ve sonra eve döneceğimi söyledim. İşe hasta olduğumu söyledim. Wanda idare ediyor. Bu şekilde bara gidemem."

"Ne oldu lan? Bugün yolculuğa çıkacağını sanıyordum," diye tısladım yatak odasına koşup zulamızı sakladığımız sırt çantasını yatağın altından çıkarırken.

İlk bir araya getirdiğimde olduğundan daha ağırdı. Yıllarca tarih ve zaman damgalı fotoğraflar ve ayrıntılı raporlar manila klasörü doldurdu. İlk yardım malzemelerim daha benzersiz hale gelmişti. Artık makyaj malzemelerimi de orada saklıyordum.

Açık fildişi fondöten ve kapatıcı satın aldığımda eczane tezgahтарыlarının tuhaf bakışlarına maruz kaldım. Bana göre olmadığı kesindi. Bee ve ben cilt tonu spektrumunun zıt uçlarındaydık.

Mutfağa geri döndüğümde tişörtünü çoktan çıkarmıştı. Sadece sütyeni ve şortuyla dururken, ona ne yaptığını tam olarak görebiliyordum.

Koyu renkli çürükler kaburgalarını kaplamıştı. Mor el izleri kollarını ve bileklerini bir tür çılgın parmak boyası gibi benek benek yapmıştı. Dudağı

köşesinden yarılmıştı ve elmacık kemiğinin üstü sarı ve yeşildi.

Her açıdan fotoğraf çekerken boğazıma bir şeyler doldu.

Bridget'e hiç söylemedim ama bu fotoğrafları çekmekle ilgili kâbuslar gördüm. Evine gittiğimde onu yerde ölü bulduğum, sonra da birinin bana bir fotoğraf makinesi verip her şeyi belgelememi söylediği korkunç rüyalar.

Birden fazla kez soğuk terler dökerek uyandım ve bunun gerçek olduğunu düşünerek paniğe kapıldım.

Ama korkularım hakkında tek kelime etmedim. Onu korkutmak istemedim.

bir yeri olması için ona ihtiyacım vardı.

Sadece ilk adımı atmak için çok beklemeyeceğini umuyordum. "Aşırı tepki verdi," dedi sessizce.

"Söyleyeceğim," diye mırıldandım. "Ne oldu?"

Bridget omuz silkti. "Dün gece içiyordu. Sanırım bugün yolculuğa çıkacağı içindi. Aklıma parlak fikirler gelmediğinden emin olmak istedi. Sanırım yeterince görünür hasar verirse evden çıkmayacağını düşündü. İşe hasta olduğumu söylediğimde gülümsedi. Bana yerimi hatırlatmak istedi."

Onun *yeri*. Boynu onun topuğunun altında. Adı bir mezar taşında.

Elimdeki alkol hazırlama pedleri yere düştü. Başımı sallayarak yüzümü ellerimin arasına aldım. "Bu iş şimdi bitiyor. Gömleğini giy. Karakola gidiyoruz ve yolda Jase'i arayacağız."

"Hayır!" diye bağırdı. "Plana sadık kalmalıyız. Ben bu gece gidiyorum." Sesi yumuşadı, her kelimeyle birlikte çatırdadı. "Bir gün daha. Lütfen, lütfen benden vazgeçme. Sadece biraz daha, sonra her şey bitecek."

Başımı salladım. "Bir gün daha geçerse ölebilirsin." Yanağımdan bir damla gözyaşı süzüldü - daha önce onun önünde olmasına hiç izin vermediğim bir şeydi bu. "Bee, bir kere çok fazlaydı."

"Biliyorum," dedi. "Ve bittiğinde, söz veriyorum sana her şeyi anlatacağım."

İşin içinde daha büyük bir şey olduğu fikri hoşuma gitmiyordu ama mantıklı olan tek şey buydu.

"Seni kaçırıp kaçırmadığımı seni tedavi ettikten sonra tartışırız." Bir alkol çubuğunu yırtarak açtım. "Bu acıtacak."

Yarılmış dudaklarını temizlerken keskin bir nefes çekti.

"Kasabayı çoktan terk etti mi?" Başka bir alkol pedi alıp kanlı olanı masaya fırlatırken sordum.

Yarılan dudağını onarmayı bitirdiğimde Bridget başıyla onayladı. "Evet. İşe hasta olduğumu söyledikten sonra gitti. Ona hafta sonu için marketten bir şeyler alacağımı ve sonra eve döneceğimi söyledim."

Dondurucudan bir buz torbası aldım ve temiz bir bezin içine sardım. "İşte, bunu dudağına koy. Şişmeye yardımcı olur." Boş bir sandalye çekip karşısına oturdum ve öne doğru eğilerek kaburgalarındaki çürükleri nazıkçe inceledim. Hiç iç kanama geçirmediği için çok şanslıydı. En azından benim bildiğim kadarıyla.

Bir keresinde acil servise morluklar ve yalanla gelmişti. *İşteyken ayağı kaymış ve bir kasa içki şişesinin üzerine düşmüştü.*

O gece vardiyadaydım. Josh-Dr. Price-iç kanamadan endişe ettiği için çekilmesini istemişti. Bridget şanslıydı ve hiç kanaması yoktu.

Kyle'in evine bir hastane faturası sonra o kadar şanslı değildi. Kyle kendini kaybetti ve hastaneye gittiği için ona iki kat daha fazla para verdi.

Ondan sonra bana gelmeye başladı.

"Bu tarafta güçsüzlük var mı? Uyuşma ya da karıncalanma?" Kaburgalarına hafifçe bastırırken sordum.

Yüzünü buruşturdu ama başını salladı. "Ani baş ağrıları? Baş dönmesi?" "Hayır."

Stetoskopumu aldım ve göğsüne bastırdım. "Nefes al." Nefes almasını nefesimi tutarak bekledim ve dinleyen her kimse ciğerlerinin çatırdamaması için dua ettim. Göğüs parçasını diğer tarafa kaydırdım. "Bir nefes daha." Orası temiz. Uzandım ve sırtına bastırdım. "Nefes al... Güzel." Tekrar kaydırdım. "Son bir... Güzel." Kulaklıkları çıkardım, hortumları boynumun arkasına doladım.

"Teşhis nedir?" diye şaka yaptı.

Yaralarının boyutunu dosyaya yazmaya başlarken, göz ucuyla onu ters ters bakarak kıstırdım. "Onu öldüreceğim."

"Mel."

"Akciğerinde bir delik olduğunu sanmıyorum. Söyleyebileceğim bir iç kanama yok. Tüm yaralanmalar dış kaynaklı gibi görünüyor. Her zamanki gibi kaburgalarında çatlak ya da kırık olabilir ama görüntülemekten kesin bir şey söyleyemem." NCLEX'ten önce bilgi kartlarını kusarken yaptığım gibi her şeyi sıraladım. Duygusuzca.

Küçük bir oh çekti ve görünür yaralarını kapatmak için makyaj rutinine başladı. Dudağı için yapabileceği pek bir şey yoktu.

"Plan nedir?" Elimi sayfadan aşağı kaydırıp elmacık kemiğini boyayan yaraları belgelerken sordum.

"Dükânâ geri dönüp rastgele bir şeyler alacağım, böylece banka ekstresinde bir ücret göreceksin. Eve gidip eşyalarımı toplayacağım ve bu gece gelip beni alman için seni arayacağım. Karakola gideceğiz, sonra da beni Taylor Creek'e bırakacaksın, böylece ben de uyuyabileceğim."

"Bir pit stop ekliyorum," diye kestirip attım. "Eğer o durak tacos ise, ben ."

Bir kaşımı kaldırdım. "İlk geceni hastanede geçireceksin çünkü yemin ederim Bee, kayıtlardaki her testi ve taramayı yaptıracam. O kadar çok röntgen çektireceksin ki sanki Çernobil'de tatil yapmışsın gibi görünecek."

"İşte kardeşimin sevdiği mizah anlayışı," diye şaka yaptı.

Gözlerimi ona diktim. "Şu anda Jase hakkında konuşmasak olmaz mı?" "Bunu ," dedi. "Kyle gitti, sen de işe git, akşam görüşürüz. Bundan sonrası kolay."

Umarım bu doğrudur.

"Jason sorarsa, burada benimle barda bir nişan partisi düzenlemekten bahsediyordun." Aşağı baktım ve sol elinde hâlâ o iğrenç taşı gördüm. "Neden hâlâ onu takıyorsun?" Nişan yüzüğüne baktım. "O kapıdan çıkar çıkmaz onu çöp öğütücüsüne atardım."

"Onu rehin bırakacağım," dedi sessizce. Muhtemelen bu sözleri ilk kez yüksek sesle söylüyordu. "Tam değerini alamayacağım ama birkaç maaş çeki biriktirene kadar beni ayakta tutar."

"Mahkeme ona tazminat ödetecek."

Omuz silkti. "Bu şeylerin ne kadar yavaş hareket ettiğini biliyorsun. Hayatta kalmak için paraya ihtiyacım var. kadarıyla, artı yüzük,

Kısa bir süre için iyi olacağım." Yüzüğün kübik zirkon olması onun şansına olacaktı.

"Jase ve ben hazırlanmanıza yardımcı olabiliriz," dedim kalemimin kapağını kapatıp çantaya geri koyarken. Bee burnunun kenarına pudra sürüyordu. Kapatabildiği kadarını kapatmıştı. Gömleği geri kalanını gizleyecekti.

"Bunun için ona söylemem gerekir," diye kestirip attı. "Ve bana böyle bakıp *ben sana söylemiştim demesine* izin vermeyeceğim. Birkaç gün içinde, tüm bunlar unutulduğunda, ona Kyle'dan ayrıldığımı söyleyebilirsin."

Bridget'e gömleğini uzatırken iç çektim. "Artık Jase'e yalan söyleyemem Bee," dedim telefonumdan saati kontrol ederken. "Kahretsin. İşe gitmem gerek."

"Bana ne hakkında yalan söyleyeceksin?"

Kafalarımız ön kapıya gitti. Jason'ın eli hâlâ kapı kolundaydı.

"Jason-" Bridget oturduğu yerden fırladı ve tişörtünü başına geçirdi.

Titriyordu. Bir eliyle kapının çerçevesini, diğer eliyle kapı kolunu kavrarken korku -ya da öfke- omuzlarında titreşiyordu. "*Bu da ne-*"

Bridget'e doğru ilerledi, gömleğinin eteklerini tuttu ve porselen tenindeki koyu mor lekelere bakarken nazikçe kaldırdı.

Jason'ın sesi çatallaştı. "Bana bunu sana onun yapmadığını söyle." Bridget'in gözleri yaşlarla doldu.

Jason'ın bakışları düştü. Kız kardeşini değerlendirirken yüzündeki yumuşaklık ve incinmişlik, dönüp bana baktığında öfkeye dönüştü.

"Bana daha önce bilmediğini söyle." Dişlerini sıktı. "Bana bunu sana ilk kez söylediğini söyle."

"Jase." Bridget'in dudağı titrerken gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlandı. "Ona sana söylememesini söyledim. Ona söz verdirdim."

Bakışlarında öfke ve ihanet yanıyordu. Ağzı -öpmeye bayıldığım yumuşak dudakları- taş gibi sertleşmişti. "Gözlerinin içine bakıp bir şey bilip bilmediğini sordum ve sen bana her şeyin yolunda olduğunu düşündürdün," diye tükürdü yumruklarını sıkarken. Kafese kapatılmış ateş püskürten bir ejderha gibi ağzından ağır nefesler çıkıyordu. "Kyle lanet Kingsley yürüyen ölü bir adam, ama ben

Küçük kız kardeşimin dövüleceğini *bildiğin* halde buna izin vermen."

"Yardım etmeye çalıştım," diye ağladım. "Elimden geleni yaptım. Sadece onun güvende olmasını istedim."

Dişlerini sıktı, birkaç gün önce parmağıma taktığı nişan yüzüğüne bakarken çenesi gerildi. "Şey," diye alaycı bir şekilde güldü. "Görünüşe göre zararını vermişsin. Ve artık lanet olası yüzüme karşı *yalan söylemeyi* bıraktığına göre, sanırım gitmen gereken başka bir yer var."

"Jason!" Bridget bağırdı.

"Jase, lütfen," diye yalvardım, gözyaşlarımın arasında ancak fısıldayabiliyordum. Elimi uzattım ve serçe parmağımı onunkine doladım. "Sana ona göz kulak olacağıma söz verdim. Sözümden dönmedim."

Elini yanmış gibi geri çekti. "Çık dışarı. Bu bir aile meselesi. Bee'yle işimiz bittiğinde lanet olası anahtarımı tezgâhın üzerine bırakacağım."

"*Jason Michael!*" Bridget çığlık attı.

Hıçkırıklar beni boğdu. Gözyaşlarımın görüşümü bulanıklaştırmasının ötesini göremiyordum. Yardım mı ettim yoksa zarar mı verdim diye merak ediyordum.

Artık biliyordum.

Bridget'in elini sıkarken, "İşten sonra görüşürüz," dedim. "Gitmeye hazır olur olmaz beni ara." Döndüm ve Jason'a baktım. Her şeyden çok sevdiğim çocuğa. "Seni seviyorum."

İnançsızlık dolu sessiz bir kahkaha "Ben de öyle düşünmüştüm."

JASON

"D Gitme!" Melissa kapıdan koşarak çıkarken Bridget bağırdı. Mel aceleyle dışarı çıkarken kapının arkasından çarpmasına izin verdi ve giderken gözyaşlarını sildi. "Jason!" Bee çığlık atarak bana doğru döndü. "Peşinden git!" Onu sabitlemek için kız kardeşimin omuzlarını tuttum, sonra acı çeken bir yerine dokunmuş olmaktan korkarak geri çekildim. Aklıma gelebilecek en alçakça şeyi yapan bir kadının peşinden gitmem gerektiği konusunda bana bağıırıyordu. "Şu anda önemseydiğim tek şey, onu öldürmem için geçecek beş dakika boyunca burada tek başına olmanın senin için sorun olmayacağından emin olmak." Bridget koluma yapışıp beni kapıya doğru sürüklerken, "Jason, anlamıyorsun," diye hıçkırdı. "Gitmesine izin veremezsin. *Gidip Mel'i almalısın.*" Çırpınısını durdurmak için kollarımı omuzlarına doladım. "Yaralanmışsın Bee. Şok geçiriyorsun," diye tersledim. "Lanet olası bir hastaneye gitmen gerek." "Hayır! Mel'i almak için hastaneye gitmen gerek!" Burnumun kemiğini sıktım. İnatçı kadınlar benim ölümüm olacaktı.

Sadece kız kardeşim morun on tonuna bürünür ve ilişki durumum hakkında kesinlikle histerik olurdu.

Sesim kısıktı, öfkemi zar zor dizginleyerek, "Bana yalan söyledi, Bee. Hakkında..."

Kız kardeşimin gözlerinin içine bile bakamıyordum. Yaptığı kat kat makyajın altında çürükler vardı. Dudağı ağır sıklet bir şampiyon tarafından yumruklanmış gibi görünüyordu.

"Bana söylemeliydi. Hâlâ donanmada olsaydım ve asker kaçağı olsaydım bile umurumda olmazdı. Biri aradığı anda geri dönerdim."

Bridget kendini kollarımdan kurtardı ve arabasının anahtarlarını kapıldığı gibi mutfak masasına doğru yürüdü.

"Nereye gidiyorsun?" Beni geçip giderken sordum.

Gözyaşları yanaklarında perçemler oluşturmaya başlamıştı. "Eğer Mel'i sen korumayacaksan, o zaman ben . Bunca zamandır yaptşey buydu. Benim için yaptığı onca şeyden sonra en azından bunu yapabilirim."

"Oha," dedim önüne atlayıp kapıyı kapatırken. "Sen neden bahsediyorsun? *Onu korumaktan* mı? Bee, sen- sen şoktasın. Tamam mı?" Kendimi sakinleştirmeye çalıştım. Ses tonumu sabitlemeye çalıştım. Onun dengesiz enerjisine karşılık vermenin bir yararı olmazdı. "Mel iyi."

"Seni aptal!" diye homurdandı beni yolundan iterken. "O *tehlikede*. Tamam mı? Ve bu benim yüzümden. Ya kafanı kışından çıkar ve bana yardım et ya da yolundan çekil."

"Bee-"

Beni iterek geçti ve çıkarken omzumu kontrol etti. "Lanet olası deli kadınlar," diye mırıldandım anahtarlarımı alırken, Kapıyı kilitledim ve peşinden koştum. "Kamyonete bin, seni gitmen gereken yere götüreyim," diye seslendim peşinden koşarken. *Nasıl bu kadar hızlı olabiliyordu?*

Bridget durakladı. "Söylediklerimi aynen yapacağına söz veriyor musun?"

Ona baktım. Çok güçlüydü. Canlıydı. Onun küçük kardeşim olmasından her zaman gurur duymuşumdur. O benim Bumble Bee'mdi. Bu nasıl bu kadar uzun süre devam etmişti?

"Mantık çerçevesinde," dedim. Söz verebileceğim tek şey buydu. Dünyam parçalanırken olmazdı.

Neyse ki, bu onun için yeterince iyiydi.

"Gitmemiz gerek. Burada çok uzun süre kaldım." Kamyonete bindi ve beni arabasını park ettiği küçük bir markete yönlendirdi. Kingsley'in bayisinden alınmış bir araçtı. Tamamen parlak ve yeniydi. Üzerinde ne bir leke ne de bir çizik vardı.

Tabii ki, görünüşe önem verirdi. Parlak arabalar. Mükemmel bir ev. Ama hepsi sahteydi. Kimse soru sormasın diye güzel bir cephe.

"Dairesine buradan mı yürüdün?" Kamyoneti park ederken sordum.

Bridget yolda gözlerini silmek için birkaç fast-food peçetesi kullanmıştı. Onları sardı ve radyo kadrانlarının altındaki küçük bölmeye doldurdu. "Ormanın içinden geçtim. Çeyrek milden daha kısa. Yoldan çok daha hızlı. Bu benim ilk rodeom değil." Dışarı çıktı ve kamyonun kapısını kapattı.

"Bridget, bana ne olduğunu anlatmanı istiyorum."

Cevap vermedi, sadece arabanın kilidini açtı ve orta konsoldan telefonunu aldı. Cevapsız arama ya da mesaj olmadığında rahat bir nefes alışını kaçırmadım.

Bridget telefonunu cebine koyup yolcu koltuğundan çantasını alırken, "Burada bekle," dedi. "İçeri girip birkaç şey almam gerekiyor."

"Bee, market alışverişi bekleyebilir."

"İçeri girmem gerekiyor. Bir dakika sürer, sonra konuşuruz." Mağazaya girmek için döndü, sonra durakladı ve omzunun üzerinden geriye baktı. "Belki babam bugün havaalanında senin yerine bakar."

BRIDGET mağazadayken ben kamyonetimde oturdum ve telefonuma baktım. Ekranımda üç numara göze çarpıyordu. Pops, Chase ve Mel.

Bridget'in dediği gibi babamı aramalıydım ki ofiste biri olsun. Ayrıca fazladan tutmayı da düşünmeliydim. Pops'un yaşadığını ve nefes aldığını biliyordum ama tüm bunları tek başına nasıl yaptığına dair hiçbir fikrim yoktu.

Mel'in dairesinin kapısını açıp Bridget'in kaburgalarında Rhode Island büyüklüğünde bir hematomla oturduğunu gördüğüm an neredeyse Chase'i arayacaktım.

Dizüstü bilgisayarımı alıp havaalanına geri götürmek için daireye gitmiştim. Ama mutfak masasında oturan, yaralanmış ve dövülmüş Bee'ye bir kez baktıktan sonra başka hiçbir şeyin önemi kalmamıştı.

Chase 911'den çok daha hızlı cevap verirdi. Ve benim gibi, konu Bridget'e geldiğinde, o da hesaplaşmak için kana susayacaktı.

Mel'in numarasına bile bakamadım. "*Seni seviyorum*"larla dolu mesaj dizisini açamadım. Öfkeyle karışık bir nefes kırık bir hışımla çıkarken elimi ağzımın üzerine kapattım.

O biliyordu.

İçeri girdiğimde Bridget'le konuşurkenki sakin ve soğukkanlı haline bakılırsa, bu onun için sürpriz olmamıştı.

Yine de her şey anlamlıydı. Döndüğüm ilk gece beni Bridget'i görmem için bara götürmüştü. Ona Bridget'in mutlu olup olmadığını sorduğumda, bana sadece Bee ve benim konuşacak çok şeyimiz olduğunu söyledi. Profesyonel bir cevapsızlık.

Kingsley'in etrafta olduğu her an, Mel onun boğazını parçalayıp bilezik olarak takacakmış gibi görünüyordu. Kyle'ın ona kötü davranıp davranmadığını *harfî harfine* sorduğumda konuyu nasıl da ustaca değiştirmişti.

Kız kardeşimin bir katır kadar inatçı olabileceğini biliyordum ve iş kendi bildiği gibi davranmaya geldiğinde asla pes etmezdi. Ama güvenilebileceğimi düşündüğüm onca insan arasında Mel bir kurşunla bir numaraydı.

Bridget iki elinde iki market poşetiyle dükkândan çıkarken babamla telefonu kapattım. Süvarileri çağırmadan önce onu dinlemek için hızlı bir karar verdim.

Süvariler Steve, Chase ve rozetleri.

Belki Will'i arar ve küçük kara kaplı defterinde ne kadar paramiliter paralı asker varsa çağırmasını isterdim. Kahretsin, Isaac'in ellerinin kirlenmesine aldırmayacak bazı karanlık insanlar tanıdığından emindim. Belki Luca' büyükannesinin bilmediği bazı mafya bağlantıları vardı.

Kingsley'i öğlene kadar şişte kızartırdık. Mel'i aklımın bir köşesine ittim.

Kapımı açmaya gittim ama Bridget başını salladı. "Gitmem gerek. Arabamı takip ediyor. Beni evime kadar takip et. Orada konuşuruz."

On dakika sonra Bridget'in arkasından Kingsley'in garaj yoluna girdiğimde öfkeden kuduruyordum.

O herifin burada olması için dua ettim. Daha önce de kavgalara karışmışım ama hiç kavgacı olmamışım. Ama şimdi? Bee'yi incittiğinden daha çok incitmesini sağlarken onu altımda kıstırmaktan çok yapmak istediğim bir şey yoktu.

Bridget arabadan indi, arabasını kilitledi ve aceleyle ön kapıya gitti. Telefonunu omzuyla kulağı arasına sıkıştırmış biriyle konuşuyordu. Kapının kilidini açıp bizi içeri alırken market poşetlerini ben tutuyordum.

"Tamam... Bak, üzgünüm bebeğim. Onunla konuşacağım." Durakladı, diğer uçtaki sesi dinledi. *Melissa*. "Biliyorum," dedi bana bakarken. "Ona her şeyi anlatacağım. Söz veriyorum." Güvenlik sistemini devre dışı bıraktı ve anahtarlarını ön kapının yanındaki porselen kâseye attı. "Seni bu gece arayacağım. Ama hastaneden çıkarken güvenlik görevlilerinden biri seni arabana kadar geçirsin, tamam mı?" Girişte volta atarken tırnağını çiğnedi. "Tamam. Seni seviyorum, kızım."

Market poşetlerini son teknoloji ürünü mutfaklarındaki tezgâhın üzerine koydum. Dikkatimi dağıtmak için poşetlerden bir galon süt ve bir kutu yumurta çıkardım ve paslanmaz çelik buzdolabına doldurdum.

"Kahve ister misin? Çay?" Bee içeri girip yiyecekleri boşaltma işini üstlenirken sordu.

"Köprü-" Sesim çatallaştı. Kollarımı serin granitin üzerine koydum ve gözlerimi kapattım. "Burada pamuk ipliğine bağlıyım ve sen bana çay isteyip istemediğimi soruyorsun. Ne oluyor Bee?" Market poşetlerini toparlayıp çöpe atarken etrafıma bakındım. "O burada mı?"

"Hayır," diye kestirip attı. "Bu sabah Charlotte'a gitmek üzere yola çıktık. Şimdiye kadar eyaletin yarısını geçmiş olmalı. Bu arada Mel iyi. En azından o öyle söyledi. Sesi ağlıyormuş gibi geliyordu." Sesi çok yargılayıcıydı.

Bu sabah bir pislik gibi davrandığım için yavaş yavaş suçluluk duymaya başlamışım ama bunu bastırdım. Nişanlımı bana yalan söylerken yakaladığımda istediğim gibi tepki verdiğim için kendimi suçlu hissetmeyecektim.

Bir çaydanlığa su doldurdu ve ocağın üzerine bıraktı. "Çay içeceğim."

"Şu anda nasıl bu kadar sakınsın?"

Bridget dolaptan bir kutu poşet çay çıkarırken bana dikkatle baktı. "Yıllarca pratik yaptım, Jase." Bir süre düşünceli bir şekilde inceledikten sonra, sakinleştirici ve rahatlatıcı olacağına söz verdiği bir paket papatya ve gül çayında karar kıldı.

Şu anda sakin olabilmem için çay yapraklarını burnuma çekmem gerekiyordu. Çözölmeme üç saniye kalmıştı.

Acı dolu bir sessizlik içinde suyun kaynamasını bekledik. Sonunda musluktan buhar çıktığında, suyu bir bardağa koyduğu çay poşetinin üzerine döktü. Üzerinde küçük mavi çiçekler ve kuşlar vardı ve ellerinde çok zarif görünüyordu.

"Nereden başlayacağımı bilmiyorum Jase," derken bir an için kayıtsızlık maskesi düştü.

"Neden sana vurduğu yerden başlamıyorsun?" Yüzünü buruşturdu.

"Kahretsin," diye mırıldandım. "Siktir... Özür dilerim. Ben sadece..." Bir sandalyeye çöktüm ve avuçlarımı yüzüme sürdüm. "Bu konuda nasıl konuşacağımı bilmiyorum. Ben... Ben bu konuda konuşmak istemiyorum." Boğazımda kelimelerimi boğan yumruyu yuttum. "Ama seni seviyorum. Ne istersen yaparım. Eğer onun kıcını tekmelememi istiyorsan, tekmelerim. Ağlamak için bir omuza ihtiyacın varsa, o da ben olurum. Ama *gerçekten* onun tekmelemek istiyorum."

Bridget yanıma oturdu, sandalyesini çevirdi, böylece birbirimize sinsice yaklaşmış olduk. Çayın ilk yudumunun diline değmesine izin verdi, tadına baktı. "Sen ve Mel bir elmanın iki yarısı gibisiniz," dedi usulca. "Ne zaman yardımına ihtiyaç duysam bana bu konuşmayı yapıyor."

"Ne kadar Bee?"

"Kabul etmek istediğimden daha uzun." Fincanı yere bıraktı ve parmak uçlarını fincanın kenarında gezdirdi. "Her şey o kadar da kötü değildi," diye başladı. "En azından... Başlarda değildi. Bana karşı çok tatlıydı. Beni tüm o abartılı randevulara ve küçük hafta sonu kaçamaklarına götürdü. Tüm doğru şeyleri söyledi. Beni hediyelere boğdu. Bu işe ciddi bir şey arayarak girmedim ama benimle ilgilenilmesi hoşuma gitti. Birinin üzerime titremesi hoşuma gidiyordu."

Masanın altında yumruğumu sıktım ama üstünde sakin kalmaya çalıştım. "Uyarı işaretlerini görmeliydim. Çabuk sinirlenir. I Bunu en başından beri biliyordum ama bunu tutkulu olmasına yordum. Beni tamamen kendine istemesinin gurur verici olduğunu düşündüm. Geriye dönüp baktığımda büyük bir kırmızı bayrak olması gereken davranışlar için bahaneler uydurdum. Sahiplenici. Başlangıçta hoşuma gitti. Bana

arzulanmak ve istenmek güzeldir. Birinin bana takıntılı olması ve beni kendi dünyası haline getirmesi."

Alt dudağının üzerinde gezdirirken dili dışarı fırladı. Derideki yarıktan hemen sonra durdu.

"İlk seferinde sarhoştı. Barda uzun saatler çalışmamla ilgili bir tartışmaya girmiştik ve beni buzdolabının içine itti."

Yumruğum içgüdüsel olarak sıkılırken gözlerimi kapattım. Kendimi kaybetmemek için yumruğumu ağzıma bastırdım.

"Hemen özür diledi. Üzerine buz koymama yardım etti. Bir doktora gidip kontrol ettirmek isteyip istemediğimi sordu. Bir daha asla olmayacağına söz verdi. Bunu kabul etti ve bir daha asla olmayacağına dair bana güvence vermek için adımlar attı."

Çayını yudumladı ve uzun bir iç geçirdi.

"Açıkçası bu bir yalandı ama ondan sonra işler bir süre iyiydi. Gerçekten iyiydi. Normal hayatımıza geri döndük. Eski dairemdeki kira kontratım bitmişti ve benden buraya, onun yanına taşınmamı istedi. Mantıklı gelmişti. İşler ciddiye biniyor gibiydi. Bu hoşuma gitti."

"Taşınırken bana neden söylemedin?" diye sordum. "Burada emekli olup geri döndüğümde, senin hâlâ eski evinde yaşadığını sanıyordum. Seninle takılacaktım ve arayı kapatacaktım. Ama Mel bana onun yanına taşındığını söyledi."

"Sanırım içten içe senin ona saçmalıklarını anlatacağını ve benim de bir taraf seçmek zorunda kalacağımı biliyordum."

Çenemdeki kirli sakalı okşarken, "Bunu söylemem çok uzun sürdü," diye mırıldandım.

"Bunu bilen tek kişi Mel," dedi. "Ve bunu ona söylemem uzun zamanımı aldı."

"Neden bana gelmedin?" diye sordum. "Bee, kalmak zorunda değildin. Eğer arasaydın... Dünyanın öbür bile olsam umurumda değil. Seni bir uçağa bindirir ve nereye gitmek istiyorsan oraya gönderirdim."

"Onu sevdim," diye itiraf etti. "Gerçekten seviyordum. Ve onu düzeltebileceğimi düşündüm. Onu yeterince seversem bana zarar vermeyeceğini düşündüm. İhtiyacı olan şeyin ben olduğuma beni inandırmıştı. Hayatındaki en önemli şeyin ben olduğumu söylerdi. Bizim için kurduğu tüm hayalleri bana anlatırdı.

-Geleceğimiz için. Olabilecekler konusunda dikkatimi o kadar dağıttı ki, kaygan bir yokuştan aşağı kaymakta olduğumu fark etmedim."

Kalbim sıkıştı ve isteyen gözyaşlarımla savaştım.

"Bana bir araba aldığında ve benimkini satmam için beni ikna ettiğinde itiraz etmedim. Elbette şu anda kullandığım arabanın ruhsatında sadece onun adı var. Beni her şeyi ortak yapmaya ikna etti. Banka hesapları. Cep telefonu planları. Aklınıza ne gelirse. Evlenmekten bahsediyorduk. Mantıklı gelmişti. Çok tatlı olduğunu düşünmüştüm. Hayatlarımızı bu şekilde birleştirmek istemesi." Durakladı, başını sallarken yutkundu. "Ama bu onun için sadece daha fazla güç demekti. Banka hesaplarını o kontrol ediyor. Kimi aradığımı ve mesaj attığımı görüyor."

Birkaç yıl önce Bridget'in aramalarının düzenli olmaktan çıkıp düzensizleştiği bir nokta olmuştu. Bunun sebebinin olmam, farklı zaman dilimlerinde olmamız ve programımın çok yoğun olması olduğunu düşündüm. Onun boyundan büyük işlere kalkıştığını hiç düşünmedim.

"Kendime sürekli bununla başa çıkabileceğimi söylüyordum ama çok derine batmıştım," diye itiraf etti. "Bir keresinde onu terk etmeye çalıştım." Kapıya bakarken yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "İşler kötüye gitmişti. Her küçük şeyde kendini kaybediyordu ve bana daha fazla vuruyordu. Sonunda canıma tak ettiğinde, ona koşarak geri döneceğime ve beni affetmesi için yalvaracağıma söz vererek gitmeme izin verdi." Bridget alay etti ve ekledi, "Sanki yanlış bir şey yapan benmişim gibi."

"Ne oldu?"

İç çekti. "Pazartesi günüydü, ben de poker gecesine gittim. Hannah Jane o sırada Isaac'le görüşüyordu ama o şehir dışındaydı, bu yüzden misafir odasında kalmama izin verdi. Uyuyacak ve ertesi gün eşyalarımı toplamama yardım için Chase'e benimle gelip gelemeyeceğini soracaktım."

"Brannan hayır dediyse-"

Başını iki yana salladı. "Ona hiç sormadım." "Neden? Chase... o-"

"Gurur," dedi gözyaşlarını silerken. "Gece Hannah'lara yerleştiğimde onu arayacaktım ama onu verandasında gördüm. Yanında bir kız vardı. Onlar..." Başka tarafa baktı. "Chase'in ne yaptığı önemli değildi çünkü Kyle bana mesaj attı."

JASON

"T Sana ne söyledi?" Telefonumu öyle bir sıktım ki ikiye ayıracağımı sandım.

"Mel ve Kristin'in resimleri," dedi sessizce.

Vücudumdaki her tüy diken diken olmuştu. Damarlarım canlı teller gibi yüklendi. "*Ne oluyor lan?*" Kükredim.

Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Geri dönmek zorundaydım," diye sızlandı. "Bana düzinelerce fotoğraf gönderdi. Mel isteyken. Mağazada. Sahilde. Dairesinde. Orada-" sesi titreyen bir fısıltıya dönüştü. "*Uyurken* çekilmiş fotoğrafları vardı, Jase. Kendi dairesinde. Sanki birisi sırf bunu yapabileceğini kanıtlamak için evine zorla girmiş gibiydi."

Kekeledi ama devam etti.

"Kristin o zamanlar Will'le birlikte değildi ve çocuklarla birlikte bir karavanda yaşıyorlardı. Zoey'nin okulda, Kylie'nin otobüsü beklerken çekilmiş fotoğrafları vardı. Hunter kütüphanede. Hepsinin akşam yemeği yerken çekilmiş fotoğrafları. Birinin onları izlediğine dair hiçbir fikirleri yoktu."

Bridget gerçeği iç burkan hıçkırıklara boğuldu. Öne doğru eğildim ve onu kollarımın arasına aldım, nazikçe susturdum ve sırtında daireler çizdim. Çocukken de aynı şeyi yapardım ve o bir kâbustan sonra uyanırdı.

Ama bu gerçektir.

Çok, çok gerçek.

"Mel ve Kristin'e onları tehdit ettiğini söyledin mi?" Ben sordum.

Bridget masadan uzaklaşırken başını salladı ve tezgahdan bir kağıt havlu aldı. Burnunu sildi ve soluklanmak için lavaboda bir an durakladı. "Hayır."

"Neden olmasın?"

Sümüklü kağıt havluyu çöpe attı ve sinirlerini yatıştırmak için çayından bir yudum alarak masaya geri döndü. "Fotoğrafları gönderdiğinde bana mesaj attı ve eğer onlara ya da *herhangi birine bir şey* söylersem, fotoğrafları çekmesi için *tuttuğu* adamlara *işi bitirmelerini* söyleyeceğini söyledi. Onun sözleri, benim değil. Mesajlarımı ve aramalarımı kendi telefonuna gönderdiğini o zaman öğrendim." Keskin bir nefes aldı. "Ben de yapmam gerekeni yaptım. Geri döndüm."

Ellerine baktı ve fısıldadı, "Tıpkı onun söylediği gibi. Olmamı istediği küçük, itaatkâr gelin gibi. Buraya geri döndüğümde telefonumu aldı ve her şeyi sildi. Kristin ve Mel'i tehdit ettiğine dair elimde hiçbir kanıt yok. Sadece onun sözüne karşı benimki. Bana her zaman hatırlattığı bir şey. Onun yerine kimse bana inanmaz."

"Bir traktör römorku tarafından ezilmiş gibi görünen birine inansalar iyi olur," diye homurdandım.

Ağzından inançsız bir kahkaha kaçtı. "Öyle düşünebilirsin ama söz konusu o olduğunda değil. O ticaret odasının başkanı. Kilise gıda bankasında gönüllü çalışıyor. Evsizler barınağına erzak gönderiyor ve buradaki öğretmenlere yığınla sınıf malzemesi veriyor. Herkesi kandırıyor. Bir süreliğine beni bile kandırdı." Bir damla gözyaşını burnundan çekti. "Polis departmanına bağışta bulunuyor ve bir grup memurla arkadaş. Yozlaşmış değiller, ama kime inanacağımı seçmem gerekirse, Kyle bir toplum azizidir. Ben üniversite mezunu olmayan, beleşçi ve alkolik bir baba tarafından yetiştirilmiş bir barmenim. Kyle'ın ise tertemiz bir sicili var."

"O kadar da lekesiz değil," diye mırıldandım. "Ne?"

İçimi çektim. "Görünüşe göre, üniversitedeyken görüştüğü bir kız ona karşı bir uzaklaştırma emri çıkarmış. Will belgeleri bulmuş ama kız kararı iptal ettirmiş ve Kyle da sicilinden sildirmiş." Uzandım ve nazikçe dizine dokundum. "Senin tek olduğunu sanmıyorum, Bee."

Benden öğrenmediğine emin olduğu bir dizi küfür mırıldandı. "Ona geri döndükten sonra daha da kötüleşti. Bana şiddet uygulaması artık çabuk sinirlenmesinden kaynaklanmıyordu. Proaktifti. Beni hizada tutmak için bana vuruyordu. Yerimi bildiğimden emin olmak için. Dışarı çıkmak için bir hamle yapacağımı düşünürse, evden çıkmayayım diye herkesin görebileceği yerlere vururdu. Utanç, iğrenç derecede etkili bir tasmadır. Beni bağlı tuttuğu bir tasma. İstedğim yere gidebilir, istediğim kişiyle görüşebilirdim. Ama çizgiyi aşarsam, bunu bana ödetirdi."

Daha ne kadar duymaya dayanabileceğimi bilmiyordum. "Bee, gitmen gerek. *Şimdi*."

"Öyleyim," dedi, tüm konuşma boyunca olduğundan daha kendinden emin bir şekilde. "Daha önce de denedim. Bir gün kadar buralarda olmayacağını bildiğim zamanlarda küçük pencereler açtım ama her seferinde başarısız oldum." Uzandı ve elimi sıktı. Bilekleri pranga gibi morluklarla çevriliydi. "Buradaki kötü adam Mel değil, Jason. Sana söylememesi için ona söz verdirdim. Kimseye söylememesi için. Bunun yarısı gururdan, yarısı da Kyle'in tehditlerini yerine getirmesini istememekten kaynaklanıyordu. Sen öğrenmek zorunda kalmadan buradan çıkabileceğimi düşündüm."

"Kris ve Mel'e gerçekten zarar vereceğini düşünüyor musunuz? Buna gücü var mı?"

Başını salladı. "Üst katta bir silah kasası var. Şifresi bende yok ve orada kaç tane olduğunu da bilmiyorum. Ama Kyle ellerini kirletecek bir tip değil. Beni kendisinin öldüreceğinden hiç şüphem yok ama Mel ve Kristin'i başkasına devredecektir."

Bunu bu kadar rahat söylemesinden nefret ediyordum. Sanki o canavarın elinde ölebileceği ihtimaliyle barışmış gibiydi. Yutkundum ve ayaklarıma baktım. "Bu yüzden bana Mel'in peşinden gitmemi söyledin."

"Evet." Bridget çayını yudumladı. Muhtemelen artık soğumuştı. "Bu yüzden markette kıcımı yırtıp buraya dönmek zorunda kaldım. Eğer Kyle bir şeyler olduğunu düşünüp telefonumu aradıysa ve ben cevap vermediysem, elinde hangi kart varsa onu oynayacaktı." Bridget durakladı, sesi yumuşadı. "Mel sana söylemek istedi. Sana söylemem gerektiğini söyledi. Kendisi söylemekle tehdit etti. Ama ben onu bu kâbustan kurtulabileceğime ve senin bunu asla öğrenmek zorunda kalmayacağına ikna ettim."

Son bir yudum aldıktan sonra bardağı kenara itti. "Kristin ve Will bir araya geldiklerinde plan yapmaya başladım. bir sineğin bile

Kristin'e ya da çocuklarına dokunamazdı. Onu karanlıkta bıraksam bile, onu ve çocukları güvende tutacağı konusunda ona güvenebileceğimi biliyordum. Mel'i tüm bu randevulara çıkmaya ikna ettim. Onu meşgul edersem, insan içine çıkar ve güvende olur diye düşündüm. Belki hoşlandığı bir adam bulur ve arkasını kollayacak biri olur." Bana baktı ve gülümsedi. "Sonra sen birdenbire ortaya çıktın, onun için yanıp tutuşuyordun. Sen burada olduğun sürece onun iyi olacağını biliyordum. Ve sonunda buradan ayrılabilirdim."

"Ama Mel, Kyle'ın onu tehdit ettiğini hiç bilmiyordu?"

Başını iki yana salladı. "Eğer ona söyleseydim, bana aptal derdi ve onun hayatından defolup gitmemi ve kendi başının çaresine bakmasına izin vermemi söylerdi."

İğneleyici bir kahkaha attım. "Haksız değilsin." Melissa'ya hâlâ çok kızgındım ama Bridget'i bir tacizciyle kalması için cesaretlendirmeyeceğini de adım gibi biliyordum.

"Bir süredir plan yapıyordum. Hazırlık yapıyordum, anlıyor musun? Ama sen ve Mel ciddileşmeye başladığınızda, bu sefer bunu gerçekten gerçekleştirebileceğimi anladım. Bu sefer gerçekleştireceğim. Akşam yemeğine geldiğiniz o gece Mel bana yeni bir telefon getirdi. Biriktirdiğim parayla birlikte üst katta saklıydı. Dışarı çıkmama yardım ediyordu. Bugün çalışmam gerekiyordu ama..." diyerek yüzünü işaret etti.

Bridget ağladıktan sonra gözlerini kuruladı. Yapıştırdığı makyajı . Yanağındaki ve şakağındaki morluklar eskisinden daha koyuydu.

"Kyle birkaç günlüğüne gidecek, bu yüzden planım işten sonra eve gelip toparlanmaktı. Mel gelip beni alacak ve karakola götürecekti, böylece bir rapor hazırlayıp suç duyurusunda bulunabilecektim."

İşte benim kızım. Gözlerindeki ateş geri gelmişti. Kavgı.

"Neyi bekliyoruz?" Masadan kalkıp ayağa kalkarken . "Bavul nerede? Toparlanıp seni hemen buradan çıkaracağız."

Buzdolabının solunda bir dolap vardı. Mutfığa doğru yürüdüm ve çekip açtım.

Lanet süpürgeler ve çöp torbaları.

Lanet olası bir kutuya ya da el arabasına ihtiyacım vardı. Her şeyi kamyonetimin kasasına atar ve buradan çıkarken lastik yakardım.

"Jason." Eli sırtımdaydı. "Gerçekten gittiğinden emin olmalıyım. Bunu daha önce de yaptı, gideceğini söyleyip sonra da söylediğim yerde olup olmadığını görmek için uğradı."

Yumruğumu dolap kapısına bastırdım ve onu yumruklamamak için tüm irademi kullandım.

"Kyle Charlotte'a vardığında arayacağını söyledi. Aptal bir satış kongresi için falan orada. Muhtemelen otelin barında içip erkenden uykuya dalacaktır. Uyuması ve öcülerini üzerime salmaması için bu geceye kadar beklemem gerekiyor."

"Bee-"

"Ayrıca," diye döndü ve dudaklarında alaycı bir gülümsemeye evin etrafına baktı. "Bu bir süre için sahip olacağım son sessizlik. Burası küçük bir topluluk. Polis merkezine *bu* halde gidip Mel'in benim için sakladığı kanıt dosyasını onlara verdiğim anda herkesin bunu öğreneceğini biliyorum. Ve her ne kadar bir ay boyunca saklanıp dinlenmek istesem de, burnu havada poker kulübünün her beş dakikada bir beni kontrol edeceğini biliyorum."

Kızgın görünmek için elinden geleni yaptı ama sesinde bir umut kırıntısı gizliydi. Poker kulübü birbirini rahatsız ediyordu çünkü önemsiyorlardı. Çünkü kimsenin yüklerini tek başına taşımasına izin vermezlerdi.

Bridget kolumu sıktı. "Mel işten erken çıkıyor. Bugün diğer hemşirelerden birinin yerine bakıyordu. Git konuş onunla. Bırak biraz kestireyim, duş alayım ve kendimi toparlayayım. Her ne kadar berbat olsa da, burada olduğum sürece güvende sayılırım."

Bridget'i bir saniye bile yalnız bırakma düşüncesinden nefret ediyordum. Ama her şeyi sindirmek için biraz zamana ihtiyacı varmış gibi geldi.

"Git Mel'le öpüş ve barış, sonra da bu gece gelip beni al."

Ona ihtiyatla baktım. "İyi olacağına emin misin?"

"Sadece birkaç saat, Jase."

"Biliyorum."

"Git," diye ısrar etti Bridget. "Hazır olur olmaz hepinizi arayacağım." Şeytani bir gülümseme takındı. "Hatta erken gelip televizyon kumandalarını saklamana ve duman dedektörlerinin pillerini çıkarmana izin verebilirim, böylece sabahın üçünde cıvıldarlar. Sanırım bütün tuvalet *kâğıtlarını* büyük bir *siktir* git olarak alabilirim." Gülümsedi. "Hayır."

görmek için geri geleceğini sanmıyorum. Eğer her şey plana uygun giderse, ben burada suç duyurusunda bulunacağım ve polisler onu Charlotte'ta yakalayacak."

Sarılmak için onu kendime çektim ve sıktım. Nazikçe tabii ki. "Seni seviyorum, Bumble Bee." Duraksayarak ekledim, "Ben... Bunu tek başına taşıdığın için üzgünüm."

"Asla yalnız değildim. Öyle hissettiğimde bile." Başını omzuma yasladı. "Seni seviyorum, Jase." Geri çekildi ve başparmağını omzunun üzerinden kapıya doğru salladı. "Şimdi git kız arkadaşını getir. Ama unutma, gelecek hafta beni uçuracağına söz vermiştin. Seni buna bağlıyorum."

Melissa işten çıkmadan önce öldürecek birkaç saatim vardı ve her birini her şeyi düşünerek geçirdim.

Yıllar önce Bridget'i kontrol etmek için yapabileceğim onca şey. Sorabileceğim sorular. İznimi kullanıp onu ziyarete gelmeliydim. Bilmem gerekirdi. Lanet olası uyarı işaretlerini görmeliydim.

Bir şeylerin yolunda gitmediğini biliyordum ve buna engel olmadım.

Bir yanımda kontrolümde olmayan bir şey için kendimi suçladığımı biliyordum ama elimde değildi. O benim küçük kardeşimdi. Bilseydim yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapardım.

Kamyonetimin açık bagaj kapağında otururken yüzüncü zihinsel suçluluk sarmalıma başlamak üzereydim. Mel acil servisin sürgülü cam kapılarından çıktığında bunu zihnimin gerisine ittim ve park yerinde tehditlere karşı tarama yaptım.

Yanında iri yarı bir güvenlik görevlisi koşuyordu. Boyu Bee'nin iki katıydı ama Bee'nin hızına yetişmek için mücadele ederken ağırlaşmıştı. Bee'nin ona bir güvenlik görevlisiyle dışarı çıkmasını söylediğini biliyordum ama Paul Blart ve plastik tabancası gerçek bir tehdit durumunda pek işe yaramazdı.

Bagaj kapağının kenarından kaydım ve şeride girdim. Mel adımının ortasında dondu kaldı. Güvenlik görevlisi en azından onun önüne geçecek kadar akıllıydı. Onun hatası, orada bulunmamın sorun olup olmadığını sorarken bana sırtını dönmesiydi.

Mel onun tank gibi vücudunun etrafına baktı. Gözleri kan çanağına dönmüş ve şişmişti. "O iyi," dedi sessizce.

"Emin misiniz, Bayan Jacobsen?"

"Evet, aslında onunla konuşmam gerekiyor." Küçük, titrek bir gülümsemeyi zorladı. "Beni dışarı çıkardığın için teşekkürler."

Ona bir yumruk attı ve o da mutlulukla karşılık verdi. "Pekala. Sonra görüşürüz, ufaklık."

"Görüşürüz, Tony."

İri adam döndü ve bizi yalnız bırakarak otoparka doğru geri döndü.

Mel'in kolunda bir ceket vardı. Dışarıda hava Şeytan'ın kış çatlağı gibi olsa da acil servisteyken üşüyordu. Saç örgülerini kalın bir at kuyruğu haline getirmişti ama şimdi orantısızdı. Mel birkaç saat içinde cehennemden geçip geri dönmüş gibi görünüyordu.

"Jason," dedi bana bir kol boyu yaklaştığında.

Tek kelime daha etmesine izin vermedim. Çenesini kavradım, yanaklarının elmalarını okşadım ve onu öptüm.

Bir an için sersemlemiş bir halde durdu. Dudakları büzülmüştü. Vücudu kaskatı.

Sonra yavaşça, dilimi ağzının kenarı boyunca kaydırduğımda bana açıldı. Kollarımın arasında eridi, kendini öpücüğün içinde kaybetti.

Belimden eğildim, kışını kavrayıp bacaklarını kalçalarım dolamaktan başka çaresi kalmayana kadar onu kaldırırken bağlantımızı koparmamaya dikkat ettim. Bizi geriye doğru götürüp onu kamyonetin bagaj kapağına oturturken kolları da boynuma dolandı. Pas lekeleri ve yontulmuş boyalarla doluydu ama bu aklımdaki son şeydi.

Uzun ve derin öpüşürken avuçlarını ensemden hissettim.

Doğru olmayan bir şey vardı. Nişan yüzüğünün çıkıntısı. Elini tenime yüzüğün arka kısmını hep hissedirdim.

Bileğinden tutup sol elini aramıza alarak ondan ayrıldım. Yüzük parmağı çıplaktı.

"Bebeğim-" *Kahretsin. Kelimeleri bile çıkaramadım.* Sesim ergenlik çağındaymışım gibi çatallaştı.

Sözlerimi beklerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Yüzüğün nerede?"

İfadesi yavaşça yumuşadı, şok ve şaşkınlıktan eğlenceye dönüştü. Önlüğünün altına uzandı ve kumaşın altından bir kolye çıkardı. Nişan yüzüğü zincirden sarkıyordu.

"Çalışırken takmıyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Elmas ameliyat eldivenlerini parçalıyor." Mel onu önlüğünün altına geri soktu ve elini göğsüne bastırdı. "Ama onu kalbime yakın tutuyorum."

MELISSA

"Fuck," diye mırıldandı Jase, eğilip alnını benimkine dayarken bir nefes bıraktı. Beni kollarına çekerken göğsü kabardı, kalbi hızla çarptı. Bana sıkıca sarıldı.

havaya karışıp yok olacağımdan korkuyordu. Dudaklarını boynumun kenarına bastırmadan önce, "Seni seviyorum," diye mırıldandı. "Kahretsin, seni çok seviyorum Mel. Çok özür dilerim."

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldandım gözyaşlarımı tutabilmek için elimden geleni yaparken. Ve bir anda kelime kusmuğuna dönüştüm. "Ve özür dilerim. Çok özür dilerim. Elimden geleni yaptığıma söz veriyorum. Denedim, Jase. Sana söylemesini sağlamaya çalıştım. Herhangi birine söylemesi için. Polise gitmesi için. Ama ısrarcı olup onu korkutmak istemedim." Gömleğinin omzunu gözyaşlarımla lekelediğimi fark edince gözlerimi sildim. "Bana gelme konusunda çok ürkekti. Yardım isteyemeyecekmiş gibi hissetmesini istemedim."

"Biliyorum," diye mırıldandı o kalın pazularını bana sararken ve başımı göğsüne yaslarken. Başımın tepesine bir öpücük kondurdu. "Teşekkür ederim." Neredeyse duyulmuyordu, acı ve üzüntü onu boğarken heceler zar zor birbirine karıştı. "Sözünü tuttuğun için teşekkür ederim."

"Yıllardır nefesimi tutuyormuşum gibi hissediyorum," diye itiraf ettim. "Yanlış bir şey yaparsam ya da söylersem Kyle'ın durumu daha da tırmandıracağından korktum. Kabuslar görüyorum... Korkunçlar, Jase. I

-Ayrılacak kadar uzun yaşayamayacağından korkuyordum. Onu öldüreceğinden korkuyordum. O ölecek ve ben

ona yaptıklarını kimseye anlatmazdı. Harekete geçip doğru olduğunu düşündüğüm şeyi yapmakla, hareketsiz kalıp onun ihtiyacı olan şey olmak arasında sıkışmış hissettim." Burnumu gömleğine gömdüm. "Sana söylemek istedim. Bilmene ihtiyacım vardı."

"Hey, hey," dedi başımın arkasını hafifçe okşayarak. "Shhhh -Sorun yok bebeğim. Her şey yolunda."

İnce pamuklu tişörtünü yumruklayarak onu kendime çektim. "O... O iyi mi? Yani şimdi. Konuştunuz mu?"

"Evet bebeğim," diye mırıldandı bana sarılırken. "Konuştuk. Her şey hakkında."

Park yerindeki seyircilerin göğsüne doğru hıçkırarak ağladığıma şahit olmaları umurumda değildi.

Yavaşça onu ittim. Bee'ye mesaj atıp işten çıktığımı bildirmem gerekiyordu. Telefonumu çıkardım ve ekranı kaydardım. Ona verdiğim kullandığı telefonu henüz açıp açmadığını bilmiyordum, bu yüzden ana numarasına mesaj attım.

MELISSA

İşten çıktım. Hâlâ hasta mısın yoksa bir şeyler içmek ister misin?

BRIDGET

Bu gece evde takılacağım. Şu yirmi dört saatlik böceklerden biri olmalı. Yarın geçer.

Jason ekranıma bakıp Bee'den gelen mesajı okurken kaşlarını çatı. "Daha önce ayrıldığımda hasta değildi."

Başımı salladım. "O hasta değil. Bu sadece bana nerede olacağını söylemenin bir yolu. Bu da demek oluyor ki, bu gece hâlâ beraberiz."

Jason'ın Bridget'in durumunu öğrenmesinden nefret ediyordum ama bu gece onu almaya benimle gelecek başka biri olduğu için rahatlamıştım.

"Eğer Kyle hakkında bir şey söyleseydi, örneğin bu akşam film izlemeyi planladıklarını söyleseydi, Kyle'ın ortaya çıkması ve planın iptal olması anlamına gelirdi."

"Hepinizin bir kodu var mı?"

Başımı salladım ve ekranda yukarı kaydırarak ona *2 dolarlık şişe ve teneke kutu* mesajımızı gösterdim. "Yardıma ihtiyacı olduğunda bana böyle mesaj atıyor. Genellikle benim daireme gelirdi. Bazen onunla barda buluşurdum ve orada onu kontrol ederdim."

evime yakın bir yerde durarak kurtulabilirdik. Kyle sadece bir kez ucuz bira almak için bara geldi, bu yüzden oldukça iyi çalıştığını söyleyebilirim."

Dudaklarını şakağıma dayadı ve gözlerini kapattı. "Bu kadar zeki olmanızdan nefret ediyorum."

"Sen de ben de." İçimi çektim. Başımı kaldırıp baktığımda gözlerinin altındaki halkaları fark ettim. O da benim kadar bitkin durumdaydı ve uzun bir gece olacaktı. "Sana her şeyi anlattı mı?"

Jase bagaj kapağının kenarını kavradı ve başını öne eğdi. "Evet ama seninle konuşmamız gereken bazı şeyler var." Yutkundu ve hayal kırıklığıyla parmaklarını saçlarına doladı. Kontrolün onda olmasına o kadar alışmıştı ki. Bugünden sonra nasıl bir ruh hali içinde olduğunu tahmin edebiliyordum.

"Sen gittikten sonra iyi miydi?"

Yeşil gözlerinde acıyla bana baktı. "*Tamam* olarak tanımla."

"Anlaşıldı."

Hiçbir uyarıda bulunmadan, sanki onun çapasıymışım gibi kollarını tekrar bana doladı. Onu uzaklara savrulmaktan alıkoyan tek şey. "Büyük bir görevden önce kokpitte oturmuş kalkış izni bekliyor gibi hissediyorum. Aynı anda hem güçlü hem de güçsüz."

"Ben de," diye fısıldayarak itiraf ettim. Ancak midemin o anın ciddiyetiyle ilgili böyle bir endişesi yoktu ve gürültülü bir hırıltı çıkarmaya karar verdi.

Bu sabahtan sonra Jason'la nerede durduğumuz konusunda hâlâ biraz emin değildim.

Kısa vardiyam boyunca en az dört kez malzeme dolabına gidip ağlamıştım.

Sadece doğru olanı yapmaya çalışırken onu incitmek ve kaybetmek düşüncesi içimi parçaladı. İçim dışıma çıkmıştı ve kalbim yerinden sökülmüştü.

İşten önce kendimi aramalarımın cevapsız kalmasına ve Bridget'i yaldızlı kafesinden tek başına çıkarmaya hazırlamıştım.

Ama sonra Tony beni arabama kadar geçirirken ayaklarının bagaj kapağının kenarından sarktığını gördüm.

Jason uzandı ve parmağını boynuma taktığım ince gümüş zincirin arkasında gezdirdi. Tokayı buldu ve çevik parmaklarıyla açarak nişan yüzüğümü beni bekleyen avucunun içine bıraktı.

"Beni affetmen için yalvarmam gerekiyormuş gibi hissediyorum," diye itiraf ettim. "Ama tüm kelimeler yetersiz kalıyor."

Yüzüğü parmağıma geri takarken nazikçe, "Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok," dedi. "İkimizin de yok. Tamam mı? Özür dilemek yok. Böyle bir şeye nasıl tepki vereceğimizi bilmenin hiçbir yolu yok, özellikle de sevdiğimiz biri söz konusuysa. Daha önce Bridget'e veda ettiğimde, bunu tek başına taşımak zorunda olduğunu düşündüğü için üzgün olduğumu söyledim." Öne doğru eğildi ve dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Ben de kendi payına düşeni tek başına taşımak zorunda kaldığın için üzgünüm." Güçlü elleri pazılarında gezindi ve nazik ama sert bir şekilde sıktı. "Ama sen çok güçlüsün. Ve sana sahip olduğu için o kadar minnettarım ki."

Morehead City'deki dairemin klimalı konforunda saati izlemeye KARAR. İkimiz de Bee'ye olabildiğince yakın olmak istiyorduk; böylece her an orada olabilirdik. Bir sapık gibi evinin önünde oturmak uygun değildi.

Jase ve ben soyunup duş alırken ikimizin de telefonunu banyoya getirdik -sesi sonuna kadar açtık-. Eşyalarımızı henüz havaalanına taşımamış olmamız iyi bir şeydi. Her tarafım hastane kokusuyla kaplıydı ve ciddi bir fırçalanmaya ihtiyacım vardı.

Önce dışarı çıktı, bir havluyu kalçalarına sardı, sonra uzanmış ellerinde benim için açılmış bir havluyla bekledi. Duş başlığımı , o beni kuruturken saçlarımı aşağı indirdim.

Suyun her damlasını emerken bana nazikçe masaj yapması çok tanrısal bir histi. Önümü, kollarımı, göğüslerimi ve karnımı kuruladığında eridim. Diz çöktü, bir anlığına yarığımla oynadı, parmaklarının uçları amımın üzerindeki nefesinin sıcaklığıyla karışırken içimden kısık bir inilti çıkardı.

Ama çok çabuk bitti. Devam etti, inciklerimi ve ayaklarımın üstünü kuruladı.

"Dön."

Tek bir kelimeyle tüm uzuvlarımda havai fişekler patladı. Yavaşça lavaboya yöneldim, o arkamda diz çökerken tezgahın kenarını kavradım.

Jason ve ben bugün çok zorlandık. Ne kadar ancak hayal edebilirdim. Ne kadar kısıtlanmış olması gerektiğini.

Ve şu anda onu serbest bırakmak istiyordum.

Baldırlarımı kuruturken yumuşak havlu kumaş ayak bileklerime geri döndü. Dudakları dizimin arkasına bastırdı. Önce sol, sonra sağ. Ellerini uyluklarımdan yukarı kaydırarak bacaklarımı ayırmaya zorladı. Burnunun ucunu kalçamın kıcımla birleştiği kavis boyunca izledi. Dişleri yanağımı ısırdı ve ben acının tadını çıkarırken inledim.

"Dön," dedi tekrar, havluyu bıraktı ve kalçalarımı diğer tarafa doğru itti. Dilinin dışarı fırladığını ve amımın ortasından aşağı doğru yavaş bir çizgi yaladığını görmek için tam zamanında aşağı baktım.

Dizlerimin bağı çözüldü ve geriye uzanarak pürüzsüz porseleni tutmaya çalıştım. "Jase-"

"Seni sert ve hızlı bir şekilde becermem gerek bebeğim. Seni yatağa atmak istiyorum. Seni bağlamak. Ve o çok sevdiğim kıcıma şaplak atmak," diye homurdandı, parmaklarını ıslak merkezime kaydırarak.

Hiçbir uyarıda bulunmadan klitorisimi ısırdı. Patlayan sinir uçlarının keskin dilimi beni coşkuyla haykırmaya itti.

"Evet."

Jason parmaklarını dışarı kaydırıp ve ben kaybettiğim için sızlandım. Kalçalarımı tutarken elleri titriyor, parmaklarını tenime batırıyordu. "Ama bugünden sonra..." Jase başını salladı. Sesi ancak bir fısıltı gibiydi. "Sana bu şekilde dokunamam. İstedğim gibi." Gözlerinde acı ve çaresizlik birbirine karışmıştı, bu yüzden gözlerini kapattı ve alnını uyluğuma yasladı.

Onu önümde diz çöktürmek, gelecekte kesinlikle tekrar ziyaret etmek istediğim bir şeydi. Ama şimdi değil.

Çok fazla şey gördüğüm o günlerden biriydi. Gececekti. Jase, hafızamın gölgelerinde yaşayan canavara hiç benzemiyordu.

Ama onun bana ihtiyacı olduğu gibi benim de ona ihtiyacım vardı. İyi hissetmek için birbirimize ihtiyacımız vardı. Güvende hissetmek için. Ruhlarımızın en mahrem, en hassas kısımlarına güvenmek için.

Parmağımı çenesinin altından geçirdim ve bakışlarını benimkiyle buluşacak şekilde kaldırdım. Biraz daha sertçe dürterek yavaşça ayağa kalkana kadar onu teşvik ettim. Parmaklarımı kalçalarına sarılı havlunun üst kısmının altından geçirdim ve kalın ereksiyonuna giden saç tutamını okşadım.

Ben sikinin başını okşarken homurdanarak gözlerini kapattı. "Beni yatağa götür, uçan çocuk." Havlusunu kalçalarından ittim.

Jason beni bir tüy kadar hafıfmişim gibi kollarına aldı ve yatak odasına taşıdı.

Hiç yastık yoktu. Onları ve yorganı havaalanındaki stüdyo daireye götürmüştük. Neyse ki yatağı örten bir lastikli ve düz çarşaf hâlâ duruyordu.

Beni yatağın ortasına yatırdı. Aşağı inerken kollarından tuttum, onu üzerime çektim ve dudaklarını kendime çektim. Birlikte yavaş ve şehvetli bir şekilde hareket ettik ve birkaç saattir ayrı olmamıza rağmen birbirimizin bedenlerini yeniden tanıdık.

Üzerimde gezinip sikini klitorisime sürttüğünde rahatlaması için dilimi bir kez kaydırmam yetti.

"Benimle seviş," diye fısıldadım, nefes almak için başımı arkaya eğdim.

"Mel-"

"Lütfen, Jase," diye yalvardım. "Buna ihtiyacım var. Lütfen, içime bir bebek koyacakmışsın gibi becer beni."

Gözleri büyüdü. "Sen-"

Utangaç bir şekilde gülümsedim ve omuz silktim. "Bu sabah hapımı alamadan çatı katından ayrıldım."

Yavaşça, başparmağıyla klitorisimi okşadı, yavaş, ritmik daireler çizdi. Eğildi ve kulağıma homurdandı. "Bir süre vücudunda kaldığını biliyorum ama..." Jase sırıttı. "oynama fikrini seviyorum."

"O zaman ," diye fısıldadım. "Belki şans bizden yana olur."

Aletinin ucunu amıma dayadı ve ellerini başının iki yanına dayadı. "Seni seviyorum," dedi ağzımın kenarını öperken.

Bir santim

daha. "Seni

seviyorum."

Ve bir tane

daha.

Kendini tutarken homurdandı, sikini sadece yarı kılıfında tutuyordu. "Seni seviyorum Mel. Seni daha önce tanıdığım tüm günler için ve bundan sonra yaşayacağımız tüm günler için."

Her şeyi. Jason sert aletini içime doğru itti, sırtım şilteden kalkarken dibe vurdu. Her itişinde kalçalarını eğiyor, her ahlaksız santimi okşuyordu. O içimi doldurdukça

Bedenimi ve kalbimi işgal ederken saçma sapan şeyler söyleyip duruyordu.

Seni

seviyorum.

Evet.

İşte bu.

Tam şurada.

Gözlerin.

Horoz.

Lütfen-

Ben tutarsızca gevezelik ederken Jason kalçalarımı kavradı ve her santimini bana vererek kendini içimin derinliklerinde tuttu. En samimi yollarla birbirimize bağlanmıştık. Bedenen ve ruhen.

"Önce sen boşalacaksın," dedi, öne doğru eğildi ve göğsümü ağzına çekti. Meme ucumu emdi, ben onun altında kıvrılırken sert ve derin çekişler beni inletti. Hareket etmesi için yalvardım. Bacaklarının arasındaki o silahı içime sokması için.

Kıpırdamadan durdu, memelerime ilgi, öpücük ve ısırik yağdırdı. Yavaşça kalçalarını sallayarak klitorisime sürtündü. Vücudumdaki her kas kasılırken amım onun etrafında sıkıştı. Saf mutluluğun sınırına yaklaşırken sikişinin her çıkıntısını hissedebiliyordum. Jason meme uçlarımı parmaklarının arasında yuvarladı ve ben çözüldüm, onun altında paramparça oldum.

Vücudum onun etrafında kenetlenirken geri çekildi ve bana çarptı. Benim orgazmım onunkini tetiklemek için yeterliydi. Tuzaklı bir tele çarpmak gibi, içimde patladı, serbest bırakılması beni kadar doldurdu.

Birlikte uçarken Jason eğildi ve beni öptü. Terden yapış yapış olmuştuk ve kesinlikle tekrar duş almamız gerekecekti ama onu kendimden uzaklaştırmayacaktım. Kendini içimde bu kadar derinden tutarken ve kulağıma sessiz yeminler fısıldarken olmazdı.

Düğün hakkında konuşmaya bile başlamamıştık ama bu an bize kutsal geldi.

Çarşafın altına birlikte uzandık. Jason'ın göğsü sırtıma yaslanmış, eli karnımda geziniyordu.

Kafamız güzelleştikçe bedenlerimiz gevşerken ben de zihnimin dolaşmasına izin verdim.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu çenesini boynumun kıvrımına sokarken.

"Hiçbir şey," diye kıs kıs güldüm.

Jason burnuyla kafatasımın arkasını dürttü. "Yalancı. Konuş benimle, Goose."

"Bana Goose demeyi bırakacak mısın?"

Sırıttı. "Hayır. Sana Kaz demeyi seviyorum, bu yüzden bundan kurtulmak senin için pek mümkün değil."

Başımı eğdim ve yanağını öptüm. "Sahip olacağımız tüm çocukları düşünüyordum. Ne kadar sevimli olacaklar."

"Öyle mi?" Başparmağıyla karnımı okşadı. "Sence şansımız yaver gitti mi?"

"Mmmm. Sadece zaman gösterecek." Gözlerimi kapattım ve memnuniyetle iç çektim. "Ne düşünüyorsun?"

Gülümsemesini bastırırken dudaklarının kıpırdadığını hissettim. Jason çıplak omzuma bir öpücük kondurdu, sonra başını yukarı kaldırıp dudaklarımı gagaladı. "Seni bugün dünden daha çok sevdiğimi ve yarın da bugünden daha çok seveceğimi düşünüyorum."

MELISSA

B Duşumuzu aldıktan sonra ridget aradı -yine- ve hala apartmanda bulunan az miktardaki yemeklerden akşam yemeği hazırladık. Jason vardı izledim Ben temiz yukarı ve manila klasör mutfak masasının üzerine yayılmıştı. Ben de onu cüzdanı saklamak için. O dosya Kingsley'i çarmıha gerecekti.

Sayfaları toplayıp tekrar sıraya koyarken hiçbir şey söylemedi. Söylemesine gerek yoktu. Kız kardeşinin dövülmüş ve morarmış fotoğraflarının ona ne kadar işkence ettiği yüzünden okunuyordu.

Bir süre önce Jason bana ilk görevinden sonra bir terapistle gitmeye başladığını söylemişti. Bridget'in güvenli bir yere ulaşmasına yardım ettikten sonra ben de bir terapistle gitmeye karar verdim.

Aceleyle kapıdan çıktık ve kamyonete doğru koştuk. Kingsley'in evi uzakta değildi. Gecenin bu saatinde oraya varmamız sadece birkaç dakikamızı alırdı ama ben bekleyemezdim. Bridget'in kullan-at telefonunun numarasını kendi telefonuma programlamıştım. Rehberime onun adını yazdım. Arama bağlandığında, Jase'in de duyabilmesi için hoparlörü açtım.

"Hey," dedim nefesimi tutarken. "Yola çıkıyoruz. Jase şu anda 70'e doğru gidiyor. Çok uzakta değiliz. Jase hoparlörde."

"Güzel," dedi Bridget, yıllardır duymadığım kadar neşeli bir . "Sanırım seninle öpüşüp barışmamız yönündeki tavsiyem işe yaradı?"

"Hardy har-har," diye kestirip attı Jase. "Kız arkadaşımınla birlikte olmak için senin iznine ya da tavsiyene ihtiyacım yoktu." Başını çevirdi ve sırtarak bana baktı, gözleri önce karnıma, sonra tekrar yola kayd.

"İğrenç," diye itiraz etti Bridget. "Evleneceğiniz için çok mutluyum ama... *aktivitelerinizin* detaylarına ihtiyacım yok."

Bir kahkaha patlattım. "Oh, lütfen. Seks hakkında konuşmakta hiç sorun yaşamıyorsun. Sen ve sorgusuz sualsiz verdiğin oral seks ."

Jase yüzünü buruşturdu. "*Kız kardeşimin* sana sakso çekme tüyoları vermesinden hem dehşete düştüm hem de bu tüyoları denemek isteyip istemediğini merak ediyorum."

Bridget'in tarafındaki merdivenlerden yuvarlanan bir bavulun *güm, güm, güm* sesini duydum. "Ugh. Beni fırlatacaksın. Neyse boş ver. Sana başka bahşiş yok, Mel."

Jase sırıttı. "Ona bahşişten çok daha fazlasını verdim, çok teşekkür ederim."

Bridget ve ben hep birlikte inledik.

Jase, "Hey, bütün eşyalarını kamyonu getireceğim," dedi. "Merdivenlerden aşağı taşımana gerek yok."

"Sadece bir valizdi. Verandaya koydum. Buraya geldiğinde arkaya atabilirsin. Kapı kilitli değil. Yukarı çıkıp birkaç şey daha almam gerekiyor." Bridget merdivenlerden yukarı çıkarken ayak hatta yankılandı. Bir kapı açıldı ve kapandı.

Sokak tabelalarına baktım, orada olacağımız dakikaları sayıyordum. Bu işin bitmesine dakikalar kalmıştı.

"Vay be. Hepiniz şimdiden burada mısınız?" Bridget sordu. "Hepinizin gideceğini söylediğini sanıyordum."

Jason bana baktı, kaşları çatılmıştı. "On dakikamız kaldı, Bee."

Kalbim yerinden çıkacaktı. "Bridget?" Jase telefonu açtığı anda telefonu ağzıma yaklaştırdım. "*Bridget?*"

"*Neyin peşinde olduğunu bilmediğimi mi sandın, seni aptal sürtüğün?*" Kyle'in uğursuz sesi mesafeliydi ama zehir doluydu. "*Gitmene izin vereceğimi mi sandın?*" Tenin tene keskin bir şekilde çarptığını duydum. "*Lanet olası amcık. Bilmiyor musun?*" Uğursuz bir kahkaha attı. Kör bir gümbürtü duyuldu ve Bridget acıyla haykırdı. "*Sana sahibim.*"

Gözlerim yaşlarla doldu. Eski kamyonu olabildiğince hızlı uçuşu için zorlayan Jason'a baktım. "911'i ara," dedim.

ona fısıldadı. Otoyolda hızla ilerlerken çoktan telefonunu cebinden çıkarmıştı.

"Gittiğimi mi sandın?" diye alay etti. "Her zaman çok saftın."

Boğuk homurtular ve saldırının mide bulandırıcı sesleri kamyonu doldurdu. Bridget'in durması için yalvarışları sağır kulaklara çarpıyordu. Jason'ın 911 görevlisine ne söylediğini bile anlayamıyordum.

Kırılan camın sesi bulanıklığımı yarıp geçerken hattan bir parazit patlaması geldi. Kyle acı içinde bağırdı ve Bridget'e küfretti.

Evet. Lütfen Bridget, dövüş!

Hız göstergesine baktım ve ne kadar süreceğini hesapladım.

Bridget çığlık attı, sonra -çok uzun süre- sessizlik oldu. Sonra bir homurtu. Ve bir inilti.

"Taşaklarıma tekme attın, seni kaltak!" Kyle uludu. *"Bu son kez lanet olası yerinde kalmayarak paçayı sıyırtışın."*

Mücadele ediyordu, ama hiç kelime alışverişi yoktu. Kimin kazandığına dair hiçbir işaret yoktu. Anlayamadım.

Kyle gırtlaktan bir kükreme sesi çıkardı ve telefon yere düştü. Bridget kan donduran bir çığlık attı. Üç sert gümbürtü, bir kapı çarptı ve sonra hiçbir şey olmadı.

Dakikalar geçti, tek ses 911 görevlisinin eve girmememizi söylemesinden geliyordu. Polis ve ambulansın yolda olduğunu söyledi. Olay yerini güvenlik altına almalarını beklememizi söyledi.

Bunu kabul etmemin imkanı yoktu.

Mahalleye doğru gaza bastığında Jason'ın parmak eklemleri bembeyazdı. Gösterişli siyah bir SUV caddede hızla ilerlerken lastikleri gıcırdayınca farlar bizi kör etti. Jason yana kırdı, SUV bizim şeridimize girerken neredeyse bir çöp kutusunu kaçırıyordu.

Bir tutam sarı saç ve mavi gözlerin ardında saf kötülük.

Jason dikiz aynasına bakarken telefona, "Kaçıyor," diye takıldı. "Siyah Range Rover, Royal Wexford Pointe alt bölgesinden hızla çıkıyor. Tam plakasını alamadım ama ilk dördü alpha-zulu-charlie-niner."

Santralin ucunda bir şeyler yazıyordu. "Kolluk kuvveti misiniz?"

Eğer şu anda sohbet etmeye çalışıyorsa, bana yardım edin -

"Eski asker," diye tersledi. "O ambulansa evde ihtiyacım var. *dün.*"

Kyle Kingsley'in evi göründü. Emniyet kemerimi çözmeye başlamıştım bile. Bridget'in bavulu dışarıda, verandanın loş ışığının altındaydı. Ön kapı ardına kadar açıldı.

"Lütfen iyi ol," diye fısıldadım eve koşarken beni dinleyen yüce güce saygılı bir şekilde dua ettim. "Lütfen iyi ol."

Bridget merdivenlerin dibinde baygın bir halde yatıyordu. Başının etrafında kan birikmiş, sarı saçları yakut kırmızısına boyanmıştı.

"*Jase!*" Avazım çıktığı kadar bağırdım ve cesedinin yanında dizlerimin üzerine çöktüm. Nabzını kontrol ettiğimde bir anda arkamdaydı.

Hiçbir şey.

"Bana bir havlu getirin!" Hava yolunu açarken bağırdım. *Nefes almıyordu.* Mutfğa gitti ve ben daha gözümü kırpamadan geri döndü. "Kafasına sıkıca bastırın. Kafatası kırığı olma ihtimaline karşı çok fazla değil. Kanamayı durdurun. Başını sabit tutun."

Ben göğüs kompresyonuna başlarken uzaktan siren sesleri geliyordu. Kalp masajı yaparken yüzümden nem damlıyordu ama bu ter değildi. Gözyaşlarıydı.

Otuz kompresyon. Bir şey yok.

Altmış kompresyon.

Bir şey yok.

Doksan kompresyon.

Ritim.

Ambulans ve ardından iki polis arabası dışarıda gıcırdayarak dururken bileğini tuttum. Nabızı zayıftı ama oradaydı.

Bridget'in göz kapakları titredi ve tutarsız bir şeyler mırıldandı.

"Hanımefendi, kenara çekilebilir misiniz?" İlk sağlık görevlisi beni iterek yoldan çekmeye çalıştı. "Bana bir daha dokunursan o elini kaybedersin," diye çıkıştım. "Hasta otuz üç yaşında bir kadın. Göğüs kompresyonundan sonra bilinci gidip geliyor. Nabız zayıf. Kan grubu O-pozitif."

Jason kollarını bana dolayarak beni Bridget'ten uzaklaştırdı. Beni göğsüne çektiğinde kafasını ısırp koparmak üzereydim. Başına sargı bezi sarmalarını, boynunu bir destekle sabitlemelerini ve dikkatlice sedyeye yerleştirmelerini çaresizce izledik.

"Onu Morehead'deki Carteret Presbyterian'a götüreceğiz," dedi kanlı eldivenlerini çıkarırken. "Aracınızla takip edebilirsiniz ya da isterseniz yara bandı kutusunda onunla birlikte gitmeniz için yerimiz var."

"Ambulansa biniyoruz," diye tersledim, çoktan kapıdan çıkmaya başlamıştım. Memurlar arazinin her tarafına dağılmış, evi sarı olay yeri şeridiyle kordon altına almışlardı. Mavi ışıklar gece gökyüzünde parlıyor, komşuları yaygaranın ne olduğunu görmek için evlerinden çıkarıyordu.

Ambulans şoförü hastaneye varmak için lastik yakmış.

Bridget gidip . Nabızı hâlâ zayıftı. Burnuna ve ağzına bir oksijen maskesi takılmıştı. Sonunda acil ambulans girişine yanaştılar.

Jason önce atladı ve belimden tutarak Bridget'in sedyesini ambulandan çıkarabilmeleri bana yardım etti. Ayaklarım yere bastığında, sadece elimi tutacak kadar uzun süre bıraktı.

"Bridget!"

Kafalarımız park yerine doğru döndü. Chase'in plakasız polis arabasının önündeki mavi ışıklar hâlâ yanıp sönüyordu. Sürücü kapısı açıktı ve sedyeye doğru son sürat koşuyordu.

Chase onu yakalayıp elinden tuttuğunda sağlık görevlileri onu girişe doğru götürüyorlardı. "Sevgilim -"

"Bayım, geri çekilin," diye bağırdı sağlık görevlilerinden biri. "Chase," diye seslendim zayıfça.

Sağlık görevlilerine yetiştiğimizde gözleri Jason ve bana kaydı. Korku yüzüne kazınmıştı.

"Yaşıyor," dedim. "Bilinci yerinde değil ama yaşıyor."

"Dedektif, geri çekilmeniz gerekiyor," diye tersledi diğer sağlık görevlisi. "Çok kan kaybetti. İşimizi yapmamıza izin vermelisiniz."

Bridget'i içeri taşırlarken Chase sedyenin yanında yürüyordu. Elini tutarak, "Lütfen," diye yalvardı. "Lütfen sevgilim, uyanmalısın."

BEAUFORT POKER KULÜBÜNDEN DAHA FAZLA MI İSTİYORSUNUZ?

**Beaufort Poker Kulübü Serisinin altıncı ve son bölümü
-şimdi mevcut!**

Chase Brannan hayatı boyunca en yakın arkadaşına duyduğu çekimle savaşmıştır. Şimdi, onun hayatı için savaşmak zorunda.

[Bahse Giren Adam'ı Okumak İçin Buraya Tıklayın: Arkadaştan
Sevgiliye Bir Romantizm!](#)

TEŞEKKÜRLER

Bay Mags: En harika koca ve amigo kız olduğun için. Benim iğrenç yazı programıma ve anormal uyku programıma katlandığın için. Tüm Kanguru randevuları ve gece sürüşleri için. Beni bu kadar katı olmayı bırakmaya ve biraz spontanelikle uğraşmaya zorladığın için. Beni bayılttığın için. Sen benim nehrimin kıyısısın.

Alicia: Seni bu sefer beklettiğim için özür dilerim! Umarım buna değmiştir! Ayrıca, seni seviyorum ve sen en iyisisin!

Jordan Loft: Kurgu kartalı gözleriniz ve grafik tasarım hünerleriniz için teşekkür ederiz!

Duyarlılık Okuyucularım: Deneyimlerinizi benimle paylaşmak üzere kalplerinizi açtığınız için teşekkür ederim. Sizler harika insanlarsınız ve kırılganlığınız için sonsuza dek minnettarım.

Okuyucularım: Kitap yazmaya devam etmemin sebebi sizlersiniz. Dünyada gerçek hayattaki poker kulübümden daha büyük bir insan grubu olmadığına tamamen ikna oldum. Hepiniz inanılmaz insanlarsınız! Bu karakterleri sevdiğiniz ve hikayeleri hakkında benim kadar heyecanlandığınız için teşekkür ederim!

TikTok BookTokers: Nereden başlasam ki? Poker kulübü sevgisini beni tam anlamıyla korkutan bir platforma yaydığınız için teşekkür ederim! Sizler gülünç derecede harika insanlarsınız ve tamamen yabancılara gösterdiğiniz cömertlik karşısında şaşkına döndüm.

Beni Kafeinli Tutan Starbucks Baristaları: Hepiniz gerçek MVP'lersiniz.

YAZARIN OKUYUCUYA NOTU

Sevgili Okuyucu, Jase ve Mel'in sonsuza dek mutlu yaşamlarını yazmanın ne kadar eğlenceli olduğunu anlatamam! Her ne kadar ağır anlar ve zor konular olsa da, umarım aşkın çeşitli şekillerde hepimiz için kartlarda olduğunu bilerek huzur bulursunuz.

Umarım her şeyde maceradan keyif alırsınız. İster hayatta bir kez yapılacaklar listenizdeki maddeleri kontrol edin, ister benzin istasyonunda sosisli sandviç ve Icees yerken gün batımını izleyin. Hayatın her alanında güzellik vardır.

Şimdi özür dileme zamanı!

Biliyorum! Biliyorum! Romantik yazarlığın en büyük günahını işledim! Yarı askıda bıraktım! Bu satırları yazdığım sırada (13 Şubat 2022 Pazar günü saat 13:46) Chase'in kitabının yaklaşık yarısını yazmış olduğumu bilerek rahat bir nefes alabilirsiniz! Ve o küçük tatlı yüzlerinize bahse girebilirsiniz ki, ben de en az sizin kadar onun mutlu sonunu görmek için heyecanlıyım! Chase ve Bee ilk günden beri kafamda çok gürültülüydü, bu yüzden sonunda bu aşk kuşlarını sunağa götürmek için sabırsızlanıyorum!

Sen harika bir ! Ayrıca, bugün çok güzel görünüyorsun!

İyiliği Yayalım!

XO,

-Mags-

NOT. Çünkü sen süper havalısın, hadi arkadaş olalım!

Beni Instagram'da takip edin [@authormaggielates](https://www.instagram.com/authormaggielates).

Sevgiyi yaymak ister misiniz? [Amazon](#) ve [GoodReads](#)'te bir yorum bırakarak bu kitap hakkında ne düşündüğünüzü başkalarına anlatın. Eğer gerçek bir mutluluk dansı yapacağım!

MAGGIE GATES TARAFINDAN DA

Bağımsız Romanlar

Üstümüzdeki Yıldızlar: Buharlı Bir Askeri Romans

Her Şeyden Daha Azı Yok: Bir Spor Romansı Cry

About It: Düşmandan Sevgiliye Bir Aşk Romanı

100 Ömrümüz: Ateşli Bir Bodyguard Romantizmi

Raflardaki Güzel Şeyler: İkinci Şans Romantizmi

Beaufort Poker Kulübü Serisi

Poker Suratı: Küçük Bir Kasaba Romansı

Wild Card: İkinci Şans Romantizmi Kare

Anlaşma: Bir Playboy Romantizmi

In Spades: Bir Küçük Kasaba Milyarder

Romantizmi Kartlarda Yok: En İyi Arkadaşın Kardeşi

Romantizmi

Bahisçi Adam: Arkadaştan Sevgiliye Bir Romantizm

Falls Creek Serisi

Bizi Acıtan Şey: Küçük Bir Kasabada Sahte Nişan Romantizmi

Bizi İyileştiren Şey: Bir Yaş Aralığı Romantizmi

Bizi Kurtaran Şey: Küçük Bir Kasabada Bekar Bir Annenin Romantizmi

Griffith Kardeşler Serisi

Toz Fırtınası: Bekar Bir Baba Romansı

Sağanak: Huysuz Bir Güneş Işığı Romanı Ateş

Hattı (2024'te Çıkacak)

YAZAR HAKKINDA

Maggie Gates, sıcaklık ve mizahla dolu, çiğ, ilişkilendirilebilir aşk romanları yazıyor. Maggie Kuzey Carolina'yı evi olarak görüyor. Boş zamanlarında karakterleri hakkında hayaller kurmaktan, country müzik dinlemekten ve bulabildiği tüm barbekü ve tacoları yemekten hoşlanıyor! Takıntı derecesine varan küçük kasaba romanları sevgisi nedeniyle Kindle'ı her zaman elinin altındadır.

Gelecekteki kitap güncellemeleri için Maggie'yi sosyal medyada takip edin.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.